

Giới thiệu Tinh Vũ Cử Thần

Thể loại: huyền huyền, huyền huyền khoa học, tu chân...

Nhiều khi hán cũng cảm thấy thỏa mã cũng bởi khi chết thì hán được chết trong lòng nữ nhân mà hán thương nhớ trong nhiều năm. Nhưng không biết tại sao khi hán tỉnh dậy thì lại phát hiện được linh hồn của mình lại xuyên không đến một nơi xa lạ.

Đành chấp nhận xuyên thì xuyên thôi mà, nhưng tại sao sau đó hán lại phát hiện mình đã ngã xuống trong chiến trường?

Được rồi, đứng lên! Nhưng thật vất vả từ trong đồng người chết bò ra ngoài, rồi lại phát hiện mình chỗ ở quân đội chính diện lâm vào cảnh toàn quân chết hết? Vì vậy hán lại thờ dài nói: "Cái này bảo là ta làm sao chịu nổi a..."

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cử Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mười năm

Triết Giang, Thiệu Hưng.

Khi xuân về trên những con đường lớn, đây chính là lúc náo nhiệt nhộn nhịp nhất trong năm.

Một thanh niên khoảng 30 tuổi đang ngắm nhìn món trang sức nhỏ trên gian hàng bên đường, thanh niên cầm trên tay 1 chiếc đồng hồ Rolex, thầm nghĩ rằng bây giờ đồng hồ giả giống hệt đồng hồ thật

Loại đồng hồ Rolex này cậu cũng có 1 cái thật là quà từ một người bạn bên Mỹ.

Nhưng cùng cái đồng hồ giả trên tay không khác bao nhiêu, ngược lại là cái đồng hồ giả làm người ta thích hơn vì nhẹ hơn đồng hồ thật

Chàng thanh niên này tên là Tạ Tinh, năm nay 33 tuổi, mới từ quân đội trở về.

Cậu nghỉ học ở trường lúc 23 tuổi, làm qua nhân viên bán hàng, thậm chí làm qua bác sĩ đường phố. Năm 25 tuổi, cậu ta được một giao quan trong quân đội tên là Lam Thiết xem trọng, nên được tuyển vào đặc chủng quân. Đến năm nay đã được 8 năm, một năm trước Lam Thiết trong một nhiệm vụ hy sinh, Tạ Tinh cũng không còn muốn ở lại quân đội

“Ông chủ, cái đồng hồ này giá ra sao?” Tạ Tinh cầm trên tay cái đồng hồ Rolex, hỏi chủ gian hàng

“Mười đồng, không trả giá” gian hàng này khá đông khách, vừa trả lời câu hỏi của Tạ Tinh vừa bán hàng với những người khách khác

Mười đồng, quả nhiên rất rẻ. Đồng hồ là giả nhưng xài tốt, Tạ Tinh không cần suy nghĩ nhiều và đưa mười đồng cho ông chủ gian hàng và lấy đồng hồ chuẩn bị đi khỏi gian hàng

“Vương Nghiêm người thả ta ra ...” một giọng nói nữ vang lên có một phần giận dữ

Tạ Tinh nhìn qua đó và thấy, một chàng thanh niên đang kéo người phụ nữ tầm 30 tuổi, vừa kéo vừa nói một chút gì đó bên người phụ nữ.

“Mạc Âu Tinh?” Tạ Tinh đã nhận ra người phụ nữ này, đó là một bạn học chung lúc đại học, lý do cậu chỉ học đến năm 3 đại học thì không tiếp tục học nữa chủ yếu là vì người phụ nữ trước mặt này

Tinh tình của Mạc Âu Tinh rất dịu dàng. Lúc trước là người đẹp số một trong Yên Kinh đại học, những người theo đuổi đếm không hết. Tạ Tinh lúc đó là một sinh viên đại học, đương nhiên không thể tránh khỏi việc thích một người con gái như thế này.

Nhưng thích thì thích, Tạ Tinh tự biết thân biết phận, cậu không có đủ tiền để quen bạn gái, lúc đó cậu phải tính toán từng bữa ăn để sống qua ngày

Có một lần, những người bạn chung phòng của cậu ta góp tiền mua một bó hoa hồng, bảo Tạ Tinh đi hẹn hò với Mạc Âu Tinh. Bản thân cậu cũng có suy nghĩ này giờ đây lại thêm trên tay 1 bó hoa hồng, làm cho Tạ Tinh không có lý do nào để từ chối

Tạ Tinh lúc đó bị một câu nói đánh động được đó là: “Tình yêu không thể là tiền bạc, tiền bạc bây giờ không có nhưng tương lai sẽ kiếm được, nhưng tình yêu bây giờ không nắm bắt thì sau này sẽ mất đi”

“Cậu lại đi mua hoa? Cậu có biết là những cành hoa hồng này bằng với bao nhiêu bữa cơm đối với cậu không? Nghèo là cách suy nghĩ của cậu sao? Với lại bó hoa này là cậu đi mượn tiền mà mua đúng không? Lấy tinh thần tập trung vào việc học đi, thời gian còn nhiều mà” lúc Tạ Tinh cầm bó hoa hồng đến ký túc xá nữ, Mạc Âu Tinh đã trả lời cho cậu ta bằng những lời nói này

Tạ Tinh không nhớ cậu bước ra ký túc xá nữ bằng cách nào và cũng không biết bó hoa hồng đã vứt ở nơi đâu. Lúc đó cậu còn là tuổi trẻ, lòng tự tôn không chịu được sự chà đạp này, huống hồ là trước mặt người con gái mình yêu thích

Tuy nhiên Tạ Tinh biết được đa số người con gái hiện nay đều thích vật chất, ngay cả người con gái cậu ta yêu thích cũng vậy, suy nghĩ lại thì cậu ta không oán trách Mạc Áu Tinh, nhưng cậu ta đã không đủ dũng cảm để ở lại đại học

Lúc Tạ Tinh rời khỏi đại học, cậu ta không nói cho bất kì một người nào khác biết chỉ là một mình rời đi ngay cả ký túc xá cũng không có về. Đối với một người mồ côi như Tạ Tinh mà nói, sự mất tích của cậu ta không hề ảnh hưởng đến ai trong đại học

Nhưng Tạ Tinh không ngờ được về 10 năm về sau, ở một con đường nhỏ bên Triết Giang lại gặp lại người con gái này, trong chốc lát nhiều suy nghĩ trong đầu cậu ta lần lượt lướt qua. Hận? Cậu ta không nghĩ thế, với Tạ Tinh mà nói, cậu vốn là một người nghèo. Và hành động lúc đó còn quá trẻ con không mang đến cái gì hối hận, ở đại học vốn không học được cái gì cả, cậu ta không coi trọng cái bằng cấp đại học

Vốn dĩ Tạ Tinh đã quên đi việc này nhưng trong đầu lại nhớ lại, với tính cách nóng nảy của Tạ Tinh, đừng nói là đã quên đi vụ việc đó, cho dù có nhớ lại thì cậu vẫn không hề do dự đi qua cầm lấy tay người thanh niên đó và nói “Đồ không, biến ra khỏi chỗ này”

Mạc Áu Tinh nhìn Tạ Tinh, suy nghĩ trong cô cũng rất bối rối, mười năm trước chỉ vì một câu nói của cô mà chàng trai này đã biết mất, không ngờ rằng mười năm sau lại gặp lại chàng trai này

Và chuyện lúc trước cậu ta có trách mình không? Lúc trước cậu ta đã hiểu nhầm lời nói của mình và chọn cách rời đi, cô thậm chí nghi ngờ Tạ Tinh có nghe được những câu nói sau lưng của cô không. Mười năm rồi Mạc Áu Tinh tìm kiếm cậu rất nhiều lần nhưng không thể kiếm được, phương pháp lúc trước cô dùng là sai rồi sao?

Cô chỉ muốn kích thích Tạ Tinh làm cho cậu ta có hướng đi lên, đừng phân tâm về chuyện tình yêu, để tập trung việc học, thời gian về còn sớm

Tâm trí cô đang nhớ về những ngày tháng bình thường của 15 năm về trước, cùng hôm nay rất giống nhau. Năm đó Mạc Áu Tinh đang năm hai trung học phổ thông bị 3 người du côn cản lại, cô biết nhóm thanh niên này, họ đã lấy đi bao nhiêu sự trong trắng của các cô học sinh, chỉ vì trong bọn họ có 1 người là con của một cục trưởng bên nhà nước, nên không bao giờ bị bắt và trừng trị pháp luật, cho đến khi 3 năm sau họ bị bắt đi

Nếu như không phải Tạ Tinh, cô cũng không dám tưởng tượng sự việc về sau sẽ như thế nào. Lúc đó đúng lúc Tạ Tinh xông lên cản lại 3 người họ, cậu thậm chí không nhìn được dung mạo của Mạc Áu Tinh, thì cô đã rời đi

Lúc đó Mạc Áu Tinh đã trốn ở một bên, chính mắt nhìn thấy Tạ Tinh đánh gục 3 người, sau đó cô mới nhớ đi cảm ơn cậu, nhưng Tạ Tinh đã không thấy bóng người đâu

Kể từ lúc đó Mạc Áu Tinh lúc nào cũng nhớ đến Tạ Tinh, không ngờ rằng 2 năm sau cô biết được mình đã thi đỗ chung trường đại học với cậu, cho đến lúc đó thì cô mới biết được tên họ của cậu, nên cô luôn âm thầm theo dõi Tạ Tinh.

Nhưng làm cô bất ngờ là Tạ Tinh lại cầm hoa hồng đến và mời cô đi hẹn hò

Mạc Áu Tinh lúc đó rất là giận, cô biết rằng cuộc sống của Tạ Tinh rất khó khăn, cậu là một trẻ mồ côi, thậm chí là tiền học thì cũng phải gom góp lại mới có được, thường thì cậu phải tiết kiệm bữa ăn. Vì không muốn lòng tự tôn của Tạ Tinh bị đá kích, cô đã lên giúp cậu, nhưng mà gia cảnh của cô cũng không phải rất tốt

Chính vì cô biết được hoàn cảnh của Tạ Tinh nên lúc đó mới giận dữ và nói những lời nói khó nghe với cậu, cô muốn thông qua sự đá kích này thì Tạ Tinh có thể tập trung cho việc học. Cô vẫn nghĩ là cậu có thể nghe hiểu được lời nói của cô

Nhưng lúc mà Tạ Tinh rời đi, cô đã hối hận. Cô thấy những lời nói của cô đã quá nặng. Cho dù phải đá kích cậu ta để cậu ta tập trung việc học thì cũng không nên nói những câu nói đau lòng như thế, lúc đó cô đã lập tức đi kiếm Tạ Tinh để giải thích rõ với cậu, nhưng Tạ Tinh đã rời đi

Với sự việc này Mạc Áu Tinh đã để trong tâm trí của mình và luôn nhớ đến. Cô cảm thấy có lỗi với Tạ Tinh, thậm chí cả việc học của mình cũng chưa được hoàn thành. Bó hoa hồng đã được vứt trong thùng rác, cô đã nhặt lên và giữ lại đến tận bây giờ, tuy đã khô héo nhưng đó là vật mà cô yêu thích nhất

Có thể là do có sự so sánh nên khi cô bắt đầu đi làm, cô luôn cảm thấy những người theo đuổi cô không sánh bằng được với Tạ Tinh, có thể là do tâm lý, cô vẫn chưa kết hôn và muốn tìm Tạ Tinh, tuy không biết rằng khi tìm được cậu thì cậu còn yêu mình không, nhưng ít ra cô cũng cho một cơ hội Tạ Tinh

Vì sự cố chấp này, cô đã đợi 10 năm

Không ngờ rằng 10 năm sau, cô và Tạ Tinh lại được gặp nhau ở đây, lúc đó cô chỉ còn những nước mắt trên khuôn mặt. Nhưng sau đó cô đã lo lắng cho Tạ Tinh vì cô biết được chàng thanh niên này là người gì, cha của thanh niên là một ông trùm xã hội đen có tiếng tên là Độc Lang

“Giết chết nó cho ta” chàng thanh niên rút cây súng ra và hét lên

Tạ Tinh nhìn chàng thanh niên và ngạc nhiên, thanh niên có mang theo súng thì chắc chắn không phải người bình thường, nên cậu nhanh chóng bắt lấy cây súng của thanh niên và đoạt về

Khi súng chĩa vào người cậu, thì Tạ Tinh đã biết rằng nguy hiểm nên đã muốn né ra, nhưng mà nếu cậu ta né thì người đứng ngoài sau là Mạc Áu Tinh sẽ bịnh trúng đạn

Chỉ một chút suy nghĩ thì tiếng súng cất lên, Tạ Tinh bị trúng 3 phát đạn

Cậu ta tự cười với mình rằng, không ngờ trước khi chết cậu lại gặp được người phụ nữ mà mình không thể quên được. Cậu đã đưa súng lên và nổ súng, chàng thanh niên và hai người hầu của cậu đều chết chung với Tạ Tinh không ai sống còn

Nhìn thấy Tạ Tinh nằm trong vòng tay của mình, Mạc Áu Tinh đã không còn nén được sự đau thương của mình, đi tìm 10 năm rồi, lúc tìm được lại trở thành một cái xác không hồn, cho đến lúc đó cô mới biết được người mình cần là Tạ Tinh

Cô ta cõng dây chuyền bằng ngọc của mình đeo lên người Tạ Tinh, ôm thật chặt cậu, rồi cầm súng lên không hề do dự mà bóp cò

“Đùng” một tiếng súng nổ lên, tiếng sấm cất lên đem theo một cơn mưa quét qua như là đang muốn thanh tẩy sự xấu xa ghê tởm của thế gian này.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chiến trường

– Giết a...

– Thùng thùng thùng thùng...

Tiếng kêu cùng tiếng trống trận vang dội toàn bộ chiến trường, Tạ Tinh bị tiếng kêu kinh thiên động địa này làm giật mình tỉnh giấc. Quầy người một cái, lúc này mới phát hiện toàn thân mình đều là vết máu.

Chuyện gì xảy ra? Hắn tại lúc mua đồng hồ Rolex giả, vừa lúc gặp Mạc Áu Tinh, sau đó...

Tạ Tinh cảm thấy không đúng, hắn dường như cảm giác mình đã trúng đạn rồi, thế nào còn ở nơi này. Xem lòng bàn tay, trong tay còn 1 cái đồng hồ đeo tay Rolex giả.

Đồng hồ đeo tay là thật, thế nhưng này cánh tay nhỏ như vậy, tại sao có thể là tay mình đây?

Tiếng kêu lần thứ hai để cho Tạ Tinh phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn lại, vô số binh sĩ, đụng vào nhau, "đình đương" "răng rắc" tiếng vang liên tục, huyết nhục văng tung tóe, trong không khí tràn ngập mùi máu tanh, để cho người ta buồn nôn.

Tạ Tinh rung mình một cái, đây không phải là đóng phim, đây là thật. Tạ Tinh cũng là từ trong chết chóc bò ra, thế nào lại không biết đây là chiến tranh thật. Chỉ là những người này đều cầm đao thương các loại vũ khí lạnh, lẽ nào đây là công thành thời cổ đại?

Tạ Tinh lòng trầm xuống, hắn phỏng chừng chính bản thân hắn là xuyên không đến cổ đại rồi, thế nhưng cụ thể là triều đại gì hắn còn không rõ ràng. Đây cái thân thể gầy nhỏ khẳng định không phải là của mình, nói như vậy này thân thể gầy nhỏ đã tử vong, hắn chỉ là trên thân thể này sống lại mà thôi.

Nhìn chiến trường huyết nhục văng tung tóe, Tạ Tinh di động thân thể một cái, lại phát hiện bốn phía toàn là thi thể. Đây trên cánh tay nhỏ gầy của hắn cũng đang ghim một mũi tên.

May là mũi tên này ghim không phải là quá sâu, Tạ Tinh khẽ cắn môi rút ra tiễn, cắt một mảnh bên trong trên thân lại đem vết thương băng bó lại. Liên điểm ấy động tác, thiếu chút nữa để cho Tạ Tinh lần nữa ngất đi.

Hắn không nghĩ tới cái tay này cư nhiên cũng theo hắn tới rồi, thờ dài, lại đem đồng hồ đeo tay trên cánh tay bị thương bỏ vào túi tiền. Bỗng nhiên hắn ngây ngẩn cả người, phía trên cổ lại có một cái ngọc trụ, thì ra (vốn) người này sao?

Bất quá Tạ Tinh đảo mắt liền bắt đầu hoài nghi vị trí niên đại, bởi vì cái này ngọc trụ treo nói rõ ràng là hiện đại công nghệ sản xuất, lẽ nào hiện tại nơi này có công nghệ loại này?

Cầm lấy ngọc trụ nhìn một chút, mặt trên một chữ "tinh", lại còn viết 1983 niên (năm) 6 nguyệt (tháng) 29. Đây, 1983 niên (năm)? Tạ Tinh tròn tròn mắt, như thế nào cùng nơi này tới cái kia niên đại giống nhau? Chỉ là chênh lệch hai ba mươi năm mà thôi.

Một trận la âm hưởng sau đó, tiếng kêu dần dần đình chỉ, hai bên binh sĩ đều chậm rãi bắt đầu lui lại, xem ra là chiến dịch có 2 bên lực lượng tương đương, nhìn xem trạng thái rút lui, dường như phe mình còn thoáng chiếm một chút ưu thế.

Nhìn chiến trường trên mặt đất một phần vết máu cũ đã khô cạn, Tạ Tinh biết, trận chiến tranh này tiến hành rất nhiều ngày rồi, chỉ là không biết bây giờ

là triều đại gì. Mặc kệ thế nào, Tạ Tinh vẫn là mau chóng đem đồ đạc cất kỹ, muốn đứng lên.

Chính bản thân chiếm cứ cổ thân thể này ý thức đã sắp tiêu tán hầu như không còn, chỉ có thể để cho Tạ Tinh mơ hồ cảm giác được hân cở chỗ quốc gia gọi Triết Vân quốc.

Hắn là đệ tử thuộc 1 cái tiểu gia tộc. Cư nhiên cũng họ Tạ, gọi là Tạ Khê.

Tạ Khê chỗ ở Tạ gia tại Lâm Bình thành, Lâm Bình Tạ gia chỉ là một cái chi nhỏ của kinh thành Tạ gia mà thôi. Phụ thân của Tạ Khê- Tạ Vong Sơn, là cháu của Lâm Bình Tạ gia gia chủ Tạ Kinh Thiên, chỉ là Tạ Vong Sơn lại chết sớm. Tạ Vong Sơn vốn nhân duyên cũng không tốt, tại Tạ gia rất không được hoan nghênh, càng chưa nói con hân- Tạ Khê này.

Dường như ở trong ký ức của hắn, phụ thân hắn còn có một cái tước vị, về sau phụ thân hắn chết sớm, tước vị này vốn là hắn kế thừa, nhưng là lại cho đường huynh Tạ Kiến Hạo. Thậm chí còn loáng thoáng nhớ kỹ, gia gia hắn tại kinh thành còn giúp hắn mua một mối hôn sự, chỉ là gia gia sau khi chết, hắn cũng không hiểu rõ chi tiết.

Về phần Mẫu thân của Tạ Khê, Tạ Tinh từ ý thức không tìm được bất kỳ tin tức nào. Chỉ là có một cái Đường tỷ Tạ Như đối tốt với Tạ Khê, lần này Triết Vân quốc gặp phải binh tai, Liên gia tộc đều muốn phải cung cấp lính, Tạ Khê không chút ngoại lệ bị Lâm Bình Tạ gia đuổi ra đảm đương kẻ chết thay.

Tạ Tinh xem bản thân cái thân thể gầy gò, liền biết hắn nhất định là dinh dưỡng không đầy đủ. Cái thân thể gầy gò này đi tham gia quân ngũ, có thể lẫn lộn cho tới hôm nay coi như là vận khí.

Bất quá để cho Tạ Tinh mê hoặc là, hắn cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua Âu Lạc có một cái Lâm Bình thành, thậm chí còn có một cái Triết Vân quốc. Lâm An hắn ngược lại biết, thế nhưng này Lâm Bình lại là đâu?

Về phần Tạ gia, Đông Tấn thời điểm trước đây có một cái rất nổi danh Tạ on An, đây chẳng lẽ là Đông Tấn sao?.

Tuy rằng chiến trường này dường như thật lâu không có quét dọn, thế nhưng Tạ Tinh cũng không muốn để lính quét dọn chiến trường cho hắn một đao, miễn cưỡng cảm lấy một thanh phác đao.

Bất quá cũng may chuyện Tạ Tinh lo lắng không có phát sinh, rất nhanh thì có hai gã binh sĩ phe mình đến lại đem Tạ Tinh trở về.

— Á đù! Tạ Khê, người còn chưa có chết. Giống như Tạ Tinh, một tên binh sĩ nhỏ gầy, ngạc nhiên mừng rỡ chạy tới đỡ Tạ Tinh.

— Chết cái đầu người, sau này ta gọi Tạ Tinh, Tạ Khê tên này điểm xấu. Tạ Tinh mặc dù đối với người trước mắt có chút ấn tượng, thế nhưng thực sự nghĩ không ra là ai, bất quá trong lòng cũng thầm thì ực ực, đưa những thứ khi ốm này đến tông quân, có thể đánh thắng mới đúng là quái sự.

— Vương Hồ, mau tới đây, Tạ Khê... Nga, Tạ Tinh không chết. Đây khi ốm một bên đỡ Tạ Khê, một bên hướng bên trong lều kêu to, xem ra hắn còn nhớ rõ sự tình Tạ Khê đổi tên gọi Tạ Tinh.

Rất nhanh một cái đại hán liền chạy đi ra, Tạ Tinh vừa nhìn, một tên cao to đen hôi xuất hiện. Tạ Tinh nghĩ tới, Vương Hồ này cùng đỡ hắn, khi ốm đối với hắn là tốt nhất, ba người cũng coi như quan hệ thân thiết.

Thế nhưng khi ốm hắn không nghĩ không ra tên (gọi) là gì, cả cái tên đứng to lớn đứng cùng.

— A nha, Khê tử trùng tên, Đình Cầu, ta công Khê tử trở về, người đi giúp Khê tử lấy một chút thuốc ngoại thương đến. Nghe thế khiến Tạ Tinh biết trắng hân này gọi Vương Hồ, khi ốm gọi Đình Cầu.

Vương Hồ cùng Đình Cầu đối với Tạ Tinh quả thật không tệ, Tạ Tinh rất nhanh thì cảm thấy hai người này là có thể thân giao một cái.

May mà Vương Hồ cùng Đình Cầu đều là người chất phác, Tạ Tinh lại rất cẩn thận, ba người cùng một chỗ ngủ người hai ngày, thật sự không để cho bọn họ nhìn ra bất luận kẻ hờ gì.

Hai ngày này thời gian, Tạ Tinh đã biết rõ tình huống cụ thể.

Tạ Tinh chỗ ở Triết Vân quốc cùng Lưu Kim quốc khai chiến, nguyên nhân cụ thể, bọn họ những lính quèn này không biết, chỉ biết là ở địa phương này đánh một hai tháng rồi. Cùng với Tạ Tinh Vương Hồ có năm người, đều là đồng bạn rất tốt, thế nhưng trong đó hai người đã chết trận, chỉ còn lại có ba người bọn họ.

Đây đã là Tạ Tinh tới nơi này ngày thứ ba, hai phe quân đội cư nhiên vẫn không có lần thứ hai khai chiến, thế nhưng Tạ Tinh lại càng ngày càng cảm nhận được bất an.

— — — — — Minh dịch lại chuyện này của lão ngữ, mong các đạo hữu ủng hộ. Thanks

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nhiệm vụ khó khăn

Tiếp đó 2 ngày, Tạ Tinh biết được Vương Hồ là đội trưởng, nhưng chỉ có 6 người và đội mà họ trực thuộc chỉ có 31 người. Đội này là đội tập trung của những người yếu nhất, lý do thì Tạ Tinh vẫn chưa xác định được

Đội trưởng chính là một người đàn ông râu ria khoảng ba mươi mấy tuổi, tên là Nguru Mãn Sơn. Tạ Tinh gặp qua hắn 1 lần, là một người không sợ chết

Nếu như nói đến xuất thân thì Tạ Khê là người có xuất thân tốt nhất, ít ra cũng tính là một tiểu gia tộc, cha của Vương Hồ là người làm của Từ Thành Vương gia. Còn Đinh Cầu thì là một người dân trong một cái làng mà họ đều không biết

Chỉ có Tạ Khê là không có địa vị trong gia tộc, vì có rất nhiều gia tộc thì họ chỉ để những người làm tham gia quân đội

Có thể những thành viên trong gia tộc cũng phải tham gia quân đội nhưng ít nhất là đội trưởng hậu phương thôi, còn như Tạ Khê được đưa vào làm tiên phong thì gần như không có

Sau khi hiểu được tình hình, Tạ Tinh cũng không có gì khó chịu, dù gì cậu cũng không phải là Tạ Khê lúc trước. Nghe đến sự sắp xếp của quân đội, Tạ Tinh vốn nghĩ rằng chỉ trở về thời Tùy Đường của Trung Quốc, như sau này phát hiện ra nơi đây vốn dĩ không phải là trái đất, mà được gọi là Cửu Thần Đại Lục

Cửu Thần Đại Lục, nghe tên rất kỳ quái, nhưng theo suy nghĩ của Tạ Tinh, ở đây chắc giống với những gì trên trái đất, họ không biết được nên mới gọi là Cửu Thần Đại Lục

Đối với Triết Văn Quốc, Tạ Tinh không hề có cảm giác là quê hương của mình, cậu chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi quân đội, với tài năng của mình thì đến một nơi nào đó của Cửu Thần Đại Lục làm giàu, làm 1 phú ông sống qua ngày

Thông qua những cuộc nói chuyện với Vương Hồ, thì biết được Cửu Thần Đại Lục rất hỗn loạn, những quốc gia lớn nhỏ nhiều vô số kể, là một nơi mạnh sống yếu chết, nhưng những gì Vương Hồ và Đinh Cầu biết được rất có giới hạn. Nên Tạ Tinh bước đầu tiên là nên thoát khỏi quân đội, rèn luyện lại cơ thể cường tráng vốn có của mình, cậu tin rằng với cơ thể và kỹ năng vốn có của mình thì ở Cửu Thần Đại Lục tự bảo vệ mình không thành vấn đề

Chỉ là thực trạng cho Tạ Tinh biết được muốn trốn khỏi quân đội thì không thể vì nếu như trốn khỏi không những gia đình và gia tộc bị liên lụy, bản thân còn bị truy nã đến mấy nước láng giềng

Với sự hiểu biết về thế giới này với Tạ Tinh thì không dám chạy xa đến nỗi đâu, lỡ nhưng chạy đến những nơi tộc ăn thịt người của châu Phi thì lúc đó muốn than khóc cũng chẳng được gì. Thêm nữa với cơ thể gầy gò của mình thì chạy đi đâu được. Tuy không có tình cảm với gia tộc nhưng mà Tạ Tinh không muốn hại người chị họ đối xử tốt với mình

Cho dù cảm giác bất an ở đây càng ngày càng nặng, nhưng cậu lại không dám tự ý rời đi. Vì ngay cả địa hình ở nơi đây còn không biết được, không biết đi theo hướng nào. Tạ Tinh không phải người ngốc, với những hành động chạy thoát lỗ mẫn thì rất bất lợi với mình. Xem ra chỉ còn đợi cơ hội tốt rồi chạy ra, tốt nhất là mang theo 2 người bạn tốt của mình là Vương Hồ và Đinh Cầu

“Vương đội trưởng, tập hợp rồi. Mang theo người của người, toàn bộ đến đại doanh tập kết” một người lính truyền tin chạy nhanh vào thông báo rồi chạy đi chỗ khác liền

Tạ Tinh đã không phải là người mới, cậu biết được lính truyền tin chỉ giới hạn trong phạm vi nhỏ, nếu như phạm vi lớn thì sẽ dùng tiếng trống để truyền tin

Không nói cái khác, chỉ nhìn những cái lều đồng đúc như rừng cây thì Tạ Tinh biết được ở đây tập trung không dưới 10 vạn quân

Vết thương của Tạ Tinh không nghiêm trọng, với kỹ thuật chữa thương của mình trong quân đội hiện đại thì nhanh chóng được khôi phục, nên cũng phải đi theo mọi người tập hợp

Khi mà Tạ Tinh đi theo Vương Hồ đến nơi tập hợp thì cậu lại thấy rằng đây đâu phải quân đội, giống như là nơi tị nạn cũng những người dân đen. Nguru Mãn Sơn là một người cao to với nét mặt hung hãn như là một người giết người không chớp mắt. Nhưng sau lưng Nguru Mãn Sơn có đứng 1 vị quan quân trung niên, Tạ Tinh thông qua cách ăn mặc thì biết được người này ít nhất là cấp Thiếu Úy, nhưng của thể chức vụ thì không biết được

Còn lại những người còn lại, không phải tuổi tác qua 40 tuổi thì là giống như cậu ta với thân hình gầy gò, còn loại người giống như Vương Hồ thì đã là rất hiếm

Nguru Mãn Sơn nhìn những binh sĩ cảm thấy rất là bất mãn, nhưng sau đó nghĩ đến một thứ gì đó nên không nói ra sự bất mãn của mình

“Hôm nay gọi các người tới đây, là do đội của chúng ta đã nhận được 1 nhiệm vụ, quân đội chúng ta và Luru Kim quân đội đối kháng đã mấy tháng rồi, bây giờ chúng ta cần phải người đi cầu viện trợ, nếu như thành công thì là một công lớn. Đến lúc đó được phong làm quan lớn thì không chắc được nhưng mà trở về muốn thành một phú ông thì có thể” Nguru Mãn Sơn nói xong nhìn qua những binh sĩ của mình rồi sau đó liếc qua vị quan quân trung niên

Thấy quan quân trung niên gật đầu và tiếp tục nói: “Nếu như là nô lệ thì thậm chí có thể bỏ đi số phận xấu số đó trở thành người dân bình thường

Nhiệm vụ tuy khó nhưng không phải là không có cơ hội, so sánh với đại chiến sắp xảy ra thì nhiệm vụ này không là gì cả. Có thể các người sẽ lấy cơ hội từ nhiệm vụ này mà trở thành người ở giới thượng lưu, nhớ nắm lấy cơ hội”

Tạ Tinh suy nghĩ sơ qua, thấy được một âm mưu đang được thực hiện, Bảo hộ những người ốm yếu như thế đột kích đi cầu cứu viện thì chẳng khác nào đưa họ vào chỗ chết, nếu như cần đột kích đi cầu cứu viện thì phải kiểm quân đội tinh anh chứ không thể nào kiểm những người như họ

Dùng 1 câu nói mà Tạ Tinh thường dùng, thì họ là những vật hi sinh trong quân đội, thậm chí Tạ Tinh nghi ngờ mấy ngày trước họ lên chiến trường thì cũng là bị mưu kế tính toán

Trong lần này những người nghi ngờ không chỉ là Tạ Tinh, rất nhiều người lập tức im lặng, vì nếu đi ra cầu viện thì chỉ có chết, nhưng họ cũng biết là người quan quân trung niên này không đơn giản nên cũng không ai lên tiếng

Thấy những binh sĩ không nói chuyện thì Nguru Mãn Sơn cũng không cảm thấy mình nên nói thêm gì nữa chỉ nói một câu là: “Đương nhiên, chúng ta đi ra cầu viện không phải không có chuẩn bị, những người cấp trên không thể thấy chúng ta chết mà không cứu, mà là có một lộ trình được cung cấp, các cậu hãy theo ra vào đây”

Nói xong Nguru Mãn Sơn đi vào lều

Những người còn lại yên lặng bước theo, Thứ mà làm Tạ Tinh kinh ngạc là không chỉ thấy được bản đồ địa hình, thậm chí còn thấy được bản đồ mô hình bằng cát, còn người quan quân trung niên là người cuối cùng đi vào

Tạ Tinh suy nghĩ, đã dùng đến bản đồ mô hình cát thì chắc những người ở đây cũng rất thông minh

“Cái mô hình cát này là do cấp trên cung cấp cho mình tham khảo, chỉ có 1 ngày là phải trả về, các cậu hãy nghiên cứu chi tiết kỹ địa hình, để tránh không biết đường đi của mình” Nguru Mãn Sơn thấy họ đều rất ngạc nhiên khi nhìn thấy mô hình cát, cũng thấy rất vui

Tạ Tinh nhìn vào mô hình cát, cảm giác không lạnh càng ngày càng cảm thấy đến gần hơn và rõ nét hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cầu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Tiếp nhận nhiệm vụ

Làm cho Tạ Tinh cảm thấy kỳ lạ là khi nhắm mắt lại thì thấy được mô hình bản đồ cát đã hoàn toàn in trong trí nhớ của cậu. Tạ Tinh thấy ngạc nhiên từ lúc nào mà trí nhớ cậu ta trở nên tốt như thế này

Nhưng đây không phải là lúc suy nghĩ mấy chuyện đó, bây giờ cậu đang nghĩ, tại sao mà cấp trên lại phải giao một nhiệm vụ gần như không có cơ hội hoàn thành cho họ? Và từ mô hình bản đồ cát nhìn vào thì bên ta đang chiếm ưu thế

Đã xác định rằng cả 2 bên đều án binh bất động, bên mình chiếm ưu thế thì sao lại phải đi cầu viện? Nếu như nó là âm mưu để phân tâm kẻ địch thì đừng nói là đối phương, ngay cả một con heo suy nghĩ một lát thì cũng suy nghĩ ra được

Mà sự thật thì trong 1 tháng chiến đấu vừa qua, quân ta đang chiếm ưu thế, thậm chí sau mỗi trận chiến, đối phương đều bị ta đánh lui mấy chục dặm. Tuy đối phương tổn thất không nhiều nhưng mỗi lần quân địch lại lui về không ít đó là sự thật

Đột nhiên Tạ Tinh nhớ ra là người quan quân trung niên nói rằng, so với sắp xảy ra đại chiến thì nhiệm vụ này cũng rất nhẹ nhàng, vậy ý của ông là có đại chiến sắp xảy ra

Trên mô hình bản đồ cát có hiển thị rằng quân địch đã bị đánh lui hơn trăm dặm. Tại sao Triết Vân Quốc lại đi cầu cứu viện, e rằng trận chiến cuối cùng sắp được diễn ra

Nơi dừng chân của Lưu Kim Quốc là một vách núi hẹp, nếu lui theo nữa thì là một khu bằng địa, ở ngoài được sông Thông Lưu bao quanh, tuy sông Thông Lưu thuộc cảnh giới của Triết Vân Quốc, nhưng là hằng năm chiến tranh diễn ra tại nơi này nên đã không còn bóng người. Tuy là thuộc về Triết Vân Quốc, nhưng sông Thông Lưu lại được mấy quốc gia khác cùng nhau chiếm hữu

Tạ Tinh đã biết được Triết Vân Quốc muốn thông qua trận chiến cuối cùng này, ép quân địch phải lui vào trong bằng địa và tháo nước sông vào để chìm chết quân đội của đối phương. Có thể tưởng tượng được nếu quân địch bị dồn nước sông vào thì chắc chắn sẽ chạy ra ngoài và quân ta bố trí quân ở những cửa khẩu để chặn giết quân địch

Tạ Tinh hiện giờ muốn chửi vào mặt những người chỉ huy Triết Vân Quốc, họ ăn cái gì lớn mà không biết, ở cái địa hình mà cả 2 bên đã đánh nhau khá lâu, không lẽ người ta không nghĩ ra được chiến này? Với lại Triết Vân Quốc dựa vào đâu để chiếm được những cửa khẩu đi ra để phong tỏa quân địch

Với lại Triết Vân Quốc quân đội, binh sĩ với chất lượng so với đối phương còn kém rất nhiều, dựa vào gì mà đối phương phải rút lui

Nhưng mà Tạ Tinh rất nhanh đã đoán được ý nghĩ của chỉ huy phe mình, âm mưu này thật sự khá độc ác. Cho dù không chiếm được cửa khẩu, thì bên mình chỉ có ba ngàn đến năm ngàn người, ít nhất thì cũng dẫn đến ôm nhau mà chết, nhưng quân địch lại có gần mười vạn quân. Bây giờ Triết Văn Quốc đang cắm doanh trại ở nơi cao, dù nước sông tràn vào thì cũng không tới được

Nhưng mà chỉ huy của bên ta hình như đã quá tự cao về khả năng của bản thân mình rồi

Tạ Tinh đã làm tham mưu cho quân đội được 8 năm, những trận chiến lớn trong lịch sử cũng đã biết được không ít, âm mưu của cả 2 bên có thể qua mắt được cậu sao

Bây giờ là khí hậu tháng 8, có thể tưởng tượng cả 2 bên đều đi vào khi bằng địa thì lúc đó tới tuyệt đối không phải là nước sông tràn vào mà là một con lũ lớn nằm trong ngõ hẹp của đối phương đang chờ mình

Và đó chưa phải là kết thúc, Tạ Tinh khẳng định rằng nếu như mà quân ta bị hỏa công thì chắc chắn sẽ chạy ra phía trước hoặc lui về phía sau, ở đó đều có những con nước lớn đang đợi mình đi vào, và người đã thả nước vào thì chính là quân của phe mình

Tạ Tinh đã xác định được nơi đối phương cắm lều tuyệt đối không phải là toàn bộ binh lực mà chỉ là một ít và có nhiều lều được bỏ trống, để đợi đợt tập kích của quân ta

Nghĩ đến đoạn này, Tạ Tinh đã biết được Nguru Mãn Sơn bảo chúng ta đi phá vòng vây có ý nghĩa như thế nào, nếu như cậu đoán không sai thì lần này là dẫn họ đi vào chỗ chết.

Những đường lui của phe ta chắc chắn đã bị phe địch tính toán vào, nói không chừng đã ở trên đường bố trí quân phục kích.

Tất cả những mưu kế của 2 bên đều được Tạ Tinh hình dung ra được, phe ta thì mượn trận chiến cuối cùng này để ép phe địch vào bằng địa, hoặc nói là phần lớn phe địch đã đi vào bằng địa và phe ta chuẩn bị thả nước sông vào để chìm hết cả quân đội của địch

Còn phe địch thì biết được kế hoạch của phe ta, nên không đi chặn các đường quân phá sông của phe ta mà là đợi đợt đợt kích của phe ta đến nơi khe núi hẹp để phóng hỏa đánh tan phe mình, rồi sau đó phía trước thả nước sông vào còn phía sau lại cho quân phục kích để triệt sát hết phe ta

Tạ Tinh thờ dài, kế hoạch cả 2 bên đều có khe hở, nhưng phe địch lại ít khe hở hơn, mà Tạ Tinh cho rằng phe ta không thể nào bị phục kích ở khe núi, nên đã quyết định kế hoạch phá sông cho nước vào phe địch

Chắc rằng phe ta chỉ cho một phần nhỏ quân đội vào để thực hiện kế hoạch, nếu như thất bại thì cũng không chịu chết hết quân, còn nếu thành công thì sẽ triệt hết toàn bộ quân phe địch. Quả nhiên cả 2 bên đều đã tính toán rất kỹ lưỡng

Nhưng mà phe địch có 1 khe hở lớn là nếu như đã biết được kế hoạch của phe ta thì đã có được một lượng quân lớn ở trong khe núi, nếu như chỉ là lều không thì phe ta không thể không biết

Nếu như phe địch đã rút lui mà chỉ huy của phe ta còn không biết thì không khác gì một con heo rồi

Nếu như quân địch đã cho quân ở lại bằng địa thì nếu như phe ta phá sông cho nước nào thì sẽ triệt sát hết. Mà nếu như phe địch đã biết được kế hoạch của phe ta thì sao phải để lại một khe hở lớn như thế

Phải biết rằng nếu như nước sông đã ập vào thì gần mười vạn quân không thể rút lui trong một lúc. Mà nếu như phe địch còn chưa biết được kế hoạch của phe ta thì Tạ Tinh tuyệt đối không tin được. Chỉ huy cho dù ngu đến đâu thì cũng không thể nào để quân cắm lều tại một khe núi nhỏ được

Tạ Tinh đứng một bên im lặng, những người ở đây cũng không một ai chủ động nhận nhiệm vụ này

Nguru Mãn Sơn thấy không ai có ý kiến, sắc mặt không tốt lắm, nói tiếp: “Ở đây có 3 tờ ngân phiếu là phần thưởng đưa trước, với lại đội của chúng ta chỉ cần một tổ đội năm người là được rồi”

Tạ Tinh nghe được Nguru Mãn Sơn nói thế, vui vẻ đứng ra và nói: “Nguru Đội Trưởng, nếu như thật sự được thưởng 3 tờ ngân phiếu thì Ta, Vương Hồ với lại Đinh Cầu nhận nhiệm vụ lần này”

Nghe được câu nói của Tạ Tinh mọi người đều tập trung nhìn vào cậu như một thẳng ngốc, Người này chỉ vì 3 tấm ngân phiếu mà đã đem mạng đi bán rồi sao

Vương Hồ và Đinh Cầu thấy Tạ Tinh đã tiếp nhận nhiệm vụ này thì họ cũng không có gì để nói đành phải đứng chung hàng với cậu

Nguru Mãn Sơn thấy thế liền vui mừng nói: “Tốt, Ta rất thích những người làm việc nhanh gọn như ngươi, lần này đội trưởng dẫn đội sẽ là Tạ Khê, cả ba người về chuẩn bị đi còn lại 2 người lát nữa sẽ đến tập hợp với các ngươi sau”, nói xong Nguru Mãn Sơn lấy 9 tờ ngân phiếu ra và đưa cho 3 người họ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Suy nghĩ thông suốt

Vương Hồ và Đinh Cầu tuy không phải là người thông minh, nhưng chuyện này rõ ràng là đi vào chỗ chết thì họ cũng đã biết. Nên khi Tạ Tinh kéo hai người ra thì họ lại không có hứng thú nhiều

Tạ Tinh nhìn sắc mặt của Vương Hồ và Đinh Cầu thì đã đoán ra được suy nghĩ của họ, kéo 2 người họ sang một bên, kiếm một nơi vắng vẻ để giải thích cho họ nghe, không thì đề tới nay hành động sẽ không được ổn thỏa

“Vương Hồ đại ca, có phải huynh nghĩ chúng ta tiếp nhận nhiệm vụ này là chết chắc đúng không?” Tạ Tinh thấy xung quanh không có người, nên đã nói với Vương Hồ

Vương Hồ và Đinh Cầu trả lời: “Không lẽ không phải như thế sao?”

Tạ Tinh đột nhiên cười lên và nói: “Nếu như chúng ta nhận nhiệm vụ này là cứu tử nhất sinh, thì ở lại nơi đây sẽ là chết chắc”

Vương Hồ và Đinh Cầu đơ người ra, nhìn tập trung Tạ Tinh không biết cậu đang nói chuyện gì

Nhưng Tạ Tinh không phát hiện được là khi Tạ Tinh nói chuyện, có một giáo úy ở bên cạnh nghe được lời Tạ Tinh nói, phản ứng đầu tiên là người này muốn làm loạn quân tâm muốn bắt về xử tội, nhưng mà lập tức thấy được đây là nơi không có người nào nên muốn ngồi lại xem rằng người binh sĩ này muốn nói chuyện gì ở đây

Thấy 2 người nhìn chằm chằm vào mình, Tạ Tinh nói tiếp: “Hôm nay Ngưu Đội Trưởng đã cho chúng ta xem bản đồ mô hình cát rồi đúng không?”

“Đúng vậy, đã chỉ cho chúng ta đường đến đột kích ra ngoài, đệ còn nhớ này” Đinh Cầu nói

Tạ Tinh ngồi xuống và vẽ ra một bản đồ đơn giản dưới đất: “Hai người có thấy rằng quân địch đang cắm quân ở đây, nếu ta tính không sai, quân ta trong vòng mấy ngày này sẽ thực hiện tấn công, và đẩy quân địch vào bằng địa. Rồi sau đó phá sông cho nước tràn vào quân địch”

Vương hồ liền suy nghĩ ra được và nói: “Đúng rồi, tại sao ta không nghĩ tới nhỉ? Nếu như thế thì quân ta chắc chắn sẽ thắng, đúng là Tướng Quân của phe mình rất thông minh”

Tạ Tinh cười nhẹ: “Nếu như sự thật là vậy thì ta đã không dẫn hai người đi nhận nhiệm vụ này rồi. Vương Hồ huynh xem chỗ này, phe địch đã cắm quân ở một khe núi hẹp, đối phương có vấn đề thần kinh sao? Dem quân đi cắm ở một địa hình như thế”

“Vậy thì cũng đâu có sao, phe địch đánh không lại phe ta, buộc phải rút quân đến chỗ này, họ cũng không còn cách nào khác” Vương Hồ không đồng ý và cách nói của Tạ Tinh

Tạ Tinh tiếp tục hỏi: “Huynh thấy binh sĩ của phe ta so với phe địch ai lợi hại hơn, vậy huynh nghĩ phe địch đã tổn thất bao nhiêu quân lực?”

Vương Hồ nghe Tạ Tinh hỏi và chột nghĩ ra, đúng là đối phương không tổn thất bao nhiêu người, mỗi lần đánh thua là rút về một chút, dù gì đây là địa phận trung gian

“Tinh ca, ý huynh là họ cố tình rút về sao?” Đinh Cầu nhìn ra và nói

Tạ Tinh gật đầu và nói: “Chắc là như vậy rồi, ta nghĩ đối phương đang muốn phe ta đi tập kích họ, rồi đuổi họ vào bàn địa”

Vương Hồ ngạc nhiên “Ý ngươi là đối phương cố tình tìm đến chỗ chết sao?”

Tạ Tinh cười nhẹ nói: “Tìm chỗ chết? Họ không hề kiếm chỗ chết, mà là đợi phe ta tấn công và nơi cắm quân của họ rồi lập tức chạy vào bằng địa”

“Vậy chúng ta phá sông cho nước vào thì họ không phải chết chắc sao?” Đinh Cầu nghe không hiểu và nói

Tạ Tinh lắc đầu và tiếp tục nói: “Lui vào bằng địa đúng là sẽ bị nước sông chìm, nhưng mà không phải kiếm đường chết, còn hỏi vì sao thì lúc này ta còn chưa nghĩ ra. Mười vạn quân địch bị nước sông ngập vào, không lẽ họ biết bay? Nhưng ta dám khẳng định rằng phe địch đã có chuẩn bị sẵn, nên chúng ta tiếp tục ở lại đây là tìm đường chết”

Vương Hồ liền bổ sung: “Ta thấy chắc là đối phương không nghĩ đến điều này đâu, nếu như không phải ngươi nói thì ta cũng suy nghĩ không ra”

Tạ Tinh nói tiếp: “Không lẽ khó suy nghĩ như thế sao, chỉ cần động não một chút là có thể nghĩ ra đệ chỉ là nghĩ không ra họ phải làm gì để chống nước sông ập đến, chắc chắn sẽ có khe hở” nói xong Tạ Tinh suy nghĩ

Vương Hồ lại nói tiếp: “Cứ cho mà phe địch có thể bay khỏi nước lũ thì phe ta cũng không tổn thất gì, đột kích nhiều nhất chỉ có khoảng ba đến năm nghìn người, có thể ít hơn. Cho nên, ngươi suy nghĩ nhiều rồi”

Tạ Tinh cười nói: “Không tổn thất gì sao? Lúc họ rút quân thì đồng thời họ sẽ phóng hỏa, huynh xem nơi mà họ cắm quân, huynh nghĩ rằng ở đó phóng

hỏa thì người đến đột kích sẽ trốn được sao?”

“Đệ có đến qua chỗ đó, ở đó trống không thì sao mà phóng hỏa được?” Đinh Cầu chen vào nói

“Lúc này là không có gì cả, nhưng lúc phóng hỏa thì không, bây giờ ta có thể khẳng định là trong khe núi đã có những cánh lều mọc um tùm, và những người trong lều cũng không nhiều, đó là do họ đã đặt một số vật kích nổ. Người nói xem họ có phóng hỏa được không” Tạ Tinh chỉ vào bản đồ nơi mà phe địch cắm quân

Vương Hồ và Đinh Cầu liền biết được, suy nghĩ rất lâu và nói: “Thật là độc ác, nếu như phe địch có thể rút quân, vậy sẽ phóng hỏa và đợi phe ta phóng hỏa, sau đó phản công, lúc đó chúng ta sẽ rất khó mà sống sót”

Tạ Tinh gật đầu “Chắc là sẽ như thế”

Đinh Cầu lại nói: “Vậy kế hoạch của chúng ta sẽ bị đối phương biết được rồi”

Tạ Tinh gật đầu nói tiếp: “Một kế hoạch ngu như thế cũng là kế hoạch sao. Bây giờ điều chủ chốt là đối phương làm gì để chống nước sông ngập vào, ít ra chỗ này ta chưa nghĩ ra. Nhưng ta nghĩ phe địch chắc chắn đã chuẩn bị cái gì đó, không thì không cần đợi phe ta tấn công, họ mới phản công, mà là bây giờ có thể chủ động phá sông thả nước

“Cũng tốt, đúng là như vậy thì, chúng ta tổn thất một phần quân lực, đi đột kích quân địch chỉ khoảng hai ba nghìn người” Vương Hồ than vãn và nói

Tạ Tinh lắc đầu: “Huynh ngây thơ quá rồi, không lẽ sông Thông Lưu chỉ có một khe hở? Không lẽ phe ta có thể phá sông, họ lại không thể sao?”

“Nhưng mà cho dù đối phương có kiếm được chỗ phá sông bên mình thì cũng không ảnh hưởng gì phe mình, địa hình phe ta cắm quân khá cao” Vương Hồ không nghĩ rằng phe ta sẽ bị nước sông ngập được, chỉ thấy rằng chỉ tổn thất mấy nghìn người quân đi tập kích mà thôi

Tạ Tinh nói: “Chính vì quân ta tự tin rằng sẽ không ngập được thì đó mới là điểm chắc chắn chết”

“Sao lại nói vậy, Tinh ca?” Đinh Cầu hình như nghe không hiểu được có điểm nhấn gì trong hoàn cảnh này

“Ta thấy phe ta cắm quân ở nơi cao, nếu như sông Thông Lưu không có vật cản lại thì sẽ không có chuyện gì xảy ra, nhưng mà đối phương đã có ý định chặn dòng nước của sông Thông Lưu, vậy thì mực nước sẽ cao lên rất nhiều, một khi đã phá sông thì phe ta chỉ có 1 con đường có thể chạy, đó là xuống bãi đã, huynh xem chỗ này ...” Tạ Tinh lại chỉ vào bản đồ

“Tạ Tinh, ý ngươi là đối phương sẽ cho lính mai phục ở đó?” Vương Hồ không phải ngốc, lập tức hiểu ý của Tạ Tinh

“Nếu như chúng ta không chạy, mà trốn trong quân doanh, dù gì mình đang ở cao, nước ngập không đến mà” Đinh Cầu nói có mang một chút tức giận

Tạ Tinh lại nói: “Nếu như là kế hoạch thì nhất định đã tính tới, vậy còn phải nói sao”

Vương Hồ và Đinh Cầu tập trung nhìn Tạ Tinh, đột nhiên nói là: “Tinh ca, đệ thấy huynh mấy ngày nay thay đổi nhiều quá”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6: Chúng ta đi ngay lập tức

Tạ Tinh gấp gấp bỏ xung vào: “Cũng sắp chết đến nơi rồi, trong cái khó ló cái khôn chứ, đây hoàn toàn là do hoàn cảnh bắt buộc, chuyện cần bây giờ là nhanh chóng đưa ra cách ứng phó với hoàn cảnh này”

“Vậy huynh đệ mình nên làm thế nào? Có nên lấy tin tức này thông báo cho đội trưởng không?” Vương Hồ cảm thấy lo lắng cho quân đội của Triết Văn Quốc

Thấy Tạ Tinh không nói chuyện, Vương Cầu lại nói: “Vương đại ca, huynh không muốn sống nữa sao, huynh quên là nửa tháng trước Kim lữ soái bị giết vì lý do gì rồi sao? Là do ông phát biểu ý kiến của riêng mình cho cấp trên, phạm tội làm loạn quân tâm bị xử tử hình. Huynh có so sánh được với Kim lữ soái không? Với lại đây đều là phán đoán của Tinh ca, không thể xác thực được”

Chuyện của Kim lữ soái thì Tạ Tinh cũng từng nghe nói qua, từ việc đó cậu có thể nhìn ra được tướng quân phe ta là một người độc đoán, tự cao và đầu óc đơn giản, không chừng kế hoạch này là do tướng quân nghĩ ra. Tạ Tinh chỉ biết được tướng quân họ Dương, còn tên là gì thì Tạ Tinh cũng không có hứng đi tìm hiểu

“Đi thôi, một lát nữa Ngưu đội trưởng sẽ đưa 2 thành viên còn lại đến đây, đừng để lúc đó không kiếm được chúng ta” Tạ Tinh đứng dậy, Vương Hồ và Đinh Cầu đi theo Tạ Tinh về quân doanh

Nghe được những lời nói của Tạ Tinh làm cho người giáo quan đang nghe lén, không quan tâm đến Tạ Tinh mà một mình gấp rút chạy về doanh trại

“Có chuyện gì vậy, Tinh ca?” Đinh Cầu từ khi nghe được lời phân tích của Tạ Tinh, rất là cảm phục cậu, thấy Tạ Tinh đứng lại sắc mặt không định, Đinh Cầu lập tức hỏi

“Có người nghe lén chúng ta nói chuyện” Tạ Tinh nói xong liền cảm thấy sợ, đó là một tội chết nếu có người cấp trên nghe được, lập tức chém đầu. Tuy tướng quân không thể nào biết được nhưng không thể khẳng định rằng người nghe lén có đi báo lại với cấp trên

“Sao ngươi biết?” Vương Hồ có chút kỳ lạ và hỏi Tạ Tinh, những lời nói ban nãy của Tạ Tinh đã làm cho Vương Hồ hoàn toàn cảm phục, Tạ Tinh trước mặt rất là khác với những ngày trước, không khẳng định được là Tạ Tinh chính là Tạ Khê, hay là đã đổi một người khác

“Chúng ta vừa mới tới, nơi đây không có người, huynh nhìn xem dấu chân này là của 3 người chúng ta, nhưng lại có thêm một dấu chân khác, xem dấu chân dẫm vào đám cỏ, và dấu chân tuyệt đối là rất mới, nghĩa là khi chúng ta mới nói chuyện thì đã có người ở đây”

“Vậy chúng ta phải làm sao?” nghe được lời của Tạ Tinh, Đinh Cầu cảm thấy bối rối, tuy đột kích là cứu tử nhất sinh, nhưng nếu bị cấp trên phát hiện họ nói về quân tình thì chắc chắn sẽ chết

Hai người đi cùng Tạ Tinh, sau khi nghe phân tích của cậu thì cả 2 người đưa Tạ Tinh lên cầm đầu và đi theo cậu

“Nếu như chúng ta bây giờ chạy trốn, có thể trốn qua sông, chỗ đó có những con tàu thương gia đi ngang, thuộc về Hoành Nguyệt Quốc bây giờ không có khai chiến với chúng ta, chúng ta trên tay bây giờ có tiền, đến lúc đó chúng ta có thể ngồi tàu mà rời khỏi” Vương Hồ vốn quen thuộc với những hoàn cảnh xung quanh

Tạ Tinh chợt nghĩ ra và nói: “Ta hiểu rồi, thì ra là thuyền. Phe địch tuy có cắm trại trên mặt đất, nhưng trong đó có rất nhiều thuyền và dùng vật để che lấp lại, nếu như có nước tới thì phe địch lập tức lên thuyền, ngồi xem những binh sĩ phe ta chìm ngập trong nước sông”

Do Tạ Tinh chủ quan, cậu luôn nghĩ rằng thuyền luôn để ở trong nằm dưới sông hoặc biển không nghĩ được nó được đặt ở trên mặt đất

Vương Hồ nghe xong bắt đầu nói lớn: “Lũ khốn đó, thật là độc ác, lại dùng phương pháp này vậy nghĩa là phe ta phải chịu sự ngập nước xong và cho họ đánh, quả nhiên lợi hại”

Vương hồ không biết nói ai lợi hại hơn nhưng mà rất lo lắng

Tạ Tinh nhìn 2 người và nói: “Vương Hồ, huynh cũng đừng suy nghĩ nhiều, chúng ta sắp đến cũng chưa chắc rằng có sông sót qua nổi hay không, bây giờ chúng ta hy vọng vào 2 thành viên mới sắp tới, một khi họ tới nơi thì chúng ta lập tức rời khỏi, nếu như Ngưu đội trưởng không đến thì chúng ta nhất định phải rời đi liền”

“Mà nếu như vậy thì chúng ta sao lại phải đưa thư đi cầu cứu viện?” Đinh Cầu không hiểu và hỏi

“Lát ta sẽ nói với ngươi, chúng ta về doanh thôi.” Tạ Tinh bây giờ muốn là rời khỏi càng nhanh càng tốt

Ba người nhìn nhau cũng chỉ còn cách như thế chứ không còn cách nào khác tốt hơn

“Vương Hồ, giờ phút này rồi đừng chạy loạn khắp nơi nữa.” Vương Tinh nghe được thở dài, vì cậu nhìn thấy được Ngưu Mãn Sơn còn có 2 người binh lính to con hơn mình nhiều

“Đây là Tiền Đại Phú và Hạ Lương Tài, ngày mai 5 người các ngươi xuất phát lúc trời chưa sáng, đi theo đường đã định trước và chạy, đừng để chạy sai. Vì đường này là đường an toàn nhất, một khi đã chạy sai thì ta không bảo đảm được an toàn, còn đây là bản đồ và bức thư cứu viện sẽ do Tạ Tinh cầm lấy, nhớ là giao bức thư cho Bạc tướng quân ở doanh Tây Lương” Ngưu Mãn Sơn đưa một tấm bản đồ và bức thư giao cho Tạ Tinh

Tạ Tinh nhận lấy bản đồ cất vào và nói: “Ngưu đội trưởng, ta nghĩ nếu như là chuyện gấp thì tốt nhất chúng ta sẽ lên đường ngay lập tức, nếu như đợi đến sáng thì không chắc sẽ an toàn hơn đi ban đêm”

Câu nói của Tạ Tinh làm cho sắc mặt hai người mới tới trở khó coi, đi vào chỗ chết thì cũng không cần phải gấp như vậy chứ. Nhưng nhìn lại sắc mặt của Ngưu Mãn Sơn thì không dám nói cái gì

Nghe được Tạ Tinh nói là xuất phát vào ban đêm, Ngưu Mãn Sơn cũng không có ý kiến, với ông thì càng sớm càng tốt tuy chỉ là những người lính đi đưa thư cho phe địch, nhưng mà cũng là người của mình đi đưa đi chết thì cũng không vui chút nào.

“Tốt, không hổ danh là những người binh sĩ ưu tú của ta, bây giờ đi cũng tốt” Ngưu Mãn Sơn kích động vỗ vai Tạ Tinh

Tạ Tinh trong lòng suy nghĩ là đưa chúng ta đi chết mà nhìn sắc mặt lại không có ít có lỗi, thì Ngưu Mãn Sơn này cũng không phải là 1 người tốt

Những người trong đội đều không hiểu được Tạ Tinh, trước khi đi lại tìm 1 cây thương dài và bẻ gãy đầu nhọn của cây thương, cậu không có dao nhỏ, nên chỉ dùng cái này để thay thế. Với sức mạnh hiện tại của cậu thì dùng đao chỉ có đường chết

“Lý giáo úy, ngươi đã mang theo theo cả trăm người rồi, đừng như lúc trước làm lữ soái vậy, đi đâu cũng gấp gấp gấp gấp, không có 1 cảm giác chừng

chạc tí nào” một người đang ông khoảng chừng bốn mươi nói

Lý giáo úy thờ gấp và nói rằng: “Hàn tướng quân, ta mới biết được một tin tức động trời, cần phải bẩm báo lập tức, xin tướng quân làm chủ ...”

“Tin gì mà động trời?” không đợi người họ Hàn đô úy nói chuyện thì ở trong doanh trại lại trả lời

“Hạ đại nhân ...” cả 2 người lập tức đi lên chào

Người này tên Hạ Thường Dung, tuy không phải là người của doanh Trường Thành, bản thân là một quan văn, nhưng vì trận chiến này nên đã bị kẹt ở quân đội này. Vì Hạ Thường Dung và Hàn đô úy là thân giao, 2 người hay nói hướng đi kế hoạch của quân đội

Nghe Hạ Thường Dung nói, Hàn đô úy có hơi lúng túng, nhìn qua người đô úy này.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Xung đột

Nhìn sắc mặt của Hàn đô úy, Hạ Thường Dung liền biết được suy nghĩ của ông, cười to một tiếng và nói: “Hàn đô úy, tuy ta không phải là người của Trường Thành Doanh, nhưng ít ra ta cũng là người của Triết Vân Quốc thì cũng nên nói một câu, bây giờ Triết Vân Quốc đang bị binh họa, chúng ta sao lại có thể đặt mình ở ngoài nữa? Với lại, cha của ngươi là Hàn Văn là bạn tốt của ta, có gì không ngại nói thẳng”

Sắc mặt của Hàn đô úy không vì câu nói của Hạ Thường Dung mà thả lỏng hơn, với ông mà nói người đáng sợ không phải Hạ Thường Dung mà nói nhỏ: “Nhưng mà nếu Dương đốc soái...”

“Hừ, Dương Liên Đình tự xưng vì những câu nói giết quan quân, lúc đó ta sẽ về bẩm báo với bệ hạ. Một người thống soái không lắng nghe ý kiến của thuộc hạ thì chắc chắn không phải là người thống soái tốt”

Nếu như không phải được cha của hán Vương Huyền, dùng những lời nói dụ dỗ bệ hạ, để hán được lên làm thống soái” Hạ Thường Dung lại nghĩ đến cảnh bị xử trảm của Kim tử soái, sắc mặt biến thành khó coi

Nếu như Tạ Tinh nghe được câu nói của Hạ Thường Dung, khẳng định rằng Triệu Quát cũng xuyên không qua đây làm Dương Liên Đình

Hàn đô úy thấy Hạ Thường Dung nói như vậy, nhanh chóng đuổi 2 người binh đang gác cổng đi và nhìn vào Lý giáo úy: “Có chuyện gì, Hạ đại nhân cũng ở đây, người nói đi”

Lý giáo úy nhanh trong đưa những lời mà Tạ Tinh nói ra, nghe xong câu nói của giáo úy, Hàn đô úy sắc mặt biến đổi, ngay cả người không hiểu quân sự cũng cảm thấy sự việc nghiêm trọng

Thấy sắc mặt của Hàn đô úy không ngừng thay đổi, Hạ Thường Dung lập tức nói: “chuyện này không phải chuyện nhỏ, người và ta đi gặp Dương Liên Đình, ta không tin là hán sẽ không nghe, không ngờ tới là chỉ một người binh nhỏ của doanh lại có đầu óc và học thức như thế, mà lại bình tĩnh phân tích”

“Lai Thăng, chúng ta cùng đi gặp Dương đốc soái, Lý giáo úy làm phiên người dẫn người lính đó đến đây, chúng ta cần gặp hán, một nhân tài như vậy lại ở trong quân đội, loại người này là may mắn của Triết Vân Quốc chúng ta”

Tuy có chút sợ chết, nhưng Hàn Lai Thăng cũng gật đầu, ra lệnh cho Lý giáo úy đi mang Tạ Tinh đến, sau đó đi đến doanh trại của Dương thống soái

Dương Liên Đình sau khi nghe xong câu nói của Hàn Lai Thăng rồi liếc qua Hạ Thường Dung, Dương Liên Đình với sắc mặt khó coi

Liếc sang Hạ Thường Dung và nói từ từ: “Ngài nói kế hoạch ta định ra là một kế hoạch ngu ngốc sao? Một người quan văn bị dày khời triều đình lại muốn hội ý quân sự, không lẽ Ngài muốn chê quân lệnh của ta không dứt khoát sao. Nếu như người không rõ thì ta nói cho người nghe, người nghĩ rằng ta chưa nghĩ qua sao. Phe địch giờ đang cắm quân tại khe núi và bằng địa, ta đã suy nghĩ nhiều lần, không tồn tại những sự hư vô này. Và quân ta đi tập kích chỉ có năm nghìn người, nơi ở phe địch không thể nào phóng hỏa, phe ta đuổi phe địch vào khe núi hẹp và cho nước sông vào là được, còn dùng gì để chặn lại khe núi thì ta cũng đã có phương pháp giải quốc, không cần các người lo lắng, còn người Hàn Lai Thăng, nếu như không phải nể mặt Hàn quý phi thì ta cũng đã chém đầu người rồi”

“Nhưng mà, Dương đốc soái ...” Hạ Thường Dung hình như muốn nói gì đó

“Người muốn nói cái gì? Nếu như người muốn nói là ta cố tình làm vậy thì, phe địch và phe ta đều phải chết, phe địch gần mười vạn quân còn ta chỉ có năm nghìn quân, chúng ta sẽ chịu lỗ sao? Hay là muốn nói rằng nếu như chúng ta thả nước sông xuống họ có thể bay đi sao? Không lẽ họ biết được ta thả nước sông xuống họ sẽ trốn trong cái bồn để chờ chết?”

“Được rồi, nếu như các người cái gì cũng nói không được thì hãy ở lại quân doanh, bây giờ không được đi bất cứ đâu cả, Hàn đô úy, người cũng thế,

người sẽ phụ trách an toàn của Hạ đại nhân, còn chiến dịch lần này người không cần tham gia nữa” nói xong Dương Liên Đình đã đi ra quân doanh

Chỉ còn lại cái mặt khó coi của Hạ Thường Dung

“Hàn đại nhân, chúng ta phải về liền thôi, bây giờ chúng ta ở đâu cũng không đi được rồi” Hàn Lai Thăng thở dài

Hai người đi về quân doanh, thấy được Lý giáo úy

“Có chuyện gì vậy, Lý giáo úy?” Hạ Thường Dung có một cảm giác không lành

“Người lính đó đã cùng mấy người trong đội đi ra làm nhiệm vụ đưa thư rồi” Lý giáo úy nói xong, nhưng thấy lo lắng

Hàn Lai Thăng đã bình phục lại tâm trạng: “Trước khi hắn đi có nói gì không?”

Lý giáo úy lắc đầu: “Chỉ là nói họ có thể ngồi thuyền để đột kích, rồi không nói gì cả. Hàn tướng quân có cần ta đi bắt hắn về không

Hàn Lai Thăng lắc đầu: “không cần đâu, nếu như ta không đoán sai thì bây giờ quân doanh của ta đã bị đại soái trông chừng vào bảo vệ. Nếu như chiến dịch thành công, ta còn có thể giữ được tính mạng, nhưng Hạ đại nhân...”

Hàn Lai Thăng không nói gì, nhưng đã hiểu được ý của mọi người, Hạ Thường Dung cười nhỏ nhẹ: “Lão phu sớm đã không còn xem trọng cái mạng quèn này nữa, chỉ là những người ngốc làm mất nước. Lý giáo úy, người biết người lính đó tên gì không?”

Lý giáo úy lắc đầu: “Ta chỉ biết là Vương Hồ, Đinh Cầu và Tạ Khê, là một trong ba người họ, cụ thể là ai thì không biết”

“Để ta đi hỏi thử” nói xong Hạ Thường Dung đi ra khỏi lều

“Đại nhân, đại soái có lệnh, không ai có thể ra vào lều này” quả nhiên ngoài cửa Hàn Lai Thăng đã có bốn người lính mới không biết mặt

Hạ Thường Dung sắc mặt không đổi nói: “Dương Liên Đình, thằng khốn”

Đến bây giờ Tạ Tinh năm người đã đi khỏi quân doanh được 20 dặm hơn, nhưng mà tranh chấp đã phát sinh

“Tạ Tinh, Ngưu đội trưởng đã cho chúng ta đường đi an toàn, nhưng người lại chạy hướng ngược lại, ta không đồng ý” Hạ Lương Tài sắc mặt không phục và nói

Vốn đã bất mãn với quyết định xuất phát lập tức, rồi bây giờ lại thay đổi lộ trình làm hắn thấy khó chịu

“Ta đồng ý với Lương Tài, Tạ Tinh người hoàn toàn không có tư cách thống lĩnh” Tiền Đại Phú sắc mặt cũng khó coi

Vương Hồ muốn nói, nhưng bị Tạ Tinh ngăn lại. Tạ Tinh nói với 2 người: “Vậy các người muốn gì”

“Đưa thư không phải là đội của chúng ta mà mỗi đội đều có một đường đi riêng để đi ra, ta nghĩ là chúng ta đi theo đường đã định sẵn sẽ tốt và an toàn hơn” Hạ Lương Tài không du di và nói

“Tôi không đồng ý, tôi chỉ nghe lời Tinh ca.” Đinh Cầu không du di nói ra

“Nếu như vậy thì chúng ta chia ra mà đi, người đi đường người, ta đi theo con đường đã định sẵn” Hạ Lương Tài nói

“Được thôi, giờ ta đi đường ta, người đi đường đi” Tạ Tinh nói năng nhẹ nhàng

“Chia tay, đường người chạy là đường chết, bản đồ và thư đang trong tay người, nếu như chúng ta ra thì sao mà giải thích với cấp trên?” Tiền Đại Phú liếc Tạ Tinh nói

Tạ Tinh như nhìn những người ngốc, đưa thư và bản đồ cho Hạ Lương Tài nói: “Đấy, bản đồ cho các người nhưng ta là đội trưởng nên thư ta bảo quản, chúc các người thắng quan phát tài. Vương Hồ, Đinh Cầu chúng ta đi”

Cả ba người lập tức rời đi

“Đội chút, Tạ Khê, người đi rồi nếu như chúng ta đến Tây Lương Doanh không có thư thì phải làm sao?” Tiền Đại Phú đuổi lên và nói

“Cũng dễ thôi, người nói là hai người được chúng ta hỗ trợ và đã hy sinh, vậy thì công lao của 2 người sẽ càng lớn” ở xa Tạ Tinh nói to

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Phản sát

Hạ Lương Tài ngơ người ra nhìn lên bản đồ trên tay, hần không ngờ được Tạ Tinh lại quyết định nhanh như thế.

“Cái thắng ngốc này, nếu như hần muốn như thế thì chúng ta nhanh chóng lên đường thôi, 3 người họ muốn chết thì kệ họ đừng có liên lụy chúng ta là được, chỉ cần có bản đồ trên tay thì được rồi” Tiền Đại Phú kéo tay Hạ Lương Tài, thì Hạ Lương Tài phản ứng qua lại cầm lên bản đồ và nhanh chóng rời khỏi

“Tinh ca, sao huynh lại không theo con đường có sẵn mà đi? Tuy chúng ta chạy trốn rất nguy hiểm, nhưng những con đường chính chắc chắn được cấp trên tính toán qua, có thể sẽ an toàn hơn một chút” Đinh Cầu đi theo Tạ Tinh rồi sau đó hỏi

Tạ Tinh không trực tiếp trả lời, mà là cười nói: “Ngươi hỏi ta làm gì, nếu như đại soái đã khẳng định chắc thắng, tại sao lại còn bảo chúng ta đi đưa tin sao? Bây giờ ta có thể nói cho hai người biết. Tuy chúng ta đi đưa thư, nhưng mà đối tượng chúng ta đưa thư là phe địch, chứ không phải cứu viện”

“Tại sao?” Vương Hồ không hiểu, họ là người của Triết Văn Quốc, sao lại bảo họ đi chết?

“Vi đại soái của phe ta muốn mê hoặc đối phương, nếu như thư cứu viện của chúng ta bị kẻ địch biết được, họ sẽ tưởng là chúng ta sẽ bao vây từ hai hướng, mà lơ là kế hoạch phá sông vì hai hướng đó ngược nhau” Tạ Tinh đã rõ về tất cả sự việc

“Tinh ca, vậy bây giờ chúng ta đi hướng nào?” Đinh Cầu đã để hy vọng hết vào Tạ Tinh

Tạ Tinh lấy nhánh cây vẽ phát họa một cái bản đồ, rồi sau đó vẽ ra 1 con đường rồi nói: “Bây giờ chúng ta rời khỏi từ chỗ đây”

Vương Hồ và Đinh Cầu nhìn vào bản đồ và biết được con đường mà Tạ Tinh muốn đi: “Đây không phải là nơi bảo vệ rất nghiêm ngặt sao? Chúng ta từ chỗ đó xuất phát? Ngươi bảo chúng ta đi về hướng phá sông, chúng ta ...”

Tạ Tinh xem mặt của hai người có sự nghi hoặc: “Đúng, bây giờ chúng ta có thể khẳng định, từ nơi mà hai bên giao chiến và chạy chạy trốn, với 3 người chúng ta nếu như không bị phát hiện thì rất khó. Từ đây mà chạy trốn chắc chắn sẽ bị phát hiện nhưng đối phương sẽ không chủ động ra tay, mà sẽ đánh lén chúng ta, thậm chí họ sẽ không ra tay mà sẽ chủ động cho chúng ta chạy thoát, chỉ cần chúng ta giả dạng là binh sĩ phá sông thì được”

Vương Hồ và Đinh Cầu không hiểu lắm nhưng đi theo Tạ Tinh và xuất phát đi theo hướng đã định

Đến lúc này thì trời đã sập tối, trên đường đi không rõ lắm. Mà ba người đi trên đường rất khó khăn nhưng mà khi chạy được mấy tiếng đồng hồ, cũng không có động tĩnh gì

“Cộp” một tiếng, Đinh Cầu đạp lên một viên đá, và té lăn trên đường

Đinh Cầu ngã vào một đầm lầy và sợ hãi kêu lên một tiếng

Vương Hồ và Tạ Tinh không kịp suy nghĩ, nhanh chóng kéo Đinh Cầu đứng dậy

“Tiểu Cầu, không sao chứ” Vương Hồ lo lắng hỏi, tuy đã cố gắng hạ giọng nhưng mà trong đêm khuya vẫn vang lên rõ ràng

“Không sao, chỉ là bị trầy chút” Đinh Cầu xoa nhẹ đầu gối nói tiếp: “Chúng ta nói to tiếng như thế không biết có bị phát hiện không

Vương Hồ lắc đầu: “không đâu, ở đây tối như vậy, chắc chắn là không có ai nghe được, ta dám khẳng định”

Tạ Tinh nói nhẹ với hai người: “Tuy chúng ta không biết có bị phát hiện hay không, nhưng ta dám khẳng định là đã bị người ta theo dõi”

“Sao huynh biết?” Vương Hồ nghe được Tạ Tinh muốn nói nhưng lại không dám nói to. Nên Đinh Cầu đã đi lên hỏi

Tạ Tinh nghe rõ ràng nhìn xung quanh, nhưng không có động tĩnh gì, nhưng mà không dám khẳng định xung quanh có người theo dõi, vì bây giờ tình trạng cơ thể rất tệ nên ảnh hưởng lớn đến giác quan

“Hai người suy nghĩ thử đi, ở đây cách sông Thông Lưu rất gần, mà còn là con đường chắc chắn phải đi nghe nếu muốn tới sông Thông Lưu, nếu như trước đó phe địch không phát hiện mình nhưng bây giờ chắc chắn đã bị phát hiện” Tạ Tinh nói xong nghe kỹ xung quanh nhưng mà do bây giờ thính giác không tốt nên cũng không thể nghe được cái gì bất thường

Tiểu Cầu cúi đầu nói: “Cũng trách đệ không tốt, nếu như đệ cẩn thận hơn thì trước trời sáng chúng ta đã đi ra khỏi con đường này rồi”

Tạ Tinh an ủi nói: “Nếu như ngươi không phát ra tiếng động thì ta đoán sớm muộn cũng sẽ bị phát hiện, bây giờ chúng ta chủ có 2 loại khả năng, thứ nhất là phe địch tưởng chúng ta đi phá sông nên thả chúng ta đi, còn thứ hai là họ khẳng định mình không phải đi phá sông, và sẽ tiêu diệt chúng ta”

“Cho dù là khả năng nào thì một khi chúng ta đã rời khỏi con sông thì chắc chắn chúng sẽ chọn giết chúng ta”

Đinh Cầu sợ hãi và nói “giờ chúng ta phải làm gì đây?”

Tạ Tinh vỗ nhẹ vai của Đinh Cầu và nói: “không cần phải lo lắng, nếu họ muốn diệt chúng ta, thì cũng phải đợi đến khi mình rời khỏi con sông mới động thủ, trừ khi họ đã biết được phe ta mai phục để phá sông, nếu không thì họ sẽ không động thủ trước. Cách duy nhất bây giờ là trước khi họ động thủ, chúng ta phải động thủ trước”

“Không đúng, họ chắc chắn biết chúng ta không phải là người đi phá sông, nếu đi phá không thì không chỉ có chúng ta ba người, với lại còn không mang theo công cụ

“Vậy làm sao đây?” nghe Tạ Tinh nói xong, Đinh Cầu căng thẳng hỏi

Mấy người im lặng một thời gian nhưng mà cũng không nghĩ ra được cách nào

Trời rất là tối, tuy là Tạ Tinh đoán rằng họ đang bị theo dõi, nhưng mà lại không biết người theo dõi mình ở nơi nào. Với lại rời đường đi đã không xa, nếu động thủ thì phải lập tức động thủ, nếu đợi đến trời sáng thì chúng ta không còn cơ hội

“Vương Hồ đại ca, đợi đến khi ra đến đường, hai người đi trước nhưng phải đi chậm, còn ta ở lại thêm một lúc” Tạ Tinh cẩn thận xung quanh rồi nói

“Vi sao?” Đinh Cầu không hiểu rồi hỏi

“Vi giờ trời rất tối, chúng ta không nhìn rõ đối phương, nhưng đối phương cũng chỉ mơ hồ thấy được hình bóng của mình, ta dám khẳng định là người không nhiều, chỉ có hai hoặc ba người. Họ khẳng định sẽ tiếp tục theo dõi, đợi đến khi thời điểm thích hợp rồi động thủ, hai người một khi nghe được tiếng đánh nhau thì phải quay về trợ giúp ngay lập tức, chúng ta sẽ trước sau gấp gáp” Tạ Tinh nghĩ, nếu như đối phương nhiều người thì họ đã động thủ rồi, mà giờ còn chưa động thủ thì nói rằng họ không có nhiều người

Đương nhiên còn 1 khả năng, họ vẫn chưa bị phát hiện nhưng mà Tạ Tinh không hy vọng nhiều vào ở đây

Hai người không hiểu Tạ Tinh sao lại phải ở lại, nhưng mà họ đã quen cách làm việc của Tạ Tinh

Sông Thông Lưu cách con đường không có xa, cả 3 người chỉ tốn khoảng 1 giờ đồng hồ đã tới rồi Vương Hồ với Đinh Cầu lại nghe lời của Tạ Tinh nói chọn đi trước, nhưng lại đi chậm chậm lại

Tạ Tinh lại núp trong một bụi cỏ, im lặng lắng nghe được tiếng động nhưng mà không được rõ ràng

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tẩu thoát thành công

Tạ Tinh hồi hộp nắm chặt lấy đầu thương bị gãy, núp trong bụi cỏ, chỉ cần đợi 5 phút nếu như sau đó không có ai đi qua thì nói rõ rằng họ may mắn không bị ai khác phát hiện

Nhưng sau 3 phút, Tạ Tinh nghe được tiếng bước chân, Tạ Tinh thở phào nhẹ nhõm vì xác định được người đi theo không nhiều, chỉ có 2 người, đoán là họ chỉ có 2 người nên không dám lập tức ra tay

Điều làm Tạ Tinh lo lắng là thân thể bây giờ của mình gầy yếu, không biết tập kích 1 mình có thể thành công hay không

Tạ Tinh đoán không sai, quả nhiên là chỉ có 2 người đi theo dõi và tưởng rằng ta chỉ có 2 người, với lại gần trời sáng nhưng vẫn chưa có ánh mặt trời

Tạ Tinh đã thấy được 2 bóng người đi đến, một trước một sau. Nhưng thân hình của họ so với mình thì khác xa

Khi người thứ nhất đi qua, Tạ Tinh đột nhiên nhảy ra dùng đầu thương gãy đâm vào bụng của người đi sau. Cậu đã phải dùng hết sức của bản thân mình

Tiếng hét thảm khóc vang lên, làm cho Vương Hồ và Đinh Cầu lập tức quay đầu lại

Tạ Tinh than một hơi, nếu như mà thân thể cũ còn thì không cần phải như thế, trực tiếp bịt miệng họ lại và giải quyết

Tạ Tinh rút đầu thương ra và lập tức rời đi, ngay sau đó một cây đao từ ngoài trước chém tới chỗ trước đó đứng của Tạ Tinh

Sau khi đồng đội bị giết người đi trước rất nhanh đã có phản ứng. Vương Hồ quay lại kịp và đến gần không cần phân biệt ai là Tạ Tinh chỉ cần nhìn thân hình là biết được

Vương Hồ lập tức lao vào kẻ địch đè xuống đất, Đinh Cầu nhanh chóng kéo Tạ Tinh ra khỏi, thấy Vương Hồ và kẻ địch đang ôm nhau tấn công, Tạ Tinh phản ứng lập tức lấy đầu thương đâm vào cổ họng của đối phương

“Tĩnh ca, sao huynh có thể ra tay chuẩn xác thế?” Đinh cầu chỉ giúp vương hồ đề lại đối phương thì đã dùng hết sức mình, mà thấy Tạ Tĩnh đâm vào đối phương chuẩn xác như thế cũng làm Vương Hồ cảm thấy ngạc nhiên

Tạ Tĩnh đã mệt đến hết sức, thở dài một tiếng và nói chuyện với Vương Hồ: “Vương Hồ đại ca, huynh nhanh chóng ném 2 cái xác xuống sông đi, chúng ta phải chạy ngay lập tức, đệ đoán rằng tiếng hét lúc này đã bị người ta nghe thấy rồi, giờ trời chưa sáng họ muốn kiếm được chúng ta cũng phải mất một khoảng thời gian”

Vương Hồ biết giờ không phải giờ nói chuyện nên lập tức làm theo lời của Tạ Tĩnh, ném 2 cái xác xuống sông

Ba người lập tức chạy về phía đường lớn

Trời bắt đầu sáng, ba người đã rời khỏi sông khoảng được 30 dặm. Ba người mệt đến nổi thở gấp

“Giờ phải làm sao?” Vương Hồ nhìn Tạ Tĩnh, muốn hỏi ý kiến

Tạ Tĩnh lấy gói hành trang ra và nói: “giờ chúng ta lập tức thay quần phục ra, nhanh chóng lên đường. Tuy ở đây là vùng ranh giới, những cũng rất nguy hiểm”

Ba người thay đồ xong, nhờ vào kinh nghiệm và ý thức của Tạ Tĩnh, chỉ chạy hết nửa ngày thì đã ra khỏi khu vực chiến trường. Trời đã bắt đầu tối lại, ba người ngồi xuống ăn lương thực rồi chuẩn bị xuất phát tiếp

Tuy ba người con mắt đã đỏ rực nhưng không ai dám ngủ, cho dù ở đây cách chiến trường rất xa

Lại là một đêm dài chạy trốn, ba người cuối cùng cũng đã hoàn toàn rời khỏi được khu vực chiến trường

“Tĩnh ca, hay là mình ngủ một giấc đi, đệ thật sự đã chịu không nổi rồi” Đinh Cầu ôm lấy một cành cây, thở hồng hển và nói

Tạ Tĩnh giờ cũng mệt đến chịu không nổi, dù biết được kế hoạch chạy trốn đã thành công, nhưng cậu cũng rất cảnh giác hỏi Vương Hồ: “Vương Hồ đại ca, bây giờ chúng ta cách con sông tiếp theo bao xa?”

“Còn khoảng nửa ngày đường, chỉ cần chúng ta đến được con sông tiếp theo, ở đó có một bến cảng. Trong thương thuyền, không cần biết là ai chỉ cần trả đủ tiền thì họ sẽ đưa ta đi, nếu đến Tượng thành thì cần 1 lượng, còn chúng ta đến Thiết thành của Triết Vân Quốc thì cần 2 lượng” Vương hồ nói

“Vậy được, tiểu Cầu, ngươi cầm cự thêm nửa ngày, đợi chúng ta lên thuyền thì được ngủ. Ở đây tuy không xảy ra đại chiến nhưng mà cũng không thể đảm bảo sẽ không có những bại binh chạy trốn đến đây” Tạ Tĩnh nói xong, thật ra cũng rất mệt mỏi, toàn thân không còn muốn di chuyển, có thể thấy được cơ thể bây giờ rất tệ nếu không phải ý chí kiên cường, cậu thật là không thể chống cự đến bây giờ

Tiểu Cầu gật đầu, vì bảo toàn tính mạng, khổ cực cỡ nào cũng phải chịu, với lại chỉ còn nửa ngày, ba người ăn ít lương khô rồi sau đó cắn răng đi tiếp

Độ may mắn của 3 người không tồi, Tạ Tĩnh đến bến cảng thì vừa đúng có một con tàu, có thể khi 2 nước giao chiến thì không có nhiều thương thuyền qua lại, trên thuyền người không nhiều, ba người nhanh chóng lên thuyền rồi tìm một chỗ để ngủ

Cũng may là khi lên thuyền chỉ cần trả tiền thì không ai hỏi mình là ai và từ đâu đến

Sau khi đưa tiền, nói một câu là đi Thiết Châu thành rồi chuyện đầu tiên họ làm là ngủ ngay lập tức

Hiện tại trên thuyền cũng có người nhìn vào ba người họ, thấy ba người họ ngủ như heo, có 2 hán tử đến gần

“Hội ca, ba người này nằm ngủ như heo, nếu giờ ném chúng xuống sông thì họ chắc cũng không biết được” người đàn ông nhìn vào 3 người Tạ Tĩnh và nói nhỏ

Một người đang ông khác lấy lá thư trên người Tạ Tĩnh và nhìn, sắc mặt biến đổi, liền nói: “Đây là ba người trốn khỏi chiến trường để đi đưa thư, không có tiền bạc gì cả cho nên không cần đụng vào họ”

Bạn đang đọc truyện *Tĩnh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hỗn loạn

Hạ Thường Dung tuy rất nóng nảy, nhưng cũng không còn cách nào khác, ông và Hàn Lai Thăng bị canh giữ, thậm chí đi vệ sinh còn có người đi theo không cho họ rời khỏi doanh trại nửa bước. Ngay cả Lý giáo úy cũng bị nhốt chung

Nhưng dù có nóng chằng nữa thì đây là quân doanh của Dương Liên Đình, hấn muốn làm gì thì làm ở đây là thiên hạ của hấn. Ngay lúc này tiếng thao

quân đã từ từ yên lặng trở lại, Hạ Thường Dung biết được đột kích hôm nay tiến hành. xem ra lời nói của người lính tên Tạ Khê nói một chút cũng không sai

“Thật là một kế hoạch chỉ được nói trên giấy, đồ khôn. bây giờ hấn chỉ hy vọng là suy nghĩ đối phương giống như của Dương Liên Đình. tuy không có mấy khả năng. Lý giáo úy, lúc tên lính đó sắp lên đường, không có nói cái gì sao?” xem ra Hạ Thường Dung còn không phục

“Không có, chỉ nói là họ sẽ chạy theo đường thủy, rồi không nói gì hết.” Lý giáo úy cũng hết cách, 2 ngày nay bị hỏi đi hỏi lại nhiều lần

Hạ Thường Dung lác đầu, ngồi xuống suy nghĩ nếu như tên lính đó biết lần này đi đưa thư sẽ là đi chịu chết thì tại sao lại chủ động đi đưa thư, hấn là người thông minh, tại sao lại chọn con đường chết

Không đứng, không có bến cảng, ngồi thuyền? Ta hiểu rồi, Hạ Thường Dung đột nhiên đứng dậy, hấn cuối cùng cũng suy nghĩ ra quân đội của phe địch không sợ nước là do họ có thuyền để tiến hành thủy chiến

“Không được, ta muốn gặp Dương Liên Đình” Hạ Thường Dung cũng không có cách nào ngồi yên, vốn hấn cũng ôm một cách suy nghĩ giống Dương Liên Đình, không chừng có thể tiêu diệt đối phương lời nói của một người lính cũng không có tính đáng tin gì nhiều

Mà Hạ Thường Dung vốn không biết về quân sự, hấn theo quán tính nghĩ rằng cách của Dương Liên Đình cũng không có gì sai. Nên khi bị giữ lại, tuy phần nộ nhưng chưa đến giới hạn

Nhưng mà bây giờ hấn đã hiểu và có thể chắc chắn thì không thể ngồi trong quân doanh được nữa. Hàn Lai Thăng đờ người ra, hấn nghe lời nói của Hạ Thường Dung thì đã hiểu được những nguy cơ sắp tới

“Hàn đô úy, người lập tức giết mấy người này đi” Hạ Thường Dung sắc mặt rất khó coi, cũng không còn thời gian để phí phạm nữa

Hàn Lai Thăng biết được nếu không giết 4 người này, thì cũng là một con đường chết, không cần đợi lệnh liền vung đại đao giết hết 4 người

Lý giáo úy vốn là người của Hàn Lai Thăng, khi thấy Hàn đô úy cầm đao lên động thủ thì cũng lập tức rút kiếm ra giết 4 người canh gác

Cả 2 người đều là những người từ chiến trường ra, nhanh chóng giải quyết 4 người, họ còn chưa kịp đánh trả đã thiệt mạng

“Bây giờ chúng ta đi thẳng tìm Dương Liên Đình” Hạ Thường Dung phần nộ đập lên xác của 4 tên lính gác

“Hán dám giết thân vệ của ta, người đâu, trời chúng lại” Dương Liên Đình biết được thân vệ của mình bị giết, phần nộ ra lệnh

“Dương Liên Đình cái đồ khôn, muốn đưa mười vạn quân của chúng ta đi vào chỗ chết, còn không mau rút quân...” Hạ Thường Dung vừa chạy vừa nói lớn khiến cho cả quân doanh đều nghe thấy

Vốn cơ thể suy nhược, cộng thêm tức giận, Hạ Thường Dung phun ra một ngụm máu tươi

Dương Liên Đình nhăn mày “Sao lại như vậy?”

“Đùng “ một tiếng pháo lớn nổ lên, Dương Liên Đình cười to “Haha, cuối cùng thì cũng phá được sông”

Đột nhiên quên đi tra cứu sự việc của Hạ Thường Dung

“Người là một con heo, trong địa bàn của họ có chứa mấy ngàn chiếc thuyền, đợi thẳng ngu như người thả nước liền lập tức leo lên thuyền” Hạ Thường Dung chỉ tay vào mặt Dương Liên Đình và nói chửi không ngừng

Dương Liên Đình sắc mặt tái lên nói: “Chúng ta nhiều nhất tổn thất 5 nghìn quân, lão già khôn nạn này, lại dám buộc tội ta như thế

“Hahahaha...” Hạ Thường Dung cười to, nhưng trên mặt lại không có vui tí nào chỉ Dương Liên Đình mà nói “5 nghìn người, người là con heo, còn suy nghĩ chỉ 5 nghìn người. Đến lúc những nước sông ập đến thì nhanh chóng lan vào cả quân doanh phe ta, khi nước ập tới là chúng nó đã ngồi trên chiến thuyền mà đánh tới, đến lúc đó người chạy được sao, nhảy xuống bãi đá thì đã có quân định giăng sẵn thiên lai địa võng ở đó rồi”

Dương Liên Đình nghe lời nói của Hạ Thường Dung, sắc mặt tái xanh, hấn cuối cùng cũng hiểu ra tính nghiêm trọng của sự việc

“Lập tức tập hợp quân đội, bây giờ chúng ta phải rút xuống bãi đá” Dương Liên Đình cũng không ngốc lắm, tuy thích bàn sách lược trên giấy, hấn cũng biết được khi nước chưa tới đi xuống bãi đá thì sẽ bảo tồn được một phần binh lực

Tuy bây giờ rút thì sẽ gặp quân mai phục, chúng ta cũng sẽ tổn thất không ít, nhưng nếu không rút bây giờ đợi nước sông dâng lên đến đây thì không có ai có thể thoát được

Nguyên cả doanh trại đều loạn cả lên, nhanh chóng rời khỏi nơi này trước khi chiến thuyền phe đối phương tới

“Hạ đại nhân, chúng ta lập tức rời khỏi đây” Hàn Lai Thăng kéo Hạ Thường Dung chạy qua một bên

Hấn đang phần nộ cũng không biết phải làm như thế nào, dù gì thì hấn cũng chưa trải qua những chiến cục lớn như thế này, rất nhanh thì 10 vạn quân sẽ

bị diệt sạch

“Hàn đại nhân, Dương Liên Đình là kẻ độc tài, hiện hắn đang lo việc quân doanh không để ý đến chúng ta nếu hắn nhớ lại thì chúng ta sẽ chết chắc” Hàn Lai Thăng nói nhỏ

Hạ Thường Dung nói “Đại trượng phu chết thì chết, không lẽ chúng ta còn sợ thằng khốn đó sao”

Hàn Lai Thăng lắc đầu: “Hạ đại nhân dĩ nhiên không sợ hắn, nhưng nếu như bị hắn giết, đến lúc đó bệ hạ sẽ nghe lời của hắn, vì bệ hạ không biết được sự thật ở đây là gì, nếu hắn đẩy hết trách nhiệm cho mình thì chúng ta sẽ mang tội lớn?”

“Dù đại nhân không sợ mang tội thì cũng suy nghĩ cho gia đình, không lẽ đại nhân muốn người nhà ở Kinh Đô phải chết sạch sao, đây là tội chết chu vi cứu tộc”

Nghe lời nói của Hàn Lai Thăng, Hạ Thường Dung chợt tỉnh ngộ, dù lời nói có khó nghe nhưng nó lại là sự thật, đó không phải là không thể mà chắc chắn xảy ra

“Đi” 3 người liền đi ra và nhanh chóng biến mất lúc binh loạn

Dương Liên Đình tự nhiên nhớ ra được, ra lệnh cho một quan quân nói: “Người lập tức dẫn người giết Hạ Thường Dung, Hàn Lai Thăng và giáo úy kia, mang đầu 3 người họ về đây cho ta”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thì ra làm như thế cũng được

Tạ Tinh ba người bị gọi dậy, thì ra đã tới Thiết Châu thành, không ngờ họ đã ngủ được 1 ngày 1 đêm, chuyện đầu tiên khi ra ngoài là thám thính tình hình chiến tranh của 2 nước

Không ngờ tin tức lan rộng ra như vậy, chưa đến Thiết Châu Thành thì đã nghe được tin tức đại chiến, vì ở đây đa số không phải là người của Triết Văn Quốc nên cũng không có kiêng kỵ gì

Thì ra đại chiến xảy ra cách đây một ngày, Triết Văn Quốc đã bị Lưu Kim Quốc đại chiến phục kích, dẫn đến 10 vạn quân chỉ chạy thoát được có mấy nghìn quân, nếu không phải biết trước được kế của địch thì chắc sẽ không có ai thoát khỏi được

Vương Hồ và Đình Cầu nhìn Tạ Tinh, ánh mắt tràn đầy kính phục và sùng bái. Sự thực không khác gì Tạ Tinh nói, họ nếu không có chạy thoát ra được, thì không chắc gì mình đã là một trong nghìn người binh sĩ sống sót

Tạ Tinh thờ dài, cái tên họ Dương chỉ biết nói suông, không bại trận mới là lạ, trước khi rời khỏi hắn đã nhắc nhở trước nhưng mà cũng không có tác dụng gì, nếu như lập tức rút quân thì chắc sẽ không có kết quả như thế

“Đi thôi” thấy được Vương Hồ và Đình Cầu đờ người ra, Tạ Tinh kéo 2 người họ xuống thuyền, vốn theo ý của Tạ Tinh là ngồi thuyền mấy ngày nhưng mà tiền không đủ

“Đây là Thiết Châu Thành?” Tạ Tinh không ngờ rằng trước mặt lại là một tòa thành lớn và đông đúc người qua lại chứ không như tưởng tượng là một tòa thành cũ kỹ thời trung cổ

“Bây giờ chúng ta chỉ có 3 lượng, chúng ta nên làm gì?” Vương Hồ lo lắng nói

Tạ Tinh cười nói: “Vương Hồ đại ca chắc chắn phải đến Tây Lương doanh, bây giờ chiến sự đã kết thúc, mà huynh chắc chắn phải đi vì huynh đại diện cho Từ thành Vương gia. Với lại trong tay huynh có thư cầu viện, nếu quay về chắc chắn sẽ có thưởng, không chỉ là huynh, mà cả Vương gia cũng hưởng được không ít. Đình Cầu cũng có thể theo Vương Hồ đại ca đi phát tài, chỉ cần đến Trường Thành doanh, sẽ có không ít phần thưởng”

“Hèn gì Tinh ca huynh nhất định phải giữ lại thư, thì ra huynh đã suy nghĩ giùm cho Vương Hồ đại ca rồi” Đình Cầu cảm phục

“Tạ Tinh huynh đệ, không lẽ ngươi không đi Tây Lương doanh? Như lời ngươi đã nói, nhất định sẽ được thăng quan phát tài, sao ngươi lại dễ dàng bỏ qua như vậy?” Vương Hồ kinh ngạc nhìn vào Tạ Tinh

Tạ Tinh lắc đầu: “Đệ không muốn làm quân sĩ, chỉ muốn sống cuộc sống bình thường, Vương Hồ đại ca, huynh cứ đi đi, sẽ có một ngày đệ đến tìm huynh. Nếu như tướng quân hỏi thì nói là chúng ta đã chạy lạc”

Tạ Tinh trong lòng nghĩ, dù gì thì giờ cũng không muốn về Tạ gia, một mình đi đâu cũng được, đối với quân doanh, cậu không có hứng thú, chỉ thích cuộc sống tự do

“Vương Hồ đại ca, đệ cũng không muốn về quân đội, đệ muốn đi theo Tinh ca” Đinh Cầu nhìn Vương Hồ nói, rồi quyết định

Vương Hồ thấy hai người họ đã có ý ra đi cũng không khuyên bảo gì thêm, hắn là người của Từ gia, nhất định phải về, nếu không thì hắn đã theo Tạ Tinh đi khám phá cuộc sống rồi.

Ba người hẹn nhau mai một sẽ được gặp lại rồi chia tay ở Thiết Châu Thành

“Tinh ca, giờ chúng ta phải làm gì?” sau khi Vương Hồ đi, Đinh Cầu muốn hỏi ý kiến của Tạ Tinh

“Giờ chúng ta kiếm một chút tiền rồi rời khỏi Thiết Châu Thành, nơi đây không phải là nơi an toàn, rất dễ bị người ta điều tra ra, đợi khi có tiền thì chạy càng xa càng tốt” Tạ Tinh nói

Mấy ngày trước ở Trường Thành doanh nói chuyện bị nghe được, nếu như người nghe đã chết thì không sao mà nếu không chết tìm hắn thì rất dễ dàng tìm đến đây, tuy giờ hắn muốn đi liền mà do trên người không có tiền nên không có cách nào rời khỏi

Hai người đi một vòng trong thành, nhưng trên người chỉ còn 2 lượng, cũng không có cách nào mua được gì, Tạ Tinh lại không có cách để kiếm được tiền

“Tinh ca, huynh xem, rất nhiều người tập trung, chúng ta qua đó xem xem” Đinh Cầu tuổi nhỏ hơn Tạ Tinh, đương nhiên thích những thứ náo nhiệt

Tạ Tinh giờ thì cũng không có gì làm, chỉ suy nghĩ làm sao để kiếm được tiền, nhưng nghĩ ra cách nào cũng cần có vốn và thời gian, giờ cậu thiếu nhất chính là 2 thứ đó

Tạ Tinh và Đinh Cầu không dễ dàng gì chen qua đám đông, phát hiện đây là một cuộc thi làm thơ đang cho đăng ký, nội dung là:

“Thiết Châu Thành thành chủ cáo thị, Ở bờ sông Thiết Liễu tổ chức cuộc thi làm thơ, những người tinh thông thơ văn có thể tham gia, cuộc thi chọn ra 10 người thắng cuộc, mỗi người đều có một phần thưởng thần bí, cuộc thi này do Lý Hoa Sinh, Từ Cửu Hưng, Hàn Ôn chủ trì. Người tổ chức cuộc thi lần này là Thiết Châu thành đệ nhất mỹ nhân Đường Tuyết Dao...”

Tạ Tinh đọc hết cáo thị nhưng không có phần thưởng cụ thể, nhưng tiền đăng ký là 3 lượng, còn phải dùng đề tài là tuyết làm một bài thơ. Lấy tuyết làm đề tài rất đơn giản, nhưng mà giờ trên người chỉ còn 2 ngân tệ

Đối với cuộc thi làm thơ dĩ nhiên là Tạ Tinh không thích nhưng lại quan tâm đến phần thưởng. Nếu như vào được 10 người đầu bản không chừng sẽ có tiền. Nghĩ đến đây Tạ Tinh chen vào chỗ đăng ký

Đinh Cầu cảm thấy khó chịu khi ở giữa một đám tài tử ăn mặc sang trọng, nhưng Tạ Tinh lại không cảm thấy gì nhìn qua thì mỗi người đều nộp 3 lượng, làm một bài thơ tuyết rất là dễ

“Haha, không ngờ những người nhà quê cũng tham gia cuộc thi thơ văn, tôi đoán là tiền nộp đăng ký còn không đủ” một thư sinh mặc y phục màu lam, nhìn khinh thị 2 người và nói

Tạ Tinh nghe được, người này rất tinh mắt biết được chúng ta ngay cả 3 lượng cũng không có

“Giang huynh, cần gì phải cùng những người này tranh cãi, tiểu đệ mới nghĩ ra một bài thơ hay không biết đi đăng ký có được không, mời Giang huynh chỉ giáo” một thư sinh ở gần đó nói

“Mời...”

Nghe có người làm thơ những người xung quanh yên lặng để lắng nghe

Và người thư sinh bắt đầu làm thơ và cười nhẹ: “Đại tuyết dương dương hạ, gạo cùi cũng hạ giá, lấy ghế đốt như cùi, dọa ông ngủ trên giường”

Tạ Tinh nghe xong đờ người ta, tâm nghĩ ta nghĩ người vô liêm sỉ nhất là ta giờ lại có người vô liêm sỉ hơn ta

“Thơ hay, quả nhiên là thơ hay, lấy bài thơ này đi đăng ký thì hơi tiếc quá ...” một người qua đường nói lên

Mọi người đều khen hay, rồi sau đó thư sinh đi qua chỗ đăng ký dùng giấy viết bài thơ lên nhìn người đăng ký cho qua ải

Tạ Tinh thấy người thư sinh cười to lên những người xung quanh qua chúc mừng, Tạ Tinh giờ đã hoàn toàn bị hóa đá, vậy cũng được sao

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bộ đồ Cao bồi phương tây

Lúc Tạ Tinh hóa đá, đột nhiên có một vị công tử ăn mặc bảnh bao nói lớn: “Haha, ta cũng nghĩ ra một bài thơ hay 'Tuyết tháng sáu bay tận chân trời, chong chóng hèm sau treo đầy hèm, chúng ta có một ngày trời tốt lành...'” chỉ là ở câu cuối lại nghĩ không ra

Nghe được những người xung quanh đều giúp công tử này nghĩ câu cuối, vì lo suy nghĩ nên rất yên lặng không ai nói tiếng nào

Đột nhiên Tạ Tinh vỗ tay và nói: “Thơ hay, thơ hay, huynh đài quả là ngâm được một bài thơ hay...”

“Huynh cũng biết ngâm thơ?” thấy bộ dạng ăn mặc rách rưới của Tạ Tinh, công tử này lại ngại tiếp xúc, nhưng mà vừa mới được khen nên không dùng những từ ngữ khó nghe nói lại

“Huynh đài có phải thấy y phục của ta có một chút cũ rách?” Tạ Tinh lắc đầu nói

Vị công tử ngày nghe Tạ Tinh chủ động hỏi, không biết nên trả lời làm sao

Tạ Tinh cười to: “không ngờ Triết Văn Quốc ta rộng lớn như thế, lại không ai nhận ra được đây là bộ đồ cao bồi, đáng tiếc, đáng tiếc, huynh đài, đây là bộ đồ cao bồi ở phương tây, ta phải dùng rất nhiều tiền để mua về ở đây không xét ngoại hình chỉ xét về chất liệu vải”

Nói xong Tạ Tinh giả bộ thất vọng, khi mà những công tử xung quanh không biết nói gì thì Tạ Tinh ngưỡng đầu lên mà nói: “Nhưng mà câu thơ ban nãy của huynh đài ngâm cũng rất là hay, làm cho ta không ngừng khen thưởng, tiểu Cầu, đến đây lấy tiền đóng tiền đăng ký dự thi cho vị này”

Khi Đinh Cầu ngơ người ra bỗng nhiên

“Đợi chút...” công tử này ngăn lại Tạ Tinh và nói: “Thì ra là đồ cao bồi của phương tây, tại hạ đã tiếp thu được kiến thức rồi, chỉ là cảm ơn lòng tốt của huynh đài, câu thơ cuối ta còn chưa nghĩ xong nên chưa đăng ký được”

Tạ Tinh cười nói: “Vị huynh đài này, có phải thật ra câu thơ cuối đã nghĩ ra rồi chỉ là đợi chúng ta đoán mà thôi, huynh đài quả nhiên là tài cao, bây giờ để ta đoán một chút, nếu như đoán sai thì huynh đài đừng chê”

Nói xong không đợi vị công tử trả lời, lập tức nói: “Câu thơ cuối của huynh đài là 'người cầm chổi thì quét, người cầm roi thì đánh’”

Nghe lời Tạ Tinh nói xong, vị công tử vỗ tay: “đúng rồi, vị huynh đài này biết được ý của ta, vậy đi, tiền đăng ký của huynh ta trả, chỉ là huynh đài có bài thơ nào đăng ký chưa?”

Tạ Tinh cười nói: “cảm ơn ý tốt của huynh đài thật ra thì ta cũng đã có bài thơ rồi, đó là 'Triển Thoái Nga Mao Không Trung Vũ, Thành Lý Thành Ngoại Bất Kiến Thổ, Lưu Ly Bích Nhã Hóa Chất Ngân, Mao Hồ Hồ Liễu Thiết Châu Phũ’”

“Hay, hay ... huynh đài quả là tài cao.” nói xong công tử lấy 6 ngân tệ để chỗ đăng ký lấy được 2 lệnh bài báo danh mỗi người một cái và nói với Tạ Tinh: “tiểu đệ Vương Học Văn, không biết quý danh của huynh đài?”

Tạ Tinh cất lệnh bài vào và nói: “Chúng ta quen nhau chốn gian đông người, tương phùng không cần phải thương giao. Học Văn huynh mời, ngày mai chúng ta ở nơi thi thơ lại gặp”

Vương Học Văn thấy thế liền trả lời: “Đồ cao bồi phương tây, xuất khẩu thành văn, quả nhiên là anh tài” nói xong hần đến chỗ đăng ký nhìn: “thì ra hần tên Tạ Tinh, quả nhiên là tính quan tòa khắp bốn phương”

“Tuyết Dao, người này có thật là mặc bộ đồ cao bồi phương tây không? Tại sao muội chưa nghe nói qua?” ở một tiểu lâu xa xa, một thiếu nữ mặc y phục vàng nhạt kéo tay một thiếu nữ mặc áo thanh hồi

“Thật ra ta cũng chưa nghe qua, sư phụ ta không dám nói là đã đi hết Cửu Thần đại lục, nhưng cũng đã đi hơn mấy chục quốc gia, những quốc gia phương tây cũng đã đi qua, thật là chưa nghe qua bộ đồ cao bồi, nhưng người này xuất khẩu thành văn không giống như một người lừa gạt, với câu thơ cuối ta cảm thấy là người này rất có tài hoa, nhưng câu cuối hình như bị thiếu cái gì đó...” người thiếu nữ tên Tuyết Dao đáp, lộ ra một nét xinh đẹp tú lệ

“Muội thấy được người này rất thú vị, nhưng muội không tán thành ý của tỷ, muội thấy rằng hần rất giống một kẻ lừa gạt, lừa gạt Vương Học Văn trả tiền đăng ký, hìh, Tuyết Dao, không lẽ mục đích của y là tỷ? Một người ngay cả ăn cũng không no, người ốm yếu, có một người hầu cũng ôm như nhau, thật sự là rất thú vị” người mặc y phục màu vàng nhạt nói

Tuyết Dao lắc đầu nói: “thật ra ta không hiểu là vì sao mà sư phụ lại tổ chức cuộc thi này, sư phụ nói muốn ta ở trong cuộc thi này lĩnh ngộ được cái gì đó, nếu không thì vĩnh viễn không đột phá được nhị tinh chi sĩ”

“tỷ nói là sư phụ tỷ muốn tuyển những người tài giỏi để giao lưu và đột phá giới hạn?” thiếu nữ mặc y phục màu vàng nói

Tuyết Dao lại lắc đầu: “trong hệ phái Băng Phong ta mỗi lần đột phá là phải cần có cơ duyên, lúc trước sư phụ ta đã gặp được một người thư sinh nghèo, từ 3 bài thơ mà y làm đã làm cho sư phụ đột phá tam tinh chi tướng, ta dừng lại ở nhị tinh lâu rồi mà vẫn không tiến bộ được, nên sư phụ muốn ta ở đây mượn dịp mà đột phá, trừ cơ duyên ra ngâm thơ là một cách tốt để đột phá lĩnh ngộ

“Nhưng mà Tuyết Dao, những người ban nãy ngâm thơ mà có thể làm tỷ lĩnh ngộ, vậy thì hoi...” thiếu nữ áo vàng nhạt nói

Tuyết Dao cười nhẹ như là gió mùa xuân về: “Ta cũng thấy là rất mắc cười, chỉ là người tên Tạ Tinh rất thú vị, ngày mai xem thơ y ngâm sẽ ra sao”

“Tinh Ca, huynh thật là giỏi, có thể làm cho Vương Học Văn chủ động nộp tiền giúp huynh” Đinh Cầu đang rất hưng phấn

Tạ Tinh lắc đầu cười, nếu như có cách thì hẳn cũng không cần phải dùng cách này để lừa tiền đăng ký, nhưng dù sao cũng không phải là gat, ít ra hẳn giúp Vương Học Văn làm ra được 2 câu thơ cuối

“Tinh Ca, giờ chúng ta phải làm gì?” Đinh Cầu hỏi

“Hiện Tại chúng ta cần hoàn thiện bộ đồ cao bồi phương tây cái đã” Tạ Tinh kéo Đinh Cầu đi mua một số đạo cụ

Cây trúc nhỏ, hồ và chỉ may, còn một tờ giấy trắng với một con dao nhỏ

“Tinh ca, huynh mua mấy cái này làm gì?” Đinh Cầu không hiểu sao Tạ Tinh lại mua mấy thứ như thế, chỉ có thể hỏi Tạ Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chuyện vô lễ 4 năm trước

“Ngươi xem một lát sẽ hiểu” Tạ Tinh cầm lên con dao nhỏ, cắt cây trúc thành một mảnh mảnh nhỏ, không bao lâu, một cây quạt trúc đã xuất hiện trên tay Tạ Tinh

“Tinh ca, đây là quạt, còn có thể gấp lại?” Đinh Cầu ngạc nhiên nhìn cây quạt trên tay Tạ Tinh, không hiểu sao lại làm cây quạt, thời tiết hiện tại cũng không nóng

Tạ Tinh cười nói: “Cái này ngày mai sẽ có tác dụng”

Tạ Tinh đợi cho hồ dán khô, thử quạt mấy cái thấy rất hài lòng: “Đợi lát viết lên trên mấy chữ, đi, tiểu Cầu chúng ta đi mua một số mực viết” Hắn vốn muốn dùng cây quạt này để cho công việc ngày mai

Bảo Mực Hiên, Tạ Tinh thấy cái băng hiệu lớn, hai người đi vô đến tủ mua loại viết mực văn phòng

Thấy hai người đi vào, trong tiệm có một cụ già khoảng năm sáu chục tuổi đứng ra hỏi: “Hai vị muốn mua cái gì?”

Tạ Tinh đương nhiên không muốn lãng phí tiền, không muốn mua gì dư thừa, chỉ mua đủ để viết mấy chữ

“Như vậy đi, ông chủ, tôi muốn mượn bút viết mấy chữ không biết có được không, nếu được tôi có thể trả mấy đồng” Tạ Tinh nói

Cụ già này giống như một người có học nên thấy Tạ Tinh nói chuyện lịch sự liền nói: “Người đi học muốn viết mấy chữ, đâu cần tốn tiền, đi theo ta”

Cụ già dẫn 2 người đi một cái bàn gỗ lớn chuyên dùng cho những người khách thử bút và mực

Tạ Tinh lấy ra cái quạt, để lên trên bàn, Đinh Cầu giữ lấy cây quạt, còn Tạ Tinh cầm bút viết lên trên, nhưng trước tiên phải thử viết lên trên giấy, xem coi công lực viết văn của mình còn không

Lập tức Tạ Tinh viết nhanh trên cây quạt 4 chữ “Khó được hồ đồ”, tuy rất lâu không dùng viết lông, nhưng mà công lực lúc học đại học một năm vẫn còn không mất đi

Bốn chữ viết tuy không bằng lúc trước, nhưng Tạ Tinh cũng rất thỏa mãn, đợi đến khi mực khô, hắn lật sang một bên viết một bài thơ “Thanh Ngọc Án” của Thân Diệp Tật, rồi mới thả viết xuống

Tạ Tinh nhìn sang một bên và nói: “Đa tạ lão nhân đã cho mượn bút, cáo từ”

“Chữ đẹp, thơ hay, "Chúng Lý Tầm Ta Thiên Bách Độ, Mộ Nhiên Hồi Thủ, Người Ấy Vẫn Còn, Đẳng Hòa Nan San Tự" tốt, tốt, tốt...” cụ già nhìn mấy chữ, thì phát hiện Tạ Tinh phải đi, liền nắm lại nói: “Tiểu ca có một tay viết hay, có thể tặng cho cụ già này một tấm không?”

Nói xong cụ không ngừng xoa tay, tỏ vẻ vô cùng e ngại nhưng thật sự là rất thích chữ viết của Tạ Tinh, với lại còn bài thơ hay, cụ cũng không muốn như vậy

Tạ Tinh nhìn một cái, nghĩ đây là chuyện nhỏ, nói liền: “không sao, lấy giấy qua đây”

Cụ già lấy một tờ giấy qua nói với Tạ Tinh “Có thể viết bài thơ lúc này không?”

Tạ Tinh cười to một tiếng: “Cụ cứ yên tâm, mấy loại thơ kiểu này trong não ta vẫn còn nhiều lắm”

Nói xong Tạ Tinh cầm viết: “Trăng sáng có bao giờ, cầm rượu hỏi trời xanh, không biết thiên cung sao, bây giờ là năm nào, ta cười gió mà về, lại sợ ngọc ngân đình, nơi cao không sợ lạnh, bóng người mua ngang trời, sao lại ở nhân gian!”

Tạ Tinh chỉ viết được nửa bài rồi không biết nữa, bỏ viết xuống hỏi: “Cụ thấy sao?”

“Được tốt, tiểu ca là kỳ tài, loại thể viết này, với lại những câu thơ đẹp, không ngờ ta Hồ An Quốc đến già có thể thấy được một kỳ tài như thế...” Tạ Tinh thấy cụ đang chăm chú nhìn, nhanh chóng rời đi

“Tinh ca, tuy đệ không biết chữ nhưng thấy được huynh viết rất tốt, lúc trước đệ cũng không biết là huynh biết chữ” Đình Cầu sùng bái nhìn Tạ Tinh

“Đây đâu là cái gì, nhưng kiểu chữ này không phải là ta phát minh, ta có một tiểu đệ tên là Triệu Cát, đó là một người công tử bại gia, sau khi bại hết gia sản, chỉ còn lại những thứ này. Lúc ta vào thành, phát hiện có một cái chùa hoang, tiểu Cầu, chúng ta đi mua đồ ăn, tối nay ngủ ở đó” Tạ Tinh vừa nói và dắt Đình Cầu đi mua một con gà quay, với lại mấy chục cái bánh bao không nhân, còn đủ thứ đồ ăn vặt khác nữa, nên 1 lượng cũng tiêu xài gần hết

Sau 2 tiếng đồng hồ, hai người đến một ngôi chùa hoang ngoài thành

Thức ăn chớp mắt đã được ăn hết

Tạ Tinh thở dài bảo tiểu Cầu sắp xếp chỗ ngủ và hỏi: “Tiểu Cầu, lần trước ta còn có chút chuyện chưa nói với Vương Hồ, thật ra trên chiến trường lần trước ta có rất nhiều thứ không nhớ được, đệ có thể nói cho ta nghe không?”

Tiểu Cầu kinh ngạc nhìn Tạ Tinh hỏi: “Không lẽ huynh bị thương ở nào? Nhưng mà Tinh ca não của huynh hình như thông minh hơn trước”

Tạ Tinh nói: “Bị chấn động trong chiến trường, có một số chuyện bị quên, đặc biệt là chuyện ở gia đình, đệ nói ta là đệ tử của một gia tộc đi tham quân? Vậy sao không phải là gia đình đi thay, sao ta phải khổ sở như vậy?”

Đình Cầu nhìn với ánh mắt buồn và nói: “Tinh ca, xem ra bệnh của huynh không nhẹ, những chuyện này lúc trước là chính miệng huynh kể cho đệ nghe, bây giờ huynh quên luôn con đoi rồi”

Tạ Tinh nghe được đột nhiên tinh thần phấn chấn nói: “Đệ mau nói cho ta nghe” hẳn tuy ở trong gia tộc không được hoan nghênh, nhưng không biết tại sao. Tuy hẳn đoán ra được một trong những lý do là do bố mình, nhưng không phải là lý do chính

Đình Cầu không quan tâm Tạ Tinh đang hỏi hớp, từ từ nói: “Huynh không phải nói là lúc trước huynh bị hại sao? Lúc đó có cuộc hẹn với tiểu thư Ninh gia, nhưng cuối cùng lại bị tiểu thư đó tố cáo là huynh xâm sỡ, kết quả bị đánh một trận, sau đó ném về một bụi cỏ ở nơi ở của Tạ gia, không có tiền thàng của Tạ gia, nếu không phải nhờ có chị họ, Tạ Nhu, thì huynh cũng mất mạng rồi”

“Thân hình nhỏ bé như vậy có thể xâm sỡ con gái? Thật là mỉa mai, có khi bốn năm trước thân hình còn nhỏ bé hơn bây giờ ấy chứ” Tạ Tinh nhìn cánh tay nhỏ xíu mà khóc không ra nước mắt, chuyện này.... con mẹ nó chứ, so với Đậu Nga còn oan uổng hơn.

- Đúng vậy, lúc đó huynh cũng bảo là huynh bị oan

. Đình Cầu nói với vẻ mặt vô tội

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Lâu rồi mới hò hò Một lần

“Nàng ta tên gì?” Tạ Tinh không hề có ấn tượng về một người vợ chưa cưới và tố cáo xâm sỡ

Đình Cầu hình như đã quen với việc Tạ Tinh không còn nhớ những chuyện cũ: “Là Lâm Bình Ninh gia, tên là Ninh Ngưng”

Ninh Ngưng, tên cũng rất đẹp, Tạ Tinh đang cố nhớ lại ấn tượng của Ninh Ngưng, Đình Cầu nói: “Lúc trước huynh nói là Ninh Ngưng muốn hủy hôn ước, hình như nàng ta bỏ thuốc vào nước, rồi chỉ ngắt được một khoảng thời gian ngắn, sau đó tỉnh lại và tố cáo huynh xâm sỡ, sau đó, sau đó...”

Sau đó thì kết thúc thôi, mấy chuyện này dùng ngón chân cũng nghĩ ra được, trăm phần trăm là bị người ta hãm hại, chỉ không biết là hãm hại hẳn là Tạ gia hay là Ninh Ngưng. Nhưng bây giờ con gái thật là đáng sợ, bốn năm trước mới 15 tuổi, vậy cô ta cũng chỉ có chừng 15 tuổi, thì đã đề nghị hủy hôn ước rồi

Còn về chuyện hãm hại, Tạ Tinh tuy không hiểu Tạ Khê là người thế nào, nhưng mà hắn vẫn không tin được Tạ Khê lại đi xâm sở vị hôn thê của mình. Còn là một người sắp hủy hôn ước, thật nực cười

Người ta thường nói là phải ăn no mới nghĩ chuyện khác, mà lúc trước ngay cả ăn còn không no thì sao lại nghĩ chuyện này, đừng nói là đi xâm sở vị hôn thê của người con gái khoảng 15 tuổi

“Sau đó thì sao?” Tạ Tinh như đang nghe kể chuyện, hỏi

Đinh Cầu cũng ngờ người ra, bị vị hôn thê bỏ, rồi bị hãm hại, khả năng chịu đựng của Tinh ca lại cao đến vậy, nghe như đang nghe một câu chuyện không phải của mình.

Đinh Cầu trả lời: “Lý do thoái hôn của Ninh Ngưng là cô ta được Ninh gia xem trọng, nên dẫn đến một môn phái lớn bá chủ...”

“Đợi chút, đệ nói là môn phái gì?” Tạ Tinh đột nhiên thấy kinh ngạc, không phải là phim võ thuật sao lại có tồn tại của môn phái, là Thiếu Lâm hay Võ Đang? Nhưng hai phái này không thu nhận nữ đệ tử, không lẽ là phái Nga Mi

Đinh Cầu lắc đầu: “Đệ cũng không biết, Vương Hồ đại ca chắc biết được một ít nhưng lại không có nhắc đến. Hình như những đại gia tộc có thành viên có tư chất tốt đều đi đến những môn phái, còn là môn phái gì thì đệ không biết”

Xem ra Đinh Cầu cũng không biết gì nhiều, hỏi thêm cũng không được gì chỉ cần biết chuyện gì xảy ra là được rồi

Ăn no xong, ngủ một đêm ở miếu hoang, ngày mai đi kiếm tiền rồi sau đó rời khỏi Thiết Châu thành rồi nói

“

“Ngủ thôi” Tạ Tinh chỉ hỏi nhiều đó còn những thứ khác không có hứng thú biết, nói xong cả 2 đều ngủ say

Đinh Cầu thấy Tạ Tinh ngủ rồi, Tự nói: “Tinh ca bây giờ suy nghĩ cũng thoáng, khả năng chịu đựng cũng không phải người bình thường”

Tạ Tinh bây giờ trên người không có một đồng, không ai để ý, ngủ một giấc đến sáng, đến bờ sông rửa mặt, rồi cùng Đinh Cầu ra bờ sông Thiết Liễu

Tạ Tinh còn nghĩ là còn sớm, đến nơi mới biết số lượng người rất đông

Những tài tử muốn đạt được thứ hạng cao, để có được lòng của người đẹp vì có những cô nương đến xem có tài tử nào hợp nhãn mình không. Còn với mục đích kiếm tiền thì chỉ có một mình Tạ Tinh thôi

“Tuyệt Dao, người đó đến rồi, tỷ xem, y cầm trên tay cái gì vậy?” Thiếu nữ mặc y phục vàng, kéo Đường Tuyệt Dao nói

“Tuyên Tuyên, hôm qua muội có phải đến điều tra hắn không?” Tuyệt Dao nhìn người thiếu nữ áo vàng nói

“Đúng vậy, nhưng tên đó là một kẻ lừa gạt, bộ hắn mặc không phải là đồ cao bồi phương tây, mà chỉ là một bộ đồ rách. Hôm qua muội thấy họ ngủ ở miếu hoang, nhưng không phải là không có tiền, hắn mua rất nhiều đồ ăn thậm chí có gà quay, thật là không hiểu nổi hắn” thiếu nữ mặc y phục vàng, tên là Tuyên Tuyên nói

“Muội xem hắn muốn làm gì?” Đường Tuyệt Dao nhìn Tạ Tinh với ánh mắt kỳ lạ

Tạ Tinh dẫn tiểu Cầu đi đến khu thi đấu, thì nghe có người gọi mình

“Tạ huynh...” Tạ Tinh quay lại nhìn thì ra là Vương Học Văn, đi theo còn có 2 nam và 2 nữ

Tạ Tinh lập tức mang biểu tình vui vẻ, cầm lấy cây quạt trên tay, chào nói: “Thì ra là tài tử ngâm thơ cao thủ Học Văn huynh, thật là có duyên, hôm nay lại là người đầu tiên ta gặp, xem vận khí của huynh hôm nay rất tốt, chắc sẽ làm được nhiều bài thơ hay”

Vương Học Văn lại nhiệt tình kéo 2 thư sinh đến trước mặt Tạ Tinh: “Tạ huynh, đây là 2 người bạn học chung tên là Huỳnh Nghĩa và Lý Hy Trung. Huỳnh huynh, Lý huynh, đây là người mà ta nói, người mà từ phương tây trở về kỳ nhân Tạ Tinh huynh. Thấy được đồ của Tạ huynh mặc chưa, đó là đồ cao bồi phương tây”

Hai người chưa kịp trả lời, nhưng một thiếu nữ đã nói: “Tạ công tử, phương tây có xa không? Tại sao bộ đồ của huynh gọi là đồ cao bồi? Hình như không khác gì những bộ đồ rách?”

“Haha...” Tạ Tinh cười to để che giấu bộ mặt không được tự nhiên, sau đó lấy cây quạt mở ra, ho nhẹ một tiếng

Làm xong những động tác này, còn chưa kịp nói, thì nghe Huỳnh Nghĩa hô to: “Hiếm khi hò đồ, chữ tốt, chữ tốt, tại sao đệ chưa từng thấy qua loại kiểu chữ viết này? Không lẽ là từ phương tây truyền qua”

Không chỉ là Huỳnh Nghĩa bị bốn chữ này làm kinh ngạc, mà những người xung quanh cũng bị kinh ngạc

Khi mà Huỳnh Nghia kêu to, không chỉ những người xung quanh, mà còn những tài tử giải nhân ở phía xa cũng đi qua chỗ Tạ Tinh

Tạ Tinh liếc mắt, nghĩ rằng nếu như có nhiều cái quạt, thì không chừng có thể bán kiếm chút tiền, cũng không cần đi tham gia cuộc thi làm gì

“Tạ huynh, không ngờ huynh lại mang về loại quạt tốt như thế, đây là quạt giấy sao?” Vương Học Văn ngưỡng mộ nhìn vào Tạ Tinh

Đinh Cầu nói tiếp: “Ngay cả quạt xếp cũng không biết, còn nói là quạt giấy, nói cho mấy vị nghe Tạ công tử trên tay cầm là quạt xếp”

Lý Hy Kỳ nói theo: “Thì ra là quạt xếp, phương tây thật là kỳ diệu, không ngờ lại có thể chữ viết này, còn có những vật kỳ diệu như thế”

Tạ Tinh cười nói: “Chữ viết này không phải bên phương Tây, chỉ có bộ đồ cao bồi phương tây thôi, nhưng không có loại chữ viết và quạt xếp này”

Ngay lúc này, những người xung quanh có người nói lên: “Phan công tử, Niên công tử, Thái công tử, còn Từ công tử, Thiết Thành tứ công tử cũng đến, xem ra hôm nay có chuyện hay để xem rồi”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chúng ta có gặp qua chưa

“Tuyệt Dao, quạt xếp trên tay Tạ Tinh rất lạ, chúng ta có cần đi qua xem thử không” Tuyên Tuyên nói

“Không cần, dù gì ở đây ta cũng có thể nhìn rõ” Tuyệt Dao nhìn quạt xếp trên tay Tạ Tinh, đối với chữ trên quạt xếp lại thấy kinh ngạc, hỏi: “Tuyên Tuyên, muội biết được bốn chữ “Khó được hồ đồ” nghĩa là gì không?”

Tuyên Tuyên nhăn mày lại nói: “Chữ trên cái quạt rất dễ hiểu mà muội vẫn cảm thấy có ý nghĩa khác nằm bên trong”

“Chào vị công tử này, tại hạ Từ Trường Chính. Bộ đồ cao bồi của công tử rất là đặc biệt, ta đi qua nhiều quốc gia nhưng chưa từng nghe qua phương tây là nơi nào? Cửu Thần đại lục rộng lớn như vậy chắc chắn sẽ có những nơi ta chưa đi qua” nói xong trong mắt hắn có một chút xem thường, dụng ý của câu nói rất rõ ràng

Ý nói ngươi không có tiền mặc y phục đẹp, nhưng lại cố tình nói bộ y phục rách đó là đồ cao bồi gì đó

“À, huynh họ Từ, à, nhưng là Từ gì nhỉ...” Tạ Tinh vỗ nhẹ cái quạt xếp trên tay

“Từ Trường Chính” Từ công tử trả lời với sắc mặt không tốt

“Trường Chính, tên này cũng dễ hiểu ... mà huynh có nghe nói qua quạt xếp trên tay của ta chưa” Tạ Tinh cười nhìn thẳng mặt nói

Từ Trường Chính không hiểu ý nghĩa của Tạ Tinh, trả lời: “không biết”

“Vậy huynh có thấy qua kiểu chữ này không?” Tạ Tinh vẫn cười và hỏi

“Cái này, ta cũng không biết” Từ Trường Chính hình như cảm thấy câu hỏi của Tạ Tinh không được tốt”

“Vậy ... huynh nhất định đã thấy máy bay, đại bác, xe tăng, xe lửa, ti vi rồi?” Tạ Tinh đột nhiên vỗ quạt hỏi

Từ Trường Chính gãi đầu trả lời: “Cái này, đại bác ta thấy qua, còn những thứ khác...”

“Chỉ là thấy qua đại bác, hơn nữa còn nhìn từ xa đúng không, huynh còn không thể tự đi, huynh chưa đi qua, chưa gặp qua, vậy sao huynh biết phương tây không có đồ cao bồi? Sao huynh lại biết không có quạt gấp? Huynh biết được diễn viên nhật Aoi là ai không?” Tạ Tinh nói xong, mở to cây quạt xếp, bốn chữ lớn "khó được hồ đồ" mở rộng ra, rất là phong độ

Đột nhiên có tiếng vỗ tay, một giọng nói vang lên: “tốt, tốt, quả là tài cao, chúng ta chỉ hiểu được một góc nhỏ của Cửu Thần đại lục, hôm nay nghe Tạ huynh nói, mới biết là chúng ta giống ếch ngồi đáy giếng”

Tạ Tinh đang nghĩ sao lại có người biết được tên mình, nhưng mà nhìn qua thì đó là một trong tứ đại công tử, lòng nghĩ hẳn nhất định vẫn còn chuyện phải nói

Người này nói tiếp: “lúc trước ta và Trường Chính huynh đi du lịch các nước, thấy được nhiều cảnh thú vị. Thậm chí có người có thể bay trên trời, lúc đó mới biết những việc mà chúng ta biết về thế giới bên ngoài thật là rất ít...”

Tạ Tinh cười nhẹ, trong lòng nói chém gió cũng thật là to những thứ chưa thấy qua mà vẫn nói, ta đây đã thấy được những thứ thời hiện đại, còn lời cả

việc người biết bay vào, sau này ta đây lỗi tây du ký ra nói, xem người có thể thắng ta không

“Cái này cũng không có gì, lúc trước ta đi một nước tên là Trung Quốc, ở đó có con khi không chỉ cưỡi được mây mà có thể bay đến mười vạn tám nghìn dặm, còn biết biến hóa 72 phép thần thông, mà dù nói thêm thì chắc các huynh cũng không hiểu?” Tạ Tinh cười, ta không tin người lỗi Như Lai Phật Tổ ra nói, nếu người nói được thì ta chịu thua

“Cái gì? Còn có con khi như thế sao?” người nói chuyện lúc này kinh ngạc nhìn Tạ Tinh, trong tim lại như bị sóng đánh, hẳn không nghĩ là Tạ Tinh gạt hấn, vì hẳn thật sự gặp qua người có thể bay trên không trung

Tạ Tinh nhìn bộ mặt kinh ngạc của người này, trong lòng nói sao không nói luôn siêu nhân đi, ta không tin là người không biết được ta đang gạt người

“Tuyệt Dao, thật sự có loại khi này sao? Còn biết 72 phép biến hóa, bay một cái là mười vạn dặm? Sao muội chưa nghe qua?” Tuyên Tuyên kinh ngạc hỏi

Tuyệt Dao lắc đầu nói: “Ta cũng chưa nghe qua, theo như tổ tiên sáng lập của Băng Phong, lúc trước là thất tinh chi thánh, cũng không thể biến hình, đừng nói là bay xa hơn mười vạn dặm, nếu như loài khi này có tồn tại thì không chừng đã xuyên qua sự hiểu biết của mình, ta cũng cần đi hỏi lại sự phụ mới biết”

Tạ Tinh không ngờ được chỉ chém gió thôi mà đem lại phiền phức cho hấn

Nghe được lời của Tạ Tinh, một công tử ra nói: “Tại hạ Thái Sĩ Chương, Tạ huynh quả là hiểu biết nhiều, còn Trung Quốc đừng nói là chúng ta chưa đi qua, ngay cả nghe cũng chưa nghe qua”

“Ta nghĩ rằng nếu như hôm nay thi hiểu biết thì quán quân chắc chắn là Tạ huynh, nhưng mà cuộc thi này là thi về Văn Thơ cũng thấy tiếc cho huynh, chỉ là bốn chữ trên quạt gấp không biết có ý nghĩa gì, huynh có thể giải thích cho ta một chút được không?”

“À, Thái huynh, cái này giống như là huynh thích một cô nương xinh đẹp, sau đó huynh có cơ hội đi chơi với nàng, nhưng mà nàng ta lại không để ý đến huynh, cho nên, huynh đã...” nói xong Tạ Tinh mở quạt ra hiện rõ bốn chữ viết

“Quân tử sao lại dễ nham sắc của phụ nữ quyền rũ, hôm nay chúng ta đến là để thi thơ, nếu như Tạ huynh là tài tử, thì xin chỉ giáo ta một ít, Sĩ Chương huynh, huynh ra đề đi.” tứ đại tài tử chỉ còn một người không báo danh tính trực tiếp khiêu chiến với Tạ Tinh

“Nếu như Hiểu huynh đồng ý làm thơ thì ta cũng ra đề, Tạ huynh thấy sao?” Thái Sĩ Chương hỏi

Tạ Tinh không tin được nhìn vị công tử này và nói: “Tiểu Cầu, chúng ta còn 100 lượng đúng không? tốt, nếu như vị công tử này muốn lĩnh giáo thì chúng ta cá cược 100 lượng, nếu lỡ có thua thì đó xem như là tiền học hỏi”

Những người xung quanh nghe thấy đều kinh ngạc, không ngờ một người có học lại vừa mở miệng đã nhắc đến tiền bạc

“Người, người... thật là sĩ nhục người có học” Hiểu công tử đỏ mặt, không ngờ thi đấu thơ văn cũng phải trả tiền

Tạ Tinh không có quan niệm về tiền, hẳn nghĩ là có 100 ngân tệ thì có thể rời khỏi Thiết Châu Thành, không ngờ bị người ta xem thường, cá cược thì cũng được thôi, mà số tiền ít như vậy là một sĩ nhục đối với họ

Bị chọc tức, Thái Sĩ Chương liền nói: “Nếu như vậy, ta ra đề, hai vị dùng chủ đề là tuyệt đề làm một bài thơ”

Dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Tạ Tinh, Niên Kỳ Hiểu đọc: “Xuất môn dục khán phi tuyết tịnh, vô phong dạ hàn dạ căn kinh, ninh thánh cao đảo châu ngọc thoái, phương chi thủy mặt đã thành băng”

Niên Kỳ Hiểu vừa ngâm xong thì tiếng vỗ tay liền vang lên ồ ồ khắp cả một vùng. Tạ Tinh thờ dãi so với những người ngâm thơ hôm qua thì cũng không có khác gì mấy sao lại là tứ đại công tử được, thật thất vọng

“Tuyên Tuyên, không ngờ Niên công tử này thật có tài, lát chúng ta phải quan sát kỹ, nhưng xem Tạ Tinh muốn thắng là chuyện không thể” Tuyệt Dao nghe bài thơ cảm thấy rất hay

“Tạ công tử, nếu lại là mấy bài thơ kiểu như bài thơ hôm qua huynh dùng đề báo danh thì đừng có lấy ra làm gì, mất mặt lắm” Niên Kỳ Hiểu đắc ký nghe những tiếng vỗ tay và nói với Tạ Tinh

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thiên cổ kỳ tài

Tạ Tinh cười nhìn Niên Kỳ Hiểu: “Vị công tử này, nếu huynh muốn so tài thơ văn với ta thì huynh chưa đủ trình độ đâu”

Vào lúc này nhiều người xung quanh đều nghĩ Tạ Tinh quá là tự cao tự đại, quanh bắt đầu có tiếng bàn tán xôn xao, hẳn nghĩ lại về bài thơ hôm qua của Tạ Tinh, nếu lấy trình độ đó nói ra câu này thì thua xa tứ đại công tử, nhìn Tạ Tinh không chỉ ngông cuồng mà còn là ngu dốt

Phải biết rằng Niên Kỳ Hiểu mới làm ra bài thơ "Ninh thính cao đảo châu ngọc thoái, phương chi thủy diện đã thành băng"

Ngay cả Tuyết Dao cũng lắc đầu, lúc đầu cô còn có một chút suy nghĩ tốt về Tạ Tinh, dù gì hẳn cũng đã đi qua phương tây, còn đem về những thứ kỳ lạ ngay cả mọi người cũng không biết. Nhưng Tạ Tinh lại quá ngông cuồng, phải biết được, bài thơ lúc này rất là hay

Niên Kỳ Hiểu sắc mặt biến đổi: “Nếu đã như vậy, thì xin phép thỉnh giáo quý công tử”

Tạ Tinh lại gấp cây quạt xếp lại, những người xung quanh đều ngưỡng mộ, có cái quạt xếp trên tay ngầu hơn hẳn bọn họ chỉ có hai bàn tay trắng, sau này phải hỏi Tạ Tinh xem quạt xếp này mua ở đâu

Tạ Tinh bắt đầu ngâm thơ: “Thiên lý hoàng vân bạch nhật tiểu, Bắc phong suy nhạn tuyết vân vân, Mạc sầu tiền lộ vô tri kỷ, Thiên hạ vấn nhân bất hiểu quân”

Sau khi Tạ Tinh ngâm xong, cả khu vực đều trở nên tĩnh lặng. Cảnh tượng biệt ly trong cảnh trời tuyết rơi đã hiện lên, câu trước vẽ nên một trời tuyết rơi, câu cuối lại diễn tả cảnh biệt ly

Rất lâu mới có tiếng vỗ tay không ngừng vang lên, Niên Kỳ Hiểu ngơ người ra. Hẳn không tượng tượng được Tạ Tinh lại ngâm được một bài thơ hay như thế

“Tuyết Dao, tỷ sao thế?” Tuyền Tuyền thấy Tuyết Dao ngơ người ra liền hỏi

“Tuyền Tuyền, ta tìm được rồi, sư phụ nói những lời thơ có thể làm ta đột phá giới hạn cảnh giới, chính là bài thơ này, có thể sáng tác được câu thơ như thế, đúng là kỳ tài, không, phải là thiên tài mới đúng” Tuyết Dao lẩm bẩm mấy câu

Niên Kỳ Hiểu tức giận: “ Bài thơ này là người thức cả đêm hôm qua để suy nghĩ đúng không? người khẳng định biết được bài thơ hôm qua đăng ký quá kém, nên nghĩ một bài khác, nói không chừng là nhờ người giúp đỡ mới có thể sáng tác được bài thơ này. Có bản lĩnh thì hãy làm một bài thơ khác ngay tại đây đi”

Chính hắn cũng phải thức cả đêm hôm qua để nghĩ ra bài thơ này, hiển nhiên hắn cho rằng Tạ tinh cũng giống mình.

Những người xung quanh kinh ngạc, nhờ người giúp thì cũng phải có người đủ tài giỏi để nghĩ ra bài thơ này, với lại những người như thế không phải muốn nhờ là nhờ được đâu, mà nếu như đêm hôm qua mới nghĩ ra thì hẳn cũng là một tài tử, dù gì thì đừng nói một đêm, có khi cả tháng cũng chưa chắc nghĩ ra được

Tạ Tinh cười đọc tiếp: “ngươi muốn nghe, cũng rất đơn giản, vậy nghe đây, bài thứ nhất: Thiên sơn điều phi tuyết, Vạn kinh nhân chúng diệt, Cô châu huyền lập phú, Độc câu hàn giang tuyết. Bài thứ hai: Bích giác sổ chi mai, Ninh hàn độc chi khai, Dao tri bất hủ tuyết, Độc hữu ám hương lai.”

“Bài thứ ba: Mai tuyết tranh xuân mạc khải hàn, Xao nhân các bút phí bình chương, Mai tuy suy tuyết tam phân bạch, Tuyết tước suy mai nhất đoạn hương. Bài thứ tư: Bắc phong quyền địa bách thảo triết, Hồ thiên bát nguyệt tức phi tuyết, Đột nhu nhất dạ xuân phong lai, Thiên thụ vạn thụ lý hoa khai. Những bài thơ như thế ta còn có thể nghĩ ra rất nhiều”

Yên lặng, khắp bờ sông đều yên lặng, trên lầu, Tuyết Dao và Tuyền Tuyền cũng ngơ người ra, ngay cả những người chấm điểm cũng bị những bài thơ làm kinh ngạc, cái gì là thiên tài, thiên tài sao có thể so sánh với Tạ Tinh?

Rất lâu, lại những tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Tạ Tinh cầm cây quạt xếp lại, chào, trong lòng nghĩ là 100 ngàn tệ chắc là sẽ vào tay mình

Tạ Kỳ Hiểu đột nhiên la lên: “Mấy bài thơ này cũng là người mới sáng tác vào tối hôm qua, có gì tài giỏi đâu, có giỏi thì lấy gió làm đề tài, lấy mưa làm đề tài

Trong mấy năm nay Niên Kỳ Hiểu luôn được tôn lên rất cao nhưng bây giờ lại bị người khác lấy sở trường của hắn đánh bại hẳn thật là khó chịu. Nghe được lời nói của Niên Kỳ Hiểu, không chỉ là những người xung quanh nhẩn nháy, ngay cả Tuyết Dao và Tuyền Tuyền cũng nhẩn nháy

Tạ Tinh cười nói: “Vay huynh nghe đây: “Gió: Bích ngọc thu thành nhất thụ cao, Vạn điều tùy hạ lục tợ hàn, Bất chi tiểu điệp tùy phán xuất, Nhị nguyệt xuân phong dĩ khúc dao. Mưa: Thanh minh thời tiết vũ vân vân, Lộ thượng hành nhân dục đoạn hồn, Mượn vấn từ ra hà tự hữu, Mục đồng dao chỉ hạnh hoa tồn”

Tạ Tinh tùy ý vài câu, những người xung quanh đều ngơ ra, đây là ai vậy, tùy ý làm ra mấy bài thơ, bài nào cũng kinh điển

Tạ Kỳ Niên sắc mặt trắng bệch, dù là kẻ ngốc cũng biết được, mình so với người đứng trước mặt này rõ ràng thua xa, thế rồi y quay lưng chạy đi mất

Tạ Tinh đương nhiên không cho hắn chạy, cậu ngâm nhiều bài thơ như thế mục đích chỉ là 100 lượng, ngay cả tiền cũng chưa trả thì ai cho đi

“Ta nhận thua rồi, người còn muốn cái gì?” Niên Kỳ Hiểu nói

“Cũng không có gì, người còn thiếu ta 100 lượng, trả tiền rồi đi cũng không muộn” Tạ Tinh nghĩ rằng thiếu nợ không phải là một thói quen tốt

“Người...” Niên Kỳ Hiểu không ngờ được trước mặt mọi người lại bị đòi 100 lượng, ít như thế mà cũng đòi, là sĩ nhục hán sao, hán đâu biết được là Tạ Tinh đang đợi tiền để nấu com

“Cho người, tránh ra...” Niên Kỳ Hiểu lấy ra một đồng vàng ném cho Tạ Tinh, quay người rồi đi

Đinh Cầu nhìn thấy liền nói: “Tinh ca, đây là vàng, một lượng vàng bằng 100 lượng bạc”

Tạ Tinh nghe Đinh Cầu nói vậy thì mừng lắm, nguy hiểm quá, mèm nữa thì một phen mất mặt

Ba người chăm thi nhìn nhau, họ không ngờ được Thiết Châu thành có thể có kỳ tài như thế, xuất khẩu thành thơ, hơn nữa mỗi bài đều rất hay

“Hoa Sinh huynh, huynh đi đâu?” Từ Cửu Hưng thấy Lý Hoa Sinh muốn đến chỗ Tạ Tinh, liền giữ lại, nói

“Ta thật là nhìn không được rồi, ta muốn đi xem kỳ tài này, trăm năm hiếm gặp, không, nghìn năm cũng chưa thấy được” Lý Hoa Sinh trên mặt phấn khởi

Một ông cụ thấy được cười nói: “Lý Hoa Sinh à, ta thấy là người hơi gấp gáp rồi đó, muốn thu người này làm đệ tử. Nhưng mà tài hoa của người còn không bằng Tạ Tinh thì sao có thể thu y làm đệ tử được, lần này thì hay rồi, xem ra cháu của Cửu Hưng huynh khó mà đoạt giải”

Ta đề nghị bây giờ mình làm như không biết gì hết, đợi khi khẳng định Tạ Tinh vào được đầu bảng 10 người, để xem lúc đó có biểu hiện như thế nào. Hai vị có đồng ý không”

“Được, vậy nghe Hàn Ôn nói vậy” Lý Hoa Sinh kìm chế sự hứng phấn, một lần nữa ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tặng ta một ân tình

Tạ Tinh vui mừng cất khối vàng vào túi, tiền đã lấy được rồi, cũng không còn hứng thú tham gia thi thơ văn nữa

Nghĩ đến đây, liền kéo Vương Học Văn ra hỏi: “Học Văn huynh, không biết là 10 người đứng đầu có phần thưởng gì?”

Wang Học Văn nhìn Tạ Tinh đáp: “Tạ huynh, không ngờ huynh lại thâm sâu như thế, có thể ngâm ra mấy bài thơ này, đúng là thiên tài, thiên tài”

Tạ Tinh lại hỏi thêm “Ta muốn hỏi Văn huynh là 10 người đứng đầu có thưởng gì không?”

Wang Từ Văn mới nghe rõ được câu hỏi: “Tạ huynh an tâm, với tài hoa của Tạ huynh chắc chắn sẽ vào 10 người đứng đầu, sẽ có những món quà nhỏ của Tuyệt Dao cô nương, thậm chí có thể hẹn hò cùng nàng cũng không chừng”

Tạ Tinh liền hỏi tiếp: “đợi chút, huynh nói là 10 người đứng đầu chỉ muốn nói chuyện với Tuyệt Dao cô nương thôi sao? Không có thưởng vàng hay bạc gì hết hả?”

Wang Học Văn kinh ngạc hỏi: “không lẽ Tạ huynh đến không phải muốn tiếp cận Tuyệt Dao cô nương sao?” y lại càng không hiểu vì sao Tạ Tinh sao lại suốt ngày nhắc đến tiền

Tạ Tinh ngờ người ra, giờ cậu mới hiểu là 10 người đầu tiên chỉ có thể nói chuyện với Tuyệt Dao, cậu đâu có rảnh để làm những việc như thế liền nói: “Đương nhiên, nếu có thể nói chuyện với mỹ nữ cũng không tệ nhưng mà...”

Nhìn cây quạt xếp trên tay Tạ Tinh, Vương Học Văn thấy mọi người xung quanh không chú ý, liền hỏi: “Tạ huynh, cái quạt xếp này mua ở đâu thế? Có thể nói cho ta biết được không?” y thật không nghĩ là Tạ Tinh sẽ bán lại cho mình cái quạt xếp.

Tạ Tinh than thở một câu: “cái quạt xếp này mua ở rất xa, tuy ta phải hao tốn khá nhiều tiền mua nó, nhưng hôm nay có thể xem hoa ngâm nguyệt với các tài tử, muốn bán lại giá gốc cho người có duyên, ta cũng đang nghĩ là không biết ai sẽ là người có duyên này?”

Wang Học Văn nghe Tạ Tinh nói, lập tức vui vẻ là hy vọng Tạ Tinh sẽ nhỏ tiếng một chút, không ngờ Tạ Tinh lại nói càng ngày lớn

Vừa nghe được Tạ Tinh muốn bán lại quạt xếp, lập tức có 1 nhóm người đến cười hỏi, tỏ ý muốn mua lại cây quạt này

“Tạ huynh, tiểu đệ không biết huynh mua cây quạt xếp này bao nhiêu tiền, nhưng ở đây đệ có 5 lượng vàng” một tiếng nhỏ vang lên, Vương Học Văn đã bị những người đến đây về phía sau

Tạ Tinh nghe được có 5 kim tệ, liền mừng rỡ, nghĩ hôm nay vận khí quá tốt, biết thế thì ta đã bán lâu rồi, cần gì phải tốn thời gian ngâm thơ

Vương học Văn tuy bị đẩy về phía sau, nhưng không cam tâm liền chen lên, nhưng lại phát hiện mình mang không đủ tiền nên liền lui ra

“Tạ huynh, ở đây ta có 10 lượng vàng” lại một giọng khác vang lên

Tạ Tinh liền mừng rỡ định đồng ý bán, đột nhiên có một túi tiền đưa vào tay: “Tạ huynh, tiểu đệ có 16 ngân tệ muốn mua cây quạt xếp của huynh”

Tạ Tinh nhìn nhìn, người này là Thái Sĩ Chương, đối với y, Tạ Tinh cũng có ấn tượng không tồi, và quyết định bán quạt cho y, nhanh chóng cất lấy túi tiền: “tiền bạc gì chứ, Thái huynh cứ lấy đi, xem ra ta với Thái huynh có duyên, tuy ta mua quạt xếp này giá 20 lượng vàng nhưng vài lượng vàng sao có thể so sánh với tình nghĩa của Thái huynh, chính là “Tiểu nhân mực khách dấm thiên thủ, Bất kịp sĩ chương đưa ta tình a” cầm lấy”

Nghe xong 2 câu thơ Thái Sĩ Chương suy ngẫm nhiều lần rồi trở nên kích động

Vốn hán nghĩ là tiền mình đưa đã đủ nhiều, không ngờ lại thiếu 4 lượng vàng, cho rằng quạt xếp này sẽ không rẻ như vậy, thế mà Tạ công tử còn tặng một câu thơ cho y, thế nên y liền nói sẽ đi lấy thêm 5 lượng vàng đưa cho Tạ Tinh: “vậy sao mà được, không thể để Tạ huynh chịu lỗ mua từ nơi xa về”

Tạ Tinh nhin cười không chậm trễ cất tiền vào: “Nếu đã như vậy thì ta cũng rất vui lòng nhận, chúng ta tiếp tục ngâm thơ”

“Ây ya, tiểu Cầu, hồi sáng đệ mua cho ta ăn cái gì mà giờ bụng ta khó chịu quá vậy? Các vị ta ra ngoài một chút?” Tạ Tinh nói xong kéo tiểu Cầu đi ra ngoài

Chỉ còn một đám người đang nhìn chăm chú vào cây quạt giấy

“Đồng phong dạ hóa hoa thiên thụ, căn thúy lạc, tinh nhu vũ. Bảo mã điều cơ hương nấn lộ, Phụng tiêu thanh động. Ngọc hủ quang chuyển, Nhất dạ ngư long vũ.

Nga nhi tuyết liễu hoàng kim lâu, Tiểu ngôn ngân ngân ám hương thoái, Chúng lý trầm ta thiên bách độ, Yên nhiên hồi thủ, Na nhân tước tại, Đẳng hỏa nam san độ”

Hào thơ văn, đây không phải là thể chữ thường, tuy không cân xứng, nhưng lại mang cho người cảm giác mãnh liệt, không biết là ai viết, những người này đều bị bài thơ “Thanh Ngọc Án” làm cho kinh ngạc, dư luận liên miên

“Sĩ Chương huynh, đệ muốn mua lại cây quạt với giá 30 lượng vàng, không biết Sĩ Chương huynh có đồng ý bán không?” một thanh niên đến hỏi, mắt không rời khỏi cây quạt

“Vậy sao được, đây là một chút tình cảm của Tạ công tử, sao ta lại có thể bán cho huynh được, đây là bất kính với Tạ công tử” hán không chậm trễ mà từ chối

“Thái công tử...” một giọng nữ vang lên

“A, là Tuyết Dao cô nương” tiếng hô vang lên hào không ngừng, không ngờ ở đây có thể gặp được Tuyết Dao cô nương, liền chen lên chào hỏi

Tuyết Dao liền tạ lễ, không ai có cảm giác bị xem thường trước mặt cô

“Thái công tử, không biết Tạ công tử ở nơi nào? Ta thấy Tạ công tử lúc đi có chút gấp gáp?” Tuyết Dao không nghe rõ câu nói cuối cùng của Tạ Tinh, thấy cuộc thi sắp bắt đầu rồi nên chủ động lại hỏi

“A...” Thái Sĩ Chương không biết trả lời thế nào: “Tạ huynh nói sáng sớm ăn nhiều, nên muốn đi ra ngoài một chút ...”

Tuyết Dao đỏ mặt, trong lòng trách Tạ Tinh đúng là một người không biết lễ nghĩa

Nhưng rất nhanh đã khôi phục lại vẻ mặt bình thường, cười nói: “Đây là chiếc quạt giấy của Tạ công tử sao? Có thể cho ta xem thử không?”

“Tuyết Dao cô nương đương nhiên có thể, tặng luôn cho Tuyết Dao cô nương cũng không sao?” Thái Sĩ Văn đưa quạt giấy cho Tuyết Dao

Tuyết Dao cười vui vẻ nhận lấy quạt giấy, nói với Thái Sĩ Văn: “vậy thì đa tạ Thái công tử, ta chỉ muốn xem thử thôi, không ngờ Thái công tử lại tặng cho ta, vậy Tuyết Dao xin đa tạ, sau cuộc thi dù Thái công tử có phải là mười người dẫn đầu hay không thi cũng xin mời Thái công tử cùng ta đàm đạo thơ văn

Đột nhiên một vị cô nương phía sau Thái Sĩ Chương nói: “Ta hiểu rồi”

“Muội nói gì?” một công tử lại hỏi

Vị cô nương cười nói: “Muội hiểu bốn chữ trên cây quạt có ý nghĩa gì rồi”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Rời khỏi

Tuyết Dao lẩm bẩm đọc đi đọc lại nhiều lần mấy câu thơ

“Tuyết Dao, tỳ...” Tuyên Tuyên kéo Tuyết Dao lại

Lúc này Tạ Tinh dẫn theo Đinh Cầu mua đồ ăn, ngay cả y phục cũng không kịp mua, thì lập tức ngồi xe rời khỏi Thiết Châu thành. Tạ Tinh không chọn thành thị xa mà chọn một thành thị gần đó, Vạn Hòa thành. Sau 2 tiếng, hai người đến Vạn Hòa thành, Tạ Tinh kéo Đinh Cầu lên một xe ngựa khác rồi mới chạy đến một thành thị khác

Tòa thành này tên là Tây Mãn thành, đã thuộc địa phận của Hoành Nguyệt quốc nơi không có chiến tranh nên có thể tùy ý đi lại, với lại 2 nước Triết Vân Quốc và Hoành Nguyệt Quốc không có khai chiến, nên 2 người không cần lo lắng vấn đề thân phận

Bây giờ Tạ Tinh đã có tiền, kéo Đinh Cầu chọn một chiếc xe ngựa đẹp hơn tốn mất 1 lượng vàng, nhưng có được chỗ ngủ, nên Tạ Tinh cũng rất hài lòng

Từ Vạn Hòa thành của Triết Vân Quốc, đến Tân Mãn thành của Hoành Nguyệt quốc mất 5 ngày, Tạ Tinh và Đinh Cầu giờ đã có tiền nên cũng không gấp, chỉ xem như đi du lịch

Vì xe không hề ngừng lại nên 2 người không có thời gian đi mua y phục, vẫn còn mặc bộ đồ cao bồi

Rạng sáng ngày thứ 5, trời còn chưa sáng. Xe ngựa đã đến một thị trấn nhỏ tên là Thái Giang. Tạ Tinh và Đinh Cầu tuy phải đi đường mấy ngày, nhưng ăn ngủ đầy đủ nên sắc mặt rất tốt

Ở thị trấn nhỏ ngừng lại khoảng 2 giờ đồng hồ, định đi ra ăn uống và mua y phục mới

Hai người gọi mấy món ăn, Tạ Tinh hỏi người đánh xe ngựa xem còn bao lâu mới tới nơi

Khi Tạ Tinh đi ra ngoài dịch trạm, ngửi thấy mùi máu tanh, tuy là rất nhẹ nhưng với kinh nghiệm của Tạ Tinh, cậu khẳng định có một vụ án mạng đã xảy ra gần đây, cậu không muốn nhiều chuyện, hơn nữa với thân hình bây giờ cũng không làm gì được

Tạ Tinh liền đi lại vào dịch trạm

Vào lúc này, một bóng đen từ phía tường lao ra, muốn chạy qua chuồng ngựa đối diện dịch trạm

Hình như là người này bị thương, đi được mấy bước thì gục xuống đất, Tạ Tinh đã hiểu mùi tanh máu là từ đâu bay đến

Tạ Tinh không muốn dính vào rắc rối nên quay đầu đi, rồi có một bóng đen bay ra nhắm vào người gục xuống đất cầm kiếm đâm tới

Vào lúc này cảm giác bất an truyền đến, đây là trực giác từ trên chiến trường có được, không hề suy nghĩ liền nằm xuống đất

Ngay lúc đó có một cây kiếm bay đến, nếu như Tạ Tinh không nằm xuống thì đã thiệt mạng rồi

Tạ Tinh nóng giận, cậu đã không không muốn gặp rắc rối mà người này vẫn kiếm chuyện với cậu, dù bây giờ cậu không có năng lực tự bảo vệ mình, nhưng cũng không thể nhịn được, người này tự nhiên muốn giết mình, cậu nhất định sẽ phản công

Không cần suy nghĩ nhiều, cậu rút đầu thương bị bể gãy ra phóng đi, tuy bây giờ cơ thể bị giới hạn nhưng mà độ chính xác vẫn rất cao, người kia nhanh chóng bị Tạ Tinh đánh trúng

Người này không ngờ chỉ là một du khách bình thường, lại có thể phát ra đợt công kích đâm vào cổ họng mình, đột nhiên cảm thấy hối hận, y không nên đi kiếm chuyện với người không liên quan này a

Những y không cam tâm, cầm kiếm đâm Tạ Tinh, muốn cùng Tạ Tinh đồng quy vu tận

Tạ Tinh hoàn toàn không đủ sức để né tránh đòn công kích này

Nhưng mới đâm được một nửa, chỉ còn cách ngực Tạ Tinh khoảng 1 ft thì đã nằm gục xuống

Tạ Tinh vui mừng thoát chết, lau mồ hôi, đứng lên đỡ người vừa nãy bị đâm một nhát kiếm nhưng vẫn chưa chết dậy

Lúc đỡ người này lên thì Tạ Tinh phát hiện đó là một cô nương, tuy đã bị mặt nhưng qua trọng lượng cơ thể và thân hình mềm mại vẫn có thể xác định được

Không kịp suy nghĩ những chuyện khác, Tạ Tinh diu cô ta qua một bên, xử lý vết thương trên bụng, vết thương rất sâu và có độc

Tạ Tinh không có thời gian quan tâm đến cái áo yếm màu đỏ của cô gái, hẳn chỉ nghĩ xem đây loại độc gì

Không biết có phải áo bị cởi ra, gió thổi qua mát mát làm cô ta tỉnh lại hay không, thấy áo mình bị cởi, phản ứng đầu tiên là chụp lấy thanh kiếm chỉ thẳng vào Tạ Tinh

Tạ Tinh gấp gáp nói: “Cô đừng có động thủ, ta chỉ muốn xem qua thương tích của cô, không có ý gì khác

Vị cô nương nọ thấy áo mình chỉ bị kéo một ít, đủ để vết thương lộ ra ngoài thì biết Tạ Tinh không nói dối liền cảm thấy xấu hổ, thu lại kiếm, thanh kiếm liền biến mất, Tạ Tinh rất khó hiểu, cô đã cắt cây kiếm vào đâu?

Không lẽ là ảo thuật?

Cô nương nọ lấy ra 2 bình thuốc, một bình để uống và một bình để bôi lên vết thương

Chiếc khăn mặt bị nói lỏng, lộ ra một phần khuôn mặt, tuy chỉ là một phần, nhưng Tạ Tinh dám khẳng định vị cô nương này là một mỹ nhân, chỉ là da vẻ có phần tái nhợt do bị thương

Vì cô bị thương không nhẹ, nên không thể tự mình bôi thuốc, cô nhìn vào Tạ Tinh có chút phần nộ

Cậu thấy thế liền nói: “Ta giúp cô bôi thuốc, nhưng ta nói trước ta chỉ giúp đỡ chứ không có ý sàm sỡ cô, nếu không đồng ý thì nói chứ đừng có dùng kiếm chỉ vào ta”

Bây giờ cậu ốm yếu không thể chống lại một vị cô nương có võ như thế này

Thấy cô ta không phản đối, Tạ Tinh đón lấy bình thuốc trên tay cô ta, bôi thuốc lên vết thương ở bụng

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Kiếm tiền làm vốn

Tạ Tinh kinh ngạc, khi bột thuốc màu hồng được bôi lên vết thương thì vết thương nhanh chóng lành lại ngay cả độc cũng từ từ tan đi, tuy không lành hẳn nhưng cũng không nặng như trước

“Đa tạ” Sau khi bôi thuốc, sắc mặt của cô gái tốt hơn nhiều

Tuy Tạ Tinh thấy loại thuốc này không có tác dụng nhiều với độc, nhưng không biết cô gái này dùng cách nào, có lẽ cô ta không chế độc tổ tụ lại một chỗ nhất định, nhưng không cần biết dùng cách gì, với kinh nghiệm của Tạ Tinh, cậu biết đây chỉ là tạm thời áp chế độc tổ phát tán mà thôi

Nhưng cô ta có thể áp chế được độc tổ không phát tán làm Tạ Tinh rất kinh ngạc, không lẽ đây chính là nội công trong tiểu thuyết?

“Chuyện hôm nay đừng có nói với ai hết, chuyện này đối với người mà nói không phải chuyện tốt đâu” nói xong cô gái đứng vậy muốn rời khỏi

Tạ Tinh ngờ một lát, nghĩ là đầu ta có vấn đề chắc, mấy chuyện này mà lại đi kể với người khác: “Vết thương của cô nặng như thế, bây giờ đi, có ổn không đó?”

“Không cần người quản” cô gái nói xong, quay đầu rời đi, nhanh chóng biến mất trước mặt Tạ Tinh

Tạ Tinh lắc đầu, tuy cô thắng được ta một lần, nhưng cũng vì ta mà cô không chết, với lại là cô tự muốn đi, sau này cũng không liên quan đến ta.

“Tinh ca, huynh làm gì mà nãy giờ không vào ăn cơm” Đinh Cầu thấy Tạ Tinh mãi không vào ăn cơm liền ra kiếm

Tạ Tinh vừa ăn cơm xong, xe ngựa bắt đầu lên đường

Sau nửa ngày, hai người đã đến Tây Mãn thành, đây là Hoành Nguyệt Quốc

Tây Mãn thành

Ba đại thành thị của Hoành Nguyệt quốc, so với Thiết Châu thành còn hoành tráng hơn. Ở Tây Mãn thành người qua kẻ lại rất đông đúc, Tạ Tinh thậm chí thấy có cả những người tóc vàng và mắt xanh, lòng nghĩ ở đây cũng không khác gì trái đất, còn có những người da trắng?

“Tinh ca, bây giờ chúng ta phải làm gì?” Đinh Cầu chưa ra ngoài lần nào, nơi xa nhất là trong quân đội, bây giờ chỉ có thể hỏi Tạ Tinh

Tạ Tinh đương nhiên cũng chưa đến những nơi này, nhưng hắn đang nghĩ, đến một nơi xa lạ trước tiên phải kiếm một nơi ở, sau đó là kiếm tiền. Phải ổn định được cuộc sống mới có thể rèn luyện lại cơ thể, ở một nơi loạn lạc như thế này không có bản lĩnh gì rất nguy hiểm

Vốn rằng Tạ Tinh muốn rèn luyện thân thể trước như vậy mới có thể tự bảo vệ mình, từ cú vạ cô nương nợ, Tạ Tinh mới biết người nơi đây có thể tu luyện nội công, làm tự tin của cậu bị sập đổ

“Kiếm một nơi ở trước rồi nói sau” Tạ Tinh có tiền thì không bao giờ bạc đãi bản thân, dẫn Đinh Cầu kiếm một khách điểm thượng hạng đặt 2 phòng

Nhận phòng xong, Tạ Tinh lấy 10 lượng vàng đưa cho Đinh Cầu nói: “Đệ lấy một nửa tiền đi, lỡ có xảy ra chuyện gì, còn có tiền bên người, bây giờ chúng ta vào thành đi một vòng, xem có cách nào có thể kiếm được tiền không, rồi đi mua mấy bộ y phục mới sau đó đi ăn cơm. Tối nay chúng ta lại về đây bàn tiếp kế hoạch”

Vốn dĩ Đinh Cầu muốn từ chối, dù gì chỉ cần đi theo Tinh ca là được, nhưng nghe lời nói của Tạ Tinh nghĩ lại cũng đúng, muốn mua một số đồ dùng thì phải xài tiền nên cũng phải nghĩ cách kiếm tiền

Tạ Tinh bắt đầu nghi ngờ thân thủ của mình chủ yếu là do phát hiện ra có nội công tồn tại, còn có đơn dược, cô gái đó uống một viên thuốc, còn ngoại thương thì bôi thuốc phấn không tệ hơn mấy loại thuốc thời hiện đại, chỉ là không biết mấy cái đó làm như thế nào

Theo như kế hoạch của Tạ Tinh, cậu biết một ít về đông y, dù tệ đến đâu thì làm bác sĩ đường phố cũng có thể kiếm được miếng ăn, nhưng sau khi thấy thuốc của mình thì Tạ Tinh biết kỹ năng chế thuốc ở đây so với trái đất vượt xa hơn rất nhiều. Tuy trong tiểu thuyết có đạo sĩ luyện đan, nhưng mà không ai biết được

Tạ Tinh đi cả một buổi trưa ở trên đường vẫn không tìm ra cách kiếm tiền

Vốn mở tiệm cơm cũng không tồi, nhưng muốn mở được mở tiệm cơm, thì việc kiếm mặt bằng là một vấn đề vô cùng nan giải

Tiệm cơm làm ăn không tốt thì thôi tiền thì thôi, nếu làm ăn được thì cũng chưa chắc có đủ năng lực để bảo vệ nó. Vậy mở để làm gì? Muốn mở tiệm cần cả trăm lượng vàng, số tiền đó là rất lớn đối với Tạ Tinh

Nhưng cậu suy nghĩ rất lạc quan, một cái quạt giấy mà bán được 21 lượng vàng, xem ra không biết gặp vận may gì

Tạ Tinh quay lại khách điểm, Đinh Cầu đã mua đồ về

“Sao rồi, Tinh ca, có tìm được cách kiếm tiền chưa?” Đinh Cầu thấy Tạ Tinh trở về liền hỏi

Tạ Tinh lắc đầu: “Muốn kinh doanh thì ta cần có vốn, Đệ xem thử đi có rất nhiều cách kiếm tiền nhưng mà chúng ta lại không đủ khả năng làm được, có những cách kiếm tiền chúng ta có thể làm nhưng lại cần một số vốn lớn”

“Là cái gì?” Đinh Cầu đối với cuộc sống hiện tại rất là thỏa mãn rồi, nghe thấy Tạ tinh còn có cách kinh doanh kiếm tiền liền hỏi

“Thì là ủ rượu, ta thấy rượu ở đây rất tệ, nếu như chúng ta ủ được rượu ngon thì có thể kiếm được rất nhiều tiền. Ban đầu chỉ cần làm ít thôi, không cần làm người ta chú ý nhiều, nhưng mà không có vốn” Tạ Tinh trầm ngâm suy nghĩ

Đối với việc kiếm tiền, Tạ Tinh không nghĩ ra được cách khác, Đinh Cầu đương nhiên là cũng không có cách nào khác tốt hơn, nên đợi Tạ Tinh suy nghĩ từ từ

Xem ra chỉ còn cách này, trên người Tạ Tinh còn cái đồng hồ Rolex giả, nếu như bán đi thì có thể nhanh chóng kiếm được tiền, còn cái ngọc bội thì Tạ Tinh cảm thấy rất quan trọng nên không thể bán với lại bán cũng không được bao nhiêu

Chỉ là cái đồng hồ cậu mua có 10 đồng, có thể bán được với giá tốt không thì không biết được

Nghĩ đến đây thì Tạ Tinh nói: “Tiểu Cầu, chúng ta đi cửa hàng trang sức, bán một số đồ rồi nói”

Tây Mãn thành có rất nhiều tiệm trang sức, Tạ Tinh mới đến thành thì thấy được một tiệm tên là "Kỳ dị các", ở trong có rất nhiều món đồ kỳ lạ

Hai người đi vào cửa thì bị 2 người khác chặn lại nguyên nhân là vì cả hai vẫn còn đang mặc trên người bộ đồ rách rưới, nhìn tổng thể rất nghèo khổ, còn những món đồ bên trong rất quý giá, đương nhiên không cho hai người vào

“Chương quỳ các ngươi tên gì?” Tạ Tinh nhìn kẻ đang chặn mình lại, nói

2 người thấy Tạ Tinh như vậy, cũng không biết cậu có phải kẻ có tiền giả dạng nghèo khổ không, vì có nhiều người kỳ dị thích mặc đồ rách nát

Vì không dám khẳng định, nên thái độ ôn hòa hơn nhiều, nói: “Ngươi kiếm Trần chương quỳ sao?”

Tạ Tinh vỗ tay nhìn vào trong và nói: “Đương nhiên, không lẽ ngươi thấy ta rách rách không có gì làm sao? Trần chương quỳ, ra đây đi, có người bạn cũ

đến thăm”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hàng hóa danh tiếng

Cuối cùng đã hiểu, thì ra người này quen với chương quây, may mà hắn không có ý xấu nếu không thì cũng khó mà giải quyết

Không ngờ giọng của Tạ Tinh rất vang, rất nhanh đã có một người đi ra

Trần chương quây béo ục béo ịch, hơn nữa còn béo rất cân đối nhìn từ xa cứ tưởng đó là một trái bóng

Trần chương quây đi ra chỉ thấy Tạ Tinh và Đinh Cầu, nhìn không giống người có tiền, y nhìn qua xung quanh và nói: “vừa nãy ...”

Tạ Tinh cười to, nói: “Trần chương quây ông quên ta rồi sao, lúc trước chúng ta đã từng làm ăn với nhau vài lần, chỉ là giờ gia đình ta làm ăn thất bại, cũng không còn cách nào khác, đành phải bán món bảo vật gia truyền của mình. Vì ta quen biết ông nên muốn bán bảo vật này cho ông, không biết Trần chương quây có hứng thú không?”

Trần chương quây trực tiếp bỏ qua mấy câu đầu, nghe được mấy từ bảo vật gia truyền, lập tức hai mắt sáng rỡ, cười rất tươi: “À, nhớ rồi, nhớ rồi, mời vào trong ngồi”

Trần chương quây làm việc rất nhanh chóng, khi hai người ngồi xuống thì liền hỏi: “không biết tiểu ca có bảo vật gia truyền gì, có thể cho ta xem thử không?”

Tạ Tinh từ từ lấy chiếc đồng hồ giả ra nói: “Đây là một cái đồng hồ rất là thần kỳ, còn về việc thần kỳ như thế nào thì ông có thể tự mình xem xét...”

Thấy ông mập không trả lời, ngăn người nhìn cái đồng hồ

“Này, Trần chương quây ...” Tạ Tinh nhìn hắn ngo người ra liền lắc hấn dậy

Ông mập búng tỉnh, nói: “Cái trang sức này làm rất là tỉ mỉ, ngoại quan rất đẹp, bên trong còn có thể tự chuyển động, thần kỳ thật ... không biết gia đình của tiểu ca làm sao mà có được vật này, lão nô Trần Quán Tây, còn chưa biết được tên của tiểu ca”

Ghê thật, đến bây giờ mới hỏi tên của ta, người là Trần Quán Tây, ta đúng là ngưỡng mộ đại danh rồi, đúng là nhân tài, nghĩ đến đây Tạ Tinh nói: “ngưỡng mộ đại danh đã lâu, tên của ông rất là có tiền đồ, ta tên Tạ Tinh, còn nguyên nhân vì sao nhà ta có được thì ta cũng không rõ”

“hồi này Tạ tiểu ca nói cái ... vật này, không biết có tác dụng gì, nếu như không có tác dụng gì chỉ sợ ...” Trần chương quây hồi hận hồi này không khống chế được cảm xúc của mình

Tạ Tinh đâu có biết được người này đang nghĩ cái gì, không đợi hắn nói xong liền nói: “Vật này dùng để tính giờ, một vòng gồm 12 giờ, độ chính xác còn hơn cả đồng hồ các, đeo nó rất tiện lợi, Trần chương quây trực tiếp ra giá đi ...”

Trần chương quây biết suy nghĩ của mình đã bị Tạ Tinh đọc được, cũng không giả bộ làm gì, thờ dài nói: “quả là rất tỉ mỉ, không biết tiểu ca muốn cầm cố hay là bán luôn” Tạ Tinh nghe đến đây nghĩ, thì ra ở đây còn có thể cầm đồ, không biết được cái đồng hồ này còn bao lâu nữa thì hết pin nên muốn bán luôn cho xong

“À, vậy cậu xem giá thế này thì sao ...” trường quây đưa 3 ngón tay lên

Tạ Tinh nhìn, nghĩ đừng chơi trò này với ta, người còn non lắm, 3 ngón tay của hắn chắc là nói 30 lượng bạc, tuy với số tiền này cũng đáng giá cái đồng hồ, nhưng Tạ Tinh sẽ không bán rẻ như thế

Nghĩ đến đây Tạ Tinh liền nói: “300 lượng vàng, cái giá này cũng tạm được ...” Tạ Tinh nói đến đây tự nhiên dứt lời

Trần chương quây mặt sắc trắng bệch, trong lòng nghĩ người cũng ghê gớm thật ta chỉ muốn ra 30 lượng bạc mà người hét tới 300 lượng vàng, ý nghĩa của việc nói không rõ ràng là do hắn muốn Tạ Tinh nghĩ thành 3 lượng bạc, không ngờ lại hét đến 300 lượng vàng, còn không chừa đường sống cho người ta nữa

Chương quây xoa xoa cái tay nói: “à cái này thì, tiểu ca nhầm lẫn rồi, ta nói là 3000 lượng bạc không phải 300 lượng vàng, nếu không thì ta ra 50 lượng vàng giá này là giới hạn rồi không thể hơn được nữa ...” chương quây thấy Tạ Tinh còn suy nghĩ liền đưa thêm ngón tay vào

“cái gì ...” Tạ Tinh xém chút nhảy dựng lên, đây là chuyện gì a, ít nhất thì ta cũng là người đến từ trung quốc gặp qua sóng gió, thằng mập này lại dễ dàng bị lừa như vậy, ra một lần hết giá cao đến thế, không lẽ người không biết trả giá sao

Tiểu Cầu đứng phía sau xem chút ngất xỉu, người như đang bị điểm huyết vậy, Tinh ca sao lại có bản lĩnh như thế, dùng món đồ vài đồng bạc lẻ để đổi lấy 21 lượng vàng, chỉ tùy ý lấy một món đồ trên người ra bán đã có được 50 lượng vàng

“Không lẽ tiểu ca có ý kiến gì sao” chương quầy thấy sắc mặt của Tạ Tinh không đúng, có tí bất an hỏi

Không đợi chương quầy nói xong Tạ Tinh liền nói: “ta đây cũng là người thích nhanh chóng, vậy thì 50 lượng vàng vậy

Chương quầy thấy rất là lạ, cái người này bán bảo vật gia truyền cũng thật là dứt khoát, mình từ 300 lượng vàng xuống còn 50 lượng vàng không ngờ y lại đồng ý

Tuy nói là 300 lượng vàng chương quầy nhất định sẽ không thu mua, nhưng mà 50 lượng vàng thì với chức năng và cách chế tác tỉ mỉ thế này cũng có thể kiếm được không ít lời, có thể đem ra bán đầu giá, nhìn Tạ Tinh thấy cậu có được bảo vật như thế, mà còn ăn mặc thế này thì đúng là gia đình có khó khăn thật rồi

Chương quầy nghĩ đến đây thấy cũng an tâm, liền lấy 50 lượng vàng đưa cho Tạ Tinh, cẩn thận cất cái đồng hồ giả vào một chiếc hộp bằng ngọc

Tạ Tinh cười thầm, nếu như cho cậu chọn thì chắc chắn sẽ chọn cái hộp chứ không phải cái đồng hồ

Lấy được tiền, Tạ Tinh đương nhiên không muốn nói nhiều lập tức kéo Đình Cầu ra về

“Tinh ca, huynh bán bảo vật gia truyền đi rồi chúng ta sẽ làm gì?” Đình Cầu cảm thấy rằng cái đồng hồ không phải là bảo vật gia truyền của Tạ Tinh, nhưng mà món đồ này bán được không ít tiền, liền nghi ngờ nói

Tạ Tinh cười nói: “loại bảo vật này nhà ta rất là nhiều, tuy bây giờ không có, nhưng chuyện sau này ai biết trước được, bây giờ chúng ta cần mua một căn nhà, có được hơn 60 lượng vàng thì tính ra cũng mua được một căn nhà lớn rồi sau đó bàn kế hoạch làm ăn lớn”

Tạ Tinh cười nói tiếp: “chúng ta đến cửa hàng rèn mua vũ khí để phòng thân đi đã”

Một cái đầu thương gãy đã giúp Tạ Tinh mấy lần bảo toàn tính mạng, nhưng thứ cậu muốn là một con dao găm thật sự cơ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Không thiếu tiền

Cậu cũng không mấy kỳ vọng vào vũ khí ở đây, nhưng khi đi vào tiệm vũ khí thì biết mình đã sai lầm. Vũ khí ở đây so với trái đất tốt hơn rất nhiều

Đạo thái Mã Lai Tạ Tinh cũng thấy qua rồi, thậm chí lúc trước còn có 1 cây. Nhưng Tạ Tinh dám khẳng định là đao kiếm ở đây tốt hơn rất nhiều. Không ngờ được kỹ thuật rèn vũ khí ở đây lại phát triển như thế, vũ khí trong quân đội thật chẳng thể nào sánh với vũ khí ở đây, hóa ra vũ khí mạnh thật sự không nằm trong quân đội

Tạ Tinh tùy ý cầm lên một thanh trường kiếm, tuy không sắc bén đến nỗi làm người ta lạnh sống lưng, nhưng tuyệt đối là lợi khí. Dù là binh khí nóng hay binh khí lạnh, Tạ Tinh cũng xài qua rất nhiều, nhưng thật sự tốt thì không nhiều lắm, tuy không biết độ bền như thế nào, nhưng với độ bén này thì đã rất lợi hại rồi

Trên thân kiếm có vài hoa văn, làm cho người ta cảm thấy lạnh sống lưng, Tạ Tinh không biết hoa văn này làm sao mà khắc lên được nữa

Những vũ khí ở đây không phải là người bình thường có thể mua được, những hàng hóa bình thường thì cũng có, giá chỉ mấy chục lượng bạc, còn những vũ khí đặc biệt như cái trên tay Tạ Tinh thì phải cả chục lượng vàng

Rất mắc, đây là cái thứ 2 Tạ Tinh cảm thấy được, tuy bây giờ cậu có mấy chục lượng vàng, nhưng mà số tiền đó dùng để làm ăn, dĩ nhiên không thể lấy để mua binh khí rồi

Ngồi chọn gần 2 tiếng đồng hồ, trời cũng sắp tối, Tạ Tinh mới chọn được một cây chủy thủ dài nửa thước tuy vẻ bề ngoài không có gì là đẹp nhưng Tạ Tinh lại rất hài lòng, so với đầu thương lúc trước thì tốt hơn rất nhiều, ít nhất Tạ Tinh cũng có một vũ khí để bảo toàn tính mạng. Càng quan trọng hơn là thanh chủy thủ này vừa đúng số tiền Tạ Tinh có khả năng mua được là 5 lượng vàng

Đối với việc Tạ Tinh dùng 5 lượng vàng để mua chủy thủ, Đình Cầu cảm thấy tiếc đứt ruột, nhưng hắn biết Tạ Tinh rất giỏi kiếm tiền, giỏi đến mức không thể tưởng tượng được

Hai người đi ra khỏi tiệm vũ khí, Tạ Tinh rất hài lòng, tuy chất lượng không phải tốt nhất, nhưng cũng đủ làm cho Tạ Tinh hài lòng

“biến...” Một tiếng nói lớn truyền đến bên tai, Tạ Tinh quay đầu lại nhìn, thấy một người đàn ông lực lưỡng kéo một người phụ nữ, phía sau là một bé trai khoảng mấy tuổi, còn có một bé gái khoảng mười mấy tuổi

Tạ Tinh nhíu mày suy nghĩ, những chuyện thế này ở đâu cũng có. Đừng nói đến một nơi ngay cả giết người cũng không bị gì, cậu không quản được nhiều chuyện như thế, hơn nữa cũng không có năng lực xen vào

“Cầu xin huynh cho chúng muội lấy đồ của Lam Thiết đi, hai đứa con của muội đã mấy ngày rồi không có gì ăn, nếu còn không ăn gì thì sẽ chết đói, Phú đại ca, huynh còn là bạn của Lam Thiết...” nói chưa hết thì người phụ nữ bị người đàn ông nạt lại

“Ta xui xẻo tám kiếp mới quen biết người bạn như Lam Thiết, ăn của ta uống của ta, rồi khi chết lại để lại cho ta 3 cái của nợ. Ta đã nuôi các người cũng lâu rồi, mấy món đồ của Lam Thiết còn không đủ tiền cơm của các người, còn muốn lấy lại, biến đi, nếu không ta đi báo quan” Nói xong người đàn ông liền quay lưng đi khỏi

Tạ Tinh liền dừng lại, nếu như nói cậu vốn không có lý do nào để giúp 3 người này, hoặc là nếu cho họ 1 lượng vàng đã rất tốt rồi. Nhưng mà bây giờ cậu lại rất muốn giúp 3 người này. Vì người chồng chết đi của cô là Lam Thiết, chỉ cần 1 lý do này là đủ

Vì lúc trước cậu nghỉ học, là Lam Thiết đưa cậu vào quân đội, có rất nhiều chuyện cũng là Lam Thiết dạy cho. Lam Thiết không chỉ là giáo quan của cậu, mà còn là đại ca của cậu

Sau này Lam Thiết hy sinh, khiến cậu không có muốn ở lại quân đội, bây giờ cho dù biết Lam Thiết này và Lam Thiết giáo quan không có bất kỳ quan hệ gì, nhưng mà Tạ Tinh vẫn quyết định giúp 3 người này, không vì cái gì, chỉ là trong lòng có một chút hoài niệm

“Mẹ, chúng ta đi thôi, sau này con nhất định lấy đồ của cha về, bây giờ con cũng không đói” đứa bé này chưa đến 10 tuổi nhưng mà rất hiểu chuyện, thấy mẹ đau lòng, liền lên tiếng an ủi. Còn đứa con gái kéo lấy tay của mẹ, với bộ mặt sợ hãi

Tạ Tinh tuy vì một lý do khác mới quyết định giúp 3 mẹ con họ, nhưng mà đã động lòng thương người

Thấy Tạ Tinh đi đến trước mặt, người phụ nữ cảnh giác nhìn qua, Tạ Tinh liền nói: “Các người không cần lo lắng, nếu như không ngại có thể đến khách điểm chỗ chúng ta đang dừng chân ở tạm vài hôm, đợi khi bọn ta mua nhà xong, mở tiệm kinh doanh, nếu các người muốn ở lại giúp thì có thể ở lại”

Thấy Tạ Tinh không có ác ý, người phụ nữ dịu dàng đáp: “Cám ơn vị công tử này, ơn đức của công tử nhất định ta sẽ trả”

Người phụ nữ suy nghĩ cả nửa ngày, cũng không nghĩ ra mình có thứ gì để bị lừa, thậm chí trên người còn không có lấy một đồng nào

Nàng ta chết đói thì cũng không sao, nhưng mà con nàng không thể chết, thứ duy nhất mà nàng ta có là còn một chút nhan sắc, nếu như dùng thân mình để đổi lấy cuộc sống của 2 đứa con thì nàng cũng không từ chối

Chỉ cần 2 đứa con của nàng sống tốt, dù người thanh niên này muốn làm gì, thì nàng cũng đồng ý

Nghe câu trả lời của nàng ta, Tạ Tinh ngờ người một chút, cậu nghĩ rằng người phụ nữ này nếu đồng ý cũng phải nghe lý do giúp đỡ của cậu, tuy cậu không có ác ý, cũng phải kiếm một lý do cho nàng ta. Chỉ là cậu không nghĩ rằng chuyện lại đơn giản như vậy, nàng ta lập tức đồng ý, thậm chí không cần nói lần 2

Không cần phải nói nhiều, Tạ Tinh cũng khá vui, cậu chỉ sợ phải giải thích nhiều thứ, rồi sau đó người ta vừa nghi vừa tin đi theo với sự cảnh giác mạnh mẽ. Tuy đây là chuyện thường tình, nhưng mà Tạ Tinh không thích phải giải thích

“Đi thôi, tiểu Cầu, người đến khách điểm đặt bàn, rồi lấy thêm 2 phòng” Tạ Tinh tùy ý nói

Đinh Cầu liền nói: “Tinh ca, chỉ cần thêm 1 phòng là đủ rồi, phòng chúng ta có 2 giường, để cùng tiểu huynh đệ này ngủ chung một giường là được”

“Không cần đâu, chúng ta 3 người ở chung một phòng là được rồi” nghe đến cần thêm phòng, người phụ nữ liền nói, nàng chỉ cần 2 người con của nàng được ăn no là được

Tạ Tinh nói: “chúng ta không thiếu tiền, đâu cần lo lắng. Quyết định vậy đi, tiểu Cầu chỉ cần đặt 1 phòng là được rồi”

Nghe thấy Tạ Tinh nói, người phụ nữ cũng không kiên quyết với ý kiến của mình, nhưng trong lòng lại rất là cảm kích, dù Tạ Tinh có mục đích gì thì nàng cũng không trách cậu, vì nàng chỉ cần 2 đứa con mình được sống

Đinh Cầu làm việc rất nhanh chóng, đợi khi Tạ Tinh 4 người về đến khách điểm thì tất cả đã chuẩn bị xong xuôi

Cơm tối dĩ nhiên là do Tạ Tinh gọi, đa số là món mặn, vì Tạ Tinh nói, bây giờ cần bổ sung dinh dưỡng nhiều, lúc trước họ đã ăn chay nhiều rồi

Ngồi nhìn một bàn đồ ăn đầy, hai đứa con nít không ngừng chảy nước miếng, nhìn bộ dạng của 2 đứa ốm nhom như thế Tạ Tinh biết dinh dưỡng của chúng không nhiều hơn mình chút nào

Người phụ nữ tuy rất đói, nhưng khi ăn rất ít, chỉ cần 2 đứa con ăn no là được

Sau bữa cơm, Tạ Tinh cũng hiểu được nguyên do. Thì ra người phụ nữ này tên Dư Dung, hai đứa nhóc một đứa là Lam Trúc còn một đứa là Lam

Tranh. Chồng của cô là Lam Thiết, còn người đàn ông lúc này là Phú Hòa là một người thích mạo hiểm, sau này không biết có chuyện gì, Lam Thiết bị trọng thương cùng hân cùng về Tây Mãn thành

Lam Thiết có gia đình, còn Phú Hòa thì chỉ có 1 mình, đến Tây Mãn thành thuê một căn nhà, nhưng Lam Thiết bị trọng thương trị không khỏi và bỏ lại 3 người. Nhưng Lam Thiết cũng có dư mấy trăm lượng vàng, đúng ra thì số tiền này đã đủ sinh hoạt của 3 mẹ con, nhưng lại bị Phú Hòa lấy mất

Hân lấy tiền rồi đuổi 3 mẹ con ra khỏi nhà, thậm chí không đưa họ một đồng nào, kết giao với người bạn như thế thì Lam Thiết cũng rất xui xẻo

Tạ Tinh cảm thấy rất muốn giết chết Phú Hòa, cậu ghét nhất loại người đâm sau lưng bạn, tuy biết là Lam Thiết kết giao làm người, nhưng mà loại người này thật đáng hận, Lam Thiết để lại mấy trăm lượng vàng, nếu hân đưa lại mấy chục lượng vàng cho 3 mẹ con rồi khỏi thì cũng không đến nỗi chết đói, nhưng người này lại không đưa đồng nào, đúng là đáng chết.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Người phụ nữ bị trúng độc

Tuy có một chút bất an, nhưng mà Dư Dung đã hiểu được là Tạ Tinh thật lòng muốn giúp 3 mẹ con họ, không có ý đồ khác, hơn nữa nghe Tạ Tinh và Đinh Cầu nói chuyện thì hình như 2 người họ sắp làm ăn kinh doanh, trong lòng cũng yên tâm hơn nhiều

Vào đêm hôm đó Tạ Tinh về hướng dẫn ủ rượu mạnh, giao cho tiểu Cầu, còn đưa nhiều tiền cho tiểu Cầu, bảo hân đi mua được nhà thì lập tức mở xưởng sản xuất rồi tự mình đi kiếm một tiệm rèn, tự tay rèn ra một cây tụ tiễn gồm 9 mũi tên nhỏ

Tụ tiễn Tạ Tinh đã từng rèn qua, là trước kia đi theo giáo quan học được, tuy không có mấy rèn nhưng cũng biết cách làm thủ công nên Tạ Tinh phải tốn 3 ngày để làm

3 ngày sau Đinh Cầu và 3 mẹ con họ đã tìm được nhà, 5 người dọn đến căn nhà mới, không cần phải ở khách điểm nữa

Việc lặt vặt trong nhà do Đinh Cầu làm, còn chuyện của Tạ Tinh bây giờ là chuẩn bị giết Phú Hòa. 9 mũi tên đều được tẩm độc, tuy không mua được độc được cao cấp cũng không có sẵn để giết lấy độc, nhưng Tạ Tinh có thể điều chế được độc được với kinh nghiệm về các loại thuốc của mình

Không hiểu vì sao, Tạ Tinh đối với Phú Hòa lại ghét cay ghét đắng

Khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, Đinh Cầu và Dư Dung cũng đã sắp xếp xong xưởng rượu. Tạ Tinh biết nếu không giết Phú Hòa thì cậu sẽ không thể tập trung ủ rượu được. Tạ Tinh chỉ dạy và dụng cụ cần thiết cho Đinh Cầu cùng Dư Dung

Đến ngày thứ tư, Tạ Tinh đã chuẩn bị đủ hết, tuy bây giờ thân hình ốm yếu, nhưng dựa vào tụ tiễn cùng chủy thủ thêm kinh nghiệm giết người, đi ám sát một kẻ như Phú Hòa thì không có vấn đề gì

“Tiểu cầu, tối nay ta ra ngoài một chút, nếu về trễ thì không cần đợi cơm đâu” Tạ Tinh lúc đi nói một tiếng với tiểu Cầu

“Tinh ca, huynh đi giết Phú Hòa sao?” Tạ Tinh mấy ngày nay lo chế độc, rèn binh khí dĩ nhiên không thể qua mắt được Đinh Cầu

“Đúng vậy, ta đi giết tên súc sinh đó” Tạ Tinh cũng không giấu nữa, Đinh Cầu là chiến hữu cùng cậu vào sinh ra tử, mấy chuyện này không cần giấu

“Ta công tử, đừng đi giết hân, người này rất là hung tàn, công tử đối với 3 mẹ con ta đã rất tốt, chỉ cần ủ được rượu thì sinh hoạt chúng ta sẽ ổn định, mấy vật của phu quân ta cũng không cần nữa” Không ngờ lúc Tạ Tinh và Đinh Cầu nói chuyện, Dư Dung đã nghe thấy liền ngăn cản

Nàng không phải lo cho Phú Hòa, mà là lo lắng cho Tạ Tinh. Tạ Tinh thân hình ốm yếu nếu đánh với Phú Hòa thì không hề có cơ hội thắng

“Dư đại tỷ, tỷ không cần lo lắng, ta nhất định sẽ giết thẳng khốn đó, lấy lại hết những gì của mẹ con tỷ, sau này gọi ta là Tạ Tinh được rồi” Tạ Tinh cười nhẹ, lập tức rời đi

Tuy thân hình còn ốm yếu nhưng mấy ngày vừa qua cậu đã hồi phục tốc độ và phản ứng lúc trước, không còn là một kẻ ốm yếu nữa

Đinh Cầu biết rõ Tạ Tinh là người nhanh nhẹn, nhưng Dư Dung lại lần đầu tiên thấy Tạ Tinh như thế này, quả quyết và không chùng chờ, hơn nữa giết người không hề run tay, giống như tối nay không phải đi giết người mà là đi dạo

Tạ Tinh đeo tụ tiễn lên tay rồi lấy cái áo che lại

Chỗ ở của Phú Hòa Tạ Tinh sớm đã biết rõ, Tây Mãn thành buổi tối tuy có người đi tuần tra, nhưng xem ra chỉ là thực hiện nhiệm vụ cho có, không thật sự làm hết khả năng. Với lại Tây Mãn thành là thành thị buôn bán lớn, mỗi ngày thương nhân các nước đều đi lại rất nhiều, nên tòa thành này đóng cửa rất trễ, vì không muốn bị người ta nghi ngờ, Tạ Tinh quyết định giết Phú Hòa trước khi đóng cửa thành

Nói cho dễ hiểu, nếu như phát hiện được xác của Phú Hòa cũng không biết được hung thủ đã ra khỏi thành chưa, với lại đối với những người ngoại lai, chết thì chết không ai lại đi điều tra làm gì

Tạ Tinh đến nơi ở của Phú Hòa. Điều khiến Tạ Tinh kinh ngạc là trời đã tối mà Phú Hòa lại không tắt đèn

Ngay lúc Tạ Tinh tưởng rằng Phú Hòa không có ở nhà, hoặc là ở ngoài thành chưa về thì cậu lại nghe được tiếng nói từ trong hà truyền đến

“Lão Thất, người xác định là người phụ nữ đã trúng độc?” Tiếng của Phú Hòa vang lên hình như đang nói chuyện với người tên Lão Thất

Một tiếng trầm vang lên: “Phú đại ca, không lẽ huynh không tin đệ? Đệ chính mắt nhìn thấy người phụ nữ đó đi đứng không dứt khoát, mà còn đi mua thuốc giải độc, với lại trả tiền rất hào phóng, đưa ra 2 lượng vàng”

“Tuyệt đối là một con mồi béo, đệ đoán cô ta đến Ngũ Liên sơn để trị thương, hiện giờ chúng ta canh lúc cô ta bị trúng độc rồi xử lý cô, chỉ cần có được số tiền lớn này thì chúng ta không cần phải làm việc này nữa với lại...”

“Vớ lại cái gì? Lão Thất người có một chút chiều trò thì đừng ở trước mặt Phú Hòa ta sử dụng, nếu như người phụ nữ đó bị thương nặng như vậy hơn nữa là người có tiền thì người sẽ gọi ta đi chung sao? E rằng người đã đi một mình rồi” Phú Hòa cắt đứt và nói, rõ ràng là không tin tưởng lão Thất

Lão thất suy nghĩ một lát rồi nói: “Phú đại ca, đệ cũng nói thật với huynh, ta nghi ngờ người phụ nữ này không phải người bình thường, mà có thể là một tinh giả. Huynh biết là một tinh giả gần chết phản kháng thì rất là đáng sợ, đệ nghĩ là huynh có kỹ thuật phóng dao, chỉ cần không đến gần thì có thể hạ cô ta”

“Nếu như có kỹ thuật tu luyện của Tinh kỹ hay là công pháp khí bảo, chúng ta 2 người chia đều, huynh thấy sao?”

“Cái gì?” Phú Hòa kinh ngạc nói, nhưng phản ứng lại: “Lão Thất, người nói là thật? Người phụ nữ đó là tu tinh giả? Còn bị trọng thương?”

Tạ Tinh bên ngoài nghe thấy Phú Hòa đã động lòng, hơn nữa rất kích động

“Đệ xin thề là đệ không có gạt huynh, với lại Phú đại ca, chuyện của Lam Thiết huynh tưởng đệ không biết sao, chỉ là đệ không nói ra thôi.. Đệ biết huynh tha 3 mẹ con họ đi, chờ khi 3 người họ đi ra ngoài thành rồi thủ tiêu, nhưng huynh không ngờ được là 3 mẹ con họ còn chưa ra khỏi thành”

“Lão Thất ta xin thề, chỉ cần lần này thành công, sẽ phụ trách như ba mẹ con Dư Dung ra khỏi thành. Cô ta giờ đang ở cùng một tiểu tử ốm yếu tên là Đinh Cầu còn lại một tiểu tử khác, nhưng tiểu tử đó đệ chưa gặp lần nào” Lão Thất nói một cách kích động nhưng Tạ Tinh nghe ra được người này đang nói dối

Tạ Tinh không ngờ được lại có người điều tra mình, may mắn là mấy ngày này cậu đều không có nhà, đến lúc về thì trời đã khuya, xem ra mình đã quá coi thường người ở đây rồi

“Lão Thất người lên điều tra ta?” Phú Hòa sắc mặt trở nên khó coi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Cuộc đột kích trong động

“Phú đại ca đừng có vu oan cho đệ, đệ hoàn toàn chỉ muốn giúp Phú đại ca giải quyết phiền phức thôi. Phú đại ca thấy thế nào?” Lão Thất nói không chút sợ hãi, tự tin rằng Phú Hòa sẽ lọt bẫy

Xem ra Lão Thất này khó đối phó hơn Phú Hòa nhiều. Nhưng mà Tạ Tinh đang ở trong bóng tối còn 2 người họ đang trong ánh sáng. Lấy 9 mũi tên bắn chết bọn chúng thì hoàn toàn không thành vấn đề

Chỉ là không biết Tinh giả mà Lão Thất nói nghĩa là gì, với lại còn Tinh kỹ, bảo khí các loại, không lẽ ở đây thật sự có tu luyện nội công sao

Nhưng dù gì đi nữa thì Tạ Tinh cũng đã quyết định ra khỏi thành mới động thủ, 2 người này chắc chắn là đi giết người phụ nữ nọ, còn Tạ Tinh thì muốn biết cái gì là Tinh kỹ, cậu không thể để bản thân sống trong một mối nguy hiểm mà chính mình cũng không biết rõ, không biết mới là thứ đáng sợ nhất, cái này Tạ Tinh hiểu rất rõ

“Được, ta đồng ý, nhưng mà nếu có tinh kỹ thì ta sẽ là người chọn trước” Phú Hòa đáp ứng yêu cầu

“Không thành vấn đề, chúng ta bây giờ đi luôn” sau đó Tạ Tinh nghe thấy tiếng bước chân

Tạ Tinh thấy hai người đang định ra ngoài thành, lập tức chạy theo. Nếu như 2 người muốn ra khỏi thành thì ta sẽ đợi 2 người ở bên ngoài thành

Cậu nhanh chóng đi thuê một chiếc xe ngựa, đưa cho phu xe 50 lượng bạc, nói là tối nay sẽ ra ngoài thành một chuyến

Với một số trường hợp nếu ra ngoài thành cho thêm mấy lượng bạc đã là nhiều rồi, Tạ Tinh lại nhường cho 50 lượng bạc nên xa phu nghĩ mình đã gặp được quý nhân, lập tức chở Tạ Tinh ra khỏi thành

Đến gần cửa thành Tạ Tinh bảo phu xe chạy chậm lại. Cậu nghĩ Lão Thất có xe ngựa thì chắc chắn lão là một xa phu, chỉ cần chờ lão đánh xe đến là được

Quả nhiên chỉ lát sau có một chiếc xe ngựa đi ra khỏi thành, Tạ Tinh không dám chắc người này có phải Lão Thất không, vừa muốn chặn lại hỏi thì nghe được một tiếng nói: “hai con ngựa này ta đã cho ăn rồi, không cần bao lâu nữa là đến”

Giọng nói này chắc chắn là của Lão Thất, liền quay lại xe ngựa và bảo xa phu đi theo chiếc xe lúc nãy, nhưng không được đến gần quá, chỉ cần chiếc xe đó vẫn trong tầm mắt là được

Lấy của Tạ Tinh 50 lượng bạc, mấy chuyện nhỏ như vậy không thành vấn đề, vì con đường này trong phạm vi của Tây Mãn thành, trên đường lớn có 1 2 chiếc xe ngựa đi ngang thì cũng bình thường

Sau 4 tiếng, đã là nửa đêm, xa phu không muốn đi thêm vào nữa

“Vị công tử này, phía trước là Ngũ Liên sơn, tối như vậy xe ngựa của chúng ta không thể đi vào” xa phu cũng không có cách nào, tỏ ra hơi sợ hãi

Tạ Tinh biết xa phu nghĩ gì, dù gì thì cũng đến Ngũ Liên sơn rồi, hắn cũng không ngại tự mình đi vào. Thấy chiếc xe ngoài trước sắp biến mất khỏi tầm mắt, Tạ Tinh liền nhanh chóng xuống ngựa, nói: “Đến đây được rồi, lão có thể về”

Xa phu nhanh chóng quay đầu đi và mất hút trong bóng đêm

Tạ Tinh đi được một lúc thì nhìn thấy xe ngựa của lão Thất nhưng trên xe trống không

Tạ Tinh nhanh chóng đi qua, nghe thấy tiếng động, rất nhanh đã tìm thấy 2 người họ. Ở trong khu rừng yên tĩnh âm thanh truyền đi rất rõ ràng, may mắn là giấy của Tạ Tinh đã được xử lý không thì chắc chắn sẽ phát ra tiếng động lớn

Trời rất tối, giống như đêm mà 3 người Tạ Tinh và Vương Hồ chạy trốn, Tạ Tinh cũng không dám đến gần, luôn giữ khoảng cách 10m

Ở một nơi như thế phải đi theo dõi hai người, lại gặp trời tối, cũng may Tạ Tinh là người cẩn thận nên không có vấn đề gì

3 người đi được một lát thì Phú Hòa lên tiếng: “Lão Thất, còn bao lâu nữa mới tới

“Đừng gấp, đã đến rồi kia, huynh thấy cái hang động phía trước không? chính là nơi người phụ nữ đi vào, đệ tận mắt thấy được hôm qua nên khẳng định là vẫn chưa chạy đi được đâu, bây giờ đệ vào trước, còn huynh ở phía sau nếu như thấy người phụ nữ đó thì lập tức phóng dao” Lão thất nói chuyện bị Tạ Tinh nghe thấy

“Được, người yên tâm đi trước đi” nghe thấy lão Thất bảo mình đi phía sau nên Phú Hòa không nghi ngờ gì

Tạ Tinh từ từ đi theo vào, cậu định canh lúc Phú Hòa phóng dao thì giải quyết hắn, còn người phụ nữ nếu cứu được sẽ cứu, nếu không được thì mục đích cuối của Tạ Tinh cũng là giết Phú Hòa

Tạ Tinh giờ cách cửa động chỉ còn 3 mét, còn Phú Hòa thì đang đứng trước cửa động, nhưng Tạ Tinh vẫn chưa rút tỳ tiễn. Vì cậu muốn đánh úp từ phía sau, định bụng đi từ từ đến sau lưng Phú Hòa rồi rút chiêu thủ ra kết liễu hắn

“Là ai?” một tiếng nói nhỏ phát ra, Tạ Tinh ngơ người, giọng nói này rất quen, là cô nương trúng độc ở cái thị trấn nhỏ, không ngờ lại là cô ta

Cũng mấy ngày rồi, độc của cô ta còn chưa được giải, xem ra rất nặng, Tạ Tinh không suy nghĩ mà động thủ

“Động thủ” lão Thất nghe tiếng động phát ra, Tạ Tinh và Phú Hòa đều động thủ, nhưng Tạ Tinh động tác nhanh hơn Phú Hòa một chút

Nếu không phải đã từng quen biết vị cô nương này thì có thể Tạ Tinh đợi đến khi Phú Hòa ra tay rồi mới động thủ, như vậy tỷ lệ thắng sẽ cao hơn, Tạ Tinh dĩ nhiên không thể để cô nàng chết trước mặt mình, dù gì thì cô ta cũng cứu hắn một lần

3 cây tỳ tiễn phóng ra, trước lúc Phú Hòa phóng dao đã kịp đâm vào sau lưng của hắn

“A...” Phú Hòa kêu lên thảm thiết, cây dao trên tay theo phản xạ tự nhiên mà móng đi

“Là ai?” Lão thất thấy tiếng động phát ra, hắn lập lại lời nói của vị cô nương ban nãy

Tạ Tinh dĩ nhiên là không quan tâm đến Lão Thất, ngay lập tức bắn tên về phía lão, nhưng lão đã tránh được, chỉ đâm được vào vai mà thôi

Tạ Tinh thầm khen tốc độ phản ứng của lão thất, khó trách lão không sợ phi đao của Phú Hòa, mà chọn cùng hợp tác với hắn, với tốc độ phản ứng này,

nếu như huấn luyện thêm thì có thể trở thành một kẻ truy kích

Tạ Tinh không phải lính mới, lúc trước ra sinh vào tử bao nhiêu lần, vào lúc này cậu ý thức được mình cần phải làm gì, liền trốn vào bóng tối và yên lặng

Ở một nơi tối tăm sẽ chẳng ai biết được cậu là ai

Tạ Tinh lại bắn ra tụ tiễn và nhanh chóng chạy đi, vào lúc này mà ở lại chỗ cũ thì chết chắc, quả nhiên Tạ Tinh vừa nhảy ra thì có một cây đao chém tới

Nhưng giờ có thể ung dung đương rồi vì lão Thất đã trúng tên, mũi tên có độc nên chỉ cần kéo dài thời gian là được, càng kéo lâu càng tốt

Tạ Tinh chạy vào góc hang đưa tay định nắm bức tường phía sau, nhưng nắm lại cảm thấy rất mềm mại, Tạ Tinh nghĩ có lẽ đó là vị cô nương nọ, xem ra người phụ nữ này cũng không ngờ biết né qua một bên, chọn một nơi an toàn mà núp

Nhưng mà Tạ Tinh có cảm giác không tốt, xem ra thứ mà cậu nắm phải chính là ngực cô ta

Nhưng kỳ lạ là cô ta cũng không có động tĩnh gì, Tạ Tinh sững người, không phải cô ta đã chết rồi chứ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Ta cảm ơn cái cảm ơn của người

Khi Tạ Tinh đang đắm chìm trong suy nghĩ, đột nhiên một cánh tay đưa lên ngắt cậu một cái, đầu đến xem chút nữa hết lên, thì ra là cô ta chưa chết, mà là biết ở đây có 2 người muốn giết mình nên không dám lên tiếng

Tạ Tinh xấu hổ bỏ tay ra, cố gắng lắng nghe tiếng động của lão Thất, nhưng không có tiếng động gì phát ra. Tạ Tinh khẳng định lão Thất vẫn chưa ra khỏi động, nếu như lão Thất ra ngoài thì hẳn chắc chắn cậu sẽ biết. Xem ra lão cũng giống Tạ Tinh đang chờ đối phương phát ra tiếng động để xác định phương hướng động thủ

Nếu như là Tạ Tinh lúc trước, việc tìm ra nơi ẩn nấp của lão Thất rất đơn giản, nhưng bây giờ cảm giác không bằng lúc trước. Cô nương kia hình như cũng nhận ra Tạ Tinh, nên chỉ dựa vào tường không phát ra tiếng động

Tạ Tinh nửa ngồi nửa quỳ, cậu cảm một viên đá nhỏ ném ra ngoài, thu hút sự chú ý của lão Thất, nhưng mà kiếm hết một thời gian dài cũng không kiếm được

Xem lão Thất, Tạ Tinh biết nếu như đối kháng chính diện, thì chắc chắn cậu không phải đối thủ của lão, chỉ có thể đánh lén mà bây giờ 9 mũi tên chỉ còn 3. cậu chỉ có một lần cơ hội, nhưng chỉ sợ là lão Thất trúng độc làm loạn

Đột nhiên Tạ Tinh đưa tay sờ lên đầu vị cô nương kia, cậu nhớ lần trước gặp, cô ta có một cây trâm cài tóc

Thấy Tạ Tinh đưa tay mò mẫm đầu mình, cô ra run run, thật muốn là đồng quy vu tận. Tuy rằng trúng độc làm cô yếu đi nhiều, nhưng vẫn cố cắn tay Tạ Tinh một phát

Tạ Tinh xém xiu phát ra tiếng, bây giờ chỉ có thể chịu đựng, tay của cậu chắc chắn sẽ để lại 2 dấu răng a

Cô nàng này thật là ác độc, cậu đau đến nỗi muốn tấn cô ta một bạt tay, nhưng nếu như làm thế sẽ bị lộ chỗ ẩn nấp, lão Thất sẽ lập tức tấn công

Tuy bị cắn một cái, nhưng Tạ Tinh đã lấy được cây trâm, cầm cây trâm, Tạ Tinh ném ra ngoài

Cây trâm chạm vào vách động phía đối diện phát ra tiếng

Tạ Tinh cảm thấy một luồng gió xẹt qua, lão Thất chém một cái, nếu không phải Tạ Tinh tự tay ném ra cây trâm thì cậu còn cho rằng tiếng đao chém và tiếng cây trâm rơi xuống vang lên cùng lúc

Tạ Tinh thật khâm phục phản ứng và tốc độ của lão Thất. Nhưng như vậy là lão Thất đã bị bại lộ ra nơi ẩn nấp, Tạ Tinh đã bắn ra 3 mũi tên, chỉ chậm hơn lão Thất một chút

Một cây tên đâm vào cổ lão, một mũi tên khác lại đâm thẳng vào huyệt thái dương

Cả hai mũi tên đều đánh trúng chỗ hiểm, lão Thất kêu lên thảm thiết rồi sau tắt thở

Tạ Tinh thờ phào, dùng bào nhiêu là cách cuối cùng cũng giết được người này

Đến lúc này cô nương nọ đã biết Tạ Tinh không hề có ý định xâm sở mình, mà chỉ muốn mượn cây trâm, nhất thời không biết nói gì mới phải

Tạ Tinh thờ dài, bây giờ mới biết miệng của cô ta lợi hại cỡ nào, tay cậu quả thật bị cắn rất đau

“Xin lỗi...” sau khi nói ra 2 chữ xong, thì nằm gục xuống đất. Tạ Tinh bồng cô ta lên, phát hiện cô đã ngất xỉu

Tạ Tinh cẩn thận đặt cô qua một bên, lấy từ trong người ra hai viên đá tạo lửa, ánh lửa tỏa khắp động, lúc này mới nhìn thấy vết thương của cô ta rất nặng, khăn che mặt đã không còn, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp, chỉ là có phần trắng bệch, chắc chắn trúng độc rất nghiêm trọng

Nghĩ đến vết thương trúng độc ở vùng eo, Tạ Tinh nhanh chóng kéo áo, để lộ ra vùng eo của cô gái, quả nhiên vết thương đã biến thành màu đen, hơn nữa cách áp chế độc của cô đã hết tác dụng và bắt đầu phát tán

Tạ Tinh biết nếu không lập tức cứu chữa thì cô nhất định sẽ mất mạng

Nhưng ở đây không có cái gì để giải độc được

Nghĩ một lát, Tạ Tinh liền bồng cô ra ngoài, kiếm được một cái khe suối gần đó, dùng dao rạch miệng vết thương, muốn cho máu độc chảy ra nhưng không có tác dụng

Không còn cách nào khác, Tạ Tinh chỉ có thể dùng miệng hút độc. Dù gì thì vết thương đã lâu chỉ có thể giảm bớt độc tố ra

Đối với độc tố này thì Tạ Tinh cũng rất e sợ, hút máu độc ra, có khi độc trên người ta chưa khỏi mà mình cũng trúng độc theo lúc đó thì có khóc cũng không kịp nữa rồi

Rất may là cô ta đã khống chế độc tụ lại ở xung quanh miệng vết thương, Tạ Tinh tuy không hút được ra hết, nhưng cũng hút được hơn một nửa

Cậu cảm thấy bờ môi hơi tê tê, hẳn là đã nhiễm một ít độc tố. Nhưng cô gái này trúng độc nhiều ngày như vậy vẫn chưa chết thì chắc chắn loại độc này cũng không phải loại độc gì ghê gớm

Nhưng sự thật không như cậu nghĩ, phút trước vẫn không sao, phút sau đã ngã xuống

Lúc Tạ Tinh tỉnh lại, trời đã bắt đầu sáng, cậu thở một hơi, quả nhiên độc này không chết người

Có gì đó không đúng, Tạ Tinh chạm nhẹ lên môi, phát hiện trên môi có một chút bột phấn, rồi nhìn cô gái, thấy cô đang nhìn mình, thì ra cô ta đã tỉnh lại, rồi nhìn xuống vùng eo của cô

Quả nhiên trang phục đã được mặc lên lại, Thấy Tạ Tinh nhìn vào eo của mình, cô đột nhiên đỏ mặt. Tạ Tinh đưa tay chạm vào chỗ bị cắn hồi khuya, quả nhiên vết cắn đã còn không đau, xem ra là cô bôi thuốc cho mình

“Cô tỉnh lâu chưa?” Tạ Tinh thấy cô ta vẫn còn nằm dưới đất, rõ ràng đã không còn sức, nếu còn sức thì cô ta đã trở vào hang rồi

“Tôi qua... cảm ơn người, xin lỗi. Ta tên Triết Khinh Y, còn chưa biết tên của người” cô ta đột nhiên dịu dàng nói. Mặt hơi ửng đỏ, chắc là đang nghĩ cái gì lung tung rồi

Tạ Tinh thờ dài, cậu rất sợ phải ở cùng một người con gái cả ngày cứ nghĩ mình muốn xâm sở cô ta, cậu chỉ muốn tránh thật xa không gặp nữa. Nhưng mà cậu cũng đã quen dần với thái độ của Khinh Y rồi: “Cô bao nhiêu tuổi rồi?”

Khinh Y nhất thời ngớ người? Nghĩ người còn chưa trả lời câu hỏi của ta, chưa cho ta biết tên của mình mà lại hỏi ta bao nhiêu tuổi để làm gì? Nghĩ đến đây trên mặt đỏ ửng lên xấu hổ, hình như cảm thấy có chỗ nào đó không đúng, chủ động trả lời: “ta năm nay 19 tuổi?”

Tạ Tinh ngớ người, mới 19 tuổi, thế mà thân hình nóng bỏng như con gái 29 tuổi, nhưng cậu chỉ cười nói: “Ta cứ tưởng cô tuổi con chó? Được rồi, Ta cũng giới thiệu một chút, ta tên Tạ Tinh.”

“Người mới tuổi con chó, chuyện hôm qua ta đã xin lỗi rồi. Mà sao người lại xuất hiện ở đây?” Khinh Y như bị thái độ phóng khoáng của Tạ Tinh ảnh hưởng, lời nói cũng trở nên thoải mái hơn

“Chút nữa nói sau đi, ta đưa cô vào lại trong động” Tạ Tinh công Khinh Y lên rồi bước đi

Khinh Y lắc đầu nói: “Ta phải nhanh chóng rời khỏi đây, trời cũng gần sáng rồi, lát nữa sẽ có người đến đây. Dù gì hôm qua mình cũng đã giết chết 2 người”

Tạ Tinh nghĩ chắc Khinh Y đắc tội người nào đó lợi hại, cậu còn nhiều câu muốn hỏi cô, nhưng lúc này không phải là lúc nói chuyện. Rồi nhanh chóng công cô về động: “Được thôi, ta lấy đồ của cô ra rồi chúng ta đi”

“Đợi chút, người không cần vào, ta không có đồ, chúng ta cứ vậy mà đi thôi” Lời của Khinh Y làm Tạ Tinh vô cùng kinh ngạc, đồ không để ở đây vậy cô ta để ở đâu?

“Ta nói là ta còn một ít đồ chưa lấy” Tạ Tinh nói xong đi vào trong, cậu phải thu lại 9 cây tụ tiễn, đó là vật hộ mệnh của cậu, với lại trên người lão Thất và

Phú Hòa vẫn còn nhiều tiền vàng, Tạ Tinh sao có thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tinh nguyên

Lúc Tạ Tinh bước ra, Khinh Y đang đưa vào một tảng đá lớn. Tạ Tinh thấy cô đã không còn sức lực cũng biết cô ta trúng độc rất nặng, lập tức công cô lên

Có lẽ Khinh Y cũng biết nếu Tạ Tinh không công thì mình cũng không thể tự đi lại nên im lặng không phản kháng

“Bây giờ ta đưa cô đến Tây Mãn thành, ở ngoài có một chiếc xe ngựa, chắc giờ vẫn còn ở đó” bây giờ trời cũng vừa mới sáng, Tạ Tinh nghĩ rằng xe ngựa vẫn còn ở đó

“Không được vào thành...” Khinh Y cắn răng nói

“Tại sao?” Tạ Tinh không hiểu, ở lại trong núi không phải là đợi chết sao

Khinh Y nói “vì ta đang bị truy sát, quan trọng là độc của ta chỉ còn 11 ngày nữa thì sẽ công tâm...”

“Đợi chút, cô nói là cô chỉ còn 11 ngày?” Tạ Tinh xen vào câu nói của Khinh Y, cậu không quan tâm chuyện Khinh Y bị truy sát, cậu bị người khác truy sát đâu phải chỉ một hai lần, vẫn còn sống sờ sờ đấy thôi

“Đúng rồi, loại độc này tên là ‘Thập thất nương’ sau khi trúng độc nội tạng sẽ bị độc hành hạ vô cùng đau khổ, đến ngày thứ 17 sẽ bị độc công tâm mà chết. Đây là loại độc rất đáng sợ, người thường không thể nào giải được” Khinh Y không hề giấu Tạ Tinh

Tạ Tinh nói: “Vậy hôm qua ta giúp cô hút độc không phải là công cóc rồi sao?”

Tuy không hiểu cái gì là công cóc, nhưng Khinh Y hiểu được ý của Tạ Tinh, mặt đỏ lên: “Cũng không phải là công cóc, ít ra thì vết thương không còn đau nữa, chỉ là cách làm ngày hôm qua của người rất nguy hiểm, nếu lỡ trúng độc, dù có một ít thời gian cũng sẽ thấm dần vào máu...”

“Thuốc trên môi ta là cô đổ lên sao, vậy sao cô không dùng?” Tạ Tinh bây giờ biết cô đã cứu mình một lần nữa

Khinh Y gật đầu: “Thuốc bột của ta chỉ có thể chữa các loại độc nhẹ, nhưng một khi đã thấm vào máu thì khó có thể giải trừ, chỉ có thể kéo dài thời gian thêm mấy ngày thôi”

Tạ Tinh cũng không biết phải nói gì, không ngờ có loại độc đáng sợ như thế, lại hỏi: “Vậy cô biết cách giải không?”

“cũng không hẳn, nếu như ta về sư môn, thì có thể giải độc. Đối với sư phụ ta mà nói chuyện này rất đơn giản” Khinh Y thở dài, muốn một mình muốn về sư môn là chuyện không thể nào, đường về rất xa, nếu đi phải mất mười ngày, nếu không thì cô đã về rồi

Sư môn? Không lẽ ở đây có môn phái? Tạ Tinh yên lặng một lúc

“Người không cần lo, ta cũng không để tâm đến loại độc này đâu” Khinh Y nghĩ rằng Tạ Tinh đang lo cho mình

Khinh Y mới 19 tuổi, mà suy nghĩ phóng khoáng lạc quan, tuy Tạ Tinh có lo lắng, nhưng không nhiều như Khinh Y nghĩ, chủ yếu là cô đã từng cứu cậu, và cậu cũng từng cứu cô

Điều làm cậu lo lắng là ở đây có môn phái, nếu như có môn phái thì cũng sẽ có những thứ không rõ ràng, nghĩ đến chuyện Kinh Y dùng nội công để ép độc tố, Tạ Tinh rơi vào im lặng

Cuối cùng cũng đã đi đến chỗ xe ngựa

Quả nhiên chiếc xe ngựa vẫn còn, trên xe còn có một ít đồ ăn, Tạ Tinh và Khinh Y ăn một chút, nhưng tâm trạng của cậu lúc này hoàn toàn không tốt

“Người sao vậy? Sao đột nhiên lại không vui thế?” Khinh Y và Tạ Tinh tuy ở cùng nhau không lâu, nhưng cô cũng biết Tạ Tinh là người phóng khoáng, thấy cậu không nói chuyện, liền chủ động hỏi

Tạ Tinh đặt Khinh Y lên xe ngựa rồi hỏi: “Cô thuộc môn phái nào?”

“Vân Hà tông” Khinh Y nói ra sợ rằng Tạ Tinh không hiểu, tuy biết đây là Cửu Thần đại lục, nhưng mà môn phái Khinh Y nói ra Tạ Tinh cũng chưa nghe bao giờ, không phải là Thiếu Lâm, Võ Đang cũng không phải là Nga Mi sao

Lúc trước tiểu Cầu cũng có nói người vợ chưa cưới của Tạ Khê cũng là người của một môn phái nào đó

Không lẽ môn phái cũng có nội công? Chuyện này nghe ra thật là thần kỳ, nội công của Trung Quốc là tu luyện, hình như phải nhiều năm khổ luyện mới có được, còn cô gái này mới 19 tuổi, tại sao có thể tu luyện nội công, tuy rất muốn hỏi, nhưng hỏi về chuyện tu luyện của người khác thì cũng không hay cho lắm

Đã ngồi yên vị, Tạ Tinh bắt đầu đánh xe

“Hình như ngươi muốn hỏi gì đó, sao lại không hỏi?” thấy Tạ Tinh nhiều nghi hoặc, Khinh Y có chút kỳ quái, chủ động hỏi

“Vay chuyện của sư môn cũng có thể hỏi sao?” Tạ Tinh quay đầu lại nói

Khinh Y cười một tiếng: “Đương nhiên có thể, đây cũng không phải bí mật gì, với lại người biết đến Vân Hà tông rất nhiều”

Tạ Tinh thấy không phải là bí mật, nghĩ lại cũng đúng, có thể quy định ở đây khác với trái đất: “cô tu luyện nội công phải không?”

“Nội công? Nội công là gì?” Khinh Y ngó người nhìn Tạ Tinh, hình như đã hiểu và trả lời: “chúng ta tu luyện Tinh quyết”

“Tinh quyết?” Tạ Tinh nghi hoặc

Thấy biểu cảm trên mặt Tạ Tinh, Khinh Y hiểu ngay, người trước mặt cô là người bình thường, tuy không muốn nói mấy chuyện này cho người bình thường biết nhưng cuối cùng cũng nói một chút: “Các môn phái ở Cửu Thần đại lục đều tu luyện tinh quyết”

Thấy Tạ Tinh muốn biết, thậm chí xe ngựa của ngừng lại thì cô chủ động nói: “Tu luyện tinh quyết trước tiên phải có tinh nguyên, đây là trời sinh, nếu người không có tinh nguyên thì không thể tu luyện tinh quyết, còn lại là thức tỉnh tinh hồn”

Thường thì người có tinh nguyên sẽ được các môn phái chiêu mộ, đến những trường huấn luyện lớn tu luyện, để học được hệ thống, tu luyện các loại tinh kỹ và tinh quyết. Tu luyện đến 9 tầng tu nguyên thì có thể tỉnh giấc tinh hồn. Đa số thức tỉnh tinh hồn phải có tinh sư cao cấp hỗ trợ, mới có thể thức tỉnh.”

“Không phải là ai cũng có thể thức tỉnh tinh hồn, có những người tinh nguyên quá kém, không thể thức tỉnh. Đa số những người tu tinh giả không thể thức tỉnh tinh hồn chỉ có thể tu luyện đến tu nguyên cảnh, đương nhiên có những người ưu tú cũng có thể tự mình thức tỉnh tinh hồn thậm chí là tự động thức tỉnh”

“Đẳng cấp của tinh nguyên rất phức tạp, đơn giản mà nói chia ra là ngũ hành tinh nguyên, dị tinh nguyên, thuần tinh nguyên, thánh tinh nguyên, thiên tinh nguyên ... đa số những người tu tinh đều là ngũ hành tinh nguyên, với lại tinh nguyên ngũ hành càng ít thì nói rằng ngũ hành tinh nguyên càng thuần túy, chỉ có một loại thì là thuần tinh nguyên”

“Một khi tinh nguyên có đủ hết cả ngũ hành, thì là tạp tinh nguyên, tốc độ tu luyện chậm nhất, cơ bản là không thể tỉnh giấc tinh hồn”

Vì đa phần trường huấn luyện đều do các đại môn phái hoặc các nước lập ra, nên một khi thức tỉnh tinh hồn đều bị chiêu mộ, nếu như tinh nguyên ưu tú, thấp chủ có thể ở tụ nguyên tầng 1 thì đã bị các môn phái khác nhau tranh giành

Nếu như có người tu luyện đến tụ nguyên cửu tầng sau thức tỉnh thì có thể lên nhất tinh khi mà đến nhất tinh thì mới được xem là tu tinh giả, hay còn gọi là nhất tinh tinh giả

Tạ Tinh nghe đến ngây ngốc, không ngờ đây là một thế giới như thế, nếu tu luyện nếu đạt đến đại thành thì có thể bay không?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Điều kiện hộ tổng

“Nói như vậy thì Tinh quyết và tinh kỹ như nhau?” Tạ Tinh hỏi

Khinh Y lắc đầu: “đương nhiên khác nhau, tinh quyết và tinh kỹ cũng phân là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng 4 cái đẳng cấp, đẳng cấp càng cao, hiệu quả càng lớn, sao có thể giống nhau được”

“Sao ta đi qua rất nhiều thành cũng không thấy trường huấn luyện nào? Cũng chưa nghe qua người tu tinh” Tạ Tinh nghĩ mình đến đã lâu rồi, cũng lần đầu tiên nghe được chuyện này

Khinh Y trả lời: “Vì nơi này chỉ là thành nhỏ, hơn nữa còn là thành của người thường, cơ bản là không tồn tại những người tu tinh. Ngươi nói là đại hùng đại lực vốn là một châu lục cho người thường, nhưng vì có liên kết với Tây Thái châu, nên có một số đại gia tộc cũng có người có tinh nguyên, sẽ được

đưa qua Tây Thái châu, đâu ai mà ở lại nơi thế này”

Tạ Tinh giống như bị sét đánh làm cho đứng hình, tuy không biết tu tình giả lợi hại thế nào, nhưng chắc chắn là chút bản lĩnh của cậu không thể nào bị được với họ

Tạ Tinh lại hỏi: “vậy đẳng cấp của tu tình giả phân ra làm sao, có thật là bay được không?”

“Đương nhiên là thật, chỉ cần tu luyện đến ngũ tinh, thì thành Tinh Tông có thể bay, nếu như chưa đến ngũ tinh thì cũng có thể nhờ pháp bảo để bay. Được chia làm nhiều cấp là Tinh Sĩ, Tinh Tướng, Tinh Sư, Tinh Tông, Tinh Tôn, Tinh Thánh, Tinh Đế, Tinh Thần

“Người có biết tại sao nơi đây lại gọi là Cửu Thần đại lục không? Vì ở đây từng xuất hiện qua cửu đại Tinh Thần” Kinh Y nói

Tạ Tinh không ngờ được phân cấp lại phức tạp như thế, với lại có người bay được, đương nhiên những chuyện này không phải là siêu nhân, tuy nhiên chuẩn bị một chút sẽ tốt hơn

Rất lâu rồi Tạ Tinh mới hỏi: “Tinh Thần rất khó tu luyện sao?”

Kinh Y nhìn Tạ Tinh, có lẽ Tạ Tinh chẳng biết gì cả, thờ dài nói: “Tinh Thần, đã là người trong truyền thuyết, theo như ta biết là Cửu Thần đại lục ngay cả Tinh Đế còn không có, đừng nói là Tinh Thần”

“Vậy người tu tình giả tuổi thọ có cao không” Tạ Tinh hỏi tiếp nếu như tu tình có thể kéo dài tuổi thọ thì biết đâu cậu sẽ có cơ hội trở lại trái đất

Kinh Y cũng hiểu được những gì Tạ Tinh đang hỏi, nói: “chỉ cần tu luyện đến Tinh Sĩ thì có 200 tuổi thọ mỗi lần tăng một cấp thì được 100 tuổi, còn khi đến Tinh Tông ngũ tinh thì trực tiếp thành 800 tuổi, còn sau đó cứ mỗi tăng một cấp thì sẽ gấp đôi tuổi thọ

Tạ Tinh ngạc nhiên trả lời: “nói vậy không lẽ ở đây có người sống đến cả vạn năm?”

Kinh Y cũng cạn lời, hình như hẳn nghĩ là ai cũng có thể nhanh chóng tu luyện, nhưng cũng cố gắng giải thích: “đừng nói là tu luyện đến cửu tinh chi thân, ngay cả bây giờ Tinh Thánh cũng chỉ có mấy chục người, người có biết ở đây rộng lớn cỡ nào không? Chắc chắn là lớn hơn so với tưởng tượng của người”

Suy nghĩ rất lâu liền nói: “Vậy Vân Hà tông có xa không? Ta đưa cô về, điều kiện là cô phải giới thiệu ta đến trường huấn luyện tu tình. Không phải lúc này cô bảo thủ độc mà cô trúng phải chà là gì với sư phụ cô sao?”

Kinh Y lắc đầu nói với Tạ Tinh: “tuy sư phụ ta có thể giải độc. Nhưng ta cũng không có gạt người, chưa nói đến người không có tình nguyên hay không, nếu như có tình nguyên, tuổi tác của người cũng lớn quá, tu luyện cũng khó mà thức tỉnh tinh hồn. Không thể thức tỉnh tinh hồn thì tuổi thọ cũng không tăng được đâu, còn nếu người không có tình nguyên thì...”

Kinh Y yên lặng không nói nữa, Tạ Tinh hiểu đã hiểu ý của Kinh Y nhưng vẫn kiên quyết nói “đây là chuyện của ta, ta sẽ không trách cô, chỉ cần cô dẫn ta đi đến nơi có thể tu luyện là được”

“Thật ra Tây Thái châu cũng có rất nhiều trường hướng dẫn tu tình, nếu như tình nguyên của người tốt thì không cần phải người giới thiệu cũng có thể trực tiếp vào học” tuy rất muốn Tạ Tinh đưa mình về môn phái nhưng Kinh Y vẫn nói sự thật cho cậu biết

Tạ Tinh lắc đầu, nếu như không đi thử sẽ không thể an tâm, đã biết được tu tình giả có tồn tại mà còn núp ở một nơi làm ăn buôn bán rượu thì không phải tính cách của cậu

Khó trách lúc trước Ninh Ngưng lại phải thoái hôn, hóa ra là do cô ta có thể đi tu luyện, sau khi cô ta đại thành thì đã không còn là người cùng chung thế giới với Tạ Khê nữa. Cô ta đâu thể ở chung với một người không thể tu luyện bị gia tộc bỏ rơi như hẳn được

“Ta chỉ hỏi cô có đồng ý không” Tạ Tinh đã quyết định, dù Kinh Y không đồng ý thì cậu cũng sẽ tự mình chạy đến Tây Thái châu tìm kiếm

“Ta đương nhiên đồng ý, chuyện này cũng đâu ảnh hưởng gì đến ta” Kinh Y thấy quyết tâm của Tạ Tinh rất lớn cũng không nói gì thêm

“Cô hiện tại cấp mấy rồi? Vì sao lại đến nơi này?” Tạ Tinh thấy Kinh Y đồng ý liền hỏi

“Ta đã là tụ nguyên tầng thứ 8, rất nhanh có thể thức tỉnh tinh hồn, lần này vốn cùng sư tỷ đi thập vạn sơn lâm lịch luyện, gặp quái thú cấp 2, trong lúc chạy trốn đã bị mất liên lạc với nhau, rồi sau này gặp bọn người tu tình giả độc ác truy đuổi đến đây”

“Người truy sát ta cũng là tụ nguyên 8 tầng, lúc đang giao đấu ta bị y hạ độc, còn về sau thì người đã biết rồi đó” đối với người đã cứu cô 2 lần, Kinh Y cũng mang lòng cảm kích

Nhưng khoảng cách cô và Tạ Tinh cách nhau quá xa, chỉ có thể cảm kích, nếu như đến Tây Thái châu, Tạ Tinh không thể tu luyện, đến lúc đó cô sẽ ra tay giúp đỡ, xem như là trả ơn cứu mạng

Tuy hiện tại không biết quái thú cấp 2 là gì, nhưng sau này Tạ Tinh cũng sẽ biết thôi

Trên đường đi, trời đã xế trưa, Tạ Tinh đánh xe ngựa đến một thị trấn nhỏ. Tuy bây giờ cậu đã quen đánh xe ngựa, nhưng vẫn quyết định bán nó đi, cùng

Khinh Y lên xe ngựa chuyên chở đến Tây Thái châu

Ở thị trấn nhỏ, Tạ Tinh viết thư cho Đình Cầu, để họ không có lo lắng, nói với họ rằng có thể không thể về làm rượu bảo họ tự làm, dù sao toàn bộ tiền Tạ Tinh cũng đưa hết cho Đình Cầu rồi, bảo họ tự nuôi sống bản thân chắc không có vấn đề gì

Ngồi trên xe ngựa, Tạ Tinh cảm thấy rất thoải mái, có cơ hội ngồi nói chuyện về tu tình giả, còn được biết cái gì là Pháp Khí, Bảo Khí, Linh khí, Thần khí, thậm chí còn được nghe nói về Đạo khí trong truyền thuyết

Nhưng càng về sau, Tạ Tinh tuy lạc quan, cũng biết được Tu luyện cần dùng đến tiền. Không chỉ tiền mua nguyên liệu, còn tiền mua linh dược, tiền mà người tu tình dùng không phải tiền vàng bình thường mà là tinh thạch

Theo lời Khinh Y nói, tinh thạch rất mắc, một miếng tinh thạch hạ cấp cần đến 100 lượng vàng, tinh thạch có thể dùng để hỗ trợ tu luyện còn có thể xem như tiền tệ để trao đổi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Vị hôn thê Ninh Ngưng

Trên đường đi, vì tính cách phóng khoáng của Tạ Tinh, tuy trên người Khinh Y trùng độc, nhưng nghe được những lời nói và sự vật lạ từ Tạ Tinh thì cũng không cảm thấy là buồn, có khi cũng kể cho Tạ Tinh nghe chuyện tu luyện

Vì có Tạ Tinh giúp đỡ, tuy Khinh Y không còn sức lực nhưng mà chuyện cá nhân của mình vẫn còn tự giải quyết được đỡ cho cả 2 bên đều xấu hổ. Vì trên đường đi không dừng lại nhiều nên đến ngày thứ 9 đã đến được phạm vi của Vân Hà tông

Đối với hiểu biết sâu rộng của Tạ Tinh, Khinh Y tuy không biểu lộ trên mặt, nhưng trong lòng lại cảm thấy rất kinh ngạc. Nhìn Tạ Tinh tuy bình thường không ngờ lại có kiến thức sâu rộng đến thế, với lại lúc ở hang động giết 2 người đó, hình như rất là nhanh và dứt khoát

“Tạ Tinh, ta muốn hỏi ngươi một câu hỏi, lúc trước ngươi ở sơn động cứu ta là dùng cái gì để giết 2 người họ?” Khinh Y không nhịn được tò mò hỏi

Tạ Tinh cười: “Chỉ là mấy cây tự tiện thôi, là chính tay ta làm, ta cũng không có bản lĩnh gì, phải nhờ vào nó để bảo toàn tính mạng”

Qua mấy ngày tiếp xúc, Tạ Tinh đã hiểu được tính cách của Khinh Y, cô là người tương đối hoạt bát nhưng vì ảnh hưởng của gia tộc nên mới trở nên cao ngạo, đối với người thường không thêm chú ý tới. Nếu như không phải là Tạ Tinh cứu mạng cô, thì thái độ của cô với Tạ Tinh cũng sẽ không khác gì đối với những người khác. Với lại Tạ Tinh phát hiện được khuyết điểm chết người của cô là khi đến thời khắc quan trọng lại không đưa ra được quyết định

Tạ Tinh cũng hiểu được những cái này, cậu biết bản thân ở trước mặt những tu tình giả không là gì hết, nhưng Tạ Tinh không suy nghĩ nhiều. Giờ cậu và Khinh Y đã trở thành tri kỷ rồi, không cần tính toán nhiều nữa

Mục đích của cậu khi đưa Khinh Y về là muốn tu tình, không có ý nghĩ khác. Dù cô nương này có tính cách gì cũng không liên quan đến cậu, đường của cậu là do bản thân cậu tự, không phải nhờ vào con gái

Xe ngựa dừng ở một thị trấn nhỏ, Khinh Y xuống xe, phát tín hiệu lên không trung và nói: “trên đường đi cảm ơn ngươi, sư phụ ta đang đến, đến lúc đó ta sẽ nói giúp ngươi

Tạ Tinh đến đây chủ yếu là trắc thí tình nguyện, để đi vào trường tu tình, nên không phản đối lời nói của Khinh Y, chỉ là hiểu kỳ hỏi: “xem ra sư phụ cô đối xử với cô không tệ, lại còn chủ động đến đón cô?”

“Sư phụ ta là cô cô của ta, cũng là trưởng lão của Vân Hà tông” Khinh Y nghe đến đây tự hào trả lời

“Khinh Y, về rồi sao?” hai người đang nói chuyện thì có một giọng nói truyền tới, có 2 nam và 2 nữ đang đến

“Đúng vậy, Ngụy sư huynh, Huỳnh sư huynh, Diệp sư tỷ, và còn Ninh sư muội” chào xong quay đầu nói với Tạ Tinh: “đây là những sư huynh muội của ta ở Vân Hà tông”

Một người thanh niên trong số mấy người kia nhanh chóng bước đến và nói: “Khinh Y, muội có biết là muội mất tích làm cho cô cô của muội lo lắng đến cỡ nào không, người đã đi tìm muội khắp nơi đó?”

Khinh Y hình như không thích người thanh niên này, chỉ nói nhẹ: “Ngụy sư huynh, cảm ơn huynh đã quan tâm, sư phụ muội lát nữa sẽ tới. Ninh sư muội và Diệp sư tỷ hai người sao lại ở đây?”

“Vì tông môn chúng ta ở Vân Can thành có một cuộc đấu giá, bọn ta đi trước để chuẩn bị, nhìn thấy tín hiệu của muội liền ghé qua xem sao, không ngờ lại gặp được muội” một cô gái nói chính là Diệp sư tỷ

“Ninh sư muội, muội...” Khinh Y quay sang nhìn Ninh sư muội nói, lại thấy Ninh sư muội đang nhìn Tạ Tinh với ánh mắt xem thường

“Tạ Khê, không ngờ một người phạm lại chạy được xa như thế, nói dối sư tỷ của ta ...” nói đến đây mặt sắc của Ninh sư muội trắng bệch, hình như đang nghĩ xem phải dùng lời nào để sỉ nhục Tạ Tinh

Tạ Tinh nghe vậy liền biết người này chính là vị hôn thê của Tạ Khê - Ninh Ngưng, hèn gì nhìn quen quen.

Nếu như lúc trước Tạ Tinh còn nghi ngờ thái độ của Ninh Ngưng thì bây giờ hoàn toàn khẳng định rằng chính cô ta đã dùng kế hãm hại Tạ Khê

“Ninh sư muội, muội có nhận lầm người không, Tạ Tinh là người bạn mà ta quen biết trên đường đi, y còn cứu ta mấy lần, không phải là kẻ lừa gạt như muội nói đâu” Khinh Y không thích mấy lời của Ninh Ngưng, nhưng vẫn phải nể mặt vì sư phụ của Ninh Ngưng chức vụ cũng ngang ngửa với sư phụ của cô với sư phụ mình

“Khinh Y sư tỷ, muội không gạt tỷ, người này chỉ biết dùng lời ngon ngọt để lừa người, bây giờ lại đổi tên khác” Ninh Ngưng nói

Tạ Tinh cười nói: “Ninh tiểu thư phải không, ta lừa cô cái gì? Lừa cô lên giường hay lừa cô phá thai? Cô nói ta sàm sỡ cô, nói cho cô biết ta đối với loại người dạng sân bay ta không có hứng thú tí nào, à, ta quên nói với cô, người phụ nữ trong lòng ta không biết cao quý hơn cô bao nhiêu lần, còn cô, haha...”

“Người...” tuy không biết rằng sân bay là cái gì, nhưng lời nói hiểm độc của Tạ Tinh làm Ninh Ngưng càng thêm tức giận, liền rút kiếm ra

“Người chỉ là người bình thường mà dám bắt kính với Ninh sư muội, hôm nay Huỳnh Chương ta sẽ dạy cho người một bài học” một thanh niên khác lại đi lên, rất nhanh đã đến gần Tạ Tinh, đưa tay lên muốn tát cho cậu một cái

Tạ Tinh thấy người này nói xong liền động thủ, lập tức lui 3 bước, vừa lui thì bạt tay đã đến nhưng không trúng

Huỳnh Chương không ngờ Tạ Tinh lại có thể né được cái tát đó của mình, trong lòng kinh ngạc

Nhưng khi hắn tiếp tục ra tay thì Khinh Y đã đứng chặn lại, sắc mặt khó coi: “Mấy người đối xử với bạn ta như thế sao? Chỉ vì một hai lời nói mà động thủ”

“Khinh Y sư muội, hắn chỉ là một người bình thường, muội cần phải...” Huỳnh Chương chưa nói xong thì Khinh Y chen vào

“Muội chỉ biết y từng cứu mạng muội, có phải người thường hay thì đã làm sao, hơn nữa nếu y có tình nguyện thì cũng là tu tình giả” Khinh Y nói không chút do dự

Tạ Tinh nhìn 4 người bọn họ, trừ Diệp sư tỷ không có ác ý, thì 3 người còn lại đều xem thường cậu

Tạ Tinh hiểu ra, người họ Huỳnh đối với Ninh Ngưng có tình ý, đương nhiên phần nộ với Tạ Tinh, còn họ Ngụy có tình ý với Khinh Y, thấy cậu được đối xử tốt nên cũng không ưa cậu

“Được rồi, mọi người rất khó mới gặp được nhau, với lại Triết sư thúc cũng đang gấp, chúng ta về tông môn trước đi” Diệp sư tỷ nói, giải vây cho Khinh Y

Nhưng vừa dứt lời thì thấy một luồng ánh sáng màu vàng bay tới, trong ánh sáng ấy lộ ra một người

“Cô Cô” Khinh Y thấy người vừa tới, mắt đỏ rung, nhảy xổ đến

Tạ Tinh trong lòng kinh ngạc, cậu đã nghe nói qua người ở đây có thể bay, nhưng tận mắt thấy lại là một chuyện khác.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chữ Tạ trong Tạ Tội

Khinh Y nói về tình hình của mình, sau đó cô cô lấy ra một viên thuốc cho Khinh Y ăn rồi cầm lấy tay cô, tiếp đó Khinh Y phun ra một ngụm máu

Ngụm máu được phun ra, sắc mặt của Khinh Y đã trở lại hồng hào, Tạ Tinh biết độc của Khinh Y đã hoàn toàn khỏi, trong lòng vô cùng ngạc nhiên, loại độc không thể nào giải được, thế mà người phụ nữ này lại chỉ cần một hai động tác là xong

Không lẽ tu tình giả mạnh đến thế sao?

Trong lúc Tạ Tinh đang suy nghĩ, cô cô của Khinh Y đã giúp cô giải hết độc, đến trước Tạ Tinh nói: “ngươi là người 2 lần cứu Khinh Y, tên là Tạ Tinh đúng không?”

Không hề có thái độ cảm ơn đối với người đã cứu mạng cháu mình mà lại chỉ nói mấy câu đơn giản, Tạ Tinh thấy bất mãn với người phụ nữ này, nhưng vẫn cúi đầu chào: “vâng thưa tiền bối, giản bối chính là Tạ Tinh, còn việc cứu Khinh Y chỉ là do may mắn thôi”

Quả nhiên người phụ nữ nghe được lời nói của Tạ Tinh: “Ta nghe nói ngươi muốn trắc thí tinh nguyên, muốn cầu vấn tinh đạo, đúng không?”

Tạ Tinh bây giờ chỉ muốn cho ta cô một bạt tay, một khắc trước vì cô ta có thể bay mà ngưỡng mộ giờ thì hết rồi, người đối xử như thế với ân nhân cứu mạng của cháu gái mình thì đúng là một người không có tình nghĩa

“Đúng” lần này Tạ Tinh nói rất dứt khoát, nếu như không được thì tự mình đi tìm nơi trắc thí thôi

Nhìn Ngưng thấy Tạ Tinh nói chuyện như thế với trưởng lão liền cười thầm

Quả nhiên sắc mặt của người phụ nữ càng khó coi, Khinh Y liền lên nói: “cô cô, Tạ Tinh đối với cháu có ơn cứu mạng, y chưa đến đây bao giờ nên không biết quy định, y chỉ muốn tu tinh nếu cô cô thấy không tiện thì còn một tháng các đại môn phái sẽ tuyển người, lúc đó để y tự đi cũng được ”

Người phụ nữ nói tiếp: “Vốn ta muốn cho y một cuộc sống phú quý, nhưng mà nếu muốn trắc thí tinh nguyên thì ta cũng giúp được một chút”

Nói xong dưới chân người phụ nữ mọc ra một hoa sen, hơn nữa bông hoa ngày càng lớn, Khinh Y liền bước lên nói với Tạ Tinh: “Tạ Tinh, nhanh, cảm ơn cô cô đi, cô cô đồng ý trắc thí”

“Các ngươi cũng lên đây đi” người phụ nữ nói với 4 người còn lại

Tạ Tinh bước lên hoa sen và cảm ơn nhưng không được đáp lời, nên cậu rất bất mãn với người phụ nữ này

Tạ Tinh cũng không thêm quan tâm chuyện này, cậu chỉ muốn trắc thí tinh nguyên, cũng không muốn ở lại Vân Hà tông

Vân Hà tông cách thị trấn không xa, chỉ cần một thời gian ngắn đã đến nơi

“Triết trưởng lão về rồi sao” vừa đến nơi thì có người đến chào hỏi

“Khinh Y...” thấy có nhiều người lên chào thì biết quan hệ của Khinh Y với những người ở đây khá tốt

“Khinh Y sư tỷ, đây là ai?” một thiếu nữ cất tiếng hỏi, Khinh Y nhớ ra Tạ Tinh, thấy có lỗi

“Đây là Tạ Tinh, y đã cứu ta mấy lần, lần này dẫn y về để trắc thí tinh nguyên” Khinh Y chưa nói xong thì cô cô lại nói

“Khinh Y, ngày mai mang Tạ Tinh đến trắc thí, yêu cầu của y đã được đồng ý rồi, không cần nói tới nói lui nữa...” trong mắt cô cô, Tạ Tinh chỉ là một người phạm, dù đã cứu cháu mình thì cũng vẫn chỉ là người phạm thôi

Khinh Y không nói gì, người thiếu nữ ban nãy lại nói “Muội tên Phương Tĩnh, cảm ơn huynh đã cứu mạng sư tỷ”

Nghe Phương Tĩnh nói, Tạ Tinh liền biết được người con gái này không sợ cô cô của Khinh Y, có thể gia đình cô ta có người nào quyền cao hơn cả cô cô

Giờ cậu đã biết, trong mắt của tu tinh giả, người thường đều chỉ là con kiến, chẳng có gì khác nhau cả, ngay cả Khinh Y, nếu không phải cậu đã cứu cô thì thái độ của cô cũng sẽ như thế, nhưng thiếu nữ trước mặt lại không phải loại người đó làm cho Tạ Tinh cảm thấy thoải mái hơn

Quả nhiên là sắc mặt của cô cô Khinh Y không được tốt, nhưng không nói gì, Tạ Tinh thấy sáng khoái liền trả lời: “Ta tên Tạ Tinh”

Tuy Khinh Y đã giới thiệu qua tên của cậu nhưng để lấy hảo cảm của Phương Tĩnh, Tạ Tinh chủ động nhắc lại tên mình thêm một lần

Phương Tĩnh cười: “có thể sau này huynh sẽ là sư đệ của muội, nếu có chuyện gì có thể tìm sư tỷ ta đây giúp đỡ”

“Vây cảm ơn Phương sư tỷ” Tạ Tinh hình như không bị cô cô của Khinh Y đã kích, thậm chí biểu cảm cũng rất thoải mái

Khinh Y nghe vậy có chút xấu hổ, tuy cô ở cùng Tạ Tinh nhiều ngày, nhưng lại cảm thấy hình như Tạ Tinh đối với Phương Tĩnh tốt hơn với mình, làm cô thấy không thoải mái

“Đưa Tạ Tinh đến phòng tạp vụ của ngoại môn nghỉ ngơi, mai dẫn đi trắc thí” cô cô nói một câu rồi quay đi

“Tạ Tinh, ta đưa ngươi đi” Khinh Y chủ động đưa Tạ Tinh đến khu nghỉ ngơi

“Muội đi nữa” Phương Tĩnh cũng đi theo 2 người

Ngoại môn không xa, 3 người nhanh chóng đến một cái viện lớn, ở ngoài nhìn vào cũng không tồi, nhưng Tạ Tinh lại nghe được nhiều tiếng chửi mắng từ

bên trong vọng ra

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ân oán

Nhìn thấy một vị cô nương bị người thanh niên đánh

Tạ Tinh ngó người, sao lại cảm thấy cô nương này có chút quen thuộc? Ánh mắt này cậu cảm thấy rất quen, cậu giật mình nhìn chiếc vòng ngọc trên tay cô ta

Lần trước gặp Mạc Áu Tinh trên một con đường nhỏ ở Triết Giang cô ấy cũng đeo chiếc vòng ngọc y hệt như thế

Ngọc bội tuy rất có giá trị trong mắt người thường, nhưng trong mắt tu tinh giả lại không đáng một xu

Không sai, đây tuyệt đối là kỹ thuật chế tác của người trái đất, hơn nữa đôi mắt đó... không lẽ người này chính là Mạc Áu Tinh?

“Phé Khúc, sao ngươi lại đánh Áu Tinh?” Phương Tinh đột nhiên lên tiếng

Xem ra người thanh niên này rất sợ cô nàng, qua chào hỏi, rồi bắt đầu nói xấu Áu Tinh

Còn nói xấu cái gì thì Tạ Tinh căn bản nghe không lọt tai, bây giờ cậu chỉ nghĩ đến người con gái trước mặt mình, không lẽ cô ấy cũng theo mình xuyên không qua đây, nhanh chóng chạy qua giúp cô ta

“Mạc Áu Tinh, có phải cậu không? Tôi là Tạ Tinh, là Tạ Tinh đây...” không ngừng hỏi, những người xung quanh nhìn Tạ Tinh, đột nhiên thấy mắt cậu sung đỏ, giống như muốn ăn tươi nuốt sống người khác

“Tạ Tinh, huynh biết Mạc Áu Tinh sao?” Phương Tinh đột nhiên lên tiếng

Tạ Tinh đứng dậy đến gần người thanh niên nói: “Là người đánh Mạc Áu Tinh”

Phé Khúc bị ánh mắt hung hãn của Tạ Tinh dọa đến ngơ ngời, nhưng nghĩ lại nhiều nhất người này cũng chỉ là đệ tử ngoại môn thôi

Hắn tuy không có tinh nguyên, nhưng lại là cháu ruột của tam trưởng lão, hơn nữa còn là chủ quán ở đây: “không sai, chính là gia gia ta đây đánh, còn chưa đánh xong, lát nữa ta sẽ đánh chết nó, sao, ngươi không phục sao?”

Tạ Tinh nóng giận vô cùng, muốn rút tay tiến ra giết chết hắn, nhưng cậu cảm thấy như vậy thì quá nhân từ với tên khốn này, đột nhiên Tạ Tinh xông lên

Phé Khúc thấy hân hình Tạ Tinh ồm ồm, nên không để vào mắt, tuy không phải là tu tinh giả nhưng cơ thể của hắn lại rất cường tráng hơn người thường

Không ngờ, khi Tạ Tinh xông lên chưa đợi hắn phản ứng thì cảm thấy vùng bụng bị tê liệt, cả người mất đi sức lực, bị Tạ Tinh đẩy xuống đất

Tạ Tinh không hề chần chừ đánh liên tục vào mặt của Phé Khúc, tốc độ rất nhanh, đánh đến mặt của hắn sưng đỏ, không còn nguyên vẹn

“Mau dừng tay, Tạ Tinh, không được làm loạn” Kinh Y biết có người chống lưng cho Phé Khúc nên liền ngăn cản

Phé Khúc bây giờ khắp mặt đầy máu, ngay cả răng cũng bị đánh cho gãy hết, nghe Kinh Y nói, Tạ Tinh đột nhiên đứng dậy

Sau đó Tạ Tinh đột nhiên đưa hai chân lên đạp vào hai đầu gối của Phé Khúc khiến mọi người xung quanh đều kinh ngạc

Cậu đã phé đi đôi chân của hắn

Tất cả đều ngăn người nhìn Tạ Tinh không biết giữa 2 người có thù oán gì, nhưng không ai bước ra ngăn cản

Kinh Y định kéo Tạ Tinh ra, sau thấy cậu đứng đây tưởng rằng cậu đã tha cho Phé Khúc, không ngờ lại nhanh chóng phé đi 2 chân của hắn, thờ dài một câu, chuyện này phiền phức rồi, xem ra chỉ có cách nhờ cô cô để cứu mạng Tạ Tinh

Ngay lúc mọi người nghĩ Tạ Tinh sẽ ngừng lại, lại thấy cậu rút chủy thủ ra, nhắm vào cổ họng của Phé Khúc đâm tới

“Không...” Không ai ngờ rằng, Tạ Tinh đánh xong lại muốn lấy mạng Phé Khúc, tuy hắn bây giờ đã không còn sức nhưng thấy Tạ Tinh lấy con dao ra liền cảm thấy sợ

“Đừng giết ta ... cứu mạng” Phê khúc gào to, nhưng chùy thủ của Tạ Tinh đã tiến đến rất gần

Đột nhiên một luồng ánh sáng màu vàng bay đến, Tạ Tinh bị đánh văng ra cả chục trượng

“Cô cô...” Kinh Y thấy được cô cô ở cửa nên đoán rằng ban này là cô cô đã đánh bay Tạ Tinh

Tạ Tinh từ từ mà bò dậy, nhìn người phụ nữ này, không nói chuyện chỉ là cất chùy thủ vào, chậm chạp đi đến bên cạnh Mạc Áu Tinh

Mạc Áu Tinh nhìn Tạ Tinh có chút thân thuộc nhưng vẫn không đoán được là ai

“Áu Tinh, chúng ta đi thôi” Tạ Tinh biết, giết Phê Khúc là chuyện không thể, nhưng người này nhất định phải giết, bây giờ cậu không giết được, nhưng sau này cậu chắc chắn sẽ giết hẳn

Tuy Tạ Tinh là người có thù phải lập tức báo nhưng bây giờ cậu buộc phải nhớ lấy mối thù này, không thể làm gì hơn

“Đến Vân Hà tông của ta đánh người xong muốn chạy sao?” Cô cô của Kinh Y nói với sắc mặt lạnh lùng, bà ta thấy Tạ Tinh muốn bỏ đi, còn dẫn theo người con gái của phòng tạp vụ mà không thêm nói tiếng nào khiến lửa giận trong lòng bà ta bộc phát

Tạ Tinh này chỉ là một người bình thường đến đây là để bà ta báo ân, thế mà cậu lại dám bắt kính với bà ta, nếu không phải vì nghĩ cho Kinh Y thì đã sớm giết chết cậu ta rồi

“Cô cô, cô tha cho y đi, y cũng đã từng cứu mạng cháu” Kinh Y đi lên nói giúp

“Phê khúc là cháu của tam trưởng lão, không lẽ chỉ vì một lời nói của ta mà thả hẳn sao? Ta nể mặt cháu không tính toán với hẳn thì đã là báo đáp hẳn rồi, bây giờ hẳn lại động vào người của Vân Hà tông ta, tuyệt đối không thể để hẳn chạy như thế được” người phụ nữ nói

“Haha, nói rất hay, cái câu ân oán đã trả rồi, nói như vậy bây giờ bà truy cứu những gì ta đã làm là xem như báo đáp ta rồi, đúng không? Bà báo đáp ta chỗ nào? Sao ta không thấy? Chắc ta đã bị mù rồi” Tạ Tinh cười to, lau đi vết máu trên miệng, kiêu tra ơn này cậu lần đầu tiên nhìn thấy

Kinh Y đỏ mặt, không dám nói gì

“Được, nếu như người muốn mạng cô gái này đi, ta giúp người đưa cô ta đi, nhưng việc người đánh người, người tư mình giải quyết” nói xong liền kéo Kinh Y đi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Chạy trốn

Tạ Tinh nhìn Kinh Y rời khỏi, trong lòng cảm thấy rất là thất vọng, tuy biết cô không thể làm chủ được chuyện gì cả, nhưng trong lòng lại thấy khó chịu. Thấy Kinh Y rời khỏi, những người xung quanh liền muốn xông lên bắt lấy Tạ Tinh, tuy rất muốn bắt lấy Tạ Tinh để lấy lòng tam trưởng lão nhưng như vậy lại đắc tội với Kinh Y, nên có do dự không quyết

Tuy không biết tại sao tam trưởng lão chưa đến, cũng không phải người đến. Tạ Tinh biết nơi này không thể lưu lại lâu, nhưng mà Kinh Y đi rồi, cậu thật không biết phải làm sao để đi khỏi đây nữa

“Tạ Tinh, muội dẫn huynh xuống núi” Phương Tinh đi đến cười nói

Tạ Tinh bất động, cậu không ngờ ở cái thế giới lãnh đạm này, lại có những người như Phương Tinh

“Đi thôi, còn đứng ngẩn ra đó làm gì” Phương Tinh kéo Tạ Tinh đi

Tạ Tinh biết đây không phải lúc nói chuyện, chỉ dùng ánh mắt cảm kích nhìn Phương Tinh, rồi kéo Mạc Áu Tinh đi theo

Bọn họ dùng một con chim lớn bay xuống núi, thấy Phương Tinh nhanh chóng gọi được con chim này đến, Tạ Tinh biết địa vị của cô không hề thấp

“Tạ Tinh, muội không cùng huynh xuống núi được, con chim này sẽ chở hai người đến Vân Can thành. Tam trưởng lão hôm nay không có ở tông môn, khi đến Vân Can thành huynh phải lập tức rời khỏi, muội đi nói chuyện này với gia gia, để ông nói giúp huynh, đồng thời giúp huynh cản chân mấy người truy đuổi, huynh mau đi đi” Phương Tinh nói xong lấy hai lá bùa có vẽ hoa văn kỳ quái đưa cho Tạ Tinh

“Đây là tật hành phù, huynh xuống núi rồi dán lên người, có thể một ngày đi được ngàn dặm. Huynh nhanh đi đi” Phương Tinh hối thúc Tạ Tinh

Tạ Tinh biết việc này đột nhiên phát sinh, còn rất nhiều người chưa hay biết, nhưng một khi đã lan truyền ra, thì cậu không thể dễ dàng thoát thân, nghĩ

đến đây Tạ Tinh liền nói: “Phương cô nương, tuy ta không biết tại sao cô lại đối xử tốt với Tạ Tinh ta như vậy, nhưng mà ta là người có ơn nhất định phải trả, chỉ muốn hỏi Phương cô nương, Mạc Âu Tinh tại sao lại ở nơi này?”

“Chuyện đó cũng ở trong lá bùa, huynh lập tức rời đi, muội không có thời gian nói, nhưng muội biết huynh nhất định sẽ hỏi, đợi lát huynh lấy lá bùa dán lên trán thì có thể biết được” Phương Tinh lại lấy thêm một lá bùa cho Tạ Tinh, rồi hối thúc cậu nhanh chóng rời đi

Tạ Tinh cũng biết chuyện này rất gấp, nói không chừng cô của sẽ Khinh Y là người đầu tiên báo cáo lên trên nên không chút chần chừ, dắt theo Mạc Âu Tinh, nhảy lên lưng con chim lớn

Nhìn hướng Tạ Tinh biến mất, Phương Tinh thở dài một tiếng. Lần đầu gặp cô đã có cảm giác Tạ Tinh không phải người bình thường, hơn nữa cậu còn cứu được Khinh Y. tuy không biết cậu cứu Khinh Y bằng cách nào, nhưng một người thường muốn cứu một tu sĩ giả, đây không phải là chuyện dễ dàng gì

Với lại ánh mắt của Tạ Tinh cho cô cảm giác cậu là một người tốt, lần này giúp cậu xem như làm một việc tốt

Con chim tuy lớn, nhưng lúc bay lại rất là ổn định, Tạ Tinh nhanh chóng đến được Vân Can thành. Tuy không biết vì sao Phương Tinh cứu mình, nhưng mà ân tình này Tạ Tinh đã khắc ghi trong lòng

Mạc Âu Tinh đối với Tạ Tinh vô cùng ý lại, chỉ là trong ánh mắt có một chút hoang mang, tuy Tạ Tinh không biết vì sao cô lại lâm vào tình cảnh này, nhưng hiển nhiên bây giờ không phải là lúc truy cứu chuyện này, sau khi đến Vân Can thành Tạ Tinh nhanh chóng rời xe ngựa rời khỏi. Đi được nửa đường thì xuống xe, sau đó dán lên lưng Mạc Âu Tinh tạt hành phủ, hướng về hướng ngược lại của Vân Hà tông mà chạy

Tạt hành phủ quả nhiên là một bảo bối tốt, chạy hết một ngày, Tạ Tinh đã liên tục chạy qua mấy thành thị, nhưng nhưng cậu chạy đường vòng, có khi chạy vào rừng, thậm chí gặp dã thú nhưng cũng nhanh chóng vượt qua

Sau 2 ngày, tạt hành phủ hết tác dụng, Tạ Tinh lại thuê một cỗ xe ngựa

Đến lúc này Tạ Tinh mới có cơ hội lấy lá bùa viết lại câu chuyện của Mạc Âu Tinh ra, làm theo lời Phương Tinh nói, dán nó lên trán

Bây giờ cậu đã biết rõ nguyên nhân, trong lòng than thở về sự bạc bẽo của cuộc đời

Mạc Âu Tinh là cô nhi, lúc nhỏ được một nữ trưởng lão nhặt về. Sau đó luôn đi theo bà, bà ấy đối xử với cô cũng không tệ

Nhưng không lâu sau người nữ trưởng lão đó qua đời, sau đó không ngừng có người đến quấy rối cô. Vì cô là nữ nhân đẹp nhất Vân Hà tông, nhưng lại không thể tu luyện. Hơn nữa còn được kế thừa phần tài sản của nữ trưởng lão

Những gì còn lại của nữ trưởng lão kia đã bị người ta giành đi hết, lúc đó Mạc Âu Tinh rất phẫn nộ, tự hủy dung nhan của mình để tránh bọn dâm tà

Rất nhiều người muốn tiếp cận cô, nhưng sau khi biết dung nhan cô bị hủy, cũng còn có nhiều người muốn biến cô trở thành đồ chơi, bây giờ cô không có người nào bảo vệ cả

Vì lý do này, cô lúc nào cũng trốn tại chỗ ở của nữ trưởng lão. Nhưng sau đó nơi ở của vị nữ trưởng lão kia bị tông môn thu hồi, Mạc Âu Tinh không còn nơi để đi, cuối cùng được sắp xếp ở phòng tạp vụ làm việc, Tạ Tinh biết đây là sự an bài của Phế Khúc

Tuy Mạc Âu Tinh được sắp xếp làm ở phòng tạp vụ nhưng cô chưa đến đây bao giờ, bởi vì cô đột nhiên bị sốt cao, cho đến hôm qua mới khỏi nên mới được dẫn đến phòng tạp vụ

Cuối cùng thì Mạc Âu Tinh khỏi bệnh nhưng lại biến thành bộ dạng bây giờ - một cô nương khờ khạo. Tạ Tinh lập tức hiểu được nguyên nhân, rất có thể cô cũng gặp tình trạng như cậu

Tạ Tinh thấy Mạc Âu Tinh đến phòng tạp vụ ngày đầu tiên thì đã bị đánh đập

Khẽ nắm bàn tay thành nắm đấm, sẽ có một ngày, ta đích thân lên Vân Hà tông, xé xác tên Phế Khúc đó

Nhưng Tạ Tinh không hiểu, tại sao Mạc Âu Tinh lại đến Cửu Thần đại lục, chuyện này chỉ có thể hỏi cô, Tạ Tinh nhìn xuống cái vòng ngọc của cô, ở trong có một tấm hình, hình là chụp một bó hoa hồng

10 ngày sau, Tạ Tinh nghĩ rằng mình đã rời khỏi Vân Hà quốc rất xa mới giảm tốc độ lại. Cũng may là những tiền bạc lấy được từ Phú Hòa và lão Thất vẫn còn nhiều nên không cần lo lắng về sinh hoạt của hai người

Mạc Âu Tinh tuy có chút hoang mang, nhưng mà đối với Tạ Tinh lại rất ý lại, những chuyện cá nhân của cô, cô có thể tự giải quyết, những lời nói của Tạ Tinh cô nghe có thể hiểu, nhưng chưa bao giờ đáp lời

Tạ Tinh cảm thấy rất an tâm, lúc đi cùng nhau, tuy không ngừng chạy trốn, nhưng vì cậu chăm sóc rất cẩn thận, nên sắc mặt của cô đã hồng hào trở lại, chỉ là trên mặt vẫn chần chịt những vết sẹo

Tạ Tinh cảm thấy thương xót, không để cô chịu chút khổ cực nào, dù là ăn uống, nơi ở, cũng cho cô cái tốt nhất

Càng nhìn khuôn mặt của Mạc Áu Tinh, Tạ Tinh lại càng phần nộ, ở kiếp này dù thế nào cũng phải chăm sóc tốt cho cô, không chỉ vì lòng yêu thương mà còn vì cô là người mà hắn quen duy nhất ở thế giới này

Hôm nay, hai người đến được Tây Thái châu khu vực phía đông, Á Cát thành

Á Cát thành là một thành thị lớn, thuộc Kỳ Đản đế quốc, ở đây dân số khoảng mấy triệu người, không chỉ buôn bán phát triển, mà còn có rất nhiều trường tu tinh và mạo hiểm giả công hội tụ tập ở đây

Tạ Tinh quyết định tạm thời ở lại nơi đây, cậu cần phải rèn luyện lại cơ thể, với lại Mạc Áu Tinh cũng phải nghỉ ngơi

Cái chính là cậu nghe được, tháng sau ở đây sẽ có môn phái đến thu nạp người có tinh nguyên, đây là cơ hội tốt đối với cậu, cậu quyết sẽ không bỏ lỡ cơ hội này

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Trắc thí

Tạ Tinh đếm lại số tiền hiện có, còn 300 lượng vàng, với số tiền này ở Tây Man thành có thể mua một căn nhà lớn, nhưng ở Á Cát thành, Tạ Tinh chỉ đủ thuê 2 căn phòng nhỏ hơn nữa còn không đủ để thuê dài ngày

Ở đây tiền thuê một căn nhà nhỏ là 50 lượng vàng một tháng, cậu chịu khổ cũng không sao nhưng không thể để Mạc Áu Tinh chịu khổ thêm

Sau khi ổn định chỗ ở, tinh thần Mạc Áu Tinh tốt lên hẳn, vì để cô được sống tốt hơn, Tạ Tinh thậm chí mời người về chăm sóc cho cô

Còn cậu thì mỗi ngày đều rèn luyện thân thể, tuy Vinh Xuân quyền và thái cực quyền không được tốt lắm, nhưng Tạ Tinh vẫn kiên trì tu luyện mỗi ngày, từ sáng đến tối không nghỉ ngơi, mục đích chỉ vì muốn trở nên cường tráng hơn

Mỗi lần Tạ Tinh học võ hay là rèn luyện, Mạc Áu Tinh vẫn ngồi đó nhìn chăm chú, sau một thời gian, cô còn chủ động đến lau mồ hôi cho cậu

Còn 1 tháng mới đến lúc trắc thí tinh nguyên, Tạ Tinh tuy mỗi ngày đều tu luyện nhưng nghỉ lại thì đây cũng không phải là cách, cậu chỉ có bao nhiêu đó tiền, nếu như xài hết thì cũng không còn gì nữa

Cậu bắt đầu nghĩ cách kiếm tiền. Tạ Tinh không ngờ đi một vòng vẫn không kiếm được cách làm ra tiền

Bây giờ Mạc Áu Tinh rất nghe lời Tạ Tinh, Tạ Tinh chỉ nói với cô là muốn đi ra ngoài một lát, cô cũng không có đòi đi theo. Để cho Mạc Áu Tinh không cảm thấy buồn, Tạ Tinh mua rất nhiều sách để ở nhà cho cô đọc

Tuy nửa ngày dài Tạ Tinh cũng chưa kiếm được cách mưu sinh, nhưng có một cuộc đối thoại của 2 người nọ đã làm cho Tạ Tinh chú ý đến, thì ra là liên quan đến trắc thí tinh nguyên

“Hôm trước huynh đi trắc thí tinh nguyên có kết quả chưa?” Tạ Tinh quay đầu lại nhìn người đàn ông lực lưỡng đang nói

“À, cái đó ta cũng không biết. Trắc thí tinh nguyên cần 20 lượng vàng, số tiền này tuy không nhiều nhưng cũng không phải là ít, mà nếu như phát hiện có tinh nguyên, lập tức được tuyển vào trường tu luyện” người thanh niên hơi ồm ồm trả lời

Tạ Tinh chỉ nghe loáng thoáng, không phải sắp tới mới có môn phái đi tìm kiếm tinh nguyên sao? Vậy sao người thanh niên này lại tốn tiền đi trắc thí

Nghĩ đến đây, Tạ Tinh liền tiến lên hỏi: “Vị huynh đài cho tại hạ hỏi một chút, có phải hai vị vừa đi trắc thí tinh nguyên không?”

“Đúng vậy, không lẽ huynh cũng muốn đi trắc thí? Cần 20 lượng vàng” người thanh niên nói với Tạ Tinh, cũng không có gì lạ, mỗi ngày đều có không ít người đi trắc thí

Tạ Tinh ngần ngại, trắc thí cần đến 20 lượng vàng, đây rõ ràng là ăn cướp

Nhưng Tạ Tinh lập tức phản ứng lại, trắc thí tinh nguyên chắc sẽ rất phức tạp, nếu không thì cũng không cần nhiều tiền vậy, liền hỏi: “không phải còn một tháng thì có nơi tìm kiếm tinh nguyên sao? Vậy tại sao lại phải tốn tiền đi trắc thí?”

“Huynh đài chắc từ bên ngoài mới tới, huynh tưởng tìm kiếm tinh nguyên là chuyện dễ sao? Chỉ có những gia tộc lớn mới có thể tham gia, hoặc một số môn phái đưa đệ tử vào tham gia, nếu không thì phải nộp 100 lượng vàng, nếu như là những người thuộc các đại môn phái ra tham dự thì 100 lượng vàng đối với họ cũng chẳng đáng là bao” người thanh niên gầy ồm ồm chưa nói thì có người lực lưỡng chủ động lên tiếng

Tạ Tinh đứng hình rồi, không ngờ tìm kiếm tinh nguyên lại phải xài nhiều tiền như vậy. Nghĩ đến đây liền cảm thấy bất lực, nhưng lập tức nghĩ muốn lấy

20 lượng vàng thử đi trắc thí

“À, thì ra tìm kiếm tinh nguyên cũng cần đến tiền, cảm ơn 2 vị đã chỉ giáo. Tại hạ Tạ Tinh, không biết có thể tham gia trắc thí không?” Tạ Tinh hỏi, nếu không thì 1 tháng sau lại phải trả 100 lượng vàng

Người thanh niên gầy ốm nói: “đương nhiên có thể, huynh có thể đến trường tu tỉnh Đông Khai mà đăng ký, 20 lượng vàng 1 lần. Huynh muốn đi trắc thí thì chúng ta cùng đi, người này là Lý Khai, ta là Trình Tiểu Tiền

Đi theo 2 người Tạ Tinh đến được nơi trắc thí, nơi đây có kiến trúc lớn hình tròn, trả 20 lượng vàng thì trực tiếp đi vào đại sảnh

Người ở đây không nhiều, chỉ có 7 8 người, vốn Tạ Tinh nghĩ trắc thí rất phức tạp nhưng xem ra không phải thế, việc này chẳng khác mấy so với việc đo huyết áp ở trái đất

Chỉ cần đặt 2 bàn tay lên quả thủy tinh tròn, sau 1 phút thì sẽ phát ra các loại ánh sáng màu khác nhau, từ đó phán đoán tinh nguyên của người trắc thí

Tiền này cũng thật là dễ kiếm, Tạ Tinh nghĩ nếu cậu có một máy trắc thí không chừng có thể giàu to

“kim, mộc, thổ 3 hệ tạp tinh nguyên, chúc mừng ngươi, ngươi có thể trực tiếp vào trường Đông Khai” một người giáo sư trắc thí nói với người trắc thí

Thanh niên nọ ngẩn người, lập tức vui mừng nhảy lên, liên tục nói cảm ơn, nhanh chóng lấy lệnh bài đi vào trong, Tạ Tinh nghe Trình Tiểu Tiền nói qua, người này chắc chắn là đi báo danh vào trường Đông Khai

Trường Đông Khai chỉ cần có 3 hệ tạp tinh nguyên là có thể lập tức báo danh, nhưng mà cũng cần đóng học phí, 2 hệ thì giảm nửa giá, còn thuần tinh nguyên hoặc các hệ tinh nguyên khác thì miễn phí, thậm chí còn có học bổng

Nhưng Tạ Tinh thấy khoảng 7 trắc thí thì chỉ có 1 người là có tinh nguyên, hơn nữa nếu không phải là 4 hệ thì cũng năm hệ, có khi còn không có, tỷ lệ thấp như vậy, Tạ Tinh cũng bắt đầu lo lắng

Trình Tiểu Tiền và Lý Khai đi trắc thí, Tạ Tinh nhìn rất rõ, cũng là 4 hệ, vậy là 2 người này không thể vào trường tu tỉnh

Quả nhiên 2 người thất vọng bước đến, thấy Tạ Tinh ngồi đó, Trình Tiểu Tiền thở dài: “Tạ huynh, chúc huynh may mắn”

°

“Đặt tay lên” Tạ Tinh nghe thấy liền để tay lên

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Thiên thạch

Tạ Tinh đang chăm chăm nhìn vào quả cầu trắc thí không chút thay đổi thì một giọng nói truyền tới: “không có tinh nguyên”

“Cái gì?” Tạ Tinh kinh ngạc phát ra tiếng, sao lại không có tinh nguyên

Cậu bây giờ không biết phải làm sao, nếu như không có tinh nguyên, thì không có tư cách tu luyện tinh quyết, vĩnh viễn chỉ là một người thường. Với tính cách cứng rắn của Tạ Tinh, nhất thời không thể chấp nhận nội, nếu có cái 5 hệ cũng được, nhưng sao lại không có tinh nguyên?

“Đi thôi, Tạ Tinh” Trình Tiểu Tiền là người tốt, tuy đã trắc thí xong, nhưng vẫn đứng đợi Tạ Tinh, lúc này chạy lại kéo cậu đi ra

Tạ Tinh mới phản ứng lại, cùng Trình Tiểu Tiền đi ra khỏi đại sảnh

“không có tinh nguyên thì không có tinh nguyên, huynh xem bọn ta cũng chỉ là 4 hệ tạp tinh nguyên cũng là vô dụng, thật ra không tu tỉnh thì cũng có sao đâu, ta đi đăng ký làm mạo hiểm giả, mỗi lần đi ra săn đều có những quái thú và đi thập vạn sơn lâm hái những loại linh thảo về, cũng có thể nuôi sống bản thân

“Nếu như Tạ huynh không có chỗ để đi, chúng ta có thể cùng nhau mạo hiểm, tuy không sung sướng gì nhưng được cái tự do. Với lại 3 hệ tinh nguyên thì sao, nếu không thể giác tỉnh Tinh hồn thì cũng như không, ta và tiểu Tiền cũng đã 20 tuổi, mang theo chút hy vọng đến trắc thí, tuy không chắc sẽ thức tỉnh tinh nguyên tốt nhưng chỉ muốn học chút kỹ phòng thân khi đánh với quái thú” Lý Khai cũng an ủi

Tuy biết 2 người nói có lý, nhưng Tạ Tinh nhất thời vẫn không thể chấp nhận, cùng 2 người từ biệt, nói là nếu muốn tham gia mạo hiểm giả thì sẽ đến tìm 2 người sau

Tạ Tinh buồn bã đi về chỗ ở, thấy Mạc Ấu Tinh đang ngồi trước cửa đợi cậu, trong lòng thấy ấm áp, quyết định dù không thể tu luyện thì cũng phải làm cho Mạc Ấu Tinh hồi phục lại tâm trí và ký ức

Thấy Tạ Tinh về, Mạc Ấu Tinh nở nụ cười tươi rói

“Đi thôi, chúng ta đi về” Tạ Tinh thấy Mạc Ấu Tinh lập tức nở nụ cười, giống như chưa có chuyện gì xảy ra

Người giúp việc không có ở đây, Mạc Ấu Tinh đã biết tự nấu cơm, không cần người khác nói, có nhiều chuyện cô cũng chủ động làm, nhưng vẫn không có nói chuyện, cảm giác hoang mang ban đầu cũng đang dần tan biến

Ăn xong cơm, Tạ Tinh không ra ngoài, mà ngồi một mình ở trong sân suy nghĩ

Bị gia tộc bỏ rơi, bị vị hôn thê đá, tuy không phải là bản thân Tạ Tinh, nhưng cũng có cảm giác không vui. Mấy cái đó không nói tới, hình ảnh Mạc Ấu Tinh bị đánh đập lại hiện lên trong suy nghĩ Tạ Tinh, đây là điều mà cậu không thể chấp nhận

Cậu không có tình nguyên, đừng nói đến báo thù, cho dù muốn báo thù thì cũng không thể lên Vân Hà sơn, có khi cả đời này chỉ có thể dẫn Ấu Tinh sống cuộc sống trốn chui trốn nhủi trong bóng tối. Nếu thật như vậy thì sao có thể giúp Ấu Tinh hồi phục lại ký ức đây?

Có thể ở gia tộc đã trắc thí qua Tạ Khê, thấy không có nên mới bỏ rơi y. Cậu không cam tâm, Tạ Tinh đột nhiên đánh mạnh xuống đất để giải tỏa cơn giận

Chợt có một cánh tay nhỏ nhắn nắm lấy tay của cậu, Tạ Tinh nhìn lên thấy Ấu Tinh đang khóc, tuy cô không nói được chữ nào nhưng từ ánh mắt Tạ Tinh nhìn ra được cô đang lo lắng và quan tâm

Mạc Ấu Tinh đi đến bên cạnh khi nào, Tạ Tinh không hề biết, cậu nhanh chóng đến lau nước mắt cho cô: “Ấu Tinh, em qua đây, anh muốn rèn luyện, em không cần phải lo, sau này anh sẽ cẩn thận hơn”

Tạ Tinh biết Ấu Tinh đang lo lắng, nên cả buổi trưa cậu đều ở bên cạnh cô, sợ cô nghĩ bậy, Tạ Tinh thấy hối hận không nên cho cô thấy được trạng thái lúc này cũng mình. Nhưng mà đã quyết định tuy không được tu luyện nhưng cũng phải rèn luyện ra một thể phách cường đại

Nếu như cô có thể hồi phục ký ức, cậu muốn hỏi rằng, lúc trước cậu nói cuối cùng của cô có ý nghĩa gì? Và ngọc bội có chữ "Tinh" trên cổ có phải của cô không. Nhưng bây giờ Tạ Tinh không dám lấy ra, cậu sợ nếu mình lấy ra sẽ khiến cho cô tăng thêm gánh nặng

Những ngày tiếp theo, Tạ Tinh ngày nào cũng kiên trì rèn luyện không ngừng. Có lúc sẽ đến chỗ Trình Tiểu Tiên, Lý Khai hỏi thăm tình hình, sau một tháng, Tạ Tinh đã trở nên săn chắc hơn, tuy còn hơi ốm, nhưng các cơ bắp cũng từ từ to lên, cơ thể hồi phục lại được 6 7 phần của lúc trước

Ngày tìm kiếm tình nguyên ở Á Cát thành cuối cùng cũng đến, Tạ Tinh đi qua đó xem, quả nhiên là người đông như kiến, các thể lực lớn cũng đến tham gia, trong lòng thờ dài, đừng nói cậu không có tình nguyên, cho dù có thì với tình trạng bây giờ cũng không đến lượt một người dân thường đến trắc thí. Rồi cũng không suy nghĩ nhiều, quay lưng rồi đi

Thời gian cứ trôi qua từng ngày

Túi tiền của Tạ Tinh ngày càng xẹp, sắc mặt của Ấu Tinh thì ngày càng tốt hơn, Tạ Tinh quyết tâm đi tìm Trình Tiểu Tiên và Lý Khai đi kiếm tiền

Trước khi đi mạo hiểm, Tạ Tinh cần rèn một số vũ khí, chỉ nhờ vào chùy thủ và tụ tiễn chắc là không đủ, vũ khí ở đây tuy tốt nhưng lại không hợp với Tạ Tinh, mà giá cả cũng rất cao

Nhưng mà Tạ Tinh biết rèn vũ khí, lúc trước ở quân đội cậu làm thợ rèn trong 2 năm, chuyên đi theo các giáo quan học hỏi những loại vũ khí khác nhau. Không ngờ rằng bây giờ có dịp xài tới

Á Cát thành là một thành buôn bán lớn, tụ họp rất nhiều mạo hiểm giả, người đánh thuê và cả tu luyện giả. Vũ khí là thứ cần thiết nhất ở đây, nên các tiệm rèn rất đông đúc, nhưng đại đa số tiệm rèn không phải là những tiệm vũ khí bình thường, mà là những nơi chế luyện pháp khí thậm chí cao cấp hơn

Tạ Tinh ở Á Cát thành cũng một thời gian dài cũng biết được nhiều người, cậu đi tìm ông Lưu. Ông Lưu là Trình Tiểu Tiên giới thiệu cho cậu, tay nghề rất tốt và người cũng tốt, Tạ Tinh cũng thường xuyên qua lại, lần này cậu muốn nhờ tiệm rèn giũa một cây chùy thủ và một dao găm quân đội

“Lưu bá, phiền ông rồi” Tạ Tinh đi vào tiệm rèn thì thấy ông Lưu đang cùng người đệ tử Bối Lạc rèn một thanh kim loại

Thấy Tạ Tinh đến, ông Lưu qua chào hỏi. Đối với Tạ Tinh này, ông rất là thích vì cậu không chỉ biết rèn, và còn có những sáng kiến độc đáo, giúp ông biết thêm nhiều kiến thức về rèn rất bổ ích

Khi Tạ Tinh vào đến thì thanh thép đã rèn gần xong, ông Lưu bỏ cây búa rèn xuống, cười nói: “hôm nay muốn đến giúp sao”

Tạ Tinh nói: “hôm nay không phải đến giúp, mà là muốn làm phiền ông, ta muốn rèn một số vũ khí vừa tay, mượn bàn rèn và công cụ”

Ông Lưu cười nói: “không có vấn đề gì, cứ việc dùng, ở đây cũng là những thanh sắt bình thường, lúc trước có một miếng Thanh đồng tinh, nếu biết người muốn rèn vũ khí thì ta đã để lại, giờ bán mất rồi”

Tạ Tinh liền cảm ơn nói: “Thanh đồng tinh mắc quá, ta không thể mua nổi, ta chỉ cần những thanh thép thường thôi, tự mình có thể rèn được”

“Nếu như có thể mang viên thiên thạch từ thập vạn sơn lâm về, không chừng ở trong có hắc đồng tinh” đồ đệ Bối Lạc xen vào

Ông Lưu nói lại: “viên thiên thạch đó chưa được kiểm nghiệm không biết có kim loại nào quý không, nếu mà mang về, nói không chừng không có kim loại quý đến khi đó thì vốn cũng không đủ, người nghĩ ai cũng là đồ ngốc sao”

Tuy biết rằng thiên thạch có rất nhiều nguyên tố kim loại khác nhau, thậm chí có khi giống như một tảng đá thường, nhưng Tạ Tinh nghe được động lòng, thiên thạch bên trong không đơn giản chỉ có hắc đồng tinh, nên cậu muốn đi kiểm tra xem

Chỉ cần tốn chút sức lực mang thiên thạch về luyện ra được hắc đồng tinh thì cậu đã lời to rồi, chỉ là một chút công sức, nếu không có thì cậu cũng không mất mát gì, dù gì cậu cũng đang rảnh

Phải biết rằng những khoáng thạch tốt bán được mấy trăm, thậm chí mấy nghìn, mấy vạn lượng vàng, Tạ Tinh bây giờ đã rất là nghèo rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Động lòng

“Bối Lạc, ở thập vạn sơn lâm có thật là có thiên thạch không?” Tạ Tinh lập tức hỏi, cậu đã có hứng thú thì đương nhiên phải hỏi thiên thạch có thật hay không, nếu như có thật thì cậu cũng không ngại phiền phức mang đi mang về, rồi về từ từ luyện ra, biết đâu có một ngày cậu sẽ luyện ra được những kim loại hiếm

Chỉ cần có nguyên liệu, cậu tin rằng mình sẽ rèn ra được một món vũ khí tốt, có vũ khí tốt rồi đi mạo hiểm cũng có thứ phòng thân

Tuy muốn đưa Âu Tinh về Tây Man thành, nhưng cậu vẫn không cam tâm, vẫn muốn biết là có còn cách nào để tu luyện không, với lại tình trạng của Âu Tinh không phải là cứ bỏ trốn là sẽ tự khỏi, cần phải có cơ duyên

Hơn nữa cậu còn muốn giết chết những người đã từng ức hiếp cô, không ở lại Á Cát thành tìm cơ hội thì cậu vĩnh viễn không thể trả thù

“Đúng vậy, Tạ Tinh, không lẽ huynh muốn đi lấy thiên thạch về thật à? Chuyện này không phải dễ, lúc này đệ chỉ tiện miệng nói ra thôi. Lúc thiên thạch xuất hiện đã có người đến kiểm tra, vì không có kim loại hiếm nên mới không có ai đến lấy về

“theo lời đồn thì ở trong có một ít hắc đồng tinh, lúc trước tiểu Tiền và Lý đại ca, thậm chí nhiều người khác cũng đi qua, nhưng không có cách nào mang về, viên thiên thạch đó bị kẹt giữa 2 tảng đá mấy vạn cân, chỉ có thể dùng tay sờ chứ không thể mang về, nếu như phải chi quá nhiều tiền để mang về thì vốn lại không đủ, nên phải để lại đó” Bối Lạc vừa nói xong thì nghe thấy tiểu Tiền nói

“Bối Lạc, có phải đang nói xấu ta không” tiểu Tiền và Lý khai 2 người mang mấy túi lớn về

Tạ Tinh từ xa đã nghe mùi tanh của máu, xem ra họ vừa mới từ thập vạn sơn lâm trở về

“Tinh ca, huynh cũng đến rồi sao” tiểu Tiền vì nhỏ hơn Tạ Tinh 1 tuổi, còn Lý Khai cũng nhỏ hơn Tạ Tinh một chút, có cảm giác là Tạ Tinh biết rất nhiều điều nên luôn gọi là Tinh ca

“tiểu Tiền, Lý Khai 2 người mới trở về sao?” Tạ Tinh nhìn 2 người, vui vẻ hỏi, cũng muốn biết về viên thiên thạch của thập vạn sơn lâm

“Đúng vậy, đệ vừa nghe Bối Lạc nói là huynh có hứng thú với viên thiên thạch à?” Lý Khai liền nói

Tạ Tinh gật đầu: “Vì hắc đồng tinh rất mắc, nên ta muốn đi lấy viên thiên thạch về, luyện ra một ít”

Tiểu Tiền lắc đầu nói: “không được, nhiều người thử qua rồi, chỉ tốn công vô ích, viên thiên thạch bị kẹt lại rất chắc, mà kim loại bên trong lại rất ít, không cần phải phí công thế đâu”

“Ta muốn đi thử sức xem sao, nếu như không được thì thôi” Tạ Tinh không thử qua thì sẽ không bỏ cuộc, chỉ là bị kẹt thôi mà, đối với người khác là chuyện rất phiền phức nhưng đối với cậu lại là chuyện nhỏ

Tuy hẳn không có cách nào chế tạo ra thuốc nổ, nhưng tạo ra chất nổ thì có thể, 1 ký không được thì 10 ký, nếu không thì 100 ký, mấy nguyên liệu làm chất nổ ở đâu cũng có, vốn không cần tiền, đi ra ngoài tùy ý nhặt về là được, chỉ là lưu hoàng cần chút tiền, nhưng rất ít

Thấy thái độ kiên quyết của Tạ Tinh, 2 người cũng không ngăn cản nữa, thờ dài nói: “còn một tuần nữa bọn đệ đi thập vạn sơn lâm, đến lúc đó chúng ta cùng đi, đệ đệ nói với đội trưởng cho huynh đi cùng”

Tạ Tinh có biệt đội trưởng của Lý Khai và Trình Tiểu Tiền, là một người keo kiệt, mỗi lần lập nhóm đi thám hiểm đều giành lấy cái tốt nhất, hần lại là một người tu tính được tự nguyện 3 tầng, hay xem thường Trình Tiểu Tiền và Lý Khai nhưng thấy 2 người chịu làm nên cho đi theo

Tình hình này mà giới thiệu cậu đi cùng, Tạ Tinh cảm thấy không khả quan liền lắc đầu nói: “Ta không phải đi mạo hiểm, chỉ là đi mang viên đá về, chỉ cần nói cho ta biết vị trí của thiên thạch là được rồi”

“nhưng mà...” tiểu Tiền đương nhiên biết Tạ Tinh đang nghĩ gì, tuy muốn giúp nhưng đúng như suy nghĩ của Tạ Tinh, nếu y dẫn Tạ Tinh vào đội, lúc đó chọc tức đội trưởng Trương Gia Hoành, nói không chừng 2 người bọn họ cũng bị đuổi khỏi đội

Tạ Tinh nói: “hai người không cần lo lắng cho ta, lúc trước ta cũng từng sống trong rừng, biết làm thế nào để tự bảo vệ mình mà”

Tạ Tinh cũng không nói dối, lúc ở quân đội, cậu đều đã đi qua rừng sâu và những bãi hoang. Chưa nói nếu tên đội trưởng kia đồng ý, thì cậu cũng không muốn ôm mấy chục cân thuốc nổ đi cùng họ, đừng nói sẽ liên lụy đến 2 người

Tuy chưa biết thân thù của Tạ Tinh, nhưng 2 người đều đi mạo hiểm sống chết nên cảm nhận được khí tức nguy hiểm của Tạ Tinh

Tạ Tinh nói xong, Trình Tiểu Tiền cũng không nói gì nữa, chỉ lấy ra một tấm bản đồ, nói cho vị trí của thiên thạch cho Tạ Tinh biết: “Tinh ca đây là bản đồ của thập vạn sơn lâm, huynh cầm lấy, vị trí thiên thạch đệ đã vẽ lên rồi, chỉ là gần đó có nhiều quái thú, huynh cẩn thận một chút, đệ và Lý ca phải đem đồ đi bán nên không đi chung với huynh được”

Tạ Tinh cất bản đồ đi, lắc đầu, chỉ là đi tìm một tảng đá thôi mà, lại không phải đi săn bắt yêu thú, cũng không có gì quan trọng

Sau đó mỗi người đi một hướng, Tạ Tinh ở lại chỗ ông Lưu rèn ra một con dao găm quân đội, ngoài ra không làm thêm gì khác, đợi lấy được thiên thạch về rồi tính sau. Bước tiếp theo là đi thu thập nguyên liệu làm chất nổ

Bốn ngày sau, Tạ Tinh đã có được 80 ký chất nổ, cậu chỉ cần nó phát nổ là được, không đòi hỏi gì nhiều

Cho chất nổ vào 4 bao lớn, mang theo công cụ chuẩn bị xuất phát. Trước khi đi còn mấy lần nhắc nhở Mạc Áu Tinh, bảo cô ở nhà đợi, không được ra ngoài, lại dặn người làm thêm nhiều lần nữa, rồi mới yên tâm đi thập vạn sơn lâm

Nhưng lúc Tạ Tinh đến chỗ xe ngựa, cậu phát hiện Áu Tinh đang sợ sệt đi theo sau

“Em đến đây làm gì?” Tạ Tinh liền xuống xe, định đưa Áu Tinh về

Nhưng Áu Tinh lại nắm chặt lấy tay áo của Tạ Tinh, không chịu thả ra

Hết cách rồi, Tạ Tinh nghĩ, dù gì mình không phải đi giết quái thú, cho cô đi cùng cũng được, chỉ cần cẩn thận một chút: “em đi theo cũng được, nhưng tuyệt đối không được đi cách anh quá xa, phải luôn đi theo phía sau anh”

Tuy Áu Tinh không gạt đầu, nhưng nhìn sắc mặt thì biết cô đồng ý rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Kịch sát tự nguyện tam tầng

Thập vạn sơn lâm

Cách Á Cát thành khoảng 500 dặm, thuộc phạm vi bên ngoài của thập vạn sơn lâm, khu rừng núi có kích thước bao trùm mười vạn dặm, đó là lý do vì sao nơi đây có tên thập vạn sơn lâm. Càng đi vào trong, quái thú càng cao cấp. Nghe nói đi hết thập vạn sơn lâm là một khu đất hoang, nhưng cụ thể là cái gì, Tạ Tinh không biết được

Theo như tin tức thu thập được, thì thập vạn sơn lâm không phải chỉ gần Á Cát thành, mà còn gần rất nhiều quốc gia thành thị khác. Á Cát thành thuộc Kỳ Đan đế quốc, tuy lớn hơn Hoành Nguyệt quốc gấp mấy lần, nhưng mà ở Cửu Thần đại lục lại không được vào bảng xếp hạng các đế quốc lớn

Ngồi trên xe ngựa, Tạ Tinh bắt đầu tính toán, nếu như cậu lấy được thiên thạch thì lúc quay về sẽ dễ dàng bị người khác phát hiện. Lúc về sẽ phải ôm một cái túi lớn, tuy rất nhiều người mang túi lớn nhưng mà cái túi của Tạ Tinh lại rất lớn để thu hút sự chú ý hơn

Tuy viên thiên thạch này ai có cách lấy về, nhưng nếu cậu lấy về được thì chắc chắn sẽ có người động lòng tham, tuy bây giờ thực lực đã hồi phục được 7 phần, nhưng mà ở cái thế giới biến thái này cậu cũng không dám đảm bảo đồ sẽ không bị người khác cướp mất

Tuy chiếc xe ngựa đi không có nhanh, nhưng trời chưa tối thì đã đến phạm vi bên ngoài của thập vạn sơn lâm. Ở đây có một thị trấn nhỏ, tuy không nhiều người dân, nhưng đa số lại là những tiệm buôn và khách điểm, nơi này chủ yếu phục vụ cho các mạo hiểm giả ở thập vạn sơn lâm

Tạ Tinh biết khả năng của mình có hạn, so với những cao thủ ở đây khoảng cách rất lớn, nên đi vào thị trấn thì đưa Ấu Tinh vào khách điểm. Sợ Ấu Tinh có chuyện gì, Tạ Tinh chỉ thuê 1 phòng, dù gì chỉ là ở lại 1 đêm thôi

Thức ăn ở khách điểm này rất mắc, chất lượng lại kém, tuy Tạ Tinh không muốn ra ngoài nhưng đành phải đi ra mua một chút đồ ăn cho Ấu Tinh, bản thân cậu chỉ cần ăn lương khô là được nhưng không thể để Ấu Tinh chịu khổ theo

Tuy Ấu Tinh không thể nói chuyện, nhưng từ lúc ra ngoài thì luôn nghe lời của Tạ Tinh, không có ý kiến gì

Tạ Tinh đi khỏi khách điểm, trực tiếp đến một tiệm cơm gần đó muốn mua vài món đem về. Thị trấn tuy rất nhiều mạo hiểm giả và thương gia, nhưng lúc trời tối thì cũng không có mấy ai ra đường

Tạ Tinh vừa đi ra khỏi khách điểm chưa đến 100 mét, cảm thấy một bóng người từ ngoài sau chạy đến, có vẻ như cậu sắp bị tập kích, bây giờ cậu không còn là người yếu kém như lúc trước, nhanh chóng né qua một bên

“Thân thủ không tệ, tiểu huynh đệ” một người đàn ông trên tay cầm một cây gậy gỗ, trên miệng nở nụ cười bước ra

Tạ Tinh phần nộ, biết ở đây rất loạn, nhưng mà không nghĩ rằng loạn đến như vậy, trời vẫn chưa tối hẳn thì đã bị tập kích, tuy người này chỉ muốn đánh gục cậu, nhưng cậu không dám khẳng định là lát nữa hẳn có muốn lấy mạng cậu hay không?

Trong lúc phần nộ, Tạ Tinh lại cảm thấy sức mạnh của mình yếu kém. cậu nghĩ nếu mình chết thì những ngày sắp tới của Ấu Tinh sẽ rất thê thảm, nghĩ đến đây, đột nhiên phần nộ tiêu tan, đây là một thế giới mạnh được yếu thua

Thấy Tạ Tinh nở nụ cười nhìn mình, người đàn ông ngừng ra, trong lòng nghĩ, người này biết không phải đối thủ của mình, muốn cầu xin tha mạng chăng?

Người đàn ông cười nói: “Người cũng biết được khoảng cách của 2 ta? Yên tâm, ta không giết người. Người chỉ là một người thường, thân thủ không tồi. Ta là một người tu luyện đến tụ nguyên tam tầng, giết người thật là mất mặt. Được rồi, giao tiền trên người của người ra, không ngờ người là người thường mà dám đi ra ngoài đường vào lúc buổi tối”

Tạ Tinh cười: “nếu không đến nước bất đắc dĩ, ta cũng không muốn gây ân oán...”

Người đàn ông giống như vừa nghe thấy điều gì buồn cười lắm, cười lạnh nhạt nói: “đừng lãng phí thời gian của ta, ta nói là đưa tiền ra đây nếu không muốn mất mạng, nhanh lên”

Tạ Tinh đột nhiên đưa tay lên, ngay lúc người này tưởng Tạ Tinh chịu thua, đột nhiên 3 cây tụ tiễn nhanh chóng bắn về phía hắn

Ám khí? Người đàn ông lập tức né tránh, lần đầu tiên hắn cảm thấy mình không phải do sợ hãi mà né tránh, mà là phần nộ, ở thị trấn này, một người thường lại dám đi tập kích người tu luyện như hắn

Tạ Tinh chưa biết được trình độ của người tu luyện, nhưng lần trước thấy qua Huỳnh sư huynh của Kinh Y ra tay, lúc đó cậu không kịp trở tay, nếu không nhờ vào câu nói trước khi động thủ của Huỳnh sư huynh thì có lẽ cậu đã không thể tránh được

Nên 3 cây tụ tiễn này bắn ra, Tạ Tinh cũng không hi vọng sẽ bắn trúng, rất nhanh liền bắn ra 3 cây tụ tiễn tiếp theo, đồng thời tiến lên. Nhanh chóng đến trước mặt người đàn ông

Người đàn ông quả là lợi hại, 6 cây tụ tiễn đánh liên tục mà không bị trúng một cây nào, chỉ phải lui về sau mấy bước

Tạ Tinh kinh ngạc, người này chỉ mới có 3 tầng mà đã như thế, cao hơn nữa thì không biết sẽ lợi hại đến mức nào

Bị một người thường ép đến nước này, lại còn dám tiến đến trước mặt mình, người đàn ông phần nộ. Trên tay phát động tinh lực, chuẩn bị giết Tạ Tinh, đột nhiên hắn cảm thấy đau trước ngực, chớp mắt tinh lực tiêu tan, đây là đợt công kích của người thường sao? Một người bình thường đánh hắn mấy cái cũng không có vấn đề gì, nhưng hắn không ngờ được lại bị đánh gục như thế

Mới được 3 giây, người đàn ông chỉ vào mặt Tạ Tinh muốn nói nhưng lại không nói ra lời, lập tức ngã xuống đất

Tạ Tinh thở dài một hơi, nói với người đàn ông đã chết: “Vì nếu có thể, ta sẽ báo thù ngay lập tức chứ không để lại ân oán, người hiểu rồi chứ”

Tim của con người là điểm yếu chí mạng, nơi đây phân bố rất nhiều dây thần kinh và động mạch chủ, nếu như bị đánh mạnh vào, huyết quản sẽ bị chặn lại làm cho tim đập mạnh rồi ngừng hẳn, chết trong 3 giây

Tạ Tinh chọn công kích vào tim của con người, là kỹ thuật đánh của Vinh Xuân quyền, một chiêu xuất ra giống như đang cá cược, cậu sợ tu luyện giả có nhiều chỗ khác với người thường, nhưng xem ra Tạ Tinh đã đánh giá cao hắn

Nhanh chóng lấy túi tiền trên thắt lưng của người đàn ông rồi tìm lại mấy cây tụ tiễn, chỉ tìm thấy 5 cây, cậu từ từ rời khỏi, thậm chí cái xác vẫn để đó. Tạ Tinh biết nơi đây giết người chẳng khác gì giết gà giết heo, tuy trong thị trấn có những người đánh thuê, nhưng mà những người này chỉ bảo vệ khu vực ngoài thành, đối với những người trong thị trấn giết người thì tuyệt đối không truy cứu

Khi Tạ Tinh mua đồ ăn về đến khách điểm Ấu Tinh đã rất lo lắng, tuy cô nghe lời Tạ Tinh không đi ra khỏi phòng, nhưng lại luôn nhìn vào cửa phòng

giống như từ lúc Tạ Tinh đi ra đến lúc trở về, mắt cô chưa từng rời khỏi đó. Tạ Tinh cảm thấy trong lòng khó chịu, nếu như ban nãy cậu bị giết, Âu Tinh giờ sẽ ra sao? Xem ra mình phải nhanh chóng gia tăng thực lực mới được

Thấy Tạ Tinh đi vào, tuy Âu Tinh không thể nói chuyện, nhưng ánh mắt tỏ ra rất vui vẻ

Tạ Tinh cùng Âu Tinh ăn tối, quyết định phải nhanh chóng gia tăng thực lực. Ăn cơm xong Tạ Tinh cho Âu Tinh ngủ trước, rồi mới mở cái túi vừa lấy được ra xem

Ở bên trong có hơn 100 lượng vàng, 1 cuốn sổ, ngoài ra còn có một miếng bản đồ bằng da, một cây chủy thủ nhỏ

Tạ Tinh không biết trên bản đồ vẽ nơi nào, cậu cất nó vào. Mở cuốn sổ ra, trong đó ghi chép cách tu luyện tinh quyết cho tu tinh giả. Tạ Tinh vui mừng, tuy chỉ là một quyển tinh quyết thấp đến nỗi không thể thấp hơn, nhưng cậu vẫn muốn thử xem bản thân mình có thể tu luyện không

Tạ Tinh làm theo hướng dẫn hình thành tinh nguyên ghi trong cuốn sổ, làm theo cả một đêm nhưng lại chẳng cảm giác thấy gì, thở một hơi dài cất cuốn sổ đi, xem ra cậu không có tinh nguyên thật rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Một chiếc nhẫn

Khi mở mắt ra trời đã sáng, Tạ Tinh tỏ ra mệt mỏi, bận rộn cả đêm mà chẳng được gì, xem ra tu luyện không phải là chuyện đơn giản

Nhìn lên giường, Mặc Âu Tinh cũng vừa mới thức dậy, trong lòng Tạ Tinh cảm thấy ấm áp. Âu Tinh nhìn cậu cười, đây là lần đầu tiên Tạ Tinh thấy cô cười, trong lòng kích động đột nhiên đứng lên, Âu Tinh mới thức dậy nên đầu tóc hơi rối, nhìn cô, Tạ Tinh thấy tim mình đập rất nhanh, tuy trên mặt có nhiều vết sẹo nhưng chúng không thể che đi nét cái đẹp động lòng người của cô

“Em thức rồi sao, đi rửa mặt đi, chút chúng ta đi ra ngoài ăn sáng rồi xuất phát” Tạ Tinh liền nói để che lấp những biểu hiện kỳ lạ của mình, ở thời điểm đó, cô chính là hóa thân của nữ thần

Cho đến khi Âu Tinh rửa mặt xong, cậu mới bình tĩnh lại, lắc lắc đầu, sắp xếp hành trang rồi đi rửa mặt sau đó cùng Âu Tinh ăn sáng rồi xuất phát

Thi thể gười đàn ông hôm qua bị cậu giết đã không còn ở chỗ cũ, hết như ngày hôm qua chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy

Những người đến thập vạn sơn lâm không chỉ có 2 người Tạ Tinh, trên đường đi đã có gần 30 người đi ngang qua bọn họ. Xem ra mỗi ngày ở thập vạn sơn lâm đều có người mất tích ở đó, nhưng vẫn là nơi tụ tập của rất nhiều mạo hiểm giả, ở đây họ có thể kiếm được nhiều thứ để cho cuộc sống của mình tốt hơn

Tuy Tạ Tinh dẫn theo một người phụ nữ, còn mang theo nhiều hành lý, nhưng lại không làm mọi người chú ý, ở đây những người quái dị rất nhiều, nếu muốn sống thọ hơn thì đừng nên tùy tiện xen vào chuyện người khác

Tuy nơi có thiên thạch hơi vắng người, nhưng vẫn cách xa ngoại vi thập vạn sơn lâm không ít, quái thú ở đây không nhiều, nên cũng ít ai lui tới, đa số mọi người đến đây với mục đích đi săn quái thú, cũng có những người nhắm vào yêu thú

Tuy là phạm vi bên ngoài, nhưng 2 người phải đi hơn nửa ngày, đến khi buổi chiều xuống mới đến được nơi có thiên thạch trong bản đồ

Tạ Tinh nhìn từ xa đã thấy ở đây phong cảnh rất đẹp, quả nhiên như những lời tiểu Tiên nói, nếu không chú ý thì sẽ không thấy được thiên thạch

Giống như là 2 tảng đá lớn kẹp chặt vào, ở đây đâu chỉ mấy chục vạn cân, Tạ Tinh khờ sở nhìn vào 80 cân chất nổ của mình, nếu như là thuốc nổ thì chắc chắn có thể nổ tung nó ra, thế nên chỉ có thể thử xem sao, nếu không được thì bỏ cuộc, hèn gì không có ai đến lấy thiên thạch

Nhiều nhất chỉ có thể để tay sờ vào khối thiên thạch giữa hai tảng đá lớn, còn lại thì không làm được gì

Ở nơi đây chỉ cần có 3 tảng đá như thế thì đã giống như một thắng cảnh du lịch rồi

Nếu như ở Trái Đất, nơi này sẽ là một điểm du lịch đông đúc

Tuy biết rằng rất khó, nhưng đã đến rồi, Tạ Tinh cũng muốn thử xem sao, nếu không được thì dẫn Mặc Âu Tinh về thôi

Dẫn Mặc Âu Tinh đến một nơi cách xa mấy trăm mét, bảo cô bịt tai lại, rồi ngồi yên đó không được đi xa

Dặn dò kỹ Âu Tinh xong, Tạ Tinh đi đến bên 2 tảng đá, cuối cùng chọn được 4 nơi đặt chất nổ, đặt xong kéo dây châm lửa

Đây không dài, hơn nữa chất lượng cũng không tốt, đốt lửa xong, Tạ Tinh nhanh chóng chạy đến chỗ Mạc Ấu Tinh đang ngồi, vừa chạy đến nơi liền có mấy tiếng nổ lớn vang lên

Tạ Tinh thấy lo, chất nổ tuy hòa lực không lớn, nhưng mà tiếng vang thì rất lớn, nếu như dẫn mấy người tu luyện giả đến thì cho dù tảng đá đã nổ tung thì cũng không có phần của cậu

Sau tiếng nổ, Tạ Tinh không thấy có ai đến, liền an tâm trở lại, đồng thời dặn Mạc Ấu Tinh đừng cử động, cậu đi xem kết quả

Tạ Tinh thất vọng đến trước 2 tảng đá, tiếng nổ tuy lớn nhưng hiệu quả không cao. Đừng nói thiên thạch, ngay cả 2 tảng đá cũng chỉ văng ra được ít đá vụn, thành tích duy nhất là nơi lộ ra của thiên thạch mở rộng hơn được một ít, nhưng cũng vẫn vững chắc như thái sơn không động đậy gì

Tạ Tinh âm ức, chất nổ quả nhiên không được nếu như là thuốc nổ thì đã sớm cho nổ tung 2 tảng đá, cầm lấy cây gậy sắt, Tạ Tinh rút giận lên viên thiên thạch, đánh vào liên tục, tâm trạng lúc này xấu hết chỗ nói

“Đình” một tiếng, đột nhiên trên thiên thạch rơi xuống một cái gì đó, rơi xuống đúng trúng tảng đá vụn phát ra tiếng, xem ra khối thiên thạch này tuy không bị nổ tung nhưng cũng bị nứt ra rồi

Tạ Tinh đang muốn nhìn xem là vật gì mà lại rơi ra từ bên trong thiên thạch, vật này đúng phải đá vụn văng sang gò đất bên cạnh, Tạ Tinh không kịp nghĩ gì nhiều, chạy đến nhặt lên xem thử

Là một chiếc nhẫn, bên trong thiên thạch sao lại có một chiếc nhẫn, chuyện này kỳ lạ hết chỗ nói

“Trên tay người đang cầm cái gì?” Tạ Tinh đang nhìn chiếc nhẫn chăm chú, không để ý xung quanh đã có 2 người đi đến

Tạ Tinh thấy lo, không chừng chửi mà đeo chiếc nhẫn lên ngón tay, nhìn 2 người nói: “chiếc nhẫn của ta rớt xuống đất, ta lượm lại”

Mùi tanh trên người của 2 người này rất nặng nhìn là biết là đã trải qua nhiều lần giết chóc trong thập vạn sơn lâm

“Nhẫn của người? Ta thấy hình như nó rớt từ thiên thạch xuống, biết điều thì nhanh giao ra đây” người đàn ông trên mặt có vết sẹo nói

Tạ Tinh trong lòng nghĩ hai người này quả nhiên không khác gì với gã đàn ông mà cậu gặp vào tối hôm qua. Tự trách mình quá mất cảnh giác, nhưng mà cảnh giác cùng thực lực có liên quan đến nhau, 2 người này không hề động sát khí chỉ núp ở một bên đợi cậu hành động, thực lực của 2 người đều cao hơn cậu, cậu không phát hiện cũng là chuyện bình thường

Tạ Tinh biết rõ, nếu đánh trực diện thì không phải là đối thủ của họ, xem ra tiếng nổ lúc này đã làm kinh động những người khác

“Chiếc nhẫn chỉ có 1, ta nên đưa cho ai đây?” Tạ Tinh nhìn nhìn 2 người, nói

“Ha ha, chỉ là một người thường mà dám khiêu khích 2 chúng ta, ta xem người chán sống rồi” người đàn ông với khuôn mặt dài rút chủy thủ trên người, chém về phía Tạ Tinh

Người đàn ông mặt sẹo cười, hẳn thật sự cảm thấy mắc cười, chỉ là một người thường mà dám khiêu khích 2 người tu luyện giả, xem ra tên này không biết tự lượng sức mình. Vừa mới định nói cái gì, chưa nói xong, sắc mặt đột nhiên biến đổi, chỉ tay vào người đàn ông khuôn mặt dài, cuối cùng chưa kịp nói gì đã lăn ra chết

Ông ta cười cười cắt chủy thủ, nhìn Tạ Tinh: “ngươi thành công rồi, ta đã giết chết hẳn nhưng người cũng sẽ rất nhanh đi theo hẳn thôi, còn người con gái kia của ngươi tuy xấu nhưng mà ta cũng sẽ thương cô ta một lần, sau đó cho cô đến tìm ngươi”

Tạ Tinh phẫn nộ, cậu không cho phép bất kì ai mạo phạm đến Ấu Tinh, thẳng sức sinh này lại dám nói những câu như thế, nhưng Tạ Tinh biết muốn giết người này không phải chuyện dễ

Tuy rất giận nhưng Tạ Tinh vẫn bình tĩnh giao chiếc nhẫn ra: “ngươi cầm lấy”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Chấp niệm của Mạc Ấu Tinh

Người đàn ông này đương nhiên biết chiếc nhẫn không bình thường, từ thiên thạch rơi ra, bình thường mới là lạ. Cho nên mới nhanh chóng giết chết đồng đội, biết đâu đây là cơ duyên khiến hắn trở nên cường hãn. Còn người thường trước mặt, hẳn không có ý tha mạng cho, mặc dù Tạ Tinh rất biết điều

Tạ Tinh tuy có chút bản lĩnh nhưng vẫn chỉ là một người thường, không đáng cho một người tu nguyên 4 tầng quan tâm. Đưa tay cầm lấy cái nhẫn, khi tay hắn chỉ còn cách một chút thì tụ tiên giấu trong tay áo Tạ Tinh đã bắn ra, 8 cây tụ tiên bắn liên tục

8 cây tụ tiễn, không huyệt cây nào, nhắm ngay vào mặt và cổ họng của người đàn ông

Người đàn ông không ngờ rằng bản thân là tù nguyên 4 tầng, Tạ Tinh lại ở cự li gần như thế nếu muốn hắn chỉ cần dùng lực một tí là có thể xé xác người trước mặt này, ra không ngờ lại bị ám khí đánh trúng

Hắn chết không cam tâm

“A...” người đàn ông lấy tay bóp chặt cổ họng mình, toàn thân đã không còn chút sức lực nào, Tạ Tinh thấy hắn chưa chết liền rút chủy thủ ra, không hề suy nghĩ, nhanh chóng đâm tới

Người đàn ông biết mình sẽ chết dưới tay người thường này, hắn không thể chấp nhận nhưng sự thật đã ở ngay trước mắt. Ánh mắt phẫn nộ, hắn dồn hết sức mình nhảy bổ vào Tạ Tinh

Cho dù mọi thứ đã nằm trong tính toán của Tạ Tinh, nhưng người đàn ông này ra đòn liều mạng cuối cùng khiến cậu không thể né tránh được

Cả 2 người té vào một cái hố nhỏ do vụ nổ của Tạ Tinh gây ra

Hai người vừa rơi xuống hố, cát xung quanh liền lấp lại, cả hai đều bị chôn bên dưới

Tạ Tinh liên sợ, biết chuyện không hay, nếu không nhanh chóng đi ra, nói không chừng cậu sẽ chết ngạt dưới này, người đàn ông thì đã chết rồi, còn cậu, nếu không muốn chết thì buộc phải bò ra ngoài trong vòng vài phút

Cầm lấy cái nhẫn đeo vào, cậu nhanh chóng tìm cách leo ra ngoài, trong một số hoàn cảnh Tạ Tinh có thể nín thở khoảng 10 phút, nhưng bị kẹt dưới đất cát thế này thì cậu không biết mình sẽ kiên trì được bao lâu

Ấu Tinh nghe lời Tạ Tinh, ngồi yên ở nơi xa xa, đến khi nghe đoạn đối thoại của Tạ Tinh và 2 người nọ, cô mới từ từ đi qua. Sau khi 2 người đàn ông chết, Tạ Tinh cũng bị rơi xuống hố sâu, quá trình rất ngắn, cô đột nhiên có cảm thấy lòng đau thắt

Trong lòng cô chỉ có mỗi Tạ Tinh, không có bất gì người hay việc gì có thể thay thế, theo bản năng cô liền xông đến cái hố, hai bàn tay nhỏ không ngừng đào xới

Tuy cô cái gì cũng không hiểu, nhưng thời gian càng dài, Ấu Tinh cảm giác tim mình càng đau, suy nghĩ của cô rất đơn giản, là không thể để Tạ Tinh bị chôn dưới đó, cô phải nhanh chóng kéo cậu lên

Mặc dù cát rất to, nhưng hai tay của Ấu Tinh cũng bắt đầu bị tróc da

Ấu Tinh bây giờ không còn cảm giác đau, máu từ bàn tay trộn lẫn với cát nhưng vẫn không hề dừng lại, trong đầu chỉ nghĩ là phải giúp Tạ Tinh thoát khỏi đây

Thời gian từ từ trôi qua, Tạ Tinh ngày càng tuyệt vọng, hai tay ngày càng chậm, cậu biết rõ bản thân đã đến giới hạn, không khí không có lưu thông, điều này nói lên rằng cậu vẫn đang bị chôn dưới cát

Ý thức Tạ Tinh bắt đầu hỗn loạn, tốc độ đào ngày càng chậm, cho đến khi kiệt sức. Cuối cùng cũng kiên trì không được, liền ngừng lại: “Ấu Tinh, xin lỗi, anh phải đi trước đây...”

Trong văng vẳng câu nói đó, Tạ Tinh đã không thể cử động nổi nữa

Ấu Tinh đột nhiên cảm thấy tim mình rất đau, nước mắt không ngừng rơi, tốc độ đào càng nhanh hơn, không chút chú ý đến bàn tay đang tróc da, lộ cả phần xương trắng

Ấu Tinh sắc mặt trắng bệch, không cảm giác thấy cơn đau nơi mười đầu ngón tay

Đột nhiên cô ngừng lại, trong mắt xuất hiện tia hy vọng, vì cô đã chạm được vào bàn tay ấm áp của Tạ Tinh

Cô liền dùng sức của mình kéo cậu lên, dù đất ở đây rất mềm, nhưng Mặc Ấu Tinh vốn yếu ớt, ngón tay giờ đầy máu, nếu như không có chấp niệm thì với trọng lượng cơ thể của Tạ Tinh cô sẽ không thể nào kéo lên được

Nhưng cảm giác đau lòng đó khiến Mặc Ấu Tinh không thể buông tay, bây giờ cô chỉ nghĩ mình phải nhanh chóng kéo Tạ Tinh lên

Mượn sức mạnh từ chấp niệm của mình, Mặc Ấu Tinh cuối cùng cũng kéo Tạ Tinh lên được

Mặt Tạ Tinh đã chuyển sang màu tím, không còn chút khí tức nào, Ấu Tinh đột nhiên cảm thấy bị thương, cô không còn sức, nằm gục xuống ngực Tạ Tinh, nước mắt cứ tuông trào, có vài giọt vào miệng cậu

Tạ Tinh đã nằm mơ một giấc mơ rất dài, cậu thấy mình đang trên sa mạc, không có nước, không có người, không có bất kỳ một thứ gì để sống sót

Cậu cảm thấy ức chế, không thể thở, rất khát nước nhưng không có cách nào kêu cứu

Cậu chỉ thấy mình không còn sức, cuối cùng gần như biến mất, chìm vào trong bóng tối

Đúng vào lúc đó, cậu cảm giác có thứ gì đó nặng nề đè trên ngực, khiến cậu cảm nhận được luồng ánh sáng, lấy chút không khí, nhưng vẫn cảm thấy rất khát nước

Không biết qua bao lâu, Tạ Tinh mở mắt ra, trời không tối lắm, có chút ánh sáng của mặt trăng, cậu thấy Âu Tinh đang nằm trên người mình, hình như đã hôn mê

“Âu Tinh...” Tạ Tinh kêu khẽ một tiếng, nhìn qua liền biết chuyện gì đã xảy ra, cậu bị chôn dưới đất, ngoài Âu Tinh ra sẽ không có ai cứu cậu

Tạ Tinh nhanh chóng nhìn xuống bàn tay của cô, 2 bàn tay đầy máu và không còn nhìn thấy miếng thịt nào

Tạ Tinh trước giờ chưa từng khóc, ngay cả khi giáo quan của cậu qua đời cậu cũng có thể kiềm lại những giọt nước mắt. Nhưng mà bây giờ, hẳn không thể nào kiềm chế nỗi đau trong lòng, nước mắt tự nhiên chảy xuống đôi tay của Âu Tinh

Lòng Tạ Tinh đang rất đau, Âu Tinh vì mình mà đôi tay biến thành như thế này

“Âu Tinh...” Tạ Tinh trước giờ vẫn muốn bảo vệ cô, cậu ôm cô vào lòng

Sau này, cậu nhất định phải yêu thương cô gấp trăm lần, ngàn lần so với trước đây, yêu thương người đã kéo cậu từ địa ngục trở về

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Cuộc sống mạo hiểm

Tạ Tinh biết Mạc Âu Tinh ngất đi chỉ vì lo lắng quá mức, cộng thêm mệt mỏi và mất nhiều máu

Lập tức lấy nước sạch và thuốc ra giúp cô xử lý vết thương, một người cứng rắn của Tạ Tinh mà nhìn vào những ngón tay của Mạc Âu Tinh trong lòng cũng cảm thấy khó chịu

Sau khi băng bó xong, cậu lấy nước cho Âu Tinh uống, thấy sắc mặt của cô có chút biến chuyển. Cô mở mắt ra thấy được Tạ Tinh đang ôm mình liền vui mừng, muốn mở miệng nói nhưng lại nói không ra hơi

Tạ Tinh vỗ nhẹ lên lưng của Âu Tinh: “Em ngủ đi, có anh bảo vệ em, không cần sợ”

Cô nở nụ cười, Âu Tinh lại nhắm mắt, vẻ mặt cũng không còn lo lắng nữa, giống như đã giải quyết xong một việc quan trọng

Tạ Tinh biết giờ đã rất tối, nếu như tiếp tục ở lại sẽ an toàn hơn, đi về nhờ đầu gối quái thú thì nguy

Kiểm một nơi an toàn để che mưa che gió, Tạ Tinh dùng đá dựng thành một cái hang động đơn giản, bế Âu Tinh vào trong. Chỉ hi vọng tối nay không có quái thú tìm đến

Cả đêm hôm qua không ngủ, bây giờ Tạ Tinh cảm thấy mệt mỏi, ôm Âu Tinh rồi từ từ chìm vào giấc ngủ

Sáng sớm Tạ Tinh tỉnh lại, phát hiện Âu Tinh đang chăm chú nhìn mình, sắc mặt có chút xấu hổ, thêm chút kỳ lạ nhưng rất nhanh Tạ Tinh mới biết là cô muốn đi vệ sinh

Bàn tay của Âu Tinh hoàn toàn không thể cử động, Tạ Tinh từ từ cõng cô ra, nhưng Âu Tinh cảm thấy có chút không ổn, sắc mặt đỏ ửng lên

Tạ Tinh đương nhiên không để tâm, bây giờ trong lòng cậu đã xem cô như thể của mình, cậu không muốn sau này cô phải đi làm thuê cho người khác để kiếm tiền sống qua ngày

Giúp Âu Tinh rửa mặt xong, nghĩ đến tình trạng cơ thể cô hiện tại, Tạ Tinh cõng cô lên, cái túi vốn đựng đầy chất nổ đã được sử dụng hết, lấy ra vài thứ đồ dùng phục vụ cho sinh hoạt, sau đó đến nơi 2 người hôm qua, lấy được 500 lượng vàng, còn có một số món dùng cho tu luyện

Bây giờ Tạ Tinh đã có tiền, hôm nay lấy được 500 lượng vàng cộng thêm hôm trước lấy 100 lượng vàng, đủ cho 2 người sinh hoạt trong một thời gian dài, trước tiên phải chữa khỏi vết thương cho Âu Tinh đã, cho dù có tốn bao nhiêu tiền thì cậu cũng không tiếc

Sáng sớm khi Tạ Tinh cõng Âu Tinh đi ra khỏi thập vạn sơn lâm, đã có rất nhiều người đi vào, tuy thấy Tạ Tinh cõng Âu Tinh cũng cảm thấy kỳ lạ, nhưng những chuyện này rất thường gặp, cũng không có ai đi qua hỏi, mỗi ngày rất nhiều người ở lại qua đêm trong thập vạn sơn lâm, nhìn vẻ mặt của Tạ Tinh thì biết là đồng đội bị thương nên cõng ra

Sau khi Tạ Tinh đến thị trấn, trực tiếp thuê một chiếc xe ngựa về Á Cát thành

Về đến Á Cát thành, Tạ Tinh liền tìm nơi có thể chữa trị tốt nhất cho Âu Tinh, nhanh chóng băng bó vết thương cho cô, dùng loại thuốc tốt nhất, chỉ như thế mà đã tốn hết 300 lượng vàng, việc này làm Tạ Tinh cảm thấy mình cần phải nhanh chóng kiếm ra nhiều tiền hơn nữa

Xử lý vết thương cho Âu Tinh xong, Tạ Tinh đi về căn nhà thuê lúc trước dặn người làm không cần đến nữa, hiện tại Âu tinh do Tạ Tinh tự mình chăm sóc, giao cho người khác cậu không yên tâm

Đến khi Âu Tinh ngủ say, Tạ Tinh mới lôi cái nhẫn trên tay ra nghiên cứu kỹ. Ngồi xem hết cả ngày không phát hiện được gì, chỉ là một chiếc nhẫn bình thường, tuy ở trên có những hoa văn rất lạ, nhưng vẫn không nhìn ra được nó có gì đặc biệt

Ngày thứ 2, Tạ Tinh không ngừng đi kiểm những tiệm sách lớn, còn trực tiếp hay gián tiếp đi hỏi những việc liên quan đến cái nhẫn

Sau một tuần, đôi tay của Âu Tinh vẫn không thể cầm được thứ gì cả, nhờ vào sự chăm sóc của Tạ Tinh sắc mặt của cô tốt hẳn ra. Mỗi khi Tạ Tinh nghiên cứu cái nhẫn, cô vẫn chủ động đến ngồi cạnh

Sau một tháng, Tạ Tinh vẫn không tìm ra bí mật của chiếc nhẫn, còn tay của Âu Tinh cũng từ từ hồi phục, cô có thể tự làm những việc cá nhân, nhưng Tạ Tinh vẫn cảm thấy rất đau lòng mỗi khi nhìn đôi bàn tay bị thương của cô

Tạ Tinh tạm thời từ bỏ việc nghiên cứu chiếc nhẫn, tiếp tục giúp Âu Tinh chữa trị đôi tay. Vì cái này có thể quang minh chính đại đi tìm, nửa tháng sau, Tạ Tinh dùng cả 100 lượng vàng để mua phương thuốc “Ôn Thần” từ một thầy lang

Phương thuốc không chỉ có hiệu quả hồi phục xương thịt, mà còn có tác dụng lớn đối với tu luyện giả, chỉ là phương thuốc cần có 5 loại thảo dược. Mà thảo dược rẻ nhất cũng phải 500 lượng vàng, đối với Tạ Tinh bây giờ cả tiền thuê nhà còn không có, đương nhiên không thể trả nổi

Cũng may Mạc Âu Tinh giờ đã có thể tự chăm sóc bản thân, Tạ Tinh bắt đầu kiếm tiền mua 5 loại dược thảo đó làm thuốc cho Âu Tinh uống

Trước tiên Tạ Tinh đi đào xác người đàn ông bị chôn dưới hố cát lên, bất ngờ có được 1500 lượng vàng, việc này khiến Tạ Tinh rất ngạc nhiên, phải biết được 1500 lượng vàng đối với Tạ Tinh bây giờ là một con số trên trời

Những ngày tiếp theo, Tạ Tinh bắt đầu cuộc sống mạo hiểm của mình, một mình đi thập vạn sơn lâm săn bắt quái thú, tuy 9 cây tụ tiễn đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng đối với những quái thú mạnh thì hoàn toàn không có cơ hội bắn

Dù rất muốn tham gia một tổ đội, nhưng đối với những người không có tính nguyên như cậu, không có tổ đội nào chấp nhận, cậu cũng không muốn gây phiền phức cho tiêu Tiên và Lý Khai, vì họ ở trong tổ đội cũng chỉ đủ để kiếm sống

Dù những quái thú cấp thấp kiếm không được bao nhiêu tiền, nhưng mà cứ nỗ lực không bỏ cuộc, cuối cùng cũng sẽ dành đủ tiền thôi

Tạ Tinh ở thập vạn sơn lâm, mỗi 3 ngày đều đi về một lần, cậu không muốn cho Âu Tinh lo lắng. Mỗi lần về đều xử lý vết thương trước, chỉ cần thấy được cậu, cô liền nở nụ cười

Mỗi lần Âu Tinh băng bó vết thương cho Tạ Tinh cô đều khóc, tuy rất mệt nhưng Tạ Tinh cũng thấy thỏa mãn

Sau hơn hai tháng, kinh nghiệm săn bắt trong rừng của Tạ Tinh trở nên phong phú hơn, hiện tại đối diện với quái thú có thể nhanh chóng giết được, lấy bộ phận trị giá của quái thú. Thậm chí có thể giết được một hai con quái thú cấp cao hơn

Cuộc sống của Tạ Tinh rất đơn giản, nhưng mà thức ăn và sinh hoạt của Âu Tinh thì Tạ Tinh lại cho cô cái tốt nhất, cậu không muốn người phụ nữ này phải chịu khổ thêm nữa

Vào lúc này Tạ Tinh kích động núp ở một tảng đá lớn, cậu thấy được một cây Thủy Địa Lam, đó là một trong năm loại dược thảo đang cần tìm, hơn nữa đó còn là thứ hiếm nhất

Chỉ cần lấy được cây dược thảo này, Tạ Tinh về sau không cần phải thường xuyên ở lại Thập vạn sơn lâm, vì những dược liệu khác đã đủ, chỉ thiếu mỗi Thủy Địa Lam

Nhưng làm cho Tạ Tinh thấy hồi hộp là bên cạnh cây thảo dược có một con hung thú, là một con Thiết giáp ngạc. Đối với con hung thú này, tụ tiễn của Tạ Tinh hoàn toàn không ăn thua

Tạ Tinh từ từ tiếp cận, cậu muốn đợi lúc nó ngủ rồi đi lấy dược thảo

Lúc còn đang cách nó 3 mét, Tạ Tinh nghe một tiếng hồng lớn

Cậu giật mình, bị phát hiện rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Không kiêu ngạo người sẽ chết sao?

Tạ Tinh cẩn thận như thế mà vẫn bị phát hiện, chắc chắn con hung thú ngửi thấy mùi của cậu chứ không phải nhìn thấy

Bị hung thú phát hiện, Tạ Tinh chỉ biết bỏ chạy, cậu không còn bất kì cơ hội nào, nhưng lại không cam tâm bỏ đi

Đưa tay rút cây dao quân đội ra, chưa kịp tấn công thì thấy không ổn, lúc này cậu không còn là Tạ Tinh của mấy tháng trước. Lập tức lui về hơn 5 mét, tuy tốc độ rất nhanh. Nhưng vẫn bị cái đuôi sắt của nó đánh trúng một đòn bay ra xa, Tạ Tinh cảm thấy toàn thân đau đớn

Tạ Tinh ngạc nhiên, cậu không ngờ con Thiết giáp ngạc này lại lợi hại đến thế, chỉ là một đòn công kích nhỏ uy lực đã như vậy rồi, nếu như bị dính đòn trực tiếp thì ngay cả xương cũng nát mất thôi

Xem ra cây dược thảo này không có cách nào lấy được rồi, bây giờ cần thiết là bảo toàn tính mạng, Tạ Tinh nhanh chóng đứng dậy chạy trốn, dù Tạ Tinh chạy rất nhanh, nhưng hung thú không hề có ý định tha cho cậu - kẻ muốn đánh cắp bảo bối của mình, lập tức chạy đuổi theo, tốc độ không hề chậm hơn Tạ Tinh, thậm chí nhanh hơn nhiều

Một con ngạc ngư mà chạy nhanh được như vậy, nếu không phải là Tạ Tinh tận mắt thấy thì tuyệt đối sẽ không tin được, nhưng khẳng định là con ngạc ngư không dám đuổi quá xa

Tạ Tinh nhìn lại đằng sau, lập tức thấy tức giận vì có một người lên vào ăn cắp cây dược thảo. Có lẽ người này luôn trốn ở đó, đợi cậu dụ con ngạc ngư đi

Tạ Tinh đương nhiên không để người khác có cơ hội chiếm được, lập tức chạy vòng lại, con ngạc ngư nhìn thấy lập tức không đuổi theo Tạ Tinh nữa mà là bật lên tấn công người ăn cắp lúc này

Tạ Tinh rất ngạc nhiên, cậu không ngờ con ngạc ngư lại có khả năng nhảy bật, nếu như lúc này nó dùng chiêu này thì chắc chắn giờ cậu đã chết rồi

Kẻ ăn cắp tuy là một tu nguyên tu luyện giả, nhưng rõ ràng đẳng cấp không có cao, thậm chí còn chưa tới cấp 3, hẳn không ngờ con ngạc ngư lại quay đầu tấn công mình, còn dùng kĩ năng nhảy bật dí hẳn chạy trời chết

Một cây Thủy Địa Lam chỉ hơn một ngàn lượng vàng, vì số tiền đó mà bỏ mạng thì không đáng

Thiết giáp ngạc biết Tạ Tinh muốn lừa nó quay lại, nhưng lại càng không thể tha cho một kẻ lên lút đi lấy cắp bảo bối của mình, Tạ Tinh thấy có cơ hội

Lúc này cậu không còn từ từ đi ăn cắp, mà là trực tiếp hái cây dược thảo và quay lưng bỏ chạy không chút chùng chừ, trong lòng nghĩ con ngạc ngư này đúng là đàn

Thiết giáp ngư triệt để phần nộ, nó lại một lần nữa quay đầu lại, bỏ qua kẻ cắp lúc này mà tập trung truy đuổi Tạ Tinh

Bây giờ cây dược thảo trong tay Tạ Tinh, cậu đương nhiên không muốn chiến đấu cùng con Thiết giáp ngạc, chưa nói tới cậu rõ ràng không phải đối thủ của nó

Bây giờ 5 loại dược thảo đã đủ, nhiệm vụ chủ yếu của cậu là nhanh chóng về nấu thuốc cho Ấu Tinh

Thấy ngạc ngư lại một lần nữa nhảy lên, cậu không dám chạy theo đường thẳng, mà là chạy theo hình chữ S. chỉ là Tạ Tinh đã xem thường tốc độ của thiết giáp ngạc

Thiết giáp ngạc chạy theo Tạ Tinh tốc độ ngày càng nhanh, càng ngày càng gần

Tạ Tinh trong lòng cảm thấy rất là gấp gáp, cậu không nghĩ nếu trả lại dược liệu thì thiết giáp ngạc sẽ tha cho mình. Với lại thứ đã ở trong tay không có lý do nào trả lại

Vừa chạy, trong lòng vừa nghĩ cách, Tạ Tinh khẳng định người lúc này vẫn còn đang đi theo phía sau, đợi khi cậu bị giết thì lập tức lao lên lấy thảo dược, đây là phán đoán theo trực giác

Trước mặt có một cái cây lớn, Tạ Tinh muốn lợi dụng cái cây để đánh lừa ngạc ngư, nếu không được thì đưa thảo dược cho người ở ngoài sau

Nhưng Tạ Tinh vừa muốn hành động thì có một ánh sáng trắng bay qua

Nhìn lại thì thấy thiết giáp ngạc đang nằm dưới đất, cái đầu đã bị chặt xuống

Đây là bản lĩnh gì? Tạ Tinh bây giờ thấy có hy vọng sống sót, cậu phát hiện mình ở đây thật nhỏ bé, khi bản thân phải dùng hết cách để chạy trốn thì người ta chỉ cần một kiếm là đã giết được con thiết giáp ngạc

Nhìn lại, thấy một thiếu nữ với dung nhan còn đẹp hơn cả Khinh Y, kế bên có một thanh niên tuấn tú, thiếu nữ đó cầm kiếm, xem ra vừa rồi người ra tay chính là cô ta

Tuy trong lòng rất ngạc nhiên, nhưng Tạ Tinh cũng đi lên nói: “Cám ơn cô nương cứu mạng”

Thiếu nữ định trả lời, người thanh niên liền nói: “một người thường đến thập vạn sơn lâm là tự tìm cái chết, nếu không phải Mộng Vũ sư muội có lòng tốt thì người đã thành thức ăn cho con ngạ ngư rồi”

Tạ Tinh cảm thấy khó chịu, tại sao lại có người có chút bản lĩnh thì lại cao ngạo như vậy, giống hệt con gà trống. Không kiêu ngạo sẽ chết sao?

“Ôn cứu mạng của cô nương, Tạ Tinh nếu có cơ hội, nhất định sẽ trả” Tạ Tinh không trả lời người thanh niên mà tiếp tục nói

Thiếu nữ lắc đầu: “người tự lo liệu đi, Vương Bản sư huynh chúng ta đi” nói xong lại nhìn sang một bụi cỏ ở lưng sau Tạ Tinh

Nói xong cây kiếm của cô ta liền biến mất, đó là nhờ chiếc vòng không gian trên tay của cô, Khinh Y cũng có. Tạ Tinh suy nghĩ không lẽ cái nhẫn của mình cũng là cái nhẫn không gian

Tạ Tinh nhìn theo hướng ánh mắt của người thiếu nữ ban nãy, khẳng định có người núp trong bụi cỏ

Nghe xong lời Tạ Tinh, người thanh niên cười nhẹ, không muốn quan tâm đến cậu, cùng thiếu nữ rời đi, đối với lời nói của Tạ Tinh hần cho đó là lời dư thừa

Tạ Tinh nhìn 2 người đi xa, liền than một tiếng, cuộc sống bất thường, ai lại nói trước được chuyện gì

Nhưng khi 2 người rời đi, chắc chắn người ngoài sau sẽ nhào ra tấn công cậu, Tạ Tinh cũng đã có cách đối phó

Cậu giả bộ cúi đầu suy nghĩ, nói nhảm: “Lại có thể giết được Thiết giáp ngư bằng một kiếm, đây là bản lĩnh gì, nếu như có một ngày ta có thể tu luyện...”

Tạ Tinh vừa nói vừa lại gần chỗ núp của người này, Tạ Tinh biết được người này đang chuẩn bị dồn sức tấn công vào mình

Và đây cũng là lúc phòng ngự của hần yếu nhất, hần không ngờ được người đánh lên lại trở thành người bị đánh lên

Tạ Tinh vỗ đầu một cái, hình như nghĩ ra cái gì, đưa tay xuống nhưng vừa xuống được 1 nửa, thì đột nhiên 6 cây tự tiễn bắn ra

Tự tiễn vừa bắn Tạ Tinh lập tức rút ra cây đao quân đội, đâm thẳng vào bụi cây

Tạ Tinh thấy mình đã đâm thẳng vào tim người này rồi mới rút ra, hần liền gục xuống đất

Từ đầu đến cuối, chưa kịp nói một chữ, thì đã bị Tạ Tinh giết

Tạ Tinh nhanh chóng rời khỏi thập vạn sơn lâm

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Câu chuyện lãng mạng nhất

Vì lần này ra ngoài có được Thủy Địa Lam, nên Tạ Tinh chỉ lại ở thập vạn sơn lâm 1 ngày, về đến Á Cát Thành, vào phòng Mạc Ấu Tinh thấy cô đang ngồi trước cửa đợi cậu

Tạ Tinh trong lòng cảm thấy ấm áp, liền kéo tay Ấu Tinh đi vào phòng: “sau này anh sẽ có rất nhiều thời gian để ở cùng em, những thảo dược cần thiết anh đã kiếm đủ rồi”

Không chỉ là kiếm đủ, mà còn không tốn tiền mua Thủy Địa Lam, hơn nữa còn lấy được đến mấy trăm lượng vàng ở Thập Vạn Sơn Lâm, đủ cho hai người tiêu xài cả năm

Năm loại thảo dược đã có đủ, Tạ Tinh lập tức điều chế thuốc Ôn Thần. Phương thuốc này điều chế không khó, cho dù chưa từng có người điều chế qua, nhưng cứ theo cách điều chế trên phương thuốc mà làm thôi, thêm nữa Tạ Tinh cũng hiểu biết rất nhiều về thảo dược

Sau mấy tiếng, thuốc Ôn Thần đã điều chế xong, Tạ Tinh cẩn thận rót ra chén, mùi thuốc không nồng mà ngược lại còn có mùi hương làm cho người ta dễ chịu

Tạ Tinh nghĩ thầm, khó trách có thể gia tăng tốc độ tu luyện, nhưng chỉ một chén thuốc mà đã hơn bốn nghìn lượng vàng, không phải muốn uống là uống được

“Ấu Tinh, thuốc đến rồi...” Tạ Tinh cầm chén thuốc đi vào, đột nhiên có một con mèo đen nhảy vọt về hướng chén thuốc

Tạ Tinh giật mình, chỉ một chén thuốc mà đã tốn hết mấy tháng của cậu, sao có thể để con mèo làm đổ được, lập tức né qua một bên, dùng chân đạp văng con mèo

Nó kêu một tiếng, quay mặt lại thì đã không thấy đâu

Tạ Tinh thấy nhẹ cả người, thấy Ấu Tinh đi qua, liền đưa chén thuốc cho Ấu Tinh: “Em nhanh uống đi”

Ấu Tinh không biết đây là thuốc gì, nhưng chính tay Tạ Tinh đưa cho cô uống, nên cô thậm chí không cần suy nghĩ, cầm lấy chén thuốc chuẩn bị uống

Nhưng sau đó Tạ Tinh liền nói: “đợi chút, con mèo hoang đó” Tạ Tinh thấy một tạp chất màu đen bên trong chén thuốc, rõ ràng là từ người con mèo hoang lúc nãy

Tạ Tinh nhanh chóng dùng muỗng múc tạp chất ấy ra: “chỉ là một chút tạp chất, anh đã đổ đi rồi, em uống trước đi”

Tạ Tinh muốn đồ muỗng thuốc, nhưng nghĩ lại lại không nỡ, phải biết một muỗng này đáng giá cả ba trăm lượng vàng, dù gì cũng chỉ là một chút tạp chất, ăn vào cũng không chết được, liền đưa muỗng lên uống cạn

Một luồng khí ấm áp đi vào bụng, Tạ Tinh cảm giác có một luồng năng lượng quái dị lan rộng ra tứ chi. Trong lòng cảm thấy kinh ngạc, phải chăng nếu uống nhiều chén thuốc Ôn Thần, cậu cũng có thể tu luyện?

Tạ Tinh trong lòng vui mừng đến mức nửa đã hét thật to, nhưng mà nghĩ lại cũng không đúng, thuốc Ôn Thần này nhiều người biết, nếu như có thể dùng nó để hình thành tinh nguyên thì người khác đã dùng rồi, nếu thật sự có thể thì cậu cũng tinh nguyên bỏ ra thêm mấy tháng, kiếm tiền điều chế thêm một chén uống vào để tu luyện

“Ấu Tinh, sao em còn đứng ngay ra đó, sao còn chưa uống thuốc?” Tạ Tinh cầm cái muỗng, nhìn lại thì thấy Ấu Tinh đang chăm chú nhìn vào nó

Tạ Tinh biết hành động của mình đã bị cô nhìn thấy, xấu hổ cười một tiếng: “thuốc này hơi đắt, anh không nỡ đổ đi”

Ấu Tinh không nói gì, chỉ đưa chén thuốc cho Tạ Tinh, ý rất rõ ràng là “chén thuốc này cho anh uống”

Tạ Tinh trong lòng than thở, sao mà mình phải làm ra kiểu tội nghiệp như vậy, giống như là đang thiếu tiền ăn cơm không bằng: “Anh uống thì phí lắm, em nhanh uống đi”

Mắt Ấu Tinh rung rung, hình như biết được gì đó, nước mắt không ngừng rơi xuống chén thuốc

Tạ Tinh hết cách, đành cầm lấy chén thuốc, từng muỗng từng muỗng, mớm cho Mặc Ấu Tinh

Uống xong thuốc Ôn Thần, Tạ Tinh thấy Ấu Tinh hình như rất là khó chịu, liền ôm cô vào lòng, lau nước mắt cho cô: “Ấu Tinh, chúng ta đều đến từ một nơi rất xa xôi, cũng được tính là người thân rồi. Anh nhất định phải chữa khỏi cho em, nhất định kiếm được cách làm cho em nhớ lại. Em còn nhớ không, năm đó anh tặng em một bó hoa hồng, tuy không phải anh mua, nhưng mà anh thật lòng muốn tặng nó cho em”

Tuy là bị em từ chối, nhưng anh đã thấy trong vòng ngọc đeo tay của em có một tấm hình, là hình bó hoa hồng năm đó, anh cảm thấy rất lạ, rất muốn đợi em khỏi bệnh để nói cho anh biết sự thật

Tuy anh không biết vì sao em cũng đến đây, nhưng anh nhất định sẽ chăm sóc cho em. Tay của em vì anh mà trở thành như vậy, anh thề, anh sẽ dùng cả đời này để bảo vệ em, nhất định đấy. Những thứ ở đây với chúng ta mà nói đều rất xa lạ, không ai để ý đến chúng ta, nhưng mà anh chỉ cần có em là đủ lắm rồi

Anh thương em, chúng ta chẳng cần ai quan tâm cả, chỉ cần thương yêu lẫn nhau là đủ rồi

Em còn nhớ chúng ta từng có một bài hát không? Anh đang nghĩ đến cậu chuyện lãng mạn nhất, đó là cùng em sống một cuộc sống chậm rãi đến già...”

Tạ Tinh hát, giai điệu nhẹ nhàng, chậm rãi

Ấu Tinh tựa vào lòng Tạ Tinh, lắng nghe giọng ca ấm áp, từ từ chìm vào giấc ngủ, trên mặt ướt đẫm nước mắt. Tạ Tinh nhẹ nhàng bế Ấu Tinh lên giường, đắp chăn cho cô, rồi ra khỏi phòng

Vừa ra đến sân, Tạ Tinh lại hát lấy bài hát lúc nãy, trong lòng cảm thấy nhẹ nhàng hơn

Sau đó đột nhiên có một thiếu nữ còn từ từ bay vào trong sân nhà của Tạ Tinh

Thiếu nữ này đường đường chính chính bay vào, Tạ Tinh lập tức phát hiện

“là cô?” Tạ Tinh nhìn cô ta, không ngờ là người quen, thì ra cô ta là người cứu cậu hôm trước, cô ấy đến đây làm gì? Còn vị sư huynh đẹp trai đâu rồi?

“Đây là chỗ ở của người” người thiếu nữ thấy được Tạ Tinh cũng rất bất ngờ, sao lại trùng hợp như vậy, cô và sư huynh đến Á Cát thành có việc, liên tục 2 lần gặp được người này, hôm nay còn chạy thẳng đến nhà hân. Nhưng rất nhanh đã bình thường trở lại: “Ban nãy là người hát?”

Tạ Tinh gật đầu: “Đúng vậy”

Thiếu nữ đỏ mặt, lập tức nói: “người có thể hát cả bài cho ta nghe không? Ta cảm thấy bài hát này rất hay” thấy có chút không ổn, người thiếu nữ giải thích

Tạ Tinh lắc đầu: “xin lỗi, cô cứu ta một mạng, ta sẽ báo đáp nhưng mà bài hát này ta chỉ hát cho người yêu của ta nghe thôi”

“người...” người thiếu nữ tưởng Tạ Tinh muốn chọc ghẹo cô, lập tức hỏi rõ: “người yêu của người có nhà không? Có thể giới thiệu cho ta biết không?” người thiếu nữ này đang muốn biết là con gái nhà ai mà lại được cậu yêu thương như vậy

“Có, nhưng nàng ấy ngủ mất rồi” Tạ Tinh tuy cảm thấy người thiếu nữ này rất cao ngạo, nhưng dù gì cũng là ân nhân cứu mạng của mình, mấy chuyện nhỏ này không nên để tâm làm gì

“À, thì ra là vậy” người thiếu nữ có chút thất vọng

“Cô cứu ta một lần, hát cho cô nghe cũng không có vấn đề gì, đợi chút, ta sẽ hát một bài khác cho cô nghe, chỉ là ta hy vọng cô sẽ trả lời ta một câu hỏi?” Tim Tạ Tinh đột nhiên đập rất nhanh

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Ngũ Tinh quyết

Thấy Tạ Tinh tâm tình không ổn định, thiếu nữ cảnh giác: “người muốn hỏi gì?”

Tạ Tinh hồi hộp, cố gắng bình tĩnh hỏi: “Lúc ở thập vạn sơn lâm ta thấy cây kiếm của cô biến mất, cô cất nó ở đâu vậy?”

Hỏi xong, tim Tạ Tinh đập rất nhanh, cậu đang nghi ngờ chiếc nhẫn trên ngón tay mình có phải là nhẫn không gian không, nếu thật là nó, thì đây tuyệt đối là bảo bối, nhưng nếu để người khác biết được thì cậu khó mà bảo toàn tính mạng

“Một người thường như người hỏi việc này làm gì? Nhưng ta thấy người hát cho ta nghe thì ta cũng nên nói cho người nghe, ta đã thu thanh kiếm vào vòng không gian, cần phải có ý niệm để kích hoạt, một người thương như người không thể nào có ý niệm được” Thiếu nữ nói xong thì ngời nhìn Tạ Tinh

Tạ Tinh vui vẻ trong lòng, suy nghĩ làm sao để mở được cái nhẫn, người thiếu nữ chủ động nói ra rồi, cậu cũng không cần phải hỏi thêm, bây giờ cậu rất muốn dùng thử. nhưng mà có người ở đây, hân cũng không có cách nào để thử, đành đợi cô đi rồi sẽ nghiên cứu sau

Nghĩ đến đây, Tạ Tinh cũng không nói nhiều, liền cất tiếng hát bài “ngày mùa xuân”

Người thiếu nữ say mê lắng nghe đến tận khi hết bài, cô chưa bao giờ được nghe thể loại nhạc này, cũng chưa từng nghe qua giọng hát như vậy

Không lẽ đây là bài hát mà dành riêng cho cô?

Tạ Tinh hát xong trong lòng có chút bị thương, vì cậu hát bài này chủ yếu là do cậu thích. Phải đến một thế giới xa lạ, lại còn không thể tu luyện. may mà có Mặc Ấu Tinh bên cạnh, hai người nương tựa lẫn nhau mới không còn thấy cô đơn

“Nếu như có một ngày ra đi, xin hãy chôn ta trong ngày xuân ...” Mộng Vũ đột nhiên nhớ lại lời của bài hát, nhìn đắm đuối vào Tạ Tinh

“Người thật đặc biệt, bài hát của người rất hay, cảm ơn ...” nói xong Mộng Vũ lập tức bay ra khỏi sân nhà của Tạ Tinh

Tạ Tinh đang mơ mộng, cậu nhớ về những ngày tháng sát cánh cùng đồng đội và không khí náo nhiệt nơi trường học. rất lâu, cậu mới tỉnh lại, nhìn vào phòng của Ấu Tinh, rồi mới trở về phòng

Quả nhiên đúng như cậu nghĩ, sau 1 giờ Tạ Tinh cũng không cảm giác được chút khí tức nào. Nhưng nghĩ lại cũng rất bình thường, nếu như có thể dùng thuốc Ôn Thần để tu luyện thì thế giới này ai ai cũng có thể tu luyện rồi

Tuy thuốc rất mắc, nhưng đối với một số gia tộc lớn, mấy nghìn lượng vàng không đáng là bao

Nhưng Tạ Tinh cũng không thất vọng, nhìn vào chiếc nhẫn, tập trung tinh thần nhìn vào. Kết quả khiến Tạ Tinh vô cùng ngạc nhiên, sự việc không phải

như Mộng Vũ nói, cậu có thể thấy được những món đồ bên trong chiếc nhẫn

Có vài miếng ngọc bội, một đồng tinh thạch. không sai, chính là tinh thạch mà cậu chưa từng nghĩ đến, hơn nữa đây còn là những loại tinh thạch kém nhất

Một bình ngọc, còn có một cái được đính

Tạ Tinh ngạc nhiên, đây chắc chắn là đây là vật mà một tu tinh tiền bối để lại, không ngờ lại rơi vào tay cậu. Tạ Tinh cười rất to, rất vui vẻ

Suy nghĩ thoáng động, một miếng ngọc bội rơi vào tay, rút kinh nghiệm từ chuyện lá bùa của Phương Tinh, Tạ Tinh trực tiếp đem miếng ngọc đặt lên trán

“Đon điền” bên trong có giới thiệu vô số thảo dược, còn có linh dược. tiếp đến là kỹ thuật luyện dược và vô số đan phương. xem đến khi đầu óc choáng váng không thể nào xem tiếp được nữa, nhờ đó Tạ Tinh biết được hai thứ “Trực Mạc Cốc, Dư Trung”

Người này là ai? Tạ Tinh không biết Trực Mạc Cốc là nơi nào, nhưng nghĩ Cửu Thần đại lục lớn như vậy, những nơi cậu không biết còn rất nhiều

Ở trong còn có một ngọc bài nhỏ, Tạ Tinh lấy ra xem, ở trên viết “Kiết Nguyên tinh đệ nhất tông môn, Trực Mạc Cốc đan vương Dư Trung”

Thu lại ngọc bài, lấy ra miếng ngọc bội thứ 2 ra, Tạ Tinh cảm thấy rất hưng phấn vì miếng ngọc này nói về tu luyện

“Ngũ Tinh thần quyết”, Tạ Tinh đang xem phương pháp tu luyện, nhưng không thấy nói gì về thức tinh tinh hồn, trong lòng nghĩ không lẽ đây không phải là công pháp tu tinh? nhưng xem lại đầu trang chỉ là một cuốn sách viết tay

“Ngũ Tinh thần quyết” là từ “Cửu Tinh thần quyết” sao chép ra, tên là “Ngũ Tinh quyết”. tuy chỉ là ngũ tinh, nhưng mà tu luyện đến ngũ tinh mạnh hơn cửu tinh gấp mấy lần, nhân giới ở đây không hồ danh thuộc đệ nhất công pháp ...” Tạ Tinh đọc mà lòng nghĩ tay này chém gió cũng mạnh thật, lại còn nói là đệ nhất. Nhưng mà có thể tự thay đổi công pháp, cũng đã rất lợi hại rồi

“Tuy nhiên “Ngũ Tinh quyết” tu luyện khó hơn rất nhiều lần, nhưng ta nhờ vào Thiên Hoà và 2 viên “Tạo Hoá đơn” giúp đỡ, trong vòng 20 năm đã luyện được tiểu thành, nếu như không có “Tạo Hoá đơn”, ta nghĩ sẽ cần khoảng thời gian gấp trăm lần” Tạ Tinh thấy thế bật cười, 20 năm cũng rất dài mà? nhưng đọc đến câu tiếp theo thì mặt mày nhăn nhó, gấp trăm lần thời gian, tức là 2000 năm, trời ơi, 2000 năm đến lúc đó xương cốt của mình cũng đã thành bụi rồi

Tạo hoá đơn? kiếm đâu ra chứ?

“Vào một ngày, ta bị nhốt ở Tinh Không loạn lưu, trong tâm có cảm ứng, truyền lại ngọc bội, ngoài ta còn chiếc nhẫn là của một người bạn trong Trực Mạc cốc, những món bên trong ta không động đến, Trực Mạc cốc đã vì ta mà biến mất, người có duyên thì hãy nhớ lấy: tên ta Lâm Văn” Tạ Tinh thở dài một hơi, Kiết Nguyên tinh đệ nhất tông môn bị một người tên Lâm Văn huỷ diệt, thật không biết người này lợi hại đến mức nào

Thực lực, Tạ Tinh một lần nữa cảm thấy sự quan trọng của thực lực. nếu như cậu có thực lực, thì có thể lập tức đến Vân Hà tông giết Phế Khúc, và những người dám cản trở, nhưng cậu không thể làm như Lâm Văn tàn sát cả một tông môn, chỉ là những người ức hiếp Ấu Tinh tuyệt đối phải chết

Tiếp đến 2 cái ngọc bội, Tạ Tinh không thấy được những gì bên trong

Có cảm giác hơi đau đầu, ngồi nghỉ 30 phút, lại lấy một miếng ngọc ra xem

Chăm chú nhìn vào ngọc bội, Tạ Tinh cảm thấy rất thích, miếng ngọc hình trăng khuyết, nhìn rất đẹp mắt, đột nhiên cậu nhớ đến miếng ngọc có khắc chữ “Tinh” của mình, liền lấy dao khắc lên chữ “Tinh” định bụng sẽ tặng cho Ấu Tinh

Làm xong, Tạ Tinh lấy một bình ngọc ra xem, bên trên có ghi “Tiên Tuy đơn”? Cái gì là Tinh Tuy đơn? không lẽ là vật của tiên giới? không biết bình thuốc này có phải Lâm Văn để lại không, hay là của Dư Trung

Mở nắp bình, một làn hương thơm bay vào mũi của mình, Tạ Tinh lập tức phản chấn, khẳng định đây không phải thuốc bình thường. trong bình có 6 viên đơn dược

Đóng nắp lại, Tạ Tinh đi vào phòng của Mạc Ấu Tinh

Ấu Tinh vừa thức dậy, đang muốn xuống giường, đột nhiên Tạ Tinh chạy vào, chưa kịp phản ứng thì thấy cậu đã đưa đến miệng mình một viên thuốc

“Ấu Tinh, nuốt vào đi” Tạ Tinh gấp gấp nhìn Ấu Tinh nuốt viên thuốc vào, đột nhiên cảm thấy sợ, đáng lẽ mình nên thử trước

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cơ hội

Mạc Ấu Tinh uống viên đan dược theo quán tính, Tạ Tinh bây giờ hồi hận cũng đã muộn, chỉ có thể nôn nóng nhìn cô

“Ấu Tinh, em sao rồi?” Tạ Tinh lo lắng hỏi, dù biết rõ Mạc Ấu Tinh không thể trả lời

“Em...” Ấu Tinh chỉ nói một chữ đã khiến Tạ Tinh vui mừng, ôm chăm lấy cô

“Ấu Tinh, em nói được rồi, em nói tiếp đi, anh đang nghe đây...” Tạ Tinh rất muốn cảm tạ người tên là Lâm Vân và cả người tên là Dư Trung nữa

“A...” Ấu Tinh lại nói thêm một chữ, Tạ Tinh phát hiện trên người cô đang dần tiết ra rất nhiều mồ hôi màu đen

Tạ Tinh đột nhiên kích động vì nhìn thấy những vết thương trên người Mạc Ấu Tinh cũng đang dần lành lặn trở lại

“Ấu Tinh, vết thương của em hồi phục rồi kìa. Thật sự đã hồi phục rồi nè, em xem đi” Tạ Tinh nắm lấy tay Ấu Tinh. Tay cô cũng không còn những vết sẹo chần chịt nữa mà thay vào đó là một làn da trắng mịn màng, ngay cả những vết thương trên mặt cũng không còn mà chỉ còn lại những vết mờ hơi màu đen

Ấu Tinh đột nhiên sờ vào vết thương của mình, lại một lần nữa kinh ngạc, quay đầu chạy ra khỏi phòng, Tạ Tinh nhìn cô đi lấy nước rửa mặt. Bất kỳ người phụ nữ nào cũng đều mong muốn mình xinh đẹp, không biết lúc trước đũa xúc sinh nào dám bức ép Ấu Tinh khiến cô phải tự hủy dung nhan như vậy

Tạ Tinh nghĩ đến đây càng thêm tức giận. Nhưng trong lòng lại rất kích động, thì ra “Tiên Tuy đơn” là đồ trị thương, đặc biệt có tác dụng với ngoại thương

Về phòng dọn dẹp lại đồ, còn 5 viên đơn dược nữa, phải cất giữ cẩn thận, xem hiệu quả của nó, Tạ Tinh biết đây là loại đơn dược nghịch thiên, nếu nhưng không phải cậu từng gặp người có thể bay thì tuyệt đối sẽ không tin rằng loại đơn dược này thật sự tồn tại. Không thể tùy tiện lãng phí

Sau đó lấy “Ngũ Tinh Thần Quyết”, Tạ Tinh tu luyện hết 1 giờ đồng hồ, không hề cảm nhận được luồng khí tức nào, có chút nản lòng. Xem ra không có tinh nguyên thật sự không được.

Thực giác của Tạ Tinh cho biết quyền công pháp trên tay rất tốt, nhưng không thể tu luyện, giống như cậu đang nắm giữ một khối tài sản khổng lồ mà không thể xài vậy

Có tiếng mở cửa và tiếng bước chân đi vào, Tạ Tinh thấy Ấu Tinh đứng trước cửa, đột nhiên ngẩn người. Ở kiếp trước cậu đã gặp qua vô số mỹ nữ, sau này ở Cửu Thần đại lục, còn gặp Kinh Y, Ninh Ngưng, Mộng Vũ và Phương Tinh, nhưng bọn họ so với Ấu Tinh, đúng là thua xa

Đẹp, thật sự quá đẹp. Nét đẹp hoàn mỹ như một đóa hoa bách hợp giản dị

Mái tóc đen mượt, chân mày cong cong như ánh trăng. Tạ Tinh cảm thấy cô còn đẹp hơn cả tiên nữ, không lẽ đơn dược này còn có tác dụng dưỡng da

Tạ Tinh cũng muốn ăn một viên, nhưng nghĩ nhớ da mình sẽ trắng hồng như da con gái làm Tạ Tinh run rẩy cả người

Cậu ôm Ấu Tinh vào lòng: “Ấu Tinh, em đẹp lắm, nhưng điều này không quan trọng, dù em như thế nào thì anh cũng sẽ chăm sóc cho em cả đời”

Ấu Tinh hình như nghe hiểu được lời của Tạ Tinh, trong lòng hạnh phúc không thể diễn tả được bằng lời

Tạ Tinh lấy viên ngọc hình trăng khuyết ra đưa cho Ấu Tinh “cái này tặng cho em”

Thấy Ấu Tinh vui mừng, Tạ Tinh cũng vui theo, không ngừng kể cô nghe những chuyện lúc trước, mong rằng cô sẽ nhớ lại. Ấu Tinh im lặng lắng nghe Tạ Tinh kể, có khi hình như nhớ được cái gì đó. Nhưng Tạ Tinh cũng không gấp gáp, cậu biết đây không phải là chuyện của ngày một ngày hai, chỉ cần thời gian dài, quen dần thì chắc chắn cô có thể nhớ lại

Sáng sớm thức giấc, Tạ Tinh phát hiện Ấu Tinh đang nằm cạnh mình, hóa ra hôm qua ngủ quên mà không biết được

Nhìn Ấu Tinh nằm đó, Tạ Tinh không nhịn được mà hôn lên trán cô

Ấu Tinh mở mắt ra, nhìn Tạ Tinh cười nhẹ, rồi lại nhắm mắt

“Dậy thôi, Ấu Tinh, lát nữa anh sẽ dẫn em ra phố mua ít đồ” Tạ Tinh gọi Ấu Tinh dậy

Hai người vừa ăn sáng xong, đang chuẩn bị ra đường, Tạ Tinh nghe thấy bên ngoài có người gõ cửa

“Tiểu Tiền, là đệ à. Mới sáng sớm, đến để gõ cửa nhà anh làm gì?” Tạ Tinh mở cửa thấy tiểu Tiền đang đứng ở ngoài

“Tinh ca, có tin tốt lành cho huynh đây...” Tiểu Tiền đột nhiên ngừng lại, nhìn Mạc Ấu Tinh đang đứng đằng sau mà ngẩn người, trên đời lại có mỹ nữ xinh đẹp động lòng như vậy sao

“Nhìn gì mà nhìn...” Tạ Tinh vỗ vỗ tiểu Tiền

“Tình ca, đây là đại tẩu? Tẩu...” tiểu Tiền bình tĩnh lại, không biết phải dùng từ gì để nói lên suy nghĩ hiện tại, hắn đã từng gặp qua Ấu Tinh nhưng... sao lại đẹp như vậy được

“Ta đi thập vạn sơn lâm, gặp một tiền bối tu tinh, ngài cho cô ấy một viên đan dược, Ấu Tinh ăn xong liền khỏe” Tạ Tinh biết 2 người này biết Ấu Tinh, cậu phải bịa ra một lý do để họ có thể chấp nhận

“Vị tiền bối này thật là hào phóng, lại cho huynh viên đan dược nghịch thiên này...” tiểu Tiền nói

“Đúng rồi, mới sáng sớm đệ đến đây làm gì? Ta chuẩn bị dẫn Ấu Tinh đi ra mua đồ rồi...” nói đến đây Tạ Tinh nhớ ra nơi đây không phải là Trái Đất, Ấu Tinh đẹp như vậy mà ra đường sẽ thu hút rất nhiều kẻ háo sắc

Nhờ đâu có ai đó cướp mất Ấu Tinh của cậu, cho dù có báo quan binh bắt lấy người đó thì cũng vô dụng, ở đây ai cũng biết, quan binh bắt người xong quay đầu đi lại thả ra

Tạ Tinh đỏ mặt hộc hộc, liền nổi giận, không có thực lực thì cái gì cũng không được. Tu luyện, cậu nhất định phải tu luyện

“Tình ca, Thiên Từ cốc đến Á Cát thành chiêu mộ ngoại môn quân sự. Không cần tinh nguyên, nhưng chỉ nhận 50 người, thi tuyển theo hình thức đấu lời dài. Nghe nói làm ngoại môn quân sự, có thể kiếm được 100 lượng vàng một tháng, tốt hơn nhiều so với việc chúng ta phải ngày ngày đi mạo hiểm

Đến đây tiểu Tiền đột nhiên nói nhỏ: “vội lại, ngoại môn quân sự có thể tu luyện Tinh Kỹ, nếu biểu hiện tốt có thể có hoàng giai tinh kỹ để tu luyện, phải biết giá của một hoàng giai tinh kỹ rẻ nhất cũng phải 5000 lượng vàng, đệ và Lý Khai đại ca đã đăng ký rồi...”

Tạ Tinh nghe qua có chút động lòng, đang muốn gật đầu, nhưng lại nghĩ tới Ấu Tinh, nếu cậu đi Thiên Từ Cốc thì cô sẽ ở đâu, thế nên lập tức từ chối, đột nhiên ở ngoài cửa có một tiếng hét kinh hãi khiến Tạ Tinh ngẩng đầu lên nhìn

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Á Cát thành thiếu gia

“Tiểu mỹ nhân, không ngờ ở đây lại có một mỹ nhân như thế” giọng nói truyền đến từ người đàn ông mập như heo đứng trước cửa

Tạ Tinh sắc mặt khó coi, còn chưa ra ngoài thì phiền phức đã đến cửa rồi

“Tình ca, đây là con của thành đông Bảo Khí các - Liêu Cơ, con thứ 3 - Liêu Chí Tẩy, ở trong thành rất có danh tiếng, 2 đứa con lớn nhà này là đệ tử của một đại môn phái, bản thân ông ta cũng rất mạnh, đạt đến đỉnh phong cửu tầng tụ nguyên, nhưng tên này lại không có tinh nguyên không thể tu tinh

Nhưng hắn toàn làm điều xấu, không biết hủy đi sự trong trắng của bao nhiêu thiếu nữ trong thành rồi, trong thành có nhiều người không chịu được nhưng lại không dám chống đối, Tình ca, huynh cần thận nha” tiểu Tiền nói nhỏ

“Á...” Tạ Tinh cười gượng, nếu như dám động đến Ấu Tinh, dù có là ông trời thì cậu cũng không tha

“Tên thường dân kia... bọn thiếu gia muốn mua đứa con gái này, người ra giá đi” Liêu Chí Tẩy nuốt nước miếng nhìn Tạ Tinh nói

“Người đi về hỏi mua con mẹ người ấy, cắt ngay...” Tạ Tinh nhìn thẳng vào hắn và 2 tên nô bộc, lòng nghĩ đến kết quả xấu nhất

“Thật không biết điều, đi, đánh gãy chân nó cho ta” Liêu Chí Tẩy chẳng buồn nhìn Tạ Tinh, phân phó hai tên thuộc hạ xong rồi tự mình đi về phía Mạc Ấu Tinh

Tạ Tinh nhìn 2 tên nô bộc, chắc chắn là tụ nguyên tu luyện giả, tuy không biết là mấy tầng, nhưng mà cậu chưa chắc đã là đối thủ của 2 người bọn họ cộng lại

“Liêu thiếu gia, thiếu gia làm vậy sao được...” tiểu Tiền chưa nói xong đã bị hắn cắt lời

“Mấy tên nhai nhép, đánh gãy chân thằng này luôn” nói xong liền đi qua chỗ Ấu Tinh, xem Tạ Tinh như không tồn tại

Tạ Tinh muốn can lại, thì 2 người nô bộc đã xông lên, Tạ Tinh cười, cậu không thể để con heo này tiếp cận Ấu Tinh, không hề do dự rút chủy thủ ra phóng tới, đáng tiếc đã bị 1 người nô bộc vung chân đá bay

Tạ Tinh không có thời gian mà quan tâm đến tốc độ của chúng, khi tiểu Tiền đang giữ chân tên kia thì cậu phải nhanh chóng giải quyết tên này

Vừa định rút tụ tiễn bắn tên họ Liêu, đột nhiên thấy Ấu Tinh đá hắn văng ra đất

Tạ Tinh ngờ người, thật không ngờ Âu Tinh còn có chiêu này, nhưng rất nhanh đã hiểu ra, tuy Âu Tinh không có tinh nguyên, nhưng đi theo nữ trưởng lão lâu như vậy dĩ nhiên cũng sẽ biết được một chút. Chưa nói tên Liễu Chí Tây hảo sắc này mập như heo, cơ bản không biết chút võ công nào, sao có thể đỡ được

Nghĩ đến đây Tạ Tinh không buồn quan tâm đến hấn nữa, lấy ra 6 cây tụ tiễn bắn về phía người nô bộc. Tạ Tinh thấy hấn nhiều nhất là tụ nguyên 4 tầng, vừa lúc cậu định bắn thì nghe thấy tiếng tiểu Tiền thảm kêu

Tạ Tinh không kịp quay đầu lại, cậu phải nhanh chóng giải quyết tên nô bộc đang định nhảy bỏ về phía Âu Tinh, vì Âu Tinh đã dám đánh bay chủ nhân của hấn

Không ngờ Tạ Tinh lại có vũ khí khác còn nhanh hơn tốc độ phóng của chủy thủ, 6 cây tụ tiễn bắn trúng lưng của hấn, tuy bị thương nhưng hấn vẫn tiếp tục chạy, chỉ là đã chậm chạp hơn trước

Tạ Tinh biết rõ tụ tiễn đã không bắn trúng điểm yếu, canh lúc người này còn chưa quay lưng lại Tạ Tinh liền chạy đến đánh thẳng vào khung xương ở eo

Cú đánh rất chính xác, đánh vào liền gãy khung xương, mảnh xương gãy đâm thủng nội tạng, chỉ cần có 3 giây liền tử vong

Đánh xong, Tạ Tinh đương nhiên không ngu đến nỗi ngồi đợi 3 giây, bắn tiếp 3 cây tụ tiễn ra phía sau, vì cậu biết lúc này đang có 1 người nô bộc khác lao về phía mình

3 cây tụ tiễn bắn ra, Tạ Tinh cảm thấy vui mừng, có 1 cây đã bắn trúng đích, thắng lợi đã nằm trong tầm tay

Người nô bộc kia không ngờ, Tạ Tinh vốn không biết hấn đang lao đến mà lại bắn ra 3 cây tụ tiễn nhanh đến vậy nên chỉ né được 2 cây, còn một cây né không kịp nên bị trúng ngay vai

Người nô bộc không ngờ một người thường như Tạ Tinh lại có thể ám toán được tụ nguyên 3 tầng tu luyện giả. Không thể tin mình lại bị một người thường giết chết

Tạ Tinh thấy mình đã bắn trúng, không còn gấp gáp như lúc nãy, nhìn về phía tiểu Tiền, y đang nằm ôm chân, xem ra đã gãy rồi, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng. Cậu liền đi về phía Mạc Âu Tinh. Âu Tinh thấy Tạ Tinh đi qua, nhanh chóng ôm lấy vai áo cậu

“Đừng sợ, em lui về sau chút đi” Tạ Tinh thấy Âu Tinh lui về liền muốn giải quyết tên nô bộc còn lại

Nhưng đột nhiên đổi ý đến chỗ Liễu Chí Tây, lấy chân đạp mạnh xuống, 2 chân của hấn liền bị Tạ Tinh đạp gãy

Người nô bộc thấy vậy rút chủy thủ phóng đến chỗ Tạ Tinh

Hấn vốn tưởng đối phó với người thường rất đơn giản không cần đến vũ khí. Không ngờ đến giờ chỉ còn mình hấn, chủ nhân bị đạp gãy chân, còn đồng đội thì sống chết chưa rõ, bản thân lại bị trúng một tiễn có chút tê tê, hình như là có độc, tinh lực mà hấn phát huy lúc này đã giảm hơn một nửa, không dám tiếp tục xem thường Tạ Tinh

Tạ Tinh biết nếu đánh trực diện thì sẽ không đánh lại, tụ nguyên tu luyện giả Tạ Tinh đã gặp qua, nếu đánh chính diện thì đối phó với tầng 2 còn có thể, tầng 3 thì cần phải tập kích. Hơn nữa người này đã trúng độc, cậu không ngu mà đánh trực diện với hấn

Tạ Tinh linh hoạt né tránh chủy thủ đánh chém tới, tay của tên này ngày càng không linh hoạt, càng không chính xác, chắc chắn là độc đã bắt đầu phát tác

Tạ Tinh liền rút cây dao quân đội ra nhắm thẳng vào cổ của tên nô bộc đâm tới rồi nhanh chóng lui về phía sau, trên lưỡi dao còn đang dính rất nhiều máu.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cô gái áo vàng

Người nô bộc tuyệt vọng nhìn Tạ Tinh, cuối cùng cũng không cam tâm mà gục xuống rất. Hấn không ngờ bản thân là một tam tầng tụ nguyên lại chết dưới tay người thường

Tạ Tinh không quan tâm đến người đang nằm dưới đất, mà đi đến chỗ tiểu Tiền, xem cái chân của y, quả nhiên là gãy rồi. Trong lòng càng phần nộ, lúc này cậu cũng không quan tâm đến hậu quả nữa, chỉ muốn giết chết Liễu Chí Tây

“Người đừng có qua đây, 2 người anh của ta đều là Tinh sĩ, bố của ta là chủ của Bảo Khí các trong Á Cát Thành, nếu như ngươi thả ta đi, ta có thể không tính toán” Liễu Chí Tây thấy Tạ Tinh đi đến liền run sợ

Tạ Tinh cười nhẹ, lúc này còn nghĩ đến chuyện không tính toán, tên này đúng là tự cao tự đại: “Ta cần người không tính toán sao, kẻ rác rưởi như người mà dám có ý nghĩ làm hại Ấu Tinh, hôm nay ta sẽ cho người biết hậu quả của việc chạm vào nghịch lân của gia gia ta đây”

Tạ Tinh rút dao găm quân đội ra, đang từ từ đâm tới, đột nhiên lui về phía sau vài bước. Một người phụ nữ khoảng 30 tuổi thành lĩnh xuất hiện

“Cô là ai?” Tạ Tinh nhìn người phụ nữ. Cô ta rất bình tĩnh, mặc bộ y phục màu vàng nhạt, dung mạo thanh tú, chỉ nhìn thẳng vào Ấu Tinh

Ấu Tinh lúc này rất lo sợ, nắm lấy tay Tạ Tinh

Người phụ nữ không trả lời Tạ Tinh, chỉ là nắm lấy tay của Ấu Tinh, rồi dùng lực bắn Tạ Tinh văng ra xa mấy mét, cũng may không bị thương

Tạ Tinh ngạc nhiên, đây là võ công gì? Không lẽ là tiên pháp? Không hề chạm vào mà vẫn có thể đánh cậu văng ra xa như vậy

Tạ Tinh lo lắng, phát hiện người phụ nữ đang nắm lấy tay Ấu Tinh, sắc mặt không ngừng biến đổi

Cuối cùng mở miệng nói trước: “Thiên Tinh nguyên ... trời ơi, lại là Thiên tinh nguyên, quả nhiên có thật...”

Tạ Tinh cũng không quan tâm đến người phụ nữ đang nghĩ gì, đi tới nắm tay Ấu Tinh: “cô muốn làm gì?”

Tuy biết mình không phải đối thủ của người này, nhưng cậu không cho phép bất kỳ ai làm Ấu Tinh bị thương

Người phụ nữ áo vàng phản ứng lại, nhìn Tạ Tinh nói: “Cô ta là gì của người?”

Tạ Tinh cảnh giác: “Có liên quan gì đến cô? Bọn ta hình như chưa từng dấn tội với cô”

Cô ta đột nhiên cười: “người nghĩ chuyện gì cũng phải dấn tội với ta thì ta mới có thể tìm đến người sao? Người sáng nay đã dấn tội với thằng mập này chưa? Sao hán vẫn kiếm chuyện với người, người nghĩ giết hán rồi thì không có chuyện gì nữa sao? Nói cho người biết, trong vòng 4 tiếng nữa chắc chắn sẽ có người kiếm đến đây tìm người”

Tạ Tinh cảm thấy căng thẳng, cậu biết người này nói là thật, trong lòng rất mong người phụ nữ này nhanh chóng rời khỏi để còn dắt Ấu Tinh rời khỏi Á Cát thành

“Người muốn chạy? Người chạy được 4 tiếng, chỉ cần họ muốn kiếm người, nhất định sẽ đuổi kịp, không tin người có thể thử, nhưng mà ta có thể giúp người” người phụ nữ nói xong nhìn Tạ Tinh

“Cô muốn cái gì?” Tạ Tinh nhìn người phụ nữ và nói

“nói cho ta nghe cô nương này là gì của người” cô chỉ thẳng vào Ấu Tinh

“Cô ấy...” Tạ Tinh đột nhiên không biết phải trả lời thế nào, trong lòng cậu đã xem cô là một nửa của mình, nhưng Ấu Tinh nghĩ gì thì không thể biết được vì cô hiện đang mất ký ức, nếu như cô nhớ lại, liệu có giống như năm đó từ chối cậu không?

Thấy Tạ Tinh chần chờ, người phụ nữ áo vàng nói: “người không cần phải nghĩ nhiều, người và cô ta cách nhau quá lớn, cô là thiên tinh nguyên, tương lai vô hạn, còn người chỉ là một tên phế vật”

Vốn người phụ nữ không nói, cậu còn có chút do dự, nhưng cô ta đã nói ra cậu lập tức đáp trả: “Ấu Tinh là người yêu thương nhất của ta, ta đã thề sẽ chăm sóc cô ấy cả đời, không liên quan gì cô, cô đi đi”

“Hừ, chăm sóc cả đời, chỉ chăm sóc 1 ngày người cũng không thể. Còn nói là một đời, người có năng lực đó sao? Cô ta tên là Ấu Tinh? Nói người nghe, nếu như hôm nay ta không xuất hiện thì 2 người chết chắc. Người nghĩ một người thường như người có thể bảo vệ một mỹ nữ như cô ta sao? Không biết tự lượng sức mình” người phụ nữ mặc y phục vàng nói

Tuy rất trong lòng rất khó chịu nhưng vẫn phải nói: “ta không biết tự lượng sức mình cũng không liên quan đến người”

Nếu không phải là đánh không lại người phụ nữ này thì cậu đã quăng cô ta ra khỏi cửa rồi. Làm chậm trễ thời gian chạy trốn không nói, lại còn liên tục chọc tức cậu

“Đương nhiên là có liên quan, vì ta muốn nhận cô ta làm đồ đệ, sau này sẽ không còn quan hệ gì với người nữa” người phụ nữ cao ngạo nói

“Haha...” Tạ Tinh không tức mà chỉ cười, ép người ta làm đồ đệ từ mà còn lại hống hách như vậy, không lẽ ta đây không có thực lực sao? Sẽ có một ngày, Tạ Tinh cho mấy người tu luyện hống hách biết được cái gì là cường giả thực sự

“Người cường cũng vô dụng, Ấu Tinh hoang mang, nhìn là biết đã mất đi kí ức, chỉ có ta có thể giúp được cô ta” người phụ nữ nói tiếp

Tạ Tinh ngạc nhiên nói: “cô, cô có thể giúp Ấu Tinh khôi phục ký ức?”

“Đương nhiên, việc này đối với ta rất đơn giản” người phụ nữ áo vàng cười

Nhưng cô ta không nói ra, chỉ cần giác tỉnh tỉnh hồn, ký ức có thể từ từ khôi phục, hơn nữa giác tỉnh đối với Âu Tinh mà nói rất đơn giản vì cô ta có thiên tính nguyên

Tạ Tinh chừng chờ, này giờ đã lãng phí nhiều thời gian, làm cơ hội chạy trốn càng ít, hơn nữa tiểu Tiền đã bị thương. Nếu như người phụ nữ này có thể giúp được Âu Tinh thì đây là cơ duyên của cô ấy. Nếu cô ấy tiếp tục theo cậu, không biết bao giờ mới có thể hồi phục

Âu Tinh hình như hiểu được Tạ Tinh, chỉ là nắm chặt tay cậu, không ngừng lắc đầu, nước mắt chảy ra, cô không muốn rời xa Tạ Tinh

Người phụ nữ thấy Âu Tinh do dự, dịu dàng nói: “hắn đã tự rước họa vào thân, nếu như ngươi theo hắn thì cũng chỉ liên lụy hắn thôi, nếu ngươi theo ta đi, mai một khôi phục ký ức, có thể học thêm bản lĩnh rồi về bảo vệ hắn”

Nói xong chỉ thẳng vào Tạ Tinh

Tạ Tinh nói: “không cần biết cô là ai nhưng không được gạt Âu Tinh

Người phụ nữ trả lời: “ngươi nghĩ rằng lời tới của ta có thể gạt được Âu Tinh sao?”

“Ngươi nên theo ta rời khỏi, chỉ cần ngươi đồng ý, khi ngươi khôi phục lại ký ức có thể đến tìm hắn. Thậm chí bây giờ ta có thể ra tay giúp hắn thoát khỏi kiếp nạn này. Hơn nữa còn phải nắm bắt thời gian tu luyện nhanh chóng, còn về mà tìm hắn” người phụ nữ nói với Âu Tinh

Cô ta biết chắc Tạ Tinh không thể tu luyện, trong lòng thầm nghĩ, một khi Âu Tinh tu luyện đủ cao thì sẽ không còn nghĩ đến một người thường như Tạ Tinh nữa

Tạ Tinh nhìn Âu Tinh, nắm lấy tay cô, lòng nghĩ người phụ nữ này sẽ bắt Âu Tinh đi, nhưng mà... lúc trước Âu Tinh không có thiên tính, không lẽ nữ trưởng lão trác thí sai

“Ta không biết ngươi là ai? Có phải ngươi đang gạt Âu Tinh không?” Tạ Tinh tuy có chút động lòng, nhưng lại không cam tâm, thực lực không bằng người ta

“Haha...” người phụ nữ mặc y phục màu vàng hình như giận rồi nói: “ngươi nghĩ là báỉ ta làm sư phụ rất là đơn giản sao? Dương Dung ta chưa từng thu nạp đệ tử bình thường, chỉ có Thánh tính nguyên, dị tính nguyên ta mới động lòng, còn nếu là thuần tính nguyên ta cũng không thèm thu nhận đâu”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thiên Tử cốc quản sự

Tạ Tinh tin người phụ nữ mặc y phục vàng này nói thật, tuy không biết Dương Dung là ai nhưng sau này có thể hỏi: “sau này ta sao tìm được Âu Tinh đây?”

Người phụ nữ áo vàng tuy xem thường Tạ Tinh nhưng vẫn trả lời: “ngươi tu luyện đến Tinh tông sau đó sẽ có cơ hội đi tìm hắn, còn nữa cô ta họ gì?”

Tạ Tinh chỉ nói một chữ “Mạc”, vừa nói xong người phụ nữ đưa tay lên, Âu Tinh tự động từ chỗ Tạ Tinh bay lên không trung, Tạ Tinh không kịp phản ứng

“nhé mặt đệ tử ta, chuyện này ta giúp ngươi giải quyết” trên không trung người phụ nữ vừa dứt lời liền có mấy đạo ánh sáng đỏ xẹt ngang, Liêu Chí Tẩy và 2 người nô bộc cũng theo đó biến mất

“Sau này ta phải đi đâu tìm Âu Tinh đây?” Tạ Tinh chạy ra cửa hỏi

“không ở thiên nhai, thì ở góc biển...” thanh âm xa dần rồi mất hẳn

Tạ Tinh phẫn nộ, xem ra ý của cô ta là sau này không cần phải đến tìm Âu Tinh nữa

“A, Tinh ca, chân của đệ khỏi rồi, cô ta thật lợi hại, chỉ phát ra một luồng ánh sáng màu trắng thì chân của đệ đã khỏi hẳn” Tiểu Tiền đứng đây, kinh ngạc nói, hoàn toàn không chú ý đến sắc mặt của Tạ Tinh đang chằm chằm nhìn về hướng người phụ nữ vừa bay đi

Tạ Tinh quay lại nói với tiểu Tiền: “tiểu Tiền, chúng ta đi thôi, đi tham gia Thiên Tử cốc quản sự, ở đây chỉ chừng 1 ngày nữa sẽ có người tìm đến”

Tạ Tinh nắm chặt nắm đấm, móng tay đâm vào thịt, thực lực, thực lực, Âu Tinh, sẽ có một ngày anh quang minh chính đại đến bên em

Đến chỗ báo danh, số người báo danh không phải rất nhiều nhưng cũng không ít, không đông đúc như Tạ Tinh tưởng tượng

Nói dễ nghe thì là quân sự, nhưng thật chất là tạp vụ. Tuy bây giờ có nhiều người muốn đến các môn phái nhưng mà với chức tạp vụ thì không có hứng thú.

Lý Khai đã đến, thấy Tiểu Tiền và Tạ Tinh liền đi qua chào hỏi, báo cho Tạ Tinh biết rằng tỷ thí phải mất 2 ngày nhưng vì người ít nên chỉ cần một ngày hôm nay là đủ

Tạ Tinh đương nhiên cảm thấy càng nhiều người càng tốt, tốt nhất là bây giờ gia nhập Thiên Từ cốc, làm cho Liêu Cơ không có cách nào tìm ra mình

Báo danh chỉ có 200 người, Thiên Từ cốc tỷ thí rất đơn giản, không có kỹ thuật chỉ cần đánh thắng là được

Không chia đội chỉ cần lên lời đài đánh bại 2 người là được gia nhập Thiên Từ cốc ngoại môn. Nhưng chỉ cần thua 1 trận là đánh mất cơ hội

Tạ Tinh nhìn lướt qua, đa phần là người thường, rất ít người tu luyện, những người tu luyện cũng chỉ là những người mới tu luyện được 2 tầng, với thân thủ của Tạ Tinh đánh thắng 2 người là chuyện vô cùng đơn giản, thành công gia nhập Thiên Từ cốc

Lý Khai và Trình Tiểu Tiền thường xuyên đi giết hung thú, cũng dễ dàng đánh bại được 2 người. Cả 3 đều rất may mắn không gặp phải tỳ nguyên tu luyện giả

3 người tiến vào Thiên Từ cốc, sau đó cũng không rời đi. Thiên Từ cốc làm việc rất hiệu quả, chỉ cần 1 ngày đã chiêu mộ được 50 người, những người phụ trách đưa đến một con tàu bay, chở 50 người rời khỏi Á Cát thành

Vào lúc này tại Á Cát Thành đã bắt đầu có người truy tìm người giết Liêu Chí Tây, nhưng Tạ Tinh giờ đã không còn liên quan bởi vì cậu đang ngồi tàu đến Thiên Từ cốc rồi

Tạ Tinh đột nhiên suy nghĩ, cậu đã cho Ấu Tinh ăn một viên Tiên Tuy đan... không lẽ viên tiên tùy đan này có liên quan đến việc bỗng dưng Ấu Tinh có Thiên tình nguyên

Nghĩ đến đây đột nhiên hưng phấn, nếu là nhờ vào Tiên Tuy đang thì có phải cậu cũng sẽ có thể có thiên tình nguyên

Tạ Tinh cười to, xem ra cậu gặp may rồi. Nhưng nếu như để lộ chuyện này cho người khác biết thì chắc chắn cậu sẽ chết không toàn thây

Chuyện xảy ra sau khi Ấu Tinh ăn xong Tiên Tuy đan, Tạ Tinh vẫn còn nhớ sợ nếu có thay đổi lớn thì sẽ có nhiều người nghi ngờ

Nhưng một khi đã nghi ngờ thì sẽ phát hiện cậu có thiên tình nguyên, liên hệ đến việc lúc trước cậu không có tinh nguyên thì cũng có thể phần nào đoán ra được

Tiên tùy đan nhất định phải ăn thử, nhưng lại không thể để người khác biết tình nguyên của mình bị biến đổi

Tạ Tinh vẫn đang suy nghĩ, thì tàu bay đã đến Thiên Từ cốc

Sau đó mọi chuyện rất đơn giản, tuy là Thiên Từ cốc tuyển họ vào, nhưng chỉ đưa họ đến đây rồi không biết đi đâu

Thấy vậy, lập tức có người thất vọng, nhưng Tạ Tinh thấy cũng rất bình thường, tuyển dụng một đám tạp dịch mà cũng cần phải có nghi lễ sao

Người sắp xếp chỗ cho họ là một người già khoảng 60 tuổi, Tạ Tinh xem người này cũng là tu luyện giả nhưng mà chỉ có tỳ nguyên 5 tầng

“Bây giờ các người là ngoại môn quân sự của Thiên Từ cốc, do ta quản lý, ta tên là Thẩm Quang Vinh. Ta nghĩ lúc các người tới thì cũng đã biết, mỗi tháng được trả 100 lượng vàng, nhưng không thể tiết lộ bất kỳ thứ gì liên quan đến Thiên Từ cốc” người đó nói

Tạ Tinh chỉ cảm thấy mắc cười, một đám ngoại môn quân sự lại thể biết thông tin bí mật gì chứ

“Bây giờ có 50 người phân ra bộ phận nhà bếp có 20 người, bộ phận khoáng thạch 15 người, bộ phận quét dọn 13 người còn 2 người là bộ phận thảo dược” Quang Vinh nói xong, ở dưới đã có rất nhiều người thất vọng

Tưởng sẽ được học hỏi tu luyện, bây giờ đừng mơ đến chuyện học hỏi nữa, cơ bản chỉ là đồng tạp dịch

Duy chỉ có 2 người vui vẻ vì được phân vào bộ phận thảo dược, biết đâu tương lai có thể trở thành dược sư, một dược sư nhị phẩm còn cao quý hơn một nhị tinh tu luyện giả

Có thể chế luyện đan dược cấp 5 trở xuống được gọi là dược sư, chia thành 1 đến 5 phẩm luyện dược sư. Nếu có thể luyện ra cấp 6 đến cấp 8 thì có thể gọi là đan vương, chỉ cần luyện được trên cấp 8 có thể gọi là dược thần

Nhưng mà luyện dược rất khó, đừng nói là từ cấp 8 trở lên, nếu như trong môn phái có một ngũ phẩm luyện dược sư đã là một môn phái lớn, nếu như có từ lục phẩm luyện dược sư, thì có thể gọi là một môn phái siêu cấp

Nghe nói là sẽ có 2 người quân sự thảo dược, mọi người đều động lòng

Lão đầu Quang Vinh nhìn phản ứng của mọi người, âm thầm cười nhạt, bọn họ lại còn mơ tưởng được nhận vào để học luyện dược sao. Tạ Tinh biết làm

gì có chuyện đơn giản thế nhưng cũng muốn đến bộ phận thảo dược

Không có mục đích gì khác, chỉ vì ở đó chỉ có 2 người, nếu như màu da có thay đổi sau khi ăn tiên tùy đơn cũng sẽ ít bị chú ý hơn, với lại cậu còn có 1 bộ Đơn Điện, đi vườn thảo dược có thể biết được nhiều linh dược

Nhưng 50 người này ai cũng muốn đến vườn thảo dược, mình muốn đến tỷ lệ cũng chỉ có 1/25, Tạ Tinh không tin vận khí của mình lại tốt đến vậy được

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Tạt vụ của vườn thảo dược

“Các người đi nhận ngọc bài để chứng minh thân phận, sau khi nhận được lập tức đến đây, ta phân công các người đến chỗ làm, Hạ Bản, người dẫn họ đi làm ngọc bài đi” Thẩm Quang Vinh nói xong nhìn lướt qua mọi người

Tạ Tinh nhìn sơ qua liền hiểu, nếu không hồi lộ thì chắc chắn không thể đến được vườn thảo dược. Đợi mọi người rời khỏi, Tạ Tinh tụt lại phía sau, nhét túi tiền cho Thẩm Quang Vinh, thông thả nói: “Giản bối tên Tạ Tinh, tuy rất muốn đến vườn dược thảo, nhưng mà lão quản gia của tại hạ bảo ta nghe lời tiên bối, đây là một chút tâm ý của lão quản gia nhà tại hạ”

Không đợi Thẩm Quang Vinh mở miệng, nói xong lập tức chạy đi lĩnh ngọc bài. Số tiền này là Tạ Tinh chuẩn bị để mua Thủy Địa Lam, ở trong có hơn một nghìn lượng vàng, sau này nếu như có được Thủy Địa Lam, số tiền này cậu để tiết kiệm lại. Từ nhỏ Tạ Tinh đã được sinh hoạt trong một xã hội có phép tắc, đương nhiên biết độ quan trọng của quà tặng

Thẩm Quang Vinh bình thường trở lại, Tạ Tinh đã đi rồi, đối với người quản sự của Thiên Từ cốc thì một nghìn lượng vàng không phải nhiều, nhưng cũng không ít, thấy Tạ Tinh rất biết điều, hơn nữa đối với 1 người thường thì một nghìn lượng vàng này không phải ít

Hắn con nói, quản gia của hắn biết mình, nhưng Thẩm Quang Vinh lại không có một chút ấn tượng nào về người đó, chắc là lúc trước đi ra ngoài công tác từng quen biết. Chỉ là một vị trí tạp dịch của vườn thảo dược thôi, cho hắn là được rồi

Cách nhận ngọc bài rất đơn giản, chỉ cần báo tên, quản sự sẽ lấy hình của mình và tên khắc lên ngọc bài là xong

50 người lại chạy về chỗ Thẩm Quang Vinh phân bố công việc, Tạ Tinh được phân đến vườn thảo dược cùng với một thằng béo, tên Thẩm Tam. Tạ Tinh nghĩ ngờ Thẩm Tam có phải là con riêng của Thẩm Quang Vinh

Tiêu Tiền và Lý Khai mỗi người bị phân phối đến một nơi ở Bộ phận bếp và bộ phận khoáng thạch

Ba người hẹn nhau sẽ liên lạc sau, Tạ Tinh được người dẫn đến vườn thảo dược. Đến đây, Tạ Tinh thấy mình đã lựa chọn đúng, đây là một vườn thảo dược cấp thấp nhất, công việc chủ yếu là tưới cây và nhổ cỏ, còn chăm sóc mấy loại linh dược là do một người ngoại môn đệ tử đảm nhiệm

Tạ Tinh ngưỡng mộ những tu sĩ giả, nghe nói là một người ngoại môn đệ tử thôi, cũng có thể kiếm một người để làm khổ sai. Nếu là nội môn đệ tử chắc sẽ không cần phải làm gì nữa

Công việc của Thẩm Tam cũng giống với Tạ Tinh, chỉ là làm ở vườn thảo dược khác. Tạ Tinh đến nơi thì người ngoại môn đệ tử còn chưa đến, Tạ Tinh được ở trong một căn nhà đá ngay góc vườn thảo dược, việc đầu tiên là muốn ăn một viên Tiên Tùy đơn

Nhưng nếu người ngoại môn đệ tử đến, phát hiện được màu da cậu thay đổi, chắc chắn sẽ nghi ngờ, bây giờ nhân lúc hắn còn chưa gặp qua mình, ăn trước rồi nói sau

Tạ Tinh lấy một viên Tiên Tùy đơn ra nuốt vào, cảm giác tê tê lan rộng ra toàn thân, Tạ Tinh thấy toàn thân mình đều tiết ra mồ hôi đen, cơ thể bắt đầu tỏa ra mùi khó ngửi, sau một canh giờ, cảm giác đó mới biến mất, khắp người cậu bây giờ toàn là những chấm đen do mồ hôi tiết ra

Nhanh chóng tắm rửa sơ qua, Tạ Tinh cảm thấy rất khỏe khoắn, da của cậu không trắng hơn là mấy, nếu như không để ý kỹ thì sẽ không phát hiện ra, chỉ là không biết mồ hôi đen tiết ra từ đâu

Tạ Tinh lo lắng không biết mình đã có Thiên tình nguyên chưa, nếu thật sự có, mà bị người ta phát hiện thì phải làm sao

Tuy bây giờ là nửa đêm, nhưng Tạ Tinh không hề buồn ngủ, theo như “ngũ tinh thần quyết” ghi chép, bắt đầu tu luyện

Tạ Tinh kinh ngạc, vốn dĩ trước đây những luồng khí tức mà cậu không cảm nhận được bây giờ rất nhanh đã cảm thấy. Tiên Tùy đơn quả nhiên quả thuốc tạo tình nguyên rồi, là một phương thuốc nghịch thiên, nếu như bị phát hiện thì Tạ Tinh không dám chắc hậu quả sẽ ra sao

Thậm chí còn cảm thấy hối hận khi đến Thiên Từ cốc, nếu như không đến đây, cậu có thể kiếm một chỗ yên tĩnh tu luyện, ở lại đây lỡ bị phát hiện thì phải làm sao? May mà cậu thông minh chọn đến vườn thảo dược, ở đây vắng người

Nói đi cũng phải nói lại, nếu như cậu không đến đây, nói không chừng bây giờ vẫn đang bị truy bắt

“Ngũ Tinh thần quyết” quả nhiên khác với các tinh quyết khác, không cần tinh nguyên, cũng không cần thức tinh tinh hồn. Nhưng phải tu luyện ra Tinh Vân để hình thành Tử Phủ, nếu như hình thành Tử phủ thì đồng nghĩa với việc đã đạt nhất tinh

Ngũ Tinh thần quyết một khi tu luyện đến nhất tinh còn có thể ẩn giấu được tu vi và công pháp, chỉ cần không chủ động phát động khí thể, cho dù tu vi hơn mình mấy tầng thì cũng nhìn không ra

Tạ Tinh kinh ngạc về sự cường đại của công pháp này, đồng thời cũng cảm phục Lâm Vân có thể cải tạo được phần công pháp này, theo Tạ Tinh biết công pháp này là nghịch thiên. Không biết hiệu quả của việc tu luyện thành nhất tinh sẽ thế nào, nhưng Tạ Tinh biết khẳng định là mạnh hơn nhiều so với những người tu tinh khác

Cho nên Lâm Vân cũng không dùng những danh xưng như Tinh giả, Tinh sư mà trực tiếp gọi là nhất tinh, nhị tinh, như vậy càng dễ hiểu hơn

Trời vừa sáng, dưới đan điền của Tạ Tinh đã hình thành một mẫu Tinh vân, tinh thần sản khoái vô cùng, cảm giác chỉ cần 1 tuần nữa là có thể hình thành Tử phủ sơ bộ, thậm chí chỉ cần 1 năm thì có thể trở thành nhất tinh. Làm Tạ Tinh cảm thấy rất mong đợi, nếu như kết thành nhất tinh rồi thì không sợ bị bại lộ nữa

Cho đến lúc gần ăn trưa, Tạ Tinh thấy một người trung niên đi đến, người này khẳng định là người ngoại môn đệ tử quản lý vườn dược thảo, cậu liền đi đến nói: “Vườn dược, tạp dịch Tạ Tinh đến báo danh”

Người trung niên nhìn sơ qua Tạ Tinh, gật đầu nói: “Ta tên Vương Thọ, sau này vườn thảo dược giao cho ngươi quản lý, không chỉ cần nhổ cỏ, tưới nước, ngay cả sự trưởng thành của linh dược cũng phải chăm sóc kỹ, cứ một thời gian ta lại đến kiểm tra một lần, nếu như có gì sai sót, hậu quả chắc không cần ta nói đâu nhỉ”

Tạ Tinh nghe thấy không chỉ nhổ cỏ và tưới cây, mà ngay cả việc của hân cũng giao cho mình, cậu chưa từng chăm sóc linh dược, nhưng đối với việc Vương Thọ sẽ không có thường xuyên lui tới trong lòng cảm thấy rất vui mừng: “Vương quản sự yên tâm, ta có một chút kinh nghiệm chăm sóc vườn thảo dược, nhất định sẽ quản lý kỹ càng”

Chém gió là việc cần thiết, nếu không sẽ mất đi công việc này

Chỉ là chăm sóc vườn thảo dược thôi, không lẽ không học nổi sao

Vương Thọ gật đầu, cũng không có ý định kiểm tra Tạ Tinh, dù gì đây cũng chỉ là vườn thảo dược cấp thấp nhất, nếu như đã chọn đến đây, thì chắc sẽ có một chút kinh nghiệm. Hân lấy một cuốn sổ nhỏ đưa cho Tạ Tinh nói: “Trong này là một số cách chăm sóc linh dược, ngươi xem kỹ, có chuyện gì để lần sau ta đến xem xét rồi hỏi. Ta phải toàn lực nâng lên nhất tinh, nếu như ngươi chăm sóc tốt, đợi ta thành công sẽ có nhiều lợi ích cho ngươi”

Không dễ gì đợi được đến khi Vương Thọ rời khỏi, Tạ Tinh mới an tâm mở cuốn sổ nhỏ, bên trong có ghi chép những cách chăm sóc linh dược cơ bản và giới thiệu về các loại thảo dược trong vườn. Tạ Tinh cũng không quan tâm, đợi hình thành xong Tinh phủ là có thể bắt đầu học tập “đan điền”, không phải chỉ học được một phần quyền sách, mà là có thể học tập toàn diện

Sau khi Vương Thọ đi, Tạ Tinh cảm thấy rất thoải mái, ở đây rất tự do, mỗi ngày dành ra nửa ngày đến chăm sóc vườn thảo dược, rồi bắt đầu tu luyện

Ban đầu Tạ Tinh nghĩ mình chưa ăn “tạo hóa đơn”, có phải như vậy tu luyện sẽ rất chậm không, nhưng không ngờ cậu tu luyện lại nhanh vô cùng, chỉ sau một tuần, Tạ Tinh đã hình thành tử phủ sơ bộ. Cho dù không hiểu thì Tạ Tinh cũng biết đó là hiệu quả của Tiên Tủy đơn

Bây giờ cậu còn 4 viên tiên tủy đơn, nhưng lại không dám tặng cho tiểu Tiên và Lý Khai nếu như bại lộ thì tuyệt đối không có kết quả tốt, dù gì thì thực lực cũng quá thấp

Nếu như Ấu Tinh chưa đi, cậu có thể cùng cô tu luyện “ngũ tinh thần quyết” thì tốt biết bao, nghĩ đến đây lại thấy giận người tên Dương Dung kia

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Kế hoạch của Tạ Tinh

Với tiến độ tu luyện điên cuồng của Tạ Tinh, hai tháng sau, Tử phủ ngày càng vững chắc hơn, hơn nữa còn luyện được tinh kỹ “Tinh đao”. Đồng thời có thể thi triển “Tinh Hỏa”, muốn dùng tinh hỏa để luyện đơn thử xem sao, nhưng mà số lượng linh dược ở đây có hạn, nếu như tổn thất quá nhiều thì sẽ bị Vương Thọ phát hiện. Tạ Tinh đành từ bỏ ý nghĩ này, lúc rảnh rỗi lại tụng chiêu tinh hỏa giải sầu thôi

Tu vi của Tạ Tinh bây giờ không thua kém gì tu nguyên cửu tầng tu tinh giả, nhưng ở mức độ nào thì cậu bây giờ không rõ được. Nhưng hiện giờ tinh đao của cậu đã có thể dễ dàng chém một tảng đá ra làm đôi. Tốc độ tu luyện nhanh đến chóng mặt, cứ theo tốc độ này thì có thể sau 20 năm là tu được năm

sao

Tạ Tinh bây giờ đã biết những miếng đá trong chiếc nhẫn chính là tinh thạch, hơn nữa còn là những viên tinh thạch cao cấp với những tên gọi khác nhau. Mỗi lần cảm tinh thạch tu luyện, hiệu quả lại nhanh hơn gấp mấy lần. Nhưng tinh thạch trong nhẫn không nhiều, chỉ có 500 viên mà thôi

Điều làm Tạ Tinh phiền não là mấy cây thuốc phát triển không tốt, cậu nghiên cứu “đan điền” nhiều lần cũng không có cách nào cải thiện

Ở đây được một tháng hơn, Tạ Tinh chưa từng ra ngoài, sợ bị người khác phát hiện sự thay đổi của cậu, nhưng không ra ngoài cũng không được, vườn thảo dược như vậy nếu để Vương Thọ biết chắc chắn sẽ bị đuổi ra khỏi Thiên Từ cốc

Tạ Tinh vốn dĩ không thêm đề ý chuyện có bị đuổi khỏi Thiên Từ cốc hay không, nhưng có nhiều điều không hiểu trong tu luyện, đợi đến khi đạt được nhất tinh, cậu cũng muốn vào ngoại môn, có thể đi vào nghiên cứu tu luyện. Còn bây giờ cậu chỉ có thể một mình mày mò, không có chút căn bản nào

Nếu rời khỏi Thiên Từ cốc, sau này muốn tìm môn phái khác cũng khó. Không chừng phải đi trắc thí tinh nguyên, bây giờ cậu đâu dám đi trắc thí tinh nguyên nữa. Chỉ cần bây giờ biểu hiện tốt biết đâu không cần có tinh nguyên mà vẫn có thể được thu nhận, trở thành ngoại môn đệ tử thì sao

“Đạo này thành quả tu luyện kém quá”

“ukm, ta cảm thấy đạo gần đây tu luyện hiệu quả không cao, hình như thiên địa linh khí ở đây đã giảm đi rất nhiều, không biết xảy ra chuyện gì rồi?”

Tạ Tinh đi ra khỏi vườn thảo dược, định đi hỏi Thẩm Tam. Nhưng vừa bước ra, liền nghe thấy cuộc đối thoại của 2 ngoại môn đệ tử. Cậu liền núp sang một bên, loáng thoáng nghe được là thiên địa linh khí giảm đi? Không lẽ... do mình?

Khó trách mỗi lần tu luyện, lại cảm thấy có gì đó không đúng, không biết có phải do cậu hấp thụ khi tu luyện làm giảm đi linh khí ở đây

Cuối cùng Tạ Tinh cũng hiểu ra, vườn thảo dược cần có linh khí, nhưng linh khí đã bị cậu hút mất rồi, linh dược dĩ nhiên không thể phát triển tốt nữa. Bây giờ Tạ Tinh mới biết mình chính là nguyên nhân

Xem ra sau này không thể tu luyện tại vườn linh dược được nữa rồi, nhưng mà bây giờ phải làm gì với mấy cây linh dược đây, mấy tháng nay chúng không hề tăng trưởng. Ngược lại ra ngoài tu luyện sẽ tốt hơn, dù sao cậu cũng cần nguyên liệu để luyện đan

Vừa mới vui mừng vì tốc độ tu luyện nhanh chóng chưa được bao lâu đã phải thất vọng, xem ra sau này việc tu luyện sẽ gặp khó khăn rồi, hay là dùng tinh thạch để tu luyện? Nhưng mà Tinh thạch chỉ có bao nhiêu đó, nếu dùng tinh thạch tu luyện thì không bao lâu cậu sẽ tán gia bại sản mất

Tinh thạch? Tạ Tinh nhìn nhìn như nghĩ ra cái gì, Tinh thạch có nhiều linh khí, hay là dùng linh khí trong tinh thạch đưa vào linh dược thử xem? Rất nhanh 3 tháng đã trôi qua, trong ba tháng này Tạ Tinh chỉ có thể ngoan ngoãn đợi kết quả

Không còn cách nào khác để tu luyện, Tạ Tinh đành tìm viên tinh thạch kém nhất nghiền thành bột rồi hòa vào nước tưới lên vườn linh dược

Đáng kinh ngạc là chỉ sau 4 tiếng, linh dược đã nhanh chóng hồi phục

Tạ Tinh vốn không biết giá cả của tinh thạch, nếu không đã không lãng phí một viên cho cái vườn linh dược cấp thấp nhất này

Xem ra cách này có thể dùng được, Tạ Tinh đi tìm Thẩm Tam, Thẩm Tam đang ngồi chăm sóc vườn thảo dược bên cạnh

Vì không thể tu luyện trong vườn thảo dược, Tạ Tinh đương nhiên rất muốn ra ngoài tu luyện, nên muốn tìm Thẩm Tam nhờ hắn chăm sóc giùm vườn thảo dược

Lúc Tạ Tinh đến thấy hắn đang buồn bã nhìn vườn thảo dược của mình

“haha, Thẩm quân sự...” cười một tiếng, liền đi đến đi đến trước mặt Thẩm Tam chào hỏi

“Tạ Tinh? Người sao lại qua đây? Ta đang định tìm người để hỏi vài việc, người xem vườn của ta...” Thẩm Tam nhìn thấy Tạ Tinh liền than thở

Tạ Tinh ngó ra, hắn và Thẩm Tam trước giờ chỉ mới cùng nhau ăn cơm vài lần, không thân thiết gì mấy, nhưng nhìn thấy dáng vẻ của hắn thì có lẽ hắn đã thật sự hết cách rồi”

“Thẩm quân sự, thật ra ta đến tìm người là vì đã tìm được cách cứu vườn dược” Tạ Tinh còn chưa nói xong, Thẩm Tam liền nhảy bổ đến nắm lấy tay của Tạ Tinh

“Tạ Tinh, không, Tạ đại ca, không phải, Tinh ca, huynh có cách nào cứu vườn dược thảo?” Thẩm Tam như người sắp chết đuối vớ được khúc gỗ, giọng run run, nếu như đồng dược thảo này mà chết thì hậu quả không phải đơn giản là bị đuổi ra Thiên Từ cốc thôi đâu

Tạ Tinh nói: “Huynh phát hiện ra một loại thuốc có thể cứu được vườn thảo dược, nên mới tìm đệ...”

Tạ Tinh chưa nói xong, Thẩm Tam liền nói: “Tinh ca, huynh nhất định phải cứu đệ, nếu không đệ chết chắc”

Thẩm Tam theo Tạ Tinh đi qua vườn của cậu, nhìn cả khu vườn tràn ngập một màu xanh biếc mà ngẩn người

Nhìn biểu cảm của Thẩm Tam, Tạ Tinh thông thả nói: “Ta đã tốn khá nhiều tiền để mua loại thuốc này, nhưng hiện tại cũng không còn nhiều nên phải ra ngoài kiếm thêm, chỉ là không tìm được ai giúp ta chăm sóc vườn, cho nên...”

Thẩm Tam cũng là một người thông minh, nghe Tạ Tinh nói vậy, liền đáp: “Tinh Ca cứ yên tâm đi tìm thuốc, đệ sẽ chăm sóc vườn giúp huynh”

“Sao thế được, ta sẽ trả tiền công cho đệ” Tạ Tinh chỉ đợi câu nói này của Thẩm Tam, đương nhiên đưa luôn tiền công cho hắn, Thẩm Tam vào đây vốn là vì tiền, Tạ Tinh cũng không quan tâm lắm đến số tiền mấy trăm lượng vàng, trên người còn 300 lượng vàng liền đưa cho Thẩm Tam

Thẩm Tam không ngờ Tạ Tinh lại đưa tiền cho mình, đương nhiên sẽ không nhận, nhưng Tạ Tinh bảo, đi tìm được liệu không phải chỉ trong ngày một ngày hai, cần phải nhờ hắn chăm sóc thời gian dài. Hơn nữa còn hứa hẹn được liệu sau này sẽ chia cho Thẩm Tam một phần

Nghe nói phải giúp Tạ Tinh một thời gian dài, Thẩm Tam nghĩ nghĩ rồi cũng cất tiền vào túi

Tạ Tinh đưa số thuốc còn lại cho Thẩm Tam, dặn hắn rải xung quanh vườn thảo dược rồi chuẩn bị đi tìm chỗ tu luyện

Thuốc giao cho Thẩm Tam là hỗn hợp giữa tinh thạch và nước, trước sau gì cũng sẽ bị phát hiện

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Động khoáng tinh thạch

Lúc Tạ Tinh rời khỏi Thiên Từ cốc, trong lòng nghĩ, nhờ đâu Vương Thọ về hỏi tinh thạch ở đâu ra thì biết phải trả lời thế nào đây

Nói là tìm được trong một cái hang động ư, nếu vậy Vương Thọ chắc chắn sẽ nghi ngờ rằng mình còn giấu những thứ khác nữa, thật sự rất khó để nghĩ ra câu trả lời, nếu nói là vô tình có được thì chắc chắn hắn sẽ hỏi là còn nữa hay không

Tạ Tinh có tinh thạch nhất định phải cho hắn biết, nếu không thì kế hoạch của cậu sẽ khó lòng mà thực hiện được

Lần này ra ngoài là muốn đến Côn Triết sơn mạch, gần đó có mười mấy môn phái lớn nhỏ đến thí luyện. Tạ Tinh biết được trong lúc đang ăn cơm nên muốn đến đó thử thí luyện xem sao

Vương Thọ lần này phải bế quan gần 4 5 tháng mới ra, cho nên không việc gì phải gấp gáp

Côn Triết sơn mạch cách Thiên Từ cốc chỉ ba trăm dặm, tuy không gần nhưng cũng không phải là xa. Tạ Tinh tuy không có xe ngựa, nhưng với tu vi của cậu bây giờ chỉ cần chạy khoảng nửa ngày là đến được phía ngoài sơn mạch

Đến nơi Tạ Tinh cảm thấy rất lạ, có nhiều người đang cầm theo công cụ chạy vào sơn mạch. Tạ Tinh nghĩ thầm, không lẽ người đến thí luyện đông vậy sao? So với thập vạn sơn lâm còn náo nhiệt hơn. Nhưng nhìn qua đa số người ở đây đều không có tinh lực chỉ là những người bình thường, đi vào làm gì?

Tạ Tinh kéo một người đàn ông khoảng ba mươi tuổi lại hỏi: “vị đại ca này cho ta hỏi chút, sao hôm nay nơi này lại náo nhiệt như vậy?”

Người đàn ông nhìn Tạ Tinh với ánh mắt kì lạ, thấy Tạ Tinh có vẻ là tu tinh giả nên mới trả lời: “không lẽ ngươi không biết sao? Côn Tân học viện ở Côn Triết sơn mạch mới khai khoáng xong một cái động Tinh thạch, lúc này đã là một phế khoáng, nghe nói lâu lâu đào được 1 2 viên tinh thạch, nên mọi người kéo nhau đến đào khoáng”

Tạ Tinh cuối cùng cũng hiểu, thì ra ở đây có một phế khoáng, nhưng chuyện này không liên quan gì đến cậu cả. Tạ Tinh cảm ơn người đàn ông, rồi đột nhiên nghĩ ra, nếu như Vương Thọ hỏi đến là lai lịch của Tinh thạch thì mình cứ nói là đào được ở cái khoáng này là xong

Nghĩ đến đây, Tạ Tinh cảm thấy thoải mái hơn, kiếm được cái cớ để nói dối, nhưng dù gì mình cũng nên đi xem thử, nếu không đến lúc đó vị trí còn không biết thì sao mà nói dối đây

Khoáng thạch Côn Tân học viện cách ở đây không xa lắm, chính xác là ở bên ngoài Côn Triết sơn mạch

Nhưng khi Tạ Tinh đến, cảnh tượng trước mặt làm cậu giật mình, ở đây đâu phải là đi đào khoáng? Rõ ràng là đi đánh nhau a

Có rất nhiều người đang quần ẩu, may mà trong số đó không có cao thủ, lợi hại nhất ở đây cũng chỉ là tụ nguyên tu luyện giả, mà cũng đúng thôi, chỉ là một phế khoáng nếu có tụ nguyên cảnh trở lên mới là lạ

Theo lời nói của những người xung quanh, họ phát hiện được một viên tinh thạch lớn, kết quả ai cũng muốn có được viên đá này, người có thực lực nhất chỉ có 2 người tụ nguyên giả, kết quả là người đến ngày càng nhiều hơn, cuối cùng dẫn đến hỗn chiến

Tạ Tinh nghĩ vì sao một viên đá lớn như vậy lại không bị Côn Tân học viện phát hiện, xem ra chuyện này hoàn toàn không có khả năng, hơn nữa Tạ Tinh cũng không muốn tham gia, chỉ hỏi cho biết thôi. Chẳng buồn nghĩ nữa trực tiếp rời đi, tinh thạch cậu có rất nhiều nên không hơi đâu mà quan tâm đến một ít tinh thạch đó

Sau khi đi vào Côn Triết sơn mạch, Tạ Tinh chạy thẳng vào bên trong, đi sâu vào mấy trăm dặm mới tìm chỗ tu luyện

Côn Triết sơn mạch thường có rất nhiều hung thú xuất hiện. Tạ Tinh cũng không thêm đề ý, bây giờ hung thú đối với cậu chẳng có gì đáng phải lo cả, trừ phi là yêu thú

Tạ Tinh tìm một nơi ít người, đào một động nhỏ. Có khi cậu sẽ phải ở lại đây tu luyện cả năm cho nên phải đào kỹ một chút

Nhưng còn chưa đào xong thì nghe thấy có tiếng bước chân đang chạy, tốc độ không hề chậm hơn cậu. Tuy không phải đang chạy về hướng của Tạ Tinh, nhưng người đó hiện cách cậu không xa. Tạ Tinh bỏ công cụ xuống, trốn vào trong bụi cỏ

Người đang chạy đến là một người đàn ông, toàn thân đầm máu, tay cầm một thanh chủy thủ

Chắc chắn lúc này ông ta vừa cùng đám người tranh giành tinh thạch quần áo

“Tinh thạch ta không cần, ta chỉ muốn lấy viên trân châu nhỏ bên trong thôi” người còn lại Tạ Tinh chưa thấy bao giờ, nhưng xem ra người này mạnh hơn người đàn ông kia rất nhiều ít ra là đỉnh cấp tụ nguyên giả

“Hừ, thứ này đã là của ta, ngươi dựa vào đâu mà đòi lấy? Vậy tinh thạch ta cho ngươi, còn viên trân châu ta lấy. Ngươi trực tiếp gọi nó là tinh tùy đi, Ngã Động Vãn, đừng tưởng chỉ có ngươi là người thông minh, ngươi vì mấy viên tinh thạch mà giết nhiều người như vậy, Tinh tùy cho dù ta đưa cho ngươi, ngươi cũng sẽ không tha cho ta, tâm địa nhà ngươi tưởng rằng ta đây không biết chắc” xem ra người này không hề muốn hợp tác

Tạ Tinh thắc mắc, vì sao trong khoáng tinh thạch lại có viên trân châu

Ngũ Động Vãn không trả lời mà trực tiếp cầm chủy thủ chém tới, 2 người bọn họ lại đánh nhau nhưng sau đó người kia quay đầu bỏ chạy không đánh nữa

Tạ Tinh thấy 2 người vừa đánh vừa chạy rất lâu, Ngũ Động Vãn không tiếp tục đuổi theo, mà lấy ra một lá phù, cái này Tạ Tinh đã thấy qua, rất giống với hai lá Tật Hành phù mà lúc trước Phương Tinh đưa cho

Lá phù trên tay Ngũ Động Vãn hóa thành một đường sáng trắng, trực tiếp bắn xuyên qua

Ngũ Động Vãn cười: “Có phải ngươi đang muốn hỏi, ta có phù Băng Tiễn vì sao không lấy ra dùng ngay từ đầu đúng không? Tiếc là ngươi không cần phải biết” nói xong người kia liền ngã xuống chết luôn

Đúng như Tạ Tinh nghĩ, Ngũ Động Vãn không đi kiểm vật hấn cần, mà nhìn vào Tạ Tinh: “Vị bằng hữu kia, ngươi xem rất lâu rồi, có thể đi ra rồi chứ”

Tạ Tinh đã hiểu vì sao Ngũ Động Vãn không tiếp tục đuổi mà trực tiếp giết chết người đàn ông kia, thì ra hấn sợ việc này bị bại lộ

Tạ Tinh xem Ngũ Động Vãn có vẻ như chưa đạt tới nhất tinh, hề sợ sệt, liền bước ra nói: “Ta không hiểu ngươi nói gì? Lẽ nào ta đã đắc tội gì với ngươi hay sao? Hay là ngươi sợ ta tiết lộ bí mật này?”

“haha...” Ngũ Động Vãn cười: “ngươi nói không sai, ta đang sợ chuyện này bị bại lộ, vậy cũng tốt, ít ra ngươi cũng biết được vì sao mình phải chết”

Nói xong liền rút chủy thủ tấn công Tạ Tinh

Tạ Tinh cảm thấy lạnh sống lưng, không phải vì một chiêu này của Ngũ Động Vãn mà là vì câu nói đó của hắn, những người quanh động khoáng đều đã bị hấn giết, con số lên đến gần 80 người, tên này căn bản là một ác ma chứ không phải con người

Chủy thủ chém tới, Tạ Tinh cười lạnh, cậu vốn không có ý định nhiều chuyện, nhưng nếu người ta chủ động tấn công, cậu tuyệt đối sẽ không khách khí. Dù sao cũng chỉ là mấy viên tinh thạch cấp thấp, cậu không thêm quan tâm

Tạ Tinh tránh được một chiêu đánh tới làm Ngũ động Vãn giật mình, không lẽ đây là một tinh giả, trong lòng nghĩ thầm, xem ra mình đã tự rước phiền phức vào người rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ngưng tinh

Ngữ Động Văn càng kinh ngạc hơn khi thấy Tạ Tinh vùng tỉnh đao chém tới

Người có tu vi cửu tầng tự nguyện đỉnh phong như Ngữ Động Văn cũng bị Tạ Tinh đánh đến không kịp trở tay. Vùng bụng và trên đùi bị trúng 2 đao. Tạ Tinh đã tiêu hao tinh lực rất nhiều, thể lực cũng không còn bao nhiêu mà vẫn cũng giết không được hắn, xem ra cậu đã xem thường đối thủ quá rồi

Cả 2 đánh đến gần kiệt sức, đột nhiên có một mũi tên bằng băng bay đến, nếu không phải Tạ Tinh tập trung cao độ thì đã sớm trúng đòn rồi

Tạ Tinh không hề thấy Động Văn sử dụng phù chú, xem ra phải cẩn thận hơn nữa, không ngờ Ngữ Động Văn lại lên tiếng: “Hôm nay ta chịu thua, mấy thứ này cho ngươi”

Nói xong hắn quay đầu đi luôn

Tạ Tinh ngăn người, người này hình như không phải kẻ hiền lành gì, hắn vì tinh tủy mà giết hết mấy chục mạng người, Tạ Tinh không tin hắn lại dễ dàng bỏ đi như vậy

Nhưng rất nhanh liền nghĩ ra, hắn đã đánh gần nửa ngày rồi, có lẽ lá bùa kia cần dùng tinh lực để kích hoạt, nếu lúc này dùng toàn lực tấn công thì tinh thể rất nguy hiểm nên hắn mới bỏ trốn

Tạ Tinh nghĩ đến đây thì cười lạnh, để hắn chạy thoát ư? Sao có thể, không động thủ thì thôi, nếu đã động thủ thì sao có thể để hắn dễ dàng chạy mất, Tạ Tinh lấy viên Tinh thạch ra cầm trên tay để hồi phục tinh lực. Đây là lần đầu tiên cậu đánh với tu luyện giả thực sự, chiến thuật không đúng, tinh đao sử dụng sai cách, nếu không thì tên này sớm đã bị cậu giết rồi

Thấy Tạ Tinh không đuổi theo, Động Văn cũng ngừng lại, nhưng rất nhanh lại nhìn thấy Tạ Tinh tay cầm tinh thạch cao cấp phóng đến nên đành phải tiếp tục chạy

Tạ Tinh bắn ra 9 cây tự tiễn, vẫn biết thứ này đối với hắn không có tác dụng nhưng vẫn bắn ra nhằm làm giảm tốc độ của hắn. Tạ Tinh nhận lúc hắn né mấy cây tự tiễn thì bay lên bồi thêm 2 nhát đao

Chỉ là... không ngờ mấy cây tự tiễn lại bắn trúng đích

Ngữ Động Văn nhìn mấy cây tự tiễn, hắn không biết rằng Tạ Tinh còn có loại vũ khí này, lúc này Tinh lực đã không còn, không còn sức để phản kháng

Nhìn qua là biết Ngữ Động Văn đã không còn tinh lực, Tạ Tinh không chút do dự tiến lên chém thêm 2 nhát

Lần này động văn không hề phản kháng lập tức bị tinh đao của Tạ Tinh chém bay đầu

Tạ Tinh thở một hơi, kéo 2 cái xác qua một bên, nhặt lấy hai cái túi trên người họ rồi dùng tinh hỏa đốt xác

Tuy không biết Tinh tủy có tác dụng gì, nhưng chiều này tuyệt đối không đơn giản, Tạ Tinh liền chạy khỏi chỗ đó tiếp tục đi vào bên trong Côn Triết sơn mạch

Đến tận lúc trời sắp tối, Tạ Tinh cũng không biết mình đã chạy được bao xa mà gặp hung thú ngày càng nhiều và càng mạnh, thế nên không dám đi tiếp vào trong

Đến một hang động nhỏ, mở hai cái túi mới lấy được ra

Trong túi có tổng cộng ba bốn ngàn kim tệ, mấy chục viên tinh thạch sơ cấp, còn có một viên trân châu trắng chỉ nhỏ hơn trứng gà một chút

Tạ Tinh cầm trân châu xem, lòng nghĩ đây là “tinh tủy” sao? Sao lại có cảm giác mềm mại, còn có mùi thuốc thoang thoang nữa, Tạ Tinh cảm thấy hoang mang không lẽ đây là thuốc?

Nhanh chóng lấy Đan Điện ra xem thử, nhưng trong đan điện không nhắc đến tinh tủy. Nhưng mà nếu là thuốc thì vì sao ngay cả 2 người tự nguyện cảnh cũng biết mà trong đan điện lại không có

Tạ Tinh ngậm vào miệng "tinh tủy" liền tan ra trôi thẳng xuống dạ dày của, cảm giác chỉ như đang uống nước

Dựa theo mùi vị, có lẽ thứ này chắc không có độc. Tạ Tinh cũng không lo lắng

Đang muốn kiểm tra mấy thứ khác, đột nhiên Tạ Tinh cảm thấy trong người có một luồng hơi nóng, phát ra từ đan điện, sắc mặt cậu trở nên trắng bệch

Lập tức hiểu ra là do Tinh tủy

Tạ Tinh không dám chậm trễ, liền luân chuyển tinh lực áp chế, dùng ngũ tinh thần quyết bắt đầu dẫn khí nóng lan ra khắp cơ thể

Sau đó cũng dần bình thường trở lại, mỗi lần luân chuyển một chu kỳ thì khí nóng lại giảm bớt một ít, còn lại thì đưa vào Tử phù

Tạ Tinh vốn nghĩ muốn trở thành 1 sao phải cần đến 1 năm, nhưng mà bây giờ có cảm giác có thể lập tức ngưng tinh

Nghĩ đến đây, Tạ Tinh bắt đầu kết tinh

Khí nóng từ từ tan biến, trừ một ít bị Tạ Tinh hấp thụ, lượng còn lại từ từ phủ bắt đầu hình thành một tinh tủy

Không biết bao lâu, vô số linh khí đã tập trung vào cơ thể cậu, khiến cơ thể tích tụ ngày càng nhiều tinh lực

Sau đó một ngôi sao màu vàng được hình thành ở trên Tử phủ, được bao phủ bởi một màn sương màu trắng, Tạ Tinh biết ngôi sao này còn chưa hoàn chỉnh, nhưng chuyện này không thể hấp tấp được

Bây giờ cậu đang ở cấp nhất tinh sơ kỳ

Tuy chỉ có vậy, nhưng trong cơ thể Tạ Tinh đã có một luồng tinh lực rất lớn, mạnh hơn lúc trước cả trăm lần, chẳng trách lại nói công pháp này là đệ nhất công pháp. Nếu như hình thành nhị tinh hoặc tam tinh, sức mạnh không biết còn lớn đến cỡ nào

Tạ Tinh tùy ý xuất ra một kích, Tinh đao chém ra, kèm theo tinh hỏa màu vàng nhạt mạnh hơn lúc trước rất nhiều, còn có thêm kỹ năng “Tinh Man”, kỹ năng phòng ngự. Hơn nữa còn có thể giấu đi công pháp và tu vi

Ngũ Tinh quyết quả nhiên là cường đại vô cùng, mới bắt đầu tu luyện mà đã lên được nhất tinh

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Tinh tủy bại lộ

Tạ Tinh cảm thấy bất an vì bên trên tử phủ xuất hiện một đám mây màu trắng, hơn nữa là sau khi tu luyện công pháp này, lại không thể thuật nghịch chuyển tu luyện, là công pháp không đúng, hay là cậu tu luyện không đúng đây? Tạ Tinh tuy không hiểu, nhưng cuối cùng cũng đạt được nhất tinh

Nhất tinh đã như vậy, còn nhị tinh hay tam tinh thì sao? Nên làm theo cách tu luyện trên công pháp, hay làm theo những gì mình đã tìm hiểu được? Hiện giờ Tạ Tinh rất bối rối. nhưng nghĩ lại bây giờ mới nhất tinh, bản chuyện sau này còn quá sớm, tạm thời gác qua một bên, làm theo cách tu luyện trước giờ là được rồi, lúc đầu Lâm Vân cũng là tự mình sáng lập ra công pháp này mà, chỉ cần thích hợp với mình là được, không cần quan tâm nhiều như vậy

Theo như ngũ tinh quyết chỉ cần kết được nhất tinh, thì có thể luyện chế pháp bảo của mình, chính là pháp khí, chủ yếu là luyện Thương, có 3 loại thương, đệ nhất Thi Thần thương, đệ nhị Thôn Hồn thương, đệ tam Vô Danh

Vô Danh cũng là một loại thương, nhưng lại không có tên, không biết Lâm Vân luyện thương gì, nhưng lại có thuộc tính Vô Danh

Muốn luyện Vô Danh cần có những nguyên liệu nghịch thiên, “Thiên Diễm Tinh Kim”, “Tinh Thần Lạc Sa”, “Vạn Niên Hàn Linh”, “Lạc Diệp Bán Phần”, hơn nữa yêu cầu tinh hỏa phải đạt đến Thanh sắc mới có thể chế luyện

Mấy loại nguyên liệu này Tạ Tinh cũng chưa từng nghe qua, nhưng trong chiếc nhẫn có mấy nguyên liệu có thể phát ra hỏa diễm, theo như giới thiệu thì chắc là “Thiên Diễm Tinh Kim”, cũng may mấy loại nguyên liệu này giới thiệu rất chi tiết, Tạ Tinh tin rằng chỉ cần có bản hướng dẫn, cậu sớm muộn gì cũng tìm đủ

Hiện giờ tinh hỏa của cậu mới có hoàng sắc, khoảng cách đến thanh sắc còn rất xa, cũng không cần gấp. từ từ cũng tìm được, có thời gian tìm một cây thương để luyện tập. Tránh cho mai một luyện chế ra lại không biết xài, chỉ là không biết bao lâu mới kiếm đủ nguyên liệu chế luyện ra pháp bảo, và những thứ cao cấp hơn đây

Không suy nghĩ nhiều nữa, Tạ Tinh lại ngồi thêm mấy tiếng để ổn định năng lượng trong Tử Phủ. Cảm giác hơi đói, nói không chừng lần kết tinh này phải mất mấy ngày, rồi nhanh chóng ăn một chút lương khô

Tam thời cậu không muốn đi ra ngoài, mới kết tinh xong, hơn nữa cũng chưa lâu, cậu cần giết vài hung thú để luyện tập, đồng thời đi hái một số linh dược có trong “Đan điền” để luyện đan

Có những tài nguyên tốt như vậy không sử dụng thì thật ngu ngốc, bây giờ cậu đã có thể tự bảo vệ mình, luyện đan là nhiệm vụ trước mắt. Tạ Tinh cũng biết nếu như không có cơ duyên thì làm mình có được Tinh Tủy, mà không có tinh tủy thì không biết bao giờ mới đạt được Nhất Tinh

Nên tài nguyên để tu luyện là rất cần thiết, lúc trước đi cùng Khinh Y đã nghe cô nói qua. Sau này cần rất nhiều tài nguyên, nếu như có thể học được luyện đan, nói không chừng có thể gia tăng tốc độ tu luyện

Với lại cậu còn phải giúp Ấu Tinh chuẩn bị một chút tài nguyên tu luyện, tuy Ấu Tinh là Thiên tinh nguyên, nhưng cũng cần tới tài nguyên. nhất định phải học được luyện đan, cậu mới có thể tăng tốc độ tu luyện, mới có thể nhanh chóng tìm người phụ nữ tên Dương Dung kia, mang Ấu Tinh trở về

Ngay lúc Tạ Tinh chuẩn bị đi ra ngoài thì nghe được một cuộc đối thoại giữa 2 người nào đó

“Là ở đây sao?” Có một giọng hơi trầm hỏi

“Đúng, tuyệt đối không sai, ở đây giao động linh khí rất lớn, chắc chắn ở đây có ngòi tu luyện, hơn nữa cách Côn Tân khoáng động không xa, nếu như người đó có được tinh tủy chắc chắn sẽ ở gần đây tu luyện” lại có một giọng khác cất lên

Tạ Tinh nghe mà giật cả mình, không lẽ Động Văn chưa giết hết những người ngoài đó? sao lại bị lộ được, hơn nữa 2 người này còn theo dấu vết tu luyện của cậu mà tìm đến đây

“Ta chỉ sợ là có thằng ngu lập tức ăn luôn Tinh Tủy, nếu vậy thì chúng ta công cốc rồi” lại một câu nữa truyền đến

“Hừ, ăn sao, cho dù hân có tu luyện thiên giai công pháp cũng không thể hấp thụ được lượng linh khí lớn như vậy, tuyệt đối sẽ bạo thể mà chết. Ta chưa từng nghe nói tinh tủy có thể ăn, nếu như biết đó là tinh tủy thì tuyệt đối sẽ không dám ăn đâu”

Tạ Tinh cảm thấy ngạc nhiên

Khó trách tại sao Đan Điền của mình lại như bị lừa đốt. Nhưng may mà Tạ Tinh còn có Tử phủ, nếu như là người khác thì chắc chắn sẽ bạo thể mà chết. Thì ra Tử Phủ đã giúp cậu tích tụ tinh lực của tinh tủy thành đám mây phía trên

Nghĩ đến đây liền cảm thấy đám mây đó như một bao thuốc nổ, không biết đến lúc nào sẽ nổ tung

“Ồ trong đây có dấu vết của con người, còn có một sơn động nữa nè...” Tạ Tinh nghe vậy liền biết mình đã bị họ phát hiện

Hai người phát hiện được sơn động thì lập tức lui ra, Tạ Tinh cũng không tiếp trốn mà là từ từ bước ra

“Sao lại có một người thường ở đây?” người đàn ông giọng trầm trầm lên tiếng, Tạ Tinh cố ý ẩn giấu tu vi, hai người này không thể nhìn ra được

Cả hai tầm bốn mươi tuổi, đầu tóc hơi rối, xem ra tu vi cao hơn Động Văn nhiều, ít nhất cũng là nhất tinh. còn người còn lại tu vi cũng không kém hơn người kia là bao

“Một người thường như ngòi đến đây làm gì?” Người đàn ông nói tiếp

Tạ Tinh cười nhẹ, tu tinh giả nào cũng có thái độ cao ngạo như vậy, Tạ Tinh liếc qua một lượt rồi nói: “Ta có quen hai người sao? hay đây là nhà của 2 người? nếu không quen biết, lại không phải nhà ngòi, thì ta ở đây, liên quan gì đến các ngòi”

“To gan” người đàn ông có khuôn mặt đen lập tức phẫn nộ, nhanh chóng bay đến trước mặt Tạ Tinh, đưa tay lên muốn bóp cổ cậu

Tạ Tinh không hề suy nghĩ, nhanh chóng nắm lấy tay người đàn ông này bẻ một cái, mấy tiếng "răng rắc" phát ra, xương tay đã gãy

“A ...” Chỉ kịp kêu một tiếng kêu, người đàn ông đã bị Tạ Tinh đá văng

Tạ Tinh nhìn người đàn ông văng hơn vài chục mét, đụng vào một cái cây to, lại một tiếng vang lên, cái cây và người đàn ông thời gục xuống, không biết sống chết

Tạ Tinh nhìn lại chân của mình, không ngờ lại mạnh đến vậy, cũng hơi khoa trương rồi, dù gì thì người này cũng là nhất tinh tu luyện giả

Tên còn lại biến sắc, trong lòng nghĩ không hay rồi, lần này gặp phiền phức lớn rồi

“Xin lỗi, Tiên bối, chuyện này là do chúng ta sai, ta là Chu Vĩnh Cường của Địa Hoá Môn” người đàn ông kia đề phòng Tạ Tinh, cung kính khai báo tông môn, hy vọng cậu sẽ tha cho mình

Tạ Tinh xem chừng công pháp của mình mạnh hơn hai người này rất nhiều. thấy người đàn ông muốn rời đi, liền phóng ra Tinh đao. muốn tông phái hân không biết, tốt nhất là nên giết người diệt khẩu, nếu không có thể sẽ gặp phải phiền phức

Một nhát dao ngăn cản đường trốn thoát của Chu Vĩnh Cường, hân biết Tạ Tinh muốn giết mình nên ném ra những quả cầu màu đỏ, rồi quay đầu chạy tiếp

Tạ Tinh biết đây chắc là một loại lựu đạn, tuy không biết uy lực cỡ nào nhưng cũng không dám sơ ý, lập tức phát động Tinh Man bảo vệ

Mấy tiếng nổ phát ra, Tinh man có chút run động nhưng vẫn phòng thủ chắc chắn

Thấy hoá lời không hề có tác dụng với Tạ Tinh, Vĩnh Cường không dám ở lại, quay đầu chạy luôn, Tạ Tinh thấy hân ngay không hề phòng ngự mà toàn lực tháo chạy, liền không chậm trễ chém ra tinh đao

Vĩnh Cường không kịp phản ứng đã bị Tinh đao chém thành hai mảnh

Nhật vật phẩm của 2 người, lại có thêm mấy ngàn lượng vàng, còn có mười mấy viên tinh thạch. Tạ Tinh nghĩ, quả nhiên ăn cướp là con đường nhanh nhất để làm giàu. lúc trước vì 100 lượng vàng mà làm ăn vất vả, giờ 1 vạn lượng vàng lại có được quá dễ dàng

Đồng thời Tạ Tinh cũng biết, chỗ này không thể ở lâu, không cần dọn dẹp hai cái xác, hung thú sẽ tự động đến xử lý, nhanh chóng rời khỏi, kiếm một số linh dược sơ cấp bắt đầu học luyện đan, nhưng đến giờ cậu vẫn không hiểu, vì sao chuyện tình duyên lại bị bại lộ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Yêu thú cấp 3

Tạ Tinh biết đây chỉ là phía ngoài của Côn Triết sơn mạch, vẫn chưa đi vào trong, nên yêu thú rất ít, cơ bản chỉ là những hung thú, cũng không có những dược thảo giá trị cao, hơn nữa bây giờ hung thú đối với cậu mà nói đã không có gì nguy hiểm nữa

Với lại cũng không có linh dược, không còn cách nào học luyện đan, Côn Triết sơn mạch không rộng như thập vạn sơn lâm, nhưng cũng rộng gần vạn dặm

Khi Tạ Tinh đi sâu vào trong khoảng 4 nghìn dặm thì thấy được nhiều linh thảo hơn, tuy là đẳng cấp hơi thấp, nhưng đối với Tạ Tinh như vậy cũng đủ rồi, theo như giới thiệu trong Đan Điển, chỉ cần là linh thảo thì loại nào cũng không được bỏ qua. Ngoài ra trên đường đi còn gặp nhiều yêu thú, đa số là yêu thú cấp 1, đối với người tu luyện ngũ tinh quyết như Tạ Tinh thì bọn chúng vô cùng yếu đuối, nên chủ yếu cũng chỉ đi tìm linh thảo

Hai tháng trôi qua, Tạ Tinh đã kiếm được rất là nhiều linh thảo cấp thấp, yêu thú cấp 1 giết được cũng rất nhiều, ngoài một số yêu thú cấp một có những vật liệu đáng giá ra thì đa số những con khác không có thứ gì giá trị cả

Yêu thú cấp 2 thì rút ra nguyên liệu có giá trị hơn, quan trọng là cấp 2 Tạ Tinh vẫn có thể đối

phó được, chỉ là tốn chút sức, còn nếu muốn có Yêu Đơn thì phải săn yêu thú cấp 3

Nhưng nếu thấy yêu thú cấp 3 thì Tạ Tinh liền tránh né

Cậu không ngừng tìm hiểu và phân biệt các loại linh thảo, còn phải học tập Đan Điển, cũng đã biết khá kiến thức về linh thảo, ngay cả những loại linh thảo hiếm cũng bị Tạ Tinh tìm thấy

Tuy rằng Tạ Tinh đã đi vào bên trong Côn Triết sơn mạch khoảng 6 nghìn dặm, linh thảo cao cấp nhất cũng chỉ có một đoá Hồng Tâm Thảo trên trăm tuổi, là linh thảo cấp 3, đáng giá hơn một chút, hơn nữa Hồng Tâm Thảo còn là nguyên liệu để chế tạo Liệt Hoả đơn, đối với những người tu luyện thuộc tính Hoả rất có tác dụng nên giá của Hồng Tâm thảo thậm chí mắc hơn cả những thảo dược cấp 4 thông thường

Vì đoá Hồng Tâm thảo này mà Tạ Tinh xém chút là chết dưới tay của một con Hoả Lang cấp 2 đỉnh phong, lấy được cậu liền chuẩn bị rời đi, ở đây quá nguy hiểm, cũng nên trở về học luyện đan dược rồi, với lại Vương Thọ chắc cũng sắp bế quan xong

Ngay lúc Tạ Tinh chuẩn bị về thì phát hiện ra một loại linh thảo cao cấp, đó là Song Diệp Cô cấp 4, là nguyên liệu để chế tạo Cố Nguyên đan cấp 2 và Cường Thần đan cấp 3

Cố Nguyên đan chủ yếu là để những tu luyện giả cấp thấp ổn định lại cảnh giới, còn Cường Thần đan có thể gia tăng tinh thần của tu luyện giả

Mà ở đây không chỉ có một cây, Tạ Tinh nhìn xung quanh có đến hơn 7 cây, tuy đa số vẫn chưa đến 100 năm, nhưng trong đó có 2 cây hơn trăm năm tuổi

Có linh thảo cấp 4 xuất hiện, suy nghĩ đầu tiên của Tạ Tinh là gần đây có yêu thú, nhưng thật tế lại không hề có. Không lẽ là hiện tượng lạ xuất hiện?

Không nghĩ nhiều, Tạ Tinh chỉ muốn lấy mấy đoá linh thảo rồi đi ngay. nói không chừng là bẫy của yêu thú, Tạ Tinh nghĩ đến rất nhiều trường hợp, nhưng cũng nhanh chóng chạy đi đến chỗ linh thảo, khi sắp đưa tay ra hái thì tự nhiên có một cảm giác nguy hiểm đến từ bên dưới

Tạ Tinh nhanh chóng né ra, cơ thể liền lui về sau gần mười mấy mét

Ngay tại chỗ Tạ Tinh đứng lúc này có một con bão đá bay lên, tốc độ rất nhanh, tuy đã kịp né nhưng vẫn bị xây xát

Tạ Tinh cảnh giác nhìn xung quanh

Một cái đầu dài khoảng 3 mét đột nhiên xuất hiện trước mặt Tạ Tinh. Tạ Tinh tuy ở thập vạn sơn lâm đã nhiều lần đánh yêu thú, nhưng chưa từng gặp qua loại yêu thú này, không thể nhận ra nó là con gì

Nhưng xem mấy cái răng nanh của nó và lớp da dày thì đoán đây ít nhất cũng phải là yêu thú cấp 3

Yêu thú cấp 3 không chỉ có yêu đơn, mà còn rất đáng giá, Tạ Tinh ở Côn Triết sơn mạch đã lâu, cũng chỉ thấy qua 3 con thôi, nhưng bình thường khi

thấy yêu thú cấp 3 phản ứng đầu tiên của Tạ Tinh là trốn tránh. Nhưng con yêu thú này cậu lại không muốn bỏ lỡ, là vì bên cạnh nó có rất nhiều linh thảo, nếu giết được cũng có thể thu thập nguyên liệu trên người bán được một số tiền lớn

Lát sau Tạ Tinh mới cảm thấy sợ hãi, yêu thú cấp 3 không phải cậu muốn đối phó là có thể đối phó được. Chưa nói đến con xúc sinh này rất gian xảo, tính cảnh giác cũng rất cao. trốn ở dưới đất, tuyệt đối là có ý đồ không tốt, muốn dùng linh thảo để dụ con mồi vào bẫy, có thể tưởng tượng được con này đã làm thịt bao nhiêu tu luyện giả rồi, ngay cả xương cũng ăn cho bằng hết, vì cách đột kích của nó rất ít người có thể né tránh

Con yêu thú nhìn thẳng vào Tạ Tinh, không lập tức lao đến, nó đã ăn rất nhiều tu luyện giả nhưng chỉ có người này có thể thoát khỏi miệng của nó khiến nó cảm thấy rất khó chịu

Một người một thú nhìn nhau có đến mấy giây, lúc này con yêu thú nhảy bổ vào Tạ Tinh

Tạ Tinh liền rút chủy thủ chém thẳng vào móng vuốt của con yêu thú, tạo ra những tiếng kim loại chạm vào nhau

Tạ Tinh bị con yêu thú hất tung ra xa

Con yêu thú tiếp tục tấn công, mở miệng phun ra một loại dung dịch có màu vàng

“Có độc”

Tạ Tinh biết ngay là chất dịch đó có độc liền nhanh chóng thi triển Tinh man để bảo vệ

Chất dịch vừa chạm vào tinh man liền biến mất

Sau khi Tinh Man biến mất Tạ Tinh liền dùng Tinh đao chém thẳng vào con yêu thú

Tinh đao chỉ có thể chém bay một lớp lông dày của con yêu thú, sát thương không cao. Trận chiến này kéo dài, Tinh đao của Tạ Tinh đang ngày càng yếu dần đi

Thấy Tạ Tinh đang yếu thế, nên con yêu thú chủ động nhảy bổ vào, rồi đột nhiên ngừng lại

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: La Thiên tu tinh học viện

Tạ Tinh bất ngờ xuất liền 3 chiêu tinh đao nhắm thẳng vào miệng của yêu thú, cậu không tin rằng nội tạng của nó cũng cứng như thép

Vừa chém xong, Tạ Tinh lập tức lùi về sau, nếu như không thể giết được con yêu thú thì đành quay đầu bỏ chạy không ngừng thôi

Một tiếng kêu thảm thiết phát ra từ yêu thú, đồng thời máu hòa với chất dịch phun trào, Tạ Tinh thấy nhẹ cả người, quả nhiên nó không thể tu luyện nội tạng được, tuy vui mừng nhưng không dám lại gần, nhờ đâu nó chưa chết hẳn thì nguy

Tạ Tinh tay cầm chủy thủ, đứng từ xa nhìn chằm chằm con yêu thú, thấy nó còn có thể gào lên liền giơ chủy thủ trong tay đâm thẳng vào miệng nó, đồng thời bồi thêm 2 nhát tinh đao, khiến con yêu thú không kịp trở tay

Cứ thế, nó kêu một tiếng, cậu lại xuất một chiêu tinh đao

Tổn cả một canh giờ, con yêu thú mới yên lặng trở lại, Tạ Tinh thở dài, từ từ đi qua đó, xem thử nó đã chết hay chưa

Tuy biết nó đã chết, nhưng Tạ Tinh biết rõ được khoảng cách về thực lực giữa mình và yêu thú cấp 3, nếu như không phải nó sơ xuất, thì chắc bây giờ cậu đã nằm trong bụng nó rồi

Đây cũng là một lời nhắc nhở đối với Tạ Tinh, đối đầu với đối thủ gian xảo cũng không sao quan trọng là phải biết nhân lúc đối phương sơ hở mà ra tay

Tạ Tinh cẩn thận thu thập tám cây linh thảo, rồi mới đến gần con yêu thú, rút chủy thủ thu thập những nguyên liệu có trên người nó

Một tiếng vỗ tay vang lên, trước đó Tạ Tinh không hề phát hiện có người. Lập tức nhìn qua, không xa có một vị công tử bạch y đang đứng, miệng đang mỉm cười nhìn cậu, thấy Tạ Tinh nhìn mình liền chậm rãi nói: “Vị bằng hữu này, huynh thật có bản lĩnh”

Tạ Tinh giật mình, tự trách mình quá mất cảnh giác, không hề phát hiện ra có người đi đến gần. Tuy biết người này không có sát khí nên khó phát hiện, nhưng một phần cũng do cậu không có thói quen giải phóng thần thức để quan sát xung quanh. xem ra sau này phải tăng thêm cách cảnh giác bằng cách giải phóng thần thức ở những nơi nguy hiểm

“Các hạ là ai?” Tạ Tinh ngừng tay, hỏi, nhân tiện xem xét tu vi của đối phương, người này có tu vi tuyệt đối cao hơn cậu

Thấy Tạ Tinh nhìn mình như đối thủ, vị công tử kia nói: “Vị bằng hữu này không cần đa nghi, Ta không có ác ý, chỉ là thấy bằng hữu đối phó với Địa Giáp quái, thủ pháp phi phàm, nên đến để làm quen. Đặc biệt đối với đạo khí vô hình của bằng hữu rất là ngưỡng mộ ...”

Tạ Tinh ngẩn ra, từ lúc cậu đến Cửu Thần đại lục chưa từng có tu tinh giả nào chủ động đến làm quen, thế nên đối với hành động của người này cậu cảm thấy rất ngạc nhiên

Địch ý trong mắt Tạ Tinh giảm đi rất nhiều, vị công tử nọ nói tiếp: “Ta ở La Thiên tu tinh học viện tên là Lý Thiếu Nghiệp, lần này đến Côn Triết sơn mạch là để thí luyện”

Tạ Tinh nhìn người này, trên người không dính bất kì hạt bụi nào, thậm chí cười nhạt, ta mà tin người đến để thí luyện mới lạ. Tạ Tinh đáp lời: “Tân tu Tạ Tinh, đến đây cũng là để thí luyện”

Người nọ thấy Tạ Tinh không có tin tưởng mình liền cười nhẹ nói tiếp: “Tạ huynh công pháp phi phàm, Ta không thể xem được tu vi của Tạ huynh, nhưng chắc là cũng không thua kém gì ta, mà ta là thuần tinh nguyên, bây giờ chỉ là Tinh sĩ đỉnh phong, Tạ huynh tuổi tác không thể nào lớn hơn ta được, với tư chất tốt như vậy, sao lại không vào học viện tu luyện mà đi làm một tân tu?”

Tạ Tinh lòng đầy nghi vấn nhìn Lý Thiếu Nghiệp, cậu luôn cho rằng người này ít nhất cũng là Tinh tướng, không ngờ còn là Tinh sĩ đỉnh phong, rõ ràng hần tu luyện công pháp phi phàm, nếu không thì đã sớm bị cậu phát hiện rồi

Tạ Tinh đương nhiên biết La Thiên tu tinh học viện, là trường tu tinh tốt nhất của Kỳ Đan đế quốc. Kỳ Đan đế quốc nổi tiếng cũng là nhờ vào ngôi trường này, học viện trong trường cũng được phân bổ đến nhiều quốc gia khác nhau

Nói thẳng ra thì La Thiên tu tinh học viện còn cao hơn cả Kỳ Đan đế quốc, không phải môn phái nào cũng có thể so sánh được

Tạ Tinh đã tin lời Thiếu Nghiệp nói, khó trách hần nhỏ tuổi như vậy đã có tu vi lợi hại như thế liền nói: “Ta vốn muốn đến Đông Khai học viện, nhưng mà khi trắc thí ...”

Nói đến đây Tạ Tinh liền dừng một chút, cậu đột nhiên nghĩ ra nếu nói không có tinh nguyên thì người này chắc sẽ không tin, liền nói: “là Ngũ tinh nguyên, không có cách nào vào được học viện, nên chỉ có thể làm một tân tu

“Ngũ Tinh nguyên? không thể nào? Tuy ta nhìn không ra huynh tu luyện tinh quyết gì, nhưng tuyệt đối không kém hơn ta bao nhiêu, đừng nói là ngũ tinh nguyên, ngay cả tam tinh nguyên cũng không thể làm được, biết đâu Đông Khai học viện trắc thí sai. nếu như Tạ huynh tin tưởng ta, ta sẽ giới thiệu Tạ huynh đến La Thiên học viện để tham gia trắc thí” Thiếu Nghiệp cảm thấy nghi ngờ, hần không phải nghi ngờ Tạ Tinh, mà là nghi ngờ Đông Khai học viện trắc thí sai lầm

Tạ Tinh đương nhiên không muốn đi trắc thí tinh nguyên, ngay khi muốn mở miệng, thì Thiếu Nghiệp đã nói tiếp: “Tạ huynh, ta thấy huynh chỉ có một kỹ năng, hình như hơi giản dị quá rồi, nếu gia nhập La Thiên chắc chắn huynh sẽ được học thêm nhiều Tinh kỹ khác”

Tạ Tinh nghe thấy liền động lòng, nếu như có nhiều tinh kỹ, cậu sẽ có thêm nhiều lựa chọn khác để bảo toàn mạng sống. Mà hình như Thiếu Nghiệp chưa nhìn thấy kỹ năng Tinh Man của mình thì phải

Thấy Tạ Tinh động lòng, Thiếu Nghiệp liền lấy ra một ngọc bài đưa cho Tạ Tinh: “đây là ngọc bài của ta, huynh trực tiếp đến La Thiên học viện báo rằng muốn tìm Lý Thiếu Nghiệp, đảm bảo không ai không biết. Chỉ là La Thiên học viện khác với các học viện khác, chỉ tiếp nhận đệ tử ít nhất song tinh nguyên trở lên và tu vi ít nhất cũng phải là Tinh giả

Hơn nữa mỗi năm chỉ thu nhận 300 người, năm nào cũng đều có các đại môn phái, các đại châu quốc gia đến tranh đoạt 300 học vị này. Đương nhiên ta cũng không thể giúp huynh trực tiếp đi vào nhưng cầm ngọc bài này có thể trực tiếp đi báo danh tranh đoạt

La Thiên học viện còn có một quy tắc, nếu như huynh không có tinh nguyên, chỉ cần chưa qua 30 tuổi thì có thể tham gia cuộc thi tuyển chọn Tinh sĩ cấp bậc trở lên, chỉ cần huynh đạt thành tích tốt thì huynh có thể trở thành học viên của học viện La Thiên

Tạ Tinh tiếp nhận ngọc bài, trong lòng nghĩ nơi này cũng rất thích hợp với mình. nhưng mà nếu đến học viện thì trước tiên phải giấu kỹ tinh nguyên của mình đã, cậu không muốn trở thành chuột bạch. Tinh nguyên bình thường không nói, nếu như là tinh nguyên đặc thù thì lúc Tạ Tinh trắc thí ở Á Cát thành chắc chắn đã phát hiện ra

Xem ra cũng nên quay về Thiên Tử cốc xem có thể trở thành ngoại môn đệ tử không, biết đâu còn có thể đi vào tàng kinh các, nếu không được thì sẽ tìm cách khác

Nghĩ đến đây Tạ Tinh liền cất ngọc bài, cười nói: “nếu vậy thì phải cảm ơn Lý huynh rồi, ta về giải quyết chút chuyện riêng, nhất định sẽ đến La Thiên học viện thử vận khí”

“Haha, vậy được rồi, Ta cũng không làm phiền Tạ huynh thu thập chiến lợi phẩm nữa” Thiếu Nghiệp hình như cảm thấy Tạ Tinh vẫn có phần cảnh giác nên lập tức quay đầu đi mất

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52: Yêu cầu

Tạ Tinh nhìn về hướng Lý Thiếu Nghiệp rồi đi, nghĩ hoài cũng không ra là bản thân mình có gì để người ta xem trọng, liền không nghĩ nữa tiếp tục thu thập nguyên liệu trên người con yêu thú

Thu thập nguyên liệu xong, Tạ Tinh nhanh chóng chạy ra khỏi sơn mạch rồi tiện thể ghé qua động khoáng thạch xem sao, phát hiện rằng người ở đây cũng rất đông, càng không ngờ lúc này lại có thêm một số Tinh giả đến, không biết đã xảy ra chuyện gì

Nhưng những chuyện này không phải là chuyện Tạ Tinh có thể can thiệp, bây giờ cậu đã có nhiều tiền, không cần phải tiết kiệm nữa, liền đi đến thị trấn gần đó tắm tấp rồi mua mấy bộ đồ sau đó mới về Thiên Từ cốc

Theo như tính toán của Tạ Tinh, chắc phải một thời gian nữa Vương Thọ mới tu luyện xong, lúc đầu hắn nói khoảng năm tháng, nhưng khi Tạ Tinh về đến vườn thảo dược đã thấy Vương Thọ đang ngồi đó, trên mặt không chút biểu cảm, nhưng nhìn thấy Thẩm Tam cũng ở đó liền hiểu ra là chuyện trộn tinh thạch vào nước tưới linh thảo đã bị bại lộ

Tạ Tinh bây giờ đã kết thành nhất tinh, nhìn qua là biết Vương Thọ cũng là nhất tinh tinh giả, xem ra hắn đã thành công rồi, nghĩ đến đây liền đi đến chúc mừng: “Vương quân sự xuất quan rồi, chúc mừng, chúc mừng”

Vương Thọ sắc mặt không đổi chỉ nói nhẹ nhàng liếc nhìn Tạ Tinh: “Bảo người chăm sóc vườn thảo dược, người lại để Thẩm Tam làm, nếu như vậy thì cần người làm gì?”

Tạ Tinh nghe thấy vậy liền biết Vương Thọ không có ý trách mắng mà chỉ muốn hỏi chuyện của nguyên liệu bèn giả bộ không biết nói: “Vì lúc trước vườn thảo dược có vấn đề, ta phải nhanh chóng ra ngoài tìm cách khắc phục, sau đó nghe một vị sư huynh nói là linh khí không đủ, nên muốn đi kiếm một số nguyên liệu có thể hồi phục lại linh khí”

“Nhưng lại không biết được nguyên liệu nào mới có linh khí nên mới đến Côn Triết sơn mạch, phát hiện được ở đó có một khoáng động bị bỏ hoang, rồi đào được một ít đá. Mấy loại đá này hình như ta đã thấy qua ở Tu Tinh Các, có vẻ là Tinh thạch nên ta liền trộn nó với nước tưới lên không ngờ thảo dược lại phục hồi như cũ”

Sau đó thấy vườn dược của Thẩm Tam cũng gặp phải vấn đề y hệt nên ta đưa những nguyên liệu còn dư lại cho y, tự mình đi ra ngoài tìm tinh thạch xem còn không, vì vậy Thẩm Tam mới thay ta chăm sóc mấy ngày

Vương Thọ không hề ngạc nhiên, rõ ràng hắn biết trong nước có trộn Tinh thạch nên mới hỏi để xác nhận mà thôi: “nhiều linh thảo như vậy, người dùng một viên chắc không đủ, không lẽ người đào được nhiều khoáng thạch lắm sao?”

Tạ Tinh liền nói: “Cũng không nhiều, lần trước đào được 2 viên, sau đó thì không đào được gì nữa nên đành phải quay về”

Quả nhiên Vương Thọ nghe xong liền nghi ngờ, một viên tinh thạch mà có thể làm cho cả 2 vườn sinh trưởng nhanh như vậy sao

“Người không phải nói còn một viên sao? đưa ta xem xem” Vương Thọ hỏi

“Thượng phẩm tinh thạch?” Vương Thọ cầm trên tay viên tinh thạch của Tạ Tinh, sắc mặt biến đổi: “Người nói là tinh thạch này là do người đào được ở một động khoáng bị bỏ hoang?”

Tạ Tinh giả bộ nói: “đúng rồi? thì đào ở chỗ đó, nhưng mà khi đến lần thứ 2 thì đã có rất đông người đến, làm ta không đào được gì cả”

Vương Thọ thất vọng ngồi xuống nói: “Chuyện này cũng dễ hiểu thôi, vì động khoáng bị bỏ hoang mà, nhưng ai lại đi lấy tinh thạch thượng phẩm làm nguyên liệu, thật là ...” Vương Thọ cầm viên Tinh thạch không có ý trả lại cho Tạ Tinh

Thấy vậy Tạ Tinh liền nói: “Lúc đó ta thấy cũng có người đào được viên tinh thạch giống viên của ta, nhưng đã bị rất nhiều người vây cướp, ta nghĩ viên tinh thạch này không hề đơn giản nên định mang đi tặng cho Vương quân sự, cái này chỉ có tu tinh giả mới cần dùng tới”

Tạ Tinh đương nhiên sẽ không nói cho Vương Thọ biết mình làm vậy là vì không biết giá trị của tinh thạch, mà cậu muốn Vương Thọ thấy rằng bản thân biết rất rõ viên tinh thạch quý cỡ nào mà vẫn mang tặng hắn

Nghe xong lời của Tạ Tinh, sắc mặt Vương Thọ tốt hơn rất nhiều, nói với Thẩm Tam: “người về vườn của người đi, chuyện ở đây cứ để cho Tạ Tinh xử lý”

Thẩm Tam chào một tiếng rồi đi ra, cứ phải ở đây làm hắn cảm thấy không thoải mái

Thấy Thẩm Tam đi rồi, Vương Thọ cất tinh thạch rồi nói với Tạ Tinh: “người chăm sóc vườn thuốc rất tốt, còn kiếm được một viên tinh thạch, Vương

Thọ ta sẽ không bạc đãi ngươi, bây giờ ta đã là nội môn đệ tử, nói đi, ngươi có yêu cầu gì, chỉ cần ta có đủ điều kiện ...”

Quả nhiên tên họ Vương này rất biết điều, nếu như Tạ Tinh muốn được hán chiếu cố thì sẽ nói không có vấn đề gì cần phiền hán nhưng mà Tạ Tinh lại không muốn kết giao với hán, một nhất tinh tinh giả chĩa là gì cả nên nói: “Mong muốn lớn nhất của ta là có một ngày trở thành ngoại môn đệ tử của Thiên Từ cốc. nhưng ta cũng sẽ nghe theo Vương quân sự ...”

Vương Thọ nghĩ hán là nội môn đệ tử, nhận một người vào làm ngoại môn cũng không khó, nhưng Tạ Tinh phải làm Tật dịch thì rất có khả năng tinh nguyên rất kém hoặc thậm chí là không có tinh nguyên

Muốn hán giúp việc này cũng được, nhưng chỉ một viên tinh thạch xem ra không đủ

Tạ Tinh thấy Vương Thọ chê tiền phí không đủ, trong lòng nghĩ người này thật tham lam, cậu tuy không biết giá trị của viên thượng phẩm Tinh thạch, nhưng cũng biết giá trị không hề nhỏ. Chỉ là một ngoại môn đệ tử thôi, cơ bản không cần động đến những người cấp trên

Tạ Tinh không đợi Vương Thọ nói, lại lấy từ trong túi ra một bao linh thảo cấp thấp nói: “Vương quân sự, đây là số linh thảo mà lần này ta đi Côn Triết sơn mạch kiếm được, ngài xem có dùng được không?”

Vương Thọ nhìn sơ qua, cũng không mấy quan tâm, nhưng thâm thán phục sự nhanh trí của Tạ Tinh, đang muốn mở miệng bảo Tạ Tinh làm thêm một thời gian thì đột nhiên thốt lên kinh ngạc: “Song Diệp Cô?”

Đưa tay cảm lấy một đoá trăm năm Song Diệp cô mà run run, là linh thảo cấp 4, không biết Tạ Tinh từ đâu mà có được

“Đây là Song Diệp Cô sao? ta nhìn thấy nó mọc ở một nơi không gây chú ý, nhìn thấy đẹp mắt nên hái về. Vương quân sự, song diệp cô này có tác dụng gì?” Tạ Tinh giả bộ hỏi

Vương Thọ cạn lời, nhìn nhìn Tạ Tinh, thằng này vận khí sao lại tốt như vậy, không chỉ đào được thượng phẩm linh thạch, ngay cả được thảo cấp 4 cũng có thể kiếm được luôn, không lẽ xung quanh không có yêu thú sao

Nhưng mà một thượng phẩm tinh thạch thêm một cây song diệp cô, Vương Thọ biết rõ giá trị của nó đã vượt xa mức phí cho việc mà Tạ Tinh nhờ hán giúp, cũng không dám từ chối nữa, liền nói: “chuyện ngươi muốn làm ngoại môn đệ tử cứ đề ta lo. Ta lập tức phải vào nội môn tu luyện, nếu như ngươi có thể vào ngoại môn thì chức quản sự của vườn thuốc này giao lại cho ngươi”

Mỗi năm cần giao cho tông môn một lượng linh thảo nhất định, lát nữa ta sẽ nói rõ hơn, ngươi về đợi tin đi”

Vương Thọ gật gật đầu, rất hài lòng với biểu hiện của Tạ Tinh, tên tạp vụ này tuy không phải người tu luyện nhưng rất biết điều, chẳng trách lại được phân đến vườn thảo dược

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Cuộc tranh chấp tinh thạch

Tạ Tinh cũng không gấp, một người nội môn đệ tử muốn nhận một người vào làm ngoại môn đệ tử căn bản là chuyện rất đơn giản

Quả nhiên sau một tuần, Tạ Tinh nhận được thông báo: vì cậu quản lý tốt vườn thảo dược nên được phá lệ nhận làm ngoại môn đệ tử, tiếp quản vườn được thảo mà Vương Thọ để lại

Tạ Tinh rất thỏa mãn, xem ra Vương Thọ này không phải loại người lấy được tiền rồi thì chuồn mất, vậy là việc này đã xong, thời gian tiếp theo, cứ như kế hoạch, nỗ lực cống hiến cho môn phái, tích đủ điểm sẽ được vào Tầng Thư các để học tập kiến thức tu tiên

Nhưng từ ngoại môn quản sự trở thành ngoại môn đệ tử, Tạ Tinh cần phải đi thay đổi ngọc bài thân phận của mình

Vì Tạ Tinh đã đạt được nhất tinh nên không sợ bị lộ tu vi, mỗi ngày đi lòng vòng, gần như đã nắm rõ mọi góc ngách ở Thiên từ cốc. Nhưng chỉ hạn chế ở khu vực ngoại môn, còn về Tầng Thư các, luyện khí, luyện đan những nơi đó thuộc nội môn quản lý, ngoại môn đệ tử muốn đi vào cũng được nhưng cần phải có tinh thạch, chuyện này đối với Tạ Tinh không thành vấn đề

Tạ Tinh đến nơi nhận ngọc bài thân phận của ngoại môn đệ tử, quản lý ở đây là một người phụ nữ trung niên

Tạ Tinh đưa ngọc bài, người phụ nữ nhận lấy rồi nói: “ngồi xuống trắc thí tinh nguyên”

“Còn phải trắc thí tinh nguyên?” Tạ Tinh hỏi lại, cậu tưởng là Vương Thọ đã thay mình lo liệu việc này rồi chứ, không ngờ đến đây còn phải trắc thí

“Nhanh lên...” Người phụ nữ trung niên bắt mắt với sự chậm trễ của Tạ Tinh

Tạ Tinh biết không thể tránh được, chỉ đành đưa tay lên ngọc bài trắc thí, trong lòng nghĩ lỡ như trắc thí ra thiên tính nguyên thì sao?

“Ngũ hệ tạp tính nguyên...” giọng nói của người phụ nữ đã làm Tạ Tinh bừng tỉnh lại từ trong mớ suy nghĩ hỗn loạn? Thật không vậy, mình đã ăn “tiên tùy đơn” rồi mà, sao Âu Tinh là thiên tính nguyên, còn mình lại là Ngũ hệ tạp tính nguyên? Không đúng, tốc độ tu luyện của mình nhanh như thế không thể nào là tạp tính nguyên được?

“À...” người phụ nữ kinh ngạc, Tạ Tinh phát hiện quả là có gì đó không đúng liền nhìn qua

“Ngũ hành tạp tính nguyên lại chia đều ra như vậy, rất hiếm gặp, được rồi, ngươi đi đổi ngọc bài đi, sau này ngươi là ngoại môn đệ tử của Thiên Từ cốc, còn công việc của ngoại môn đệ tử, đợi khi đổi xong ngọc bài Tề quán sự sẽ nói với ngươi” vừa dứt lời liền có người gọi người phụ nữ trung niên

Một thiếu nữ mặc y phục đồ chạy vào: “Tỷ, muộn đã thành công báo danh vào La Thiên học viện rồi”

“Thật sao?” xem ra 2 người này quan hệ không đơn giản, người phụ nữ trung niên mừng rỡ hỏi: “nhưng sao muội lại có thể báo danh được?”

“Là Hà Dương giúp đỡ, hần còn nói là muội đi vào sẽ không có vấn đề gì” vừa dứt lời, bên ngoài lại có một người tu tinh giả trẻ tuổi đi vào

Người tu tinh giả trẻ tuổi nhẹ nhàng nói: “Trần tỷ yên tâm, Trần Nhạn đã trở thành tinh giả, lại còn là song tính nguyên, vào La Thiên học viện chắc không có vấn đề gì, với lại còn có đệ chăm sóc cho muội ấy mà.”

Trần tỷ nét mặt có chút nghi hoặc, nhưng lập tức nói: “vậy thì cảm ơn đệ, chỉ là Trần Nhạn...”

“Tỷ, muội biết rồi, ... á, ngũ tính nguyên... lại có thể trở thành ngoại môn đệ tử?” Trần Nhạn thấy kết quả trắc thí của Tạ Tinh, kỳ quái hỏi

“À, hần có cống hiến cho vườn thảo dược, trường hợp đặc biệt” người phụ nữ trung niên không còn quan tâm đến thành tích trắc thí. Lúc này Tạ Tinh đã lấy được ngọc bài, bước đến cảm ơn, rồi chuẩn bị rời khỏi. Chợt thấy ánh mắt coi thường của Trần Nhạn, rõ ràng là xem thường ngũ tính nguyên như cậu

“Bây giờ ngoại môn đệ tử ngày càng kém chất lượng rồi, ngay cả ngũ hệ tạp tính nguyên cũng nhận” Hà Dương nói với giọng cao ngạo

Tạ Tinh ung dung nhìn 2 người, đối với cậu mà nói, 2 người này chẳng khác gì hai kẻ lâu la, Hà Dương nhiều nhất cũng chỉ là Tinh sĩ, Tạ Tinh khẳng định chỉ cần vài chiêu là có thể giết được y, Trần Nhạn còn kém hơn thế nữa. Nhưng cậu không muốn kiếm chuyện, mục đích của cậu là học tập căn bản tu tinh, không có ý đồ gì khác

Nhưng theo lời của Trần Nhạn thì hình như La Thiên tu tinh học viện rất nghiêm khắc trong việc thu nhận đệ tử. Bây giờ cậu cũng có chút hứng thú, vốn nghĩ mình là thiên tính nguyên, không ngờ lại là ngũ hệ tạp tính nguyên nên cũng không có sợ bị lộ

Cậu cũng chẳng thêm quan tâm mình là tính nguyên gì, chỉ cần tốc độ tu luyện đủ nhanh là được

Tạ Tinh trở thành ngoại môn đệ tử, việc đầu tiên là đi vào tàng thư các để xem những quyển sách về tu tinh. Tuy bây giờ tuy chưa có cống hiến gì, nhưng lại có gần 20 viên tinh thạch hạ cấp, đủ cho cậu làm phí qua cửa xem được mấy ngày

Sau mấy ngày, Tạ Tinh đối với tu tinh đã nắm được kiến thức sơ bộ, với tu vi của cậu, đợi khi tu luyện đến nhất tinh đỉnh phong thì cấp bậc dưới Tinh sư sẽ không phải là đối thủ của cậu nữa. Còn nếu tu được đến nhị tinh đỉnh phong, thì Tinh Tông cũng không phải là đối thủ của cậu

Cao hơn nữa thì không rõ được, nhưng Tạ Tinh rất có lòng tin vào ngũ tính quyết, quả nhiên là một bộ công pháp nghịch thiên, cứ đà này nếu như lên đến tứ tinh thì ngay cả tinh thần cũng có thể đối phó được

Mà Cửu thần đại lục bây giờ không có Tinh thần, thậm chí Tinh đế cũng không có bao nhiêu người. Thế nên Tạ Tinh cũng không dám tương tượng đến ngũ tinh, khó trách Lâm Văn nói ngũ tính quyết là vô địch nhân giới. Chỉ là tinh kỹ quá ít, xem ra sau này mình phải học thêm những tinh kỹ cao cấp để sử dụng mới được

Sau một thời gian dài, nhiều người đệ tử cấp thấp cũng biết, có một ngoại môn đệ tử mới nhập môn, mỗi ngày đều đến tàng thư các để đọc sách, sách gì cũng đọc, không chỉ tu luyện, mà còn địa lý, linh thảo, yêu thú, khoáng thạch cũng có đọc qua

Không biết có nhớ được không nữa, mà cũng không biết vì sao một đệ tử mới nhập môn lại có thể có nhiều tinh thạch đến như vậy

Lâu dần Tạ Tinh cũng biết mình gây sự chú ý đến mức nào, dù gì cũng xem gần hết rồi, có xem thêm cũng không ích gì, cậu thật không hiểu nổi vì sao trí nhớ của mình đột nhiên lại tốt đến vậy

Tạ Tinh vừa lòng đi ra khỏi tàng thư các, tầng ba trở lên cậu không lên được, hơn nữa cũng không có nhu cầu lên tầng 3, hạ phẩm tinh thạch cũng vừa dùng lúc dùng hết

“Vị sư đệ này, chào đệ” một người đàn ông thân hình cao to đứng chắn trước mặt Tạ Tinh, phía sau còn có 2 người đàn ông, xem ra không có ý tốt

“Có việc gì?” Tạ Tinh không hiểu nhìn người đàn ông đứng trước mặt, nhìn y phục thì biết hần là nội môn đệ tử, một nội môn đệ tử khi không cần đường cậu là có ý gì, không lẽ vì mấy chục viên tinh thạch hạ phẩm của cậu

Tạ Tinh bây giờ đã không còn là kẻ không biết gì, hẳn biết rõ 1 viên thượng phẩm tinh thạch bằng 1 vạn viên hạ phẩm tinh thạch, khó trách Vương Thọ lại hưng phấn đến vậy

“Người chỉ là một ngoại môn đệ tử mới nhập môn, ở đâu ra nhiều tinh thạch như thế? Đã thế còn là ngũ tinh nguyên” người đàn ông xem thường nói

Không ngờ có người lại đi điều tra về mình, xem ra bọn chúng biết rõ mình không có người chống lưng, nhưng lúc này mục đích của cậu đã đạt được, cho dù có lập tức bị đuổi khỏi Thiên Từ cốc thì cũng không sao, nghĩ thế liền đáp: “Liên quan gì đến các người”

“Người dám nói chuyện như thế với Giang ca, người chán sống rồi sao” một người đàn ông đứng phía sau đi đến định đưa chân đạp cậu

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Cao ngạo

Tạ Tinh không gây sự, nhưng tuyệt đối không phải là người dễ bị ức hiếp. Nhìn kẻ trước mặt đang muốn đá mình, chắc chắn là do hắn không phát hiện được dao động tinh lực của cậu nên mới muốn đạp gãy chân cậu, nghĩ vậy Tạ Tinh liền đưa chân lên, định đạp ngược lại hắn.

“A...” đột nhiên một tiếng kêu phát ra, người đàn ông chuẩn bị đạp Tạ Tinh lập tức nằm xuống ôm chân

Tạ Tinh rõ ràng biết chuyện này không phải cậu làm. Chắc chắn đã có người giúp cậu, quả nhiên từ xa có một người phụ nữ đi đến

“Giang Thủ Hồ người muốn làm gì?” Tạ Tinh nhìn qua, một mỹ nữ dung mạo xinh đẹp nhưng lại phản phát nét lạnh lùng. Phía sau là một người phụ nữ nhìn có vẻ thô lỗ và Trần Nhận người mà Tạ Tinh gặp hôm trước

Người phụ nữ khuôn mặt không biểu cảm, hết như một núi băng. Nhưng Tạ Tinh thấy tu vi của cô ta không hề thua kém Lý Thiếu Nghiệp hôm trước

“Ôn sư tỷ, vì người này không biết phép tắc...” Giang Thủ Hồ liền đi lên chào hỏi, xem ra người phụ nữ này không đơn giản

Ôn sư tỷ nhìn Vương Thủ Hồ bằng nửa con mắt, căn bản là không hề tin những gì hắn ta nói. Lại nhìn qua Tạ Tinh, trong lòng có chút cảm phục người ngoại môn đệ tử này, đối mặt với nội môn đệ tử còn có thể bình tĩnh như vậy

Tuy Tạ Tinh cho rằng người họ Ôn này nhiều chuyện mới cứu cậu một lần, cũng không biết nói gì thêm liền nói: “Cám ơn Ôn sư tỷ”

“Lôi sư muội, muội ở đây làm huynh đi kiểm khắp nơi” đang nói chuyện lại có một soái ca đi đến, Tạ Tinh thờ dãi, sao tu tình giả toàn là mỹ nam mỹ nữ thế này, nếu như ở trái đất chắc đều trở thành minh tinh hết rồi, Ôn sư tỷ liền nói: “không biết Đạo Kỳ Minh sư huynh kiểm muội có chuyện gì?”

“Ôn Lôi sư muội, nửa tháng sau ở Tây Tần châu có một hội chợ giao lưu, được tổ chức ở Côn thành Côn Tân học viện. Chúng ta cùng đi đi, cũng gần đến lúc La Thiên tu tình học viện tiếp nhận học viên rồi, chúng ta có thể đến hội chợ để giao lưu và chuẩn bị một chút” Kỳ Minh thấy Ôn Lôi bất mãn, liền đổi cách xưng hô thành Ôn Lôi sư muội

Ôn Lôi không có trả lời, Tạ Tinh nghe thấy thì động lòng, hội chợ giao lưu, cậu chưa tham gia bao giờ, cũng muốn đến xem thử. Nếu như đã là ngũ tinh tạp tinh nguyên, vậy thì đến La Thiên học viện để xem vận may đi, biết đâu có thể vào học, chắc sẽ tốt hơn Thiên Từ cốc nhiều

“Đa tạ Kỳ sư huynh, muội còn chưa chuẩn bị xong, không biết có đi được hay không nữa, Kỳ sư huynh không cần đợi muội” Ôn Lôi nói xong nhìn Tạ Tinh nói: “Muội còn có chuyện nhờ vị Tạ Tinh sư đệ này giúp đỡ, không cần sư huynh lo lắng”

Kỳ Minh đang định nói không có vấn đề gì, huynh có thể đợi, lại nghe Ôn Lôi nói muốn nhờ một ngoại môn đệ tử giúp đỡ, trong lòng thầm phẫn nộ, nhưng vì không thể giận Ôn Lôi nên mọi ác ý đều nhắm thẳng vào mình Tạ Tinh

Tạ Tinh cũng phẫn nộ không kém gì Kỳ Minh, vốn còn biết ơn cô gái kia vì giúp cậu giải vây thật không ngờ cô ta lại nhân tiện lôi cậu vào chuyện này

Cậu và cô không hề quen biết, thế mà cô ta lại hăm hại cậu như vậy, liền đi đến bên cạnh Giang Thủ Hồ, đưa tay lên vỗ nhẹ mặt hắn: “người họ Giang, sau này tốt nhất đừng làm tiểu gia ta thấy không thoải mái nữa, nhớ chưa”

Tạ Tinh định là tham gia hội chợ xong liền lập tức đến La Thiên học viện để thi nhập học, nếu không được thì đi làm Tân tu. Mà cho dù có quay lại đây thì cũng chẳng việc gì phải sợ mấy tên tinh sĩ ở chỗ này

“Ôn Lôi sư muội, vị tên Tạ Tinh này là ai? Sao lại...” Kỳ Minh định nói hắn sao lại cao ngạo như vậy nhưng lại sợ cậu có quan hệ gì đặc biệt với Ôn Lôi

Ôn Lôi nhất thời không phản ứng kịp, cô giúp Tạ Tinh giải vây, vốn dĩ không cần một ngoại môn đệ tử trả ơn hay cảm kích. Nhưng thấy thái độ khó chịu của Tạ Tinh giống như cô đã làm gì sai liền giận dữ kéo Tạ Tinh về phe đối lập với Kỳ Minh

Nhưng sau đó cô liền cảm thấy hối hận, dù gì Tạ Tinh cũng chỉ là một ngoại môn đệ tử, không có tu luyện, nếu như Kỷ Minh muốn làm gì cậu thì cũng sẽ không có ai can thiệp, đang nghĩ cách rút lại lời nói thì thấy Tạ Tinh biểu hiện cao ngạo như vậy

“Y ... muội cũng là lần đầu tiên gặp y” Ôn Lôi giờ mới phản ứng lại, lo lắng trả lời

“Thằng khốn, ta sẽ không tha cho người đâu...” Thủ Hồ giận dữ, Tạ Tinh lại dám vỗ vào mặt hắn trước mặt nhiều người như vậy, thậm chí trong số đó có cả thập đại hạch tâm đệ tử Ôn Lôi ở đây. Ôn Lôi lo lắng nhưng cũng không nói được gì vì lần này Tạ Tinh thật sự quá đáng rồi

“Kỷ sư huynh, người này muội đã từng gặp, là ngoại môn đệ tử mới gia nhập được vài ngày, là ngũ hệ tinh nguyên. Lúc đó Hà Dương sư huynh còn nói là chất lượng của ngoại môn đệ tử ngày càng kém” Trần Nhạn tiếp lời

Nếu Tạ Tinh nghe thấy thì hẳn nhất định sẽ rất khó hiểu, Trần Nhạn này cậu vốn chưa đắc tội, nhưng vốn dĩ cô ta đã vô cùng xem thường cậu là ngũ hệ tinh nguyên rồi, sau đó lại thêm câu nói Hà Dương ảnh hưởng

Tạ Tinh đương nhiên biết Kỷ Minh và Thủ Hồ sẽ không tha cho mình, nhưng cậu cũng chẳng buồn quan tâm. Ôn Lôi cũng không phải là người tốt gì, nhưng Tạ Tinh cũng không suy nghĩ nhiều, định đi tìm Lý Khai và Tiểu Tiền rồi nhận một nhiệm vụ xuống núi làm

Tạ Tinh gặp được Lý Khai, nhưng Tiểu Tiền thì lại không thấy đâu, theo lời Lý Khai nói, vì tiểu tiền có chút hỏa hệ tinh nguyên, nên có một nội môn đệ tử thu nhận đi làm luyện khí, trở thành ngoại môn đệ tử. Bây giờ chỉ còn Lý Khai ở lại làm tạp vụ thôi

Lúc trở về vườn thuốc, Tạ Tinh bắt đầu luyện đan, cậu hái nhiều linh thảo, tuy những loại đan dược cao cấp cậu không thể chế luyện, nhưng một số đan dược cấp 1 thì có thể. Chỉ là đến bây giờ vẫn chưa thành công luyện ra viên đan dược nào cả

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Sự bất ngờ của Ôn Lôi

Vốn Tạ Tinh không cần phải gấp rút luyện đan, nhưng đã 2 tuần mà một viên cũng chưa luyện ra được thì thật đáng thất vọng. Vẫn biết là luyện đan rất khó, nhưng mà cậu đã nghiên cứu rất nhiều các loại đan dược cấp thấp sao vẫn không thể chế ra được dù chỉ một viên đan dược?

Ở Côn Triết sơn mạch Tạ Tinh đã thu thập được rất nhiều dược thảo cấp thấp, xem ra còn cần đi thu mua một số sách về luyện đan nữa mới được

Lại thất bại một lần nữa, Tạ Tinh đi vệ sinh lại lò luyện đan màu tím, muốn dùng tinh hỏa bắt đầu luyện dược, lần này cậu muốn luyện loại đan dược cao cấp hơn một tí: Huỳnh Doanh đan cấp 1

Huỳnh Doanh đan, đan dược cấp 1, công dụng chủ yếu là gia tăng tốc độ tu luyện của tự nguyên tu luyện giả và nhất tinh tu luyện giả. Nguyên liệu chủ yếu là Lạc Địa Huỳnh, Tam Hoa Thảo, Huỳnh Thiên Thảo, còn có mấy loại thảo dược phụ trợ. Tạ Tinh từ từ cho thuốc vào lò luyện, cẩn thận xem xét xem có bước nào đã làm sai không

Lúc bắt đầu luyện trong lò phát ra mùi hương của đan dược, Tạ Tinh cảm thấy căng thẳng, mỗi lần làm đến đây đều thất bại, mùi hương càng lúc càng nồng cậu cũng càng lúc càng căng thẳng

Chỉ còn một bước cuối cùng, đột nhiên có tiếng gõ cửa, trong lúc này Tạ Tinh không được phép thả lỏng, đang trong quá trình luyện đan, thần thức không thể nào phân tâm. Tuy nhiên bây giờ Tạ Tinh đã mạnh hơn những Tinh giả bình thường, thậm chí không kém gì nhị tinh Tinh sĩ

Tạ Tinh nghe được tiếng gõ cửa thì trong lòng có chút gấp gáp, cậu không muốn chuyện này bị bại lộ, nhất định không thể bị người khác biết được. Nghĩ đến mình vừa định ngày mai đi ra ngoài, hôm nay đã bị lộ, liền cảm thấy tức giận, nhưng cũng hết cách, chỉ mong người gõ cửa là một quân tử không dùng thần thức để thâm nhập vào trong này thám thính

Nhưng rất nhanh đã có câu trả lời: người này không phải là quân tử, đã dùng thần thức để thám thính rồi

Tạ Tinh không kịp suy nghĩ, tay phóng ra tinh hỏa, muốn nhanh chóng luyện thành

Tạ Tinh thấy mình đã dùng tinh hỏa hơi quá tay, chắc kết quả sẽ lại như những lần trước

Tinh hỏa gia tăng, Tạ Tinh cũng đã chuẩn bị tinh thần, ngay lúc chuẩn bị từ bỏ thì phát hiện trong lò có đan dược được luyện thành

Tạ Tinh dùng thần thức quét sơ qua, đột nhiên mừng rỡ, 12 viên đan dược màu vàng đang nằm trong lò, vậy là cậu thành công rồi

Tạ Tinh đột nhiên cười to, hẳn cuối cùng cũng biết được nguyên nhân thất bại, lại không hề phần nộ đối với người gõ cửa, phát hiện thì phát hiện, dù gì cậu cũng sẽ lập tức rời khỏi đây. Cho dù đã biết người bên ngoài biết mình đang luyện đan, Tạ Tinh cũng không thêm đem cất chúng đi, lập tức đi ra mở

cửa

“là cô?” Tạ Tinh mở cửa liền thấy Ôn Lôi đang đứng ở ngoài

Không ngờ Ôn Lôi quên luôn việc trả lời Tạ Tinh, nhìn chăm chú vào lò luyện đan, trong mắt đầy vẻ kinh ngạc

Đột nhiên Ôn Lôi bước thẳng vào trong, cầm lấy đan dược trong lò, nhìn kỹ rồi sau đó mới nói: “Những viên đan dược này là do người tự mình luyện ra ư?” nhưng lập tức nhớ ra chính mình vừa rồi đã dùng thần thức nhìn rõ còn gì

Đột nhiên tay cô hơi run, cầm lấy đơn dược nhìn thẳng vào Tạ Tinh giống như đang nhìn một loài thú quý hiếm, Tạ Tinh không hiểu, chỉ là mấy viên nhất phẩm đan dược, có gì phải kinh ngạc?

“Huỳnh Doanh đan cấp 1, còn là thượng phẩm, Tạ Tinh, không ngờ người lại là một nhất phẩm luyện đan sư, lại còn gần đạt đến nhị phẩm...” Ôn Lôi không thể giữ nổi bình tĩnh, cô biết rõ một nhất phẩm luyện đan sư có ý nghĩa gì

Ở một tông môn hay bất kì nơi nào khác, nhất phẩm luyện đan sư có địa vị hơn cả tam tinh Tinh tướng tu luyện giả. Đã thế còn không cần dùng địa hỏa, mà dùng hỏa diễm của chính mình để luyện đan

Tạ Tinh liền dọn dẹp một chút rồi nói: “Ôn sư tỷ, đan dược trên tay tỷ xem như đệ tặng cho tỷ, lò đan dược này luyện thành xem ra cũng là nhờ phúc của tỷ”

Ôn Lôi lúc này đã bình tĩnh lại, cô vốn đang bị Kỳ Minh bám theo lái nhái về chuyện đến hội chợ nên mới kiếm cớ nói đến gặp Tạ Tinh có chuyện. Với lại cô cũng lo là Tạ Tinh bị Kỳ Minh và Thủ Hồ gây phiền phức, không ngờ lại được chứng kiến cảnh này

Con người là một động vật rất là kỳ lạ, nếu như Ôn Lôi nói kiếm một nữ đệ tử có chuyện, nói không chừng Kỳ Minh sẽ tiếp tục bám theo, mượn cớ là đi theo giúp đỡ. Nhưng nếu nghe nói người phụ nữ mình thích đi tìm một người đàn ông khác có chuyện, thì chỉ còn có đổ kị mà thôi

Mục đích của Ôn Lôi là muốn trốn tránh Kỳ Minh, Tạ Tinh chỉ là một công cụ để trốn tránh, cô đến để nhắc nhở Tạ Tinh phải cẩn thận hơn

Nhưng không ngờ Tạ Tinh lại đem đến cho cô một bất ngờ ớn đến như vậy, một người ngoại môn đệ tử quản lý vườn thảo dược lại là một luyện đan sư, thậm chí có thể là nhị phẩm luyện đan sư. Một người không cần dùng địa hỏa cũng có thể luyện đan. Không lẽ ngoài ngũ hệ tinh nguyên, cậu còn có một hỏa tinh nguyên khác

Chuyện này đã vượt xa hiểu biết của cô, đột nhiên nhớ ra được điều gì đó, sắc mặt bình tĩnh trở lại, nhận mấy viên đan dược: “Vây thì đa tạ sư đệ, ta không khách khí nữa”

“Ôn sư tỷ đến tìm đệ có chuyện gì?” Tạ Tinh nhìn Ôn Lôi, rồi đi lấy cái ghế cho cô và hỏi

“Vôn ta đến đây là có chuyện làm phiền sư đệ nhưng bây giờ đã không còn quan trọng” Ôn Lôi nhìn Tạ Tinh bằng ánh mắt rất lạ, chậm rãi nở nụ cười và nói: “Không ngờ sư đệ lại là một luyện đan sư, có ai khác biết chuyện này không?”

Trong lòng nghĩ khó trách Tạ sư đệ không sợ Thủ Hồ, thì ra là ẩn giấu thực lực

Tạ Tinh cũng biết luyện đan sư rất quan trọng, nhưng bản thân chỉ đạt được nhất phẩm luyện đan sư, mới là khởi đầu thôi nên cũng không để ý liền nói: “vừa mới học được”

Ôn Lôi làm ra biểu tình có ma mới tin người, nghĩ một chút rồi nói: “Tạ sư đệ nếu như muốn ở lại Thiên Tử cốc thì nên để người trong tông môn biết được, khi đó ưu đãi của đệ sẽ sánh ngang với cấp bậc trưởng lão. Còn nếu không muốn, mà bị lộ, thì sẽ bị bắt lại không thể rời đi được”

Tạ Tinh ngạc nhiên, đột nhiên cảm thấy lạnh sống lưng, cậu đã quá xem thường độ quan trọng của một luyện đan sư đối với tông môn rồi

Đối với mấy lời nhắc nhở của Ôn Lôi Tạ Tinh có chút nghi vấn, không hiểu vì sao cô ta lại nhắc nhở mình?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Ôn Lôi chủ động tiếp cận

“Ôn sư tỷ, tỷ sao lại phải nói chuyện này cho đệ nghe? Nếu như tỷ báo cáo với tông môn không phải sẽ lập được công lớn rồi sao?” Tạ Tinh chậm rãi nở nụ cười cười, dù là lý do gì, thì lần này cậu cũng nhất định đi không biết khi nào mới trở lại, nên cũng không sợ, nói không chừng lần sau trở về thì nơi này đã không còn ai có thể uy hiếp cậu được nữa

Ôn Lôi đột nhiên cười lớn, gương mặt băng giá có chút thay đổi, Tạ Tinh ngạc nhiên, không ngờ chỉ thay đổi biểu cảm, mà con người ta lại có thể trông

khác đến vậy. Ôn Lôi ở Thiên Từ cốc là thập đại đệ tử hạng 6, đồng thời lại được mệnh danh là tam đại mỹ nhân của Thiên Từ cốc, lúc cười quả nhiên cực đẹp

Thấy Tạ Tinh ngạc nhiên, mặt Ôn Lôi nóng lên, nhưng nhanh chóng bình phục trở lại: “Vốn ta còn nghĩ Tạ sư đệ là một người ngoại môn đệ tử bình thường, vì trên người đệ không thấy được bất kỳ tinh lực nào giao động, nhưng bây giờ ta đã biết là tu vi của sư đệ tuyệt đối không yếu hơn ta”

“Mặc dù ta không biết sư đệ đạt đến cấp nào rồi, nhưng khẳng định không hề kém ta. Ta nghĩ người như Tạ sư đệ sẽ không muốn bị tông môn giam cầm, ta cũng tin rằng Tạ sư đệ không phải người bình thường, biết đâu có lúc nào đó ta có chút chuyện nhờ đệ giúp, mong sư đệ không từ chối”

Lúc này Ôn Lôi đã hoàn toàn hiểu vì sao mình giúp cậu cậu lại không có thái độ cảm kích như những người khác

Tạ Tinh không phải là đồ ngốc, nghe được lời nói của Ôn Lôi liền biết cô ta đang cố tình tạo ra một ân tình với cậu. Nếu như Ôn Lôi nói cho tông môn thì đã làm sao, tông môn chưa chắc giữ được cậu, như thế cô sẽ không có bất kỳ một lợi ích gì, lại còn đắc tội với một người có tiềm lực như thế

“Ân tình của Ôn sư tỷ, Tạ Tinh này xin nhận nếu như có chuyện thì cứ đến tìm đệ” Tạ Tinh cười, cậu vốn không sợ Ôn Lôi đi báo cáo, nhưng nếu tránh được phiền phức không phải sẽ càng tốt sao

Nghe Tạ Tinh nói vậy, mặt Ôn Lôi đỏ lên: “Còn 2 ngày nữa sẽ có hội chợ, không biết Tạ sư đệ có hứng tham gia không, nếu như có thì chúng ta cùng đi nhé. Nếu Tạ Tinh có hứng với La Thiên học viện, ta có thể giúp đệ giành được một vị trí báo danh”

Vốn Ôn Lôi đến tìm Tạ Tinh không phải vì chuyện này, nhưng không biết tại sao đột nhiên đổi ý. Cô cảm thấy nên kết giao với một luyện đan sư, đối với cô sẽ có lợi ích nhiều hơn

Tạ Tinh vốn muốn đi đến tham gia hội chợ, nếu như Ôn Lôi đã nói vậy, thì cùng nhau đi cũng được, dù gì cậu cũng chưa từng đến đó, nghĩ đến đây Tạ Tinh đáp: “tốt, vốn đệ muốn ngày mai xuất phát, nếu như Ôn sư tỷ đi chung thì càng tốt thôi, để đệ khỏi đi hỏi người khác. Còn La Thiên học viện thì đệ có cách báo danh rồi”

Ngoài ra đệ còn có một chuyện muốn Ôn sư tỷ giúp đỡ, bây giờ đệ có một người huynh đệ ở bộ khoáng, y tên Lý Khai, muốn sư tỷ giúp hắn trở thành một ngoại môn đệ tử”

Ôn Lôi đứng dậy, nói: “Chuyện này không vấn đề gì, ta chắc chắn sẽ giúp được đệ, ngày mai chúng ta gặp, tạm biệt” cô là một hạch tâm đệ tử, muốn cho một người vào ngoại môn chỉ cần nói một tiếng là được

Ôn Lôi đi được một lúc lâu, Tạ Tinh lắc đầu, Ôn Lôi không hề ngốc mà còn là một người thông minh. Giúp Lý Khai trở thành ngoại môn đệ tử, việc này đối với cô rất đơn giản, nhưng cậu lại phải nợ cô ta một ân tình, sau này trả ơn chắc chắn cái giá phải cao việc việc này gấp mấy lần

Lúc này luyện đan bị Ôn Lôi làm phiền, nhưng mà nhờ vậy lại tìm ra cách luyện đan thành công, trong lòng mừng rỡ, bây giờ Ôn Lôi đã đi, hắn cũng không còn chuyện gì, dù gì cũng không thể tu luyện, nên lại bắt đầu luyện đan

Hết một buổi chiều, Tạ Tinh luyện được hơn mười mấy loại đan dược tỷ lệ thành công lên đến 90%

Cậu thu hồi đan dược bỏ vào trong một cái bình, vậy là đã luyện xong hết

Tạ Tinh lại đi đến chỗ của Thẩm Tam, đưa cho hắn một ngàn lạng vàng, nói với hắn là mình phải ra ngoài nên giao vườn dược thảo cho Thẩm Tam quản lý

Đừng nói là đưa tiền, nếu không đưa thì Thẩm Tam cũng phải giúp Tạ Tinh vì cậu là một ngoại môn đệ tử

Sáng ngày thứ 2, Tạ Tinh bước ra cửa vườn thảo dược đã thấy Ôn Lôi đang đứng đợi sẵn, trong lòng có chút xấu hổ, dù sao để một hạch tâm đệ tử đợi ở trước cửa cũng có chút quá đáng

“Ôn sư tỷ, xin lỗi, đệ dậy muộn, làm tỷ đợi lâu rồi, nhưng thôi, để đệ mời tỷ ăn sáng” Tạ Tinh vừa bước ra đã lập tức nói

“Vậy thì cảm ơn sư đệ, chúng ta đi thôi” Ôn Lôi cười nhẹ, cô cũng không quan tâm những chuyện này

Tạ Tinh đi một lúc phát hiện được Kỳ Minh đứng phía sau, ánh mắt thâm độc nhìn vào mình, trong lòng nghĩ: người tốt nhất không nên kiếm chuyện với ta nếu không thì chắc chắn sẽ hối hận

Nhưng Ôn Lôi hình như không phát hiện ra Kỳ Minh, vừa cùng Tạ Tinh đi ra ngoài, vừa kể chuyện của đại tân châu cho Tạ Tinh nghe

Còn thành Côn Tân học viện đương nhiên Tạ Tinh nghe qua, tính tủy của cậu cũng kiếm được từ hàng động của Côn Tân học viện.

Ôn Lôi điều tra qua lai lịch của Tạ Tinh, nhưng chỉ biết cậu là mạo hiểm giả ở Á Cát thành, và cũng không ở lâu. Theo quy định của thiên từ cốc chỉ cần không phải là nội môn đệ tử là được, đối với lai lịch cũng không có chú ý đến

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Ta cũng muốn mặc Bikini

“Ta cảm thấy nơi mà đệ nói cũng thật là thần kỳ, khi nào về có thể dẫn ta đi xem thử không?” Tạ Tinh cũng chỉ biết chém gió, nhưng không ngờ kết quả lại làm cho Ôn Lôi có hứng thú

“Tỷ muốn đến làm gì? Đó chỉ là nơi sinh sống của người phạm” Tạ Tinh nghe Ôn Lôi nói vậy liền dừng chém gió

Ôn Lôi cười ngọt một cái làm Tạ Tinh ngây, trong lòng cảm thán, không ngờ một cô gái có vẻ ngoài lạnh lùng như Ôn Lôi khi cười lên cũng khiến người ta phải thót tim, so với cô thì những mỹ nữ ngôi sao trên đài và tivi thật chẳng là cái gì cả

“Cũng không có gì, chỉ là tỷ muốn đi xem cảnh sắc của bãi cát, còn có những mỹ nữ mặc bikini, đi dạo trường thành, vòng quanh phố đi bộ...” nói xong Ôn Lôi bày ra vẻ mặt mong đợi, cô luôn tu luyện ở Thiên Tử cốc, đôi khi cũng được ra ngoài làm nhiệm vụ cùng sư phụ, không được tự do như Tạ Tinh. Cô cảm thấy những điều Tạ Tinh nói rất là thú vị, làm cô muốn đi xem thử

Mồ hôi tuôn ra như tắm, cậu không chú ý là mình đã chém gió quá đà, ngay cả bikini cũng nhắc đến, liền nói: “thật ra cũng không đẹp lắm đâu, cũng bình thường thôi, xem rồi tỷ sẽ hối hận đó”

Ôn Lôi có chút kinh ngạc nhìn Tạ Tinh, cô cảm thấy những gì cậu nói cũng không tồi, rất muốn xem thử. Nhưng Tạ Tinh lại lập tức từ chối là có ý gì

Rồi liền gật đầu nói: “đệ không phải nói là những cô gái mặc bikini rất đẹp sao? Với lại ngắm hoài không chán còn gì? Thật ra ta cũng muốn mặc xem sao”

Tạ Tinh nghe vậy đỏ mặt hơi lạnh, cười cười nói: “Thì những con gái mặc bikini rất đẹp, đệ tin là tỷ mặc cũng rất đẹp, nhưng chỉ có thể mặc trong một số hoàn cảnh nhất định, không phải chỗ nào cũng mặc được”

“À” Ôn Lôi nhìn như hiểu, rồi lại không hiểu, đột nhiên nói: “Vậy đệ có thể về ra cho ta xem thử không, ta cũng muốn may một bộ mặc thử xem sao.”

Tạ Tinh càng thêm sợ hãi, cậu cũng muốn xem cô mặc bikini, nhưng thiết kế bikini cho cô thì chắc mình cũng không sống thọ được: “mấy bộ bikini này phức tạp lắm, đừng nói là đệ, ngay cả người dân ở đó cũng chỉ có mấy người có thể thiết kế ra được, tỷ đừng làm khó đệ nữa...”

Thấy việc này có vẻ khó khăn, Ôn Lôi cũng hết cách. Bộ đồ chỉ cần nhìn thôi đã chóng mặt chắc sẽ rất phức tạp, thật không hiểu người phải giỏi đến đâu mới thiết kế ra được những bộ đồ như thế

Ngay lúc 2 người nói chuyện thì đã đến được Côn thành, Tạ Tinh thở dài, tự trách mình nhiều chuyện, cũng may ở đây không ai biết đến bikini, chứ nếu có người biết thì mình chết chắc

Trên con phố lớn của Côn Thành, bây giờ đúng là cực kỳ phồn thịnh

Xem ra những tu tình giả đi hội chợ ở Tây Tần châu rất nhiều, tuy là hội chợ còn một ngày nữa mới bắt đầu, nhưng mà ở Côn thành bây giờ cũng đã ngập một biển người

Tạ Tinh đột nhiên nhớ đến những con đường ở Nam Kinh (một thành phố ở Trung Quốc) tình trạng cũng như vậy, mỗi lần đến những ngày lễ là lại đông như kiến, đột nhiên có một tên cướp xông ra giật túi tiền của người đi đường, quay lại vừa hay đối mặt với Tạ Tinh, nhìn nhau cười một cái, rồi lập tức chạy tiếp

Tạ Tinh thoáng ngẩn người, cậu cảm thấy có gì đó quen thuộc, vào năm đó vừa mới gia nhập quân đội, có một đồng đội nhờ cậu về thăm nhà giúp, ở trên đường phố Nam Kinh cũng đã thấy được cảnh tượng này, một kẻ xấu thân hình ốm yếu, giật lấy túi tiền của một thiếu nữ đang mãi mê chơi điện thoại, rồi quay đầu nhìn cậu, sau đó làm một dấu hiệu OK như là đã xong việc

Hôm nay lại gặp được tình cảnh này, Tạ Tinh có cảm giác thân thuộc, nhưng lại có chút xa xôi

Tên cướp này thật không may mắn, hắn vừa lấy được túi tiền, nhìn Tạ Tinh rồi định bỏ chạy, nhưng đúng lúc có một cánh tay giữ hắn lại

“Cướp đồ của gia gia ta còn muốn chạy sao” một người đàn ông khỏe mạnh vừa bắt lấy tay kẻ cướp, Tạ Tinh xem người đàn ông này có vẻ là một tình giả

Kẻ cướp bị bắt lại, biểu tình hoảng sợ. Liền đưa lại túi tiền cho người đàn ông: “vị đại ca này, xin lỗi, lần sau ta không dám nữa”

Người đàn ông lấy lại túi tiền rồi đưa tay lên đánh xuống, kẻ cướp bị đánh văng ra xa vài mét, nhưng rõ ràng là người đàn ông không có định bỏ qua cho hắn, mà bước lên định giáo huấn lần nữa

Ôn Lôi nhìn thấy có chút không nhẫn tâm, nhưng những người xung quanh cũng nhìn thấy, lại không có một ai đứng ra giúp hắn giải vây. Đừng nói người này là kẻ cướp, cho dù không phải thì người đàn ông muốn đánh người cũng không ai dám can thiệp

Tạ Tinh thấy Ôn Lôi nhìn mình, cô muốn cậu đi ra giúp hắn. Tạ Tinh cười nhẹ, không có ý đi lên giải vây, đừng nói là mấy bạt tay, cho dù kẻ cướp bị đánh chết, Tạ Tinh cũng sẽ không nói một câu

Cậu không quen kẻ cướp, hơn nữa còn rất ghét những hành vi ăn cắp, không cần phải giả làm người tốt làm gì

“Dừng tay, người mà còn đánh nữa, người này sẽ bị đánh chết. Đánh cũng đã đánh rồi thì bỏ qua đi” một âm thanh vang lên rất rõ ràng, nghe khẩu khí có vẻ người này là người có thói quen chỉ huy người khác

Tạ Tinh nghĩ ngay đến Lý Thiếu Nghiệp, nhưng lập tức biết là không phải. Lý thiếu gia tuyệt đối là nam nhân, nhưng người trước mặt là một thiếu nữ mặc y phục đồ máu. Mắc liếc ngang qua qua Tạ Tinh, động tác nhỏ này của cô cũng đã bị cậu nhìn thấy. Người này cho dù không phải Lý Thiếu Nghiệp thì tuyệt đối cũng có quan hệ với y, hai người này rất giống nhau

Người đàn ông dừng tay, hắn thấy người thiếu nữ này không phải hạng tầm thường. Người thiếu nữ không chỉ xinh đẹp, khẩu khí còn rất lớn, nhìn qua cũng rất sang trọng. 4 người đứng sau cô ta nhìn sơ qua cũng không phải là những người tầm thường, tùy tiện chọn ra một người trong số đó cũng đã đủ xử lí hắn

“Hừ, hèn cho mày đó” người đàn ông nói một câu với kẻ cướp rồi quay càuđi mất

“Cảm ơn tiểu thư đã cứu mạng” kẻ cướp này thấy vậy nhanh chóng đi lên cảm tạ người thiếu nữ

“Cái này cho ngươi, lần sau đừng có ăn cắp đồ của người khác nữa” nói xong thiếu nữ u phục đỏ ném ra một túi tiền cho hắn, túi tiền này lớn hơn cả túi tiền mà hắn ăn cắp lúc này

Tên cướp thấy vậy lập tức vui mừng cất túi tiền rồi rí rít cảm tạ

“Ngươi đi đi, tự mà lo liệu” người thiếu nữ áo đỏ cũng không để ý đến kẻ cướp. Tạ Tinh cười thầm, kiểu ăn cắp này một ngày không có tám trăm cũng có một ngàn tên, nếu như mỗi lần đều được cho một túi tiền, dù thiếu nữ này có bao nhiêu tiền cũng không đủ để cho, nhưng những lời nói này cậuchắc chắn sẽ không có nói ra

Nhưnglúc kẻ cướp nhận lấy túi tiền Tạ Tinh lại cảm thấy có điểm quen thuộc, không lẽ kẻ cướp này cậu đã từng quen biết? Nhưng như thế có phải trùng hợp quá rồi không, cậu ở cũng không quen biết được mấy người, mà đây là lần đầu tiên cậu đến Côn thành

Ngay lúc Tạ Tinh đang suy nghĩ, người thiếu nữ áo đỏ lại đi đến trước mặt Tạ Tinh nói: “vừa nãy ta thấy khóc miệng ngươi khẽ nhếch, có phải là cách giải quyết của ta có vấn đề?”

Tạ Tinh thấy lạ, trong lòng nghĩ có ổn hay không thì liên quan gì đến ta

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Tinh anh đệ tử

Tạ Tinh nhăn mày, người thiếu nữ áo đỏ cũng nhìn thấy, ngay lúc đang muốn nói, đột nhiên nghe thấy có người gọi: “Lôi sư muội, bọn ta tìm muội mãi mà không thấy, thì ra là chạy đến đây”

Tạ Tinh nhìn qua, có ba người phụ nữ và hai người đàn ông tuấn tú đang đi về phía này, hai người phụ nữ đi trước nhan sắc cũng không thua kém gì Ôn Lôi, chỉ là mỗi người một vẻ, cộng thêm người thiếu nữ trước mặt, đúng là mỹ nhân hội tụ, hiếm thấy hiếm thấy

Nhưng chung quy tất cả bọn họ không ai có thể nào so sánh được với Ấu Tinh, không vì lý do gì, chỉ là cảm giác như vậy thôi

Vốn đang muốn nói chuyện với Tạ Tinh, thấy trước mặt có một nhóm sư huynh muội đi đến, người thiếu nữ y phục đỏ liền cười với Tạ Tinh, nói: “đội lát nữa ta đến tìm ngươi”

Nói xong trực tiếp dẫn đám người hầu đi luôn

Ôn Lôi nhìn sơ qua người thiếu nữ y phục đỏ, trong lòng có chút khó chịu, nhưng vì có mấy người đồng môn đi đến nhìn thấy cô đi riêng với Tạ Tinh nên có chút ngại ngùng liền đi lên nói với nhóm sư huynh muội kia: “Muội có chuyện phải đến đây cùng Tạ sư đệ, không ngờ ở Côn thành lại gặp được mọi người, thật tốt quá” nói thì nói vậy, nhưng trong lòng lại không thích chút nào

Tạ Tinh nhìn sơ qua nhóm người vừa đến, cậu nhận ra một người, đó chính là Kỳ Minh, những người còn lại thì cậu không quen biết, nhưng nhìn 2 người phụ nữ kia xinh đẹp như vậy thì cậu đoán bọn họ chính là Thiên Từ cốc tam đại mỹ nhân được đánh giá nhan sắc sánh ngang với Ôn Lôi tên là Yến Yên Nhiên và Phạm Nguyệt

“Tạ sư đệ?” một người phụ nữ kinh ngạc nhìn qua Tạ Tinh, Ôn Lôi lại đi cùng một sư đệ vô danh đến Côn thành hội chợ giao lưu, thật không thể hiểu nổi, vốn ở Thiên Từ cốc, Ôn Lôi là người không dễ dàng gì tiếp cận được, người Tạ sư đệ này có bản lĩnh gì, lại làm cho Ôn Lôi chịu đi cùng?

Tạ Tinh nhìn người phụ nữ chắc là Yên Yên Nhiên do phù hợp những đặc điểm trong lời đồn

Ôn Lôi chưa kịp nói chuyện, Kỷ Minh đã đi lên liếc Tạ Tinh rồi giải thích: “Yên Nhiên sư tỷ, khó trách tỷ không biết cậu ta, đây là Tạ Tinh một ngoại môn đệ tử mới gia nhập, loại đệ tử từ quản sự đi lên...”

Yên Yên Nhiên và Phạm Nguyệt về mặt kinh ngạc, ngoại môn đệ tử của Thiên Từ cốc chia ra nhiều loại, trong đó loại từ quản sự đi lên chỉ quản lý được những chuyện nhỏ nhặt nhất, do những đệ tử này cơ bản là được đề thăng lên, không có tương lai, nói cho hay là quản sự, nói khó nghe thì là người chuyên phục vụ cho những đệ tử khác

Ánh mắt Ôn Lôi có chút phẫn nộ, nói với Tạ Tinh: “Tạ sư đệ, để ta giới thiệu với đệ, ba vị này là Yên Yên Nhiên sư tỷ, Phạm Nguyệt và Lục Dung Dung sư muội. Còn vị sư huynh này đệ đã biết rồi, còn vị này là tam sư huynh Thạch Tịnh

Thấy Ôn Lôi giới thiệu chi tiết như vậy cho một người ngoại môn đệ tử, ở đây ngoài Kỷ Minh ra những người khác đều kinh ngạc

Thạch Tịnh rất nhanh đã hiểu ra Ôn Lôi đối với Tạ Tinh không chỉ như đơn giản là ngoại môn đệ tử, liền đi đến chào hỏi Tạ Tinh

Tạ Tinh vì bản thân mình là ngoại môn đệ tử, cũng chủ động đi lên chào hỏi mấy vị sư tỷ. Đồng thời đối với người chủ động chào hỏi mình chút hảo cảm, Thạch Tịnh thân là sư huynh, mà lại chủ động đến chào hỏi một sư đệ ở ngoại môn như cậu, hơn nữa trong ánh mắt cũng không hề có ý xem thường, rõ ràng là khác hoàn toàn so với Kỷ Minh

Yên Yên Nhiên, Phạm Nguyệt và Lục Dung Dung chỉ chào lại một tiếng, còn Kỷ Minh thì không hề quan tâm đến Tạ Tinh

“Lôi sư muội, sư phụ và sư thúc đều đã đến, bây giờ đang ở học viện Côn Tân, chúng ta cùng đi đến đó đi, hội chợ ngày mai mới bắt đầu, nghe nói tối nay có hội đấu giá” Yên Yên Nhiên tuy không hiểu Ôn Lôi sao lại đến trước, nhưng Tạ Tinh là một ngoại môn đệ tử trên người không có tính lực dao động, nên cô ta cũng không quan tâm

Ôn Lôi nghe Yên Nhiên nói thì biết là cô cũng phải đi, cảm thấy hơi có lỗi với Tạ Tinh nói:

“Tạ sư đệ, chúng ta cùng đi không, Yên Nhiên sư tỷ, sư phụ muội cũng có đến sao?”

“Mấy vị sư thúc đều đến” Yên Nhiên cũng nhìn Tạ Tinh, không ngờ một ngoại môn đệ tử lại được Ôn Lôi sư muội xem trọng như vậy, hình như có gì đó không bình thường

Tạ Tinh đương nhiên không muốn đi cùng những vị tinh anh đệ tử cao cao tại thượng, cậu còn có chuyện của mình, liền nói: “Ôn sư tỷ, đệ không đi đâu, đệ chỉ là một ngoại môn đệ tử, không đến thì hơn”

“Người cũng biết tự lượng sức mình đó chứ, biết bản thân không xứng đi cùng bọn ta” Kỷ Minh cười nói với Tạ Tinh, hẳn nhất định phải nhân cơ hội này giáo huấn Tạ Tinh một lần

Tạ Tinh cười nhẹ, nhưng không đáp

“Kỷ Minh sư huynh, huynh nói cái gì, Tạ sư đệ không tính toán với huynh, huynh thì đừng có quá đáng” Ôn Lôi nghe được lời của Kỷ Minh liền tức giận

Yên Yên Nhiên cười nhẹ thông thả đi qua nói: “Tạ sư đệ quả nhiên là biết phép tắc, đệ cứ đi cùng bọn ta, không sao đâu”

Kỷ Minh thay đổi sắc mặt, Yên Nhiên rõ ràng là bất mãn với lời nói của hắn. Tuy Tạ Tinh không có tính lực và còn là ngoại môn đệ tử nhưng Kỷ Minh nói chuyện cũng thật quá đáng, dù sao cũng là đồng môn

Tạ Tinh sắc mặt không đổi nói với Yên Nhiên: “Đệ cũng không giỏi phép tắc, nhiều khi hay bị chó cắn, nhưng mà đệ cũng không cắn lại đâu” trong lòng nghĩ thầm thêm một câu, chỉ là đánh chết nó

Ôn Lôi và Yên Yên Nhiên cũng ngạc nhiên cười thâm. Thạch Tịnh lại thấy Tạ Tinh này không phải người đơn giản

“Tạ Tinh, người...” Kỷ Minh tức đến đỏ cả mặt, dùng ngón tay chỉ thẳng Tạ Tinh, đường đường là một nội môn đệ tử cao quý, lại bị một người ngoại môn đệ tử không có giá trị ví mình như con chó khiến hắn vô cùng tức giận, nếu như không phải có mấy sư huynh muội đồng môn ở đây, hẳn đã giết chết Tạ Tinh n lần

Tạ Tinh xem như Kỷ Minh không tồn tại, trả lời với mấy người sư tỷ: “Các vị sư tỷ, Thạch Tịnh sư huynh, đệ là một ngoại môn đệ tử nên không đi cùng được, không đúng phép tắc. Đệ đi trước, tạm biệt”

Nói xong Tạ Tinh không đợi mấy người họ trả lời, lập tức quay đầu bước về phía đám đông xa xa, nhanh chóng biến mất

“Đúng là một ngoại môn đệ tử có cá tính.” Phạm Nguyệt nhìn theo bóng dáng của Tạ Tinh nói, cô cảm thấy Tạ Tinh là một ngoại môn đệ tử rất đặc biệt

Yên Nhiên nhìn thấy Ôn Lôi có chút thất vọng, trong lòng cũng cảm thấy kỳ lạ, chỉ là một ngoại môn đệ tử mà thôi, vậy mà Ôn Lôi lại cam tâm đắc tội với Kỳ Minh, Tạ Tinh rốt cuộc là người như thế nào đây??

Tạ Tinh vốn không đặt chuyện này trong lòng, nếu như lần sau Kỳ Minh đơn độc gặp cậu mà còn dám như vậy, cậu sẽ không dễ dàng cho qua như hôm nay đâu, Tạ Tinh đi xung quanh tìm tên cướp lúc nãy, nhưng không có tung tích gì. Ở Côn thành cao thủ như mây, cậu không dám dùng đến thần thức

Còn người thiếu nữ áo đỏ, Tạ Tinh khẳng định cô đã phát hiện ra thứ gì đó trên người cậu nên mới chú ý vậy. nhưng cô với Lý Thiếu Nghiệp rất giống nhau, nếu như bản thân có gì đặc biệt thì chắc chắn là Lý Thiếu Nghiệp để lại

Nhưng Lý Thiếu Nghiệp vốn không hề đụng vào cậu... Không đúng, ngọc bài của y ở trên người mình. Không lẽ là miếng ngọc bài? Tạ Tinh vì muốn thử nghiệm cứu miếng ngọc bài nên mới không nhét vào nhẫn không gian

Ngọc bài quả nhiên có tính lực đang dao động nhẹ, Tạ Tinh cười thầm, quả nhiên là nó, nhét lại ngọc bài vào nhẫn không gian, giờ thì thiếu nữ y phục đỏ đừng mong cảm ứng được nữa

Tạ Tinh lập tức đi về hướng Côn Tân học viện, cậu muốn đi xem thử buổi đấu giá, xem xem coi có thu hoạch được gì không

“Á... sao lại không cảm thấy gì nữa” cách xa Tạ Tinh khoảng mười mấy mét người thiếu nữ y phục đỏ kinh ngạc nói, vừa đúng lúc Tạ Tinh cất ngọc bài vào nhẫn không gian

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Hội đấu giá

Trước khi diễn ra hội chợ đều có một hội đấu giá đã trở thành thường lệ, lần này ở Tây Tần châu cũng không có ngoại lệ

Hội chợ tuy sẽ có những vật phẩm cần thiết cho tinh giả, nhưng để hấp dẫn được những môn phái lớn và cao thủ vẫn là hội đấu giá này

Tuy nhiên những hội đấu giá này so với những hội đấu giá đỉnh cấp còn cách xa, nhưng cũng thuộc về tầng lớp cấp cao, thường thì sẽ có những bảo vật xuất hiện để bán đấu giá

Vì hội đấu giá được tổ chức trước hội chợ, cơ bản cũng tính là có những món đồ quý giá hiện diện, nên không phải ai cũng có tư cách tham gia hội đấu giá, Tinh Sư trở lên có thể dẫn theo một người vào đi, nếu như Tinh sư trở xuống muốn đi vào thì cần có một vạn hạ phẩm linh thạch, đây là một cái giá không hề nhỏ

Một vạn hạ phẩm tinh thạch đối với Tinh sĩ trở lên không có vấn đề gì, nhưng mà với tinh sĩ trở xuống thì là một gia tài không hề nhỏ

Nhưng những người có thể tham gia hội đấu giá, cũng không có ai mà đi quan tâm một vạn tinh thạch này. Tạ Tinh bây giờ không có công pháp cơ bản và tinh kỹ, ngay cả pháp khí cũng không có, đừng nói là những loại bảo vật khác

Cho nên Tạ Tinh muốn đi vào hội đấu giá xem coi có thể tìm được những món mà cậu cần hay không, cậu bây giờ có 580 viên thượng phẩm tinh thạch, tính ra thì có 580 vạn hạ phẩm tinh thạch, tuy rất nhiều nhưng cậu không nỡ sử dụng

Tuy nhiên là vậy Tạ Tinh cũng giao nộp một viên thượng phẩm tinh thạch. Mua được một tấm vé vào cửa hội đấu giá. Nhưng mà Tạ Tinh dùng thượng phẩm tinh thạch đã hấp dẫn được chú ý của một số người, Tạ Tinh cảm thấy hành động của mình có chút sai lầm

Cho dù những người đến mua vé rất nhiều, nhưng không có người nào dùng đến thượng phẩm tinh thạch. Vì một viên thượng phẩm tinh thạch tuy là đáng giá 1 vạn viên hạ phẩm tinh thạch, nhưng mà thượng phẩm tinh thạch khó kiếm hơn nhiều, nên rất ít người dùng đến thượng phẩm tinh thạch để giao dịch, cơ bản cũng dùng để tu luyện

Tuy Tạ Tinh cảm thấy hành động của cậu có một tí sai sót, nên cậu đi mua vé công xong lập tức rời khỏi. Đến khi xác nhận không có người đi theo, rồi sau đó thay một bộ đồ, đến một cửa tiệm mua chiếc mặt nạ. Cậu sợ bị người khác nhận ra, dù gì thì cuộc đấu giá lần này cũng có rất nhiều người của Thiên Tử tộc

Hội chợ phường Côn Tân tuy chưa chính thức bắt đầu, nhưng mà những khu phố gần đó đã rất là đông người. Tạ Tinh đi một vòng rồi về đến cửa vào hội đấu giá

Hội đấu giá chỉ tổ chức một đêm, nên Tạ Tinh cũng không có đi tìm khách điểm, dù là tìm cũng không có cách nào mà tìm được, cơ bản tất cả khách điểm đều đã hết phòng

Tạ Tinh còn có chút bất an rồi đeo lên mặt nạ vào hội đấu giá, có phải là bị người khác phát hiện rồi không, đã có rất nhiều người đeo mặt nạ rồi bắt đầu đi vào hội đấu giá. Tạ Tinh lúc này mới yên tâm, xem ra những người cùng suy nghĩ của cậu không ít

Đi vào hội đấu giá tuy nhiều người, nhưng mà Tạ Tinh vẫn nhìn thấy những người quen như Ôn Lôi và Yến Yên Nhiên, ngay cả Kỳ Minh cũng có đến, xem ra là đi cùng sư phụ của họ đi vào

Làm Tạ Tinh ngạc nhiên là cậu còn gặp được Triết Khinh Y và Ninh Ngưng, nhưng không có gặp được Phương Tinh. Không biết là tam trưởng lão của Vân Hà tông có ở đây không, nhưng dù có hay không, Tạ Tinh cũng biết được bây giờ cậu không phải đối thủ của người khác

Làm Tạ Tinh ngạc nhiên hơn là khoảng cách của Ninh Ngưng và Khinh Y khoảng cách không xa, nhưng mà Khinh Y lại không ngừng nhìn vào Tạ Tinh, Tạ Tinh bây giờ đã hóa trang, Khinh Y không thể nào nhận ra cậu được, nhưng cậu cũng cảm phục trực giác của cô, có khi trực giác của con gái thật là đáng sợ

Hội đấu giá được bố trí như thế nào thì Tạ Tinh không biết, nhưng mà Tạ Tinh cảm thấy hội đấu giá này không hề thua kém những hội đấu giá ở Trái Đất, thế giới tu tiên quả là thần kỳ. Nhưng thấy được những căn phòng riêng ở phía trên thì cậu cũng muốn bỏ chút tiền để lên đó ngồi, dù gì ở đó cũng an toàn hơn, sau này đi hội đấu giá nhất định phải chú ý cẩn thận

Người chủ trì hội đấu giá này là một đàn ông trung niên khoảng bốn mươi tuổi, Tạ Tinh cảm thấy người này tu vi rất cao, hèn gì có thể chủ trì một cuộc đấu giá như vậy

Người trung niên này thấy chỗ ngồi cơ bản đã gần kín hết, mới nói: “hội đấu giá 10 năm một lần ở Đại Tần châu sắp bắt đầu, hoan nghênh các vị đã đến hội đấu giá này, tin rằng tuyệt đối không làm mọi người thất vọng, được rồi, không nói nhiều, bây giờ bắt đầu đấu giá vật phẩm đầu tiên

trung phẩm tinh tuyền một bình, tinh tuyền có tác dụng gì ta không cần nói nhiều thì mọi người cũng đã biết, có thể làm cho một đỉnh cấp tụ nguyên trở thành tinh giả, bắt đầu với giá một vạn hạ phẩm tinh thạch”

Một người phụ nữ mặc bộ váy dài đi lên cầm lấy một cái khay bằng ngọc, trên khay có một bình màu xanh nhạt, Tạ Tinh nghĩ bên trong có lẽ là tinh tuyền

Người trung niên nói xong, thì có người báo giá một vạn hai ngàn tinh thạch, Tạ Tinh xem người báo giá là số 218, là chỗ Khinh Y và cô cô của cô ngồi, vừa này lúc đi vào cậu đã để ý thấy

Nghĩ đến hiện tại Khinh Y là tụ nguyên đỉnh phong, chắc là mua tinh tuyền sử dụng để trở thành nhất tinh

Đối với Khinh Y, Tạ Tinh không có hảo cảm, cũng không có ác cảm. Biểu hiện của cô rất lạnh nhạt, nhưng thật tế lại không có chủ kiến gì. Dù cậu là ân nhân của cô, cô cũng không chủ động ra mặt để giúp cậu nói chuyện, cuối cùng người chịu ra tay giúp chỉ có Phương Tinh

Thật ra nói cho dễ nghe là không có chủ kiến, nói thẳng ra là vô cảm. Tạ Tinh đối với những người vô cảm từ đầu đã không thích, cho nên đối với cậu, Khinh Y chỉ là một người qua đường trong cuộc đời cậu mà thôi

“một vạn năm ngàn tinh thạch” lập tức có người hét giá cao hơn

“một vạn bảy ngàn...”

Tinh tuyền có tác dụng đối với tụ nguyên giả là thật, tuy ở đây đa phần là những tu tiên giả cấp cao, nhưng họ cũng còn người nhà và đệ tử, cho nên tinh tuyền bây giờ đã lên đến giá năm vạn tinh thạch rồi

Nhưng cô cô của Khinh Y cũng không phải kẻ nghèo, cuối cùng mua được tinh tuyền với giá bảy vạn tinh thạch

Từ phủ của Tạ Tinh đã hình thành nhất tinh, với lại nhất tinh của cậu và những tinh giả bình thường khác nhau rất xa, nên cậu đối với món đồ này không có hứng thú

Người trung niên cười nhẹ, bình trung phẩm tinh tuyền này có thể bán được 7 vạn tinh thạch rất dĩ nhiên y rất thỏa mãn, liền nói tiếp: “vật phẩm thứ hai là một món hạ phẩm bảo khí, một hạ phẩm bảo khí bình thường không có gì quý hiếm, nhưng một món hạ phẩm bảo khí phi hành thì rất đáng giá, vật phẩm thứ hai vừa đúng là một hạ phẩm bảo khí phi hành tên là Ngũ Tiêu

là một đại sư luyện khí dùng 5 loại khoáng thạch thuộc tính Phong, thêm vào nguyên liệu của một Yêu thú cấp 3 mà luyện thành. Tác dụng của hạ phẩm bảo khí phi hành, ta cũng không nói nhiều nữa, chắc các vị ở đây đều biết, đặc điểm của nó là bay nhanh, ổn định. Giá khởi điểm là 10 vạn tinh thạch”

Tạ Tinh thấy người này không hề nhắc đến khuyết điểm của nó, chỉ nói là nhanh và ổn định, xem ra những điểm khác đều rất bình thường. Nhưng món đồ này đối với Tạ Tinh có một sức khuyến rũ chí mạng, bây giờ cậu đang thiếu một món vũ khí cầm tay, ngay cả vũ khí phi hành cũng không có nốt

Từ trước đến giờ, Tạ Tinh cũng muốn bản thân có một pháp khí phi hành, có thể bay. Ở đây lại có một món pháp khí phi hành tuy là hạ phẩm nhưng vẫn hơn nhiều pháp khí thượng phẩm bình thường

Tạ Tinh cảm thấy lần này đến đây thật không uổng phí thời gian và tiền bạc, món đồ thứ hai này chính là thứ cậu đang cần

“11 vạn” lập tức có người hét giá

“20 vạn” Tạ Tinh không hề chậm trễ báo giá

Những người ở đây đều giặt mình, người này là ai mà hết giá một lần lên đến gần 10 vạn. Rõ ràng là không muốn kéo dài thời gian

“21 vạn” có người cũng có hứng với món đồ này nên hết tiếp

“50 vạn” Tạ Tinh tuy biết rằng tinh thạch rất quý, nhưng cậu vốn không có khái niệm cụ thể về chúng nên trực tiếp hết giá 50 vạn

Quả nhiên Tạ Tinh vừa hết giá, những người trong hội đấu giá liền chú ý, không biết là ai mà lại báo giá như vậy, có người lại bắt đầu đoán chắc là công tử của một môn phái lớn, nhưng sao lại không lên phòng riêng, chắc là một vị công tử có tính cách kỳ quái

Chỉ có những vị công tử không có khái niệm về giá trị của tinh thạch mới dùng 50 vạn để mua một món bảo khí hạ phẩm

“50 vạn, 1 lần...”

“50 vạn, 2 lần...”

Người chủ trì hét lên hai lần, không có bất kỳ ai muốn ra giá tiếp nữa, người này ra giá mạnh tay quá rồi

“Được, 50 vạn, 3 lần, chúc mừng vị bằng hữu này mua được phi hành pháp khí Ngũ Tiêu” người trung niên nói xong, liền có một thiếu nữ cầm lấy pháp khí đưa đến trước mặt Tạ Tinh, tiến hành giao dịch

Tạ Tinh rất thích kiểu giao dịch tại chỗ như thế này, cậu sợ nhất là mua xong rồi lại phải đợi đến lúc kết thúc mới tiến hành giao dịch, nên lập tức đưa ra 50 viên thượng phẩm tinh thạch

Nhanh chóng dùng thượng phẩm tinh thạch để giao dịch, làm cho những người ở hội đấu giá kinh ngạc, không ngờ lại có người dùng thượng phẩm tinh thạch để mua một món hạ phẩm pháp khí, người đeo mặt nạ này là ai? Sao trên người không có tí tinh lực nào dao động cả, nhưng họ cũng biết là không nên quá tò mò

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ngũ sắc lôi

Tạ Tinh lần này hết giá làm cho rất nhiều người chú ý, nhưng Tạ Tinh cũng không muốn quan tâm, cậu biết được công pháp của mình có thể ẩn đi tinh lực, tinh rằng sau hội đấu giá thì có thể lập tức chạy trốn, nhưng mà tuy hân mua được món đồ không tồi, nhưng mà cũng không đủ thu hút được chú ý của những cao thủ

Tuy là thượng phẩm tinh thạch rất quý giá, nhưng mà Tạ Tinh không cho rằng chỉ có mấy chục viên thượng phẩm tinh thạch, lại có thể thu hút được những cao thủ. May mà ở hội đấu giá này không ít người nên cậu cũng thấy an tâm, tiếp đến có mấy món đấu giá nhưng mà cậu không có ra tay, tiếp đến là một ít đan dược, nguyên liệu, thậm chí còn có một bộ huyền giai cao cấp tu tinh công pháp, những món này làm cho nhiều người tu tinh ra tranh giá, tình cảnh rất là náo nhiệt

Tạ Tinh đối với những món này không có hứng thú, đầu tiên cậu không có nhiều tinh thạch để lãng phí, thứ hai là đan dược và công pháp không có để ý, nhưng đối với những nguyên liệu có hứng thú nhưng giá quá cao với lại cũng không phải là những thứ cậu cần

Hội đấu giá bắt đầu náo nhiệt lên, nhưng Tạ Tinh cảm thấy từ lúc mà cậu mua được Ngũ Tiêu về, ánh mắt Khinh Y không ngừng nhìn qua, làm cho Tạ Tinh không dám nhìn thẳng vào cô, nói không chừng cô có thể nhận ra cậu bằng ánh mắt ấy chứ

“Dưới đây món đồ cần bán là một món trân bảo 'Tinh Tùy Sào', 'Tinh Tùy' tuy nhiên nhiều người biết, nhưng mà ta cũng cần phải giải thích một ít. Loại trân bảo này tuy rất là quý hiếm, nhưng mà theo tin tức là mấy tháng trước ở Côn Triết sơn mạch có một động khoáng thạch bỏ hoang phát hiện ra một cái, nhưng không ai thấy được, nên cũng không biết là thật hay là giả

Nhưng ta có thể khẳng định cho mọi người, viên 'tinh tùy' là có thật, vì bây giờ bán 'Tinh Tùy sào' là thuộc về viên 'tinh tùy' đó, theo như là 'Mạc Nguyên đan' cũng cần có dùng đến 'Tinh tùy sào'

Một viên 'Mạc Nguyên đan' có thể làm Tinh sư tiến cấp thành Tinh tông tỷ lệ thành công tăng thêm năm phần, có thể nói là bảo vật vô giá, bây giờ 'Tinh Tùy sào' có giá là 30 vạn tinh thạch” người chủ trì vừa nói xong, những người ở đây đều phấn chấn lên

Phải biết được từ Tinh Sư đến Tinh Tông có tỉ lệ gần 90 phần trăm số người tu luyện bị mắc kẹt ở đó, một khi trở thành tinh tông, không chỉ tăng tuổi thọ, mà còn tinh lực cũng tăng lên rất là nhiều. Ở đây có rất nhiều cao thủ cũng là tinh sư

Nên đó là chỗ quý giá của 'Mạc Nguyên đan', tuy đan dược có thể tiến cấp tinh tông không chỉ có Mạc Nguyên đan, nhưng mà những đan dược ở cấp bậc đó, những nguyên liệu chủ yếu đều rất đáng giá

Tạ Tinh còn đang nghĩ, không ngờ ngoài ‘tinh tùy’ còn có một cái sào bên ngoài

“40 vạn tinh thạch” quả nhiên lập tức có người nhin không được, liền báo giá ra

“50 vạn tinh thạch” nhưng chưa đầy một giây đã bị đẩy lại về

Tạ Tinh tuy nhiên đối với Mạc Nguyên đơn cũng rất có hứng thú, nhưng mà trên Đan Điện không có nói qua Mạc Nguyên đơn. Những phương thuốc trên Đan Điện chỉ có phân biệt phẩm cấp, với lại chức năng chủ yếu. Mạc Nguyên đơn có thể làm cho tinh sư tiến cấp tinh tông, xem ra nằm trong khoảng ngũ phẩm đan dược

Với lại ngũ phẩm có tính năng cho người tiến cấp, Đan Điện có kể đến không dưới 10 loại, Tạ Tinh không có cần thiết đi tranh đoạt ‘Tinh Tùy sào’

Nhưng mà cậu cũng có thể nghĩ ra được, chỉ một ‘Tinh tùy sào’ đáng giá như vậy, xem ra ‘Tinh Tùy’ còn đáng giá hơn, tự dưng cậu lại thấy khâm phục vận may của mình

Cậu cũng nghĩ đến, nếu như có người biết được ‘Tinh tùy’ thì chắc rằng lúc Động Văn diệt khẩu không có triệt để. May mà cậu làm rất triệt để, không có ai biết rằng Động Văn là cậu giết

Chỉ một thời gian, giá cả đã được hét đến 100 vạn tinh thạch

“110 vạn ...”

“130 vạn ...”

có vẻ như cuộc tranh đoạt ‘Tinh Tùy sào’ diễn ra rất kịch liệt, những người tranh đoạt đều là những đỉnh phong tinh sư. Tạ Tinh lại hy vọng càng kịch liệt càng tốt, vậy thì những người chú ý đến cậu sẽ ít đi

“200 vạn ...” đột nhiên có một giọng nhỏ vang lên, làm cho tất cả mọi người đều im lặng, họ đều nghĩ, sao lại đến thêm một người hét giá kiểu này

Xem ra người này có ý nghĩ giống Tạ Tinh muốn ra một giá cao để trấn áp mọi người xung quanh, như thế sẽ dễ lấy được ‘Tinh Tùy sào’ hơn

Nhưng mà rõ ràng người này đã tính toán sai, Tạ Tinh có thể dùng cách hét giá cao để lấy được món hạ phẩm phi hành bảo khí là do bảo khí không đáng giá 50 vạn. Nhưng ‘Tinh Tùy sào’ trong mắt những người ở đây giá trị không chỉ có 200 vạn

“250 vạn” nhanh chóng có người ra giá đến 250 vạn

“270 vạn”

“300 vạn”

Khi giá lên đến 300 vạn, một lần nữa dừng lại, 300 vạn tinh thạch, đã là một gia tài rất lớn, cho dù là hạ phẩm tinh thạch, nhưng một tinh sư muốn lấy ra nhiều tinh thạch như vậy cũng không dễ. Tuy nhiên vẫn có rất nhiều người còn muốn ra giá, nhưng mà hết cách do tinh thạch mang theo không đủ

“300 vạn, lần 1, 300 vạn, lần 2...” người trung niên mỗi lần nói đều dừng lại như chờ đợi mọi người ra giá tiếp

“320 vạn” lại có một giọng nói trầm vang lên cắt ngang lời nói của người trung niên, người này báo giá không dừng đến mấy báo giá của hội đấu giá, mà là dùng tinh lực hùng hậu của mình để phát ra âm thanh. Nhưng người trung niên không hề có bất kỳ bất mãn gì vì câu nói của mình bị cắt đứt, ngược lại còn mừng rỡ nói: “giờ là 320 vạn, còn có ai ra giá nữa không”

“Hừ ...” tiếng hừ truyền đến từ một căn phòng nhỏ, quả nhiên là người lúc này ra giá 300 vạn tinh thạch. nhưng người ra giá 320 vạn tinh thạch lại không hề quan tâm

Sau tiếng hừ lại tiếp tục ra giá: “330 vạn”

Nhưng vừa dứt lời, người ra giá lúc này lại nói: “350 vạn”

Sau đó ‘Tinh Tùy sào’ được mua với giá 350 vạn tinh thạch, Tạ Tinh cũng không quan tâm, tuy bây giờ đa phần những sự chú ý đều nhắm vào ‘Tinh Tùy sào’, nhưng cậu cũng không từ bỏ cánh giá

Đối với việc ‘Tinh Tùy sào’ có thể bán được 350 vạn, người trung niên rõ ràng cảm thấy rất vui mừng

Tiếp đến những món đồ được bán cũng yên lặng hẳn đi, không có sự náo nhiệt ban nãy

“Sau đây món đồ cần bán là một bộ tinh kỹ huyền giai cao cấp Ngũ Sắc Lô, giá trị của tinh kỹ huyền giai cao cấp các vị chắc đã biết, ta cũng không nói thêm, nhưng về ‘Ngũ Sắc Lô’ này ta muốn giải thích một chút, nếu như luyện thành, uy lực tuyệt đối không thua kém địa giai tinh kỹ. Nhưng vì điều kiện có hạn chế với lại bộ tinh kỹ này có một chút tàn dư, nên chỉ có thể bán như một bộ huyền giai bình thường

Điều kiện tu luyện các vị chắc đã nghe qua, là phải có được Lôi Hệ dị tính nguyên, nhưng nghe nói những tạp tính nguyên khác cũng có thể luyện thành, cái này ta cũng không biết, cho nên người mua bộ tính kỹ này phải chuẩn bị tâm lý, giá đầu là 20 vạn tính thạch” người trung niên không nói quá lên như mấy lần trước mà ngược lại rất thành thật

Tạ Tinh động lòng, cậu không quan tâm đến những điều mà người trung niên nói, ‘Ngũ Sắc Lôi’ đích thực đã thu hút được cậu. cũng không phải vì vấn đề tính nguyên, lôi hệ dị tính nguyên, cậu cũng không biết bản thân có không, chỉ là người trung niên nói có chút tàn dư, chỉ là không biết bị tàn dư chỗ nào thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Gian hàng của Tạ Tinh

Huyền giai cao cấp tính kỹ là ước mơ của bất kì một tu tính giả nào, nhưng lúc người chủ trì nói ra bộ tính kỹ "Ngũ Sắc Lôi", tất cả đều im lặng, không có ai ra giá

Làm cho Tạ Tinh cảm thấy kỳ lạ, không lẽ là vì bộ tính kỹ này có tàn dư? Hay là vì cần có dị tính nguyên Lôi tính nguyên mới có thể tu luyện?

Tạ Tinh không biết, bản thân tính kỹ bị tàn dư không có sức khuyến rũ nhiều, lại còn phải có Lôi tính nguyên, phải biết rằng lôi tính nguyên rất hiếm, tuy không bằng thiên tính nguyên, nhưng so với thánh tính nguyên cũng không thua kém bao nhiêu

Ngay lúc Tạ Tinh định báo giá, đột nhiên có một giọng nói cất lên, phá tan sự yên lặng

“21 vạn”

Tuy đã có người báo giá, nhưng vẫn không gây được sự chú ý. Vì cái giá 21 vạn vốn không cao lại còn được ra giá bởi một người ở trong phòng riêng

“Đã có người báo giá 21 vạn, còn ai báo giá không? 21 vạn, 1 lần” người trung niên biết cuốn tính kỹ tàn quyết này sẽ không bán được giá cao, nên bắt đầu đếm số

“50 vạn” lại một người nữa báo giá, làm cho cả hội đấu giá cũng kinh ngạc, không lẽ Ngũ Sắc lôi còn có bí mật gì nữa sao? Nếu như có bí mật, thì cho dù nhiều tiền cũng phải mua cho bằng được

Nhưng rất nhanh nhiều người đã hiểu ra, người báo giá là vị công tử lúc nãy. Vừa mới dùng 50 vạn để mua một hạ phẩm bảo khí, công tử này quả nhiên rất giàu. Nhưng dù muốn lấy được "Ngũ Sắc Lôi" cũng không cần ra 50 vạn, nói không chừng ra 22 vạn thì có thể lấy được rồi

Ngay lúc mọi người đều suy nghĩ, người báo giá đầu tiên lại tăng giá trực tiếp thành 55 vạn

Cả hội đấu giá xôn xao bàn tán

Một phần nhỏ người thông minh đã bắt đầu có hứng, không lẽ "Ngũ Sắc lôi" lại có cái gì bí mật? Sao lại có người tăng giá nữa. Nếu như chỉ một mình Tạ Tinh tăng giá thì họ có thể hiểu là Tạ Tinh xem tiền như rác, nhưng có người thứ 2 ra giá thì thật khó hiểu

“100 vạn” Tạ Tinh không chậm trễ tăng giá, mỉm cười, nếu như "Ngũ Sắc lôi" thật sự có công năng "vô sắc thần quang" như trong truyền thuyết của bên Trái Đất, đừng nói là 100 vạn, cho dù là 1 tỷ, Tạ Tinh cũng không hề tiếc

Nhưng cậu cũng biết có thể là không có, nhưng tạ tinh vốn không có khái niệm về tính thạch, bây giờ cậu có 500 viên thượng phẩm tính thạch đều là nhặt về nên đầu cần phải tiếc

Hiện trường hội đấu giá đã bắt đầu náo nhiệt, có tiền thì cũng không nên xài như thế. Trực tiếp đôn lên thành 100 vạn, có người như vậy sao?

Tạ Tinh không quan tâm đến những ánh mắt xung quanh, nhưng cậu đã cảm nhận được dịch ý mãnh liệt phát ra từ trong một căn phòng riêng, tu vu của người này tuyệt đối cao hơn cậu. Nhưng Tạ Tinh vốn không sợ người này, nếu như đã ra tay thì cũng không cần hối hận

“110 vạn” Tuy Tạ Tinh không biết cái gì là "Ngũ Sắc lôi", nhưng người trong căn phòng lại biết giá trị thực sự của nó, nên hét giá thêm

Vào lúc này đừng nói Tạ Tinh, ngay cả những người khác cũng biết là "Ngũ Sắc lôi" không đơn giản, tuy có người muốn báo giá, nhưng giá này đã rất cao, hơn nữa vẫn đang trong giai đoạn tranh chấp giữa 2 người

Phải biết một trong hai người, thậm chí có thể dùng 50 vạn tính thạch để mua một hạ phẩm bảo khí

“200 vạn” Tạ Tinh không hề tiếc tính thạch, muốn chơi thì chơi đến cùng

“210 vạn” người trong phòng rõ ràng không muốn từ bỏ, nhưng họ hòa đồng với Tạ Tinh ngày càng cháy mạnh hơn

“300 vạn” Tạ Tinh nghĩ nếu người tăng giá nữa, lần từ ta sẽ lên 400 vạn, xem người có bao nhiêu tình thật. Cậu bây giờ còn có 500 vạn tình thật đương nhiên có thể tăng giá thêm 2 lần

Những người ở đây đã hết lời để nói, giá của cuốn tình kỹ lại có thể bán ra bằng giá với “Tình Tuy sào”

Quả nhiên Tạ Tinh báo giá 300 vạn, người trong phòng cũng im lặng, xem ra không phải không muốn lấy mà là bây giờ hẳn không có đủ tình thật

Người trung niên giờ đã cười tươi như hoa mới nở, không ngờ là một tình kỹ tàn dư cũng có thể bán với giá 300 vạn, cái này đúng là giá trên trời: “đã có người ra giá 300 vạn, 300 vạn, 1 lần...”

Cuối cùng Tạ Tinh lấy được cuốn huyền giai cao cấp tình kỹ với giá 300 vạn

Tuy nhiên bây giờ mọi người đang chú ý đến vật phẩm kế tiếp đầu giá, có điều Tạ Tinh biết có ít nhất 2 ánh mắt đang chú ý đến cậu, một ánh mắt là người đầu giá cùng cậu lúc này, tuy Tạ Tinh không thấy được hẳn, nhưng có thể cảm giác được sự thù hận và phẫn nộ. Còn một ánh mắt nữa là của Khinh Y, không biết cô có phải nhận ra mình không, nhưng mà trong ánh mắt của cô có một sự lo lắng

Tạ Tinh biết hội đấu giá này cậu không cần phải tham gia nữa, cậu chỉ còn có 200 viên thượng phẩm tình thật, còn bị một người không rõ chú ý đến, bây giờ phải nhanh chóng tìm cách trốn đi

Bây giờ không phải không có người rời khỏi, ở hội đấu giá này không có hạn chế, giữa chừng cũng có thể rời khỏi nhưng mà không vào lại được. Người khác rời khỏi không làm cho nhiều người chú ý, nhưng khi Tạ Tinh đứng dậy rời khỏi, lập tức tạo ra sự chú ý. Tạ Tinh rời khỏi chưa được mấy phút liền có người đi theo

Những người ở đây cũng biết là cậu ra tay rất mạnh, không theo cách bình thường mà ra giá nên đã làm cho nhiều người chú ý

Tạ Tinh nhanh chóng đi đến trước cửa, lấy 2 viên tình thật đưa cho hai người bảo vệ, và nói: “Ta bây giờ cần phải nghỉ ngơi, người đưa ta đến chỗ nghỉ ngơi với tốc độ nhanh nhất, nói thêm một câu nữa thì sẽ không có tình thật. Nếu có người hỏi thì nói là ta đã rời đi, ta không thích bị làm phiền”

Nghe vậy hai tên bảo vệ không chậm trễ cất lấy 2 viên thượng phẩm tình thật, dẫn Tạ Tinh đến nơi nghỉ ngơi của hội đấu giá. Tạ Tinh đợi bảo vệ rời khỏi, lập tức ẩn tàng khí tức của mình

Người bảo vệ vừa về chỗ đứng, còn chưa kịp nói chuyện, hội đấu giá liền không ngừng có người xông thẳng ra cửa tìm kiếm tung tích của Tạ Tinh

Tạ Tinh trong phòng nghỉ ngơi nhanh chóng thay bộ đồ, rồi nhảy ra khỏi cửa sổ trốn đi. Cậu biết một lát nữa sẽ có người đến hỏi người bảo vệ. phòng nghỉ ngơi đã nằm ngoài phạm vi của hội đấu giá, Tạ Tinh chỉ việc chạy khỏi thật nhanh mà thôi

Quả nhiên chưa được 15 phút, không ngừng có người tra hỏi bảo vệ, dưới sự uy hiếp của những người này, bảo vệ đành phải dẫn họ đến phòng nghỉ ngơi. Nhưng khi đi vào, thì đã không thấy Tạ Tinh đâu

Tạ Tinh cũng không quan tâm đến những người này, tuy trời bắt đầu sáng, nhưng Tạ Tinh biết lúc này không phải là lúc rời khỏi Côn thành, bây giờ hội chợ bắt đầu, bất kỳ ai rời khỏi Côn thành đều sẽ bị nghi ngờ, muốn rời đi cũng phải đợi hết ngày đầu của hội chợ mới được

Không thể không nói đến sự náo nhiệt của hội chợ Tây Tàn châu, trời vẫn chưa sáng hẳn, những con đường ở gần Côn Tân học viện đã đông như kiến

Tạ Tinh đi vào kiểm một góc nhỏ rồi bắt đầu mở gian hàng để bán, cậu để mười mấy bình thuốc trên gian hàng, chỉ để lại 2 bình thuốc Huỳnh Minh đan và một bình giải độc đan, những loại khác đều lấy ra bán, dù gì thì sau này vẫn có thể luyện lại được

Tuy giá thuê một gian hàng ở hội chợ rất đắt, nhưng Tạ Tinh vẫn thấy không ít người đặt gian hàng: “A, ở đây có Bồi Nguyên đan và Huỳnh Minh đan” một vị cô nương mặt mũi đi đến trước mặt Tạ Tinh, bị mấy bình thuốc trên gian hàng thu hút

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Một người em gái

“Ông chủ, Bồi nguyên đơn và Huỳnh Minh giá bao nhiêu?” vị cô nương đến chỗ Tạ Tinh hỏi

“Tụ khí đan mỗi viên 6 tình thật, bồi nguyên đan mỗi viên 10 tình thật, huỳnh minh đan mỗi viên 15 tình thật” Tạ Tinh bán theo giá đan được ở trong những tiệm thuốc, nhưng rẻ hơn từ 3 đến 5 tình thật, dù gì thì cũng chỉ là gian hàng nhỏ, thuốc cũng là thuốc lần đầu tiên luyện được

Vị cô nương này gật đầu, giá cả này cũng hợp lý, cô cũng biết được sự cực khổ của những người bán hàng nên quyết định mua một ít đan dược, dù gì

bây giờ cô cũng đang cần huỳnh minh đan

Lấy một lọ Huỳnh Minh đan mở ra xem thử, xác định là Huỳnh Minh đan, rồi trả 180 viên hạ phẩm tinh thạch cho Tạ Tinh. Sau khi đổ ra một viên trên tay, lập tức kinh ngạc, sao lại là thượng phẩm Huỳnh Minh đan: “người bán thượng phẩm Huỳnh Minh đan?”

Trong tiệm thuốc có bán Huỳnh Minh đan thì Tạ Tinh biết, nhưng mà bán phẩm chất nào thì cậu không biết, xem nét mặt kinh ngạc của cô nương đó, không lẽ trong tiệm thuốc bán Đặc đẳng Huỳnh Minh đan? Nhưng cho dù là vậy thì Tạ Tinh cũng không để ý, vì giá cả của cậu đã hạ xuống rất nhiều

“Lấy cho ta một bình Huỳnh Minh đan, một bình Bồi Nguyên đan, tiếc là tinh thạch ta mang theo không nhiều.” Vị cô nương lập tức lấy tinh thạch ra mua thêm 2 bình đan dược. Phải biết rằng thượng phẩm Huỳnh Minh đan không phải lúc nào cũng mua được, chưa nói giá lại cao đến chóng mặt

Nhưng lời nói kinh ngạc lúc này, đã thu hút được rất nhiều người qua lại, nhanh chóng mọi người đều biết gian hàng của Tạ Tinh có bán thượng phẩm Huỳnh Minh đan, mà giá cả còn rẻ hơn cả hạ phẩm. Liền nhanh chóng chạy đến, Tạ Tinh tổng cộng có 20 bình thuốc, đầu đủ để họ lấy, liền nhanh chóng cất những bình thuốc vào túi

“Bằng hữu, ta mua hết đan dược của cậu, mỗi viên ta cho thêm 2 viên tinh thạch” lập tức có người đi lại nói

Tạ Tinh vốn không quan tâm chuyện tinh thạch nhiều hay ít, cậu đi bán thuốc, thứ nhất là do những loại thuốc này cậu không dùng đến, thứ hai là muốn biết đan dược của mình có thể bán ra được không

“Đợi chút, chuyện gì cũng có trước sau” Tạ Tinh thấy người ngày càng nhiều, nhìn vào vị cô nương mặt mũi rồi lấy ra 2 bình đưa cho cô: “Cô đến sớm nhất, hai bình này bán cho cô”

Nhận lấy tinh thạch của vị cô nương, Tạ Tinh nhìn lại những người đang đi đến rồi từ từ nói: “Ta còn có 3 bình thuốc, từ từ thôi, trừ vị cô nương ban nãy, Ta cũng không phân biệt được ai đến trước, vậy đi, ai ra giá cao hơn, ta bán cho người đó

Tạ Tinh biết đan dược mình bán rất rẻ, cậu rõ ràng có 10 bình nhưng bây giờ lại nói là còn 3 bình

Đây không phải là cuộc đấu giá nhỏ sao? Nhưng mà thượng phẩm đan dược cấp 1 đối với tu sĩ giả cấp thấp lại có sức hút rất lớn

3 bình đan dược nhanh chóng được bán ra, mỗi bình có thể bán từ hơn 50 đến 100 tinh thạch

Khi bán xong, mọi người đều hỏi Tạ Tinh lần sau khi nào lại đến bán thuốc, Tạ Tinh chỉ nói là đan dược được người khác nhờ bán

“Huỳnh là Tạ Khê ca ca?” đột nhiên có một thiếu nữ đi đến trước mặt Tạ Tinh, lại kêu cậu là Tạ Khê, nhưng trong giọng nói lại không chắc chắn được có phải là người mình cần tìm không

Tạ Tinh nghĩ có thể là người quen lúc trước của Tạ Khê, nhìn qua, là một vị thiếu nữ chưa đến hai mươi tuổi, quần áo xộc xệch, đầu tóc rối bù. Tạ Tinh bây giờ đã không phải là Tạ Khê lúc trước mà nhìn lực lưỡng hơn nhiều, tuy không nói là cơ bắp cuộn cuộn, nhưng rất săn chắc, người thiếu nữ này có thể nhận ra được Tạ Khê thì chắc là người quen của Tạ Khê

Tuy vị thiếu nữ này khiến Tạ Tinh có cảm giác quen thuộc, nhưng Tạ Tinh lại không nhớ là ai. Gọi cậu là ca ca, không lẽ là người của Tạ gia?

Thấy Tạ Tinh suy nghĩ, thiếu nữ hoảng hốt nói: “Xin lỗi, muội thấy huynh rất giống Tạ Khê ca ca của muội, Muội chỉ hỏi thử thôi”

Xem ra cô không chắc chắn người trước mặt có phải là Tạ Khê hay không

Trong lòng Tạ Tinh khẳng định cô là người của Triết Vân quốc, Lâm bình Tạ Gia, nếu không thì cậu đã không có ấn tượng như vậy. Nhưng trên người cô không có tinh lực dao động, Tạ Tinh xem ra cô chỉ là một tu sĩ nguyên cấp 1 mà thôi

Tuy đối với Lâm Bình Tạ gia không có bất kỳ cảm giác thân quen, nhưng mà Tạ Tinh đối với người quen ở nơi xa có một cảm giác thân thiết, liền cười nói: “Huỳnh là Tạ Khê, chỉ là bây giờ đổi tên thành Tạ Tinh, vì ở trên chiến trường bị thương, nên rất nhiều thứ cũng đã quên mất. Muội là...?”

“Tạ Khê ca ca, đúng là huynh rồi. Muội là Tạ Sương, huhu...” bộ y phục có phần nhăn nhúm, đột nhiên người thiếu nữ nhảy thẳng vào lòng ngực Tạ Tinh mà khóc

Tuy là người cùng một nhà, nhưng Tạ Tinh không phải là Tạ Khê, đối với việc có một người con gái ôm mình mà khóc cũng có chút xấu hổ, liền an ủi nói: “Tạ Sương, không cần gấp, có chuyện gì, nói cho huynh nghe”

Thấy người ở đây ngày càng nhiều, chân của Tạ Sương hình như đứng không vững, xem ra là đã rất lâu không ăn gì. Tạ Tinh liền dẫn cô rời khỏi hội chợ, đến một túp lều gần đó để ăn một bữa

“Có chuyện gì, muội nói đi” Tạ Tinh thấy Tạ Sương đã ăn gần xong, liền hỏi

Tạ Sương nghe cậu hỏi, lại bắt đầu khóc, rồi mới từ từ kể những chuyện đã xảy ra với cô

“Hai tháng trước, Dư tỷ tham gia trắc thí, lúc đó tỷ có song tinh nguyên, những trưởng bối trong nhà đều rất vui, nhưng ngay lúc Dư tỷ chuẩn bị đến Tây Tàn châu để đến Nguyệt Phong tu tinh học viện, bị Lâm Bình Quan gia biết được, liền mang xích lễ đến muốn hỏi cưới Dư tỷ cho tứ thiếu gia Quan Long

Dur tỷ không đồng ý, đừng nói bản thân Quan Long là một công tử chuyên làm điều ác, cho dù không phải, Dur tỷ cũng không có tâm trạng để kết hôn. Năm ấy huynh đi tham gia quân đội, Dur tỷ cùng gia tộc cãi nhau rất dữ dội”

Cho đến sau này, cả Triết Vân quốc đều đang tìm huynh, lại nói huynh đi qua Thiết Châu thành, còn để lại một loại chữ viết mới. Hạ Thường Dung đại nhân từ chiến trường đi về, liền viết một báo cáo cho hoàng thượng, sau đó Dương Liên Đình bị hỏi tội, nói là huynh có công lao lớn, nên tìm huynh khắp nơi, nhưng không ai tìm được nên Dur tỷ mới yên tâm

Vốn Quan gia thế lực rất rộng, không ai dám đắc tội, nhưng vì biết Dur tỷ đối xử tốt với huynh, lại sợ huynh trở về được Hoàng Thượng trọng dụng, sau này truy cứu trách nhiệm. Nên cả gia tộc không dám lập tức đồng ý điều kiện của Quan gia, với lại Dur tỷ là song tính nguyên, không biết sau này tỷ sẽ mạnh được đến đâu

sự việc kéo dài đến 2 tháng sau, tộc trưởng đột nhiên thay đổi quyết định, phải gả Dur tỷ cho Quan gia. Dur tỷ bị nhốt lại, ngày nào cũng khóc. Muội và Tạ Bình thấy Dur tỷ đau lòng, nên liền trốn ra ngoài để kiếm Tạ Cường huynh về giúp Dur tỷ, Dur tỷ cũng đối xử tốt với y nên chắc y sẽ về giúp tỷ” Tạ Sương nói xong nhìn Tạ Tinh với ánh mắt mong đợi

Tạ Dur là người duy nhất ở Tạ gia đối xử tốt với Tạ Khê, lại bị người của Tạ gia và Quan gia ức hiếp, Tạ Tinh liền tức giận

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tai họa không ngờ

“Tạ Cường là ai?” Tạ Tinh liền hỏi, cậu không hề có ấn tượng

Tạ Sương kinh ngạc nhìn Tạ Tinh, rồi nói: “Tạ Khê ca ca, huynh thật là bị thương ở cái đầu rồi, Tạ Cường ca là kiều ngao của Lâm Bình Tạ gia, mấy năm trước gia nhập vào Lưu Vân phái của Tây Tàn châu. Muội và Tạ Bình nghĩ, chỉ cần Tạ Cường ca ca về thì Quan gia khẳng định không dám ép Dur tỷ

Muội đột nhiên nghe được đại trưởng lão nói là Tây Tàn châu có hội chợ lớn, có thể Tạ Cường ca ca và người của môn phái huynh ấy sẽ đi đến đây, nên muội và Tạ Bình đã đi đến được đây. Không ngờ là kiếm không được Tạ Cường đại ca, nhưng lại kiếm được huynh”

Giờ thì Tạ Tinh đã hiểu và hỏi: “vậy Lâm Bình giờ đang ở đâu?”

“Chúng ta đến Côn thành sau đó lạc mất, nói rõ là sẽ đi đến phía đông Côn thành 30 dặm tập hợp, bây giờ muội cũng không biết Lâm Bình ở đâu” Tạ Sương đã bình tĩnh lại và nói

Tạ Tinh đột nhiên nhớ đến kẻ cướp ngày hôm qua, hình như có tí thân thuộc, không lẽ người đó là Tạ Bình?

“Sao cũng được, Huynh cùng muội về xem thử coi sao” trong lòng Tạ Tinh giờ đang rất là phần nộ, Tạ Dur ở Tạ gia là người đối xử tốt nhất với cậu, dù sao đi nữa, cậu cũng không để Tạ Dur chịu khổ nữa

Nhưng tại sao Tạ Dur lại đi trắc thí tính nguyên?

Sau khi ăn xong, Tạ Tinh dẫn Tạ Sương đi hội chợ mua được rất nhiều đồ, không chỉ giúp cô mua quần áo, lại giúp Tạ Sương mua một bộ trung phẩm pháp khí

Tạ Sương cảm lấy pháp khí, trong lòng kích động, cô không biết tại sao Tạ Tinh lại có nhiều tiền như vậy, nhưng mà lúc Tạ Tinh bán đan dược thì cô cũng đã thấy, cậu không phải không có tính nguyên sao? Sao lại có nhiều tiền như vậy, lại còn đến hội chợ của tu tinh giả?

Nhưng Tạ Sương lại không dám đi hỏi, sợ hỏi sẽ đụng chạm đến Tạ Tinh

Tạ Tinh muốn mua một pháp bảo công kích cho bản thân sử dụng, nhưng chạy đến nửa ngày, cũng không kiếm được những gì thích hợp, chỉ mua được một cây kiếm hạ phẩm bảo khí. Cậu không có thời gian đi dạo, rồi từ từ luyện hóa pháp khí phi hành trên tay, rồi mang Tạ Sương đi ra khỏi Côn thành. Lúc này người ra vào Côn thành rất nhiều, nên sẽ không có ai để ý

Tạ Tinh dẫn theo Tạ Sương đến phía đông 30 dặm, nhưng vẫn không thấy Tạ Bình

“Muội xác nhận Tạ Bình cùng muội hẹn ở đây?” Tạ Tinh lại hỏi Tạ Sương, cậu đối với Tạ Bình không có quen biết, với lại biến hóa cũng quá lớn, nếu như kẻ cướp là Tạ Bình, thì cậu không nhận ra hẳn cũng bình thường

“Là ở đây, không sai. Y bây giờ còn chưa đến, xem ra có phát sinh chuyện gì rồi” Tạ Sương gấp gáp trả lời

“Muội làm một ký hiệu, nói cho y nghe là chúng ta đã đi, không đợi y nữa” Tạ Tinh đang gấp chuyện của Dur tỷ, không muốn lãng phí thời gian

Tạ Surong làm xong ký hiệu và nói: “Bây giờ chúng ta làm gì, là đi thuê một chiếc xe sao?”

Từ đây thuê một chiếc xe đến Triết Vân quốc, Lâm Bình thành chắc cũng cần đến gần hai tháng, với lại lúc Tạ Surong ra tìm Tạ Cường cũng đã hai tháng, đợi sau khi hai tháng, đến khi đó thì đã muộn rồi

“không cần” Tạ Tinh lấy ra pháp bảo phi hành Ngũ Tiêu, rồi nói thẳng ra bây giờ cậu rất là căng thẳng do lần đầu tiên cậu sử dụng phi hành bảo khí

,

"Ngũ Tiêu" đã luyện hóa sơ bộ, Tạ Tinh sử dụng pháp khí phi hành rồi từ từ biến lớn, xem ra như một đám mây ngũ sắc, lúc trước cậu còn kinh ngạc khi thấy cô của Khinh Y sử dụng pháp khí phi hành, nhưng giờ cậu cũng đã có, Tạ Tinh liền đi lên rồi kéo Tạ Surong đi lên nhưng nhanh chóng kéo cô vào một bụi cây gần đó

Tạ Surong bị Tạ Tinh kéo vào bụi cây đang muốn hỏi thì lúc đó có 2 người đàn ông một trước một sau bay đến gần đó. Cô liền nhanh chóng bịt lại miệng của mình

“Đưa thứ đó ra đây, Ta xem như không quen biết ngươi, không thì ngươi đừng hòng chạy thoát?” phía sau là một người đàn ông có cái mũi to âm thanh có một tí trầm

“Ngươi nằm mơ, Ứng Thường, ngươi khác không biết ngươi, đừng cho rằng Ta không biết ngươi, ta sợ ngươi chắc?” vừa nghe Tạ Tinh liền biết được người này là người đã dùng 350 vạn để mua Tinh Tùy sào. Vì người này không dùng đến mấy báo giá mà là trực tiếp hét lên trong hội đấu giá

Người này nói xong, không tiếp tục chạy, mà là dùng tay chém ra một phong đao chém đến Ứng Thường

Thì ra 2 người này là vì "Tinh Tùy sào", xem ra người này là người đã ra giá 320 vạn, nhưng một phong đao này, Tạ Tinh cảm thấy mình có thể tránh khỏi, không biết vì sao người này lại dùng để đối phó với Ứng Thường

Ứng Thường quả nhiên dễ dàng né tránh, dùng tay bắt lên một ngọn lửa màu đỏ ám sắc đen, ngọn lửa lửa đó nóng đến kinh người, Tạ Tinh biết Tạ Surong không thể chịu được nhiệt độ như thế, nhanh chóng phóng ra tinh man bảo vệ 2 người

Tạ Surong cảm kích nhìn Tạ Tinh, không dám di chuyển. Tạ Tinh biết đã bị hai người này phát hiện, Tạ Surong cũng không có cách nào chạy trốn

Cho dù biết là có thể đã bị phát hiện, nhưng Tạ Tinh không dám bước ra, cậu không ngừng gia tăng tinh man. Chỉ mong là hai người này không phát hiện

Người đàn ông bị ngọn lửa đỏ bao vây nhưng không hề sợ, lấy ra một cái khay màu trắng, khay tròn từ từ chuyển động, ngọn lửa từ từ bị thổi bay đi, nhưng người này không tiếp tục tấn công mà là bỏ chạy, ngay cả một câu cũng không nói. Tạ Tinh xem ra người đàn ông cầm cái khay trắng không hề thua kém Ứng Thường, chỉ là không muốn đánh nhau lên ra một đòn công kích nhỏ rồi bỏ chạy

Tạ Tinh hy vọng hai người chạy càng xa càng tốt, bởi vì ai tring số họ cũng đều có thể dễ dàng lấy mạng cậu

Ứng Thường cười nhẹ, rõ ràng hắn không có tính buông tha cho người này, chậm rãi đánh ra một đòn hỏa cầu, trực tiếp đuổi theo. Rất nhanh hai người đã biết mất

Tạ Tinh thấy Ứng Thường đưa tay lên liền biết không tốt, thăng khôn này ngay lúc đuổi đánh còn cho cậu một đòn, đây là muốn diệt khẩu sao

Bây giờ cậu đã hiểu ra tại sao người phía trước lại phải dừng lại ở đây một lúc, thì ra hắn cũng rất nham hiểm muốn lợi dụng Ứng Thường để diệt khẩu và kéo dài thời gian bỏ chạy

Hai thăng khôn này thật nham hiểm, Tạ Tinh tuy phẫn nộ, nhưng thực lực không bằng người khác, ngoài việc dồn hết tinh lực gia tăng tinh man để phòng vệ thì không còn cách nào khác

Quả cầu lửa tấn công thẳng vào vòng phòng vệ của Tinh man, cho dù đã dùng hết sức gia tăng phòng thủ, nhưng tinh man vẫn đang từ từ nứt ra

Khi tinh man bắt đầu tan biến, Tạ Tinh liền áp Tạ Surong xuống đất

Một tiếng nổ lớn, Tinh Mang đã bị hỏa cầu đánh nát và tấn công thẳng vào lưng của Tạ Tinh, may mà uy lực không lớn không gây chí mạng nhưng nhìn qua vết thương bị phỏng rất đáng sợ

Tạ Tinh vì tinh man phòng vệ bị phá bỏ, sức mạnh phản phệ, nhưng vẫn nhanh chóng kéo Tạ Surong đứng lên: “chạy mau”

Cậu bây giờ đã biết tại sao người phía trước phải chạy trốn, nên đâu còn dám ở lại

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Giữa đường gặp được nhau

Tạ Tinh bây giờ đâu dám tiếp tục ở lại đây nữa, cậu đã hiểu tại sao người lúc này phải bỏ chạy, tu vi của hắn rõ ràng là gần bằng với Ứng Thượng, mà theo như hắn nói thì hắn không sợ Ứng Thượng, nhưng hắn bỏ chạy, có nghĩa là Ứng Thượng còn có người giúp đỡ, hơn nữa tu vi người này còn rất cao

Đừng nói bây giờ Tạ Tinh đã bị thương nhẹ, cho dù không bị thương, đối mặt với những tu sĩ giả này, cậu chỉ còn cách bỏ chạy

Tạ Sương đầu óc trống rỗng, từ lúc trận đấu bắt đầu đến giờ vẫn chưa thể hoàn hồn, chỉ biết Tạ Tinh đang kéo cô chạy, cô còn biết mình đang gặp nguy hiểm, cho nên cứ thế để mặc Tạ Tinh lôi đi

Chưa đến 30 phút, Tạ Tinh đã dẫn Tạ Sương chạy được mấy dặm, lúc này mới dừng lại, kéo Tạ Sương núp dưới một cái cây to. Không phải là cậu chạy không nổi nữa, mà cậu biết nếu chạy thêm nữa có thể sẽ bị phát hiện, bây giờ cậu chỉ có thể chạy ra khỏi phạm vi chiến đấu, cố gắng không gây sự chú ý của người khác

Cậu biết bây giờ không phải lúc sử dụng phi hành pháp bảo, đừng nói cậu còn chưa khống chế được nó. Cho dù đã khống chế được, bây giờ mà sử dụng phi hành pháp bảo sẽ bị người khác phát hiện ngay

Tạ Tinh ăn vài viên đan dược, rồi kéo Tạ Sương ngồi yên một chỗ

Quả nhiên Tạ Tinh và Tạ Sương vừa mới ngồi xuống, thì có 3 người đàn ông đến, tu vi không thua kém gì Ứng Thượng

Ba người dừng lại một lúc ở nơi vừa này đánh nhau, dùng thần thức lập tức phát hiện được Tạ Tinh, nhưng thấy rằng Tạ Tinh không có dao động tinh lực, còn đi cùng một thiếu nữ tự nhiên cảnh giác 1 người một bên nói chuyện, nên họ cũng không cần quan tâm. Liên theo dấu vết của Ứng Thượng bay đi

Tạ Tinh thở dài, cậu phải lập tức chạy trốn, một khi những người này và Ứng Thượng gặp nhau thì sẽ biết cậu còn sống sót, nói không chừng sẽ quay lại

“Tạ Khê ca ca, huynh bị thương rồi” Tạ Sương thấy trên miệng của Tạ Tinh có vết máu

Tạ Tinh lắc đầu: “không sao, chỉ bị thương nhẹ, Tạ Sương chúng ta đi nhanh thôi. Nơi này không còn an toàn nữa, à, sau này gọi huynh là Tạ Tinh đừng có kêu Tạ Khê” trông lòng ghi nhớ lấy hai tính sư lúc này, nếu như có một ngày có thể gặp lại hai người này, cậu tuyệt đối không dễ dàng bỏ qua đâu

Tạ Sương nhanh chóng đồng ý, lấy khăn tay lau vết máu cho Tạ Tinh, ánh mắt tràn đầy lo lắng

Tạ Tinh lấy ra phi hành pháp khí Ngũ Tiêu, Ngũ Tiêu lại biến thành một đám mây, Tạ Tinh kéo Tạ Sương bước lên

Lúc này Tạ Sương đã bất ngờ đến không nói được gì, một lúc sau mới hỏi: “Tạ Tinh ca ca, đây có phải là phi hành pháp khí?”

Bản thân Tạ Tinh khi nhìn thấy phi hành pháp khí cũng ngạc nhiên không kém

Tạ Tinh gật đầu, không nói gì thêm

Tạ Sương vui mừng bước lên, không ngừng nhìn vào phi hành pháp khí, Tạ Tinh điều khiển Ngũ Tiêu bay thẳng đến Triết Vân quốc, càng bay cậu lại càng điều khiển thuần thục hơn, về sau đã giữ thăng bằng rất tốt, không chút dao động, giống như đang đi trên đường bộ

Càng thuần thục, Ngũ Tiêu bay càng nhanh, Tạ Tinh ngày càng thích thú, tu sĩ quả nhiên rất lợi hại. Nếu như có một ngày có thể cưỡi Ngũ Tiêu bay lên trời, ngao du Cửu Thiên đại lục thì thật tuyệt vời

Nghĩ đến Ấu Tinh, tâm trạng của Tạ Tinh lại tệ đi. Cậu có hỏi qua Ôn Lôi, Ôn Lôi không biết Dương Dung là ai

Tạ Sương tính cách con nít, cùng Tạ Tinh ngồi trên Ngũ Tiêu, nhanh chóng quên đi những lo lắng ban nãy, bắt đầu lấy đan dược và pháp khí mà Tạ Tinh đưa cho ra chơi

Tạ Tinh ngày càng gấp gáp, cậu không biết Tạ Dư bây giờ ra sao rồi, Tạ gia khẳng định vì được lợi cho mình mà sẽ hy sinh Tạ Dư. Tạ Tinh bây giờ đối với Tạ gia một chút hảo cảm cũng không có. Một gia tộc lạnh nhạt như vậy không đáng để cậu quan tâm. Nếu như Tạ Dư có chuyện gì, cậu sẽ đại sát Quan gia

Ngũ Tiêu đã đi đến gần Tây Mãn thành, Tạ Tinh không có thời gian ghé thăm tiểu Cầu và Dư Dung. Bây giờ có việc gấp, đợi xong việc rồi về thăm họ sau

Tây Tàn châu và Đại Hùng châu vốn là láng giềng, ngồi xe ngựa phải mất một tháng, nhưng bay thì chỉ cần khoảng 1 ngày đã đến được bên ngoài Lâm Bình thành

Trên đường đi Tạ Sương tuy có hỏi Tạ Tinh về chuyện tu sĩ, nhưng Tạ Tinh cái gì cũng không hiểu, cậu tu luyện Ngũ Tinh quyết tuy có thể hình thành tinh nguyên, nhưng bản chất lại khác với Cửu Thiên đại lục, cậu không tiếp xúc với những tu sĩ công pháp bình thường, nên cậu chỉ nói với Tạ Sương là

bản thân chỉ có ngũ hệ tạp tính nguyên, sau đó nói một chút kinh nghiệm tu luyện cho Tạ Surong nghe

“Đợi chút, Tạ Tinh ca ca, người đang bị vây ở dưới là Hạ Linh ca ca và thị nữ của Dư tỷ...” Tạ Surong nhìn đám hỗn loạn bên dưới và phát hiện ra trong đó có người quen

Tạ Tinh thật khâm phục thị lực của Tạ Surong, tuy cậu bay không cao, nhưng mà có thể lập tức nhận ra người quen thì thị lực cũng không tồi chút nào. nếu như là người của Dư tỷ, đương nhiên phải xuống đi xem thử, không biết Hạ Linh đó là ai?

Có 3 người đàn ông vây lấy 3 người khác, chính xác hơn là bao vây một người, còn hai người phụ

nữ đã ngồi hằn xuống đất, trên người đều có vết thương. Còn người đàn ông bị bao vây toàn thân đầy máu, tay cầm trường kiếm, cố gắng chống cự, chắc là Hạ Linh ca ca mà Tạ Surong nói, dưới đất còn một người đang nằm, không biết sống hay chết

Tạ Tinh nhìn 3 người vây quanh Hạ Linh, có một người là đệ nguyên 3 tầng, và 2 người còn lại là đệ nguyên 2 tầng. Hạ Linh chắc là khoảng đệ nguyên 3 tầng

Thấy Tạ Tinh và Tạ Surong bay xuống, ba người đều cảnh giác nhìn vào họ, vì lúc này Tạ Tinh đã bị chú ý do có thể sử dụng phi hành pháp khí tuyệt đối không phải nhân vật bình thường

Nhưng thấy Tạ Surong chỉ đệ nguyên 1 tầng, Tạ Tinh thì không có dao động tinh lực, 3 người liền mừng rỡ, thì ra là hai kẻ giàu có không biết điều

“Hạ Linh ca ca, mọi người sao lại bị như vậy?” Tạ Surong đi qua hỏi

“Tạ Surong, sao muội lại ở đây?” Hạ Linh thấy Tạ Surong liền kinh ngạc, Tạ Surong đến đây làm gì? Người đi cùng Tạ Surong là ai? Sao lại có phi hành pháp khí, ngay cả sư phụ của y còn chưa có phi hành pháp khí

Tạ Surong liền chạy đến chỗ hai người phụ nữ đang ngồi dưới đất, lấy vải băng ra băng bó cho họ rồi nói: “Thu tỷ, Hà tỷ hai người không ở bên Dư tỷ, chạy đến đây làm gì, Dư tỷ đâu?”

Hai người phụ nữ còn chưa kịp trả lời, liền nghe thấy một người đàn ông y phục lam cười nói “Không ngờ là tiểu nữ của Tạ gia, đem về cho anh em sướng một chút, còn tên nam nhân kia thì giết tại chỗ đi” người đàn ông y phục lam nói, vừa nói xong liền nhanh chóng rút cây đao ra chém về phía Tạ Tinh

Tạ Tinh cũng không quan tâm hấn, liền đưa tay lên cho một đòn tinh đao, chỉ là đệ nguyên 3 tầng, khoảng cách còn khoảng 6 bước chân thì đầu lia khỏi cổ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Danh tiếng vang xa

Hành động của Tạ Tinh, lập tức làm những người ở đây dừng lại động tác của mình, nhìn thẳng vào Tạ Tinh, người này là ai? Chỉ một đòn mà đã giết chết một đệ nguyên giả 3 tầng

Ngay cả Tạ Surong cũng ngạc nhiên nhìn Tạ Tinh, từ lúc nhìn thấy Tạ Tinh, cô cảm thấy cậu không bình thường, bản đàn được và được nhiều tinh thạch như vậy, ngay cả phi hành pháp khí cũng có. Thậm chí người tên Ứng Thượng, bắn ra một hỏa cầu uy lực kinh khủng mà cũng không giết được cậu. Tạ Tinh nói là cùng cô đi về, cô cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ là đi theo về thôi

Thậm chí khi về Tạ Tinh có thể giải quyết được vấn đề của Dư tỷ hay không, cô không chắc, thậm chí cô còn sợ Tạ Tinh không có tình nguyên nên không dám hỏi qua tu vi của cậu. Nhưng bây giờ cậu đã làm cho cô bất ngờ, Tạ Tinh ca ca rốt cuộc có bản lĩnh gì mà lại giết chết được Quan Tự

Quan Tự này cô biết, hấn đi đến Tạ gia kiểm chuyện với Dư tỷ đã không phải chuyện một hai lần. Tạ gia cũng không xử lý hấn, mà bây giờ chỉ một cái chớp mắt là đã bị giết rồi

“Cám ơn vị bằng hữu đây giúp đỡ, ta tên Hạ Linh” Hạ Linh bị Tạ Tinh làm cho bất ngờ, sau đó y lập tức đi đến trước mặt Tạ Tinh cảm ơn

“Hạ Linh ca ca, huynh ấy là Tạ Khê ca ca, huynh không phải lúc nào cũng muốn tìm Tạ Khê ca ca sao? Bây giờ huynh ấy là Tạ Tinh” Tạ Surong liền nói

“Huynh là Trường Thành doanh Tạ Tinh?” Hạ Linh lập tức kinh ngạc, y biết là Tạ Khê đã đổi tên thành Tạ Tinh

“Bằng hữu, huynh là ai, đây là chuyện của Quan gia và Tạ gia, không lẽ huynh định nhúng tay vào sao?” một người đàn ông đệ nguyên 2 tầng nói, giọng nói hơi run run

Tạ Tinh liếc hắt một cái rồi nói: “Ta là ai, người không cần biết. Nếu như Dư tử gặp chuyện gì không hay, thì Quan gia các người chuẩn bị tinh thần diệt tộc đi”

Giọng nói không chút biểu cảm, khiến người đàn ông thêm run sợ, trong ngữ khí của Tạ Tinh có ẩn chứa sự giận dữ. Dư tử? Không lẽ là Tạ Dư? Tạ Dư sao lại có người chống lưng mạnh như thế, ngay cả Lâm Bình Tạ gia gia chủ cũng đồng ý, sao lại phát sinh ra một người lợi hại như thế ngăn cản?

Thấy biểu cảm của Tạ Tinh, cộng với cách mà cậu giết Quan Tự, hai người lập tức quay đầu bỏ chạy

Tạ Tinh đưa tay lên phát ra tinh đao, biết đao của Tạ Tinh vô hình, bọn chúng đã đề ý kỹ tay của cậu, nhưng vẫn không né tránh được, lại một người bị Tạ Tinh chém giết

Người còn lại liền dừng lại, hắt hắt dù có chạy cũng vô ích, vì bản lĩnh của hắn thua xa hai người vừa bị giết

“Người rốt cuộc muốn gì?” người đàn ông run sợ hỏi

Tạ Tinh không quan tâm đến người đàn ông, mà đi đến chỗ Tạ Sương hỏi: “Dư tử bây giờ đang ở đâu?”

“Dư tử bị gia chủ nhốt lại, ba ngày sau bắt đầu lễ đính hôn, muội và tiểu Hà hai người muốn đến Kinh Đô Thiên Lệ thành, tìm người đến giúp Dư tử, nghe nói Dư tử còn một người cô ở Kinh Đô. Còn Hạ Linh công tử vì không thích cách làm của Quan gia nên định đưa chúng ta đi Kinh Đô, nhưng giữa đường bị người của Quan gia chặn lại. Phúc bá vì đưa chúng ta đi mà bị mấy tên xúc sinh kia giết chết...” người phụ nữ được gọi là Thu tử vừa nói vừa khóc

Ở Tạ gia người có song tính nguyên cũng được tính là người quan trọng, sao Tạ gia còn phải đồng ý với Quan gia? Tạ Tinh biết chuyện này không hề đơn giản, nhưng dù sao đi nữa cậu cũng phải đi giúp Dư tử

Liên quan đến những chuyện tranh chấp của gia tộc, cậu cũng không muốn đi quan tâm

Tạ Tinh quay đầu lại nói với người đàn ông: “nói, các người vì sao lại biết họ đi Kinh Đô?”

“cái này, ta ... không biết” người đàn ông vừa dứt lời Tạ Tinh liền đưa tay lên giết luôn. Với những loại người này nói chuyên thật là lãng phí thời gian

Sau khi giết hết mấy người này, Tạ Tinh liền quay đầu nói với Hạ Linh: “cảm ơn Hạ huynh giúp đỡ, chỉ là Hạ huynh vì sao biết ta từng sống ở Trường Thành doanh? Còn nữa là, nghe Tạ Sương muội muội nói là huynh cần tìm ta, không biết có chuyện gì?”

“Phụ thân ta không ngừng khen huynh, còn phát cáo thị kiếm huynh khắp Triết Vân quốc, không ngờ huynh lại là một tu tinh giả, còn là một tu tinh giả lợi hại nữa chứ” Hạ Linh hưng phấn nhìn Tạ Tinh

“Phụ thân huynh?” Tạ Tinh không nhớ mình có quen người nào họ Hạ. Nhưng mà Hạ Linh vì mất máu quá nhiều, sắc mặt bắt đầu trắng bệch, liền lấy ra một viên Bồi Nguyên đơn, nói: “huynh uống vào trước đi”

Hạ Linh liền cầm lấy đan dược uống vào, lập tức những vết thương bắt đầu lành lặn, quả nhiên không phải đan dược tầm thường, trong lòng bắt đầu sung bái Tạ Tinh, khó trách phụ thân lại không ngừng khen y

“Phụ thân ta là Hạ Thường Dung, lúc trước cũng ở Trường Thành doanh, vì nghe được lời phân tích của huynh nên mới đi tìm Dương Liên Đình, không ngờ Dương Liên Đình lại không nghe lời phụ thân của ta mà cố chấp thực hiện kế hoạch, kết quả 10 vạn đại quân gần như chết hết. Nếu không phải là do ảnh hưởng của huynh, nhanh chóng rút quân, có lẽ đã không còn ai sống sót trở về

Sau khi về phụ thân ở trước mặt hoàng thượng không ngừng nhắc đến huynh, chỉ là huynh đã rời khỏi Triết Vân quốc, nên không thể tìm được huynh” Hạ Linh hai mắt sáng lên nhìn Tạ Tinh như là đang nhìn vào một ngôi sao lớn

Tạ Tinh chậm rãi nở nụ cười, cậu cảm thấy tính cách của Hạ Linh không tồi, nói chuyện thẳng thắn, làm người phóng khoáng liền nói: “Ta lúc trước từng ở Trường Thành doanh, nhưng mà vì lúc ra ngoài làm nhiệm vụ gặp trục trặc, nên không kịp quay lại”

“À, thì ra là vậy, Tạ huynh, có thể đợi đến khi huynh giải quyết việc nhà xong, đến nhà ta chơi một chút không. Lúc trước phụ thân có nói qua những lời phân tích của huynh ra, ta thật là không dám tin, không ngờ một người lính như huynh lại thông minh đến vậy” Hạ Linh và Tạ Tinh độ tuổi gần bằng nhau, nên cũng không kiên dè, có gì thì nói thẳng ra luôn

Tạ Tinh thấy vậy liền nói: “được, đợi khi chuyện của ta giải quyết xong sẽ đến nhà huynh chơi một chuyến”

Hạ Linh có thể liều mạng để bảo vệ 2 người thị nữ, điều này nói rằng y là một người rất có trách nhiệm, tuy y chỉ mới tu nguyên 3 tầng, nhưng không biết có tính nguyên tốt không. Tạ Tinh cũng muốn dẫn y đi đến Tây Tàn châu tu luyện

“Chúng ta đi về rồi nói” Tạ Tinh nghe nói Tạ Dư còn ở Tạ gia, giờ cũng không gấp, liền lấy ra hai viên Bồi nguyên đơn đưa cho hai người bọn Thu Hà uống

Mấy người liền đào một cái hố, chôn cất thi thể Phúc bá, Tạ Sương trong lòng thương cảm

Xong việc này, mấy người đi đến Lâm Bình thành, Tạ Tinh không lấy Ngũ Tiêu ra vì biết Tạ Dư còn ở Tạ gia, hơn nữa nơi này cách Lâm Bình thành cũng

không xa

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Gia chủ Tạ Kinh Thiên

“Hai con tiện nhân, ai cho phép chúng mày trốn ra khỏi Tạ gia, nhanh đi vào chịu phạt...” Tạ Sương dẫn mấy người đi vào cửa Tạ gia, liền nghe một tiếng hét chói tai từ phía sau

Tạ Tinh nhìn qua, là một quản gia khoảng bốn mươi tuổi, nhìn là biết y là người cao ngạo

Tạ Tinh chưa lên tiếng, Hạ Linh liền nói: “Thượng Quan quản sự, chuyện này không thể trách được tiểu Hà và Yến Thu, ta tận mắt thấy người của Quan gia chặn bắt hai nàng, thậm chí cả Phúc bá cũng bị giết...”

Người quản gia trung niên nhìn Hạ Linh rồi nói: “Hạ công tử, ta biết phụ thân cậu là Hạ Thường Dung đại nhân, nhưng cậu muốn xen vào chuyện của Tạ gia thì cậu không có quyền”

Hạ Linh sắc mặt đỏ lên, liền nói: “cái gì gọi là nhiều chuyện? Đừng nói hai người họ, ngay cả ta cũng xem bị người của Quan gia giết, không lẽ là do nhiều chuyện sao?”

“À, ăn có thể ăn vậy, nhưng nói không thể nói vậy, Hạ công tử, Quan gia của ta lúc nào lại đi giết cậu, nếu như người của Quan gia muốn giết cậu, cậu còn có thể đứng đây sao?” một vị công tử từ phía sau người quản gia trung niên bước ra, trong tay cầm một cây quạt giấy

Tạ Tinh không ngờ việc cậu tùy ý làm một cây quạt giấy lại khiến quạt giấy thịnh hành như vậy

“Quan Long, người đến đây để làm gì? Đây không phải là Quan gia” Tạ Sương đột nhiên xông lên, chỉ thẳng vào người thanh niên bắt đầu mắng

Tạ Tinh nhìn qua, thì ra người này là Quan Long, là người đã ép cưới Dư tỷ

“Tạ Sương, cô nói cái gì, không nói tiếng nào đã đi ra ngoài mấy tháng trời, còn không về chịu phạt, lại ở đây chỉ trích khách của Tạ gia, cô to gan lắm” người quản gia vốn đang nóng giận Tạ Sương, thấy cô chỉ trích Quan Long, liền nói

“Tạ Dư sao, ta không đợi được, hôm nay phải dẫn cô về, sao? Không lẽ còn đến lượt một tiểu nha đầu của Tạ gia đến chỉ trích ta” Quan Long hống hách gấp quạt lại, chỉ thẳng vào Tạ Sương

Người của Quan gia giờ thói hống hách ở Tạ gia, thêm một người quản gia cũng hống hách như vậy, Tạ Tinh không muốn nhìn nữa, liền bước lên nói với quản gia: “người là quản gia của Tạ gia, hay là trưởng lão của Quan gia?”

“Người là ai? Cút ra. Ở đây là Tạ gia chưa đến lượt người lên tiếng...” người quản gia thấy Tạ Tinh không có tình lực mà dám chỉ trích hắn, liền phần nộ trả lời

“Thượng Quan quản gia, đây là Tạ Khê ca ca, lão lấy quyền gì mà nói chuyện bằng cái giọng đó với huynh” Tạ Sương thấy quản gia không nhận ra Tạ Khê, phần nộ nói, dù gì Tạ Khê cũng là trực hệ của Tạ gia, một người quản gia mà lại dám chỉ trích

“À ... khó trách dám nói chuyện như thế ở đây, thì ra là Khê thiếu gia được Hạ đại nhân xem trọng, nhưng mà Khê thiếu gia, đừng có trách Thượng Quan ta không nói cậu nghe, cho dù là hoàng thượng cũng không muốn gây chuyện với Quan gia, cậu là một người không có tình nguyên bị Tạ gia bỏ rơi thôi mà, tưởng mình giỏi lắm sao?”

Ta tưởng Tạ Sương đi đâu, thì ra là đi tìm về người cứu viện này đây, haha...” Thượng Quan quản gia đang cười đột nhiên im bặt, vì Tạ Tinh đã nắm chặt cổ của hắn nâng lên

“Ừm...” Thượng Quan quản gia muốn nói gì đó, nhưng không nói ra được

Một quản gia mà dám hống hách như vậy, Tạ Tinh tuy không biết chuyện gì, nhưng cậu chỉ cần dẫn Dư tỷ đi khỏi là được, những chuyện khác không quan tâm. rồi tiện tay ném tên quản gia ra xa vài mét, nhân tiện bồi thêm một chiêu tinh đao

Quản gia trúng một đòn tinh đao, đầu lia khỏi cổ

Tạ Tinh không hỏi tên quản gia bất kỳ điều gì mà trực tiếp giết luôn. Quan Long nhìn Tạ Tinh, lùi về mấy bước: “người đừng có đi qua đây”

Tạ Tinh lại chém ra một đòn tinh đao, hai chân của Quan Long liền bị chặt đứt, hắn gục xuống đất, ngắt xiù

Mấy người Hạ Linh cũng nhìn Tạ Tinh, họ không ngờ Tạ Tinh lại quả quyết như vậy, ngay cả hỏi cũng không cần hỏi đã giết luôn

Đột nhiên có nhiều tiếng bước chân vọng đến, một lát sau đi đến khoảng mười mấy người

“À, Thiếu gia...” một người thị vệ chạy đến chỗ Quan Long, đỡ hắn lên

“Là ai, là ai dám giết thiếu gia nhà ta” người thị vệ nói xong lập tức thấy chân của thiếu gia hắn đã bị chém đứt

“À, Người nói sai rồi, ta không có giết hắn, chỉ là chém đứt cái chân không nghe lời của hắn thôi, sao, không lẽ người có ý kiến gì sao?” Tạ Tinh từ từ nói

“Người là ai, sao lại giết thiếu gia nhà ta ... Tạ tộc trưởng, còn chờ gì nữa nhanh chóng bắt hung thủ lại, rồi đưa hắn về Quan gia chúng ta. Thiếu gia chúng ta bị chặt đứt chân ở đây, Tạ gia các người...” người thị vệ nói với những người đứng phía sau

Một người già khoảng sáu mươi mấy tuổi bước ra, sắc mặt lập tức biến đổi. Tạ Tinh có tí ấn tượng, người này chắc là tứ gia gia Tạ Kinh Thiên, cũng là gia chủ của Tạ gia

“Người là ai?” Tuy sắc mặt của ông biến đổi, nhưng cũng không quan tâm đến những thị vệ của Quan gia, mà nhìn vào Tạ Tinh nói

Tạ Tinh chậm rãi nhìn Tạ Kinh Thiên, dừng nói cậu vốn không phải là Tạ Khê, cho dù cậu còn là Tạ Khê, đối với Tạ Kinh Thiên cũng không có hảo cảm gì

Vốn gia chủ của Tạ gia là gia gia của Tạ Khê - Tạ Kinh Thành, Tạ Kinh Thành chết, Tạ Kinh Thiên lên làm gia chủ. Nội tình trong chuyện này, Tạ Tinh không biết, chỉ biết là không đơn giản, nhưng Tạ Tinh cũng không muốn xen vào mấy chuyện này. Thấy Tạ Tinh không có ý định trả lời, Tạ Kinh Thiên sắc mặt trở nên khó coi

Tạ Sương bước lên nói: “Tứ gia gia, huynh ấy là Tạ Khê ca ca, bây giờ đã đổi tên thành Tạ Tinh rồi. Cháu và Tạ Tinh ca ca từ Côn thành trở về, trên đường gặp được Hà tỷ và Thu tỷ còn có Hạ Linh công tử bị vây giết, Tạ Tinh ca ca cứu được họ, nhưng Phúc bá lại bị người của Quan gia giết rồi

Khi về đến nơi, Thượng Quan quân gia không cho Tạ Tinh ca ca vào, còn chỉ trích Hạ Linh công tử, Quan Long muốn lập tức đưa Dư tỷ về, Tạ Tinh ca ca mới giết quân gia

Tạ Sương nhanh chóng nói rõ sự việc, Tạ Kinh Thiên mặt sắc biến động, lần nữa nhìn vào Tạ Tinh: “người là Tạ Tinh, là Tạ Tinh được hoàng thượng ban chỉ đi tìm khắp nơi? Người không có tình nguyên sao lại giết được Thượng Quan và Quan Long?”

Tạ Tinh chậm rãi nói: “Giết họ là chuyện của ta, hôm nay ta đến đây chỉ có một chuyện, mang Dư tỷ đi, người chỉ cần nói Dư tỷ đang ở đâu là được”

Tạ Kinh Thiên phẫn nộ, chỉ là một đứa cháu lại dám ăn nói như thế trước mặt lão

“Tạ Khê, người nói cái gì? Sao có thể trước mặt gia gia mà nói chuyện như thế, thật không có tôn ti trật tự gì cả, không lẽ được hoàng thượng trọng dụng là có thể hống hách như vậy” một thanh niên bước ra nói

Người này Tạ Tinh cũng có tí ấn tượng, nhưng không nhớ nổi hắn là ai, mà hắn gọi Tạ Kinh Thiên là gia gia, Tạ Tinh lập tức nhớ ra: “Tạ Kiến Hào, chuyện của ta không cần người quản, người muốn lấy đi tước vị của ta cũng được, nhưng đừng làm ta nổi nóng”

“Người ...” sắc mặt của Tạ Kiến Hào chuyển sang đỏ

“Hừ, nghiệp chướng, bắt lại rồi nói sau” Tạ Kinh Thiên thấy Tạ Tinh hống hách như vậy, cuối cùng cũng không áp chế được nộ hỏa

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Thái độ của gia chủ

Hai người thị vệ tự nguyện 6 tầng, nghe được lời của Tạ Kinh Thiên lập vây Tạ Tinh lại

Tạ Tinh cười một tiếng, một luồng khí tức cường đại phát ra từ bên trong cậu, hai người thị vệ của Tạ gia lập tức cảm ứng được, kêu to: “Tinh sĩ cao thủ?”

Tuy không có hảo cảm với Tạ gia, nhưng Tạ Tinh lại không muốn giết người của Tạ gia, tùy ý đánh ra một đòn, người thị vệ của Quan gia đang ở bên cạnh Quan Long liền bị chặt đứt cánh tay

“Nếu như các người còn muốn xông lên, thì đừng trách ta không khách khí. Ta hỏi lại một lần nữa, Dư tỷ đang ở đâu?” Tạ Tinh tuy đã dùng thần thức để

tìm khắp xung quanh, nhưng kì lạ là có nhiều nơi vẫn không thể dùng thần thức xâm nhập vào. Lần này cậu về không phải để ra uy với Tạ gia, mà là đưa Tạ Dư đi, nên có nhiều chuyện cậu cũng không định xen vào

“Người đã là tinh sĩ?” Biểu tình trên mặt Tạ Kinh Thiên trở nên phong phú, Lâm Bình Tạ gia lại xuất hiện được một tinh sĩ, làm cho nhiều người cảm thấy khó tin

Tạ Tinh thấy Tạ Kinh Thiên không hề quan tâm đến câu nói của cậu, mà chỉ tập trung vào vấn đề cậu có phải là tinh sĩ hay không liền nhún mày

Tạ Kinh Thiên lập tức phản ứng lại, liền nói: “đi gọi Tạ Dư ra, Tạ Khê, à, Tạ Tinh, cháu theo ông đi vào trong rồi nói, Tạ Linh, người lập tức đưa Quan Long đi sơ cứu, tạm thời đừng cho người khác biết chuyện này” Tạ Kinh Thiên cười với Tạ Tinh

Tạ Tinh vốn định đi vào gặp Tạ Dư, thấy gia chủ nói như vậy liền gật đầu, dù gì cũng là gia chủ Tạ gia, bản thân cậu cũng không nên quá đáng

Hạ Linh biết Tạ gia phải xử lý chuyện gia đình, nên không đi theo vào, mà cùng Tạ Suong ngồi nghỉ ngơi, đợi Tạ Tinh

“Dư tử...” Tuy ký ức của Tạ Khê đã hoàn toàn biến mất, nhưng nhìn người trước mặt, Tạ Tinh lập tức nhận ra là Tạ Dư

“Đệ là tiểu Khê, đệ về rồi...” Tuy Tạ Tinh giờ lực lưỡng hơn trước, nhưng Tạ Dư chỉ cần nhìn sơ qua liền có thể nhận ra Tạ Khê

Đột nhiên trông mắt rung rung, không suy nghĩ gì, lập tức xông qua ôm lấy Tạ Tinh: “Tiểu Khê, đệ chạy đi đâu thế, làm tỷ lo lắng chết mất”

Tạ Tinh bị thân hình hơi gầy yếu của Tạ Dư ôm lấy, trong lòng có chút khó chịu, Tạ gia là một gia tộc lớn như vậy, mà Dư tử lại bị suy dinh dưỡng, không lẽ cơm cũng ăn không nổi?

“Dư tử, tỷ sao lại ốm như vậy?” Tạ Tinh lập tức hỏi

Tạ Dư thở dài nói: “Tộc trưởng đang đợi ở đại sảnh, chúng ta cùng ra đó đi”

Tạ Tinh lắc đầu: “Dư tử, lần này đệ không ở lại được mấy ngày, tỷ có muốn đi cùng đệ không?”

Tạ Dư nhìn thân hình lực lưỡng của Tạ Tinh, nghĩ lại đúng lúc cậu về thì cô liền được thả ra, khẳng định là có liên quan đến cậu, có lẽ tiểu Khê ở ngoài sống rất tốt, liền gật đầu: “nếu như có chỗ tốt hơn đệ đi, tỷ cũng không muốn ở lại”

“Vậy được, chúng ta đi, vốn đệ trở về là muốn dẫn tỷ đi, còn hội họp gì gì của Tạ gia, đệ không có hứng thú” Tạ Tinh lắc đầu nói

Nói xong cậu lấy một viên Bồi Nguyên đan đưa cho Tạ Dư: “Dư tử, tỷ ăn viên đan được này đi, chúng ta đi ra rồi nói sau”

“Khê thiếu gia, gia chủ nói là cậu có thể cùng Dư cô nương vào trong” một quản gia khoảng năm mươi tuổi đi tới, đối với Tạ Tinh cung kính nói

Tạ Tinh đang định từ chối, Tạ Dư liền kéo lấy tay cậu nói: “tiểu Khê đi chung thôi, chúng ta sắp rời khỏi, gia chủ cũng không dễ chịu gì, chỉ là đi xem thử thôi”

Tạ Tinh thấy Dư tử nói vậy, liền nói: “đệ đổi tên thành Tạ Tinh, sau này gọi đệ là Tạ Tinh được rồi”

Tuy thấy có một chút kì lạ là tại sao Tạ Tinh lại đổi tên, nhưng Tạ Dư đã sớm biết chuyện này liền gật đầu, không nói gì thêm

Thấy Tạ Tinh đồng ý, quản gia cũng yên tâm

Ở đại sảnh có mười một người đang ngồi, Tạ Tinh đoán chắc là những trưởng bối của Tạ gia, nhưng nữ giới thì chỉ có mình Tạ Dư, Tạ Dư thấy vậy liền nói: “Tỷ ra ngoài đợi, tỷ ở đây không đúng phép tắc lắm”

Tạ Tinh còn chưa nói chuyện, gia chủ Tạ Kinh Thiên đã nói: “Dư nhi cũng không phải người ngoài, ở lại đi”

Thấy Tạ Dư ngồi xuống, Tạ Kinh Thiên liền nói: “tiểu Tinh, tuy không biết tại sao cháu lại đổi tên, nhưng mà ông cũng tôn trọng quyết định của cháu, sau này sẽ gọi cháu là Tạ Tinh. Ông biết cháu có thành kiến nhiều với ông, thậm chí với Tạ gia. Nhưng những chuyện này không thể trách ông, không biết cháu đã gặp phải chuyện gì, lúc đầu trắc thí tinh nguyên, rõ ràng không có tinh nguyên, nhưng bây giờ cháu đã là một Tinh sĩ được nhiều người ngưỡng mộ

Tạ gia của chúng ta đang xuống dốc, ngay cả tinh giả cũng không có, đừng nói là tinh sĩ, cho dù ở Kinh Đô Tạ gia, cũng chỉ có một người Tinh Tướng chân thủ, ông cũng không giấu gì cháu, thật ra Tinh tướng đó đã qua đời, chỉ còn lưu lại một cái danh để chấn áp những người đang có ý đồ với Tạ gia

Với lại Tinh Tướng trở xuống cũng không có tinh sĩ nào, chỉ còn một người tinh giả, mà còn là dùng đan dược để nâng cấp. Có thể nói không chỉ Lâm Bình Tạ gia, ngay cả Kinh Đô Tạ gia cũng đang đối mặt với nguy cơ lớn

Tạ Dư không phải là trực hệ của Tạ gia, nhưng lại trắc thí ra song tinh nguyên, đối với Tạ gia chúng ta là một chuyện tốt, nhưng không biết sao lại bị Quan gia biết được, lúc Quan Long đến hỏi cưới, ông cũng đã từ chối Quan gia

Chỉ là không ngờ được ở Quan gia lại xuất hiện một Dịch Tinh nguyên Quan Tùng, hẳn được Đản châu Lạc tông kiểm thu nhận, gia nhập vào đó. Quan gia

tuy không có tinh sĩ, nhưng có 2 tinh giả, gờ lại xuất hiện thêm Quan Tùng, chúng ta không còn cách nào khác, tuy ông cũng lo lắng cho Tạ Dư, nhưng cũng không làm được gì

Cuối cùng chỉ có thể đồng ý đưa tiểu Dư vào Quan gia, đổi lại Quan gia đồng ý đưa Kiến Hào và Kiến Đông vào Lạc Tông ngoại môn. Tạ gia bây giờ ngoài Tạ Cường ra, thì chỉ có Kiến Tu. Mà hai người cũng là tự nguyên tu vi, muốn giác tỉnh tinh hồn cũng rất khó

Nếu như đắc tội Quan gia, có thể nói chỉ cần một dị tinh nguyên tu luyện thêm một thời gian, giác tỉnh tinh hồn rồi, lúc đó Tạ gia sẽ gặp đại nạn

Tạ Kinh Thiên nói xong, sắc mặt âm trầm

Nghe được lời Tạ Kinh Thiên, Tạ Tinh tuy biết được khó khăn của Tạ Kinh Thiên, nhưng chỉ vì sợ người khác báo thù lại giao Dư tỷ cho người khác, đây là đạo lý gì chứ?

“Vậy là ta đã làm khó gia chủ rồi” Tạ Tinh cười nói

Tạ Kinh Thiên tuy biết Tạ Tinh xem thường mình nhưng cũng nói: “không có không có, đối với những sự tranh chấp của gia tộc, môn phái ít khi xen vào. Nên Quan gia cũng không dám làm gì Tạ gia, chỉ là dị tinh nguyên nếu như giác tỉnh tinh hồn thì tốc độ tu luyện nhanh đến bất ngờ, ông sợ lúc đó sẽ đến kiểm chuyện với Tạ gia

còn nữa là cháu xem Tạ gia bây giờ rất giàu, nhưng thật ra chỉ là cái vỏ thôi, sự nghiệp của Tạ gia đã bị những gia tộc khác ăn mòn, mà Tạ gia thì không còn sức để tranh lại. Mỗi năm thu nhập mười phần, chín phần đã cống nạp cho Thiên Can sơn, nên đừng nói là đưa tài nguyên cho tu tinh giả tu luyện, ngay cả sinh hoạt cũng chỉ vừa đủ

Tạ Tinh nghĩ thầm, ông là gia chủ cũng thật là thất bại, ngay cả tiền com cũng là một vấn đề, còn chưa nói đến tu luyện. Nhưng câu cũng không cười nhạo Tạ Kinh Thiên, mà là trực tiếp nói: “gia chủ không cần phải nói như vậy, ta biết ông lo lắng chuyện gì. Yên tâm, Ta sẽ lập tức đến Quan gia cảnh cáo họ, ông không cần lo lắng Quan gia sẽ đến kiểm chuyện”

Tạ Kinh Thiên nói: “Thật ra ông lo lắng không phải chuyện này, chỉ cần Quan gia không đối phó với cháu thì cũng sẽ không đối phó với Tạ gia, mà là vì”

Nói đến đây, Tạ Kinh Thiên hình như có chút khó xử

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Khó khăn của Gia chủ

Tạ Tinh lập tức hiểu được, điều Tạ Kinh Thiên lo lắng không phải là chuyện của Quan gia, bây giờ Quan gia cũng không chắc sẽ đối phó được Tạ gia, còn nếu Quan gia muốn báo thù thì phải tìm Tạ Tinh trước, nếu không sau này không phải là Tạ gia dám làm gì Quan gia, mà là Tạ Tinh dám làm gì Quan gia

Nhưng nhìn sắc mặt Tạ Kinh Thiên chắc là có chuyện gì muốn cậu giúp. Tạ Tinh cũng suy nghĩ rồi, nếu như là yêu cầu không quá đáng lắm thì cậu giúp một chút cũng không sao, tuy bản thân không có hảo cảm gì với Tạ gia nhưng mà Tạ Dư vẫn còn ở đây, mà bản thân cậu cũng mang họ Tạ

Tạ Kinh Thiên đột nhiên nói: “Tinh nhi cháu biết cha của cháu tại sao chết không? còn tại sao Tạ gia lại đối xử với cháu như vậy, hôm nay cháu đã là Tinh sĩ cường giả, ông nói cho cháu nghe

15 năm trước, cha cháu Tạ Mang Sơn đưa cháu về đây, nhưng không nhắc gì về mẹ cháu cả, lúc đó làm cho gia gia cháu thất vọng là khi về Tạ Mang Sơn đã từ một tự nguyên 9 tầng trở thành một người thường, mất hết tu vi

Nhưng sự việc chủ yếu không phải như vậy, mà là cha cháu mang về một cuốn tinh kỹ huyền giai cấp thấp - Nộ Vũ Quyết. cuốn tinh kỹ này được gia gia cháu bảo vệ, cũng tại cuốn tinh kỹ này mà mang lại tai họa

Không biết tại sao, việc Tạ gia chúng ta có cuốn tinh kỹ đó lại bị lộ, lúc đó gia gia cậu là một tinh giả, những gia tộc khác dù biết được cũng không dám động thủ. nhưng chuyện đến tai người của Thiên Can sơn

Thiên Can sơn tuy không được tính là một môn phái, nhưng lúc đó ở Thiên Can sơn có 36 người cũng là tự nguyên 6 tầng trở lên, còn có mấy người tinh giả

Tối hôm đó, Thiên Càng sơn yêu cầu Tạ gia giao ra Nộ Vũ quyết, cha cháu không đồng ý, làm cho người của Thiên Can sơn nổi giận, giết người ngay tại chỗ, nhưng gia gia cháu là một tinh sĩ, lập tức trở mặt đánh nhau. trận chiến năm đó đã làm tất cả những tu tinh giả tự nguyên 4 tầng trở lên mất mạng

Đó cũng là thời điểm bắt đầu của sự suy thoái, người của Thiên Can sơn không có diệt Tạ gia, có thể là do họ sợ Tinh tướng của Kinh Đô Tạ gia. nhưng

họ đã đề ra vô số điều kiện, có thể đó chính là lý do không diệt Tà gia của họ

Đã mười mấy năm nay, cũng không thấy Kinh Đô Tà gia cho cường giả đến giúp Lâm Bình Tà gia, nên thu nhập của Tà gia ngày càng giảm, mà mỗi năm cống nạp cho Thiên Can son lại ngày càng nhiều

Ở Lâm Bình có nhiều gia tộc lớn nhỏ cũng cống nạp cho Thiên Can son, nhưng mà Tà gia chúng ta cống nạp nhiều nhất”

Tà Kinh Thiên nói đến đây thờ dài, trận chiến năm đó, đến bây giờ ông còn nhớ rõ, cả khu vực Tà gia như là luyện ngục

Tà Tinh đột nhiên đứng dậy, cậu biết là Tà gia giờ rất nghèo nhưng không ngờ lại có chuyện như vậy. tuy cậu không phải Tà Khê nhưng nghe thấy vậy thì cũng không giữ được bình tĩnh

Tà gia đã là cái gai trong mắt của Thiên Can son, bây giờ lại đắc tội Quan gia, có thể không bao lâu nữa, Lâm Bình Tà gia sẽ bị diệt vong. Cuối cùng cậu đã hiểu tại sao Tà Kinh Thiên lại đưa tước vị của mình cho Tà Kiến Hào, là vì Tà Kiến Hào có tình nguyên, nếu như có tước vị, mỗi năm có thể từ Triết Vân quốc nhận được một viên Tụ Khí đan hoặc là một ít kim tệ

Tà Tinh nói: “Gia gia ta và cha ta có phải chết trong trận chiến đó?”

“Cha cháu là vì không giao tình kỹ nên bị giết ngay tại đó, còn gia gia cháu bị trọng thương, chưa được một năm thì chết. tài sản của Tà gia có chín phần đã giao cho Thiên Can son, sau đó mỗi năm đều phải cống nạp, mới có thể sống đến tận bây giờ. Ông đã nhiều lần cho người đến Kinh Đô Tà gia nhờ hỗ trợ nhưng chưa có hồi đáp

Cho đến lần này ông muốn cháu giúp đỡ đi đàm phán với Thiên Can son, mỗi năm cống hiến ít lại, để Tà gia còn bồi dưỡng người mới không có tiền thì không thể nào tu luyện được, đây cũng là lý do tại sao Tà gia ngày càng suy thoái, bây giờ chỉ một gia tộc nhỏ như Quan gia cũng đến kiếm chuyện được” Tà Kinh Thiên ngày càng già đi, rõ ràng là ông ta đã rất mệt mỏi

“Sao lại phải đi đàm phán, sao không trực tiếp diệt cả Thiên Can son?” Tà Tinh có chút phẫn nộ, Thiên Can son đã bị Tà Tinh tuyên án tử hình

Tà Tinh vừa nói xong tất cả những người ở đây đều im lặng nhìn thẳng vào cậu

Tà Kinh Thiên liền nói: “Diệt Thiên Can son? nếu như có thể diệt, các gia tộc ở Lâm Bình đã liên thủ để diệt họ. bây giờ Thiên Can son đã có 4 vị tinh sĩ, Tinh giả cũng có không dưới 10 người sao mà diệt được?”

Tà Tinh lập tức cười: “Gia chủ, nếu như Thiên Can son lợi hại như vậy, không lẽ ông cho rằng họ sẽ nể mặt một Tinh sĩ sao? nói không chừng sẽ làm cho Tà gia chết sớm hơn nữa”

“Gia chủ, Tà Tinh nói có lý, mong gia chủ suy nghĩ kỹ. nếu như Thiên Can son biết được Tà gia có một Tinh sĩ, tuyệt đối sẽ không để yên, mà chỉ làm cho Tà gia diệt tộc sớm hơn thôi” Một người già ngồi cạnh Tà Kinh Thiên đứng dậy nói

Tà Kinh Thiên thờ dài: “nếu như muốn Tà gia phát triển trở lại, thì chuyện Tà gia có Tinh sĩ sẽ phải công khai, nên Thiên Can son sớm muộn cũng biết được, nếu là như vậy, thì thả liều một phen”

Mọi người đều im lặng, Tà Tinh không ngờ Tà gia lại khó khăn đến như vậy, liền đứng dậy nói: “Từ gia gia, chuyện của Thiên Can son không cần gấp, cứ giao cho cháu, cháu nhất định sẽ giải quyết, ba ngày sau cháu sẽ đi lên Thiên Can son, còn mấy bình đan dược này để lại cho Tà gia”

Nói xong Tà Tinh lấy mấy bình đan dược đưa cho Tà Kinh Thiên. lần đầu tiên cậu gọi Tà Kinh Thiên là tứ gia gia, vì biết lúc trước ở gia tộc có nhiều người đối xử tồi với cậu không liên quan đến ông, vì lúc trước cha cậu liên lụy đến rất nhiều người. Thậm chí rất nhiều người đã mất đi cha mẹ trong trận chiến, nếu như là vậy, thì cậu có trách nhiệm phải giúp Tà gia lấy lại công bằng, đòi lại Nộ Vũ quyết

“Tụ Khí đan? Bồi nguyên đan? Huỳnh Minh đan ... đều là thượng phẩm” Tà Kinh Thiên bất ngờ nhìn vào những bình thuốc, chỗ thuốc này cần bao nhiêu tiền mới mua được?

“Dư tử, chúng ta ra ngoài trước” Tà Tinh quyết định giúp Tà gia là vì cha và gia gia của Tà Khê đều chết dưới tay của Thiên Can son, còn liên lụy đến những người ở Tà gia

.....

“Tiểu Tinh, mấy năm nay đệ đã đi đâu?” Tà Dư kéo tay Tà Tinh, trong mắt đầy lo lắng, cô lên lút lấy 50 lượng vàng để đi trắc thí tinh nguyên, vốn nghĩ nếu như có Tinh nguyên, có thể đi tu tinh, một mặt là vì gia tộc, còn một mặt là muốn đi tìm Tà Tinh

Thấy Tà Dư thật lòng lo lắng cho mình, Tà Tinh vô cùng cảm động. cũng không giấu gì Tà Dư, liền kể lại mọi chuyện từ lúc cậu đi gia nhập quân đội đến bây giờ cho Tà Dư nghe, nhưng chuyện trừ chuyện chiếc nhẫn không gian

“Dư tử, tỷ là song tinh nguyên?” Tà Tinh muốn lấy viên Tẩy Tủy đan cho Tà Dư ăn, nhưng sợ cô sẽ trở thành ngũ hệ tạp tinh nguyên như cậu

Tà Dư lắc đầu: “Tỷ không phải là song tinh nguyên, mà tỷ là thuần tinh nguyên hệ thủy, lúc trước đi trắc thí, ngay lúc người trắc thí đi ra ngoài, tỷ tự mình lên trắc thí, sau đó biết được tỷ là thuần tinh nguyên hệ thủy liền lập tức chạy về. vì sợ mang đến những phiền phức khác, nên tỷ nói là song tinh nguyên, không ngờ lại làm ra chuyện lớn như vậy. nhưng may mà có chuyện này, nếu không thì không biết khi nào mới gặp được đệ. không ngờ đệ đã là một tinh

sĩ, nhưng chuyện của Thiên Can sơn tử không muốn đệ tham gia vào, cha tử cũng chết trong trận chiến đó, những người ở đó không bình thường, đệ không cần đi mạo hiểm”

“Đur tử, tử yên tâm, đệ đã quyết định đi thì chắc chắn có cách đối phó, nhưng mà tử nói cho đệ biết, những lời của gia chủ nói có thật không?” Tạ Tinh đối với chuyện này không hề có ấn tượng, nhưng cậu rất tin tưởng Tạ Dư

Tạ Dư gật đầu: “Tuy lúc đó tử không lớn hơn đệ bao nhiêu tuổi nhưng chuyện này là có thật”

“Tiểu Sương đến rồi, chúng ta đi ra ngoài dạo một chút, tôi về đệ phải bế quan 3 ngày” Tạ Tinh thấy Tạ Sương và Hạ Linh đi đến liền nói

“Đur tử...” Hai người Hà Thu và Tạ Sương thấy Tạ Dư, lập tức chạy đến, mấy người này đã rất là lo lắng cho Tạ Dư

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Gặp mặt

Lâm Bình thành tuy không náo nhiệt bằng Côn thành và Tây Mãn thành, nhưng không thua kém gì Thiết Châu thành, thậm chí dân số còn đông hơn một chút, nhóm Tạ Tinh đi trên con phố náo nhiệt nhất của Lâm Bình thành cũng không ai để ý đến

“Tạ Sương muội muội, muội dẫn chúng ta đi tiệm cơm lớn nhất Lâm Bình, hôm nay huynh mời mọi người một bữa” Tạ Tinh hiện tại tâm trạng rất tốt

“Được thôi, chúng ta đi tiệm cơm lớn nhất Lâm Bình, ở đó có nhiều món ăn ngon nhất cũng mắc nhất. Tuy muội chưa đi chỗ đó ăn thử nhưng nghe nói qua rồi, muội cũng muốn đến chỗ đó” Tạ Sương đương nhiên biết Tạ Tinh rất giàu, chỉ cần một viên đan dược cũng đủ cho họ ăn ở tiệm cơm cả ngày rồi

Trong lòng Tạ Tinh có một cảm giác khó chịu không nói lên lời, Tạ Sương cũng là con cháu của một gia tộc lớn, ngay cả một tiệm cơm ở bản địa cũng chưa từng ăn qua, thật là bí hiểm

“Đur tử, bây giờ đệ có rất nhiều tiền” Tạ Tinh nói chuyện bằng giọng điệu của phú hộ

“VẬY ĐỆ CŨNG ĐI ĂN VỚI TINH CÁ” Hạ Linh liền cười, đồng ý với Tạ Sương

tiệm cơm lớn nhất Lâm Bình tên "Lâm Bình Đệ Nhất Lâu", cũng là tiệm cơm mắc nhất ở đây, địa điểm ăn uống của người có tiền, còn đối với người nghèo thì phải làm việc 10 năm may ra mới đủ tiền để đến đây ăn một bữa

Ma61y người Tạ Tinh đi đến trước cửa tiệm cơm, liền có người tiếp đón

“Là người” Tạ Tinh nhìn người thiếu nữ đứng trước cửa thì ngạc nhiên, cậu không nghĩ Ninh Ngưng lại ở đây. Cô ta không phải đang tham gia Hội chợ ở Côn thành sao?

“Người là ai?” người thiếu nữ thấy Tạ Tinh có chút thất thần, chủ động hỏi, nhưng nhìn thấy Tạ Dư và Tạ Sương. Sắc mặt có chút khó chịu

Tạ Tinh cười, đúng là một cô gái được nhiều người theo đuổi, nhanh như vậy đã không nhận ra cậu, nếu như người khác không nhớ cậu thì cũng không có gì lạ, nhưng mà cậu và Ninh Ngưng mới có 1 năm không gặp, vậy mà cô ta đã quên cậu rồi

“Đi thôi, tiểu Tinh, chúng ta vào thôi” Tạ Dư cười với người thiếu nữ, liền kéo Tạ Tinh đi vào

“Đợi chút, tiểu Tinh? Người là Tạ Tinh? Là Tạ gia Tạ Khê, bài thơ "Uyên nhiên hồi thủ, Nga nhân thủ tại đài hỏa lan san" là người viết?” Người thiếu nữ hình như hiểu ra, ngạc nhiên bước lên ngăn cản Tạ Tinh lại

Tạ Tinh nhìn vào vòng một của cô, thầm nghĩ, cô gái này uống thuốc tăng trưởng vòng một hay sao? Hình như vòng một lại to hơn lúc trước

Thấy Tạ Tinh nhìn vào ngực mình, thiếu nữ lập tức xấu hổ, đang lúc muốn nói chuyện, thấy được biểu tình của Tạ Tinh liền khó chịu

Là ta viết thì liên quan gì đến cô, xin nhường đường giùm cho” Tạ Tinh liền nói

Người thiếu nữ sắc mặt có chút trắng bệch, thân là con gái chủ động hỏi thăm lại bị đối xử như thế liền khó chịu

“Tiểu Tinh, đệ sao lại nói chuyện với Ninh Tuyên như thế, xin lỗi, Ninh Tuyên, tiểu Tinh vừa mới về, có thể tưởng cô là Ninh Ngưng, cô đừng để ý” Tạ Dư liền nói

Người thiếu nữ hình như hiểu ra, cười cười: “Ta không sao, Đur tử, mọi người đi ăn cơm sao?”

“Đúng vậy, chúng ta vào ăn cơm. Cô có muốn đi cùng không?” Tạ Dư cười, nhìn Ninh Tuyên và người thiếu nữ đứng cạnh cô ta

“Được thôi, chỉ là...” Ninh Tuyên nhìn Tạ Tĩnh

Tạ Dư liền bất ngờ, cô chỉ là khách khí mới nói thế, không ngờ Ninh Tuyên lại đồng ý

Tạ Tĩnh xấu hổ: “được thôi, cùng đi đi, ta mời” cậu không ngờ Ninh Tuyên và Ninh Ngưng lại giống nhau như vậy, thì ra cậu nhận lầm người. Bây giờ để ý kỹ thì ngực của Ninh Tuyên lớn hơn Ninh Ngưng một chút và cũng cao hơn một chút

Tuy biết là Ninh Tuyên và Ninh Ngưng có quan hệ với nhau, nhưng mà Tạ Tĩnh là một người ăn oán rõ ràng, cậu biết chuyện này không liên quan đến Ninh Tuyên, mà ban nãy cậu có phần quá đáng, Ninh Tuyên muốn đi chung thì cùng nhau ăn thôi

Bữa cơm cực kỳ sang trọng, những món mà Tạ Tĩnh gọi toàn những món ăn cao cấp, một bữa cơm phải mất một hai trăm lượng vàng

Tạ Dư tuy không nói gì, nhưng cô rất lo lắng cho Tạ Tĩnh, cô sợ những món ăn này hơi đắt. Nhưng bây giờ không phải lúc nói chuyện này do có người ngoài ở đây, Tạ Tĩnh liền nói: “Dư tỷ, tỷ không cần ngại, bây giờ đệ rất giàu, ngoài tiền ra, cái gì cũng không có”

“Ngoài tiền ra, cái gì cũng không có” Ninh Tuyên lặp lại câu nói đó, hình như cảm thấy rất khó hiểu, nhưng lại rất dễ hiểu, vừa nhìn Tạ Tĩnh vừa suy nghĩ

Đồ ăn đã dọn ra, Tạ Tĩnh mời rượu mọi người và nói với Ninh Tuyên: “Ninh Tuyên, ta kính cô một ly, lúc này ta đã nhận nhầm người, cô đừng có để ý, à, cô giới thiệu cho mọi người biết mỹ nữ bên cạnh được không”

Ninh Tuyên ngẩng người, cô đã từng gặp qua người thẳng thắn nhưng chưa thấy ai lại thẳng quá mức như Tạ Tĩnh: “không vấn đề, chuyện lúc trước là muội muội của ta không đúng, ta thay muội ấy xin lỗi, vị này là bằng hữu của ta Cốc Tĩnh. Cô ấy cũng ngưỡng mộ đệ, nên muốn hỏi đệ mấy câu, Tĩnh nhi, hôm nay gặp Tạ Tĩnh rồi, sao không nói gì đi”

Người thiếu nữ kể bên Ninh Tuyên liền nói: “Tĩnh nhi cũng mời Tạ Tĩnh đại ca một ly”

Nói xong cô uống hết ly rượu, đỏ mặt, Ninh Tuyên liền bảo cô uống chậm thôi

Tạ Tĩnh cười: “được, cạn ly” liền uống hết ly rượu rồi nói: “chuyện năm trước đệ cũng quên rồi, nếu không phải hôm nay gặp Tuyên tỷ, nói không chừng đã quên đi người đó”

Tạ Tĩnh cũng nói thật, nếu nhưng không phải gặp được Ninh Tuyên, cậu cũng không nhớ ra Ninh Ngưng, Ninh Ngưng chỉ là vị khách qua đường trong cuộc đời cậu mà thôi

“Xin lỗi, tỷ biết đệ bị oan. Thật ra lúc đó Ninh Ngưng cũng không biết, tỷ cũng đã giải thích với Ninh Ngưng” Ninh Tuyên lại nói, trong mắt cô ẩn chứa sự hối lỗi

“Không cần đâu, cố gắng quá cũng không tốt, đã lớn cả rồi, mỗi người cũng phải chịu trách nhiệm về những gì mình đã làm. Không cần thiết phải giải thích, sau này nói không chừng không có cơ hội gặp mặt, hôm nay đồ ăn rất ngon, mọi người ăn nhiều vào” Tạ Tĩnh cười, mấy chuyện thế này thật sự không cần nhớ

Ninh Ngưng có biết không cậu vốn không quan tâm

“Được rồi, Tạ Tĩnh đại ca, năm trước ở Thiết Châu thành huynh đã đọc mấy bài thơ rất hay, huynh còn bài nào nữa không?” Cốc Tĩnh liền nhìn thẳng vào Tạ Tĩnh

Hạ Linh liền đồng ý

Tạ Tĩnh lắc đầu: “bây giờ huynh cũng không để ý mấy thứ đó nữa, lúc đó là không còn cách nào khác mới làm thơ, bây giờ ăn uống no đủ rồi... xin lỗi, Cốc Tĩnh... A, hay là gọi muội là mỹ nữ muội muội được rồi”

Thấy Tạ Tĩnh không muốn làm thơ, tuy tiếc, nhưng mọi người cũng không nói gì. Lại rất khâm phục kỹ năng đánh trống lảng của Tạ Tĩnh

Khi Ninh Tuyên nhắc đến chuyện của Ninh Ngưng, cũng bị Tạ Tĩnh đánh trống lảng

Đột nhiên bên ngoài tiệm cơm có tiếng ồn ào, rất nhiều người đi qua xem. Tạ Tĩnh dùng thần thức dò xét, hóa ra là có người bán một cây côn gia truyền, giá cả rất cao, lên đến 300 lượng vàng, mọi người nhìn thấy liền đi qua xem

Tạ Tĩnh cười, đột nhiên nhớ đến câu chuyện Dương Chí bán đao, vì tiền mà mất đi phong độ của một nam tử hán. Nhưng khi thấy được cây côn liền bất ngờ

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Cần có sự tôn nghiêm

Cậu không nhìn ra được cây côn sắt làm từ nguyên liệu gì, liền muốn đi xem thử, thấy mọi người đang chăm chú ăn, liền nói: “Ta đi ra đường xem náo nhiệt một chút, sẽ trở về ngay”

Nói xong Tạ Tinh liền chạy ra, cậu sợ bị mất đi cơ hội mua món đồ tốt thì tiếc lắm

“Hihi, Dư tử, Tạ Tinh đại ca như là con nít vậy, không ngờ cũng thích xem náo nhiệt” Cốc Tinh đã quen với mọi người, tươi cười nói

Ninh Tuyên cũng cười: “thật ra đệ ấy cũng không lớn lắm, mới có 20 tuổi thôi, là muội muội của ta có lỗi với đệ ấy”

Ý của Ninh Tuyên là Tạ Tinh năm nay không lớn, thích đi xem náo nhiệt là chuyện bình thường

Tạ Sương lại nói: “Tạ Tinh ca ca khẳng định không phải đi xem náo nhiệt, chắc chắn là có chuyện gì đó, muội và Tạ Tinh ca ca tuy đi cùng nhau không lâu, nhưng muội biết rõ bản lĩnh của huynh ấy. Huynh ấy chế luyện đan dược có rất nhiều người muốn mua. Chưa hết đâu, ngay cả Tinh sư cũng giết không được huynh ấy...”

“Sương nhi, muội nói Tạ Tinh còn là luyện đan sư?” Ninh Tuyên đột nhiên nói

“A...” Tạ Sương cũng biết mình lỡ lời, kêu lên một tiếng: “muội không biết, muội chỉ thấy có nhiều người mua đan dược của Tạ Tinh ca ca, hơn nữa còn đặt trước với huynh”

Tạ Dư tuy chưa tu luyện qua, nhưng cô cũng biết thế nào là một luyện đan sư, Hạ Linh ở Đô Thành đã gặp qua nhiều chuyện, cũng hiểu được giá trị của luyện đan sư. Mọi người ở đây đều quên đi cuộc trò chuyện này, Hạ Linh và Tạ Dư cũng nghĩ, khó trách Tạ Tinh có thể lấy ra được nhiều đan dược như vậy, thì ra cậu là luyện đan sư

“còn nữa Sương nhi, muội nói là Tinh sư cao thủ muốn giết tiểu Tinh là chuyện gì?” Tạ Dư thấy lo lắng nên muốn biết tại sao Tinh sư cao thủ lại muốn giết cậu

Tạ Sương kể lại những chuyện đã xảy ra, nói đến Tạ Tinh dùng hộ trảo có thể đỡ được một đòn của Tinh sư, mọi người đều rất căng thẳng

May mà người đó ở lại đình tiếp. Tạ Sương lại kể chuyện Tạ Tinh dẫn cô đi qua một bên rồi giả bộ nói chuyện như đang hẹn hò, làm những người ở đây ai cũng ngạc nhiên

“Khó trách Tinh ca có thể nhìn ra nguy cơ của Tường Thành doanh, còn cả âm mưu của Lưu Kim quốc, huynh ấy biết nhiều như vậy, nếu là ta lúc đó, ta chỉ biết chạy, tuyệt đối không thể bình tĩnh như thế. Tinh ca quả là lợi hại” Hạ Linh liền nói

Cốc Tinh cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ: “nếu như Tạ Tinh suy nghĩ chu đáo như vậy, khẳng định không phải vì một chút náo nhiệt mà chạy đi đâu, chắc chắn có chuyện xảy ra, chúng ta đi ra xem thử”

“Được thôi, muội cũng đã ăn no rồi” Tạ Sương liền đứng lên

“Ừ, đi ra xem xem, cũng ăn no rồi” Tạ Dư cũng đứng lên

“Nhưng mà Dư tử, chúng ta bây giờ không có tiền trả tiền com” Yên Thu lo lắng nói

“không sao, lát nữa Tinh ca sẽ đến tính tiền” Hạ Linh đang gấp gáp đi ra ngoài xem có chuyện gì xảy ra

“Ta ở đây có một cây trăm vàng, để lại trước lát về rồi lấy” Ninh Ngung tuy cũng đến ăn com nhưng mà chỉ muốn ăn những món bình thường, chứ một bàn tiệc sang trọng như thế thì cô cũng không mang đủ tiền

Mấy người bọn họ vừa mới đi ra khỏi quán ăn, một tiểu nhị đến chào nói: “Các vị muốn về sao?”

Ninh Tuyên liền lấy cây trăm vàng ra: “đúng vậy, lát nữa chúng ta về tính tiền, cây trăm vàng để lại đây trước”

Tiểu nhị liền nói: “vị công tử ban nãy đã để lại 300 lượng vàng rồi, bây giờ còn 160 lượng vàng, chúng tôi sẽ trả lại cho các vị”

Nói xong tiểu Nhị lấy ra 160 lượng vàng đưa cho Ninh Tuyên, Ninh Tuyên liền đưa lại cho Tạ Dư

Một bữa ăn mà ăn hết một trăm mấy chục lượng vàng, thật là quá xa xỉ. Nhưng Tạ Tinh cũng giàu thật, có thể đưa một lúc 300 lượng vàng

“Tiếc thật, biết vậy chúng ta ăn những món đắt hơn” Cốc Tinh vốn không nói nhiều, nhưng lại thích nói đùa

“Được thôi, ta để lại một ít tiền cho tiểu nhị, muội ở lại ăn tiếp nhé” Tạ Dư cũng cười nói

“Dư tử...”

.....

Tạ Tinh đã đi đến chỗ đám đông, lúc này có người đang cầm cây côn sắt kiểm tra. Tạ Tinh chỉ có thể ngồi ở một bên xem, nhưng người này là tinh giả, ở Lâm Bình thành, muốn thấy được một tinh giả không phải chuyện dễ, vì ở đây không có nhiều môn phái tu tinh

Nên tu tinh giả rất ít đến đây, một số gia tộc có tinh nguyên tu tinh giả đều ra khỏi thành để gia nhập các môn phái, học viện

“100 lượng vàng, ta lấy” người Tinh giả kiểm tra rất lâu cũng không nhận ra được nguyên liệu gì liền nói

Những người xung quanh thấy có người ra giá 100 lượng vàng, liền nghĩ không lẽ cây côn sắt này có bí mật gì?

Mọi người bàn tán xôn xao

“không bán” người bán trả lời rất rõ ràng, lấy lại cây côn sắt từ trên tay tinh giả

Tạ Tinh bước lên nói: “vị đại ca này, đưa côn sắt cho ta xem thử” người bán thấy Tạ Tinh không có tinh lực, không muốn cho cậu xem, nhưng y đến đây để bán đồ, nếu như không cho khách xem thì cũng không được nên liền đưa cho Tạ Tinh

Tạ Tinh vừa cầm lấy cây côn sắt thì biết được đây không phải là những kim loại bình thường, tuyệt đối không phải là đồng, vật này nặng hơn rất nhiều nên cậu cũng không biết là nguyên liệu gì, nhưng biết rõ món đồ này không hề đơn giản

Mấy trăm lượng vàng đối với Tạ Tinh không là bao, cậu vốn không quan tâm, không cần suy nghĩ, đem ra 300 lượng vàng đưa cho người bán: “Ta lấy, đây là 300 lượng vàng, người nhận đi”

Người bán kinh ngạc thấy Tạ Tinh làm ăn rất gọn lẹ, lúc nhận tiền liền nói: “người thanh niên, người rất tinh mắt, tuy ta không biết là nguyên liệu gì, nhưng ta biết cậu tuyệt đối không mua hớ đâu”

“Đợi chút, cây côn sắt này ta đến mua trước, người đến sau lấy quyền gì mà mua trước?” người tinh giả lúc trước thấy Tạ Tinh mua được cây côn sắt liền đến ngăn cản

Người bán biết người này không dễ nói chuyện, nên cũng không nói gì

Tạ Tinh cười: “được thôi, xung quanh có rất nhiều tỷ muội cũng là đối tượng ngưỡng mộ ta, đợi lát ta về liền đi theo ta, ta còn phải đi đưa xính lễ”

“Ai là đối tượng của người, người chưa hỏi cưới mà đòi đưa xính lễ và đưa chúng ta về, người biết xấu hổ không” một cô gái nghe được lời của Tạ Tinh. Nhưng Tạ Tinh lại cười không hề nóng giận

“Haha” Tạ Tinh cười nói: “vị tỷ tỷ xinh đẹp này, chưa có đính hôn, không có xính lễ mà muốn đưa một vị cô nương về nhà là không biết xấu hổ, còn người chưa đưa tiền đặt cọc mà nói là cây côn sắt này người mua, theo như lời của vị cô nương này nói, chính là người không biết xấu hổ”

Tạ Tinh nói nhanh, đưa cả tình huống lúc trước xem được trên tivi ra

Vị cô nương thấy vậy liền đỏ mặt, nhưng mọi người xung quanh thì cười to

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Gây phiền phức

“phụt...” nhóm người Tạ Sương vừa lúc đi đến đó, thấy Tạ Tinh mua cây côn sắt 300 lượng vàng, còn chưa kịp lên tiếng thì nghe thấy mấy câu nói của Tạ Tinh liền bật cười

Tạ Dư tuy không biết tại sao Tạ Tinh lại dùng nhiều tiền như vậy để mua một cây côn sắt bình thường, nhưng đối với sự thay đổi của Tạ Tinh trong lòng cảm thấy rất an ủi, sau khi đi tham quân về cậu đã thay đổi rất nhiều, có thể là do hoàn cảnh khác nghiệt khiến cậu thay đổi

“Người...” người tinh giả thấy mọi người xung quanh cười mình, côn sắt cũng không lấy được, liền phẫn nộ

Dùng khí thế của tinh giả trấn áp mọi người rồi nói: “cây côn sắt này lão tử đây mua chắc rồi, sao? Một con kiến mà dám cùng ta tranh đồ”

“Tinh giả...” khi khí thế của tinh giả bạo phát, những người tu tinh giả xung quanh cảm nhận được, đã có người kêu lên

“A, Tạ Tinh, đệ nhanh chóng đưa đồ cho người đó đi, chúng ta về thôi” Tạ Tuyên đã là đệ nguyên 4 tầng tu tinh giả, đương nhiên cảm thấy áp lực, liền lo lắng nói. Nhất thời quên đi lúc này Tạ Sương nói là Tạ Tinh có thể đỡ được một đòn của Tinh sư

Một tinh giả đột nhiên xuất hiện ở Lâm Bình thành, đã có rất nhiều người trở về nhà thông báo

Tạ Tinh bước lên mấy bước như không có chuyện gì xảy ra: “thì sao?”

“Á...” người Tinh giả thấy khí thế của mình không có tác dụng, trong lòng lo lắng, liền tung ra một đòn, dùng toàn lực tấn công, hy vọng có thể một kích tất sát

Một tinh giả muốn ở thành phố của người thường giết người, đơn giản như bóp chết một con kiến. Không cần phải chịu trách nhiệm. Chỉ là một tinh giả có thân phận cao quý, rất ít khi đi đối phó với người thường

Tạ Tinh cười nhẹ, không dùng tinh đao, mà dùng nắm đấm, tụ kết tinh lực, một đòn đánh ra

Hai cú đấm va chạm nhau tạo ra cơn gió rất mạnh

có tiếng xương gãy, tiếp theo là cánh tay gãy

“ngươi...” người tinh giả lui về mấy bước, ôm lấy cánh tay, nhìn vào Tạ Tinh không nói lên lời

Ở một thành thị của người thường, lại bị người khác đánh thành ra như vậy, hơn nữa người này không có tinh lực, nhưng chỉ một cú đấm này, một tinh sĩ bình thường tuyệt đối khó đánh ra được, không lẽ người này là tinh tướng. Không đúng, nếu là tinh tướng, cánh tay của mình đã nát ra luôn rồi

“Ngươi là tinh sĩ cao thủ...” người này nhìn Tạ Tinh nghi hoặc, hai chân đã run lên, tuyệt đối là chuyện lớn

Tạ Tinh cười, người này muốn giết cậu chỉ vì một cây côn sắt, đây tuyệt đối không phải là người tốt

Đột nhiên bước lên một bước, đưa tay lên nắm lấy cổ của hắn, liền nói: “lập tức rút ra khỏi thành, kiếm một chỗ yên tĩnh mà chết, đừng để ta nhìn thấy”

Tiện tay ném hắn xuống đất, đồng thời dùng Tinh lực hủy hoại nội tạng của hắn. Tạ Tinh không muốn giết người ở trên đường phố lớn

Người tinh giả ngồi xuống đất, đột nhiên bật dậy chạy thẳng ra ngoài thành tìm một chỗ trị thương. Nhưng khoảng một tháng sau, có người phát hiện xác của hắn ở ngoài thành, tại một nơi vắng người

“Tiểu Tinh, đệ không sao chứ” Tạ Dư tuy nghe nói Tạ Tinh là tinh sĩ cao thủ, nhưng vẫn lo lắng cho cậu, thấy cậu không sao mới yên tâm

Những người xung quanh ngạc nhiên, tuy là thành thị của người thường, nhưng vẫn có người tu tinh, chỉ vì không có tinh nguyên để tu luyện, không thể trở thành tinh giả, thậm chí cả đời này đều ở đệ nguyên. Trước mắt có một tinh giả bị đánh và chạy trốn, người này là ai?

Mấy người Hạ Linh đã từng thấy Tạ Tinh ra tay nên vẫn bình tĩnh, nhưng mà Ninh Tuyên thấy được tình cảnh này liền ngạc nhiên, lúc trước không phải nói Tạ Tinh là phế vật của Tạ gia sao? Sao bây giờ không chỉ được hoàng thượng của Triết Vân quốc xem trọng, còn có thể dễ dàng đánh lui một Tinh giả, theo như Tạ Sương nói cậu còn là một luyện đan sư, một nhân vật như thế, lại bị em gái mình đá ra khỏi cửa

Ninh Tuyên liền cảm thấy thất vọng, cô tuy mới gặp Tạ Tinh được một lần, nhưng cô thấy cậu ưu tú hơn rất nhiều người cô từng gặp. Tuy không quá đẹp trai nhưng cũng dễ nhìn, cách cư xử phóng khoáng chỉ cần là bạn của cậu thì cách ăn nói của cậu cũng rất thân thiện và mang đến một cảm giác thoải mái, bây giờ lại được tận mắt sở thị bản lĩnh của cậu nữa

Nhìn thẳng vào Tạ Tinh, Ninh Tuyên suy nghĩ rất nhiều

Giữa ban ngày nhiều người như vậy Tạ Tinh không dám thu cây côn vào nhẫn không gian, liền cầm trên tay, rồi nói: “được rồi, mọi người xem nào nhiệt xong rồi, về ăn cơm đi, Dư tỷ chúng ta cũng về thôi”

Mọi người đều cười với cậu, trong ánh mắt có sự kính trọng, và tìm cách hỏi xem người trẻ tuổi này là ai, chỉ chưa đến một ngày, Lâm Bình Tạ gia có một tinh sĩ đã lan truyền đến những thành thị xung quanh. Tạ gia đột nhiên trở nên thần bí hơn rất nhiều, mấy người Tạ Tinh và Tạ Dư khi về nhà đã thấy có rất nhiều người đến hỏi thăm và chúc mừng

“Đệ thật là Tạ Khê?” Ninh Tuyên đột nhiên đi đến trước mặt Tạ Tinh, nói. Theo cô biết thì Tạ Khê là một người gầy yếu, so với người trước mặt kém rất xa, không lẽ một người trải qua nhiều chuyện sẽ có thay đổi nhiều như vậy?

Tạ Tinh cảm thấy lạnh sống lưng, nhưng lập tức bình thường trở lại. Ninh Tuyên chắc cũng không nghĩ gì khác, chỉ là nghi ngờ mà thôi, liền cười nói: “đương nhiên rồi, chỉ là không có cách nào cho tỷ kiểm tra, nhưng trên người của đệ còn có kí hiệu, cho tỷ kiểm tra một chút cũng không sao”

Mỹ nữ chủ động tiếp chuyện, Tạ Tinh đùa với cô một chút cũng không sao

“Tỷ có...” Ninh Tuyên mới nói hai chữ, đột nhiên dừng lại trên mặt đầy xấu hổ

“Tuyên tỷ, là ký hiệu gì?” Tạ Sương liền lên hỏi. Ngay cả Tạ Tinh cũng rất hiếu kỳ không lẽ trên người mình có ký hiệu gì?

“Không có, chỉ là tỳ nói chơi thôi, Tạ Tinh, chuyện của lúc trước...” Ninh Tuyên đang nói đến một nửa liền bị Tạ Tinh ngắt lời

“Được rồi, chúng ta về thôi, chuyện của lúc trước mọi người cũng không nên nhắc đến, dù ai đúng ai sai thì cũng đã qua rồi” Tạ Tinh nói

“Thật là lúc đệ đi tham quân, gia gia của tỳ có mắng muội muội, chỉ là chuyện đó không liên quan gì đến muội ấy, nếu như đệ không phiền, có thể đến nhà tỳ ngồi một lát không? Gia gia của tỳ nhắc đến đệ rất nhiều” Tuy Tạ Tinh nói không cần nhắc đến, nhưng Ninh Tuyên cũng nói

Tạ Tinh liền cười: “bây giờ đệ như một con khỉ vậy, không đi sẽ tốt hơn, để lần sau nhé”

“Được thôi, lần sau là khi nào, tỳ sẽ đợi đệ” Ninh Tuyên xem lời của Tạ Tinh nói là thật liền nói

Tạ Dur thấy vậy liền đi lên nói: “trước khi đệ ấy rời khỏi, ta sẽ dẫn y đến gặp Ninh gia gia, tạm biệt, Tuyên nhi”

“Vị bằng hữu này, xin dừng bước” ngay lúc Tạ Tinh đang muốn đi, đột nhiên có một tiếng nói vang lên

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Đá ngũ sắc

Tạ Tinh quay đầu lại thấy một người đàn ông da ngâm đen vẫy tay với cậu, chắc là người này đang gọi cậu

“Người gọi ta?” Tạ Tinh hơi nghi hoặc đi đến chỗ người đàn ông đó, lúc trước cậu chưa từng gặp người này

Người đàn ông gật đầu, trả lời: “đúng, không biết vị bằng hữu này có thể nói chuyện riêng với ta một chút không?”

Tạ Tinh nhìn người đàn ông nọ, giao động tinh lực của y còn mạnh hơn tên tinh giả lúc này, không thua kém gì Lý Thiếu Nghiệp lúc trước, đây là một cao thủ, cho dù không phải tinh tướng, thì tuyệt đối cũng không kém hơn cậu

Cậu không biết một tu tinh giả như thế sao lại đến đây? Nơi này không phải là thành thị của người tu tinh, hơn nữa linh khí cũng không đủ, không lẽ người này giống cậu cũng là người ở đây?

“Có gì cứ nói luôn đi, chứ nói chuyện riêng thì chắc không cần” Tạ Tinh vốn không muốn giao lưu nhiều với người không quen biết, với lại khi về cậu cần phải luyện hóa thanh bảo kiếm, còn cả Ngũ Sắc Lôi, cậu cũng muốn xem thử là có thể tu luyện được không, 3 ngày sau cậu còn phải lên Thiên Can sơn để tính sổ. Đầu có thời gian làm quen người lạ

“Ta tên Hùng Hiên, hehe, ta biết lần đầu tiên gặp, có hơi đường đột, nhưng người biết được nguyên nhân ta tìm người rồi thì sẽ không trách ta đâu. Lâm Bình Thiên Can sơn chắc bằng hữu đây biết chứ...” Người này nói đến đây đột nhiên bị Tạ Tinh cắt ngang

“Đợi chút, chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện” nói đến Thiên Can sơn, không lẽ người này là một trong 36 người của Thiên Can sơn? Nếu thật là vậy thì cậu không ngại giết hấn trước đâu. Mặc dù người này tu vi cao, nhưng Tạ Tinh cũng không thấy lo ngại gì

Hùng Hiên thấy hấn vừa nhắc đến Thiên Can sơn, Tạ Tinh lập tức có phản ứng, nguyên nhân sâu xa còn chưa nói ra, nhưng thấy Tạ Tinh đồng ý thì tốt quá rồi, hấn chỉ cần một người giúp đỡ

Tạ Tinh đi đến nói với Tạ Dur: “Dur tỷ, mọi người về trước đi, đệ có chút chuyện, lát sẽ về sau”

Tạ Dur thấy Tạ Tinh muốn nói chuyện với người đàn ông kia, liền nhỏ tiếng nói: “Đệ cẩn thận chút”

Thấy Tạ Dur đi xa, Tạ Tinh mới nói với hấn: “đi thôi”

Hùng Hiên dẫn Tạ Tinh đi rất xa, cuối cùng đến một ngôi nhà trông rất bình thường

Tạ Tinh thấy cảm phục sự cẩn thận của Hùng Hiên, với bản lĩnh của hấn ở Lâm Bình thành mà lại cẩn thận như vậy, nếu như người này mà là kẻ địch thì nhất định rất khó đối phó

Hùng Hiên mở cửa, có một thiếu nữ bị trói chặt ở bên trong, người thiếu nữ có tu vi khoảng tụ nguyên 8 tầng, nhưng tu vi đã bị phong ấn lại

“Đây là?” Tạ Tinh cũng ngạc nhiên, không lẽ hấn là kẻ buôn người?

“Haha, bằng hữu thấy người đàn bà này xinh đẹp không, ta mới bắt về, chuẩn bị tối nay hưởng thụ, bây giờ còn chưa sử dụng, nếu như bằng hữu thích thì cứ lấy mà xài” Hùng Hiên cười to

Hùng Hiền sắc mặt bình thường trở lại dẫn Tạ Tinh đi vào một căn phòng đóng cửa cẩn thận rồi nói: “Ta cũng không giấu gì cậu, ban này ở Lâm Bình đệ nhất lầu, nghe nói cậu tên Tạ Tinh, chắc là người của Tạ gia...”

Tạ Tinh không hề biết lúc này người này đang ở gần đó

Hùng Hiền lại cười nhẹ: “Lần này ta đến lâm bình là vì có được một tấm bản đồ. Địa điểm ở Thiên Can sơn, chỉ là một mình không đủ sức để đi vào. Vốn muốn kiếm một người giúp đỡ, nhưng mà ở Lâm Bình dường như không có một tinh sĩ, ngay cả một tinh giả cũng tìm không ra

Ta nghĩ cậu chắc là tinh giả hậu kỳ, nếu như cậu đồng ý chúng ta có thể hợp tác, bảo vật tìm được chúng ta chia đều, cậu thấy sao?”

Hùng Hiền không tin tưởng những gì tên tinh giả ban này nói, Tạ Tinh đã là tinh sĩ, tinh sĩ mà 20 tuổi, tuyệt đối chỉ có thiên phú nghịch thiên mới có thể được như vậy. Nếu Lâm Bình thành thật sự có nhân vật như vậy thì không thể nào chưa từng nghe nói qua

Tạ Tinh không tin tưởng người này lắm, chỉ nói: “ở trong di tích có gì thì ta không biết, mà trong Thiên Can sơn còn có tam thập lục thiên can, nếu chỉ có 2 người đi thì chắc chắn sẽ chết”

Hùng Hiền gật đầu, hình như rất thỏa mãn với câu trả lời của Tạ Tinh liền nói: “chỗ đó ở gần Thiên Can sơn, nhưng không phải là Thiên Can sơn, bằng hữu yên tâm, Thiên Can sơn bây giờ có không dưới 5 tinh sĩ, ta đương nhiên không muốn xung đột với họ”

Trong lòng Tạ Tinh đang phân tích xem Hùng Hiền có phải người của Thiên Can sơn không, theo như cách nói của hắn, hẳn nhất định không phải là người của Thiên Can sơn, nếu như là người của Thiên Can sơn muốn đối phó với cậu thì trong nhà ít nhất sẽ mai phục vài tinh sĩ.

Nhưng Hùng Hiền lại không tiết lộ nơi muốn đến, hắn chỉ nói là ở gần Thiên Can sơn

Thấy Tạ Tinh không nói, Hùng Hiền lại nói tiếp: “di tích đó là của một Tinh Tôn để lại, ở trong công pháp bảo bối vô số, nếu như có thể đi vào, ta chỉ cần 2 thành bảo vật và một viên đá. Còn lại đều thuộc về cậu”

“Viên đá gì?” Tạ Tinh lập tức hỏi

“Một viên đá bình thường, chỉ là viên đá có ngũ sắc, đối với công pháp của ta có tác dụng, nhưng người thường lấy cũng không có tác dụng gì, nó gọi là Ngũ Sắc Thạch, ta cần để tu luyện một loại tinh kỹ” Hùng Hiền nói

Tạ Tinh liền hỏi tiếp: “Ngoài viên đá, ở trong di tích còn có những bảo vật nào?”

Hùng Hiền nghe thấy Tạ Tinh không muốn lấy ngũ sắc thạch liền nói: “ở trong còn có vô số nguyên liệu nghe nói còn có Địa giai tinh kỹ còn có rất nhiều linh khí, cao giai đan dược”

Tạ Tinh nghe đến đây liền cười, người này nói chuyện quá nhiều sơ xuất, xem ra hắn rất coi trọng ngũ sắc thạch

Nếu là một tinh tôn đã bị thương, sao lại để lại vô số đan dược. Một tinh tôn bị thương sao lại có thể vẽ ra được bản đồ về nơi mình đang dưỡng thương

Tạ Tinh than thở nhìn hắn nói: “Hùng huynh, khi nào chúng ta xuất phát? Còn bảo vật, có thật là ta lấy tám phần?”

“Ba ngày sau được không? Ba ngày sau chúng ta ở tây môn Lâm Bình thành tập hợp. Bảo vật ta chỉ cần hai phần, nhưng ngũ sắc thạch cho ta là được” Hùng Hiền nói tiếp

Tạ Tinh liền nói: “Vậy tốt, ta không cần ngũ sắc thạch, nhưng những thứ khác thì ta không nhường bộ”

“Được, nếu như vậy, chúng ta 3 ngày sau gặp”

Hùng Hiền dẫn Tạ Tinh ra ngoài và nhìn người thiếu nữ: “nếu như Tạ huynh thấy giữa đêm cô đơn có thể dẫn theo người phụ nữ này làm ấm giường”

Hùng Hiền biết Tạ Tinh sẽ không lấy người phụ nữ này, vì thái độ của Tạ Tinh khi đi vào đã nói lên rằng cậu không có hứng thú

Tạ Tinh nhìn vào thiếu nữ rất lâu mới phản ứng lại liền nói: “Thế thì cảm ơn Hùng huynh”

Không quan tâm đến ánh mắt phẫn nộ của thiếu nữ, cùng với biểu tình khó hiểu của Hùng Hiền, liền kéo đứt dây thừng và nói: “Hùng huynh, chúng ta ba ngày sau gặp lại”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thiên can sơn

Nếu không phải trí nhớ của Tạ Tinh tốt thì sẽ rất khó đi ra khỏi nơi này, Tạ Tinh còn nghĩ rằng thiếu nữ sẽ kêu cứu, nhưng thấy cô ngoan ngoãn đi theo mình, trong lòng thầm nghĩ, người này cũng rất biết điều

Cậu quay đầu lại nói với người thiếu nữ, và giải đi phong ấn của cô. Rồi giả bộ hung hăng nói: “cô đừng có nghĩ sẽ chạy thoát được, nếu dám bỏ chạy mà bị ta bắt được, thì ta sẽ đánh vào mông cô đó” rồi sau đó ném túi tiền cho cô: “số tiền này cô cầm, đợi chút đợi gia ta muốn đi ăn đồ, cô đi mua giúp ta”

Nói xong cậu không quan tâm đến thiếu nữ, nhanh chóng bước đi, trong lòng nghĩ chỉ vài phút nữa thôi cô gái sẽ tự động chạy trốn, cậu cũng không cần quan tâm. Đã tiện tay cứu cô ra, tiền ăn uống cũng cho luôn rồi, còn chuyện sau này của cô, Tạ Tinh không quan tâm

Nhưng Tạ Tinh không ngờ, thiếu nữ lại đi theo sau cậu, không hề có ý định bỏ chạy, không lẽ mấy lời uy hiếp suông ban nãy lại có tác dụng

Hết cách, Tạ Tinh càng đi càng nhanh, một lúc sau đã mất bóng người thiếu nữ. Tạ Tinh đi nhanh như vậy, cho dù cô không muốn bỏ chạy thì cũng theo không kịp, quay đầu lại đã không thấy bóng người phụ nữ đó đâu, Tạ Tinh mới an tâm, trong lòng nghĩ bỏ rơi cái của nợ này rồi thì cậu phải nhanh chóng đi về thôi

Đã hẹn Hùng Hiền 3 ngày sau đi chung, cậu phải trong vòng 3 ngày giải quyết chuyện của Thiên Can sơn. Bây giờ tin tức về cậu đã lan rộng ra khắp Lâm Bình thành, chủ yếu cậu làm vậy để mọi người biết ở Tạ gia có một Tinh sĩ

Tạ Tinh vừa đi đến cửa đã thấy Tạ Sương bước ra nói với cậu, gia chủ đang đợi cậu

“Tinh nhi, cháu về rồi sao” Tạ Kinh Thiên mừng rỡ, xem ra tâm trạng rất tốt

“Có chuyện gì sao? Tứ gia già” Tạ Tinh không biết Tạ Kinh Thiên gấp rút tìm cậu làm gì

Tạ Kinh Thiên cho Tạ Tinh ngồi xuống rồi nói: “Hôm nay những chuyện cháu làm ở Lâm Bình, đã có rất nhiều gia tộc biết được, có những gia tộc từng chiếm đoạt tài sản của Tạ gia cũng chủ động trả lại, người của Quan gia cũng đến, nhưng chỉ đưa Quan Long về, không có nói gì cả, xem sắc mặt của Quan gia, hình như họ sẽ không bỏ qua, cháu phải cẩn thận một chút, xem ra nếu như người của Quan gia muốn trả thù thì khẳng định sẽ đối phó với cháu trước”

Tạ Tinh và gia chủ bàn luận về chuyện gia sản và cách phòng bị, sau đó đi ra tìm Tạ Dư, rồi bắt đầu bế quan 2 ngày

Sau khi luyện hóa được cây hạ phẩm bảo kiếm, Tạ Tinh lấy cây côn sắt ra xem thử

Tạ Tinh bây giờ có tinh hỏa, có thể dễ dàng dung luyện một số Kim Loại thượng, nhưng lại không có tác dụng với cây côn sắt này, không biết nó làm từ nguyên liệu gì đây nhỉ?

Sau mấy lần thử nghiệm không có kết quả, Tạ Tinh thu lại cây côn sắt, để sau này tăng cấp tinh hỏa rồi thử sau

Cuối cùng lại lấy ra Ngũ Sắc Lôi, yêu cầu cơ bản của Ngũ Sắc lôi là phải Toàn Tinh nguyên hoặc Lôi Tinh nguyên

Nếu như ngũ hệ tạp tinh nguyên là toàn tinh nguyên thì rất nhiều người có thể tu luyện được Ngũ Sắc Lôi. Ngũ hệ tuy không nhiều hơn Tứ hệ và Tam hệ nhưng cũng không ít

Nếu ngũ hệ tạp tinh nguyên không thể tu luyện, vậy Toàn Tinh nguyên ở đây có thể là một loại tinh nguyên bao gồm cả lôi tinh nguyên và phong tinh nguyên

Nhưng dù sao thì cậu cũng phải thử xem sao

Chương mở đầu của Ngũ Sắc lôi có nói là muốn tu luyện lâu dài thì phải dùng Lôi để luyện thể, nhưng mà lúc bắt đầu luyện, thì cần hình thành Lôi nguyên. Tạ Tinh vừa mới bắt đầu tu luyện, đương nhiên không thể nào thu thập lôi để tụ lôi nguyên, chỉ có thể dùng tinh lực để chuyển hóa

Tinh lực của Tạ Tinh bây giờ đã hơn hẳn những tinh sĩ bình thường, cơ bản không thua gì tinh sĩ hậu kỳ cao thủ, nhưng sau một đêm tu luyện chỉ có thể hình thành một chút tia điện trên ngón tay

Tuy chỉ là những tia điện nhỏ, nhưng cậu có thể xác định là cậu có thể tu luyện, chỉ là theo tốc độ tu luyện hiện giờ, có lẽ chỉ cần 100 năm là có thể dùng ngũ sắc lôi để tấn công đối thủ

Thiên can sơn cậu chắc chắn phải đi, nhưng chỉ có thể dùng thuật ẩn thân, nếu không thì đối phó với 36 người tu tinh cao thủ, thậm chí có mấy người tinh sĩ thì cậu lại hoàn toàn không có cơ hội thắng

Nhưng theo suy đoán của cậu, thì toàn tinh nguyên có thể là người có ngũ hệ tinh nguyên cộng thêm dị tinh nguyên, nhưng mà lôi tinh nguyên lại rất ít nên tốc độ tu luyện của cậu mới chậm như vậy

Lợi dụng lúc trời sáng, Tạ Tinh hồi phục hết toàn bộ tinh lực, rồi trời tối cậu bắt đầu đi đến Thiên Can sơn

Thiên Can sơn, là ngọn núi lớn nhất Lâm Bình thành, thật ra thì phạm vi không lớn, chỉ là khá cao. Thiên Can sơn rất ít người đi lên, vì đường đi lên là một vách núi, còn đằng sau là biển. Nói chung là có địa hình phòng thủ rất tốt

Thiên Can sơn có tên như vậy vì có liên quan đến độ cao của nó, thiên can sơn tuy có 36 tu tình giả, nhưng lại không có nô bộc, tất cả mọi việc đều do 36 người luân phiên xử lý. 36 người này mười mấy năm trước đến thiên can sơn, ngoài mỗi năm có người đi ra để thu lấy cống nạp, cơ bản không có ai khác ra ngoài, cũng có thể là vẫn có người đi ra nhưng không ai biết

lúc Tạ Tinh đi đến thiên can sơn trời vẫn đang tối, nhưng Tạ Tinh thần thức lớn mạnh, dù không biết địa hình, chỉ cần dùng thần thức quét một lượt là rõ

Nhưng Tạ Tinh nhanh chóng phát hiện những người này không phải là đang tu luyện mà là chế luyện một món đồ, rốt cuộc họ muốn làm gì?

Tạ Tinh thật nghĩ không ra, nhưng may mà những người này phân tán ra nhiều nơi, như vậy Tạ Tinh có cơ hội ra tay rồi

Tạ Tinh đã xác định được bản đồ phân bố cơ bản, mục tiêu đầu của cậu không phải là tự nguyên cảnh tu luyện giả mà là một Tinh sĩ, cậu quyết định ra tay từ người lợi hại nhất

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Bốn mươi chín sát trận sương mù

Tại đây Tạ Tinh phát hiện một vấn đề rất lạ là những người ở đây sống trên các sơn phong nhỏ, hơn nữa hình dạng phân bố của các sơn phong nhỏ rất quen thuộc...

Bắc đầu trận – Tạ Tinh cuối cùng cũng nghĩ ra

Có rất nhiều sơn phong, chúng tạo thành hình dạng của bắc đầu tinh, nhưng không phải thất tinh mà là tam thập lục tinh. Không lẽ những sơn phong này bố trí thành bắc đầu trận pháp?

Cậu nhớ lúc trước xem tiểu thuyết Kim Dung có nói đến “Thiên Can Bắc đầu trận”. Trận pháp này ở trên Thiên Can sơn, không lẽ chính là Thiên Can Bắc đầu trận? Nhưng Tạ Tinh vốn không hiểu gì về trận pháp, chỉ nghĩ rằng những người này đang cố gắng phá giải trận pháp này, nhưng tốn vài chục năm vẫn không thể phá giải, những người này cũng thật yếu kém

Tạ Tinh chú ý đến những người ở đây, xem pháp khí trên tay họ cùng với dao động tinh lực của mỗi người, cuối cùng cậu chọn một tinh giả cấp thấp, hẳn đang chế luyện một pháp khí có hình dạng lá cờ.

Tạ tinh lập tức đi đến gần, nhưng vừa tiến lên một bước thì cảnh tượng lập tức thay đổi, xung quanh bắt đầu mờ dần. Tạ Tinh tuyệt đối không tin chỉ với một bước mà khung cảnh lại có thể thay đổi nhiều đến như vậy.

Liên tưởng đến Thiên Can bắc đầu trận, Tạ Tinh biết mình đã bước vào bên trong trận pháp. Theo như cậu nghĩ những người này đang nghiên cứu phá giải Thiên Can bắc đầu trận, không thể nào lại không có phòng bị gì. Có thể đây chính là trận pháp dùng để phòng ngự.

Bây giờ Tạ Tinh đã vào bên trong trận pháp, cậu không dám bước thêm nữa. Nếu như đi tiếp, lỡ bị người khác phát hiện thì toi đời. Cậu không chắc mình có làm kinh động đến những người ở đây không, nhưng cậu chắc chắn bản thân đang ở vùng biên giới của trận pháp. Nếu thật sự đi sâu vào trong, muốn quay trở ra sợ rằng sẽ rất khó.

Thế nên Tạ Tinh bình tĩnh suy nghĩ, lúc còn ở Thiên tử cốc, tuy rằng Tạ Tinh đã đọc qua không ít sách. Nhưng những quyển sách nói về trận pháp thì chỉ giới thiệu qua về trận pháp kèm theo tác dụng của nó chứ không có cuốn sách nào nói về việc bố trí trận pháp hoặc làm sao để phá giải trận pháp.

Bên trong chiếc nhẫn có vài món đồ của tu tình giả, chính là chiến lợi phẩm của cậu, nhưng cậu lại không biết trong số đó có quyển sách nào nói về trận pháp hay không, vì đa phần chúng chỉ là những tinh kỹ cấp thấp.

Với trận pháp này, cậu không thể nào đi sâu vào bên trong nữa chứ đừng nói đến việc phá giải nó.

Sau hai giờ, Tạ Tinh bắt đầu thấy nóng ruột, nếu không tìm ra cách phá giải trận pháp, phen này xem như chết chắc. Cậu có chết cũng không sao, nhưng như vậy sẽ làm liên lụy đến Tạ gia gần cả nghìn mạng người

Cậu lấy Ngũ tinh quyết ra đọc một lần nhưng chẳng thấy nhắc gì đến trận pháp cả. Tạ tinh đột nhiên nhớ ra mình còn hai miếng ngọc bội chưa dùng đến. Lúc trước cậu chưa có thần thức nên không thể xem xem bên trong hai miếng ngọc có gì, nhưng bây giờ thì hoàn toàn có thể.

Nghĩ đến đây cậu liền lấy một miếng ngọc bội ra xem thử, chỉ thấy hai chữ “Khí can”. Tạ Tinh biết đây tuyệt đối không phải là chế luyện vũ khí. Xem đến miếng ngọc thứ hai, Tạ Tinh liền mừng rỡ vì bên trong có mấy chữ “Thiên hạ vô trận”. Nhưng xem kỹ hơn Tạ Tinh bắt đầu cảm thấy mệt mỏi. Miếng ngọc bội này sợ rằng phải tốn mười năm thậm chí là một trăm năm chứ đừng nói đến hiện tại Tạ Tinh chỉ có khoảng mấy tiếng đồng hồ. Làm sao đây?

Khi làm bài thi, cách tốt nhất là cầm sẵn đáp án rồi chép thẳng vào mục trả lời, ngoài cách này ra, Tạ Tinh không thể nghĩ ra cách gì khác. Nhưng muốn tìm được ít manh mối cũng phải mất ít nhất 4 tiếng

Tạ Tinh tìm được 3 trận pháp bên trong ngọc bội nhưng không biết phải dùng trận pháp nào. Nếu như phải phá giải cả ba trận pháp liên quan đến sương mù này thì có lẽ phải mất đến vài tháng, mà cậu thì lại không có thời gian nên chỉ có thể chọn 1 trong 3 pháp trận. Điều này có nghĩa là, tỉ lệ sống sót của Tạ Tinh chỉ có một phần ba. Nhưng cũng có thể nói là không có cơ hội nào vì 3 trận pháp này khác nhau, chỉ cần đi sai một bước sẽ lập tức kích động đến những người bên trong, sẽ không thể thử thêm lựa chọn thứ hai. Hơn nữa trong đó có viết, nếu như đi sai một bước lập tức sẽ thất bại

Tạ Tinh cẩn trọng chọn một trận pháp rồi bắt đầu ghi nhớ. Người ở đây cao nhất là tinh sĩ, chắc là không thể bố trí được trận pháp quá cao thâm đâu. Tạ Tinh chỉ có thể ghi nhớ cách đi lại chứ không có cách nào phá giải. Chỉ là biết được cách đi lại cũng tốt lắm rồi.

Tạ Tinh chọn trận pháp “Bốn mươi chín sát trận sương mù”, công dụng của trận pháp là làm người bên trong trận mất đi phương hướng, sau đó sẽ bị giết chết dưới 49 lưỡi dao đã được bố trí sẵn. Nhưng đây là trận pháp cố định không thể đi động, đây chính là nguyên nhân khiến Tạ Tinh lựa chọn trận pháp này. Vì nếu như là trận pháp đi động, cho dù Tạ Tinh không nhúc nhích thì vẫn sẽ bị giết.

Theo như chỉ dẫn, Tạ Tinh bước một bước đầu tiên. Vẫn chưa có chuyện gì xảy ra. Tạ Tinh mừng rỡ, chắc là cậu đã đi đúng. Tạ Tinh bước thêm 7 bước rồi dừng lại thăm dò động tĩnh. Không có chuyện gì xảy ra. Thần thức của Tạ Tinh cũng đang dần khôi phục. Sương mù trước mặt đang tan dần. Trời đã sắp sáng, Tạ Tinh mừng rỡ, xem ra cậu đã đoán đúng. Nếu nói thực lực của cậu không tồi thì vận khí cũng chính là một phần thực lực của cậu.

Tạ Tinh lau mồ hôi, quyết tâm nghiên cứu cho xong miếng ngọc bội vô trận này. Đi thêm vài bước nữa, Tạ Tinh khẳng định chắc chắn đây chính là “Bốn mươi chín sát trận sương mù”. Thật may là cậu có ngọc bội, nếu không thì chết chắc.

Lúc Tạ Tinh đến gần tên tu tinh giả, hần hình như đã phát hiện, ngẩng đầu lên. Tạ Tinh lập tức phóng ra ba phát tinh đao, đồng thời cầm thanh pha phẩm phi kiếm xông lên. Tạ Tinh phát hiện mình đã quá coi trọng tên tu tinh giả này. Hắn đã dồn hết tinh lực vào môn pháp khí hình lá cờ đang chế luyện nên không hề chú ý đến tinh đao của Tạ Tinh. Tuy hắn có cảnh giác nhưng lại không có khả năng phòng vệ nên lập tức bị giết.

Tạ Tinh mừng rỡ, không ngờ lại giết được tên này dễ dàng đến vậy. Liền lấy hết đồ trên người hắn rồi hỏa thiêu cái xác.

Tạ Tinh lại đi tìm người tiếp theo, nhưng phải nhanh lên mới được, đợi lát nữa trời sáng sợ rằng sẽ rất khó ra tay giết người

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 75: Giết sạch ba mươi sáu người trên Thiên Can sơn

Lần này Tạ Tinh không chọn những đối thủ có tu vi thấp nữa mà trực tiếp men theo “Bắc đầu trận” tiến sâu vào bên trong.

Sau khi giết được người thứ nhất, Tạ Tinh phát hiện ra đám người này rất tin tưởng vào “Bốn mươi chín sát trận sương mù” nên gần như không hề phòng ngự.

Tinh sĩ ở đây cũng chỉ có vài người, đa số còn lại là tinh giả hoặc tự nguyện tinh giả, đám người này đối với Tạ Tinh không hề có tính uy hiếp gì. Chưa đến một giờ đồng hồ, trời đã bắt đầu sáng. Tạ Tinh cũng đã giết được 31 người.

Năm người còn lại cũng đã phát hiện ra có chuyện lạ thường, chắc chắn là có người đã xông vào trận pháp để giết người của họ.

Một loạt tiếng hò hét vang lên

5 người tu tinh giả đã tập hợp lại một chỗ, bao vây lấy Tạ Tinh. Tuy bây giờ tinh lực của Tạ Tinh còn rất ít, nhưng cậu còn có đan dược, liền lấy ra một viên bồi nguyên đơn uống vào rồi bình tĩnh đưa mắt nhìn 5 kẻ đang bao vây lấy mình, gồm có 1 tinh sĩ và 2 tinh giả cùng 2 tự nguyện cửu tăng.

Thành thật mà nói, Tạ Tinh vốn chẳng thêm đề mấy tên này vào mắt vì chúng hoàn toàn không có sức uy hiếp đối với cậu.

“Là người giết chết 31 vị huynh đệ trên Thiên Can sơn này đúng không? Vì sao lại làm vậy?”

Mọi tinh sĩ thấy Tạ Tinh không hề có dao động tinh lực nên chủ động hỏi. Nhưng hắn hoàn toàn không cho rằng Tạ Tinh là một người bình thường.

“Haha” Tạ Tinh đột nhiên cười vang, bình tĩnh trả lời: “Mười mấy năm trước Lâm bình tạ gia gần như bị tiêu diệt hoàn toàn. Người hỏi vì sao ư? Hình như người quên rồi nhỉ? Ta tên là Tạ Tinh. Lúc trước Tạ gia có quyển sách “Nộ vũ quyết” đã bị các người cướp mất. Nói, cuốn tinh kỹ đó hiện đang nằm trong tay ai?”

Người tinh sĩ đáp: “Thì ra là người của Tạ gia. Lúc trước ta đã bảo phải diệt cỏ tận gốc rồi. Quả nhiên vẫn để lại hậu họa. Xông lên các huynh đệ. Cùng lắm chúng ta cùng hắn đồng quy vu tận. Dù sao hắn cũng không có ý định tha cho chúng ta đâu”.

Nói xong tên tinh sĩ vùng riu đánh về phía phần bụng của Tạ Tinh với tốc độ rất nhanh. Rõ ràng hắn muốn một kích tất sát. Đồng thời những người còn lại cũng vùng vũ khí đánh tới.

Tạ Tinh cười thầm, cậu không tin cây riu này có thể so được với quả cầu của tên tinh sư lúc trước cậu gặp. Tạ Tinh không hề né tránh mà khởi động tinh mang bảo vệ, đồng thời phóng ra liên tiếp 9 nhát tinh đao, tạo thành một mạng lưới tinh đao vây lấy 5 người bọn họ.

5 người đồng loạt dùng pháp khí đánh vào tinh mang, khiến tinh mang dao động rồi xuất hiện các vết nứt nhưng vẫn chưa vỡ vụn. Có thể chỉ một nhát nữa thôi tinh man sẽ vỡ tan nát. Thế nhưng tinh lực của cả 5 người đã dồn hết vào đòn tấn công tinh man ban nãy, giờ đã kiệt sức.

Tạ Tinh kinh ngạc, đòn tấn công vừa rồi khiến Tinh Man mẩn tí nữa là vỡ vụn, nếu như phe bọn họ tăng thêm một người nữa thì cậu chắc chắn sẽ bị thương. Quả nhiên suy luận là thật xấu lớn nhất của cậu. Rất may, 5 người đó chỉ kịp xuất ra một chiêu đã bị lưới tinh đao chém nát bét.

Tạ Tinh thở dài một cái. May mà lúc trước cậu gia nhập đội phục kích chứ không phải là lính chiến đấu.

Nếu như vừa nãy cả ba mươi sáu người cùng liên thủ thì chắc chắn Tạ Tinh đã không phải là đối thủ của họ.

Cậu nhanh chóng uống một viên Huỳnh minh đơn để hồi phục tinh lực. Lúc Tạ Tinh khôi phục hoàn toàn đã là buổi trưa. Cậu xốc lại tinh thần, đứng dậy, thu thập chiến lợi phẩm. Chỉ là bọn người này không giàu có như Tạ Tinh nghĩ, chỉ lấy được không tới ba vạn lượng vàng, ngoài ra còn có rất nhiều nguyên liệu chế tác chiến kỳ. Tổng cộng có 108 cây chiến kỳ.

Tạ Tinh không rành về Thiên Can bắc đầu trận, cũng không biết chiến kỳ dùng để làm gì, nhưng Tạ Tinh biết chắc chắn ở đây có bí mật gì đó, nhưng những bí mật này tạm thời không phải muốn tìm hiểu là có thể tìm hiểu được. Còn di tích mà Hùng Hiền nói chắc không ở trong Thiên Can son, nếu không thì ba mươi sáu người bọn họ ở đây mười mấy năm cũng không phát hiện ra mà cậu và Hùng Hiền có thể dễ dàng tìm thấy thì thật khó tin.

Nhưng nhìn số nguyên liệu này Tạ Tinh cũng hiểu vì sao đám người này thu gom được rất nhiều cống hiến của các gia tộc mà vẫn nghèo như vậy, hóa ra họ đã dùng toàn bộ tiền đi mua nguyên liệu rồi.

Tạ Tinh đã tìm thấy được Nộ vũ quyết trong mấy cái túi trữ vật, tiện thể nhìn sơ qua, cách tu luyện vô cùng phức tạp, không biết trong đám người này đã có ai tu luyện qua chưa?

Đã thu thập hết đồ cần thiết, Tạ Tinh hủy đi “Bốn mươi chín sát trận sương mù”, đến được trận pháp trung tâm, để thêm bốn viên thượng phẩm tinh thạch vào. Tuy bây giờ cậu chưa đủ thực lực, nhưng nhất định một ngày nào đó cậu sẽ khám phá toàn bộ Thiên Can son này.

Buổi tối còn phải đi tìm Hùng Hiền để cùng nhau đến chỗ di tích kia, Tạ Tinh nhanh chóng quay trở về Lâm Bình thành. Vừa về tới đình viện của Tạ gia thì nhìn thấy Tạ Dư đang lo lắng đi qua đi lại. Vừa nhìn thấy Tạ Tinh cô lập tức nở nụ cười rồi chạy lên nắm lấy tay cậu, nói: “Tiểu Tinh, hôm qua tứ gia gia bảo đệ đã đi ra ngoài, có phải đi đến Thiên Can son không? Đệ có sao không? Không bị thương chứ?”

Tạ Tinh thấy trong lòng ấm áp, đáp: “Dư tỷ, đệ không sao, đệ đã về rồi đây. Tạ Tinh rất bất ngờ, tối hôm qua lúc rời đi cậu đã cố tình ẩn giấu tung tích, thế mà một tụ nguyên ngũ tạng như Tạ Tinh Thiên lại có thể phát hiện ra, điều này nói lên rằng ông ta lúc nào cũng quan tâm đến Tạ gia.

“Tinh nhi, cháu về rồi à?” Tạ Tinh vừa ngẩng đầu lên đã thấy Tạ Kinh Thiên đang đi vào, sự căng thẳng cũng giảm đi nhiều. Tuy Tạ Tinh biết Tạ Kinh Thiên là lo lắng cho gia nhưng cậu vẫn thấy cảm động

“Đúng rồi” Tạ Tinh vừa nói vừa lấy ra một cái túi trữ vật đưa cho Tạ Kinh Thiên. Bên trong có hơn hai vạn lượng vàng cùng với rất nhiều đan dược sơ cấp và công pháp sơ cấp, thậm chí có một cuốn “Hoàng gia cao cấp công pháp”. Đây cũng là những món Tạ Tinh lấy được ở Thiên Can son. Còn Nộ tinh quyết là vật của cha mẹ cậu, Tạ Tinh không muốn giao ra.

“Gia chủ, từ giờ đã không còn Thiên Can son nữa. Thế nên ta sẽ cùng Dư tỷ rời đi, ông hãy nhân cơ hội này phát triển Tạ gia”. Ý của Tạ Tinh là muốn Tạ Kinh Thiên nhân lúc cậu còn ở đây hãy dùng tên tuổi của cậu mà trấn áp các gia tộc khác.

“Cái gì?” Tạ Kinh Thiên ngạc nhiên trước lời nói của Tạ Tinh. Cậu mới đi có một đêm mà Thiên Can son đã không còn tồn tại nữa, đây là ý gì? Không lẽ Thiên Can son đã bị cậu san bằng? Tạ Dư cũng nhìn Tạ Tinh với ánh mắt không thể tin nổi. Cậu thế mà có thể một mình tiêu diệt cả Thiên Can son, không lẽ Tiểu Tinh là tinh tướng?

Rất lâu sau Tạ Kinh Thiên mới bình tĩnh lại, run run nói với Tạ Tinh: “Tinh nhi, cháu đã giết hết ba mươi sáu người trên Thiên Can son sao?”

Tạ Tinh gật đầu đáp: “Không sai. Giờ ta phải nghỉ ngơi một chút để tôi còn ra ngoài một chuyến. Sau đi sẽ đến kinh thành rồi rời khỏi Triết Vân quốc”

Tạ Kinh Thiên vừa khóc vừa cười: “Tốt tốt, thù của Tạ gia cuối cùng cũng đã báo được rồi. Đại ca, nhị ca, hai người có thể an nghỉ được rồi. Cả những vong linh trong trận chiến đó nữa, tất cả mọi người cũng an nghỉ được rồi”

“Tứ gia gia...” Tạ Dư lo lắng nhìn Tạ Kinh Thiên

Tạ Kinh Thiên lắc đầu nói: “Ta không sao, Dư nhi, cháu không cần lo lắng. Tạ An, người lập tức lấy toàn bộ tiền mà Tạ gia đang có đi mua chut đồ, chúng ta ăn mừng và cúng tế cho những vong hồn Tạ gia đã hy sinh trong trận chiến năm đó”

“Vâng, thưa lão gia” Một người trung niên đứng sau Tạ Kinh Thiên đáp lời trong tâm trạng kích động. Hắn không ngờ Tinh thiếu gia lại có thể tiêu diệt

được ba mươi sáu người Thiên Can son. Tuy tiền của Tạ gia không còn nhiều, nhưng mở tiệc ăn mừng là chuyện cần thiết.

Tạ Kinh Thiên nhìn cái túi mà Tạ Tinh đưa cho mình, không biết bên trong đựng những gì, nhưng Tạ Tinh đã đưa cho ông thì chắc chắn đó không phải là mấy thứ đồ bỏ đi

“Túi trữ vật!” Tạ Kinh Thiên lại lần nữa ngạc nhiên. Đây là túi trữ vật, bên trong có rất nhiều tiền, đan dược và công pháp. Tạ Kinh Thiên mém nữa thì ngất xỉu. Ông liền bảo Mao Tiểu Trạch lập tức tập hợp các trưởng lão đến mở cuộc họp. Còn bảo Tinh nhi phải nghỉ ngơi, không ai được làm phiền rồi kêu Tạ Dư đi cùng mình.

Tạ Dư thấy gia chủ cười phần chần như vậy, trong lòng cảm thấy vô cùng tự hào về người đệ đệ này.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Ba nghìn đầm lầy

Tạ Tinh biết Tạ Kinh Thiên đã bắt đầu mở tiệc gia tộc, nhưng khó khăn của Tạ Gia đã được Tạ Tinh giúp giải quyết, giờ chỉ việc chờ xem con đường phát triển của Tạ gia sau này thôi.

Nhưng Tạ Tinh không có tâm trí đâu mà để tâm đến mấy chuyện ấy. Nếu như Tạ Kinh Thiên biết lợi dụng cơ hội này thì ông có thể khiến cho Tạ gia đổi đời.

Hiện tại Tạ Tinh đã rời khỏi Tạ gia và lên đường đến thành Tây. Cậu vừa đến đã thấy Hùng Hiên đứng đợi sẵn. Nhìn thấy Tạ Tinh, hắn nói: “Tạ huynh thật đúng giờ. Không biết cô nương hôm trước có làm Tạ huynh thỏa mãn không?”. Hùng Hiên nói với vẻ mặt không mấy tự nhiên. Tạ Tinh nhìn sơ qua là biết hắn đang tiếc nuối cô gái nọ nhưng không nói ra, liền cười nói: “Đừng nói mấy chuyện này nữa. Chúng ta đi nhanh thôi. Xong việc ta còn muốn quay lại Lâm Bình thành.

Hùng Hiên cười, không nói gì, dẫn Tạ Tinh ra khỏi thành, đi về hướng Thiên Can son.

Hùng Hiên không hề gạt Tạ Tinh, họ đi về hướng Thiên Can son nhưng còn cách đó vài chục dặm. Hùng hiên không dùng phi hành pháp bảo mà ngự khí phi hành. Tạ Tinh thấy vậy cũng không lấy Ngũ Tiêu ra mà ngự khí phi hành đến đó.

Hùng Hiên thấy Tạ Tinh ngự khí thì nói: “Tu vi của Tạ huynh thật cao thâm. Ta mặc dù đã cố hết sức nhưng vẫn không thể nào bay nhanh bằng huynh được. Huynh có cần dừng lại nghỉ ngơi chút không?”

Tạ Tinh lau mồ hôi thở dài nói: “Ta còn chưa đến cấp tinh sĩ, làm sao so sánh được với Hùng huynh. Nhưng ta vẫn còn trụ được”. Tạ Tinh cảm thấy tên Hùng Hiên này rất cẩn thận, hẳn tuyệt đối là tinh sĩ đỉnh phong, nếu trực tiếp đánh nhau thì không thể biết trước được ai sống ai chết, chỉ có thể lảng tránh

“Hắn quả nhiên chưa đến cấp tinh sĩ”. Hùng Hiên thấy tu vi của Tạ Tinh chỉ ở cấp tinh giả đỉnh phong, trong lòng nghĩ: “Chỉ là tinh sĩ đỉnh phong tu tinh giả mà lại có công pháp ẩn tàng tốt đến vậy, hơn nữa tinh lực cũng rất hùng hậu. Cũng may hắn chưa lên đượ tinh sĩ, nếu không chắc cũng chẳng thua kém gì mình”

Đúng lúc Tạ Tinh đang định hỏi ngược lại Hùng Hiên xem hắn có cần nghỉ ngơi chút không thì Hùng Hiên lên tiếng: “Đến rồi, là chỗ này”

Tạ Tinh nhìn quanh, thấy nơi này là một đầm lầy lớn. Cậu hình như có chút ấn tượng. Đây là cấm địa, người bình thường không được phép đi vào. Bởi vì nếu đi sâu vào đầm lầy khoảng 10m thì cơ thể sẽ bị lún xuống vũng bùn bất kì lúc nào. Hơn nữa trong đầm này có nhiều độc tố và cả hung thú nữa. Các hung thú này bình thường sẽ không ra ngoài mà trốn dưới đầm lầy. Bên cạnh đám hung thú còn có yêu thú tồn tại.

Hèn gì Hùng Hiên bảo đi tích ở bên trong đầm lầy.

Hùng Hiên đưa cho Tạ Tinh một viên đan dược rồi lấy ra hai cái ván trượt, nói: “Uống viên đan dược này đi rồi chúng ta dùng ván trượt để vào trong. Đây là viên giải độc đơn”

Lúc này tuyệt đối không thể dùng đơn dược của Hùng Hiên, có trời mới biết đó là cái gì

Tạ Tinh thấy Hùng Hiên không dùng thần thức quét qua nơi này. Cậu nhận lấy viên đan dược nhưng đem cất vào túi. Lấy ra viên giải độc đơn do chính mình bào chế uống vào.

Còn ván trượt có vấn đề hay không thì nhìn sơ qua cũng biết. Dù gì hắn cũng cần cậu giúp, nên trước khi cậu giúp đỡ hắn hẳn tuyệt đối sẽ không dám làm gì cậu.

Hùng Hiên hình như không thấy hành động vừa rồi của Tạ Tinh, hắn cột ván trượt vào chân, nói: “Chúng ta đi. Nơi này gọi là Ba ngàn đầm lầy, bên trong vô cùng nguy hiểm”

Tạ Tinh đã nghe nói đến Ba ngàn đầm lầy, nơi này mơ hồ tồn tại trong ký ức đã dần tan biến của Tạ Khê. Nghe nói ba ngàn dặm quanh đây đều là đầm lầy. Đừng nói người và súc vật không vào được mà ngay cả những người từ cấp tỉnh giả trở xuống cũng không có cách nào đi vào.

Tạ Tinh nhìn Hùng Hiền chỉnh sửa ván trượt thì cười thầm, cậu không tin Hùng Hiền ngay cả một phi hành pháp khí cũng không có, điều này làm sao có thể chứ.

Tuy rằng đang lướt trên ván trượt nhưng tốc độ của Hùng Hiền vẫn rất nhanh, thoáng cái đã vào sâu trong đầm lầy, Tạ Tinh cẩn thận theo sau, không ngừng chú ý xung quanh.

Khung cảnh xung quanh nơi nào cũng giống nhau, không hề có điểm gì đặc biệt chú ý, Tạ Tinh thật không biết Hùng Hiền xác định phương hướng bằng cách nào, cậu không thấy hắn cầm theo bản đồ. Cậu bắt đầu nghi ngờ, có phải tên này cố tình lừa gạt cậu không?

Không lý nào, lần đầu tiên gặp Hùng Hiền là ở Lâm Bình thành, hắn không thể lúc nào cũng đi theo cậu.

Đi sâu vào khoảng 50 dặm thì trước mắt xuất hiện sương độc. Đám sương độc này xem chừng rất giống với 49 sát trận sương mù. Phía trước tuy rằng sương mù dày đặc nhưng vẫn lơ mơ thấy được bên trong có một con đường, có vẻ như hoàn toàn không có trở ngại gì.

Tạ Tinh nghĩ đó là sương mù tự nhiên, nhưng hình như có độc. Quả nhiên Hùng Hiền lên tiếng: “Đây là độc chướng. Viên giải độc đan vừa rồi ta đưa có công dụng tránh cho huynh ngất đi vì khí độc”

Tạ Tinh vừa nãy không uống viên giải độc đan Hùng Hiền đưa mà uống viên giải độc đan cậu tự chế, trong lòng nghĩ nếu như viên đan được đó của cậu mà không có tác dụng thì sẽ lập tức quay về. Cậu không muốn giao mạng sống của mình cho một người không có ý tốt như hắn.

Nói thật, nếu không phải vì bị Ngũ thái thạch hấp dẫn, Tạ Tinh tuyệt đối sẽ không đến nơi này. Tạ Tinh cảm thấy giải độc đan của mình hình như có tác dụng đối với chướng khí nên chướng khí không thể ảnh hưởng đến cậu.

Hùng Hiền hình như rất am hiểu nơi này, hết rẽ trái lại rẽ phải, không ngừng đi sâu vào bên trong. Tạ Tinh thấy hơi nghi ngờ, không lẽ Hùng Hiền rất thường hay đến đây?

Tạ Tinh dùng thần thức quét qua phạm vi ba trăm dặm quanh đó. Cậu tuyệt đối không tin thần thức của Hùng Hiền mạnh hơn mình. Trong vòng ba trăm dặm vẫn không có gì đặc biệt, nào nơi đây đều giống nhau thì tên Hùng Hiền này dựa vào đâu để xác định phương hướng? Hùng Hiền hoàn toàn không dùng bản đồ, mà dù có dùng thì cũng chẳng có cột mốc nào để xác định cả. Mà bây giờ trời đã tối, càng không thể dùng thần thức để xác định.

Hai người đi khoảng 4 giờ đồng hồ thì thấy một ngọn núi nhỏ bên dưới đầm lầy. Thật kỳ lạ. Hùng Hiền lập tức tháo ván trượt dưới chân, nói: “Tới rồi, chính là sơn phong này. Ở đây đã là mặt đất, không cần dùng đến ván trượt nữa”

Tạ Tinh gạt đầu, cũng tháo ván trượt ra. Quả nhiên không sai, đất ở đây tuy rằng hơi mềm nhưng không phải là đầm lầy.

Hùng Hiền vẫy vẫy Tạ Tinh ý bảo cậu theo sau mình rồi quay người bước đi. Hành động của hắn không hề có điểm gì đáng nghi, chỉ đơn giản là đi thẳng về phía trước mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Động huyết kỳ quái

Hùng Hiền lấy ra một cái kiềng tròn, hướng Tạ Tinh nói: “Ở đây chúng ta phải cẩn thận chút”. Nói xong từ từ tiến vào trong

Trong lòng Tạ Tinh nghĩ, tên này chắc chắn không phải kẻ nghèo, ngay cả trang vị hộ thân cũng là hạ phẩm bảo khí, xem ra còn giàu hơn cậu nhiều. Loại người này sao có thể không có phi hành pháp khí được cơ chứ.

Tạ Tinh tuy rằng không có kiềng che chắn, nhưng thần thức bắt đầu quét một lượt, nếu có chuyện gì phát sinh cậu sẽ lập tức khai triển tinh mang.

Nhưng Hùng Hiền không đi lên núi mà vòng ra sau một vùng bùn nhỏ. Bên trong cái đầm lầy này có rất nhiều vùng bùn, căn bản là không có gì khác biệt cả. Nhưng Hùng Hiền lại dừng lại ở đó, ngồi yên cả nửa ngày mới đột nhiên tung ra một chưởng

Tạ Tinh nhìn thấy chưởng kia đánh vào vùng bùn thì bên trong lập tức xuất hiện nhiều vết nứt, nứt thành một cái động huyết

Tạ Tinh nhìn Hùng Hiền, không biết hắn định làm gì. Hùng Hiền quay đầu lại, cười nói với Tạ Tinh: “Đây là động phủ bên dưới vách đá lớn. Huynh phụ ta một tay, dời đá sang một bên đi”

Tạ Tinh không tin Hùng Hiền dẫn cậu đến đây là chỉ muốn cậu giúp dời tảng đá mà thôi. Phải biết vách đá này tuy lớn nhưng một mình Tạ Tinh cũng có

thể đòi được. Chỉ là Hùng Hiền không chỉ động nói ra thì cậu cũng sẽ không hỏi trước.

Tạ Tinh đến giúp đòi tảng đá đi.

Hùng Hiền cười thầm: “Quả nhiên là còn non, mới 20 tuổi, chắc chắn vẫn chưa gặp qua sóng gió, suy nghĩ còn đơn giản”.

Nhưng khả năng của xuất của hắn cũng chẳng kém gì Tạ Tinh, mỉm cười nói: “May mà có Tạ huynh giúp”

Hắn không nhắc đến việc một mình Tạ tinh có thể đòi tảng đá đi mà chỉ nói may mà có Tạ Tinh, mục đích là để Tạ Tinh cảm thấy mình hữu dụng

Tạ tinh bên cạnh diễn suất cũng rất đạt, thế nên Hùng Hiền chẳng mấy may nghi ngờ.

Nếu như không phải Tạ tinh có giá trị lợi dụng cao, Hùng Hiền tuyệt đối sẽ không lấy 80% bảo vật cho cậu, đồng thời nói ra điểm đặc biệt của Ngũ sắc thạch

Tảng đá được đòi đi, trước mắt liền xuất hiện một lối đi. Trong lúc Tạ tinh còn đang suy nghĩ, Hùng Hiền đã nhảy vào bên trong hang động, nói: “Tạ huynh, vào đi thôi”

Tạ tinh thấy Hùng Hiền nhảy vào, không có chuyện gì bất thường xảy ra thì lập tức nhảy theo, đồng thời cũng tăng thêm cảnh giác đối với Hùng Hiền

Chuyện gì hắn cũng tiên phong, nhìn bề ngoài có vẻ như hắn thật lòng muốn cùng Tạ tinh khám phá hang động, hơn nữa tự cho rằng mình có tu vi cao nên đi trước là chuyện đương nhiên

Tạ Tinh lại không nghĩ thế. Trong nụ cười của Hùng Hiền có ẩn chứa sự gian xảo, và cả lời nói cũng có chút gì đó bất bình thường. Có phải cậu đã quá đa nghi hay không? Vào trong hang rồi sẽ biết.

Vách hang động trơn nhẵn nhưng tuyệt đối không phải do con người tạo ra mà được hình thành trong thiên nhiên.

Hùng Hiền nói hang động này có bảo vật của một tinh tôn. Tinh tôn tiền bối đó sống ở thời thượng cổ. Trải qua khoảng thời gian lâu như vậy động phủ chắc chắn sẽ vô cùng âm u và dơ bẩn. Nhưng khi Tạ Tinh đi vào lại thấy không khí bên trong vô cùng bình thường, hơn nữa còn rất trong lành. Điều này nói lên rằng động phủ này thường xuyên có người ra vào. Đồng thời không chỉ có một cửa vào bên dưới tảng đá mà còn thông với một cửa động khác nữa, ít nhất phải là hai cửa động mới đúng. Nếu đã có nhiều cửa như vậy, vì sao Hùng Hiền phải chọn lối vào bên dưới tảng đá?

“Tạ huynh, tu vi của huynh hơi thấp, huynh theo sau ta đi” Hùng Hiền lấy ra một ngọn đuốc rồi nói với Tạ Tinh. Nhưng Tạ tinh khẳng định đây tuyệt đối không phải là một di tích thượng cổ, nhưng cậu không nói gì, chỉ “vâng” một tiếng và lấy phi hành pháp khí “Phi kiếm” ra cẩn thận đi theo sau Hùng Hiền

Hùng Hiền thấy Tạ Tinh lấy ra một món pháp khí vẻ mặt liền bất thường, hắn không nghĩ ở một nơi vắng vẻ như Lâm Bình Thành lại có người dùng đến bảo khí. Chỉ cần có một thượng phẩm pháp khí đã rất là ghê gớm rồi. Nhưng hắn nghĩ lại, Tạ gia là một gia tộc không lớn cũng không nhỏ, sở hữu một món hạ phẩm bảo khí cũng không phải chuyện gì đáng kinh ngạc

Hang động này rất dài, nhưng hình như lối đi đang hướng dần lên đỉnh núi. Vòng qua rẽ lại bảy tám lần Tạ Tinh vẫn không thấy có gì nguy hiểm. Nếu nói đến nguy hiểm, thì nguy hiểm hiểm nhất vẫn là gã Hùng Hiền đang đi phía trước. Nhưng Tạ Tinh không thấy mình có gì đáng để hắn xem trọng

Đi khoảng 1 tiếng đồng hồ, Hùng Hiền dừng lại ở một tảng đá: “Đến rồi. Theo như bản đồ thì nơi này chính là di tích thượng cổ”

Nói xong Hùng Hiền quay đầu nhìn Tạ Tinh nở một nụ cười tiêu chuẩn. Tạ Tinh lạnh người trước nụ cười đó.

Cậu thấy hắn cắt vào trong người một mảnh gương, chắc là miếng gương lúc trước. Nhưng hắn lấy lúc nào thì Tạ Tinh không hề nhìn thấy.

Hùng Hiền đặt tay lên tảng đá rồi nhìn Tạ Tinh. Tạ Tinh thấy thế cũng làm theo, cả hai hợp sức đẩy tảng đá sang một bên.

Một mùi tanh xộc vào mũi. Tạ Tinh ở Côn Triết Sơn Mạch đã giết không ít yêu thú và hung thú, đương nhiên cảm nhận được ngay đây chính là khí tức của một yêu thú. Hùng Hiền này định đi tìm chết à? Vì sao lại dẫn mình đến nơi này? Hay là đến đây để xem yêu thú?

Trong mắt Hùng Hiền, Tạ Tinh nhiều nhất cũng chỉ tu luyện ở Lâm Bình thành, chưa bao giờ đánh nhau với yêu thú. Nhưng Tạ Tinh lập tức biết Hùng Hiền không hề gạt mình. Phía sau tảng đá là một hang động càng lớn hơn nữa, cảnh vật xung quanh bố trí không theo một quy tắc nhất định, diện tích rộng ước chừng khoảng mấy mảnh ruộng lớn chứ không ít, đồng thời cũng rất trơn

Bên trong động phủ có một viên đá phát ra thứ ánh sáng nhiều màu. Tạ Tinh nghĩ đây không phải là ngũ sắc thạch mà là thất sắc thạch mới đúng

“Nhìn thấy chưa? Đó chính là Ngũ sắc thạch. Nhanh lấy nó xuống. Phía sau là một ngôi nhà đá do tinh tôn tiền bối kia để lại. Bây giờ chúng ta nhanh chóng lấy xuống”

Tạ Tinh cười thầm, cậu biết đây không phải là nơi giấu bảo thạch của Tinh tôn tiền bối mà là nơi ẩn nấp của yêu thú bảo hộ ngũ sắc thạch. Nếu cậu thì mình lấy xuống thì yêu thú sẽ lập tức tấn công cậu. Hùng Hiền chỉ việc ngồi đó hưởng lợi. Hóa ra Hùng Hiền gọi mình đến là để thế mạng cho hắn

“Ở đây có một yêu thú. Đợi chút, để ta cản nó lại, huynh đi lấy ngũ sắc thạch xuống, tốc độ phải nhanh. Huynh lấy xong ngũ sắc thạch thì lập tức chạy vào ngôi nhà đá cùng ta liên thủ giết yêu thú” Câu nói của Hùng Hiền là Tạ Tinh ngơ người. Hắn nói vậy là có ý gì? Không lẽ cậu đã nghĩ oan cho hắn?

Chương 78: “lạc điệp bản vân”

“Bạch, bạch...” Tạ Tinh còn chưa kịp nói chuyện, thì có một con đại mãng xà lớn bằng mấy cái thùng phi lao đến

“Nhanh đi, ta cần con cự mãng này lại” Hùng Hiền vừa nói xong, liền lấy ra một đôi pháp khí dạng roi xông thẳng đến con mãng xà

“bốp, bốp, bốp” trong khi nói chuyện, Hùng Hiền đã dùng hai cây roi của mình tấn công và chạm mấy lần với mãng xà

Tạ Tinh nhìn hai cây roi của Hùng Hiền, không ngờ lại là một bộ cực phẩm pháp khí, Hùng Hiền quả nhiên là có tiền. Con mãng xà yêu thú trước mắt nhiều nhất chỉ là nhị cấp hậu kỳ mà thôi. Tu vi thua Hùng Hiền một ít

t, tuy nhiên sức mạnh bản thể của yêu thú lại lớn hơn một chút, sau mấy lần va chạm, rõ ràng là Hùng Hiền bị đẩy lùi mấy bước, xem ra Hùng Hiền không phải đối thủ của yêu thú này

Thấy Tạ Tinh nhìn qua đây, ánh mắt Hùng Hiền lộ vẻ gấp gáp, nhưng không nói gì, chỉ cầm lấy cây roi bắt đầu tấn công con mãng xà

Tạ Tinh gạt đầu, biểu thị rằng mình đã rõ tình trạng cấp bách. Nhanh chóng đi đến nơi Ngũ sắc thạch đang tỏa ra ánh sáng lấp lánh, Hùng Hiền thấy vậy, liền cảm thấy nhẹ nhõm, tấn công con mãng xà ngày càng mãnh liệt. Rõ ràng là đang muốn cầm chân con mãng xà, để cho Tạ Tinh lấy Ngũ Sắc thạch

Mãng xà thấy được hành động của Tạ Tinh, lập tức xông đến, xem ra Ngũ sắc thạch cực kì quan trọng với nó, nhưng mà trên người Hùng Hiền phát ra một làn khói xám, làm con mãng xà cảm thấy sợ hãi

Mãng xà đột nhiên không quan tâm đến Hùng Hiền nữa, bắt chấp lao đến Tạ Tinh, nhưng mà làn khói xám bao vây lấy hai cây roi của Hùng Hiền liên tục tấn công vào người của mãng xà, mãng xà bắt đầu phát ra tiếng kêu thảm thiết, xem ra nó không chịu đựng nổi những đòn tấn công của Hùng Hiền nữa

Chỉ một lát sau, những vết thương không ngừng khuếch đại, máu không ngừng chảy ra

Mãng xà đột nhiên phát ra một tiếng kêu, há to miệng, liên tục phun ra mấy chục lớp phong đao, trực tiếp bao vây Hùng Hiền, Hùng Hiền ngừng đột tấn công lại, lấy ra một lá thuẫn bài, cản trở phong đao, ánh mắt lại nhìn thẳng vào Tạ Tinh, rõ ràng là cự mãng đối với hắn không hề có uy hiếp lớn

Tạ Tinh từ từ tiếp cận Ngũ sắc thạch nhưng trong mắt lại luôn chú ý đến cử động của Hùng Hiền, nếu như không có Tạ Tinh thì Hùng Hiền cũng có thể đến đây, có thể đánh bại được mãng xà, cũng có thể lấy được Ngũ sắc thạch, nhưng chỉ chậm hơn mấy chục phút thôi

Với lại mục đích của hắn đến nhiều nhất chỉ đến lấy Ngũ Thái sắc mà thôi, không lẽ vì tiết kiệm một chút thời gian đó thôi sao?

Tạ Tinh lúc này đã đi đến trước Ngũ sắc thạch, nắm tay lại

“A” khi tay của cậu đã gần nắm được Ngũ Thái thạch, thì đột nhiên có một dòng năng lượng mạnh đẩy cậu ra vài chục mét

“Có chuyện gì vậy?” Hùng Hiền lập tức hỏi

“Lúc ta lấy Ngũ sắc thạch thì đột nhiên có một luồng năng lượng đẩy ta ra ngoài” Tạ Tinh lâu mò hỏi và nói, hình như chuyện này không dễ dàng

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào. Huynh nhanh đi thử lại lần nữa, nhanh lên, còn con mãng xà, ta sẽ trông chừng, nói không chừng còn có mấy con yêu thú đang đến đó” Hùng Hiền nói

Tạ Tinh nhìn vào con mãng xà tội nghiệp, rõ ràng là đã bị Hùng Hiền đánh đến sợ rồi, chỉ nhìn chằm chằm vào Hùng Hiền mà không dám tiến lên, Tạ Tinh một lần nữa đi về hướng Ngũ sắc thạch, đưa tay cầm lấy và lại có một luồng năng lượng đẩy Tạ Tinh ra ngoài

Hết cách cậu nhìn vào Hùng Hiền, trong mắt Tạ Tinh có một chút hối lỗi

“Sao lại vậy được? Ngũ sắc thạch không thể cự tuyệt tu tình giả được, ta đến thử xem” Hùng Hiền đột nhiên bỏ lại con mãng xà chạy đến Ngũ sắc thạch. Con mãng xà thấy Hùng Hiền bỏ lại nó lập tức bỏ trốn, chỉ một hồi đã không thấy bóng dáng đâu nữa

Tạ Tinh thấy Hùng Hiền cẩn thận đi đến Ngũ sắc thạch, cậu cũng từ từ đi theo sau lưng hắn

Hùng Hiền đi đến trước Ngũ sắc thạch, đưa tay cầm lấy, ngay lúc chỉ còn gần 3 gang tay đột nhiên dừng lại, lộ ra vẻ ngạc nhiên, liền mở miệng nói: “đâu có sức mạnh gì đẩy người đâu”

“Lập tức sẽ có” Tạ Tinh nói xong, đưa chân lên hướng về Hùng Hiền

Tạ Tinh đưa chân đến đẩy hấn vào, Tay của Hùng Hiền lập tức bắt lấy Ngũ sắc thạch

“Rẹt rẹt rầm rầm” ngay lúc Hùng Hiền nắm lấy Ngũ sắc thạch, tay của hắn giống như phár ra tia sét

Hùng Hiền sợ hãi, cầm lấy cây roi lên định cắt đứt cánh tay, nhưng mà tay hắn chỉ đưa lên một nửa thì dừng lại

“Tạ Tinh, ngươi được lắm ... rất độc ác” Hùng Hiền nhìn thẳng vào Tạ Tinh, giống như muốn phun ra lửa

“Ây da, Hùng huynh, chuyện gì vừa xảy ra vậy?” Tạ Tinh nhìn tu vi trên người Hùng Hiền không ngừng bị giảm xuống, trong lòng nghĩ thầm, nếu như là cậu đi lấy Ngũ Thái thạch thì nói không chừng sẽ giống như hắn

“Ngươi ... ngươi...” Hùng Hiền tuy trong ánh mắt có sự phẫn nộ nhưng không còn cách nào khác, trong lòng không can tâm, không ngờ hắn tung hoành mấy chục năm, lại bị một tên tiểu tử tính kế hãm hại

Mười mấy phút sau, mọi thứ dần yên tĩnh, viên Ngũ sắc thạch ban nãy còn tỏa ra những ánh sáng lung linh giờ đã biến thành một viên đá bình thường, bề mặt có bảy màu sắc khác nhau, không có gì dị thường, giống như một viên đá bình thường

Tạ Tinh cẩn thận đi ra phía trước, Hùng Hiền đã chết đến nỗi không thể chết thêm, toàn bộ tu vi trên người đều đã tan biến

Cậu cảm thấy lạnh sống lưng, thì ra Hùng Hiền gọi cậu đến mục đích chủ yếu là để cậu thí mạng cho Ngũ sắc thạch

Phải chăng Ngũ sắc thạch lần đầu xuất hiện, thì cần phải có người thí mạng? Về sau lại không có chuyện gì cả?

Tuy Tạ Tinh chỉ suy đoán, nhưng cậu không dám chạm vào viên đá khủng bố này. Mà lấy túi trữ vật trên lưng Hùng Hiền xuống, cậu muốn biết chiếc gương đó là gì

Khi mở túi trữ vật của Hùng Hiền, Tạ Tinh mới biết được Hùng Hiền lại giàu như thế, chỉ là một tinh sĩ, ngay cả tinh tướng cũng không phải, mà trong túi trữ vật lại có đến gần 5 vạn trung phẩm tinh thạch, nhưng không có thượng phẩm. Hạ phẩm tinh thạch gần cả mười mấy vạn, ngoài ra còn một cuốn sách cổ, một chiếc gương hình bát quái. Quả nhiên là còn một phi hành pháp khí thượng phẩm, bốn cái hộp bằng ngọc, còn rất nhiều hộp bằng ngọc để trống

Tạ Tinh mở cuốn sách cổ ra, không có tên, cũng không biết cuốn sách này là loại nguyên liệu nào chế tác thành, mỗi một trang đều sinh động như thật, mà bên trong lại giới thiệu rất nhiều thiên tài địa bảo kỳ trân

Khó trách Hùng Hiền lại biết đến Ngũ sắc thạch

Tạ Tinh tìm một nơi ngồi xuống, quả nhiên tìm thấy trang giới thiệu về Ngũ sắc thạch

Ngũ sắc thạch, được sinh ra từ trời đất, nguyên liệu luyện khí cực phẩm, số lượng cực ít

Khi Ngũ sắc thạch trưởng thành, sẽ phát ra những ánh sáng quý dị, đó là chướng khí. Ít nhất cần phải có tu vi cấp tinh tôn trở lên mới có thể luyện hóa chướng khí này, sau đó mới có thể luyện khí

Nếu nhưng tu vi chưa đến Tinh tôn, sẽ bị chướng khí phản phệ, nhẹ sẽ mất hết tu vi nếu nặng sẽ thiệt mạng. Nếu như chướng khí biến mất khi có người bị phản phệ, thì Ngũ sắc thạch sẽ trở về hình dạng ban đầu không có nguy hiểm có thể dùng để luyện khí

Khi Ngũ sắc thạch trưởng thành, có thể tiến hóa thành Thất sắc thạch, có thể gọi là “Lạc Diệp Bản Vân” đó là cực phẩm, nếu như dùng để luyện khí, sẽ là một tuyệt thể thần khí

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thật là ngây thơ

Tạ Tinh mừng rỡ, quả nhiên là “Lạc Diệp Bản Vân” khó trách Hùng Hiền lại để cậu làm kẻ thí mạng, thì ra thứ này còn có chướng khí. Tạ Tinh vỗ nhẹ cuốn sách cổ, trong lòng nghĩ cuốn sách này xem ra cũng là một món đồ tốt, sau này phải học hỏi nhiều, có gì không biết thì chỉ cần lật sách xem là được

Thu hồi lại cuốn sách, cậu lại lấy tấm gương bát quái ra. Mấy lần cậu thấy Hùng Hiền cầm lấy gương này, không biết có liên quan đến việc tìm đường hay không

Trên gương không có gì

bất thường, có một đạo ánh sáng phát ra, trên đó chỉ có mấy chữ “Ngũ sắc thạch” Tạ Tinh liền dùng thần thức để xem, quả nhiên xem rõ được nơi để Ngũ sắc thạch, cách nơi cậu đang đứng không xa

Tạ Tinh cảm thấy ngạc nhiên, không lẽ đây là một tấm gương tầm bảo? Nó có thể cảm nhận được vị trí của Ngũ sắc thạch?

Tạ Tinh đặt tấm gương xuống, cẩn thận đi đến viên đá phía trước, đưa một ngón tay chạm vào, đồng thời chuẩn bị một thanh bảo kiếm, nếu như có phản phê liền lập tức cắt đi ngón tay. Tuy trong sách chỉ nói là phản phê có một lần nhưng mà không thể không phòng bị

Xem ra cậu đã lo lắng vô ích, khi ngón tay chạm vào viên đá, rất lâu cũng không có cảm ứng gì, chỉ có một hơi ấm truyền đến, Tạ Tinh quả quyết cầm lấy "Lạc điệp bán vân", không có vấn đề gì cả, chỉ có một cảm giác ấm áp. Có một sự vui mừng không thể tả nổi, Tạ Tinh không ngờ có thể lấy được một cách đơn giản như thế này

Lấy một cái hộp ngọc đựng "Lạc điệp bán vân" vào và thu vào nạp giới

Sau đó lấy tấm gương bát quái ra, quả nhiên điểm sáng lúc nãy đã biến mất, thì ra đây là một món đồ để tầm bảo. Khó trách Hùng Hiền lại giàu đến thế, có món đồ này, Thiên địa dị bảo cũng tùy ý hần tìm được. Quả nhiên là một tên gian xảo

Tạ Tinh thậm chí còn nghi ngờ rằng cuốn sách cổ đó có phải là Hùng Hiền từ di tích nào đó mang ra

Quả nhiên là một tấm gương tốt, có được nó muốn luyện đan hay làm gì thì không sợ kiếm không được nguyên liệu, đối với nguyên liệu để luyện Vô Danh còn hai món, Tạ Tinh cảm thấy vô cùng tự tin

Đột nhiên cậu nhớ đến cây côn sắt trong chiếc nhẫn của mình, lập tức lấy ra, nhưng kỳ lạ là tấm gương hình như không có biết đến cây côn sắt, nên không có phản ứng

Tạ Tinh thờ dài, quả nhiên không phải là vạn năng. Có thể cây côn sắt này rất bình thường, không có giá trị gì hết

Xem kỹ tấm gương bát quái, mới phát hiện ra là trên góc tấm gương có mấy chữ nhỏ "Tâm Linh Kính". Khó trách có thể kiếm được bảo bối thì là đây là một tấm gương dùng để tầm bảo. Nhưng mà tấm gương hình như không phải là bảo khí hay linh khí gì hết, không thể luyện hóa, chỉ có thể sử dụng

Thu lại tấm gương, xem ra thu hoạch lần này rất hậu hĩnh. Mở mấy hộp ngọc ra, quả nhiên là một ít khoáng thạch, và một ít linh thảo, tính ra nếu những nơi linh thảo xuất hiện đều được các loại yêu thú bảo vệ, cho dù Hùng Hiền tìm được thì cũng chưa chắc lấy được

Mấy loại khoáng thạch này đa phần Tạ Tinh cũng biết, thậm chí có một viên thượng phẩm "Linh dương". Quả nhiên toàn là những bảo bối hiếm thấy, ở đây có bốn món, tùy ý bán một món cũng hơn cả gia tài của cậu, đặc biệt là "Linh dương" nếu như đưa vào linh điền (ruộng trồng được thảo) có thể làm cho linh dược tăng trưởng nhanh gấp trăm lần, chỉ là số lượng hơi ít mà thôi. Tạ Tinh thấy có thu hoạch lớn, liền cất đi, nhìn quanh không thấy con mống xà, xem ra đã trốn rồi, Tạ Tinh cũng không muốn kiếm chuyện, nhanh chóng rời khỏi. Bây giờ trời đã bắt đầu sáng

Đưa tảng đá lớn về chỗ cũ, lại đánh một đòn vào đầm lầy để bùn lấp đi dấu vết, xem ra chỉ cần một con mưa thì có thể che lấp hoàn toàn nơi này

Khi về, Tạ Tinh đương nhiên không muốn dùng ván trượt, liền lấy Ngũ Tiêu ra bay thẳng về

Chỉ một lúc, Tạ Tinh đã bay đến ngoại vi của Đầm lầy, nhìn Thiên can son cách đó không xa, Tạ Tinh nghĩ, chỉ trong 2 ngày, cậu đã giết chết 37 tu tinh giả

Bây giờ cậu có "Tâm linh kính" chỉ cần khả năng luyện đan của mình đề thăng thêm một chút thì có thể chế luyện số lượng lớn, tin rằng rất nhanh có thể hình thành ngôi sao thứ 2, sau khi đến nhị tinh hậu kỳ, có lẽ thực lực của cậu sẽ ngang bằng với Tinh Tông cao thủ, lúc đó trở về Vân Hà tông giúp Âu Tinh báo thù

Bây giờ trong tay cậu có những món đồ mà một tu tinh giả cả đời mơ ước, liền ổn định tâm trạng, ngay lúc Tạ Tinh đang định về Lâm Bình thành, lại gặp phải một người không muốn gặp

“ngươi, ngươi sao lại ở đây...” người thiếu nữ được Tạ Tinh cứu khỏi tay Hùng Hiền, cô trốn ở Lâm Bình thành 2 đêm rất khó khăn mới có dũng khí trốn khỏi Lâm Bình thành, không ngờ vừa mới ra được trăm mét đã gặp được người này

“Ta tại sao không thể ở đây, vậy cô ở đây làm gì” Tạ Tinh nhìn thẳng vào thiếu nữ, trong lòng cảm thấy kỳ lạ, có nhiều chỗ không đi lại đến đầm lầy làm gì

“Ta, ta muốn đi tìm ngươi, không ngờ lại gặp được ngươi thật...” người thiếu nữ nói xong, ánh mắt có chút không được tự nhiên, Tạ Tinh xem nếu như không có lớp trang điểm thì chắc cả khuôn mặt cô ta đã đỏ lên hết rồi

Thiếu nữ này da mặt cũng mỏng thật, không ngờ ngay cả nói dối cũng nói không xong, nếu như đang ở trái đất thì đã bị bán đi chỗ nào cũng không biết được, không ngờ nơi nào lại có thể bồi dưỡng ra cực phẩm như vậy

Tạ Tinh lần trước chỉ nhìn thấy thiếu nữ đã dịch dung, giờ nhìn kỹ, nhờ trời sáng mới phát hiện, ánh mắt của thiếu nữ rất đẹp, không chỉ linh động, mà còn vô cùng thuần khiết. Giống như một tiên nữ trên trời, dịu dàng ôn nhu

Thiếu nữ nhìn Tạ Tinh không nói gì, lát sau mới lên tiếng: “thật ra ta gạt ngươi đó, ta vốn muốn bỏ chạy chỉ là không cẩn thận gặp được ngươi

Quả là một con người thành thật, Tạ Tinh trong lòng nghĩ không biết gia đình nào lại đồng ý cho cô ra ngoài một mình, ngây thơ như một trang giấy trắng, loại người này vừa bước ra liền bị người khác bắt đi bán mất thôi, cô có thể tự do đến ngày hôm nay xem ra vận khí không tồi

Tạ Tinh thờ dài, may mà gặp được cậu, nếu như là người khác, nói không chừng bị bán đi rồi

Thấy Tạ Tinh thờ dài không nói, thiếu nữ liền trả lại túi tiền cho Tạ Tinh: “tiền của người đây, ta vẫn chưa xài, người đừng đánh ta...”

Tạ Tinh cầm lấy túi tiền, quả nhiên là 30 lượng vàng còn đủ, quả nhiên là thành thật, ngay cả lời nói của cậu cũng nhớ rõ như vậy

“

“Cô không dùng tiền, không lẽ cô không đói sao?” Tạ Tinh thật không nhẫn tâm đi lừa gạt cô ta

“Tạ đói, nhưng mà ta không dám đi ăn, với lại tiền này không phải của ta” Thiếu nữ sợ sệt nói

“

“Thôi được rồi, coi như ta xui xẻo, ta đi kiếm chút đồ ăn cho cô, cả hai ngày không ăn gì rồi, sau này cô tự đi mua đồ ăn là được” Tạ Tinh đưa lại túi tiền cho thiếu nữ

Tạ Tinh dặn người thiếu nữ đốt lửa, cậu một mình đi bắt thỏ rừng, câu tin cô sẽ không bỏ chạy

Quả nhiên khi Tạ Tinh trở về, cô vẫn còn ở đó

Tạ Tinh nhanh chóng sơ chế con thỏ rừng rồi nướng lên, đồng thời nghĩ cách để bỏ lại thiếu nữ này

Tuy người thiếu nữ rất đói, nhưng phần lớn thịt lại nhường cho Tạ Tinh ăn

“Được rồi, ăn no rồi, trên người cũng có tiền rồi, nhà cô ở đâu, cô tự về đi” còn việc người thiếu nữ có bị người khác bắt nữa không thì cậu không muốn quan tâm, cô có thực lực của tu nguyên 8 tầng, nếu như không phải là tu tinh giả những người thường cũng không bắt được cô

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Ân bình

Nghe được lời nói của Tạ Tinh, thiếu nữ liền vui mừng, đột nhiên nói: “người chịu thả ta đi?”

”

Tạ Tinh gạt đầu nói: “Ta trước đây đã thả cô đi rồi, ai biết đến giờ cô mới chạy, ta còn nghĩ đầu óc của cô có vấn đề ấy chứ”

“A...” người thiếu nữ ngạc nhiên nói tiếp: “ta không biết, ta tưởng nếu ta không nói tiếng nào mà đi thì người sẽ ... sẽ...”

“sẽ đánh vào móng người đúng không, ta đâu có biến thái đến mức đó” Tạ Tinh cạn lời, bây giờ cậu đã biết người thiếu nữ này ngây thơ đến mức độ nào, muốn nói chuyện với cô phải nói thẳng ra mới hiểu được

“Nhưng mà ta không biết đường về nhà”

“cô làm thế nào đến được đây?”

“Vì ta cảm thấy hiếu kỳ, muốn cùng đệ đệ đi xem xếp hạng của tinh sư do cửu châu liên minh xếp hạng, nghe nói có rất nhiều luyện đan sư cùng thi đấu, rất náo nhiệt. Nhưng lại bị người ta trộm mất tiền, lạc mất đệ đệ, ta lấy một số trang sức đem đi bán làm lộ phí về nhà nhưng kết quả là càng đi càng xa, cuối cùng đến Lâm Bình thành, bị người đó bắt”

Tạ Tinh hoàn toàn cạn lời, thì ra là một tiểu thư muốn đi ra xem náo nhiệt rồi gặp phải kết cục bi thảm

“Vậy cô tên gì, ở đâu?”

“Ta tên là Ân Diệp, ta đến từ Tinh Cung, tông môn thuộc Thần Châu”

“Tinh cung?” Tạ Tinh lặp lại một lần, trong lòng nghĩ tông môn này khẩu khí thật lớn, ở một đại lục tu tinh lại dám đặt tên là Tinh Cung, thế mà không có

người nào ý kiến, điều này cho thấy đây là môn phái lớn, còn nơi tên là Thần Châu, cậu chưa từng nghe qua

“Là ai giúp cô dịch dung?”

“A, người nhìn ra sao?”

“Nói thừa”

“

“Là tự ta làm, lúc trước học từ Mộng Tuyền sư tỷ”

“Được rồi, nhanh chóng đi tẩy trang đi, tạm thời đi theo ta” Tạ Tinh bắt đầu nhức đầu rồi, Thần châu cậu chưa từng nghe qua, còn có Tinh Cung, chắc chắn không phải là một môn phái nhỏ

Ân Diệp ngây thơ như vậy, rõ ràng là từ nhỏ đã sống như công chúa, xem ra thân phận không hề thấp. Người ngây thơ như vậy lại cho đi một mình, 99% là sẽ có chuyện xảy ra

Về công, một người quan trọng trong môn phái lớn xảy ra chuyện, khẳng định sẽ điều tra đến cùng, và Ân Diệp đã từng tiếp xúc với cậu, người của Lâm Bình thành đều biết, không khó để điều tra ra, nói không chừng sẽ liên lụy đến Tạ gia, lúc đó nhảy vào Hoàng Hà cũng tắm không sạch

Còn về tư mà nói, Tạ Tinh cũng không muốn để một thiếu nữ ngây thơ xảy ra chuyện gì, hết cách, chỉ có thể dẫn Ân Diệp đi theo

Tạ Tinh còn đang suy nghĩ, Ân Diệp đã rửa mặt sạch sẽ, vừa quay lại đã nghe Tạ Tinh hỏi: “đã rửa xong rồi”

Tạ Tinh đưa mắt nhìn Ân Diệp, liền ngăn người, không ngờ lại có cô gái đẹp đến thế, Tạ Tinh khẳng định nhan sắc của cô không thua gì Mạc Ấu Tinh

Hai bờ má tươi xinh, kết hợp với ánh mắt linh động, như một bức tranh sơn thủy, làm cho người khác không nhẫn tâm phá hủy

Nhưng Tạ Tinh biết tuyệt đối không thể, người đẹp như Ấu Tinh lúc trước cũng có người theo phá hoại, khó trách Ân Diệp phải dịch dung, nếu như không dịch dung, nói không chừng bị người khác nhốt lại làm nô lệ

“Cô bao nhiêu tuổi?” Tạ Tinh rất lâu mới mở miệng hỏi

“Ta 17 tuổi” Ân Diệp sau khi rửa mặt, biểu cảm bắt đầu phong phú trở lại

Tạ Tinh vỗ đầu mình một cái, trời ơi, vẫn còn chưa thành niên

Đúng rồi, nếu như Tinh Cung lợi hại như vậy, tại sao Ân Diệp bây giờ mới có tự nguyện cảnh? Không lẽ tình nguyện của cô rất tệ

“Cô ở Tinh Cung, sao lại chỉ có Tự Nguyên cảnh?” Tạ Tinh liền hỏi

“Huynh biết Tinh Cung sao? Muội từ nhỏ đã không tu luyện, vì một năm trước thấy mấy sư tỷ tu luyện có thể bay trên trời, muội mới bắt đầu tu luyện” lời nói của Ân Diệp làm cho người khác không thể hoài nghi

“Sao, cô tu luyện chỉ một năm?” Tạ Tinh kinh ngạc nói

Ân Diệp lắc đầu nói: “Muội chỉ tu luyện được nửa năm, thời gian còn lại muội đi tìm đường về nhà”

“Cô đã đi được nửa năm?”

“Vâng”

Tạ Tinh liền im lặng, đi lâu như vậy, sao lại không có người đi tìm cô ta, không lẽ mình đoán sai?

Tạ Tinh lấy ra một cái khăn màu đen nói với Ân Diệp: “Tiểu Diệp, muội che mặt lại đi, nếu không sẽ có người đến gây sự đó”

Ân Diệp hình như hiểu được, liền gật đầu, cầm lấy cái khăn của Tạ Tinh nhưng không xài, mà từ trong túi của mình lấy ra một chiếc khăn len bịt mặt.

Tạ Tinh thờ dại, xem ra cô cũng biết mình đẹp nghiêng nước nghiêng thành

“Muội tạm thời đi theo huynh, đợi huynh giúp muội tìm được tinh cung, huynh sẽ đưa muội về” Tạ Tinh đứng dậy, lấy Ngũ Tiêu ra, kéo Ân Diệp lên nhanh chóng bay về Lâm Bình

Quả nhiên Ân Diệp đối với Ngũ Tiêu không có gì kinh ngạc, hiển nhiên cô thường xuyên tiếp xúc với phi hành bảo khí

.....

Tạ Tinh dẫn một người thiếu nữ bị mất về, Tạ gia không ai hỏi, chỉ có Tạ Dư chủ động hỏi Tạ Tinh. Tạ Tinh chỉ giới thiệu Ân Diệp cho Tạ Dư biết, thấy qua nhan sắc của Ân Diệp, Tạ Dư cũng vô cùng kinh ngạc nhưng nhanh chóng đã có hảo cảm với tính cách ngây thơ như giấy trắng của cô, hai người rất nhanh đã nói chuyện thân thiết hơn

Cho dù Tạ Tinh không muốn Tạ Kinh Thiên đi tuyên truyền, nhưng mà chỉ có một đêm, cả Lâm Bình thành ai ai cũng biết ở Tạ gia có một nhân vật Tạ Tinh, đơn độc tiến vào Thiên Cang sơn, Thiên Can sơn đã đồng ý hủy bỏ cống hiến mỗi năm của các gia tộc trong Lâm Bình thành

Người thông minh liền nghĩ ra, tuyệt đối không phải Thiên Can sơn đồng ý mà là thực lực của Tạ gia đã làm cho Thiên Can sơn không thể không đồng ý. Lại có người thấy Tạ Tinh hôm qua từ ngoài thành trở về, nhiều người cũng đã đoán được

Những gia tộc đến Tạ gia Lâm Bình thành ngày càng đông, cuối cùng ngay cả Quan gia cũng phái người đến chúc mừng. Tuy gia tộc họ có một người dị tính nguyên - Quan Tùng, nhưng mà Quan Tùng chỉ vừa mới tu luyện, không thể nào ra mặt nói chuyện, Tạ Tinh có thể làm cho người của Thiên Can sơn khuất phục, Quan gia hiện giờ cũng không có tư cách nói chuyện đàm phán với Tạ gia. Ngay cả việc Quan Long bị chặt mất đôi chân cũng chỉ có thể là xem như xui xẻo

Tuy ở Lâm Bình, nhưng Tạ Tinh lại không đến Ninh gia. Cậu chỉ nói một câu khách khí, đối với Ninh gia, Tạ Tinh không muốn có việc gì liên quan đến họ. Tuy ông nội của Ninh Tuyên và ông nội của Tạ Khê có quan hệ rất thân thiết, nhưng không có nghĩa là Tạ Tinh phải đối xử tốt với Ninh gia

Vốn muốn ở Lâm Bình thêm mấy ngày thì đến Kinh Thành gặp Hạ Thường Dung, vì mối quan hệ với Hạ Linh, Tạ Tinh có ấn tượng tốt với Hạ Thường Dung. Mục đích chủ yếu của Tạ Tinh là muốn đi xem thử hoàng đế của Triết Văn Quốc là người như thế nào, có phải giống với những vị vua trung cổ ở trái đất không

Nhưng Tạ Tinh bị "Thiên hạ vô trận" và "Vấn" hấp dẫn, ngoài những lúc dẫn Ân Diệp và Tạ Dư đi dã ngoại nướng đồ ăn, hay đi dạo phố, phần lớn thời gian đều ở cùng với một cuốn sách và ngọc bội

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Về thiên tử cốc

Tạ Tinh quyết tâm nghiên cứu trận pháp và cuốn sách "vấn", là vì lần này ở Thiên Can sơn và Ba nghìn đầm lầy đã khiến cậu hiểu rõ, kiến thức là sức mạnh, có kiến thức đi đến đâu cũng rất thuận lợi

Nếu như cậu biết trận pháp, thì đã không bị nhốt cả đêm ở Thiên Can sơn, cuối cùng nhờ vào vận khí mà thoát thân, Vận khí không phải lúc nào cũng tốt. Nếu như cậu hiểu biết về "Ngũ sắc thạch" thì đã có thể nhìn ra được âm mưu của Hùng Hiền, không cần phải suy xét lung tung

có thể nói ở trước mặt sức mạnh tuyệt đối thì tất cả âm mưu chỉ là hư vô

Tạ Tinh từ từ nghiên cứu, đã gần hai tháng trôi qua, trong thời gian này cậu không những xem hết toàn bộ cuốn sách "vấn" mà thậm chí còn có thể hiểu rõ được một vài trận pháp. "Vấn" là một cuốn sách phải học thuộc lòng còn trận pháp thì khác nhau, hơn nữa đám ghi là "Thiên hạ vô trận", Tạ Tinh cũng chỉ có thể hiểu được trận pháp là gì, chứ muốn thật sự bố trí ra một trận pháp đơn giản thì cậu chưa làm được

Tạ Tinh cảm thấy thất vọng vì tu vi của cậu mấy tháng nay đều dừng lại ở nhất tinh sơ kỳ, không có tiến triển gì, chỉ là lớp khói trắng trong ngôi sao màu vàng đã nhạt đi không ít

Tạ Tinh luôn bận nghiên cứu trận pháp, quên đi cả thời gian, đến lúc Hạ Linh đến hỏi cậu có cùng đi về Kinh Thành không thì cậu mới biết là đã qua mấy tháng trời

Ngay lúc này dừng nói là đi Kinh Thành, nói không chừng cuộc thi tuyển của La Thiên học viện cũng đã bắt đầu rồi, Tạ Tinh muốn nhanh chóng trở về Thiên Tử cốc, bây giờ cậu không biết đường đi La Thiên học viện, còn phải dẫn Tạ Dư và Tạ Sương đến Thiên Tử cốc tu luyện, nên chỉ có thể nhẹ nhàng từ chối Hạ Linh

Bây giờ Tạ gia đã là gia tộc số 1 ở Lâm Bình, Tạ Tinh cũng không cần thiết phải ở lại, đi báo với Tạ Kinh Thiên một tiếng, Tạ Tinh dẫn Tạ Dư và Tạ Sương rời khỏi Lâm Bình, Thu Hà cũng muốn đi theo Tạ Dư nhưng mà chỉ có thể để Tạ Dư ổn định ở Thiên Tử cốc rồi mới nói sau

Còn về Ân Diệp cậu cũng không thể không dẫn đi, may mà Ngũ Tiêu của Tạ Tinh tốc độ rất nhanh, chỉ cần khoảng 4 giờ đồng hồ thì đã đến được Tây Mãn thành gần đó, vốn Tạ Tinh định ở lại thăm tiểu Cầu, nhưng lại phát hiện có người đi theo mình

người đi theo kia tu vi cao hơn cậu, Tạ Tinh không còn thời gian đi tìm tiểu Cầu nữa, nếu như chỉ một mình cậu thì không có gì nhưng giờ phải dắt thêm 3 người nữa

Tạ Tinh chỉ có thể dùng Ngũ Tiêu tăng tốc độ bay hết cỡ, cậu muốn trước khi họ theo kịp cậu phải trở về Thiên Tử cốc, theo cậu thấy nếu như tăng tốc thì người phía sau sẽ không thể nào theo kịp

Nhưng Tạ Tinh không những đã quá tự tin về tốc độ của Ngũ Tiêu, và còn quá xem thường tốc độ của những người đang đuổi theo cậu, chưa đến một tiếng đồng hồ thì ba người kia đã đuổi kịp

Thấy 3 người đuổi theo sau sử dụng phi hành pháp khí cực kỳ thuần thục thì Tạ Tinh biết cậu tuyệt đối không phải đối thủ của họ. Liền lập tức dừng lại đáp xuống đất, thấy 3 người tu tình giả bao vây mình gồm 2 nữ và 1 nam, mỗi người đều có tu vi cao hơn cậu

“

“Mộng Tuyên sư tỷ, Tiểu Trúc sư tỷ, Thiên Hành sư huynh, sao mọi người lại đến đây?”

Ân Diệp đột nhiên mừng rỡ chạy qua nhảy vào lòng cô gái y phục xanh

Tạ Tinh thờ dài, thì ra là người nhà của Ân Diệp tìm đến, cậu còn tưởng việc mình giết Hùng Hiền bị lộ, đồng bọn của hắn kéo đến báo thù

“Tiểu Diệp, cuối cùng cũng tìm được muội, muội biết từ khi muội trốn đi, di Cờ lo lắng đến mức nào không?” người cô gái y phục xanh liền trách mắng nhưng rõ ràng là rất lo lắng cho cô

“Người là ai, có phải biết tiểu Diệp chưa từng bước ra khỏi nhà, dễ lừa gạt?” vị sư huynh tên Thiên Hành nhìn Tạ Tinh cười lạnh, ý là có thể ra tay bất kỳ lúc nào

Cô gái tên tiểu Trúc liền nhìn Tạ Tinh rồi nhìn Tạ Dư và Tạ Sương, hình như cũng đồng ý lời nói của người đàn ông kia, người này chắc chuyên đi lừa gạt phụ nữ, 2 cô gái theo cậu đều rất xinh đẹp

谢星皱了皱眉头，怎么都是一些自以为是，而且恩将仇报的家伙。

Tạ Tinh nhú mày, lại là một đám người tự cao tự đại, lấy oán báo ơn

“Thiên Hành sư huynh, không phải như vậy, Tạ Tinh đại ca là người tốt, là huynh ấy cứu muội, nếu không có Tạ Tinh đại ca thì muội đã sớm mất mạng rồi. Mọi người đừng trách huynh ấy” Ân Diệp nhìn Tạ Tinh bị mọi người trách oan, liền từ vòng tay của cô gái y phục xanh đi đến bên cạnh Tạ Tinh nói

Nghe lời nói của tiểu Diệp, người đàn ông nhìn Tạ Tinh ngày càng tỏ ra chán ghét

“Về đây, tiểu Diệp” cô gái y phục xanh gọi Ân Diệp, sau đó cười nói với Tạ Tinh: “Đa tạ đã cứu tiểu Diệp, đây là một chút thành ý, mời nhận cho”

Nói xong liền đưa cho Tạ Tinh một chiếc túi trữ vật

Tạ Tinh cười nhẹ, không hề chùng chờ mà nhận lấy túi trữ vật, đây là thù lao mà cậu đáng được nhận. nếu như họ muốn giữ khoảng cách thì càng tốt

“Nhớ lấy, người không đủ tư cách để quen biết tiểu Diệp, hãy từ bỏ những ý định xấu xa đi” một âm thanh vang lên bên tai của Tạ Tinh, là tiếng của cô gái y phục xanh. Tạ Tinh cũng không nhìn cô ta, người phụ nữ này cũng là một nguy quân tử, hành động trước đó chỉ để đóng kịch cho Ân Diệp xem mà thôi

“Tiểu Diệp, chúng ta đi” thấy Tạ Tinh nhận túi trữ vật, cô gái y phục xanh nhìn cậu với ánh mắt xem thường, liền kéo Ân Diệp bước lên phi hành pháp khí

“đợi chút, sư tỷ, muội còn rất nhiều lời muốn nói với Tạ Tinh đại ca còn có Dư tỷ, đợi thêm một chút...” nhưng lời của Ân Diệp chưa nói hết đã bị ba người dẫn đi rất xa

“Tiểu Diệp, bây giờ bên ngoài có rất nhiều kẻ lừa gạt, muội bị lừa rồi còn không biết...” từ xa vang ra một giọng nói, rất rõ ràng, Tạ Dư nhìn mấy người này rồi đi không có nói gì. Sau một thời gian dài ẩn tượng của cô với Ân Diệp rất tốt, không chỉ ngày thơ mà còn hiền lành. Không ngờ sư tỷ, sư huynh của cô lại là người như vậy

“Tạ Tinh ca ca, những người này thật là đáng ghét, tiểu Diệp có loại sư tỷ, sư huynh như vậy thật là xui xẻo” Tạ Sương tức giận

Tạ Tinh cười, nhìn túi trữ vật, trong lòng nghĩ, những người này không chỉ con mắt mọc trên trán, mà còn rất keo kiệt, giống như là đang bố thí cho ăn mày. Nhưng lấy cũng lấy rồi. Trong túi trữ vật ngoài mấy trăm hạ phẩm tinh thạch ra, còn có một cây trung cấp pháp khí. Tạ Tinh lấy ra pháp khí phi hành của Hùng Hiền bỏ vào đó và đưa hết cho Tạ Dư: “Dư tỷ, cái này cho tỷ, tỷ là thuần tình nguyên đi đến Thiên Tử cốc chắc chắn sẽ thành hạch tâm đệ tử”

Tạ Sương đã có một túi trữ vật nên cũng không ganh tị với Tạ Dư lắm

“Đi thôi, Sương nhi, loại người này không đáng để tức giận, bây giờ muội cần tham gia vào tông môn, nhớ rằng thực lực mới là quan trọng nhất, đến lúc thực lực của muội cao hơn họ thì cũng có thể nói chuyện như thế với họ, hoặc là không cần quan tâm đến họ nữa” Tạ Tinh vốn không để tâm chuyện này, đối với cậu có người dẫn Ân Diệp đi thì càng tốt, khỏi phải gánh vác trách nhiệm nặng nề này

Trên đường đi Tạ Tinh nói rõ tình trạng của Thiên Tử cốc cho hai người nghe. Sau vở kịch lúc nãy, họ đã rời đi rất xa Tây Mãn thành, Tạ Tinh nghĩ về Thiên Tử cốc trước, ổn định Tạ Dư với Tạ Sương rồi nói sau

“Tạ Tinh sư đệ, đệ về rồi sao? Tỷ tìm đệ rất là lâu rồi, đệ đã đi đâu vậy?” khi Tạ Tinh vừa mới đến Thiên Từ cốc, ngạc nhiên có một giọng nói vang lên

“Ôn sư tỷ, gặp tỷ ở đây thật tốt, đệ đang muốn tìm tỷ để nhờ tỷ giúp chút việc” Tạ Tinh vốn muốn tìm Ôn Lôi giúp đỡ không ngờ lại gặp được nhanh như vậy, đỡ mất công cậu phải đi tìm cô

“được thôi, Tạ Tinh sư đệ, đây là sư phụ của tỷ” Ôn Lôi ám chỉ người thiếu phụ đang đi bên cạnh

Bị người thiếu phụ nhìn, Tạ Tinh cảm thấy lạnh sống lưng

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Dị tinh nguyên

“Sư phụ, Tạ Tinh là đệ tử ngoại môn của Thiên Từ cốc chúng ta” Ôn Lôi thấy sư phụ không ngừng nhìn Tạ Tinh, vẻ mặt có chút không tự nhiên

Sư phụ của Ôn Lôi chỉ đáp lại một tiếng, sau đó thu ánh mắt về, không nói gì, tuy không hiểu tại sao người đệ tử cao ngạo của mình lại đối xử với một đệ tử ngoại môn như vậy, nhưng cô cũng không hỏi thêm

Tạ Tinh này diện mạo bình thường, có thể là trong một sự kiện nào đó quen biết

“Tạ Tinh sư đệ, đệ nói là có chuyện gì cần tỷ giúp, tỷ đang định cùng sư phụ trở về, đệ có gì cứ nói” Ôn Lôi trong mắt có chút gian xảo nhìn qua

Người phụ nữ này rất thông minh, cô thấy Tạ Tinh dẫn theo hai người phụ nữ khác về, nói không chừng là nhờ cô giúp cho hai người này gia nhập ngoại môn đệ tử, lúc này có sư phụ bên cạnh cũng là lúc thích hợp

Tạ Tinh thấy Ôn Lôi cười lập tức hiểu được ý nghĩ của cô, trong lòng cảm kích, liền kéo Tạ Dư và Tạ Sương nói: “Tạ Dư là chị họ của đệ, Tạ Sương là em họ của đệ, đệ muốn nhờ tỷ giúp hai người họ gia nhập Thiên Từ cốc”

“được thôi, được thôi...” Ôn Lôi thấy bọn Tạ Dư xinh đẹp như vậy, lại là chị họ của Tạ Tinh liền không hỏi đến tinh nguyên mà đã đồng ý

“Lôi nhi, Thiên Từ cốc không phải ai cũng có thể gia nhập. Ngay cả tinh nguyên cũng chưa trắc thí, thật là hồ đồ” sư phụ của Ôn Lôi lập tức nói

“Sư phụ, Tạ Tinh sư đệ là bạn của con, chỉ là giúp một chút thôi” Ôn Lôi bước đến gần sư phụ bắt đầu làm nhũng, Tạ Tinh ngăn người, không ngờ cô lại có bộ mặt này

“Làm giá làm gì, tiểu nha đầu này ngươi không nhận thì lão phu ta nhận” một giọng nói già mua truyền đến

“Cảm ơn sư thúc, cảm ơn người” Ôn Lôi nghe vậy, lập tức chạy đến kéo lấy lão đầu tóc bạc

“Tiểu nha đầu này còn khách khí với sư thúc à, lão đầu ta ngay cả một người đệ nói chuyện cũng không có, thu nhận đệ tử cũng là chuyện tốt mà” lão đầu đáp

Sư phụ Ôn Lôi cười thầm, cũng không có nói gì, đối với cô lão đầu kia thu nhận Tạ Dư làm đệ tử cũng tốt, cô cũng đỡ bị Ôn Lôi làm phiền

“Tiểu nha đầu, qua đây, để sư phụ xem con có tinh nguyên gì” lão đầu hình như không để tâm đến sư phụ của Ôn Lôi mà hướng về Tạ Dư nói

“Đa tạ tiền bối” Tạ Dư đương nhiên biết đây là cơ hội tốt, liền đi về phía ông lão

“ừ, ngươi tên gì?”

“Đa tạ sư phụ”

“Đúng rồi” Cẩm sư thúc đưa tay nắm lấy tay của Tạ Dư, sắc mặt biến đổi

“ha ha ha ha...” đột nhiên ông ta cười lớn, ông không ngờ là mình lại thu nhận được một đệ tử tốt như vậy, lại là Dị Bạng tinh nguyên, cười xong Cẩm sư thúc nhìn Tạ Dư, giống như nhìn một báu vật: “không ngờ Cẩm Hòa ta cuối cùng cũng thu nhận được một đệ tử tốt”

Sư phụ của Ôn Lôi đột nhiên cảm thấy bất an, liền bước tới nắm lấy tay Tạ Dư, lập tức kinh ngạc: “ngươi là Dị bạng tinh nguyên ... không được, Cẩm sư huynh, nữ đệ tử này ta nhận, huynh không có kinh nghiệm dạy đệ tử sẽ làm hỏng viên ngọc quý này mất”

Tu tinh đương nhiên là càng sớm càng tốt, nhưng có những loại người không nằm trong danh sách này đó là Dị tinh nguyên, Thánh tinh nguyên, Thiên tinh nguyên, tóm lại là toàn bộ những tinh nguyên khác ngoài ngũ hành tinh nguyên

Dị tính nguyên rất khó gặp, tuyệt đối là hiếm thấy, không ngờ lại tự tìm đến đây

Tạ Tinh cũng có tý không rõ, Dư tử không phải nói mình là thuần tính nguyên sao? Sao lại thành dị tính nguyên? Nhưng mà lập tức hiểu ra ngay, Tạ Dư chưa từng ra khỏi nhà, kết luận của cô không phải do người trắc thí nói, mà là do cô tự đoán như vậy thôi

“Ta nói Nam Xuân nha đầu, muội nói là không nhận trước bây giờ lại đi giành đệ tử của huynh, chuyện khác dễ nói nhưng mà chuyện này không thể thương lượng, tiểu nha đầu còn lại và tiểu tử này, muội lấy không, không lấy thì huynh nhận luôn” cảm thấy sinh khí tràn về, rõ ràng là kiếm được một người đệ tử tốt trong lòng cực kỳ vui mừng

Tạ Tinh tuy ở Thiên Từ cốc không lâu, nhưng cũng đã từng nghe nói đến Cẩm Hòa, Thiên Từ cốc ngũ phong, Cẩm hòa không chỉ là tính sư đỉnh phong mà còn là tam phẩm luyện được sư, được phép ở một mình trong Thiên Thúy phong. Người có thể thu Tạ Dư làm đệ tử đối với Tạ Dư mà nói là một chuyện tốt

Sư phụ của Ôn Lôi nghe vậy, lập tức đến trước mặt Tạ Sương nắm lấy tay cô, trắc thí tính nguyên tuy có tý thất vọng, nhưng cũng nói: “Kim Mộc song tính nguyên, không tồi, sau này là đệ tử của ta được rồi” Tạ Sương nghe vậy liền hành lễ bái sư, trong lòng hưng phấn, vừa đến đã được cao nhân thu làm đệ tử

Tạ Tinh thấy Cẩm Hòa và sư phụ của Ôn Lôi nhìn mình liền nói: “Ta là ngũ hệ tạp tính nguyên, đã trắc thí qua rồi, bây giờ đang là ngoại môn đệ tử của Thiên Từ cốc”

Quả nhiên lời nói của Tạ Tinh khiến hai người hô hấp hứng, đặc biệt là Cẩm Hòa, không nói gì kéo lấy Tạ Dư trực tiếp bay về Thiên Thúy phong. Vừa đi vừa cười, cũng khó trách, lão ít khi ra ngoài, vừa ra lại gặp được một đồ đệ tốt, đúng là may mắn

“Tạ sư đệ không ngờ tỷ tỷ của đệ là dị tính nguyên, bây giờ ở Thiên Từ cốc chỉ có một mình cô là dị tính nguyên, xem ra lần này sẽ kinh động đến chương môn rồi. Tỷ đi trước, vài ngày nữa sẽ đến tìm đệ” nói xong Ôn Lôi cười cười, kéo Tạ Sương đi theo sư phụ

Tạ Tinh thấy Tạ Dư và Tạ Sương đã ổn định, cũng không còn gì lo ngại nữa, tiếp đến là tập trung tu luyện, rồi nhanh chóng đi tìm Ấu Tinh

Về đến vườn được thấy Thẩm Tam chăm sóc linh dược không tồi, thường cho y một nghìn lượng vàng, để y tiếp tục chăm sóc vườn dược

Tạ Tinh lại đi nhận nhiệm vụ, lần trước cậu nhận nhiệm vụ đi tìm một cây linh dược, nhưng cậu vốn không có thời gian tìm, chỉ có thể trả nhiệm vụ thất bại mà thôi

“ngay cả một cây "Huyết cấp tử" cũng không tìm được, thật là mất mặt” bên cạnh Tạ Tinh có một người cửu tạng tụ nguyên cũng đến giao nhiệm vụ, hẳn nói ngay cả nhiệm vụ đơn giản vậy cũng làm không xong

“Tiền Đại Hải câu nói này có ý gì, không lẽ ngươi chưa từng thất bại sao?” một giọng nói hùng hậu vang lên, Tạ Tinh nhìn qua thấy một người trung niên khoảng 30 tuổi nước da ngăm đen đang nói

Tuy người đàn ông này chỉ ở tụ nguyên 9 tầng, nhưng mà người tên Tiền Đại Hải hình như có chút kinh sợ liền quay đầu bỏ đi

Cho dù Tạ Tinh không có ý kiến gì, nhưng người đàn ông này đã giúp cậu giải vây, liền bước lên nói: “ta tên Tạ Tinh, chuyện vừa nãy xin đa tạ”

“không có gì, cùng là huynh đệ đồng môn, ta không quen nhìn những người kiêu ngạo như vậy, may mà chưa tu thành tinh giả nếu thành tinh giả rồi thì chắc sẽ làm càng hơn thế này nữa. Ta tên Đồng Hàn Sơn, sư đệ mới vào Thiên Từ cốc, sau này tốt nhất đừng làm nhiệm vụ một mình, có thể cùng ta tổ đội đi làm, cơ hội thành công sẽ cao hơn nhiều” Đồng Hàn Sơn nói, muốn mời Tạ Tinh vào tổ đội của mình

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Thu nhận người làm dài hạn

“Đúng rồi, Tạ Tinh. Cùng đi đi, lúc trước ta cũng vì tu vi thấp, không thể nhận nhiệm vụ, sau này có Hàn Sơn đại ca dẫn ta đi chung, đến giờ ta đã là tụ nguyên 8 tầng. Xem ra chỉ cần 2 năm nữa có khả năng sẽ thành một tinh giả” sau lưng Hàn Sơn có một thanh niên đáng người thấp bé, nói

Hàn Sơn cười cười: “ai mới sinh ra mà không phải kẻ yếu, hơn nữa chúng ta chỉ đến ngoại vi Côn Triết sơn mạch tìm một ít linh dược và hung thú cấp thấp, nếu như may mắn còn có thể được giết được yêu thú cấp 1, tu luyện vốn phải từ từ tích tụ, lần này chúng ta đi Côn Triết sơn mạch xem vận khí. Còn hơn một tháng nữa là La Thiên học viện thu nhận đệ tử, tuy chúng ta không thể tham gia, nhưng kiếm thêm chút tinh thạch đi tham quan cũng không tồi”

Tạ Tinh đang định hỏi xem ngày La Thiên học viện nhận học viên là ngày nào, nghe Hàn Sơn nói còn khoảng 1 tháng hơn, trong lòng cảm thấy nhẹ nhõm, cậu bây giờ còn thiếu một chút kiến thức cơ bản, với ngũ tính nguyên muốn tìm sư phụ xem ra rất khó

Nhưng ở La Thiên học viện thì khác, trong đó là những giáo sư tinh anh, có lượng lớn kiến thức và lý luận có thể học được, mục đích cậu vào La Thiên học viện khác với Quan Long, họ vào La Thiên học viện chỉ muốn học cái mới khoảng 3 năm là trở về, giống như vào mở mang kiến thức tu luyện vậy

Những loại học viên thiên tài như thế, La Thiên học viện có rất nhiều, nhưng sau khi học thành tài thì sẽ về tông môn của mình, Tạ Tinh thì khác, cậu không phải đi tham quan mà muốn vào học tập kiến thức tu luyện cơ bản

“Chuyện này, Đồng sư huynh, không biết Thiên La học viện chiêu sinh là lúc nào, đệ cũng muốn đi xem náo nhiệt” Tạ Tinh liền hỏi

“ngày 30 tháng sau, còn một tháng rưỡi, Tạ sư đệ muốn đi cũng được, đến lúc đó chúng ta cùng đi” Hàn Sơn nhanh chóng trả lời

“Vây cũng tốt, lúc đó đệ sẽ đến tìm Đồng sư huynh, nhưng mà dạo này đệ nhiều việc bận, không thể cùng sư huynh đi ra ngoài được” thái độ của Tạ Tinh đối với Hàn Sơn rất tốt, nhưng mà đi vào Côn Triết sơn mạch thì cậu không muốn đi, dù gì bây giờ cậu không cần linh dược

Bây giờ cậu đã là Tinh sĩ đỉnh phong, không cần những linh dược cấp thấp nữa, mà cần Huỳnh Nguyên đơn để phụ trợ tu luyện, mà những loại đan dược này cần phải có nhị phẩm linh dược, nhị phẩm tinh dược này hoàn toàn không thể tìm được ở vùng ngoại vi

Tuy linh thảo cũng có thể mua được, nhưng Tạ Tinh vẫn quyết định tự mình đi tìm, vì tự tìm thì linh thảo sẽ tươi hơn với lại Tạ Tinh cũng muốn rèn luyện thân thể nhiều hơn, không có chiến đấu máu thịt thì không thể đặt chân lên đỉnh cao, với lại bây giờ cậu đã biết còn hơn một tháng nữa là La Thiên học viện chiêu sinh rồi

“Hahahaha, chỉ là một con kiến mà muốn đi La Thiên học viện, thật là mắc cười, họ Tạ kia, lão tử còn nghĩ là người muốn trốn trong đồng rác cả đời, không ngờ lại còn dám lộ diện cơ đấy” Tạ Tinh và Hàn Sơn đang nói chuyện thì bị một giọng hống hách cắt ngang

Hàn Sơn liền thay đổi sắc mặt quay lại định lên tiếng, nhưng vừa nhìn thấy người đi đến liền im lặng, sắc mặt khó coi

Tạ Tinh nghe giọng liền biết là ai, chính là nội môn đệ tử Giang Thủ Hồ, liền quay lại liếc nhìn, nói: “thằng ngốc”

“Người dám chửi ta, chỉ là một con kiến tạp tinh nguyên ngoại môn, có phải không muốn sống rồi không” Giang Thủ Hồ thấy Tạ Tinh dám chửi hấn trước đám đông liền xông lên muốn giáo huấn Tạ Tinh

“Giang sư huynh, đây là nơi nhận nhiệm vụ, không được đánh nhau, chúng ta đi ra ngoài rồi xử lý hấn. Hấn trốn nhiều ngày như vậy chắc là chịu không nổi rồi, đừng để trúng kế của hấn” một ngoại môn đệ tử đứng cạnh Giang Thủ Hồ nói nhỏ

Tạ Tinh đương nhiên không biết nơi này không được động thủ, cậu thấy Giang Thủ Hồ chuẩn bị động thủ thì cũng định cho hấn biết tay, nhưng lời nói của ngoại môn đệ tử kia đã lọt vào tai Tạ Tinh, đã biết vậy thì không cần quan tâm đến họ nữa, liền nói với Hàn Sơn: “Đồng sư huynh, lúc đi La Thiên học viện nhớ kêu đệ theo nha” nói xong cậu liền rời đi

“Hấn muốn trốn, nhanh đuổi theo” Giang Thủ Hồ thấy Tạ Tinh đường đường chính chính bỏ đi, sao có thể nhịn được liền dắt người đuổi theo

Những người ở đây nhìn Tạ Tinh thấy không nhẫn tâm, đoán trước được hậu quả của Tạ Tinh khi đắc tội với Giang Thủ Hồ sẽ rất khó coi

Hàn Sơn tuy rất muốn giúp đỡ Tạ Tinh, nhưng lại không phải đối thủ của Giang Thủ Hồ, người ta là tinh giả còn là nội môn đệ tử, Hàn Sơn lấy gì chống đối lại hấn đây

“Có chuyện vui rồi” Yến Yên Nhiên đã thấy toàn bộ sự việc ngay lúc mới muốn đi xem thử đột nhiên nhận được tin rằng có một dị tinh nguyên xuất hiện làm hạch tâm đệ tử, lập tức tập trung tất cả hạch tâm đệ tử về đại điện. Dị Tinh nguyên? Yến Yên Nhiên cũng ngạc nhiên, cô biết Dị Tinh Nguyên hiếm đến cỡ nào, tuy muốn đi xem Giang Thủ Hồ xử lý Tạ Tinh, nhưng mà đối với dị tinh nguyên càng hiếu kỳ hơn, đồng thời không biết ai sẽ là người bị đuổi khỏi thập đại hạch tâm đệ tử

Tạ Tinh đương nhiên biết Giang Thủ Hồ đang đi theo sau mình, cậu từ từ đi vào được viên, thấy 3 người Giang Thủ Hồ lên lút đi vào theo, Tạ Tinh thấy một mối dùm trước cửa, nói: “thằng ngốc, có thể nhanh hơn không, ta đây phải đóng cửa rồi”

Giang Thủ Hồ liền kinh ngạc, không ngờ lại bị Tạ Tinh phát hiện còn bị chửi là đồ ngốc

Thói quen của Giang Thủ Hồ rất tàn bạo, trực tiếp xông lên, hướng Tạ Tinh đánh một phát, nhưng Tạ Tinh không cho Giang Thủ Hồ bất kỳ cơ hội nào, liền đưa tay lên bóp nát tay hấn, rồi nhanh chóng trở tay cầm lấy cổ hấn nâng lên. hai người đi theo Giang Thủ Hồ cũng bị Tạ Tinh đá vào trong được viên

“rầm” một tiếng, cửa đóng lại, 3 người Giang Thủ Hồ nghe như tiếng búa nện vào lòng. Tạ Tinh thấy Thẩm Tam đang đứng đó liền cười nói: “Thẩm Tam, ở đây không có chuyện của người, đi làm việc đi”

Thẩm Tam đương nhiên biết Giang Thủ Hồ, ngay cả nội môn đệ tử cũng bị Tạ Tinh đánh đuổi và ném vào trong như vậy, trong lòng tỏ ra kính trọng, nghe vậy thì nhanh chóng chạy vào được viên chăm sóc vườn dược

Tạ Tinh thấy Giang Thủ Hồ biến sắc, tùy tiện ném hấn qua một bên, rồi đá đá hai tên tùy tùng vài phát, nói “thằng ngốc”

Giang Thủ Hồ ho mấy tiếng, nhìn thấy 2 người tùy tùng đã ngất đi, liền hiểu ra Tạ Tinh muốn giết chết hấn để như đánh chết con kiến liền quỳ xuống nói:

“Tạ sư huynh, là ta có mắt không trông đi mạo phạm người, xin người tha cho ta một lần, lần sau ta không dám nữa...”

Giang Thủ Hồ hiện tại vô cùng căm giận, hấn giận con đàn bà Trần Nhạn, cô ta nói Tạ Tinh là tạp tinh nguyên không thể tu luyện, còn có rất nhiều tinh thạch. Thế mà người tên Tạ Tinh này đừng nói là hấn, ngay cả khi Kỳ Minh đến đây cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Tạ Tinh

“Người thích tinh thạch đúng không?” Tạ Tinh cười nhìn Giang Thủ Hồ

“Thích, không, ta không thích...” Giang Thủ Hồ trong lòng bối rối không biết Tạ Tinh sẽ xử lý hấn thế nào

“thích thì thích, người như ta không thích dài dòng, ở đây có 10 vạn tinh thạch, người cầm lấy” Tạ Tinh nói xong lấy một túi trữ vật đưa cho Giang Thủ Hồ

10 vạn tinh thạch? Xém chút nữa Giang Thủ Hồ ngất đi. Liên phản ứng lại: “Ta không dám lấy, ta...”

“Ai nói cho người, đây là tinh thạch đưa người giúp ta đi mua linh thảo, nhớ lấy là mua Minh Hằng thảo, Mãn Thiên thảo, Địa Long đằng, Hồi xuân thảo, Tuyệt Châm, Ngân điệp quả ... có bao nhiêu mua bao nhiêu. Nếu như người làm tốt thì mỗi tháng ta sẽ thưởng người một ít, nếu dám phản kháng thì người chuẩn bị tinh thần xuống địa ngục” Tạ Tinh không khách khí kể ra rất nhiều loại linh thảo, giọng nói lạnh như băng

“A...”

“nghe rõ chưa...”

“Nghe rõ rồi, ta nghe rõ rồi...”

“sau nửa tháng đến giao nộp linh thảo. Đợi lát nữa ta sẽ đặt dấu ấn vào linh hồn người, người cứ việc chạy, còn hai tên phé vật này dắt về đi, nhớ lấy, nếu như có người biết được người giúp ta làm việc thì dấu ấn linh hồn sẽ làm gì người ta cũng biết trước đâu”

Tạ Tinh đuổi Giang Thủ Hồ đi, trong lòng cảm thấy thoải mái, cuối cùng cũng có người giúp đi mua linh thảo, không cần phải tốn thời gian đi mua nữa. Cậu không sợ Giang Thủ Hồ chạy, đừng nói là có dấu Ấn, chỉ cần là người Thiên Từ cốc bỏ trốn, thì cũng sẽ có người đi dọn dẹp

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Chặn giết

Hai ngày sau, Tạ Tinh lần nữa rời khỏi Thiên Từ cốc, đây là một lợi thế của ngoại môn đệ tử, đưa một chút tiền cho những người không thể tu luyện làm giúp công việc của mình, lúc đi ra tùy tiện nhận một nhiệm vụ là được, không cần quan tâm gì khác

Lần này Tạ Tinh chủ yếu là muốn đi Côn Triết sơn mạch thu thập một chút nhị cấp linh thảo, nếu như có thể, cậu còn muốn tìm thêm ít tam cấp linh thảo, vì bây giờ tốc độ tu luyện của cậu đã bắt đầu chậm dần. Đối với người khác thì chuyện này rất bình thường, dù là một tinh sư cao thủ, ngoài một số người thiên tài ra, cũng phải tu luyện một thời gian dài, nhưng Tạ Tinh lại không muốn thế, cậu cần phải nhanh chóng hình thành nhị tinh để còn đi tìm Âu Tinh

Đối với cậu mà nói nhị tinh cũng rất thấp, người phụ nữ Dương dung kia, tính ra cô ta cũng là Tinh Tôn tu vi, nếu như tu vi cậu thấp thì có đến đó cũng vô ích

Nhưng Tạ Tinh vừa đi vào Côn Triết sơn mạch liền bị người khác chú ý

Tạ Tinh bây giờ biểu hiện ra là tinh giả tu vi, có 3 tinh giả khác chú ý, trong đó có 1 người còn là tinh giả đỉnh phong

Tuy không biết đã đắc tội ai, nhưng Tạ Tinh khẳng định đây là người ở Thiên Từ cốc. Vì lần này cậu về Thiên Từ cốc, sau đó đi ra ngoài, không có đi chỗ nào khác, mấy người này canh được thời cơ tốt như vậy khẳng định là đã nắm rõ hành tung của cậu

Một tinh sĩ, hai tinh giả, Tạ Tinh cũng không hề sợ, trong lòng cười thầm nhưng lại không có phản ứng gì, như bình thường, đi vào Côn Triết sơn mạch

Khi đi vào sâu trong Côn Triết sơn mạch, 3 người phía sau đã không ẩn nấp nữa mà trực tiếp tiến lên đứng thành hình tam giác bao vây Tạ Tinh

“Khó trách lại hống hách như thế, thì ra là tinh sĩ, còn giả bộ trốn ở ngoại môn” người tinh giả này Tạ Tinh đã gặp qua, là người hay đi theo sau Kỳ Minh

Vậy là đã biết lần này là ai muốn đối phó với cậu

“Liên quan gì đến người” Tạ Tinh dừng lại, nhìn vào đám đệ tử Thiên Từ cốc, nói

“haha, quả nhiên là hống hách, khó trách Kỳ huynh không thích người này, chỉ là một ngoại môn đệ tử, tuy là tinh giả nhưng lại có hạ phẩm phi hành bảo

khí, cũng hiểm thấy. Vậy Diệp Đoạn ta sẽ nhận lấy” người tinh sĩ đỉnh phong cười có ý định cướp Ngũ Tiêu

Hai người tinh giả phía sau cũng hơi tiếc trong lòng, nghĩ thầm, Kỹ sư huynh lần này tính sai rồi, y không ngờ trên người Tạ Tinh lại có hạ phẩm phi hành bảo khí, nếu biết y thì tuyệt đối sẽ không nhờ Diệp Đoạn ra tay

Hai tên tinh giả Tạ Tinh không thèm quan tâm, nhưng mà Diệp Đoạn lại cho Tạ Tinh cảm giác nguy hiểm

Diệp Đoạn có thể là thích phi hành bảo khí của Tạ Tinh, vốn muốn để 2 người tinh giả ra tay rồi hấn mới ra tay, nhưng bây giờ lại chủ động tấn công trước, xem ra phi hành bảo khí này có sức thu hút rất lớn, liền hướng vào Tạ Tinh đánh ra 2 đòn, đối với tinh giả, Diệp Đoạn không thèm cho vào mắt, Tạ Tinh liền phát động tinh man, đồng thời chém ra 7 phát tinh dao, 4 phát tấn công trực tiếp 2 tinh giả kia, còn 3 phát tấn công Diệp Đoạn

Hai tiếng chém phát ra hai tinh giả lập tức bị Tạ Tinh giết chết, thậm chí không ngờ Tạ Tinh lại có thể phát động công kích như thế này

“Á, người không phải tinh giả, mà là tinh sĩ” trước mặt Diệp Đoạn đột nhiên xuất hiện một chiết khiến màu lam, là một món thượng phẩm phòng ngự pháp khí hóa giải công kích của Tạ Tinh

Tạ Tinh tập trung cao độ, người này không chỉ có thượng phẩm pháp khí bảo hộ, trên người còn có mặc giáp pháp khí, hai đòn tấn công của Diệp Đoạn đồng thời cũng bị tinh man hóa giải

“Không ngờ lại có hộ trảo, và còn đao ẩn vô hình, rất tuyệt nhưng tiếc là gặp phải Diệp Đoạn ta” Diệp Đoạn cười gian, đối với việc Tạ Tinh đã giết hai tinh giả kia hắn không hề nhìn thấy

Tạ Tinh biết bây giờ thủ đoạn tấn công của cậu rất ít, cần phải nhanh chóng giải quyết. Bản lĩnh của Diệp Đoạn hình như cao hơn những tinh sĩ bình thường, lập tức lấy ra hạ phẩm bảo khí phi kiếm

thấy Tạ Tinh lấy ra hạ phẩm bảo khí, Diệp Đoạn nhìn chăm chú, liền cười nói: “không ngờ còn hạ phẩm công kích bảo khí, thật là hào phóng, cảm ơn rồi”

Nổi xong Diệp Đoạn lấy ra một tấm phù đỏ, tinh lực trên tay bắt đầu ngưng tụ, tấm phù ngay càng phát ra ánh sáng nóng rất và chói mắt

Thứ này đối với Tạ Tinh không có gì xa lạ, lúc trước cậu thấy Ngũ Động Văn có xài loại này, nó như phù chú công kích chỉ dùng 1 lần, uy lực rất mạnh, và lại xem ra hỏa phù trên tay Diệp Đoạn còn mạnh hơn nhiều

Tạ Tinh biết thứ này lợi hại, lập tức gia cố tinh man, đồng thời hai tay ngưng tụ tinh hỏa sắc vàng

Tấm phù trên tay Diệp Đoạn nhanh chóng phát ra, trực tiếp tấn công thẳng hướng Tạ Tinh, nhưng lúc này tinh hỏa của Tạ Tinh cũng phát ra, đây là lần đầu Tạ Tinh sử dụng tinh hỏa để công kích

“Ừm”

Tinh hỏa và hỏa phù của Diệp Đoạn va chạm vào nhau phát ra ánh sáng chói mắt

Tạ Tinh lần đầu sử dụng tinh hỏa công kích, cho dù chỉ là màu vàng nhạt, nhưng tinh hỏa không phải là chiêu chủ yếu của Tạ Tinh, không được thuần thục. Mà Diệp Đoạn sử dụng đã là nhị cấp hỏa phù, nhanh chóng nuốt chửng tinh hỏa của Tạ Tinh. tuy uy lực bị giảm đi nhưng vẫn không đổi hướng mà công kích thẳng vào Tạ Tinh

“Àm àm”

Khi hỏa phù đánh vào tinh man của Tạ Tinh, Tinh man xuất hiện vài vết nứt, rõ ràng là rất khó cầm cự với hỏa phù

Tạ Tinh thờ nhẹ, cậu biết lần này đã cản lại được, nhưng tinh man cũng bị nứt ra

Tạ Tinh cẩn thận hình thành thêm 1 lớp tinh man

“Rắc” quả nhiên là tinh man bị phá vỡ, nhưng phòng ngự của Tạ Tinh lại một lần nữa phát ra

Một lớp tinh man mới hình thành đồng thời có một cảm giác nguy hiểm truyền đến, chưa kịp suy nghĩ, vốn cây hạ phẩm bảo kiếm chuẩn bị tấn công được Tạ Tinh đặc ở trước mặt để phòng ngự

Một tia sáng nhỏ xuyên qua tinh man tấn công thẳng vào huyệt Thái dương của cậu

Tạ Tinh khẳng định nếu như không phải còn 1 lớp tinh man bảo vệ thì cậu thậm chí đã không nhìn rõ được đòn tấn công này

“Đình đang” một tiếng

Một cây châm nhỏ rơi xuống trước mắt Tạ Tinh rồi nhanh chóng bay trở về

Không ngờ lại bị ám toán, từ lúc động tay đến giờ, Tạ Tinh luôn bị áp chế, sau khi hỏa phù phát ra, Diệp Đoạn lại dùng loại pháp khí ám toán này tấn công cậu, Tạ Tinh trong lòng càng cảnh giác hơn, trong lòng cực kỳ tức giận

Nếu như không phải cậu cẩn thận, bây giờ nói không chừng đã là một cái xác

Thấy liên hoàn công kích thất bại, Diệp Đoạn ngây người chốc lát, những đòn này, đặc biệt là phi châm lúc này trước giờ chưa thất bại. Nhưng sao lại...

Tạ Tinh không cho hắn bất kỳ cơ hội nào, Tạ Tinh phóng ra 18 phát tinh đao, hình thành một lưới tinh đao tấn công bao vây Diệp Đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Cô gái y phục đỏ và đàn sói

Lưới tinh đao vây lấy Diệp Đoạn mà tấn công, Diệp Đoạn chỉ có thể đứng ngăn ra, chiêu "Vô Ảnh Khiết Vĩ Châm" chưa từng thất bại, hôm nay lại có người đỡ được, tuy đã thu hồi, nhưng bây giờ không thể nào phát ra chiêu thứ 2, vì chưa chuẩn bị sẵn

Hắn chưa từng thấy người nào có thể phát ra nhiều phong đao vô hình như vậy, tinh lực như vậy có thể ngang bằng với tinh tướng, Tạ Tinh này là người như thế nào?

Còn tám khiên duy nhất cũng bị sử dụng

Vô số đao ảnh trùng điệp tấn công vào khiên tròn, ánh sáng trên khiên phát ra ngày càng mờ dần, cuối cùng phát ra tiếng rắc, khiên tròn từ từ vỡ nát

“bang” cuối cùng khiên tròn cũng đã trở thành một đồng sắt vụn

Diệp Đoạn thở dài, tuy là mất đi tám khiên nhưng lại đỡ lại được rất nhiều phong đao, những phong đao còn lại không đủ sức uy hiếp hắn, áo phòng ngự của hắn hoàn toàn có thể đỡ được

Lúc này Diệp Đoạn chỉ còn một suy nghĩ, là phải chạy càng xa càng tốt, hắn giết qua rất nhiều tinh sĩ, thậm chí đến tinh tướng cũng từng đánh lén thành công, nhưng mà chưa từng gặp được người làm cho hắn cảm thấy sợ hãi như Tạ Tinh. Thủ đoạn của cậu không nhiều nhưng lượng tinh lực khủng cùng với lưới tinh đao làm cho người khác cảm thấy sợ hãi, có thể đỡ lại đòn tấn công liên hoàn của hắn, xem ra người này không phải hắn muốn giết là có thể giết được

Nhưng Diệp Đoạn chưa kịp rút lui thì đã cảm nhận được nguy hiểm, phi kiếm bảo khí? Diệp Đoạn đột nhiên nhớ đến cây hạ phẩm bảo khí bị hắn lãng quên, nhưng muộn rồi, cây kiếm đã đâm thẳng vào đan điền của hắn

Diệp Đoạn lập tức muốn né tránh nhưng vừa quay lưng thì có một cái bóng đen vụt đến, tốc độ cực nhanh

Tạ Tinh cuối cùng bồi cho Diệp Đoạn một cước chí mạng, máu không ngừng phun ra từ miệng hắn, trong mắt đầy hối hận, chết ngay tại chỗ

Đây là cuộc làm ăn cuối cùng của hắn, cũng là cuộc làm ăn lỗ to nhất, vốn tưởng rằng một nghìn hạ phẩm linh thạch để giết một tu tinh giả ở ngoại môn, còn chưa kịp hoàn thành thì đã bỏ mạng tại đây

Tạ Tinh thở một hơi dài, không ngờ đòn chí mạng cuối cùng cậu bồi cho Diệp Đoạn lại là cước pháp ở trái đất học được, xem ra thủ đoạn của cậu còn ít, ngoài tinh đao ra, chỉ có tinh hỏa, nếu như có người phá giải được 2 chiêu này thì cậu cũng hết cách

Tuy còn một thanh hạ phẩm phi kiếm, nhưng cậu chưa học qua bất kì kiếm kỹ nào, nếu không phải nhờ vào thần thức và tinh lực mạnh hơn nhiều người đồng cấp, hôm nay chắc chắn sẽ trọng thương hoặc tử vong. Nghĩ lại lúc đối phó với Hùng Hiên và tam thập lục thiên cang, đều là do đánh lén, chưa từng thực sự giao đấu qua, nên với những cao thủ còn kém không ít

Lấy túi trữ vật của Diệp Đoạn, Tạ Tinh lấy ra một cây châm nhỏ, không ngờ lại là cực phẩm pháp khí. Vật này dùng để ám toán người khác, nếu như không phải có tinh man hộ thể, nói không chừng cậu đã chết rồi. Tạ Tinh đốt hết xác những người này, tiếp tục đi vào sâu bên trong Côn Triết sơn mạch, nghe thấy một tiếng sói hú, Tạ Tinh nhìn qua, ở Côn Triết sơn mạch rất ít sói, vì ở đây những yêu thú cường đại quá nhiều

Một tiếng động mạnh phát ra trong không gian, Tạ Tinh ngẩn người ra, số lượng sói ở đây quá nhiều

Có một cô gái xinh đẹp, y phục trên người bị rách không ít, có nhiều nơi lộ ra làn da trắng như tuyết, thậm chí ngay cả trước ngực cũng bị rách không ít, lộ ra một nửa vòng ngực vô cùng gợi cảm

Lúc cô nhìn thấy Tạ Tinh trên mặt tỏ vẻ vui mừng, liền chạy đến phía cậu

Tạ Tinh ngay cả Ngũ Tiêu cũng chưa kịp lấy ra, thì bị vô số con sói bao vây, những con sói lông đỏ, quả nhiên là hung thú thập chí có mấy chục con yêu thú, còn có con đã là nhị cấp yêu thú

“Xin lỗi, đại ca, cứu ta, ta không cẩn thận bị hỏa lang rượt đuổi, huynh muốn ta báo đáp gì ta cũng đồng ý” tuy nói như vậy, nhưng thấy trên tay Tạ Tinh có một cây hạ phẩm phi kiếm, khiến cô cảm thấy kinh ngạc, Tạ Tinh biết lúc này không phải là lúc nói chuyện, không hề chậm trễ phóng ra tinh mang, tay không ngừng phát ra tinh đao

Cô gái thấy Tạ Tinh tạm thời áp chế được đàn sói, liền ngồi xuống, lấy mấy viên đan dược ra nuốt vào, thì ra cô bị đàn sói rượt đuổi đến nỗi ngay cả thời gian ăn đan dược phục hồi tinh lực cũng không có

Sau một lát, Tạ Tinh được cứ như vậy cũng không phải cách, sẽ tiêu hao hết thể lực, thấy cô gái hồi phục liền nói: “cô nhanh sử dụng phi hành pháp khí, đợi ta cản đàn sói lại, cô lập tức kéo ta bay lên trời”

“Không được, phi hành pháp khí của ta đã bị hủy, hơn nữa những con sói phía sau cũng đã đến rồi” cô gái nói xong liền đứng dậy, tấn công đàn sói

Tạ Tinh không biết cô gái này có nói thật hay không, nhưng cô ta đã là tinh sĩ, nếu như không có phi hành pháp khí thì chắc chắn là nói dối, nhưng mà cô lại nói bị hủy, tuy muốn nói nhưng cũng hết cách, lúc này đàn sói ngày càng nhiều hơn

Tuy mỗi tinh đao của Tạ Tinh phát ra đều giết được mấy con sói nhưng cũng không cách nào hay ho, không biết cô gái này đã đắc tội gì với bầy sói lại bị bao vây đến mức độ này

Tạ Tinh không ngừng phát ra tinh đao, trong lòng gấp gáp, cậu đã cùng Diệp Đoạn đánh hết nửa ngày, tiêu hao không ít tinh lực, bây giờ lại liên tục phát ra tinh đao, làm cho tinh lực giảm sút rất nhanh, nhưng một khi dừng tay chắc chắn bị chúng xe xác

Với lại Tạ Tinh khẳng định cô gái có cách chạy trốn, vì lúc cô ta chạy qua tuy có tí sợ hãi nhưng mà cũng chưa đến nỗi tuyệt vọng, ánh mắt rất bình tĩnh, nói lên rằng cô còn có cách. Nhưng Tạ Tinh cũng không còn có cách nào khác nếu như cô ta rời đi, cậu chắc chắn sẽ chết

Cô gái áo đỏ sử dụng một cây kiếm thượng phẩm pháp khí, còn có một cái khiên để bảo vệ toàn thân, Tạ Tinh thậm chí nghi ngờ cô không dùng sức, tốc độ ra tay rất chậm, đa số là chỉ phòng vệ đàn sói tiếp cận, Tạ Tinh biết như thế chắc chắn không được nhưng Tạ Tinh cũng không nghĩ được cách nào tốt hơn

Cậu có mấy lần muốn xông ra ngoài, nhưng bị cô gái áo đỏ đuổi theo, nếu không phải do bầy sói tấn công dữ dội thì Tạ Tinh nghi ngờ cô gái và đàn sói có phải cùng một phe hay không

Tinh lực của Tạ Tinh đã tiêu hao hết, lấy ra một viên thượng phẩm tinh thạch, ngay lúc muốn hấp thu, đột nhiên tử phủ hơi đau, đám mây trắng vốn yên tĩnh nằm trong tử phủ đột nhiên chuyển động, linh lực cường đại phát ra đi vào bên trong đan điền của Tạ Tinh tự động hồi phục

Tạ Tinh mừng rỡ, cất viên tinh thạch, vậy là đám mây có thể tự động khôi phục linh khí, nhưng cậu lại cảm thấy có gì đó không đúng

Những nhóm tinh đao liên tục phát ra từ Tạ Tinh, tinh lực của Tạ Tinh như vô tận, tinh đao không ngừng phát ra

Đến cuối cùng hình như cũng quên đi cô gái áo đỏ, cậu không ngừng hưởng thụ cảm giác tinh lực không ngừng hồi phục, tuy thần thức có tí mệt mỏi, nhưng mà cậu lại cảm thấy tu vi của mình không ngừng nâng cao

Cô gái áo đỏ vẫn đánh từ từ, phần lớn là trốn sau lưng Tạ Tinh, trong lòng ngạc nhiên, người này là loại người gì? Sao lại không cảm thấy mệt mỏi, đừng nói là cô, cho dù là một tinh sư không ngừng tiêu hao tinh lực như vậy cũng không được

Có một tiếng sói hú vang lên, đàn sói đột nhiên dừng lại, sau đó rút lui rất nhanh, nếu như không phải là trên đường còn lưu lại xác của những con sói thì Tạ Tinh đã nghĩ là cậu đang bị ảo giác

Nhưng mà tu vi của cậu hình như bắt đầu tăng lên, Tạ Tinh biết nếu dành thời gian bắt đầu tu luyện không lâu sau sẽ trở thành nhất tinh trung kỳ

Nhưng Tạ Tinh lập tức nghĩ đến cô gái y phục đỏ bên cạnh, liền lắc đầu, nhìn thẳng vào cô

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Tinh đột

Thấy sắc mặt Tạ Tinh trắng bệch, chân cũng có tí run, cô gái áo đỏ cảm thấy bình thường, nếu giết nhiều sói lửa như vậy, Tạ Tinh còn khỏe mạnh thì đó mới là chuyện lạ

“Vị đại ca này, cảm ơn đã cứu mạng” cô gái đột nhiên cúi đầu cảm ơn Tạ Tinh

Tạ Tinh lắc lư một tí, vừa định nói, đột nhiên cô gái tỏ vẻ lo lắng, liền đưa tay nắm lấy Tạ Tinh. Tay mới giờ được một nửa thì đột nhiên phóng ra một loại khói màu đỏ

Vừa trúng khoi đỏ Tạ Tinh liền ngồi thẳng xuống đất, không nói được tiếng nào, không hiểu tại sao cô ta lại ám toán cậu

“Ây da, tiểu lang quân, tỷ tỷ có phải rất gọi cảm không, con mắt của đệ đã đơ ra rồi, yên tâm, đợi chút tỷ sẽ móc mắt đệ ra” nói xong cô gái áo đỏ nhặt lấy cây hạ phẩm phi kiếm của Tạ Tinh

“Chỉ là một tàn tu, lại có bảo khí, đệ thật giàu a, còn dùng thượng phẩm tinh thạch để hồi phục, tỷ tỷ bây giờ đang muốn biết, tại sao đệ lại giàu có đến thế” nói xong đi vòng quanh Tạ Tinh, cũng không gấp lấy túi trữ vật

“Đệ không cần lo lắng, tỷ đang dùng là 'nhuyễn tinh tán', bây giờ có phải cảm giác rằng tinh lực không sử dụng được nữa không? Nhưng mà tỷ thật bá phúc đệ, giết nhiều như vậy mà vẫn còn sức. Nhưng mà tỷ đối với đạo vô hình của đệ rất thích thú, có thể nói cho tỷ nghe một chút không? Đừng dùng ánh mắt giận dữ đó nhìn tỷ, đệ nói đi” cô gái áo đỏ thấy Tạ Tinh dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn cô, nhưng không nói gì, có tỷ không nhẫn tâm liền nói

“Ta cứu cô, sao cô lại ám toán ta” Tạ Tinh nói giọng bình tĩnh

“ây da, không tồi, tiểu lang quân, tuy đệ không đẹp trai, nhưng chỉ cần đệ đưa công pháp cho tỷ nói không chừng tỷ sẽ tha mạng cho, à, con mắt đệ cũng không cần móc ra nữa. Tại sao tỷ ám toán đệ? Ai bảo trên người đệ có thượng phẩm tinh thạch, còn có hạ phẩm bảo khí, không ám toán đệ thì ám toán ai?” cô gái áo đỏ như đang nghe được chuyện gì buồn cười lắm

“Ồ, vậy trước khi ta chết, cô có thể cho ta biết đàn sói lửa lại có mối thù gì với cô không?” Tạ Tinh nghĩ không ra là cô ta có thù hằn gì với đàn sói

cô gái cười, đột nhiên lấy một cái túi trữ vật ra, giơ trước mặt Tạ Tinh: “tỷ đâu ngờ giết đệ, thấy không, chính là món đồ này, đừng gấp, đợi tỷ tỷ phé bỏ đàn điền của đệ mới yên tâm”

Cô gái áo đỏ vừa nói xong, trong tay cầm hạ phẩm phi kiếm đâm thẳng vào đàn điền của Tạ Tinh

Vốn đang bị thương nằm đó nhưng Tạ Tinh lại đột nhiên phát ra hai phát tinh dao, nhanh chóng tấn công cô gái y phục đỏ

“ngươi...” cô ta chưa kịp phản ứng, tinh đao đã bay đến trước mặt

Một âm thanh phát ra, cánh tay cô gái y phục đỏ đã bị chém trúng, cái túi trong tay và hạ phẩm phi kiếm cũng rơi xuống đất

Lúc này Tạ Tinh nhanh chóng đứng dậy, thấy tinh đao không giết được cô gái, mà ngay cả cánh tay cũng chặt không đứt, mấy nhóm tinh đao liên tục phóng tới

“Hắn không có nuốt 'nhuyễn tinh tán', khó trách luôn ngậm miệng lại, hẳn là đợi được phần tan biến” cô gái y phục đỏ chưa kịp nghĩ kỹ, liền phun ra một ngụm máu ngay lập tức toàn thân tan biến trong sương máu

Thấy tinh đao chém vào không chung, Tạ Tinh nhìn nơi cô gái biến mất, trong lòng nghĩ cô gái này thật lợi hại, cô ta cho Tạ Tinh cảm giác nguy hiểm hơn cả Diệp Đoạn lúc trước.

Không ngờ áo của cô ta lại là một phòng ngự pháp khí, thậm chí còn lợi hại hơn cả Diệp Đoạn. Chiêu cuối cùng cô ta dùng để bỏ trốn hình như là một loại đòn pháp. Nhưng mà Tạ Tinh khẳng định kỹ năng đó sẽ tiêu hao rất nhiều tinh lực của cô ta, nếu không thì cô ta đã không sử dụng sớm vậy rồi

Tạ Tinh nhặt lấy phi kiếm và túi trữ vật, dùng thần thức để do thám, không ngờ là một túi linh thú, ở trong có một con thú nhỏ màu trắng bạc

Không lẽ vì con tiểu thú này mà bị sói lửa truy sát? Nếu như là vậy, thì tại sao sói lửa đột nhiên rút lui

Tạ Tinh thu lấy túi linh thú, chọn một hướng đi, nhanh chóng rời khỏi. Sói lửa giết được tuy nhiều nhưng đa số đều không đáng giá, chỉ là một số hung thú cấp thấp

Sau mấy tiếng giết sói lửa, ngay lúc tinh lực của Tạ Tinh tiêu hao hết, đám mây trắng trong tử phủ lại tự động hồi lại tinh lực cho Tạ Tinh đồng thời làm Tạ Tinh cảm thấy sức mạnh được đề thăng, bây giờ cậu muốn tìm một nơi yên tĩnh để tiến cấp nhất tinh trung kỳ

Ngay lúc trời gần tối, Tạ Tinh ở Côn Triết sơn mạch tìm được một vực thẳm ẩn nấp, đào một cái động nhỏ, bố trí trận pháp đơn giản nhất. Bắt đầu tiến cấp

Với lượng kiến thức về trận pháp của Tạ Tinh, tuy có thể bố trí một số trận pháp đơn giản, nhưng cũng chỉ có hình thái, mặc dù như vậy cậu đã thấy rất là hài lòng rồi. Nếu như là lúc trước, cậu chỉ có thể lấy cỏ để che lấp cửa động mà thôi

Điều mà bây giờ Tạ Tinh muốn biết nhất là đám mây trắng vì sao lại cung cấp tinh lực cho cậu, nhưng sau đó cậu lại cảm thấy đám mây lại trở về hình dáng cũ

Không lẽ mỗi lần dùng hết tinh lực thì nó lại tự động cung cấp tinh lực? Nhưng Tạ Tinh cũng không tìm ra được đáp án chính xác, vì đám mây vốn không nghe theo sự điều khiển của cậu, sau một tiếng, Tạ Tinh bỏ cuộc, bắt đầu tiến cấp

Lấy ra hai viên thượng phẩm tinh thạch, Tạ Tinh bắt đầu hấp thu linh khí. Cậu cảm thấy kinh mạch đang biến hóa, hình như ngày càng hùng hậu, và lưu động của tinh lực cũng trôi chảy hơn nhiều

Linh khí chuyển hóa thành tinh lực ở trong kinh mạch Tạ Tinh không ngừng chuyển động, cuối cùng hội tụ tại tứ phủ. Cũng không biết bao lâu, Tạ Tinh cảm giác tứ phủ đã cứng rắn hơn nhiều

Sương trắng bao quanh ngôi sao vàng cũng đã bắt đầu tan biến, màu vàng ngày càng rõ ràng. Tạ Tinh cảm giác được tinh lực dồi dào, tùy ý phóng ra vài phát tinh đao, chúng hơn hẳn những phát tinh đao lúc trước, đây là sức mạnh của nhất tinh trung kỳ?

Tạ Tinh trong lòng bắt đầu hưng phấn, thực lực mới là thủ đoạn để nói chuyện

Rất lâu sau Tạ Tinh mới thở dài, trong mắt đầy vẻ vui mừng, thực lực lại thăng tiến thêm một bước

“Tinh đột” khi Tạ Tinh hiểu hết được tác dụng của kỹ năng mới của cậu, trong lòng càng thấy hưng phấn không lẽ cô gái y phục đỏ là dùng kỹ năng loại này để bỏ trốn

Tạ Tinh lập tức muốn thử tác dụng của tinh đột, thì ra trong ngũ tinh quyết không có tinh đột, chỉ có tinh di, nhưng mà phải đến nhị tinh hậu kỳ hoặc là tam tinh mới sử dụng được, bây giờ mới nhất tinh thì có tinh đột, không muốn hưng phấn cũng không được

Ngũ tinh quyết, quả nhiên là một pháp quyết cường đại, có thể từ những kỹ năng mà đã mình thấy được, sau khi tấn cấp sẽ có thể lĩnh ngộ được kỹ năng đó

Lúc Tạ Tinh nhặt lấy cây châm của Diệp Đoạn thì trong cảm thấy lạnh sống lưng, loại đồ chơi này thật là làm người khác khó lòng mà phòng thủ được

Nghĩ đến đây, Tạ Tinh quyết định luyện hóa cây châm này thành một thủ đoạn bảo vệ mạng sống

Sau khi luyện hóa xong mới biết cây châm này tên là "Vô ảnh khiết vĩ châm" vô hình vô tung, nếu không phải nhờ có tinh man thì cậu đã trúng chiêu rồi. cẩn thận cất cây châm rồi mới bình tĩnh lại, dù gì thì thủ đoạn công kích lại tăng thêm rồi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Trong lửa lấy hạt giống

Sau khi dọn dẹp đồ đạc, Tạ Tinh nhớ đến con thú nhỏ trong túi linh thú, mở ra thì thấy nó đang co người lại, không biết có phải vì đói hay không

Tạ Tinh không biết nó ăn cái gì, lấy một hạ phẩm tinh thạch ném qua, không ngờ nó mở miệng ăn luôn, rồi lại mở miệng như muốn thêm nữa, Tạ Tinh lại lấy ra một trung phẩm tinh thạch, quả nhiên nó không hề suy nghĩ mà ăn vào, nhưng sau đó lại không ăn nữa mà hình như nhắm mắt lại ngủ

Tạ Tinh thờ dài, biết nó ăn tinh thạch là được rồi, nếu không thì cũng không biết cho nó ăn cái gì. Ở đây đã là bên trong Côn Triết sơn mạch, Tạ Tinh nghĩ sẽ có những loại linh thảo cao cấp một chút, liền lấy ra "Tâm linh kính" chuẩn bị đi tìm, nhân tiện xem thử tác dụng của nó

Nhưng đáng thất vọng là "tâm linh kính" không có tác dụng tìm kiếm linh thảo, cầm kính đi hết một vòng lớn, ngay cả một linh thảo cao cấp cũng tìm không được, chỉ tìm được 2 cây nhị phẩm linh

Nếu nói xung quanh không có linh thảo cao cấp thì không thể nào, giải thích duy nhất là nó không có chức năng tìm kiếm linh thảo, Tạ Tinh cảm thấy rất thất vọng. Nhưng nghĩ lại trong túi của Hùng Hiên không có linh thảo cao cấp, Tạ Tinh nghi ngờ rằng nó là một vật dùng để tìm khoáng thạch, không tìm được linh thảo

Hết cách, Tạ Tinh chỉ có thể cất nó đi, chuẩn bị thử kỹ năng mới tinh đột

Kiểm một bãi đất trống, Tạ Tinh vận dụng tinh lực thì triển tinh đột

Ngay lúc thi triển Tinh đột, Tạ Tinh cảm thấy có tý chóng mặt, tinh lực trên người bị mất 1 phần 3, cả cơ thể biến mất khỏi chỗ đứng

Như một ngôi sao băng, Tạ Tinh chạy nhanh như chớp, lúc Tạ Tinh dừng lại thì thấy mình đã cách chỗ cũ gần 50 dặm

Tinh đột quả nhiên lợi hại, đây là lần đầu sử dụng, sau này thành thực rồi, có thể chạy được xa hơn nữa không chừng, nhưng mà trò này tiêu hao tinh lực rất nhiều, một lần đã tiêu hao gần 1 phần 3 tinh lực. Nghĩa là với khả năng của cậu chỉ có thể thi triển được 3 lần

Lúc Tạ Tinh đang cảm thán về Tinh đột thì có mấy bóng người bay trên trời, hình như tiến thẳng về một hướng

Có chuyện gì xảy ra? Tạ Tinh nhìn thấy những tu tình giả bay về một hướng, liền tò mò

Nhưng mà khi Tạ Tinh thấy được mấy con yêu thú cấp 3, thậm chí có yêu thú cấp 4 cùng đi về hướng đó, cậu lập tức nghĩ là có bảo vật xuất hiện, liền

cẩn thận đi theo

Ở một sơn cốc lớn, xung quanh có rất nhiều tu tình giả và yêu thú. Làm Tạ Tình cảm thấy kinh ngạc là những yêu thú và tu tình giả này cảnh giác lẫn nhau, nhưng chưa bạo phát hỗn chiến, mà nhìn vào một cái cây cao cỡ bằng con người, có một quả màu xanh

Trên quả đó phát ra tia điện, Tạ Tình nhìn thấy lập tức kích động, có thể người khác không biết được loại quả này, nhưng Tạ Tình lại biết rõ, đó là "Lôi linh quả"

"Lôi linh quả" không phải là linh dược mà thuộc loại thiên tài địa bảo không chia cấp

Nếu như người không có tinh nguyên mà ăn vào, lập tức sẽ có lỗi dị tinh nguyên, còn người có tinh nguyên thì sẽ thêm được một dị tinh nguyên là lỗi tinh nguyên, không ảnh hưởng đến tinh nguyên vốn có

Theo mùi hương bay đến, thì "Lôi linh quả" còn chưa trưởng thành

Tạ Tình nhìn chăm chú vào "Lôi linh quả" cậu không tin được ở đây lại có thể gặp được "Lôi linh quả". Lúc trước từ cuốn sách "văn" phát hiện giới thiệu về "Lôi linh quả", trong lòng nghĩ rằng món này có thể ngang với Tiên tủy đan

Không ngờ ở đây có thể nhìn thấy

Những tia điện màu xanh xung quanh "Lôi linh quả" không ngừng đậm lên, khẳng định khi "Lôi linh quả" trưởng thành cũng là lúc hỗn chiến xảy ra

Tạ Tình nhìn thấy xung quanh có gần 40 tu tình giả cấp cao nhất, thậm chí có tinh sư, yêu thú cũng khoảng 40 con, còn không ít đang trên đường đến đây, Tạ Tình liền ngồi xuống suy nghĩ

Nhiều cao thủ như thế, cậu muốn lấy được "Lôi linh quả" không hề đơn giản

Làm sao đây?

Trời vẫn chưa sáng, Tạ Tình không hiểu tại sao giữa đêm lại còn có nhiều người như vậy, không lẽ những người này thường hay cắm trại ở đây?

Cách duy nhất để lấy được "Lôi linh quả" là đợi khi trưởng thành, hái rồi chạy

Người khác đối với "Lôi linh quả" chưa trưởng thành không có cách nào khác, nhưng Tạ Tình lại có cách, cậu có một miếng Linh nhượng. Chỉ cần mang hết cả cây về thì có thể bồi dưỡng lại tuyệt đối không bị héo

Nhưng mà ở đây rất nhiều người và thú đang chăm chú nhìn, cậu sao có thể lấy được

Tạ Tình từ từ ẩn tàng, thu lại khí tức, đi đến phía sau một nhóm yêu thú cấp 1, trong lòng nghĩ những yêu thú cấp thấp như vậy thì đến làm gì, nhưng vừa đúng ý cậu, liền đưa chân đá vào một con yêu thú cấp 1

Con yêu thú bị Tạ Tình đá liền bay lên trời, lại hướng về phía "Lôi linh quả"

Vốn yên tĩnh đột ngột, vì con yêu thú cấp 1 mà phá vỡ sự yên tĩnh đó, đám yêu thú và tu tình giả thấy được lập tức ra tay muốn cản con yêu thú. Liền xảy ra một cuộc hỗn chiến

Nếu như con yêu thú biết nói chuyện, khẳng định sẽ nói, ai đá móng của ta, huhu, nó chỉ đến xem náo nhiệt mà không ngờ lại bị công kích liên tục đến cả thân xác cũng vỡ vụn

Một quả "Lôi linh quả" chưa trưởng thành cũng hơn là tay không mà về, một khi xảy ra hỗn chiến, vô số yêu thú cũng học con yêu thú đó xông lên "Lôi linh quả". Vốn đang đợi yêu thú cấp 4 và tinh sư ra tay, họ có thể đợi nhưng tuyệt đối không để những người khác đến phá hoại, lập tức tiến lên ngăn cản những tu tình giả và yêu thú cấp thấp

Tạ Tình đương nhiên không thể lơ bỏ cơ hội, liền lấy khăn che mặt lại, cầm lấy một cây thượng phẩm pháp khí xông lên, không ngừng nói: "quả còn chưa trưởng thành, ai cho các người xông lên, ta đánh..."

Vừa đánh lui mấy con yêu thú cấp thấp, vừa tiếp cận "Lôi linh quả" đồng thời không ngừng hét lên "dừng lại, dừng lại, quả còn chưa chín, cho dù hái cũng không có tác dụng

Tình sư cấp thủ và yêu thú cấp 4 dĩ nhiên biết nếu chưa chín thì cũng không có tác dụng, thấy một tình giả cấp thấp giúp họ cản lại những yêu thú và tu tình giả thì họ cũng không quan tâm, liền cười thầm, người này quả là tích cực, không lẽ khi quả chín rồi thì sẽ có phần của người

Nhưng những người có ý thức đi bảo vệ "Lôi linh quả", đương nhiên sẽ không ngăn cản cậu

Tạ Tình trong lòng bất an, phía sau cậu là tình sư cao thủ, giúp họ giết những yêu thú và tu tình giả cấp thấp, nếu như họ phát hiện không đúng, cho cậu một đòn, thì cậu sẽ xong đời

Nhưng mà những tình sư và yêu thú cấp 4 cũng biết được ý định của Tạ Tình, đợi đến lúc quả chín rồi mới tranh, nếu như vậy thêm 1 người giúp thì cũng

không sao

Tạ Tinh dè chừng 5 người tinh sư, còn có 4 con yêu thú cấp 4, nhằm tính vị trí và đường chạy trốn của cậu. Ngày càng nhiều yêu thú và tu tình giả cấp thấp nằm xuống, cuối cùng họ cũng hiểu là điên cuồng không có tác dụng, muốn rút lui, Tạ Tinh trong lòng muốn nói, đừng có rút lui

Nhưng mà Tạ Tinh cũng biết được, cậu có nói cũng vô dụng, xem khoảng cách của cậu với "Lôi linh quả" chỉ còn vài mét, nếu như không ra tay nữa thì sẽ không có cơ hội

Nghĩ đến đây Tạ Tinh đánh ra tinh man, nhanh chóng khiêng cả cây "Lôi linh quả" lên không suy nghĩ mà phát động Tinh độn

“Đùng, đùng, đùng...”

Tuy có một chút bất ngờ, tại sao người bảo vệ "Lôi linh quả" lại đi ăn cắp nó, nhưng mà rất nhiều người và yêu thú cũng hiểu ra, liền phản nộ, tấn công điên cuồng về hướng Tạ Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Lôi linh quả

Ngay lúc Tạ Tinh phát động "Tinh độn", vô số đòn công kích bay đến, đánh nát tinh mạng trên người cậu.

Chạy đến nơi cách đó mười mấy dặm, Tạ Tinh phun ra một ngụm máu, mặc dù đã phát động "Tinh độn", nhưng cậu vẫn bị trúng khá nhiều đòn tấn công, cảm giác như ngã tạ sập vỡ vụn

Nhưng Tạ Tinh biết cậu vẫn chưa thoát khỏi sự truy đuổi của đám người kia, liền vận sức phát động Tinh độn một lần nữa, không lâu sau cậu liền thấy ở nơi mình đứng lúc trước có người đi qua

Vốn Tạ Tinh muốn phát động Tinh độn lần thứ 3 nhưng tinh lực của cậu không còn đủ, lại không thể sử dụng Ngũ Tiêu, Tạ Tinh liền quyết định chạy trốn, tìm một hang động ẩn thân, giấu đi toàn bộ tinh lực dao động.

Tạ Tinh bỗng nhớ ra một điểm quan trọng là dù cậu đã ẩn đi tinh lực nhưng lại không thể tàn hình, chỉ cần có người dùng thần thức quét qua là lập tức bị phát hiện

Không kịp suy nghĩ kỹ, Tạ Tinh liền vẽ ra một trận pháp ẩn thân đơn giản, vừa bố trí xong thì lập tức có hai người đáp xuống gần đó. Tạ Tinh lo sợ, mồ hôi lạnh chảy đầy người, trận pháp cậu bố trí quá đơn giản, chỉ cần người dùng thần thức chú ý kỹ một chút sẽ phát hiện ra ngay.

Một trong hai người quan sát bốn phía một chút rồi bay đi, người còn lại dùng thần thức quét qua một lượt, không phát hiện thấy Tạ Tinh, liền bay về hướng khác

Tạ Tinh thở phào nhẹ nhõm, nhưng không dám cử động mạnh, nhanh chóng gia cố trận pháp ẩn thân. Sau một ngày, vết thương trên người đã từ từ hồi phục, Tạ Tinh không dám ở lại lâu, liền sử dụng Ngũ Tiêu nhanh chóng bay đi.

Tuy nhiên, Tạ Tinh không đi ra ngoài núi Côn Triết. Cậu dám khẳng định bên ngoài núi đang bị bao vây rất chặt chẽ.

Tạ Tinh dựa vào thần thức cường đại của mình tránh né yêu thú và tu tình giả. Bay suốt 2 ngày 2 đêm mới tìm thấy một hang động, liền bố trí các loại trận pháp phòng ngự và ẩn thân, sau đó tiến vào hang động.

Tạ Tinh bố trí trận pháp dựa theo ghi chép về trận pháp trên ngọc bội, cũng may khi ở Thiên Can Sơn, cậu đã lấy đi khá nhiều nguyên liệu bày trận, nên có thể bố trí nhiều trận pháp phòng thân. Quả nhiên không uổng phí mấy tháng tâm tư nghiên cứu, những trận pháp này tuy đơn giản nhưng đã cứu được tính mạng của cậu.

Chuẩn bị xong xuôi, Tạ Tinh cẩn thận lấy Lôi Linh Quả ra xem, nhưng làm Tạ Tinh kinh ngạc là Lôi Linh Quả kia đã mờ dần, rõ ràng là thiếu dinh dưỡng.

Tạ Tinh liền nhanh chóng lấy ba mươi viên Thiên Tử Cốc thượng phẩm, bóp nát thành bụi trộn với linh nhưỡng, đặt trên mặt đất rồi cắm Lôi Linh Quả lên.

Sau đó, Tạ Tinh ngưng thần nhìn Lôi Linh Quả, thầm cầu mong nó đừng có héo đi.

Không thể không nói "linh nhưỡng" đúng là một món đồ nghịch thiên, Tạ Tinh thấy "Lôi Linh Quả" đã bắt đầu tươi trở lại, thậm chí còn tươi tốt hơn cả lúc còn ở sơn cốc

“Thật là món đồ tốt, chỉ tiếc là có quá ít ”

Tạ Tinh cảm thán. Bỗng cậu ngửi thấy một mùi hương phát ra từ Lôi Linh Quả, lan tỏa rất nhanh, Tạ Tinh lập tức hấp thụ hết mùi hương phát ra. Mặc dù đã có trận pháp ngăn lại, nhưng cậu không tin tưởng lắm vào khả năng bày trận của mình.

Hiện tại Tạ Tinh chưa đủ năng lực bày ra một trận pháp hoàn chỉnh, chỉ có thể học vẹt theo sách. Cũng may, hầu hết mùi hương đã bị cậu hút lại hết, số còn lại đã bị trận pháp ngăn cản.

6 tiếng sau, mùi hương càng ngày càng nồng, "Lôi Linh Quả" đã trưởng thành, nó trở thành màu xanh lam, rơi xuống đất, Tạ Tinh nhanh chóng cầm lên, không suy nghĩ mà nuốt hết vào.

Nếu như để mùi hương của nó bay ra nữa thì chắc chắn sẽ gặp chuyện rắc rối.

"Lôi Linh Quả" bị Tạ Tinh nuốt vào, lập tức biến thành một dòng chất lỏng chạy khắp cơ thể Tạ Tinh. Tạ Tinh liền mở cuốn sách "vân" để xem phương pháp hấp thụ Lôi Linh quả, rồi nhanh chóng vận hành ngũ tinh quyết.

“rẹt rẹt”

toàn bộ kinh mạch trong người Tạ Tinh bị vô số tia điện bao vây, không ngừng phát ra tiếng động, nhưng nhanh chóng biến mất trong kinh mạch của cậu, đồng thời người của Tạ Tinh không ngừng phát ra điện quang.

Vô số máu bầm và chất thải được lôi điện bài tiết ra bên ngoài cơ thể Tạ Tinh, phát ra một mùi thối khó chịu, Tạ Tinh biết đây là lúc quan trọng, tuy toàn thân rất là đau nhưng cậu vẫn cắn răng chịu đựng, không ngừng vận hành ngũ tinh quyết.

Sau 2 tiếng, âm thanh kết thúc, hàng động lần nữa trở lại yên tĩnh. Tạ Tinh nhanh chóng xem xét kinh mạch của mình, tuy không biết lõi tinh nguyên có hình thành hay không nhưng kinh mạch đã cường đại hơn rất nhiều.

cây "Lôi Linh Quả" đã héo đi.

Mặc dù Tạ Tinh đã ăn "Lôi Linh Quả", nhưng cậu vẫn còn nghi ngờ rằng biết đâu ở Côn Triết sơn mạch vẫn còn "Lôi Linh Quả" thứ 2 tồn tại?

Một "Lôi Linh Quả" ở Côn Triết sơn mạch bị phát hiện chỉ nằm ở vùng trung gian, không phải ở nơi sâu nhất làm người ta không tin được. Hơn nữa, nếu như "Lôi Linh Quả" bị phát hiện thì lập tức sẽ có yêu thú cường đại đến bảo vệ. Tạ Tinh không ngờ mình lại may mắn như vậy, nhưng cũng không dám ở lại Côn Triết sơn mạch, cậu cảm thấy như vậy không ổn.

Côn Triết sơn mạch là một mảnh đất tốt, dù đã có được tinh tủy nhưng cậu vẫn thấy lo lắng.

Tạ Tinh ngay cả những trận pháp bố trí ở ngoài vẫn chưa tháo ra, liền đến bên bờ suối tắm rửa thay một bộ đồ rồi nhanh chóng hướng về lối ra của Côn Triết sơn mạch.

Bốn ngày sau, Tạ Tinh đã ra khỏi Côn Triết sơn mạch, cho dù cậu đã rời đi bằng đường khác, nhưng vẫn có người ngồi đó xét túi trữ vật. Túi trữ vật của Tạ Tinh vốn chỉ để trang trí, họ kiểm tra cũng chỉ thấy mấy thứ pháp bảo cũ nát.

Tạ Tinh cuối cùng cũng đi ra khỏi Côn Triết dưới ánh mắt khinh thường của họ. Cậu không dám lưu lại lâu, dùng tốc độ nhanh nhất trở về Thiên Từ cốc.

Tạ Tinh không hề biết, lúc cậu đến Thiên Từ Cốc, có 3 luồng khí tức cao hơn cả tinh sư cao thủ bay vào Côn Triết sơn mạch, đồng thời vô số yêu thú hóa hình người, gấp rút tìm kiếm gì đó ở Côn Triết sơn mạch.

Nơi mà Tạ Tinh trồng "Lôi Linh Quả" đã nhanh chóng bị phát hiện, mặc dù những "linh nhưỡng" còn thừa đã được Tạ Tinh mang đi, nhưng tin tức này vẫn gây chấn động.

Không chỉ dùng thượng phẩm tinh thạch mà còn có "linh nhưỡng" với lại bên ngoài còn có một đồng trận pháp, tuy trận pháp rất đơn giản nhưng mà nhìn vào bản thể vốn có của trận pháp lại không đơn giản, người này là ai?

Một "Lôi Linh Quả" có thể luyện ra được 12 viên Lôi Linh đơn, tuy hiệu quả kém, nhưng mà có thể bồi dưỡng ra 12 người lõi tinh nguyên, người này rất có thể đã một mình ăn hết, thật đúng là lãng phí. Trong lúc này, Tạ Tinh đang ở vườn dược, chuẩn bị luyện đan.

Cậu dặn dò Giang Thủ Hồ đi mua dược thảo. Hắn không dám chậm trễ, không chỉ mua về một đồng lớn, mà chất lượng cũng không tồi, Tạ Tinh liền đưa cho hắn 10 viên hạ phẩm tinh thạch, đuổi đi.

Trước khi luyện đan, Tạ Tinh quyết định thử dùng "Ngũ Sắc Lôi"

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Trùng tu #39;Ngũ Sắc lôi'

Sau khi tu luyện "Ngũ Sắc lôi", cậu đã có thể phát ra lôi điện từ ngón tay, dù không có lực công kích. Bây giờ cậu đã ăn "Lôi Linh quả" nên rất muốn xem hiệu quả của "Ngũ Sắc lôi" sẽ ra sao

"Ngũ Sắc lôi" chia làm 5 tầng, tầng thứ nhất là Lam thập lôi, tầng thứ hai là Thanh bách lôi, "Ngũ Sắc lôi" trong tay Tạ Tinh chỉ có 2 tầng, còn 3 tầng sau đó đã bị thất lạc

Nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng đến việc Tạ Tinh gấp gấp muốn thử hiệu quả của Lôi tinh nguyên, theo như "Ngũ Sắc lôi" giới thiệu, ở tầng thứ 1, tinh lực chuyển hóa thành lôi nguyên. Đến tầng thứ 2 bắt đầu có thể hấp thụ lôi điện từ bên ngoài, tu luyện thành Thanh sắc lôi quang

Điều khiến Tạ Tinh vui mừng là vốn cậu phải dùng 1 đêm mới có thể tu luyện ra một chút tia điện, nhưng bây giờ chỉ cần 1 giờ đồng hồ là có thể phát ra một tia lôi điện lớn hơn lúc trước nhiều

Tuy chỉ là một tia lôi điện nhưng lại đem đến cho Tạ Tinh một động lực lớn, "Lôi Linh quả" quả nhiên là một món đồ nghịch thiên, vốn muốn bắt đầu thử luyện đơn, nhưng bây giờ Tạ Tinh đã từ bỏ ý định đó để tập trung tu luyện "Ngũ Sắc lôi"

Qua 10 ngày sau, Tạ Tinh có thể phát ra một tia lôi điện bằng cỡ ngón tay cái, tổng cộng cũng chỉ được 5 tia lôi điện nhưng uy lực của nó còn hơn cả "Tinh Dao". Tạ Tinh kiểm một tảng đá lớn thử nghiệm, tảng đá kia lập tức vỡ vụn.

Đây là còn chưa tu luyện hoàn chỉnh tầng 1, nếu như hoàn thành tầng 1 thì có thể phát ra 10 tia lôi điện, lực công kích sẽ tăng gấp bội

Vì ở đây là Thiên tử cốc, Tạ Tinh chỉ tu luyện cho đến khi có thể phát ra 5 tia lôi điện thì dừng lại, không tiếp tục vì sẽ gây ra động tĩnh rất lớn, với lại cậu sắp đi La Thiên học viện đăng kí học, cần phải chuẩn bị một ít đan dược, đặc biệt là loại đan dược hồi phục tinh lực

Đan dược cần thiết là Huỳnh Nguyên đan, Đại Bồi nguyên đan, nhất định phải luyện. Đây đều là đan dược cấp 2, còn có một phần đan dược hồi phục, Tạ Tinh chọn Hồi Nguyên đan và Minh Linh đan

Hồi nguyên đan có thể khôi phục cho tinh sĩ 6 phần tinh lực, thuộc đan dược cấp 2. Minh linh đan đã tiếp cận đan dược cấp 3, tuy thuộc về đan dược cấp 2, nhưng hiệu quả hơn cả Hồi nguyên đan, cho dù là tinh tướng sử dụng cũng có thể hồi phục 8 phần tinh lực

linh thảo của Tạ Tinh mua rất nhiều, nhưng khi luyện chế thì Tạ Tinh mới biết được khoảng cách của đan dược cấp 1 với đan dược cấp 2. Hao phí hơn 7 phần linh thảo, Tạ Tinh mới bắt đầu nắm vững được cách luyện đan dược cấp 2

Khó trách người ta nói luyện đan là một nghề của người giàu, Tạ Tinh có thể tưởng tượng, nếu như cậu không có "Đan Điền", không có "Tinh Hỏa" thì hao phí sẽ còn gấp trăm lần hiện tại

10 Ngày sau, ngoài số linh thảo bị hao phí ra, Tạ Tinh đã luyện chế được 10 bình Huỳnh Nguyên đan và Đại bồi nguyên đan, còn Hồi nguyên đan và Minh linh đan lại luyện chế được 20 bình

Dùng 10 vạn tinh thạch chỉ luyện được 30 bình đan dược, không thể phủ nhận rằng đan dược vô cùng trân quý, nhưng muốn mua thì cũng không cần đến 10 vạn tinh thạch. Dù vậy Tạ Tinh vẫn cảm thấy đáng giá vì cậu đã có thể nắm được cách luyện đan dược cấp 2

Bây giờ Tạ Tinh đã có thể khống chế "Tinh Hỏa" thuần thực hơn, đối với "Đan Điền" càng sùng bái. cậu không biết phương pháp luyện đan trong này là phương pháp nào, nhưng khẳng định rằng cách luyện đan của cậu đã thuần thực hơn nhiều

Sau khi hao phí rất nhiều ...,Tạ Tinh đã chắc chắn rằng cậu có thể luyện chế đan dược cấp 3 dù tỷ lệ thất bại cao

Tạ Tinh vừa thu lại lò luyện đan thì Đồng Hàn sơn đi đến, chắc đến gọi cậu cùng đi La Thiên học viện. Tạ Tinh biết chỉ còn mấy ngày nữa là La Thiên học viện bắt đầu chiêu sinh, ngay lúc định đi hỏi Hàn Sơn thì hắn đã đến rồi

Tạ Tinh tuy không phải loại người ích kỷ, nhưng cũng biết nếu như cậu đưa đan dược cho Hàn Sơn thì khẳng định không ổn, nếu cho 1 viên thì còn có thể, nhưng nếu cho 1 bình thì hơi quá. Cho dù Tạ Tinh rất xem trọng Hàn Sơn nhưng mà thực lực hiện tại của cậu không cho phép làm như vậy

"Tạ sư đệ..." ngay lúc Tạ Tinh chuẩn bị hỏi Hàn Sơn còn ai đi chung không thì Ôn Lôi đến, Hàn Sơn thấy Ôn Lôi liền cung kính chào hỏi

Tạ Tinh biết Ôn Lôi đến để gọi cậu cùng đi La Thiên học viện, nhưng Tạ Tinh không định đi chung với cô ta, chủ yếu là Ôn Lôi là hạch tâm đệ tử của Thiên tử cốc, sẽ có một trưởng lão của Thiên tử cốc đi chung đến La Thiên học viện, cậu đi chung không ổn lắm

"À, là Ôn sư tỷ, đệ chuẩn bị cùng Hàn Sơn sư huynh đi La Thiên học viện, tỷ kiểm đệ có chuyện gì?" Tạ Tinh biết rồi mà vẫn hỏi

Quả nhiên Ôn Lôi nhìn Tạ Tinh như đoán được ý cậu, lại không có nói gì

Tạ Tinh ngại ngùng nói: "Đệ không cùng Ôn sư tỷ đi được rồi, vì đệ chỉ là một ngoại môn đệ tử, đi chung với 1 nhóm tinh anh đệ tử thì sẽ rất bất tiện, à, Tạ Sưong có ổn không?"

Ôn Lôi thờ dài nói: "Tạ Sưong rất cố gắng, nhưng lần này muội ấy phải ở lại môn phái tu luyện không đi được. Vậy tỷ đi trước, chúng ta gặp nhau ở La

Thiên học viện, chúc đệ may mắn, còn nữa, nghe nói lần tuyển chọn này có liên quan đến "Man cổ bí cảnh"?"

Ôn Lôi không hỏi Tạ Tinh có tư cách tham gia tuyển chọn hay không, nhưng trong lòng nghĩ Tạ Tinh rất là thần bí, cô hỏi Tạ Sương nhiều lần về chuyện của Tạ Tinh, rất nhiều việc Tạ Sương cũng không biết

Nhưng Ôn Lôi tin rằng Tạ Tinh nhất định sẽ tham gia lần tuyển chọn này.

Tạ Tinh thờ dài, nghe cách nói chuyện của Ôn Lôi, biết rằng Tạ Sương nghe lời cậu, không nói chuyện cậu đã là tinh sĩ cho người khác biết

"Tạ sư đệ, đệ quen biết Ôn sư tỷ?" Hàn Sơn thấy bất ngờ. Một ngoại môn đệ tử lại được một hạch tâm đệ tử chủ động rủ đi chung, việc này đã vượt qua tầm hiểu biết của Hàn Sơn

Tạ Tinh cười nói: "Ôn sư tỷ từng giúp đệ một chút chuyện nên có quen biết, được rồi, chúng ta đi thôi, còn ai đi cùng nữa không?"

Hàn Sơn lộ ra vẻ mặt có lỗi nói: "Tạ sư đệ, lần này huynh đến để nói với đệ là gia tộc của huynh có chút chuyện, huynh cần về gia tộc gấp"

Tạ Tinh cười nói: "không có gì, huynh đi về trước đi, lát nữa đệ đi tìm Ôn sư tỷ cùng đi" nói xong Tạ Tinh đưa 2 bình đan dược cho Hàn Sơn: "cái này huynh cầm lấy, là Ôn sư tỷ cho, hơi nhiều, đệ dùng không hết, cho huynh 2 bình

Vốn cậu không dám đưa đan dược cho Hàn Sơn, nhưng nếu Ôn Lôi đã đến thì cậu cũng không cần lo lắng, dù gì thì cậu cũng quen Ôn Lôi, với một hạch tâm đệ tử mà nói, lấy ra mấy bình tụ nguyên đan là chuyện rất dễ dàng: "A, Tụ khí đan, Bồi nguyên đan, quý hóa quá, huynh không dám nhận" Hàn Sơn liền từ chối

Tạ Tinh trả lời rằng Ôn Lôi cho cậu rất là nhiều, Hàn Sơn thấy thái độ của Ôn Lôi đối với Tạ Tinh, biết Tạ Tinh nói thật, mới nhận lấy, hai bình đan dược này đối với một ngoại môn đệ tử là cả một gia tài

Hàn Sơn là một bằng hữu đáng kể kết giao. Tạ Tinh đến từ Trái Đất, không quan tâm giàu nghèo, đừng nói bây giờ cậu là một tinh sĩ, cho dù là tinh thần, thì cậu cũng không cảm thấy mình cao quý hơn người.. Có thể lúc Tạ Tinh trở thành tinh thần thì tâm thái sẽ thay đổi, nhưng ít ra bây giờ cậu không nghĩ như vậy

Nếu như Hàn Sơn không đi được, Tạ Tinh chỉ có thể đi 1 mình. Trước khi rời khỏi, cậu đi thăm Lý Khai. Nhờ đan dược của Tạ Tinh mà bây giờ Lý Khai đã lên tụ nguyên 4 tầng

Vì có nhiều người đi đến La Thiên học viện, nên Tạ Tinh không cần phải hỏi đường, cứ đi theo một nhóm tu tinh giả, Tạ Tinh lại sợ rằng phi hành bảo khí của cậu sẽ dễ gây chú ý, liền đi luyện hóa một chiếc phi hành pháp khí để sử dụng

Loại phi hành pháp khí này ở đâu cũng có bán, rất bình thường, Tạ Tinh bắt đầu bay lên, đi lẫn vào nhóm tu tinh giả

Tạ Tinh bay không nhanh, bản thân pháp khí lại không thể tăng tốc, nên không có ai chú ý đến tu vi đã đạt đến tinh giả của cậu

Đột nhiên có một thân ảnh quen thuộc bay đến, lướt ngang qua Tạ Tinh, sau đó có thêm 3 người dùng phi hành pháp khí đuổi theo. Giết người đoạt bảo, Tạ Tinh trên đường gặp nhiều rồi, chỉ có những người sử dụng hạ phẩm phi hành pháp khí mới không có ai chú ý đến

Không đúng, nhìn thấy hình bóng quen thuộc trước mặt, Tạ Tinh liền nghĩ ngay ra là ai, nhanh chóng đổi thành Ngũ Tiêu đuổi theo

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 90: La Thiên học viện tuyển sinh

Người bỏ chạy trước mặt là Phương Tinh, nếu là người khác thì Tạ Tinh cũng không muốn nhiều chuyện, nhưng Phương Tinh thì khác, lúc trước nếu không phải Phương Tinh giúp đỡ thì nói không chừng Tạ Tinh và Âu Tinh đã chết tại Vân Hà tông

Nhưng Tạ Tinh lại không muốn Phương Tinh nhận ra cậu, việc cậu cần làm rất nhiều, sớm để lộ thực lực không phải là một chuyện tốt, dù gì cậu cũng phải lên Vân Hà tông để xử lý Phế Khúc. Mà Phương Tinh là người của Vân Hà tông, cậu không biết Phương Tinh đứng về phe nào, vì cậu và Phương Tinh chỉ gặp qua 1 lần

Tạ Tinh lấy khăn đen che mặt, dùng hạ phẩm bảo khí tiếp cận 4 người phía trước

Phương Tinh hình như muốn đi đến cái thành nhỏ phía trước, nhưng những người đuổi theo biết được nên nhanh chóng cản lại ở phía trước

Ba người hình thành tam giác cản lại Phương Tinh, Tạ Tinh nhìn vào Phương Tinh thì thấy cô đã bị thương không nhẹ. Xem ra là đánh không lại nên bỏ chạy, nhưng vì sao Phương Tinh sao không đi chung với đồng môn của cô, mà lại đi đơn lẻ

Trong 3 người đó có 2 tình giả và 1 tình sư, mà Phương Tịnh nhiều nhất chỉ là một tình giả đỉnh phong

“Giao "Lục dục thiên tâm" ra, nói không chừng đại gia ta sẽ tha cho cô một mạng” một người tình giả nói, hắn nhìn Phương Tịnh như là một món hàng đã nằm trong tay

“Nhìn cô thật là xinh đẹp, tiểu gia ta bảo đảm là khi cô giao "Lục dục thiên tâm" ra rồi ngủ với ta một đêm thì sẽ tha cho cô” một người tình giả còn lại lộ ra vẻ mặt dâm dăng, nhìn vào ngực của Phương Tịnh

Phương Tịnh nét mặt trắng bệch nói: “các người thật là hèn hạ, "Lục dục thiên tâm" là ta kiếm được, các người dựa vào cái gì mà lấy nó”

“Lấy cái gì mà lấy, ta đây dựa vào cây rìu trên tay để lấy, đừng nói nhiều, động thủ” người tình sĩ hình như bất mãn với 2 người tình giả nhiều chuyện.

Nhưng ngay lúc hắn nói chuyện thì đột nhiên cảnh giác nhìn Tạ Tinh đang bay nhanh đến

“Không cần biết là ai, ở đây chúng ta đang làm việc, xin né qua một bên ... ý, hạ phẩm phi hành bảo khí, haha ...” người tình sĩ chuẩn bị bảo Tạ Tinh tránh ra thì phát hiện ra Ngũ Tiêu của cậu

Một tình giả ngồi phi hành bảo khí, người này chán sống rồi sao, hắn cười một tiếng, cảm thấy vận khí hôm nay không tồi, nhưng ngay sau đó liền cảm thấy có nguy hiểm truyền đến, chưa kịp tránh ra thì đã bị cây trâm nhỏ đâm xuyên qua đan điền, hủy hoại kinh mạch của hắn

Tạ Tinh mừng rỡ, vốn cậu cũng không muốn nói nhiều với mấy tên này, vừa đến nơi thì lập tức dùng "Vô ảnh khiết vĩ châm" tập kích, không ngờ hiệu quả lại tốt hơn mong đợi, còn chủ động đánh vào kinh mạch của đối phương, chiêu này rất hợp ý của Tạ Tinh

“ngươi...” người tình sĩ bị tập kích, thấy tình lực trên người cạn kiệt, dùng ngón tay chỉ vào Tạ Tinh, trong ánh mắt tràn đầy không can tâm và phẫn nộ, nếu như hắn biết được tu vi của Tạ Tinh cao hơn nhiều so với hắn mà còn đánh lên như thế thì chắc sẽ tức điên lên mất. Tạ Tinh cũng không muốn quan tâm hắn, đánh ra một phát "Tinh Dao", người tình sĩ lập tức đầu lìa khỏi cổ

Một nhóm "Tinh Hòa" tỏa ra, tình sĩ nọ liền hóa thành than, đồng thời một túi trữ vật và một thượng phẩm phi hành pháp khí lọt vào tay Tạ Tinh,

Cả một quá trình diễn ra nhanh chóng, làm cho người khác cảm thấy rằng người này làm những chuyện ấy đã quen tay, Tạ Tinh trong lòng mừng rỡ, cậu thích hiệu quả của vk, là một trợ thủ đánh lên cực tốt. Nhìn qua 2 người tình giả đã cứng đờ người và Phương Tịnh, Tạ Tinh không hề chậm trễ liền phóng ra 6 phát "Tinh Dao", hai người tình giả thấy vậy liền lấy ra pháp khí ngăn cản "Tinh Dao" của Tạ Tinh

Tạ Tinh muốn đánh nhanh thắng nhanh, liền phóng thêm 6 phát "Tinh Dao" đánh qua, đồng thời phóng ra 2 nhóm tinh hòa. "Tinh Hòa" vốn là món đồ dùng để luyện đan, nhưng Tạ Tinh thấy hiệu quả không thua gì "Tinh Dao", từ từ đã quen tay cùng "Tinh Hòa" để tấn công, dù muốn dùng "Lôi Thiểm" để đối phó, nhưng Tạ Tinh lại không dùng vì sợ bị bại lộ Lôi tinh nguyên

Hai người tình giả không cảnh giác, chỉ có thể phòng ngự trước những đòn tấn công liên tục của Tạ Tinh, một chốc lát liền hóa thành than, ngay cả túi trữ vật cũng bị tiêu hủy

Tạ Tinh không có hứng với túi trữ vật của hai tình giả kia, nên cũng chẳng thèm lấy.

Chỉ trong vòng mấy phút, Tạ Tinh liên tục kích sát, một tình sĩ và hai tình giả đã thiệt mạng. Đối với năng suất như vậy, Tạ Tinh rất thỏa mãn, cậu hiểu được, nếu muốn động thủ thì phải động thủ ngay lập tức, không từ thủ đoạn, càng nhanh càng tốt, có thể giết chết 3 người mà không tiêu hao cái gì, nếu đánh trực diện, nói không chừng sẽ một hơn

“Cám ơn người đã cứu mạng, ta là Phương Tịnh của Vân Hà tông” Phương Tịnh thấy Tạ Tinh không cần biết trắng đen mà đã giết chết 3 người, liền bắt an chào hỏi Tạ Tinh, không biết cậu sẽ làm gì đối với cô

Tạ Tinh chỉ vẫy tay: “ta là người tốt thích giúp đỡ người khác, không cần cảm ơn, tạm biệt”

Nói xong dùng Ngũ Tiêu rời khỏi

“Đợi chút, ta còn chưa biết tên của ân nhân, làm sao để Phương Tịnh báo đáp” Phương Tịnh rõ ràng không muốn nợ ân tình người khác, liền hỏi

Tạ Tinh nhăn mày, đột nhiên cười nói: “cô nhớ ta là người đẹp trai và tốt bụng là được, những chuyện khác không cần quan tâm, tạm biệt”

không đợi Phương Tịnh trả lời, phi hành pháp bảo đã hóa thành một đạo quang biến mất. Phương Tịnh nhìn theo, đột nhiên có một cảm giác quen thuộc mà không nhớ là ai

Nơi này không thể lưu lại lâu, cô liền lên phi hành pháp khí bay đến tòa thành nhỏ gần đó

Tạ Tinh nhanh chóng đổi Ngũ Tiêu thành hạ phẩm phi hành pháp khí và đi theo sau những người tu tình giả, cậu rất thích vk, thầm nghĩ, có phải cần cho vk thêm một chút gia vị, thêm chút độc tố, như vậy hiệu quả đánh lên sẽ tốt hơn

.....

La Thiên thành mấy ngày hôm nay rất là đông đúc, còn đông hơn cả lúc trước ở hội chợ Côn thành

Mọi người đều biết, nơi đây đang tiến hành tuyển sinh của La Thiên học viện, mà La Thiên học viện là học viện lọt vào mười trường giỏi nhất ở Cửu Thần đại lục, tuy nằm ở một đế quốc nhỏ, nhưng vẫn không cản trở được những thiên tài muốn đi vào.

Nghe nói là lần này La Thiên học viện tuyển sinh ngay lúc, khai mở, còn có "Ngọc bài miễn chết" làm cho nhiều tu sĩ già ham muốn

Thậm chí có những đại môn phái còn chủ động đưa những đệ tử tinh anh đến, chỉ muốn thông qua trắc thí của La Thiên học viện, có được ngọc bài, lúc Tạ Tinh đến La Thiên thành, thì đám người đã chật như nêm cối, ngay cả chỗ ở cũng tìm không được, nếu như đã báo danh thì La Thiên học viện cũng chủ động sắp xếp chỗ ở cho

Tạ Tinh có một miếng ngọc bài của Lý Thiếu Nghiệp, theo như y nói là ngọc bài này có thể báo danh thi tuyển, chỉ là Tạ Tinh lần trước ở Côn thành gặp được cô gái phiền phức kia thì phát hiện ngọc bài có ấn ký, nên không định sử dụng nó, còn có cuộc tỷ thí tinh lực để lấy tư cách tham gia, cậu có thể đi thử cái đó trước

Tạ Tinh đi đến nơi báo danh của La Thiên học viện, quả nhiên là một biển người, người báo danh có lẽ không nhiều, chủ yếu là muốn xem náo nhiệt hoặc làm ăn buôn bán

Nhiều gian hàng được mở ra, làm cho Tạ Tinh cảm giác như là ở hội chợ

Cậu đi đến đại sảnh tìm hiểu một chút về quy tắc báo danh

Số người báo danh rất nhiều, nhưng học viện chỉ thu nhận 300 học viên, những người thiên tính nguyên, thánh tính nguyên, dị tính nguyên, thuần tính nguyên, có thể trực tiếp thông qua, vì những tính nguyên này đều rất hiếm

Trong số 300 học viên được thu nhận, có 30 người sẽ trở thành học viên lớp hạch tâm cửu tinh, còn lại 270 người theo thành tích mà phân đến lớp nhất tinh cho đến lớp bát tinh

Lớp cửu tinh gồm những giáo sư giỏi nhất học viện, cho nên không phải ai cũng tham gia được

Mỗi năm được thưởng rất nhiều tinh thạch, cho nên từ tính giả đến tính sĩ đều không cần lo gì về đan dược tu luyện, thậm chí ngay cả khi xung cấp tinh tương đều được một viên "Xuất vân đơn". Còn nơi tu luyện đều là tinh lực phân cho tuyệt đối đầy đủ linh khí, nên nhiều người rất muốn vào lớp cửu tinh

Tính giả tham gia gồm 3000 người, cuối cùng chọn ra 300 người, lại còn trong 300 người tranh đoạt chọn ra 30 người đứng đầu đi vào lớp cửu tinh, độ khó quá cao.

Nếu như Tạ Tinh đưa ra lệnh bài của Lý Thiếu Nghiệp, thì cậu sẽ có tư cách trực tiếp tham gia, nhưng cậu lại không muốn sử dụng, nên chỉ tham gia tranh đoạt như những người bình thường khác.

Tranh đoạt cuối cùng tổ chức tại "Man cổ bí cảnh", 10 người đầu tiên được thưởng "Xuất vân đơn", còn có một cây thượng phẩm bảo khí, 3 người đứng đầu còn được thêm hạ phẩm linh khí thậm chí có "Thanh nguyên đơn" đan dược giúp tinh tương tiến cấp tinh sư, tăng thêm 3 phần cơ hội, thuộc về đan dược cấp 4, tuyệt đối là bảo bối

Đan dược cấp 4 làm Tạ Tinh cảm thấy hấp dẫn, tuy có khả năng luyện đan nhưng nếu như không có linh thảo, Tạ Tinh cũng không thể luyện ra được, đan dược cấp 4 với năng lực hiện tại của cậu chưa thể luyện ra Còn có một cây hạ phẩm linh khí, Tạ Tinh chưa từng thấy qua linh khí nên muốn biết nó lợi hại cỡ nào

Làm Tạ Tinh càng có hứng thú hơn chính là miếng ngọc bài miễn chết trong "Man cổ bí cảnh"

.....

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Bị trúng kế

Nội dung thi tuyển ghi rõ, lúc trước là thi đấu theo quy tắc loại bỏ, nhưng lần này trực tiếp tổ chức ở Man Cổ bí cảnh.

Lúc trước Tạ Tinh không biết gì về Man Cổ bí cảnh nhưng bây giờ cậu đã tìm hiểu rõ ràng, đó là một di tích thượng cổ, mỗi 1000 năm mới mở 1 lần. Nghĩa là lần trước mở ra là cách đây 1000 năm, lần này La Thiên học viện tổ chức ngay lúc Man Cổ bí cảnh khai mở. Không biết lý do gì, không chỉ La Thiên học viện mà thậm chí có nhiều học viên của các học viện khác cũng được đưa vào tham gia như cuộc thí luyện thậm chí là tầm bảo

Không chỉ Tạ Tinh nghĩ đến, ngay cả những người khác cũng nghĩ đến, 1000 năm chưa khai mở bí cảnh này một khi khai mở thì chắc chắn bảo vật và

linh thảo nhiều vô số kể. Nghe nói lần này đi vào thí luyện có cả cấp tinh vương và tinh tôn, chỉ là cuối cùng vì một số lý do mà chỉ cho cấp tinh sư trở xuống đi vào còn cao hơn tinh sư thì không có cách nào đi vào được bí cảnh

Nhưng lần này Man Cổ bí cảnh khai mở, đi vào trong không chỉ là người tham gia khảo sát của các học viện, còn có đệ tử của nhiều môn phái khác nhau hoặc là tăn tu

Tạ Tinh cuối cùng cũng hiểu rõ tại sao La Thiên học viện lần này tuyển sinh lại rầm rộ đến thế, dù những người khác vào Man Cổ bí cảnh cũng có được ngọc bài, nhưng chỉ có La Thiên học viện, Hằng Hà học viện, Đại Đường học viện có được lệnh bài có thể sử dụng trực tiếp trong lúc nguy hiểm nhất, nhưng phải là chủ nhân ngọc bài mới được sử dụng

Những ngọc bài khác chỉ là chìa khóa để rời khỏi Man Cổ bí cảnh, không có chức năng bảo mạng

Dù chưa vào lần nào nhưng cậu biết Man Cổ bí cảnh là một nơi cực kỳ nguy hiểm, đừng nói một lúc đi vào cả vạn tu tinh giả, nếu như một tinh giả đi vào mà gặp tình huống thì không khác gì đi tìm tìm cái chết cả

Mà tam đại học viện có được những lệnh bài đặc biệt này là do họ có cấp tinh để trấn thủ, mà loại ngọc bài này chỉ có tinh đế mới chế tạo được, nhưng tình hình thực tế như thế nào thì Tạ Tinh lại không rõ. Mà dù có loại ngọc bài này cũng không có nghĩa là an toàn, có những nguy hiểm còn chưa kịp phản ứng để kích hoạt ngọc bài thì đã chết mất rồi

Mà điều kiện của La Thiên học viện lần này là theo đẳng cấp linh thảo hái được mà tính điểm, một cây linh thảo cấp 1 được 1 điểm, linh thảo cấp 2 được 10 điểm, linh thảo cấp 3 được 100 điểm, linh thảo cấp 4 là 1000 điểm, linh thảo cấp 5 là 1 vạn điểm. Còn những linh thảo cấp 5 trở lên thì những người dưới tinh sư không thể hái nổi, đừng nói là cấp 5 trở lên ngay cả cấp 5 cũng không phải tu tinh giả bình thường nào cũng có khả năng hái chúng

Tạ Tinh còn nghe nói, nếu như có thể lọt vào top 3 trở lên sẽ có phần thưởng lớn do tam đại học viện trao tặng

Còn những linh thảo hái được đều có thể đến La Thiên học viện đổi linh đan và tinh thạch, Tạ Tinh tưởng rằng La Thiên học viện chủ yếu là thu thập linh thảo, mà nếu như cậu có được linh thảo cao cấp, cậu tuyệt đối không đi đổi tinh thạch, ngay cả việc dùng chúng để đổi điểm cũng không, vì một linh thảo cao cấp một khi lấy ra thì lập tức bị người khác chú ý, trừ khi bán cho La Thiên học viện

1000 người tham gia La Thiên học viện còn 3 ngày nữa tổ chức, Tạ Tinh đương nhiên sẽ đi báo danh. Tuy người tham gia rất đông, mà chỉ thu nhận 1000 người, nhưng cậu vẫn rất tự tin

Chỉ là Tạ Tinh không biết Lý Thiếu Nghiệp bảo cậu tham gia La Thiên học viện làm gì, cuối cùng y đang nghĩ cái gì, nên Tạ Tinh rất cẩn thận, thậm chí đi mua một cái mặt nạ đeo vào. Cậu không muốn trước khi vào bí cảnh có chuyện gì xảy ra, đối với cậu mà nói tham gia một bí cảnh như vậy có thể lấy được tài nguyên tu luyện cho sau này

Ba ngày sau, La Thiên học viện bắt đầu tuyển chọn, người đông như kiến, trong lúc tiến hành đào thải, Tạ Tinh chỉ cần tham gia 3 trận là được, nếu như thua 1 trận thì xem như bị loại, nếu thắng hết thì sẽ được chọn, còn lại thì không cần thi tuyển đợt khi vào Man Cổ bí cảnh sẽ tự động biết rõ

Tham gia lần này có 8000 người, thậm chí có tu nguyên tu tinh giả đến thử vận khí, nói không chừng gặp được 3 người tu vi thấp hơn thì cũng có thể thông qua tuyển chọn

Nhưng loại vận may này rất thấp, thậm chí 8 phần người tu tinh giả tham gia đều là tinh giả, còn 1 phần là tinh sĩ và tinh tướng

trận đầu Tạ Tinh gặp một tinh giả, cậu chỉ cần phát ra khí thể của tinh sĩ, còn chưa kịp động thủ thì đối thủ đã chủ động đầu hàng

Nhưng Tạ Tinh không động thủ không có nghĩa là người khác cũng không, trong những trận khác liên tục có người trọng thương và tử vong, loại tỷ thí này không có quy tắc

Trận đấu thứ 2, Tạ Tinh gặp một tinh giả, cậu lấy ra một cây trung cấp pháp khí, đánh bại y, không dùng bất kỳ một kỹ năng nào. Nhưng Tạ Tinh cũng không quá tàn nhẫn chỉ cần đánh bại rồi thì thôi, tuyệt đối không lấy mạng người khác

Giết đối thủ cậu cũng không có ích lợi gì, vậy sao phải giết?

Hai trận chiến trước Tạ Tinh cũng biểu hiện rất bình thường không có ai đi chú ý đến, nhưng có 2 người tu tinh giả rất gây sự chú ý, thậm chí Tạ Tinh cũng chú ý đến 2 người họ

Có 1 người là tinh sĩ không biết do vận may tốt hay là đối phương vận may không tốt, liên tục hai trận hần đều gặp tinh sĩ, nhưng chỉ trong vòng 10 chiêu thì đã giết chết đối phương không hề nương tay

Tạ Tinh vì kết thúc sớm nên quan sát rất kỹ, người này lần thứ 2 động thủ rất nhanh chóng và nhẹ nhàng đã giết chết đối phương, quả là một người lợi hại

Còn lại là một người thanh niên, thủ đoạn rất độc ác, hai người tinh giả động thủ với hần đều bị xé xác, trong lòng nghĩ thầm người này rất có thể là sát thủ, hoặc là biến thái. Nếu như không chịu buông tha đối thủ thì động thủ giết chết với thủ đoạn tàn nhẫn, khiến Tạ Tinh thấy phản cảm

Trận đấu cuối của Tạ Tinh là vào ngày thứ 2, đối thủ của cậu là một cô gái tầm 30 tuổi, là một tinh sĩ trung kỳ. Tuy tu vi so với cậu kém hơn nhưng Tạ Tinh không muốn bại lộ thực lực nên khi tấn công cũng rất chậm

“Người không phải đối thủ của ta, bỏ cuộc đi ta cho người 1000 hạ phẩm tinh thạch” người phụ nữ thấy Tạ Tinh chỉ sử dụng một trung cấp pháp khí, miễn cưỡng cản lại đòn công kích của cậu

Tạ Tinh cười thầm, quyết định lấy ra hạ phẩm bảo khí phi kiếm, người phụ nữ này dùng 1000 tinh thạch để bảo cậu chịu thua, suy nghĩ thật ngây thơ

“Cô không phải đối thủ của ta, cô bỏ cuộc đi, ta cho cô 1 vạn hạ phẩm tinh thạch” Tạ Tinh cười nói, trên tay cầm cây hạ phẩm bảo khí

“Người nói thật?” người phụ nữ đột nhiên dừng lại, chưa kịp đợi Tạ Tinh trả lời, đã nói: “được,ta nhận thua”

Tạ Tinh cảm thấy cách thua cuộc của người phụ nữ rất buồn cười, không ngờ lại có loại người này, nhưng mà chỉ 1 vạn hạ phẩm tinh thạch đối với Tạ Tinh thật không đáng là bao

“người không phải muốn nuốt lời chứ” thấy Tạ Tinh không quan tâm cô, chỉ trực tiếp đến nơi báo danh, người phụ nữ đi theo sau nói, tuy cậu muốn hỏi người phụ nữ có phải đã có mưu đồ như vậy hay không, nhưng cuối cùng lại không hỏi, dù gì thì cũng không quen biết. Rồi đưa cho cô ta 1 túi trữ vật và nói: “đây là tinh thạch, đừng có đi theo ta nữa”

Người phụ nữ lấy được tinh thạch, cười với cậu một cái rồi quay lưng bỏ đi. Tạ Tinh đột nhiên có một cảm giác không tốt lắm, người phụ nữ này có vấn đề

Tạ Tinh lấy lệnh bài đến chỗ báo danh, đột nhiên có người nói: “người đã bị loại”

“ta rõ ràng đã thắng 3 trận, sao lại bị loại?” Tạ Tinh thấy lạ khi người phụ trách nói vậy

“vừa rồi có người tố cáo người gian lận, cầm lấy cầu thủy tinh” nói xong Tạ Tinh đi đến cầm lấy quả cầu thủy tinh

Vừa cầm lên Tạ Tinh thấy cảnh tượng cậu đưa túi trữ vật cho người phụ nữ

Trúng kế rồi

Là ai mưu đồ hại cậu? Tạ Tinh tưởng là mang theo mặt nạ, tuyệt đối sẽ không có người nhận ra. Nhưng cậu biết rõ kẻ bày mưu tính kế kia chắc chắn là người quen, dù sao thì lần này cũng thu nhận 1000 người, cũng không phải số lượng quá ít, dù người đó có cố tình hãm hại cậu cũng không chắc sẽ được lọt vào trong mà

Cho nên chắc hẳn người này có thù với cậu

Người đầu tiên Tạ Tinh nghĩ tới đó là Kỳ Minh, Kỳ Minh cũng là người của Thiên Tử cốc, chuyện cậu rời khỏi Thiên Tử cốc khẳng định hẳn cũng biết, hơn nữa hẳn đã âm toán cậu 1 lần

Nếu như là Kỳ Minh, thì âm mưu của hẳn chính là không cho Tạ Tinh lấy được ngọc bài của La Thiên học viện rồi sau đó ở trong Man Cổ bí cảnh giết chết cậu

Nhưng mà Man Cổ bí cảnh lớn như vậy, Kỳ Minh sao có thể tìm được cậu? Không đúng, lúc Tạ Tinh đến đây không có đeo mặt nạ? Nếu như là hẳn, hẳn nhất định đã theo dõi cậu từ trước

Hắn lưu lại ký hiệu trên người Tạ Tinh, chắc chắn là như vậy, nhưng mà ai lại có thể đặt ký hiệu trên người cậu? Lúc cậu ra khỏi Thiên Tử cốc, chỉ tiếp xúc với 3 người, là Ôn Lôi, Hàn Sơn và Lý Khai

Ôn Lôi chắc chắn sẽ không giúp Kỳ Minh, vậy Hàn Sơn và Lý Khai?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Man Cổ bí cảnh

Tạ Tinh biết mình đã bị trúng kế, nhưng mà dù là Hàn Sơn hay Lý Khai làm thì cậu cũng đều không vui, dù gì hai người cũng là bạn của cậu, ở Cừu Thần đại lục, Tạ Tinh có rất ít bạn, nên rất trân trọng tình bạn, thế mà bị bạn hãm hại trong lòng thật rất khó chịu

Nhưng dù là ai âm toán cậu, thì Tạ Tinh cũng chắc chắn rằng trên người cậu có ký hiệu, quả nhiên dùng thần thức quét qua, phát hiện dưới đế giày có điểm đen, không phải là bụi. Thì ra là ký hiệu trên đôi giày, Tạ Tinh nghĩ đến lúc gặp Hàn Sơn và Lý Khai, lúc đó họ không có cúi đầu xuống, cho nên có thể không phải là hai người họ

Nhưng Tạ Tinh vẫn không hủy đi ký hiệu, cậu muốn biết ai đã hãm hại cậu, loại nợ này nhất định phải đòi lại, nếu như đã làm ký hiệu thì chắc chắn là Man Cổ bí cảnh nhất định hẳn sẽ đi vào

Từ lúc cậu biết được sự tồn tại của Man Cổ bí cảnh, Tạ Tinh cũng không quan tâm gì đến chiêu sinh của La Thiên học viện, chỉ cần có số lượng lớn linh thảo, cậu có thể tự luyện chế rất nhiều đan dược sau này tu luyện sẽ không có vấn đề gì nữa

Một khi trở thành nhị tinh, cậu có thể luyện đan dược để kiếm tinh thạch mua một ít tài nguyên tu luyện, với lại nghe nói là ở La Thiên học viện có một tàng thư các, ở đó chỉ cần có tinh thạch thì có thể vào đọc

Cậu đi La Thiên học viện chủ yếu là học căn bản kiến thức tu tinh, nếu như có thể đi vào tàng thư các thì cậu cũng đã đạt được mục đích, không nhất định phải vào học

Nhưng mà ngọc bài ở Man Cổ bí cảnh cậu nhất định phải có được, nếu như cậu không có ngọc bài của La Thiên học viện, cậu cũng có thể đi mua một cái khác, nhưng đó không phải cách ưu tiên của Tạ Tinh, cậu muốn một ngọc bài có thể đưa cậu ra ngoài lúc nguy hiểm, ngọc bài này giống như bùa bảo mạng vì ở trong Man Cổ bí cảnh chắc chắn sẽ rất nguy hiểm

Tạ Tinh tìm một nơi yên tĩnh, bố trí một pháp trận ẩn tàng, lấy ra ngọc bài của Lý Thiếu Nghiệp. Quả nhiên tìm được một ấn ký hiệu, Tạ Tinh nhanh chóng hủy đi

Khi lấy ngọc bài đi báo danh, quả nhiên rất dễ dàng có được một vị trí báo danh, ngoài ra còn có một ngọc bài dùng để di chuyển. Cậu chỉ cần đưa tinh lực vào ngọc bài là được, lấy được ngọc bài Tạ Tinh thở dài, nếu biết đơn giản như vậy thì đi thi làm gì

Bây giờ có được ngọc bài của La Thiên học viện, còn có "Tinh Độn", Tạ Tinh chỉ cần cẩn thận một chút thì có thể bảo toàn tính mạng rồi

Tuy hao phí 1 vạn tinh thạch, nhưng Tạ Tinh càng khó chịu vì bị trùng kế, nếu thấy người phụ nữ đó chắc chắn sẽ đòi lại công bằng

Ba ngày sau, Tạ Tinh đi theo nhiều tu tinh giả đến Man Cổ bí cảnh. Man Cổ bí cảnh ở biên giới của Tây Tàn châu và Đường châu, ở trước cửa có một trận pháp di chuyển rất lớn, mỗi lần có thể đưa gần 1 nghìn người đi

Còn chưa bắt đầu vào Man Cổ bí cảnh, nhưng xung quanh đã có rất nhiều người bán bản đồ Man Cổ bí cảnh, Tạ Tinh cũng mua mấy cái tham khảo, cũng không giống nhau, nếu không phải bản đồ là giả thì chỉ có thể là Man Cổ bí cảnh quá rộng lớn

Nhưng lần này đi vào Man Cổ bí cảnh chỉ có 3 tháng, một khi đủ thời gian thì lập tức bị đưa ra. Không biết có liên quan gì đến ngọc bài trong tay không, nếu đủ thời gian dù ở nơi nào thì cũng bị cưỡng chế rời khỏi

Qua 2 ngày sau, lúc trận pháp di chuyển khởi động, Tạ Tinh lấy ngọc bài trên tay cùng các tu tinh giả khác đi vào, thông qua trận pháp, gần mấy vạn tu tinh giả được đưa vào, nhưng lúc Tạ Tinh đi vào xung quanh đều không có người

Có một loại linh khí tràn vào người làm cho Tạ Tinh cảm thấy rất là thoải mái, cậu thậm chí muốn ở đây tu luyện 3 tháng, linh khí hùng hậu như vậy, Tạ Tinh cũng nghĩ có phải là linh khí ở ngoài được bên trong đây hấp thụ hết rồi không. Tạ Tinh dùng thần thức dò tìm, thấy nơi này rất rộng, nơi cậu đang đứng là một vùng đá vụn, không có linh thảo, cũng không có yêu thú

Tạ Tinh nhanh chóng dùng Ngũ Tiêu rời khỏi, nơi đây không có bảo vật gì cả

Nhưng lúc Tạ Tinh vừa đi ra thì phát hiện có một vườn linh thảo toàn là linh thảo cấp 3. Thiên ảo hoa, Diêm liệt thảo, Tam sắc cô, toàn bộ là linh thảo trăm năm

Một số linh thảo cấp 3 thường sẽ có yêu thú bảo vệ, xem ra Man Cổ bí cảnh quả là một nơi tốt, nhiều linh thảo cấp 3 như vậy cũng không thấy thú thú hộ, quả là may mắn

Tạ Tinh đương nhiên không khách sao mà lấy gần cả trăm đóa để vào bên trong nhẫn

Mục đích chủ yếu của cậu là tìm linh thảo, còn muốn xem coi vận may của mình có thể kiếm được một số di tích của cường giả không. Dù gì đây cũng là nơi thí luyện, chắc chắn sẽ có những cường giả đã tử vong ở đây, với lại linh khí hùng hậu làm cậu cảm thấy rất thoải mái

Linh thảo cấp 5 "Thất tâm đằng"? Tạ Tinh đờ người, lần đầu tiên cậu thấy linh thảo cấp 5, nhưng dùng thần thức dò xét xong cậu lập tức rời khỏi chỗ này, ở đây lại có một con yêu thú cấp 4 bảo vệ, cậu không muốn phải mạo hiểm, dù sao cây linh thảo này cũng không có tác dụng gì nhiều

Nếu như ở nơi khác, Tạ Tinh cũng muốn thử xem có cách nào để lấy được không, nhưng mà ở Man Cổ bí cảnh thì có rất nhiều thứ, không cần phải mạo hiểm với một con yêu thú cấp 4, hơn nữa cậu biết mình không phải đối thủ của nó, nếu như là yt cấp 3 nói không chừng cậu đã thử

Tạ Tinh nhanh chóng dùng Ngũ Tiêu rời khỏi

“Đùng...”

Một tiếng nổ lớn cùng chấn động mạnh truyền đến, Tạ Tinh dùng thần thức để xem thì thấy có 2 tinh sĩ đang đánh nhau, Tạ Tinh đứng một bên nhìn, xem ra là vì một linh thảo cấp 4

Cây linh thảo này Tạ Tinh cũng biết, dùng để chế luyện "Thanh nguyên đơn" tuy có thể giúp tinh tướng trở thành tinh sư, nhưng mà đồng thời cũng là đan dược giúp Tạ Tinh từ nhất tinh thành nhị tinh

Thấy được tầm quan trọng của linh thảo, Tạ Tinh nhanh chóng đáp xuống trực tiếp nói: “cây linh thảo này ta lấy” khẩu khí cực kỳ bá đạo

Hai người tinh sĩ vì mười mấy đóa linh thảo đánh nhau kịch liệt đột nhiên có người đến lấy, liền ngừng tay liên thủ tấn công Tạ Tinh

Tuy Tạ Tinh có thể đợi lúc hai người đánh đến trọng thương mới ra tay, nhưng cây linh thảo rất quan trọng nên cậu không muốn đợi lâu, còn bởi vì cậu không hề để tâm đến hai người tinh sĩ này

Thấy hai người đồng thời tấn công mình, Tạ Tinh liền nhanh chóng phóng ra 5 tia lôi điện, đồng thời bồi 8 phát "Tinh Dao". ở đây không cần phải ẩn tàng thực lực mà phải đánh nhanh thắng nhanh

“Rẹt rẹt” một tiếng vang truyền đến, pháp khí hộ thân của 2 tinh sĩ đã bị tia điện đánh vỡ, vốn đang ra đòn công kích Tạ Tinh liền thu chiêu để phòng thủ, 8 phát "Tinh Dao" làm hai tinh sĩ nhận ra, họ không phải đối thủ của người trước mắt

Hai người tinh sĩ lập tức bỏ chạy, ngay lúc Tạ Tinh đang muốn ra tay thì dừng lại, nhanh chóng thu thập linh thảo. Vì cậu cảm thấy có người đang đi đến, tuy bí cảnh rất lớn, nhưng dù gì lần này vào hơn mấy vạn người với lại cậu đeo mặt nạ không sợ bị nhận ra

Tạ Tinh nhanh chóng cất vào mười mấy cây linh thảo, ba người đã đáp xuống trước mặt Tạ Tinh

“Lấy linh thảo và túi trữ vật giao ra đây,rồi biến khỏi nơi này” một tinh giả trẻ tuổi nói với Tạ Tinh

“Người đang ăn cướp sao?” Tạ Tinh nhìn 3 tu tinh giả, 1 người là tinh giả, 2 người tinh sĩ trung kỳ. Tuy cậu vừa đuổi người khác đi, nhưng mà vị trí bây giờ của cậu rất giống họ

“haha, vậy người thấy sao? Chúng ta là nhóm 3 người chuyên cướp giật, biết điều một chút đi” người tu tinh giả cấp tinh sĩ nói, không ngờ Tạ Tinh chỉ là một tinh giả mà dám nói như vậy

“hừ” Tạ Tinh không nói tiếng nào, nếu như ban nãy cậu bỏ qua cho 2 tinh sĩ vì muốn nhanh chóng thu thập linh thảo thì bây giờ đã không có chuyện gì nữa rồi, cậu không có lý do gì phải làm theo lời của 3 người này

Thấy lôi điện trên tay lúc trước còn lưu lại, gắp 3 người này đi đến, không có cần thiết phải nương tay, liền đưa hai tai lên đánh ra lôi điện

Tạ Tinh càng đánh càng thuần thục, hình như không quan tâm 2 người tinh sĩ đang chống cự lôi điện, thậm chí người tinh giả lúc nãy đã bị lôi điện nuốt chửng, mà cậu vẫn không ngừng đánh ra lôi điện

Cậu phát hiện tuy tu luyện "Ngũ sắc lôi" nhưng rõ ràng là thiếu kinh nghiệm thực chiến, nếu như đánh nhau sẽ làm cho cậu có thêm không ít kinh nghiệm sử dụng, Tạ Tinh lúc đầu chỉ có thể phát ra 5 đạo lôi điện, bây giờ đã có thể phát ra 6 đạo lôi điện

Nếu như không ngừng tấn công, có thể sẽ hoàn thành được tầng 1 của "Ngũ sắc lôi"

“Đại ca, xin tha mạng, là chúng ta có mắt không trông...” bị lôi điện của Tạ Tinh tấn công dồn dập, chúng không ngừng phòng ngự và cầu xin tha mạng

Tạ Tinh thấy 2 người đã đen thui, nhưng không có ý định dừng tay, bây giờ cậu đang đánh đã tay sao có thể dừng lại

Làm Tạ Tinh cảm thấy ngạc nhiên là những tia lôi điện hay phát ra tiếng vang, thậm chí như là những tia sét đánh, hai tinh sĩ đã sớm bị Tạ Tinh đánh đến nằm xuống đất không biết sống chết ra sao, nhưng Tạ Tinh không có ý định tha cho họ, cậu cảm thấy cách đánh này làm cho lôi điện ngày càng mạnh, thậm chí như vật chất, liên tục tấn công, trước sau cũng hình thành 7 đạo lôi điện

Nhưng Tạ Tinh thấy 2 tinh sĩ đã mất đi khí tức, cậu lập tức dừng lại nếu đánh tiếp sẽ phá hỏng túi trữ vật

"Ngũ Sắc lôi" quả là món đồ tốt, không chỉ lợi hại mà tiêu hao tinh lực cũng ít, nếu như không có lôi tinh nguyên cũng như không, may mà cậu đã lấy được "Lôi Linh quả" tức là công pháp của "Ngũ sắc lôi" không đủ

Tạ Tinh bây giờ rất mong đợi đạt được tầng 2 của nó, thu thập lôi điện tự nhiên để tu luyện, tăng uy lực

Lấy được 3 túi trữ vật, bên trong có rất nhiều linh thảo cấp 2 và cấp 3 lại là một gia tài lớn nha

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: #39;Tam mục hầu#39; hung hãn

Hai ngày sau, Tạ Tinh vừa thu thập linh thảo, vừa tu luyện "Ngũ sắc lôi", bây giờ Tạ Tinh đã có thể phát ra 8 tia lôi điện

Nhưng mà những cuộc tranh đấu ngày càng tăng cao, Tạ Tinh cũng cảm nhận được bầu không khí đầy sát khí này, cũng đi xem thử xem có những món cậ cần không, nếu như không có hứng thú thì lập tức rời đi. Nếu như có hứng thú như là những linh thảo quan trọng thì sẽ tham gia tranh đoạt

Tạ Tinh đang dùng chân bên bờ hồ, nhìn chăm chăm vào mười mấy cây linh thảo, lại là linh thảo cấp 5 "Châu hoàn hoa" nhưng mà có 1 con yêu thú cấp 4 bảo vệ. Nếu như linh thảo thường thì thôi, nhưng "Châu hoàn hoa" thì Tạ Tinh nhất định phải có được

Vì "Châu hoàn hoa" là linh thảo chủ yếu để luyện chế "Mạc linh đan", "Mạc linh đan" không chỉ là lúc Tạ Tinh lên nhị tinh cần đến, mà còn có thể giúp tinh sư tấn cấp tinh tông, hiệu quả còn hơn cả "Mạc nguyên đan". Có thể nói là vật vô giá

Tạ Tinh tuy không cần phải lo lắng về việc tinh sư lên tinh tông, nhưng mà từ nhị tinh sơ kỳ đến trung kỳ thì cần loại đan dược này, với lại "Mạc linh đan" đối với nhị tinh trung kỳ đến hậu kỳ cũng còn có hiệu quả tu luyện

Con yêu thú cấp 4 đang bảo vệ "Châu hoàn hoa" là Tam mục hầu

Ngay lúc Tạ Tinh đang suy nghĩ làm sao để đối phó với "Tam mục hầu", vài món pháp khí phi hành từ xa bay đến, có 3 người tu tinh giả đồng thời xuất hiện

"Ý, "Châu hoàn hoa"? Không ngờ lại có linh thảo trân quý này ở đây, còn có tuổi thọ 1000 năm nữa" người đàn ông trung niên nói, xem ra là một người có hiểu biết

"Có yêu thú cấp 4 "Tam mục hầu" đang nhìn chúng ta, nếu đi thêm 1 bước thì nói không chừng "Tam mục hầu" sẽ công kích" người tinh sĩ đứng sau nhận ra được "Tam mục hầu", hấn đối với "Tam mục hầu" thì cũng rất dè dặt

"sợ cái gì, chúng ta có 3 người, hết 2 người là tinh tướng, vậy giết một con "Tam mục hầu" chắc được mà, "Châu hoàn hoa" ở đây có đến gần 10 đóa, nếu như có được thì sẽ là một gia tài lớn, sau này còn có cơ hội trở thành tinh sư" một người thân hình nhỏ bé nói

Tạ Tinh nhìn thấy 3 người này thì lập tức núp qua một bên, có 2 tinh tướng và 1 tinh sĩ đỉnh phong, nếu như đánh nhau thì cậu cũng không sợ, nhưng mà muốn thắng cũng rất khó. Theo như Tạ Tinh thấy thì tốt nhất để 3 người họ đánh với "Tam mục hầu" rồi sau đó cậu ra xử lý hết

3 người này không phải là 2 người tinh sĩ gặp lúc trước, cậu có thể đứng ra nói chuyện, nhưng nếu là 3 người kèm theo "Tam mục hầu" thì cậu không ngóc đến nỗi đi đối đầu với hết thấy bọn chúng

Ba người nhìn nhau rồi gật đầu, rõ ràng là chọn phương án ra tay, vì báu vật này thật sự rất quý giá

Thấy 3 người tiến gần, yêu thú cấp 4 "Tam mục hầu" liền hung hãn hống một tiếng, rõ ràng là cảnh cáo 3 người đừng đi vào địa bàn của nó

"lên" người tinh tướng đáng nhỏ con hô to, một đạo thanh quang phát ra, Tạ Tinh cũng bất ngờ không biết là tinh kỹ gì

Nhưng rất nhanh đã hiểu, người tinh tướng này là một mộc hệ tu tinh giả. Lúc thanh quang tiếp cận đến "Tam mục hầu" thì lập tức chia làm hai sợi thanh đằng, quấn lấy "Tam mục hầu", nhưng nhanh chóng bị "Tam mục hầu" phá vỡ, Tạ Tinh nghĩ thầm những chiêu thức này chỉ đẹp mắt nhưng không thực dụng thì đánh cái gì

Nhưng nhanh chóng 2 sợi thanh đằng liền biến thành 4 sợi rồi thành 8 sợi, vây quanh "Tam mục hầu", Tạ Tinh liền nghĩ, quả là tinh kỹ lợi hại

Không chỉ có người đàn ông thấp bé động thủ, 2 người kia cũng bắt đầu ra tay

"Hú..." một tiếng hống phát ra, những sợi thanh đằng không ngừng đứt, thanh đằng chỉ có thể trói lấy "Tam mục hầu" được vài giây mà thôi

Người tinh tướng còn lại, trong tay sử dụng một cây Nguyệt Nha đao là một hạ phẩm bảo khí

"ầm" một tiếng, thanh đao chém trúng "Tam mục hầu", trên người "Tam mục hầu" xuất hiện một vết thương không sâu lắm

Tạ Tinh kinh ngạc vô cùng, cậu lần đầu thấy được trận chiến của yêu thú cấp 4, không ngờ chưa kịp ra tay chỉ phòng ngự thôi mà đã mạnh mẽ như vậy rồi

Người tinh sĩ đỉnh phong thấy được 2 tinh tướng động thủ, cũng không chậm trễ mà sử dụng phi kiếm đâm vào mắt "Tam mục hầu", đồng thời sử dụng 2 hỏa phù bay đến

"Tam mục hầu" đã rất là phần nộ, liền mở miệng ra, mấy chục đạo hỏa quang phát ra, rồi đột nhiên nhảy lên đánh 3 người tu tinh giả

"Nhốt nó lại" người tinh tướng cầm tấm khiên lên đỡ lại đạo quang hỏa, đồng thời phát ra một lá phù mang hàn khí cực lạnh

Tạ Tinh từ xa đã cảm thấy được uy lực khủng bố của tấm phù, thấy người tinh tướng lấy ra, xem ra là một loại phù công kích cực kỳ lợi hại, cậu khẳng định không đỡ lại được lá phù này

Người tinh tướng thấp bé sau khi chống đỡ đạo hỏa quang, sắc mặt trắng bệch, lập tức phát ra đạo thanh quang, muốn trói "Tam mục hầu" lần nữa. Tạ Tinh thấy nét mặt của hắn thì biết sử dụng kỹ năng này khiến hắn rất khó chịu

Người tinh sĩ vì đứng ở phía sau nên khi "Tam mục hầu" phóng hỏa quang có thể kịp thời né tránh, không bị trúng đòn

Thanh đằng nhanh chóng trói "Tam mục hầu" lại, nhưng Tạ Tinh nghĩ chỉ có thể trói lại khoảng 2 giây, "Tam mục hầu" sẽ thoát ra được

Lúc này băng phù của người tinh tướng đã hoàn thành, vừa mới thoát khỏi thanh đằng thì băng phù đã hóa thành 1 cây băng tiễn bay đến đánh trúng

Tạ Tinh có thể khẳng định nếu không phải do thanh đằng của người tinh tướng thấp bé thì "Tam mục hầu" đã đi đến chỗ của 3 người mà trực tiếp tấn công

Băng tiễn toàn bộ đánh trúng "Tam mục hầu", nó phát ra tiếng kêu thảm thiết, máu liên tục chảy ra. Tạ Tinh kinh ngạc, băng tiễn có thể đánh xuyên qua lớp da dày của "Tam mục hầu" tuyệt đối là phù cấp 4 trở lên

"Tam mục hầu" khắp người toàn máu, máu nhanh chóng đông cứng lại thành một lớp sương băng, toàn thân bị đông cứng lại

Phù cấp 4 quả nhiên lợi hại? Tạ Tinh không dám khẳng định đó có phải là phù cấp 4 không nhưng tuyệt đối cảm thấy kiêng kỵ, nếu như đánh vào "Tinh Man" của cậu thì khẳng định nó không cản lại được. Xem ra cao thủ ở đây rất nhiều

"Nó bị đông cứng rồi, nhanh chóng tấn công đi" người tinh tướng sắc mặt trắng bệch khi sử dụng băng phù xong liền nói

Sau khi nói xong hắn liền lấy ra cây Nguyệt Nha đao liên tục tấn công tam mục hầu

Người tinh tướng thấp bé đồng thời sử dụng thuật trói, trói "Tam mục hầu" lại. sau đó dùng hạ phẩm bảo khí phi kiếm tấn công

Người tinh sĩ lấy ra một cây cực phẩm pháp khí trường kiếm, xông đến trước mặt "Tam mục hầu", đâm thẳng vào mắt của nó

"hú..." khi người tinh sĩ đâm vào mắt của "Tam mục hầu", đột nhiên "Tam mục hầu" phát ra tiếng kêu lớn, thanh đằng xung quanh từ từ đứt ra

Lớp sương bị vỡ nát vì đòn công kích đó, nhưng những cuộc tấn công liên tục lại không làm cho "Tam mục hầu" tử vong mà ngược lại nó còn phát cuồng hơn, Tạ Tinh cảm thấy sức mạnh sinh mệnh của "Tam mục hầu" quá là cường hãn

Khoảng cách của người tinh sĩ gần với "Tam mục hầu" nhất thấy nó thoát ra, vô cùng kinh ngạc, sau đó "Tam mục hầu" đánh một đòn vào tinh sĩ, hắn tử vong tại chỗ

Thật lợi hại, Tạ Tinh biết được "Tam mục hầu" chỉ tính là yêu thú cấp 4, đồng thời lúc nào cũng có thể tiến cấp yêu thú cấp 5 nếu không sẽ không lợi hại như vậy

"Tam mục hầu" vừa thoát ra, đã giết chết một tinh sĩ, còn 2 người tinh tướng sắc mặt trắng bệch, họ đã dùng hết mọi thủ đoạn không ngờ còn chưa giết chết được tam mục hầu

"Chạy..." người tinh tướng thấy vậy liền nói xong rồi lập tức quay đầu chạy, người tinh tướng thấp bé ném ra một quả cầu đen về hướng "Tam mục hầu", sau đó quay lưng chạy

Hai người nhanh chóng biến mất

"đừng"

Quả cầu đen của người tinh tướng thấp bé ném ra liền phát nổ, giống như một trái bom cán lại "Tam mục hầu". "Tam mục hầu" đã bị thương giờ càng nặng hơn, nhìn 2 người bỏ chạy nhưng không đuổi theo

Tạ Tinh biết ở đây có hơn 10 đóa "Châu hoàn hoa" mà "Tam mục hầu" có lẽ không kiên trì được bao lâu nữa, lúc này chính là thời cơ ra tay

Nghĩ đến đây, cậu không chậm trễ lập tức bay ra, hai tay liên tục đánh ra 9 đạo lôi điện ập đến "Tam mục hầu", đồng thời phát ra 18 phát "Tinh Đao"

"đừng, đừng..."

Những tiếng tấn công liên tục phát ra, làm cho "Tam mục hầu" phẫn nộ

Vốn đã trọng thương, gặp những đòn tấn công như vậy càng không chịu đựng được. Tạ Tinh không dám chậm trễ, cậu biết nếu không cẩn thận thì sẽ bị "Tam mục hầu" phản đòn

Cầm lấy 2 viên Hồi Nguyên đan ăn vào, đồng thời đánh ra liên tục các đòn lôi điện và "Tinh Đao"

Ngay lúc Tạ Tinh chuẩn bị đánh tiếp, một tia lôi tiễn đánh "Tam mục hầu" ngã xuống đất, miệng nó mở ra định phun hỏa quang, Tạ Tinh biết được nên lập tức phản ứng

Không thể nào để nó phun ra được, trong tay dùng hạ phẩm bảo khí phi kiếm, nhanh chóng bay về phía cái miệng đang mở của "Tam mục hầu".

Chương 94: Giao dịch

Vốn đã không còn sức lực, "Tam mục hầu" như chỉ còn một hơi thở, đang cố gắng mở miệng bắn ra "Hỏa Quang" thì bị cây hạ phẩm phi hành bảo khí phi kiếm của Tạ Tinh đâm thẳng vào cổ họng.

Một tiếng hét lên, cuối cùng thì "Tam mục hầu" cũng chịu không nổi, lăn đùng xuống đất, Tạ Tinh mới yên tâm, xác nhận rằng "Tam mục hầu" đã chết thì mới yên tâm thu lại cây phi kiếm, nhanh chóng thu thập hơn 10 đóa "Châu hoàn hoa" bỏ vào hộp ngọc, lần này phát tài rồi, hôm nay thu hoạch của cậu còn nhiều hơn cả mấy ngày kia cộng lại.

"Ý, lại là yêu thú cấp 4 đỉnh phong 'Tam mục hầu'". Tạ Tinh vừa mới thu thập xong "Châu hoàn hoa", còn chưa kịp xử lý xác của "Tam mục hầu" thì có một người đàn ông mặc áo xám đi đến, rõ ràng, người đàn ông này hiểu biết về yêu thú còn hơn cả Tạ Tinh, chỉ nhìn một cái là biết đây là "Tam mục hầu", ngay cả đẳng cấp cũng biết được.

"'Tam mục hầu' này là người giết chết sao?" người đàn ông đi đến, kinh ngạc nhìn Tạ Tinh và hỏi.

Tinh tướng đỉnh phong, cả người toát lên một cỗ tà khí, làm người khác cảm thấy nguy hiểm. Tạ Tinh nhìn người đàn ông, biết đây là một nhân vật nguy hiểm, cậu chưa chắc đánh thắng hắn. Nhưng cậu cũng không hề sợ hãi, thấy hắn hỏi liền trả lời: "Không sai, là ta giết. Có gì chỉ giáo?"

người đàn ông áo xám chấp tay lại chào và nói: "tại hạ Hà Dữ, có một cuộc làm ăn muốn cùng bằng hữu đây bàn bạc, không biết bằng hữu có hứng thú không?"

Tạ Tinh đi đến trước "Tam mục hầu", dùng một tay cầm "Tam mục hầu" lên, mang nó đến một tảng đá lớn, xem ra chuẩn bị thu thập nguyên liệu trên người "Tam mục hầu". Thấy người đàn ông áo xám hỏi, cậu mới từ từ trả lời: "nói thử xem".

Thấy Tạ Tinh dễ dàng nhấc con con "Tam mục hầu" lên, Hà Dữ thầm tin rằng "Tam mục hầu" chắc chắn là người này giết chết. Có thể giết chết "Tam mục hầu", tuyệt đối người này không kém hơn hắn bao nhiêu, thậm chí còn mạnh hơn, nhưng mà hắn không cảm thấy được dao động tinh lực của Tạ Tinh, rõ ràng là đã ẩn tàng tu vi.

Trời đất bao la, quả nhiên có vô số người có năng lực, ở Tây Tàn châu nếu như nhắc đến tên Hà Dữ, có thể nói là không ai không nể mặt. Thậm chí có người gọi hắn là đệ nhất tinh tướng, tuy Hà Dữ biết đó là nói quá, nhưng hắn rất tự tin với thực lực của mình. Nhưng hôm nay gặp được người có thể giết được yêu thú cấp 4 đỉnh phong "Tam mục hầu", hắn cảm thấy như bị đá kích vậy.

"đưa con mắt thứ 3 của 'Tam mục hầu' cho ta, điều kiện ngươi ra" Hà Dữ không phải không muốn cướp giật nhưng đối với một người có thể giết chết "Tam mục hầu", hắn thực sự không tự tin rằng mình sẽ chiến thắng.

Con mắt thứ 3 của "Tam mục hầu"? Tạ Tinh đối với giá trị của "Tam mục hầu" không có khái niệm, cũng không biết Hà Dữ muốn lấy con mắt thứ 3 làm gì, với lại trong lúc chiến đấu, cậu cũng không phát hiện được thiên phú từ con mắt thứ 3 của "Tam mục hầu". Thấy Tạ Tinh không nói, Hà Dữ biết Tạ Tinh cũng không biết giá trị của con mắt thứ 3 của "Tam mục hầu", cho cậu ra điều kiện làm sao được?

"con mắt thứ 3 của 'Tam mục hầu', có thể hỗ trợ ta tu luyện một loại tinh quyết. Tuy nhiên đẳng cấp càng cao càng tốt, một 'Tam mục hầu' cấp 4 đỉnh phong đã là rất cao, hơn nữa 'Tam mục hầu' rất khó gặp. Ta tìm rất nhiều năm, đây là lần đầu tiên gặp được nó. Nếu như ngươi muốn tinh thạch, ta có thể đưa ra 80 vạn hạ phẩm tinh thạch" Hà Dữ biết nếu không giải thích thì người trước mặt tuyệt đối không có hứng giao dịch.

Nghe Hà Dữ nói, Tạ Tinh đã không có hứng thú với "Tam mục hầu", có thể tinh quyết đó lợi hại nhưng cậu lại không có, dù biết cũng không làm được gì. Tuy "Tam mục hầu" đẳng cấp không thấp nhưng trong mắt Tạ Tinh cũng không phải rất cao. Nhưng nếu cậu kết thành nhị tinh, thì "Tam mục hầu" sẽ không có sức uy hiếp gì đối với cậu.

"tinh thạch ta không cần..." Tạ Tinh bây giờ đã có rất nhiều tinh thạch, với lại còn là một nhị phẩm luyện đan sư, giờ cậu đối với tinh thạch không có hứng thú lắm.

"vậy ngươi cần cái gì? linh thảo hay nguyên liệu?" Hà Dữ nghe Tạ Tinh nói không cần tinh thạch, trong lòng có chút nôn nóng, nếu như người này không đồng ý, hắn thật sự muốn cướp, nhưng nói không chừng sẽ thiệt hại nhiều hơn, ở nơi đây liều mạng không phải là một chuyện tốt.

"ngươi sao biết được 'Tam mục hầu' là yêu thú cấp 4 đỉnh phong?" Tạ Tinh rất muốn biết người này sao mà khẳng định được như vậy. cậu chỉ thấy "Tam mục hầu" là yêu thú cấp 4, nhưng muốn biết có phải đỉnh phong hay không, quả thật không thể, muốn biết phải giao đấu qua mới biết, nhưng Hà Dữ chỉ nhìn từ xa đã biết.

"vì ta là người của Thần Khí tông, đối với những nguyên liệu trong thiên hạ có một cảm giác rất nhạy bén, dù là nguyên liệu yêu thú hay là khoáng thạch, cơ bản cũng không qua mắt được ta" Hà Dữ ngạo mạn nói, đối với nguyên liệu, nếu như nói có người còn có thể qua mắt được Thần Khí tông, hắn tuyệt đối không tin.

Thần Khí tông? Tạ Tinh cũng là lần đầu nghe nói đến môn phái này, nhưng nghe tên rất giống một tông môn luyện khí

đột nhiên Tạ Tinh nhớ đến một việc, lấy ra một cây côn sắt đen nói: “ngươi có biết thứ này không?”

Hà Dữ cầm lấy cây côn sắt trên tay Tạ Tinh, nhìn qua nhiều lần mới nói: “đây chắc là một nguyên liệu có thể cách li thần thức, tuy ta không biết bên trong là gì, nhưng có thể cách li được thần thức thì chắc chắn là quý báu vô cùng

Loại nguyên liệu bên ngoài rất giống Vô Linh Giao, nhưng có chút không đúng, loại nguyên liệu này chắc phải dùng những hỏa diễm đặc biệt mới có thể đun chảy

Tạ Tinh mặt không biểu cảm nhận lại cây côn sắt, nhưng trong lòng lại thấy vui mừng, quả nhiên là không bình thường, chỉ là không biết thần thức của mình lên màu xanh thì có thể dung luyện được không

“ngươi có thứ gì?” Tạ Tinh đột nhiên hỏi

Tuy không thích cách giao dịch của Tạ Tinh, nhưng mà Hà Dữ đối với "Tam mục hầu" vô cùng xem trọng, liền lấy ra mười mấy hộp ngọc ra

linh thảo cấp 4 "Âm chi", linh thảo cấp 5 "Thất tâm đằng" linh thảo cấp 5 "Tử bối thanh la" ... "Diệu tinh thạch", "tuyệt xa"... một đồng linh thảo và khoáng thạch, làm cho Tạ Tinh cảm thấy Hà Dữ ở đây có thu hoạch rất tốt

Cây linh thảo cấp 5 "Thất tâm đằng" lúc trước cậu từ bỏ, không ngờ lại bị Hà Dữ lấy được, xem ra hẳn đã xử lý con yêu thú, người này quả nhiên là cường giả

Tạ Tinh nhìn qua linh thảo cấp 5 "Tử bối thanh la", "tuyệt sa". Tạ Tinh biết giá trị của hai món đồ này, giá trị của chúng so với "Tam mục hầu" còn cao hơn

"Tử bối thanh la" là nguyên liệu để luyện "Tử mộng đan", không chỉ giúp Tạ Tinh xung cấp nhị tinh hậu kỳ và đỉnh phong, mà còn giúp tinh tông lên tinh vương, có thể nói là một bảo vật hiếm. "tuyệt sa" là vật để luyện chế Vô Danh

Con mắt thứ 3 của "Tam mục hầu" có tác dụng cao như thế? Hà Dữ lấy loại linh thảo này để trao đổi. Hay là hẳn không biết tác dụng của "Tử bối thanh la"? Nhưng Tạ Tinh nhanh chóng phủ định suy nghĩ của mình, hẳn chắc chắn biết nhưng mà hẳn tuyệt đối không chỉ có 1 đóa "tử bối thanh la"

Nghĩ đến đây Tạ Tinh liền cười nhẹ nói: “"tử bối thanh la" và "tuyệt sa" ta đang cần, chỉ là hơi ít chỉ có 1 đóa”

Hà Dữ trong lòng chảy máu, 1 đóa có thể luyện ra "Tử mộng đan" mà còn chê hơi ít, nhưng nhìn qua "Tam mục hầu", hẳn cần rằng lấy thêm 1 đóa ra

Tạ Tinh lắc đầu nói: “5 đóa "Tử bối thanh la" thêm tuyệt sa, cả con "Tam mục hầu" cho ngươi”

“không được, nhiều nhất 3 đóa, ngươi phải biết nếu đem ra ngoài có thể gây chấn động Tây Tàn Châu” Hà Dữ kiên quyết nói

“Nếu như vậy, xem như ta chưa nói gì” Tạ Tinh cười nhẹ, tiếp tục thu thập nguyên liệu từ "Tam mục hầu"

“được, ta đồng ý, cho ngươi, đây là 5 đóa "Tử bối thanh la” Hà Dữ không ngờ được có 1 ngày mình dùng 5 đóa "Tử bối thanh la" đi đổi một con yêu thú cấp 4

Tạ Tinh gật đầu, không chậm trễ cầm lên 2 món đồ, "tuyệt sa" là nguyên liệu chính để luyện chế Vô Danh dĩ nhiên là không thể bỏ qua

Thấy Hà Dữ đau lòng như vậy, Tạ Tinh xem ra hẳn đã có hơn mười mấy đóa nhưng cũng thấy tiếc, xem ra thực lực của Hà Dữ cũng có thể thấy được từ số lượng linh thảo và đẳng cấp của nó

Tạ Tinh thỏa mãn rời khỏi bờ hồ, nhưng mà nụ cười lập tức bị ngưng đọng lại, trên miệng cười nhẹ, quả nhiên đến rồi

Có hai tinh sĩ đi theo sau cậu, với thần thức mạnh mẽ của cậu thì biết được một người là Kỳ Minh, quả nhiên là hắn, nhất định đã theo ký hiệu mà tìm được cậu

Tạ Tinh từ từ bay đi, đang nghĩ làm sao để trước khi Kỳ Minh phát động ngọc bài mà giết chết hắn. Một tiếng thú kêu phát ra, Tạ Tinh dừng lại, lại là một con yêu thú cấp 2 "Độc giác ngư", món đồ quý nhất trên người nó là cái sừng, nếu như là cấp 3 hay cấp 4 thì nói không chừng Tạ Tinh đã ra tay, nhưng mà cấp 2 thì Tạ Tinh không quan tâm

Nhưng lúc này Tạ Tinh thu lấy Ngũ Tiêu, dùng một cây đao thượng phẩm pháp khí đánh qua, đồng thời sử dụng một trung phẩm pháp khí khiến tròn

Ngay lúc đang chậm rãi chiến đấu với "Độc giác ngư", thấy một người tu vi thấp hơn nó tấn công, không thể nhẫn nại, cây đao của Tạ Tinh vừa mới tiếp xúc thì bị độc giác ngư tông bay ra

Độc giác ngư không bỏ cuộc, nhanh chóng xông đến Tạ Tinh

“Dừng”

“rắc”

Tấm khiên của Tạ Tinh như là một miếng gỗ bị tông nát ra, Tạ Tinh bị đánh văng ra rất xa, không đứng dậy, sắc mặt trắng bệch

“hahaha...” một tiếng cười cao ngạo phát ra

“hại ta tưởng ngươi rất lợi hại, thì là chỉ là một tên tinh giả rác rưởi, yên tâm, con Độc Giác Nguru này lão tử ta giúp ngươi giải quyết” một tiếng nói cao ngạo phát ra, Kỳ Minh đi ra, nhìn thấy Tạ Tinh đang nằm dưới đất liền cười nhạo, như là thấy một con cừu sắp bị giết

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Không ngờ mất tác dụng

Người tinh sĩ đi cùng Kỳ Minh, sử dụng một cây cực phẩm phi chùy, đánh Độc giác nguru một đòn

“dùng”

Độc giác nguru cùng phi chùy va chạm nhau, một tiếng kêu phát ra, Độc giác nguru văng té xuống đất, nhưng nó đã nhanh chóng đứng dậy và bỏ chạy

Tạ Tinh nhìn phi chùy và người tinh sĩ, xem ra tinh lực của người này rất mạnh mẽ, tuy Độc giác nguru thuộc yêu thú cấp 2, khá yếu, nhưng người này chỉ cần 1 đòn cũng đủ chứng minh rằng hắn khá mạnh

Kỳ Minh thấy Tạ Tinh nhìn hắn và người tinh sĩ đi chung liền cười nói: “Tạ Tinh, ngươi không phải rất hống hách sao? Dám đối đầu với ta, xem hôm nay ta đối phó với ngươi thế nào. Ngươi Khai chuẩn bị phi chùy, ta thích xem cảnh đập nát đầu hắn. Hahaha ... xin tha mạng đi, ta đây rất thích xem

Tạ Tinh bình tĩnh nhìn thẳng vào Kỳ Minh: “là Đồng Hàn Sơn giúp ngươi hay là Lý Khai?”

Kỳ Minh thấy ánh mắt bình tĩnh của Tạ Tinh, đột nhiên có cảm giác lạnh sống lưng, trong ánh mắt Tạ Tinh không có sự sợ hãi, chỉ có Cười Nhạo và lạnh lùng

“Ta móc mắt ngươi ra trước...” cây kiếm trên tay của Kỳ Minh còn chưa cầm lên, vừa mới nói được nửa câu đột nhiên dừng lại, hắn cảm thấy có thứ gì đó nắm lấy cổ họng mình, rất đau, toàn bộ kinh mạch trong người đều bị phá hủy, ý thức bắt đầu mơ hồ. Như là một cây trầm...

Sau đó hắn thấy trước mắt có vô số tia lôi điện màu lam, nhưng những lôi điện không đánh đến hắn mà là đánh đến chỗ Ngụy Khai. Đây là cái gì? Tiếp đến Kỳ Minh thấy sau lưng của mình, sau đó là một màu đen vô tận ... Tạ Tinh nhìn Kỳ Minh, không trả lời mà trực tiếp động thủ, lập tức phóng ra "Vô ảnh khiết vĩ châm" đồng thời đánh ra 5 phát lôi điện và 10 phát "Tinh đao" chém đến Ngụy Khai

Dù không đánh lên, Tạ Tinh vẫn có thể giết được hai người, nhưng mà Tạ Tinh sợ họ sử dụng lệnh bài trong tay, nếu như đã ra tay thì tuyệt không cho họ cơ hội đó

Kỳ Minh bị Tạ Tinh dùng một đao chém ngay cổ, Ngụy Khai thậm chí chưa phản ứng kịp, không ngờ tên tinh giả ngồi dưới đất lạnh lại mạnh đến thế. Vô số lôi điện và "Tinh đao" đã xé nát phòng ngự của hắn, đừng nói là kích hoạt ngọc bài, ngay cả thời gian phản ứng cũng không kịp thì đã bị Tạ Tinh đánh chết

Tạ Tinh với tu vi ngang ngửa Tinh tướng, đánh lên 2 tinh sĩ, vốn không hề tổn chút sức lực nào cả

Đúng từ xa nhìn, Hà Dự thấy khí thế của Tạ Tinh, liền kinh ngạc, may mà không gây xung đột với người này, không ngờ lại lợi hại đến thế, chỉ mấy giây mà đã giết chết 2 tinh sĩ. Thấy Tạ Tinh đang thu thập hiện trường, Hà Dự lập tức bỏ trốn

Tạ Tinh nhìn vào chỗ Hà Dự biến mất, không làm gì, Hà Dự tuy thấy cậu giết chết 2 người tinh sĩ, nhưng Tạ Tinh xem ra hắn không quen biết Kỳ Minh, nên cậu cũng không sợ. Với lại cậu biết mục đích đến đây của Hà Dự, hắn không nỡ từ bỏ 5 đóa "Tử bối thanh la" mà thôi

Lấy được túi trữ vật của Kỳ Minh và Ngụy Khai, Tạ Tinh thấy rất thỏa mãn, bên trong có số lượng lớn linh thảo cấp 3, còn có một ít linh thảo cấp 4, quả nhiên cách làm giàu nhanh nhất là đi cướp giật

Tạ Tinh cũng không tiếp tục tra hỏi Kỳ Minh, có thể vì sâu trong thâm tâm, cậu vốn không muốn biết đáp án

.....

Một người thanh niên sắc mặt trắng bệch, sau khi giết tên tinh giả cùng hắn tranh đoạt linh thảo, còn chưa hả giận, lại tiếp tục chém đứt đôi chân của đối phương

Hai người thiếu nữ núp một bên, vô cùng sợ hãi khi thấy được cảnh tượng này, tuy chỉ có 3 ngày, nhưng mà họ đã trải qua những tình cảnh rất nguy hiểm, nơi đâu cũng có cảnh giết người, ở đây vốn không có lý lẽ để nói, chỉ có nói chuyện bằng thực lực mà thôi

Nhưng đây là lần đầu tiên họ gặp phải một tinh sĩ tàn nhẫn như thế, thú vui của hắn là giết người. Sau khi giết xong còn phải dẫm đạp thi thể kẻ thù. “Ninh sư muội, đừng có sợ, chúng ta từ từ rút lui, người này chắc sẽ không phát hiện ra đâu” một người phụ nữ hơi lớn tuổi kéo lấy người thiếu nữ đang run rẩy, nhẹ nhàng nói, muốn từ từ bỏ trốn

“Sao, xem phim xong muốn rời khỏi sao?” Người thanh niên đột nhiên nói với hai người thiếu nữ đang trốn, nọ nọ cười lạnh lùng

“Chúng ta, chúng ta cái gì cũng không nhìn thấy, chúng ta đi rồi...” người thiếu nữ hơi lớn tuổi nói có chút run sợ, muốn kéo người thiếu nữ kia bỏ chạy

“gặp được Thường Sở ta, các ngươi còn muốn bỏ chạy?” người thanh niên cười nhạo nói với 2 người thiếu nữ, khẩu khí lạnh lùng làm người khác cảm thấy sợ hãi

“Ngươi đừng qua đây” người thiếu nữ nhỏ tuổi được gọi là Ninh sư muội nói

“đừng” một tiếng vang lên, người thiếu nữ lớn tuổi đột nhiên phát ra lá bùa màu xám, cô biết giờ chỉ còn cách liều mạng mới có thể trốn được

Lá bùa phát ra đánh vào tấm khiên tròn của người thanh niên, phát ra một lớp sương đen, không ngờ lại không có chút lực sát thương nào

“được rồi, xong chưa” người thanh niên đột nhiên đưa tay lên, bàn tay của hắn không ngừng biến lớn ra, con mắt nhìn qua, đã biến thành một bàn tay to khoảng 5 mét, còn đang phóng to, nếu như là người thông minh thì biết đây là một loại công pháp ngưng tụ tinh lực

Một hồ đen hình thành bàn tay, nhanh chóng đưa đến trước mắt người thiếu nữ lớn tuổi, cô ta sợ đến hết toáng, nhanh chóng lui về sau, nhưng mảnh y phục trước phần ngực đã bị đánh nát ra

Phần ngực cô ta đã bị lộ ra ngoài

Nhưng hai người thiếu nữ không quan tâm đến chuyện này mà lập tức bỏ chạy, người thanh niên này thật quá lợi hại

Người tự xưng là Thường Sở, rõ ràng không phải là người thương hoa tiếc ngọc, sắc mặt không hề thay đổi, chỉ như một con mèo đang đùa với con chuột, nhanh chóng đi lên bắt lấy 2 người

.....

Tạ Tinh vừa xử lý hiện trường xong, đang định đi đến chỗ khác tìm bảo vật, lại thấy một đợt tinh lực dao động truyền đến, theo như kinh nghiệm của Tạ Tinh, chắc chắn lại là những tu sĩ giả vì tranh giành đồ mà đánh nhau

Gặp được những chuyện này, theo như thói quen, cậu sẽ đi xem thử, nếu là đồ tốt thì ra tay cướp còn nếu không thì chạy vòng qua

Tạ Tinh nhìn thấy 2 người thiếu nữ bị truy đuổi, còn có một tên thanh niên, 3 người này cậu đều biết. Người thanh niên này lúc tỷ thí ở La Thiên thành ra tay cực kỳ độc ác, xé xác cả hai đối thủ của mình

Còn hai thiếu nữ một là vị hôn thê của cậu Ninh Ngung, còn một người là Diệp sư tỷ lúc trước cậu đưa Khinh Y về Vân Hà đã gặp qua

Hai người đi chung, Tạ Tinh không thấy kinh ngạc, dù gì người ta là môn phái lớn, muốn liên hệ một người cũng không quá khó

Cho dù không có hảo cảm gì với Ninh Ngung, nhưng mà Tạ Tinh cảm thấy rằng cậu cần giúp một tay, chủ yếu là do cậu có ấn tượng tốt với Ninh Tuyên, còn Diệp sư tỷ cũng không phải quá tệ. Nhưng mà nhìn ngực của cô... cũng có tỷ gọi cảm a

Còn một lý do nữa là Tạ Tinh không thích thái độ của người thanh niên kia

Cậu biết hắn là một tinh sĩ đỉnh phong, nhưng mà đánh thật sự thì Tạ Tinh không hề sợ hắn, nhưng Tạ Tinh là người không thích phiền phức, làm việc càng đơn giản càng tốt

Lúc cậu đi đến chỗ hai người thiếu nữ thì đã tiện tay phóng ra cây "Vô ảnh khiết vĩ châm", nó không chỉ có tác dụng chủ động phá hoại kinh mạch của tu luyện giả, mà còn được Tạ Tinh tẩm thuốc độc lên nữa

“Biến” người thanh niên, thấy có người đến phá hoại cuộc vui của mình, không chậm trễ phóng ra một cây đao nhỏ, lại là một hạ phẩm bảo khí

Tạ Tinh thấy người này cũng giống cậu, vừa mới gặp đã ra tay đánh lén, nhưng thời gian Tạ Tinh ra đòn còn sớm hơn

“Ngươi...” người thanh niên đang đợi cây đao nhỏ đánh trúng Tạ Tinh, đột nhiên thay đổi sắc mặt, nét mặt rất kỳ lạ, chỉ vào Tạ Tinh không nói được lời nào

Không có gì lạ, cây hạ phẩm bảo khí bị "Tinh man" của Tạ Tinh cản lại. Tạ Tinh không cho tên kia cơ hội nào, đưa tay lên phát ra mấy đòn "Tinh đao"

“phụt, phụt...” mấy tiếng

người thanh niên lại bị Tạ Tinh chém đứt tứ chi, nhưng chưa chết, liền nhìn vào Tạ Tinh nói: “người không thoát được...”

Tạ Tinh vốn muốn giáo huấn hắn một chút, thấy hắn nói vậy liền chém ra một đao, kết thúc cuộc đời hắn

Nhặt cây hạ phẩm bảo khí đao nhỏ, Tạ Tinh đi đến chỗ người thanh niên, lấy túi trữ vật ra, nhìn xem quả nhiên là một gia tài lớn, linh thảo, tinh thạch rất nhiều. Còn có một miếng ngọc bội huyền cấp, Tạ Tinh thấy ngọc bội có hơi âm u, chắc là công pháp mà hắn tu luyện, đối với trò này cậu không hề có hứng thú

Thu thập xong đồ, nhìn qua hai người thiếu nữ, Tạ Tinh lắc đầu, một tinh giả hậu kỳ, còn có một tụ nguyên đỉnh phong, chạy đến đây làm gì? muốn chơi đồ hàng sao?

“cô có thể tìm một bộ đồ mặc vào, lúc này sao không dùng ngọc bội để thoát thân?” Tạ Tinh hết cách nhìn vào hai người thiếu nữ, lắc đầu

“A...” Diệp sư tỷ bây giờ mới phát hiện áo của cô đã bị rách, sắc mặt đỏ lên, nhanh chóng quay người lại, lấy một cái áo khác đắp lên

“Vị đại ca này, đa tạ đã cứu chúng ta, ta có dùng ngọc bài nhưng không có hiệu quả” Ninh Ngưng giờ mới lấy lại tinh thần bước lên cảm ơn Tạ Tinh, đồng thời thấy Tạ Tinh tuổi không có lớn mà lợi hại như vậy, trong mắt có thêm một chút ngưỡng mộ và sùng bái

“Đúng rồi, không biết tại sao, ngọc bài của ta cũng bị mất tác dụng” lúc này Diệp sư tỷ mới quay người lại nói

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cừu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Mở tiệm trong bí cảnh

“Sao lại như vậy?” Tạ Tinh nhăn mày, đứng ra là ngọc bài có thể dùng bất cứ lúc nào mà, không thể có sai sót nếu như có sai sót thì sẽ rất nguy hiểm, cho dù là La Thiên tu tinh học viên cũng chưa chắc bình an, nhưng mà sao lại có sai sót?

Tuy cảm thấy kỳ lạ nhưng Tạ Tinh cũng không để ý, đối với cậu mà nói ngọc bài chỉ là công cụ để bảo mạng tốt hơn dù không có thì cũng chẳng sao. Cậu đi vào không phải là muốn bỏ trốn ra ngoài, mà là tìm kiếm linh thảo

“Hai người sao lại ở đây? Đồng môn sư huynh muội đâu?” Tạ Tinh ý thức hỏi

Ninh Ngưng liền nói: “chúng ta đang cố gắng liên lạc, hôm nay đã tìm được vị trí, thì là ở trong một vườn linh dược lớn, bên trong là vô số linh dược cao cấp, rất nhiều người cũng đi đến đó. Máy người đồng môn cũng ở bên trong, chúng ta đang đi đến đó kết quả bị người đàn ông này tập kích, ý, vị đại ca này, huynh quen biết hai người chúng ta à?”

Tạ Tinh lập tức cảm thấy mình đã đi xa quá rồi, cậu đang đeo mặt nạ, nhưng cũng khá dễ nhận dạng, thấy Ninh Ngưng nói vậy Diệp sư tỷ cũng bắt đầu suy nghĩ, cậu liền nói: “không quen biết, ta nghĩ các môn phái không thể nào chỉ phai có 2 người đi vào, tùy tiện suy đoán ra, à, vườn linh dược nằm ở đâu?”

Phát hiện được vườn linh dược, Tạ Tinh liền mừng rỡ nếu không đi thì không phải Tạ Tinh

Hai người thiếu nữ thấy Tạ Tinh nói vậy, cũng không tin, đây là lý do gì, nhưng cũng không dám nói ra. Diệp sư tỷ lập tức nói: “Ta tên Diệp Vy, cảm ơn vị sư huynh đây cứu mạng. Vườn linh dược nằm ở hướng tây bắc 300 mét, theo như ta nghe nói là một môn phái thượng cổ để lại, ở trong có vô số linh thảo quý, rất nhiều người đã đi đến tranh đoạt. theo như vị sư huynh của chúng ta nói ở trong có hơn mấy chục vườn linh thảo nhưng mỗi cái đều có những yêu thú cao cấp bảo vệ và trận pháp phòng ngự. Vì muốn phá trận nên người càng nhiều càng tốt, đây là bản đồ” nói xong Diệp sư tỷ đưa ra một tấm bản đồ

Tạ Tinh cầm lấy bản đồ xem kỹ, nhớ lấy vị trí, rồi trả lại sau đó nói: “nếu vậy thì ta đi trước, tạm biệt”

Nói xong Tạ Tinh đạp lên Ngũ Tiêu, nhanh chóng bay đi, chuyện tốt như vậy cậu không muốn bỏ lỡ

“A...” Ninh Ngưng nhìn lấy bóng dáng Tạ Tinh rồi đi liền hét lên, nhưng Tạ Tinh đã biến mất

“Diệp sư tỷ, hắn...” Ninh Ngưng quay mặt lại muốn nói chuyện với Diệp sư tỷ thì phát hiện cô cũng kinh ngạc nhìn hướng Tạ Tinh biến mất

Cho đến khi Ninh Ngưng đến lay cô thì cô mới bình tĩnh trở lại, đột nhiên nói: “Ninh sư muội, muội có phát hiện rằng bóng hình này rất quen thuộc không?”

“Đúng rồi, muội cũng cảm thấy rất quen thuộc, nhưng mà không nhớ ra là ai” Ninh Ngưng đáp lại

“Tỷ cảm thấy y rất giống vị hôn phu của muội Tạ Tinh, người lần trước đã cứu Khinh Y sư muội?” Diệp Vy nói xong lắc đầu, ngay cả cô cũng không tin được lời nói của mình

Ninh Ngưng suy nghĩ một chút rồi nói: “sao có thể, Tạ Khê không có tình nguyên, với lại ốm hơn nhiều. Không thể nào là hắn, cho dù có tình nguyên, cũng không thể trong vòng 1 năm mà tu luyện đến cấp độ này, nhưng mà, bóng dáng này giống thật a”

Diệp Vy cũng đồng ý: “chắc không phải là hắn, người này không chỉ tu vi cao, còn rất tốt bụng, chỉ là dùng mặt nạ bên không biết mặt mũi ra sao...”

“Diệp sư tỷ, đừng có mà mơ nữa, chúng ta nhanh chóng đi đến chỗ Hòa sư huynh tập hợp, y ưu tú như thế chắc là tinh anh trong những môn phái lớn, nhưng mà Diệp sư tỷ xinh đẹp như vậy, nói không chừng...” Ninh Ngưng đột nhiên cười nói

“Nha đầu chết tiệt...”

.....

Ngũ Tiêu của Tạ Tinh bay rất nhanh, chỉ một lát đã đến được vườn linh thảo, quả nhiên như Diệp Vy nói, ở đây đã có hơn cả nghìn người, còn có những người đang đi đến, chỗ nào cũng đầy thi thể của tu tinh giả và yêu thú

Tạ Tinh thờ dài, ở đây quả nhiên là nói chuyện bằng nắm đấm, chỉ một lời không hợp thì dùng kiếm chỉ vào đối phương. Thật là không biết Ninh Ngưng và Diệp Vy đến đây làm gì

Lúc Tạ Tinh đáp xuống, còn có nhiều người đang chém giết, nhưng mà vườn linh thảo quả nhiên là như Diệp Vy nói, ít nhất cũng mấy chục cái, nhưng mỗi cái đều có trận pháp bảo vệ rất khó phá bỏ

Ngoài những người đang đánh nhau còn có người đang hồi phục tinh lực và có các tổ đội đi phá trận

Ý, Tạ Tinh phát hiện trong đám người đang đánh nhau có người quen, không ngờ là Ôn Lôi, nhưng lúc này tình trạng của cô không tốt lắm, không biết tại sao, ít nhất có 5 người tu tinh giả đang bao vây cô, Ôn Lôi đã đầu tóc rối bù, trên người có nhiều vết rách

Làm Tạ Tinh cảm thấy kỳ lạ là những người xung quanh ngoài những người đang chăm chú vào vườn linh thảo, hoặc là hồi phục tinh lực, hình như không nhìn thấy được tình trạng đánh nhau mà chia thành thành 3 đến 5 người 1 đội, xem ra phần lớn những người này đã tổ đội

Mỗi người đều rất tham lam, nhìn thẳng vào linh thảo trong vườn, Tạ Tinh nhìn sơ qua, bên trong quả nhiên là những linh thảo cao cấp vô cùng trân quý, khó trách những người ở đây nhìn giống đạo tặc

Tạ Tinh nghĩ nếu không giúp Ôn Lôi, đợi thêm lát nữa chắc chắn cô sẽ bị giết

“Hạ phẩm bảo khí, tiểu tử ngươi cũng thật giàu có, mau giao hạ phẩm bảo khí và túi trữ vật ra đây” Tạ Tinh vừa nhìn rõ được tình trạng thì đã bị 3 người tinh giả vây lại, rõ ràng họ đang muốn cướp của Tạ Tinh

Tạ Tinh cười nhẹ, quả nhiên ở đây nói chuyện bằng nắm đấm, giết người không thương lượng. Đang gấp đi giúp Ôn Lôi nên không cần nhiều lời, những lời điện và "Tinh đao" chém ra nhanh chóng bao vây 3 người, đồng thời bộc phát khí tức tinh tướng

“là tinh tướng...” 3 người tinh sĩ biết được thì đã quá muộn, lời điện và "Tinh đao" đã nhanh chóng chém chết bọn họ

Lấy túi trữ vật của 3 người, Tạ Tinh đi về hướng của Ôn Lôi

“Dị loi tinh nguyên tu sĩ?” Tạ Tinh vừa ra tay đã trấn áp nhiều người, dị tinh nguyên bản thân đã có sức chiến đấu cực mạnh, mà loi tinh nguyên còn mạnh hơn cả những dị tinh nguyên khác, đã thế người này còn là tinh tướng, có thể nói là ở đây không có đối thủ. Vừa ra tay đã nhanh chóng giết chết 3 người tinh sĩ thì biết không phải người bình thường

Tạ Tinh thấy nhiều tu tinh giả nhìn mình, liền cười cao ngạo, lúc này cậu phải biểu hiện cao ngạo, nếu không thì linh thảo ở đây sẽ không có phần cậu, với lại bây giờ cậu đang đeo mặt nạ, tin rằng ngoài Ôn Lôi ra không có ai biết được cậu là ai

5 người tu tinh giả đang bao vây Ôn Lôi sớm đã dừng lại, thấy Tạ Tinh đi qua liền cảnh giác cao độ

Tạ Tinh không biết Ôn Lôi đã chịu đựng bao lâu rồi, nhưng mà cậu biết 5 người này có 2 người là tinh sĩ sơ kỳ còn 3 người là tinh sĩ trung kỳ. Xem ra thân thủ của Ôn Lôi rất tốt

Tạ Tinh đột nhiên cười nhẹ, nhanh chóng phát ra 1 đợt lời điện, đánh người tinh sĩ sơ kỳ ngã xuống đất phun ra ngụm máu, xem ra đã trọng thương

“vị tiền bối này, chúng ta 5 người không có thù oán gì, sao lại không nói lý lẽ mà lập tức động thủ?” thấy Tạ Tinh đánh 1 người gục xuống, 4 người còn lại phần nộ nhìn Tạ Tinh, nhưng không dám động thủ, Tạ Tinh vừa mới ra tay thì đã giết chết 3 người tinh sĩ ở ngay trước mặt mọi người

“Không thù không oán, không lẽ ta có thù oán với các người, các người là đạo tặc, chỉ vì ta có được một cây linh thảo mà muốn giết ta, bây giờ còn dám nói câu này” Ôn Lôi không biết người giúp mình là ai nhưng nghe thấy câu nói của bọn họ liền phần nộ

Tạ Tinh nhìn vườn được, quả nhiên đã có 1 vườn bị phá giải trận pháp, bên trong đã không còn linh thảo, xem ra Ôn Lôi có được cây linh thảo trong đó

nên bị cướp giật, cậu liền cười nói: “Lão tử ta thích, thì sao? Vị tỷ tỷ này rất xinh đẹp, ta muốn giúp thì sao, các người không phục sao?”

Người tinh sĩ vừa nói cũng cứng họng, đúng vậy, người ta muốn giúp người thì hẳn làm gì được

“Tiền bối, là chúng ta sai. Đây là mấy đóa linh thảo mà chúng ta có được, công nạp cho tiền bối” nói xong người tinh sĩ trung kỳ lấy ra mười mấy đóa linh thảo đưa cho Tạ Tinh

Những người còn lại cũng lấy linh thảo ra để trước mặt Tạ Tinh

Tạ Tinh thấy họ biết điều, cũng không định giết người, lúc này lướt ra oai thì cũng không cần phải giết người. Tạ Tinh nhắng mày. Thấy Tạ Tinh nhắng mày, 5 người tinh sĩ liền bổ sung thêm một chút linh thảo, trong lòng cảm thấy khó chịu

Thấy linh thảo đã có gần trăm đóa, Tạ Tinh mới nhận lấy, từ từ nói: “những linh thảo này các người không cần sao, ày da, các người thật là lãng phí, đúng lúc ta nhặt được, vận khí, vận khí a” 5 người tinh sĩ nghe được Tạ Tinh nói vậy liền cảm thấy khó chịu, trong lòng muốn xông lên đá Tạ Tinh một phát bay đi luôn. Lúc này Ôn Lôi đã nhận ra Tạ Tinh, thầm kinh ngạc, cô biết Tạ Tinh bất phàm nhưng không ngờ lại lợi hại đến vậy

Ôn Lôi còn chưa phản ứng, Tạ Tinh đã đi đến nói: “ta thấy tỷ tỷ có vẻ hơi đơn độc, chúng ta có thể hợp tác làm ăn được không?”

Đã nhận ra là Tạ Tinh, Ôn Lôi lập tức mừng rỡ đồng ý, nếu như kiếm không được người tổ đội thì chỉ có con đường chết, nếu không thì phải rời khỏi nơi này. Xem vị sư huynh của Thiên Tử có chết thảm, Ôn Lôi cũng cảm thấy khó chịu, nếu như Tạ Tinh không đến, cô cũng không dám ở lại, nơi đây bảo bối nhiều nhưng phải có thực lực mới được

“Được, nếu như cô đồng ý thì chúng ta sẽ ở đây mở tiệm” Tạ Tinh đột nhiên cười với Ôn Lôi, xem chút đã dọa Ôn Lôi sợ đến ngã ngồi xuống đất

“Mở tiệm? Ở trong bí cảnh mở tiệm?” nếu như không phải Ôn Lôi nhìn thấy Tạ Tinh vừa giết chết 3 người tinh sĩ thì cô còn tưởng cậu nói đùa ấy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Hoa Hạ được điểm

“Không sai, mở tiệm” Tạ Tinh thấy nhiều người đang ngồi dưới đất hồi phục, ai ai cũng đang tranh thủ thời gian, cười gian xảo nói

Ở đây nhiều người như vậy, đánh nhau là không thể tránh khỏi, chắc chắn thế. Hơn nữa phá được trận thì phải đánh bại yêu thú, cũng cần tiêu hao tinh lực, ở đây rất nguy hiểm, không có tinh lực vô tận, trong tình trạng bị nguy hiểm, nên cậu mở tiệm bán một số đan dược để hồi phục tinh lực, đây là cơ hội làm ăn tốt

Bây giờ ở đây đã có gần hai nghìn người chưa kể những tu sĩ giả đang đi đến, cậu không cần phải phí sức lực phá trận, sau đó cùng những người này tranh đoạt linh thảo

Tạ Tinh bung đến hai tảng đá lớn, rất nhanh đã khắc thành hai cái bàn đá, bày Hôi Nguyên đơn, Minh linh đơn lên bàn, sao đó bày một số pháp khí thậm chí hạ phẩm bảo khí lên

Ding tinh lực ngưng tụ thành một dòng chữ: “Hoa Hạ được điểm bán đan dược hồi phục trăm phần trăm tinh lực, thuốc trị thương còn có nhiều loại pháp khí, bảo khí, chỉ thu nhận khoáng thạch, tinh huyết, tinh kỹ và linh thảo, không nhận tinh thạch

Nhưng còn chưa hết, để đề phòng Tạ Tinh lại bố trí thêm một trận pháp phòng ngự đơn giản

Thấy bảng hiệu đã mở ra, Ôn Lôi lập tức biết được suy nghĩ của Tạ Tinh, trong lòng vui mừng, Tạ Tinh quả nhiên là thông minh, vừa đến liền đề lộ tu vi, kèm theo giết người lập uy, lần 2 tha mạng cho 5 người, nói lên rằng chỉ cần có linh thảo, cậu thậm chí không cần cả mạng sống điều này cho thấy cậu là một người liều mạng

Quả nhiên vừa mở tiệm thì lập tức có rất nhiều tu sĩ giả ào đến, ở đây một bình đan dược có thể bảo vệ mạng sống với lại linh thảo ở đây rất nhiều, ai mà không muốn đổi

Nhưng khi Tạ Tinh hết giá thì lập tức có nhiều tu sĩ giả rút lui, một bình hôi nguyên đơn phải 20 đóa linh thảo cấp 3 hoặc 2 đóa linh thảo cấp 4, hôi linh đơn cần 30 đóa linh thảo cấp 3 hoặc 3 đóa linh thảo cấp 4.

Tuy là dọa mất nhiều tu sĩ giả, nhưng vẫn có rất nhiều người đến mua, Tạ Tinh vốn đã luyện chế sẵn 30 bình đan dược, thế mà rất nhanh đã bán hết 1 nửa

Ôn Lôi kinh ngạc không ngừng nhận linh thảo, trong lòng đã hết lời để nói rồi, hai từ yêu nghiệt đã không đủ để hình dung Tạ Tinh nữa, cậu lấy đan dược cấp 2 tự luyện chế ra, còn là thượng phẩm. Ngoài những đan dược cấp 2 bình thường cậu còn có thể luyện chế được Hôi linh đan gần nhất với đan dược

cấp 3

“Ôn sư tỷ, tỷ xem tiệm, đệ đi luyện đan” Tạ Tinh nhanh chóng xây một căn nhà gỗ đơn giản ở phía sau, sau đó bố trí trận pháp, đi vào luyện đan

Nhìn Tạ Tinh lấy một đồng linh thảo cấp 3 vào luyện đan, Ôn Lôi đã rất kinh ngạc, cậu rốt cuộc là người thế nào?

Linh thảo cấp 3, Tạ Tinh luyện ra không phải là hồi linh đơn, mà là linh nguyên đơn. Đã là đan dược cấp 3 thực sự. Tuy chỉ là linh đơn hồi phục cấp thấp nhất, nhưng khẳng định là đan dược cấp 3

Lãng phí gần cả trăm đóa linh thảo, Tạ tinh cũng thành công luyện ra đan dược cấp 3 Linh nguyên đơn, nhưng giá cả cao hơn hẳn những đan dược hồi phục khác

Tạ Tinh lựa chọn ở đây để thu thập linh thảo là vì muốn chuẩn bị cho chế luyện những đan dược cấp cao, cậu biết ở ngoài không thể cho cậu nhiều linh thảo để tiêu hao như thế. Cậu phải lợi dụng thời cơ ở đây, cậu ở đây có thể vừa chế vừa bán, không chỉ nhanh có linh thảo, còn không cần phải tranh giành. Chủ yếu là linh ngộ kỹ năng luyện đan và không ngừng đề thăng

Bên ngoài Ôn Lôi nhanh chóng bán hết đan dược, Tạ Tinh luyện đan cũng ngày càng nhanh, rất mau lại có một lô đan dược mới được đưa ra. Ở đây rất nhiều người biết cậu là lõi tinh nguyên tu tinh giả, lại là một luyện đan sư. Ít nhất là luyện đan sư cấp 3, ánh mắt tập trung vào ngôi nhà gỗ, trong mắt đầy kính trọng và nể phục

Đắc tội với một luyện đan sư không phải chỉ đơn giản là bị giết chết, đã thế còn là một luyện đan sư cấp 3

Theo thời gian tinh giả đến ngày càng nhiều, hiện trường đánh nhau ngày càng kịch liệt, cũng là vì tranh đoạt linh thảo, hoặc là vì vườn linh thảo. Cũng có một số tu tinh giả nhân thời cơ mà giải quyết ân oán

Nhưng rất ít người có ý định đánh cắp cửa tiệm của Ôn Lôi. Vì ở trong ngôi nhà gỗ không chỉ là một lõi tinh nguyên tinh tướng, mà còn là luyện dược sư cấp 3

Đắc tội với tinh tướng không sao, nhưng mà đắc tội với một luyện đan sư, chỉ cần không giết chết được hắn, thì những chuyện phát sinh với bản thân sẽ liên tục xảy ra

Ôn Lôi vốn rất lo sợ khi bán đan dược, nhưng sau đó thấy những người đến mua đều rất trật tự thậm chí là kính trọng, cô mới yên tâm

Ôn Lôi trong lòng càng kính phục Tạ Tinh, lại cảm thấy may mắn, cô là người đầu tiên phát hiện ưu điểm của cậu. Trước đây cô luôn cho rằng Tạ Tinh không bình thường, bây giờ xem ra không sai

Ôn Lôi làm ăn rất thông minh, không chỉ thu mua bảo khí, tài nguyên, đồng thời cũng bán một số thứ, cũng dùng linh thảo giao dịch, nhưng mà pháp khí thì chỉ thu mua cực phẩm

Tạ Tinh luyện đan ngày càng thuần thực, "Tinh hỏa" cũng ngày càng linh động

Lại một vườn dược thảo bị phá giải, yêu thú cấp 5 tuy lợi hại, nhưng mà không ngừng bị tu tinh giả tấn công cũng không kiên trì được bao lâu, bên cạnh đó cũng có rất nhiều người bị thương. Vào khi tranh đoạt linh thảo thì người bị thương càng nhiều hơn

Sau đó, Hoa Hạ dược điểm của Tạ Tinh và Ôn Lôi ngày càng đông khách, giá cả không ngừng tăng, đến cuối cùng phải lấy ra mấy đóa linh thảo cấp 5 mới có thể đổi được 1 bình "Linh Nguyên đan"

“Lôi sư muội, muội đã đến rồi?” một giọng nói con gái truyền đến

Ôn Lôi đang bận đếm linh thảo, đột nhiên nghe tiếng nói, kinh ngạc đáp lời: “Yên Nhiên sư tỷ, tỷ cũng đến rồi, Thạch sư huynh, Diệu sư huynh cũng đến rồi”

“Lôi sư muội, muội thật to gan, lại dám mở tiệm ở đây, thu mua linh thảo, không muốn sống rồi sao, những người đến đây cho dù mất mạng cũng sẽ quyết trở thành kẻ liều mạng...” Yên Yên Nhiên đột nhiên đi đến chỗ Ôn Lôi nói nhỏ, rõ ràng cô rất lo lắng

Người thanh niên đi cùng Yên Yên Nhiên bước đến, cầm lấy bình "Linh nguyên đơn" mở ra ngửi, liền kinh ngạc nói: “Ôn sư muội, muội bán thượng phẩm đan dược cấp 3 "Linh nguyên đơn"? Nhanh, cho huynh mấy bình, về môn phái huynh trả tình thạch cho

Ôn Lôi khó xử nói: “Diệu sư huynh, thật xin lỗi, đan dược không phải của muội, muội chỉ giúp bán mà thôi, 1 bình đan dược này cần ít nhất 70 đóa linh thảo cấp 3, không bán bằng tình thạch. Nếu như sư huynh không cần gấp thì muội đề nghị...”

“Sao? Lại cao đến vậy? Nhưng mà sư muội, chúng ta là đồng môn, những chuyện như thế chắc sẽ không thành vấn đề, thôi để chúng ta giúp muội bán, thấy được không...” người tên Diệu sư huynh nghe Ôn Lôi nói, sắc mặt khó coi, nhưng rất muốn có đan dược, vì ngọc bài ở đây mất tác dụng đã được mọi người thông báo nên những đan dược cao cấp là vật quan trọng để bảo mạng

“Không thấy sao?” Tạ Tinh đi ra lấy bình đan dược trên tay Diệu sư huynh, lạnh lùng nói

“Ngươi là ai, Diệu Khoan ta lấy đan dược có liên quan gì đến ngươi, đừng nói là của sư muội ta bán, cho dù là của ngươi, ta muốn lấy thì ngươi làm gì

được?” Diệu sư huynh nhìn không rõ tu vi của Tạ Tinh nên tức giận nói

Tạ Tinh cười nhẹ, đột nhiên ra tay nhanh chóng, cầm lấy cổ của Diệu Khoan, rồi nâng hẳn lên: “nếu không phải là kẻ tình Ôn Lôi, bây giờ ta đã giết ngươi rồi, biến...”

Vung tay một cái đã ném Diệu Khoan ra khỏi đám đông

“Mẹ nó, dám lấy thuốc của lòi tình nguyên tiền bối, ta đánh”

Diệu Khoan vừa tiếp đất, lập tức có người lên giúp Tạ Tinh giáo huấn hắn, hơn nữa số người ngày càng nhiều

“Ta cho ngươi lấy đan dược của tiền bối, đánh...”

“cho ngươi mất dạy, đánh...”

.....

“Đừng đánh nữa, đây là sư huynh của ta, mong các vị bằng hữu nương tay” Ôn Lôi thấy nếu đánh tiếp thì mạng của Diệu Khoan chắc cũng không còn nữa, liền đi ra ngăn cản

“Hôm nay nể mặt vị tiền bối bán thuốc, tha cho ngươi”

Diệu Khoan được Thạch Tịnh đỡ lên, mặt sưng như đầu heo, một câu nói cũng không nói hoàn chỉnh được

Yến Yên Nhiên nhìn Tạ Tinh đang đeo mặt nạ, sắc mặt biến đổi liên tục, người này là ai, lại có sức mạnh triệu tập lớn như vậy, cậu còn chưa mở miệng thì người khác đã ra tay giúp. Khó trách mọi người không dám nhiều lời ở đây, Ôn Lôi lại dám, không ngờ cô lại quen được người như thế

“A, Hà Dự tiền bối cũng đến rồi...”

“là Hà Dự nào?”

“Ngu, Tây Tàn "Thiểm điện đao" Hà Dự, ngươi lại không biết là ai”

“A, không ngờ là hắn...”

Rất nhiều tiếng ồn phát ra, một người đàn ông áo xám đi đến, thấy được người đó nhiều người cũng đi lên chào hỏi, xem ra hắn cũng có chút uy danh

“Hà tiền bối, ở đây lại có người ra giá cao để bán đan dược, chúng ta chỉ có thể nhìn từ xa, lỡ nói một lời thì người này liền ra tay giết người, đúng là không biết tôn trọng người khác” một người tinh sĩ nhìn vào tiệm thuốc của Ôn Lôi bán, muốn gây sự

“Biến...” Hà Dự đánh cho tên tinh sĩ đó một đòn, muốn bảo hắn gây chuyện, người này tự cao quá rồi

Vì mình không thích mà muốn mượn tay ta gây sự, một tinh sĩ nhỏ nhoi như ngươi có thể sao?

Nhưng khi đi đến tiệm thuốc của Ôn Lôi, lại thấy giá cả quả nhiên rất cao. Hà Dự cầm lấy bình "Linh nguyên đơn" cười nói: “đan dược này có tác dụng với ta, nhưng ta chỉ có thể theo như giá bên ngoài...”

Hà Dự nói đến đây đột nhiên dùng thần thức quét qua ngôi nhà đằng sau, nét mặt kinh ngạc, quên luôn phải nói tiếp

Ôn Lôi khó chịu nhìn Hà Dự, Hà Dự này cô cũng biết. Nghe nói là Đình phong tinh tướng, nếu như muối phá đám thì hậu quả Ôn Lôi khó mà tưởng tượng

Quả nhiên Hà Dự chưa nói xong thì phía sau lại có thêm mấy người đến kiểm chuyện, cũng giống như tên tinh sĩ lúc nãy bắt nạt với Tạ Tinh, muốn kiểm chuyện với Ôn Lôi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Hồng hách là phải trả giá

Đan dược cấp 3 "Xuất vân đan" đã thuộc hạng cao cấp nhất, thì cần Tam cực thảo "Tam hoàng", "Nham nguyên quả" cũng là những thứ vô cùng trân quý, có thể so với linh thảo cấp 4. Tạ Tinh vừa thử luyện chế nhưng thất bại, trong lòng thấy khó chịu lúc này thần thức của Hà Dự quét qua, hình như muốn kiểm chuyện với Ôn Lôi

Tạ Tinh cười lạnh, không đánh với ngươi, tương ta sợ ngươi sao. Cát lò luyện vào, từ từ đi ra khỏi nhà gỗ

“Thì ra là bằng hữu, haha, ta còn tưởng là ai, không ngờ bằng hữu là một cao thủ luyện đan, bá phúc, bá phúc. Vị sư muội này, ở đây có 4 đóa linh thảo cấp 4, giúp ta lấy 1 bình "Linh nguyên đơn”” Hà Dữ thấy Tạ Tinh sử dụng được lôi điện và giết được yêu thú cấp 4 đỉnh phong Tam Mục Hài, trong lòng đã sớm cảnh giác, không thể vì một bình đan dược mà gây ra mâu thuẫn, Tạ Tinh nhanh chóng giết chết 2 tinh sĩ, hắn thấy rất rõ, tuy nhiên Hà Dữ không sợ cậu, nhưng bây giờ thì khác, người này là luyện đan sư cấp 3, kết giao còn chưa chắc được, sao lại đi đắc tội. Thứ hai là hắn không muốn ở đây cùng Tạ Tinh đánh nhau sống chết một phen như vậy không có lợi ích gì. Người trước mắt hắn không phải là người dễ nói chuyện

Ôn Lôi cũng ngăn người, vừa nãy Hà Dữ định kiểm chuyện, không ngờ Tạ Tinh vừa đi ra, hắn lập tức thay đổi thái độ, không lẽ hắn sợ Tạ Tinh? Không chỉ Ôn Lôi mà những người còn lại cũng vậy, những người đi theo sau muốn thừa cơ đoạt lợi sắc mặt cũng thay đổi, thấy được ánh mắt của luyện đan sư nhìn qua, nhanh chóng lui về sau, sự lợi hại của Tạ Tinh họ đã sớm biết được

Không có Hà Dữ cầm đầu họ đi lên cũng chỉ là tìm chết. Không ngờ "Thiểm điện đao" Hà Dữ lại quen biết một luyện đan sư, thậm chí còn một chút cổ ký

Tạ Tinh thấy mấy người tinh sĩ chạy trốn, liền cười lạnh, cũng không có tình kiểm chuyện, loại người này rất nhiều chỉ ăn hiếp kẻ yếu sợ kẻ mạnh. Nhưng cậu cũng không muốn làm căng với Hà Dữ, liền cười nói: “Thì ra là Hà huynh, không ngờ tốc độ của huynh lại nhanh đến thế, ta vừa mới đến nơi thì Hà huynh cũng đến”

“Haha, không làm phiền bằng hữu làm ăn...” Hà Dữ cười nhẹ, ở đây vườn linh dược rất nhiều, hắn chủ yếu là đi tìm linh thảo, còn người này lại là một luyện đan sư cấp 3, đợi lát nữa kết giao sau

Thấy Hà Dữ mua đan dược xong lập tức đi đến vườn linh dược, Tạ Tinh cũng không quan tâm, tiếp tục nghiên cứu "Xuất vân đan" nếu như có thể chế luyện ra thì có thể kiếm được một số tiền lớn, "Xuất vân đan" là đan dược khá khó luyện, giúp tinh sĩ xung cấp tinh tướng, với lại có tác dụng với Tạ Tinh khi tiến cấp nhất tinh hậu kỳ

Tạ Tinh vừa đi vào, Yến Yên Nhiên và Thạch Tịnh càng kinh ngạc hơn, vị luyện đan sư này là ai? Không chỉ có thể luyện đan dược cấp 3, mà còn làm cho Hà Dữ cảm thấy cổ ký. Ôn Lôi sao có thể quen được kỳ tài như thế

Diệu Khoan đã bắt đầu sợ hãi, hồi nãy vừa mới lớn tiếng với đối phương, giống như vị luyện đan sư nói, nếu không phải là vì Ôn Lôi thì hắn đã mất mạng rồi

“Sư huynh, chúng ta có nên tham gia tấn công vườn linh dược không”

Diệu Khoan ở đây cảm thấy khó chịu, vậy mà đi vào tấn công vườn linh dược còn hơn

Yến Yên Nhiên thấy Ôn Lôi đang bận, cũng gật đầu đồng ý, cùng Thạch Tịnh 3 người đi tấn công vườn linh dược

“Đừng, đừng, đừng...”

Lại một vườn linh dược bị công phá, Yến Yên Nhiên nhanh tay hái 2 đóa linh thảo cấp 5 bỏ vào túi

Một tinh tướng thấy Yến Yên Nhiên chỉ là tinh sĩ lại đi tranh giành 2 cây linh thảo cấp 5, không nhịn được liền dùng cây thương hạ phẩm bảo khí, tấn công Yến Yên Nhiên

Yến Yên Nhiên thấy người này là tinh tướng nên không dám động thủ, cô không biết quy định ở đây là chỉ có tinh tướng mới có thể tranh đoạt linh thảo cấp 5, còn tinh sĩ và tinh giả chỉ có thể giành cái khác, nếu như vừa đúng gặp được linh thảo cấp 5 mà không ai phát hiện thì đó là may mắn, giống như Yến Yên Nhiên công khai đi tranh linh thảo cấp 5 với tinh tướng, chuyện này ít gặp

Lúc đầu Ôn Lôi bị vây đánh vì một cây linh thảo cấp 5 cũng vì lý do này, nhanh chóng bị 5 tinh sĩ vây đánh, mà Yến Yên Nhiên chỉ có một mình, bây giờ tình trạng của cô rất giống với Ôn Lôi

“Đợi chút, Vi Phùng, đừng đụng vào cô ta” một người tinh tướng phía sau nhắc nhở

“Tại sao? Không lẽ một tinh sĩ lấy linh thảo ở gần chỗ ta, ta còn đưa cho cô ta luôn sao?” người tinh tướng tên Vi Phùng cảm thấy không thoải mái

Người tinh tướng còn lại liền nói: “Vi Phùng, ta chỉ xem ngươi là bạn nên nhắc nhở ngươi, cô gái này là sư tỷ của cô gái đang bán thuốc, ngươi muốn động thủ đừng trách ta không nhắc nhở”

Nói xong người tinh tướng tránh xa ra, tiếp tục tranh đoạt linh thảo

“A...” Vi Phùng sắc mặt biến đổi, nhìn Ôn Lôi đang bán đan dược liền cười nói: “haha, hiểu lầm hiểu lầm...”

Nói xong không quan tâm cô, tiếp tục đi chỗ khác tranh đoạt

Yến Yên Nhiên nhìn người tinh tướng chuẩn bị rời khỏi, rồi nhìn qua Ôn Lôi, lập tức hiểu được. Thì ra là sợ Ôn Lôi, hoặc là người luyện đan sư phía sau Ôn Lôi

Yến Yên Nhiên cười khỏ, ở trong môn phái, cô và Ôn Lôi cũng là thập đại hạch tâm đệ tử, vốn luôn tranh đấu với nhau, chỉ không ngờ là đến đây lại phải nợ Ôn Lôi một ân tình. Tuy không muốn, nhưng Yến Yên Nhiên cũng không có cách nào bỏ cuộc, việc này đối với cô rất quan trọng

Ngay lúc vườn đan dược bị công phá đã phát sinh chuyện lạ là linh thảo của Yến Yên Nhiên và Thạch Tinh nhìn thấy hình như không ai muốn tranh giành, mà Diệu Khoan lúc nào cũng bị cướp đi vì Diệu Khoan đặc tội một luyện đan sư cấp 3 thần bí, cho dù là đánh hấn cũng không ai giúp đỡ

Cuối cùng Diệu Khoan rất khó khăn mới lấy được một đóa linh thảo cấp 4, trong lòng khổ không tả xiết, chỉ lúc đi theo sau Yến Yên Nhiên và Thạch Tinh thì mới yên ổn hơn một chút

Lại một vườn linh dược nữa bị lấy hết, các tu tính giả bắt đầu tìm nơi hồi phục, chuẩn bị cho vườn tiếp theo

Cơ bản là hồi phục theo nhóm, phòng bị có người đánh lên, Yến Yên Nhiên 3 người phải lui về chỗ của Ôn Lôi mới có thể yên tâm không có ai dám đến đánh lên

Một người đàn ông dùng cực phẩm phi hành pháp khí bay xuống, xem tình trạng rồi cười lớn: “Ồ đây quả là nhiều vườn linh dược, hahaha...”

Tuy hống hách, nhưng những người xung quanh thấy hấn cũng không ra tay cướp giật, vì người này tuy đến 1 mình, nhưng là một tinh tướng, ăn cướp của một tinh tướng thì đúng là chán sống rồi

“Ý, bán đan dược? Là thượng phẩm Linh nguyên đan?” người đàn ông đi đến trước mặt Ôn Lôi cảm lấy Linh Nguyên đan trong mắt đầy thích thú

“Đan dược không tồi, đưa ta mấy bình, haha, người cũng rất đẹp” người đàn ông cười lớn, như là phát hiện được bảo vật, chỉ vào Ôn Lôi và nói

“5 cây linh thảo cấp 4, đưa linh thảo trước” Ôn Lôi lập tức nói

“Sao? Người không phải đang ăn cướp đó chứ? Lão gia đây lấy đan dược của người là phúc cho người rồi, không cho thì xem ta phá nát nơi này, một tinh sĩ mà dám ở đây bán thuốc còn muốn lấy tinh thảo của ta, chán sống rồi sao” người đàn ông nhìn Ôn Lôi và 3 người xung quanh với ánh mắt kì thị

Hấn nói đúng, nhưng hấn không nghĩ đến một tinh sĩ lại dám mở tiệm ở đây, nói lên điều gì?

“Không cho thì sao?” Tạ Tinh lần này vui vẻ đi ra, cậu đã thành công luyện chế “Xuất Vân đan” hơn nữa còn ra được 2 lô thuốc có tới 24 viên. Nhưng vì hai bình thuốc mà đã hao phí hơn 100 đóa linh thảo

“Xuất vân đan” khác với “Linh nguyên đan” có thể bán theo bình, linh thảo luyện chế rất trân quý, tam cực linh thảo rất hiếm, đến bây giờ chỉ thu mua được hơn 10 đóa, nhưng xem ra là người không biết đan dược mới bán ra như thế

Nên Tạ Tinh định bán theo viên, không ngờ vừa đi ra lại gặp một người đến kiểm chuyện, người này lúc khảo hạch đã gặp qua, trong trận đấu nhanh chóng giết chết 2 người tinh sĩ, thật không ngờ gặp lại ở đây

Nghe thấy lời của Tạ Tinh người đàn ông nhìn chằm chằm vào cậu nhưng lại phát hiện mình không thể thấy rõ tu vi của Tạ Tinh, khẳng định là đã ẩn tàng tu vi rồi, hấn biết hấn là tinh tướng, là người mạnh nhất trong bí cảnh, không thể nào có người có tu vi cao hơn: “người là ai, ta Đạo Phi nói chuyện chưa đến lượt người xen vào, biến...” xem ra người đàn ông này đầu óc rất đơn giản khác hẳn với bản lĩnh quan sát của Hà Dự

Tạ Tinh cười nhẹ, cũng không muốn ra tay, chỉ nói: “ai có thể giết người phiền phức này, ta cho 1 bình Linh Nguyên đan, hơn nữa sau này mua đan dược sẽ được ưu tiên”

Tạ Tinh vừa nói xong, hai cây hạ phẩm bảo khí đã bay đến Đạo Phi, Đạo Phi né được, không ngờ lại bị đánh lên, nhưng cái chân đã bị thương, là bị một cây phi kiếm đâm vào để lại vết thương sâu

“Mẹ nó, là thằng khốn nào chán sống, dám đánh lên lão gia, a...” Đạo Phi còn chưa nói hết đã nằm xuống đất kêu la, nhưng mà nhanh chóng im bật, một cây phi kiếm đã chém nát đan điền của hấn, người tinh tướng này trong lòng thấy may mắn, lúc Tạ Tinh nói thì hấn đã muốn xông lên nhưng khoảng cách khá xa, không ngờ vận khí tốt, Đạo Phi lại né qua phía bên hấn, đúng là vận khí

Đạo Phi đến lúc chết vẫn không tin được, không ngờ lại bị nhiều người không quen biết đánh lên, chết rồi vẫn không nhắm mắt

Tạ Tinh cười nhẹ, ném ra 3 bình đan dược cho 3 tinh tướng mới ra tay, 3 người đều rất thỏa mãn, không chỉ có được 1 bình Linh nguyên đan còn có thể chia một túi trữ vật của tinh tướng, quan trọng là có thể kết giao được 1 luyện đan sư cấp 3, sau này nếu có tranh chấp lớn, mua đan dược sẽ được ưu tiên

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 99: Trận sóng gió vì Xuất Vân đan

Mấy người Yên Yên Nhiên kinh ngạc nhìn Tạ Tinh, họ cuối cùng cũng hiểu được sự đáng sợ của cậu, chỉ cần 1 câu nói, có thể giết chết cả một tinh tướng

Những người tu tinh giả xung quanh lạnh sống lưng, nếu đắc tội cậu, thì dù trốn ở góc nào, chỉ cần người luyện đan sư nói một câu “ngươi có thể đi chết rồi”, thì lập tức có người ra giúp đỡ, nói không chừng còn bị người khác bắt lấy cơ hội

Hà Dục liền cảm thấy may mắn, nếu lúc này động thủ, thì dù bản thân có mạnh hơn mấy người này, cuối cùng chết đi cũng là hắn, luyện đan sư quá là đáng sợ

Tạ Tinh cười nhẹ nói: “Ồ đây có loại đan dược mới, "Xuất vân đan" - ta nghĩ mọi người đều không xa lạ, có thể thêm 50% cơ hội giúp tinh sĩ thăng cấp tinh tướng. Đợi chút, không cần gấp, xếp hàng có thể mua, nhưng số lượng hạn chế

"Xuất vân đan" mỗi viên cần 20 đóa linh thảo cấp 4, hoặc 2 đóa linh thảo cấp 5, nếu như là tam cực linh thảo thì 200 đóa. Người muốn mua xuất vân đan, trong linh thảo phải có ít nhất 1 đóa "Tam Hoàng" hoặc "Nham nguyên quả"” Tạ Tinh còn chưa nói xong thì nhiều người đã xông lên. "Xuất vân đan" a, ở đây rất nhiều người vào thí luyện là vì viên đan dược này, không ngờ trong bí cảnh có bán, ngoài kích động ra thì cũng là kích động, không chen lấn mới lạ

Đừng nói là tinh giả hoặc tinh sĩ, ngay cả Ôn Lôi cũng có chút kích động, tuy rằng khi cô đạt tinh sĩ đỉnh phong, môn phái có cho cô 1 viên xuất vân đan, nhưng còn phải đi làm rất nhiều nhiệm vụ mới có được

"Xuất vân đan" không phải là có linh thảo thì có thể luyện chế, ít nhất cần luyện đan sư cấp 4, mà phải là luyện đan sư giỏi mới có thể luyện ra được, tỷ lệ thành công chỉ khoảng 70%,. Nên rất nhiều tiệm lớn bán "Xuất vân đan" cực kỳ đắt

Không lẽ Tạ Tinh đã là luyện dược sư cấp 4? ngay cả loại đan dược này cũng có thể luyện chế được

"Xuất vân đan" khó luyện chế là do không có nhiều nguyên liệu để cho luyện đan sư thử nghiệm, không phải ngại dùng mấy trăm đóa linh thảo để luyện tập sao? Ngoài những môn phái lớn ra thì không có ai chịu nổi

Tạ Tinh có thể phung phí có lô luyện đan cao cấp, còn có “Đan điển”, "Tinh hòa", mà vẫn tồn cả trăm đóa linh thảo mới có thể luyện chế được

Trên “đan điển” thì xuất vân đan gọi là "Căn cơ đan". Nhưng Tạ Tinh dựa theo tỷ lệ của linh thảo và tác dụng, vẫn phán đoán ra được đây là Xuất vân đan.

Mặc dù tên trong “đan điển” có khác nhưng Tạ Tinh khẳng định là những phương thuốc trên đó đều có tác dụng cao hơn nhiều so với đan dược bày bán.

Không chỉ Ôn Lôi kinh ngạc, cả Yên Yên Nhiên cũng kinh ngạc, Tạ Tinh đưa đến con chấn động ngày càng lớn, người có thể luyện ra "Xuất vân đan" chính là luyện dược sư cấp 4 vô cùng trân quý, có thể nói là không có môn phái nào có thể bỏ qua được

Hà Dục cũng bị Tạ Tinh làm kinh ngạc, trong lòng càng muốn kết giao với Tạ Tinh, người này không thể đắc tội, khó trách cậu nói muốn lấy nhiều đóa "Tử bối thanh la", nói không chừng thật sự có thể luyện chế "Tử mộng đan". Hà Dục bản thân tuy có được mười mấy đóa nhưng không biết ai có thể luyện chế được

Có linh thảo là một chuyện, nhưng có thể biến linh thảo thành đan dược lại là một chuyện khác

Mặc dù "Xuất vân đan" cực kỳ đắt, nhưng 24 viên đan dược vẫn nhanh chóng được bán hết. Tạ Tinh lại có thêm số lượng lớn linh thảo, đa số là linh thảo cấp 4, thậm chí cấp 5

Có thể đổi được "Xuất vân đan" thì dù mất bao nhiêu linh thảo đám tinh sĩ cũng đồng ý. rất nhiều tinh sĩ đỉnh phong đã rời đi chuẩn bị xung cấp tinh tướng

Tuy Xuất vân đan trân quý vô cùng, nhưng hiện trường cũng không có ai tranh đoạt vì chỉ cần có linh thảo là có thể đổi được. Quả nhiên Tạ Tinh thấy Xuất vân đan đã hết nhanh chóng, lập tức nói: “mọi người nhanh chóng đi tìm linh thảo, ta còn bán Xuất Vân đan ở đây thêm mấy ngày nữa”

Tạ Tinh nhanh chóng bố trí mấy cái trận pháp phòng ngự, Xuất vân đan lợi nhuận rất lớn, nên cũng sợ có sự cố, tuy là luyện đan sư cấp 4 có thể trấn áp một số người, nhưng mà tài sản có thể làm người khác mờ mắt thì không thể không phòng bị

Tạ Tinh từ khi luyện chế ra được Xuất Vân đan thì tỷ lệ thành công đã được 90%, nên nhanh chóng chế lại được 12 bình nữa

Luyện được 20 bình, Tạ Tinh dành để bán 10 bình, còn lại 2 bình không bán, cũng không tiếp tục chế luyện, đan dược này đưa ra trăm viên đã đủ dọa người rồi, nếu tiếp tục bán thì là quá nhiều

Mấy chục cái vườn linh thảo tuy nhiều nhưng không chịu được người đông, từ lúc Tạ Tinh luyện ra Xuất vân đan thì những vườn đan dược nhanh chóng bị phá đi, linh thảo không ngừng cung cấp

Tiếp sau Xuất vân đan, Tạ Tinh lại luyện chế đan dược cấp 3 Thanh bồi đan để cho tinh tướng tu luyện, chủ yếu là muốn có được linh thảo trong túi của tinh tướng

Khả năng luyện đan của Tạ Tinh đã được nhiều người biết đến. Mỗi người đều điên cuồng tranh giành linh thảo để đổi lấy đan dược

“Tiền bối, ở đây có 10 đóa linh thảo cấp 5, còn 50 đóa cấp 4, ta chỉ muốn đổi 1 viên Lạc hàn đan” một người tinh tướng trẻ tuổi đến trước mặt Tạ Tinh cung kính nói

Xem động tác của người tinh tướng, rõ ràng là từ một gia tộc lớn mà ra, cử chỉ lịch sự. Với lại là một tinh tướng lại gọi Tạ Tinh là tiền bối, thì biết được người này rất kính trọng Tạ Tinh

“Lạc hàn đan?” Tạ Tinh ngạc nhiên, đan dược này lần đầu tiên cậu nghe được, hình như trong đan điền cũng có loại đan dược giống vậy. Xem thủ lao thấy rất là phong phú, cho dù ở trong bí cảnh, có thể lấy ra được 10 đóa linh thảo cấp 5 cũng không phải chuyện đơn giản. Có thể thấy được dù Lạc hàn đan không phải đặc biệt trân quý, nhưng đối với người tinh tướng trước mặt rất quan trọng

Bên trên giới thiệu Lạc hàn đan có thể trị liệu Cửu U Âm Hàn, hoặc là trời sinh hàn thể, đan dược cấp 4. trời sinh Hàn thể Tạ Tinh cũng nghe nói qua, hình như không qua được 20 tuổi. Nếu như là bị Cửu U Âm Hàn tấn công thì nhiều nhất chỉ sống được 10 năm

Thấy được Tạ Tinh kinh ngạc, người tinh tướng liền lấy đan phương ra: “đây là đan phương của Lạc Hàn đan, ta tên Liễu Tự Sinh, người của Tây Tàn Sanh Dương Liễu gia. Nếu như tiền bối có thể luyện chế ra được thì là ân nhân của cả tộc Liễu gia”

Tạ Tinh cầm đan phương lên xem, chủ yếu linh thảo cần là linh thảo cấp 5 Diêm dương quả và linh thảo cấp 4 Cửu hoa đằng còn có một số linh thảo cấp 3 bổ trợ, đọc thì thấy giống một đan phương cấp 5 nhưng Tạ Tinh cảm thấy đây chỉ là đan phương cấp 4, nhưng yêu cầu rất kĩ với địa hỏa

Nếu bây giờ "Tinh hỏa" của cậu là màu xanh thì có thể luyện chế, nhưng là màu vàng thì có chút khó khăn

“Sao rồi, tiền bối?” Liễu Tự Sinh lo lắng nhìn Tạ Tinh, sợ Tạ Tinh nói rằng không thể luyện chế. Tạ Tinh đưa lại đan phương cho hắn nói: “đan phương này tuy là cấp 4 nhưng yêu cầu với địa hỏa rất cao, bây giờ ta chưa thể luyện chế. Nếu như ... à, đúng rồi, gia tộc của người chắc không nhỏ, kiểm 1 luyện đan sư cấp 4 chắc không khó, sao lại đến kiểm ta?”

Liễu Tự Sinh bắt lấy chữ “nếu như” của Tạ Tinh, liền nói: “chỉ cần tiền bối có thể chế luyện, cho dù yêu cầu như thế nào ta cũng giúp tiền bối hoàn thành. Không giấu tiền bối, Liễu gia ta 3 năm trước rất khó mới kiếm đủ linh thảo để chế luyện, đã mời 1 luyện đan sư cấp 4 nhưng thất bại, không dám đòi bồi thường chỉ có thể tiếp tục kiếm linh thảo. May là ở bí cảnh ta chỉ đi thu thập đủ 5 phần linh thảo luyện chế, chỉ cần 1 viên thôi”

Liễu Tự Sinh nói chuyện mang theo mong đợi hy vọng nhưng cũng có chút tuyệt vọng

“Người cần đan dược này làm gì?” Tạ Tinh nhìn hắn và hỏi

Liễu Tự Sinh liền trả lời: “gia gia của ta vì lúc trước đi tìm Vạn Niên Hàn Linh bị Cửu U Âm Hàn đánh trúng, bây giờ không thể đứng dậy. Nếu như gia gia gục xuống thì Liễu gia cũng không còn tồn tại được, hơn nữa gia gia đối xử rất tốt với ta, nếu như không thể cứu ông thì ta cảm thấy không xứng đáng làm người cháu này

Vì gia gia ta là tinh tông, tuy bị thương nặng nhưng vẫn có thể gắng sức bảo vệ Liễu gia, 1 năm nữa hàn độc sẽ phát tán. May mà lúc này bí cảnh khai mở, ta kịp đi vào để kiếm linh thảo, mong tiền bối giúp đỡ, chỉ cần là thứ Liễu gia ta có, tiền bối cứ việc nói”

“Vạn Niên Hàn Linh?” Tạ Tinh động lòng, đây là nguyên liệu để luyện chế Vô Danh, không ngờ lại có tin tức liền hỏi: “vậy gia gia của người có được Vạn Niên Hàn Linh chưa?”

Liễu Tự Sinh lắc đầu nói: “Gia gia vừa thấy được thì đã bị trúng độc, nên không có được Vạn Niên Hàn Linh”

Nghe Tự Sinh nói xong, Tạ Tinh im lặng, tin tức này cậu nhất định phải có, nên muốn giúp Tự Sinh chế luyện

“Giúp người luyện đan cũng được, nhưng người phải giúp ta trông coi cửa tiệm 1 ngày, với lại ta còn có điều kiện” Tạ Tinh nói xong nhìn Tự Sinh, nếu như cậu tu luyện, cậu sợ Ôn Lôi sẽ không thể giữ được tiệm

Tự Sinh kích động nói: “Đương nhiên là được, đừng nói 1 ngày, 200 ngày cũng được”

Tạ Tinh trong lòng nghĩ chỉ cần 5 ngày thì thuốc sẽ bán hết, đâu cần lâu đến vậy. Cậu cần phải đi thăng cấp lên nhất tinh hậu kỳ, xem coi "Tinh hỏa" có biến đổi không, nếu như biến đổi thì càng tốt, nếu không thì cũng có thể thử luyện chế. Dù gì thì linh thảo của Lạc hàn đan, cậu có mấy lô, kèm theo của Tự Sinh nữa thì cũng dư dả.

“Tiền bối, ta cũng cần luyện chế một loại đan dược, giá cả tùy ý...” Tạ Tinh vừa nhận lời luyện đan thì lập tức có nhiều người đi lên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 100: Đan dược cấp 4

Thấy nhiều người đến nhờ Tạ Tinh luyện đan, Liễu Tự Sinh cũng khó chịu nhìn về phía Tạ Tinh, hẳn đương nhiên không muốn Tạ Tinh tiếp tục nhận việc, muốn cậu tập trung chuyên môn để luyện chế Lạc hàn đan, nhưng chuyện đó hẳn biết là không thể

Đối với những cuộc làm ăn đưa đến, Tạ Tinh đương nhiên không từ chối, đầu tiên còn để ý cách nghĩ của Liễu Tự Sinh, lập tức nói với Ôn Lôi: “Tất cả đơn đặt hàng đều nhận, nhưng tốt nhất là tự trang bị đan phương, nếu không có đan phương sẽ tăng giá. Nhưng nếu từ 4 đóa linh thảo cấp 5 trở xuống thì không cần nhận”

Tạ Tinh không phải nhà từ thiện, cậu luyện đan đương nhiên là vì linh thảo và để thăng khả năng luyện đan của mình, có thể cậu không quan tâm đến tù lao nhiều ít nếu ở ngoài nhưng ở đây thời gian có hạn, đương nhiên không tiếp những cuộc làm ăn lợi nhuận thấp

Ôn Lôi đồng ý, Tạ Tinh đưa đến cho cô rất nhiều bất ngờ, bây giờ cô đã hiểu ý của Tạ Tinh, đương nhiên không phản đối. Liễu Tự Sinh cũng biết được việc không thể thay đổi, lập tức đi chủ động giúp đỡ nhận đơn hàng luyện đan, rất nhiều người đến nhờ Tạ Tinh luyện đan chủ yếu là tinh sĩ đỉnh phong hoặc là tinh tướng

Tạ Tinh sắp xếp một chút, rồi đi vào trong nhà gỗ, bình tĩnh lại, lấy ra một viên Xuất vân đan ăn vào, một cỗ linh khí cường đại đưa vào đan điền, nhanh chóng phát tán đến các kinh mạch. Khó trách có thể giúp tinh sĩ đột phá tinh tướng, loại dược này quả là đồ tốt

Tạ Tinh nhanh chóng vận chuyển Ngũ tinh quyết, kinh mạch trong cơ thể đã được Xuất vân đan cải tạo ngày càng cứng chắc, đã mở rộng một chút, năng lượng tinh nguyên như là dòng nước chảy ào ào vào kinh mạch, Tạ Tinh cảm thấy thực lực nhanh chóng đề thăng. Xuất vân đan quả là hữu dụng, Tạ Tinh liền lấy thêm 2 viên Xuất Vân đan ra ăn vào

“Đùng” một tiếng, cơ thể Tạ Tinh bạo phát, cậu đột nhiên phát hiện là tốc độ gia tăng của năng lượng ngày càng lớn, có khả năng sẽ bạo thể

Mặc dù kinh mạch bị tinh lực làm đau, nhưng Tạ Tinh vẫn cắn răng chịu đựng, cậu đúng là quá đề cao cơ thể của mình. Những giọt mồ hôi lớn không ngừng chảy xuống, xém chút nữa đã ngất xỉu.

Tạ Tinh cảm thấy hối hận vì đã mạo hiểm bản thân, nhưng ngay lập tức ổn định lại tâm trạng, kiên trì vận chuyển Ngũ Tinh quyết, một vũng máu lớn chảy xuống đất, Ngũ tinh quyết như là một cái cán lớn, từ từ đánh bay đi tinh lực còn dư lại, tinh lực đang chảy đầy cơ thể, toàn bộ chảy xuống kinh mạch toàn thân, cảm giác thoải mái lan rộng, Tạ Tinh đã tấn cấp nhất tinh hậu kỳ, bây giờ đã ngang ngửa với tinh tướng hậu kỳ

Cảm thấy năng lượng dồi dào, Tạ Tinh muốn chém mấy đao và sử dụng thử lôi điện xem mạnh đến đâu. Nhưng nghĩ đến nơi đang ở của mình, Tạ Tinh liền bỏ đi ý định đó. Cậu đoán được thực lực của mình đã đề thăng rất nhiều

Áp chế lại tâm trạng xúc động, Tạ Tinh lấy một viên Thanh bôi đan bắt đầu ổn định tu vi, sau khi ổn định hết tu vi liền đưa tay sử dụng Tinh hóa

tinh hóa từ màu vàng nhạt chuyển thành vàng đậm, không có đổi sang màu xanh, Tạ Tinh than vãn, xem ra ít nhất phải nhị tinh mới có thể trở thành màu xanh

Chỉ là ngọn lửa màu vàng đậm, cứ thử xem thế nào, dù gì cũng chỉ là đan dược cấp 4

Thu lấy Tinh hóa, Tạ Tinh lấy một cái bồn lớn, trong bồn có rất nhiều nước, chuẩn bị đi tắm. Mặc dù không muốn, nhưng cậu cảm thấy người rất khó chịu

Tắm xong, Tạ Tinh thay một bộ đồ sạch, lấy ra đan phương của Lạc hàn đan nghiên cứu, bắt đầu chế thuốc

Cho dù biết được bí quyết luyện đan trên đan điền lợi hại, nhưng là lần đầu luyện chế đan dược cấp 4 nên Tạ Tinh rất cẩn thận

Cũng không phải vì sợ nộ hỏa của Liễu Tự Sinh, mà là vì nếu thất bại thì sẽ không biết được nơi của Vạn Niên Hàn Linh. Cậu khẳng định hẳn tuyệt đối biết được địa điểm, không phải vì chuyện khác mà là vì người ông nội sắp qua đời, khẳng định sẽ đưa tin tức cho người cháu tinh tướng của mình

Lấy ra lò luyện đan màu tím, Tạ Tinh dùng ngọn lửa màu vàng đậm bắt đầu luyện đan

Lạc hàn đan rất khó luyện chế, Tạ Tinh hao phí thần thức cực lớn, gần như thành công nhưng lại thất bại bước cuối

Cậu thờ dài, lấy ra một viên Linh nguyên đan ăn vào, Lạc hàn đan này quả nhiên khó luyện chế hơn Xuất vân đan, khó trách lúc trước người luyện đan sư cấp 4 thất bại

Tạ Tinh lúc này cũng thất bại, không phải vì kỹ năng luyện đan kém hơn. Tạ Tinh chỉ cần luyện thành công 1 viên đan dược cấp 4, sau này sẽ rất dễ dàng luyện chế đan dược cấp 4

Như là lúc cậu luyện chế đan dược cấp 2 và cấp 3. mới bắt đầu cũng hao phí rất nhiều nguyên liệu, nhưng mà chỉ cần luyện chế được lần đầu thì về sau gần như không có thất bại

Có thể nói từ đặc điểm này, thuật luyện đan của Tạ Tinh, hoặc truyền thừa luyện đan của cậu đã hơn hẳn những người luyện đan sư ở đây

Tạ Tinh hồi phục tinh lực nhưng không tiếp tục luyện đan. cậu biết được được thảo trên tay chỉ còn khoảng 10 lô, nếu thất bại hết thì cho dù học được cũng không có linh thảo để luyện

Nên khi Tạ Tinh nghỉ ngơi xong liền luyện chế một đan được cấp 4 Ôn thần đan

Ôn Thần đan nếu như luận đẳng cấp không hề thua kém Lạc hàn đan, thậm chí còn hơn. Ôn thần đan là loại đan dược cực kì chân quý của tất cả tu giả

Ôn thần đan không chỉ có thể hồi phục thần thức, mà còn hỗ trợ tu luyện thần thức, đan dược để tu luyện thần thức còn quý hơn cả tinh huyết công pháp, đừng nói là cấp 4, cho dù là Hồi thần đan cấp 3 đã trân quý vô cùng

Ôn thần đan chủ yếu cần linh thảo cấp 4 Ôn thần thảo. Tạ Tinh luyện ra hết 83 lô phế phẩm, mới phát hiện được lý do thất bại

Tuy bây giờ linh thảo rất nhiều, nhưng lại hao phí đến mức Tạ Tinh không ngờ đến. Mấy trăm cây linh thảo cấp 4 đã bị đốt đi. Không phải tông môn nào có thể chịu được, cũng may ở đây là bí cảnh, mặc dù đến đây là vì linh thảo nhưng tổn thất như vậy cậu cũng rất đau lòng

Tuy cuối cùng cũng luyện chế được Ôn thần đan cấp 4 nhưng cái giá phải trả rất lớn, Tạ Tinh nhìn về những linh thảo bị đốt dưới đất, cậu thề rằng tinh hỏa chưa đến màu xanh, tuyệt đối không đi thử đan dược cấp 5, đúng là muốn lấy mạng người. May mà tinh hỏa đã lên vàng đậm, nếu còn là vàng nhạt, thì nói không chừng sẽ hao phí hơn gấp nhiều lần, còn không đảm bảo thành công

Cậu tin rằng nếu như tinh hỏa màu xanh thì không cần 3 lô đan dược thì đã luyện chế ra được đan dược cấp 4. Sau đó Tạ Tinh luyện chế 2 lô Ôn thần đan, không phải để bán mà là tự sử dụng

Luyện chế Ôn thần đan xong, Tạ Tinh rửa sạch lò luyện đan, bắt đầu luyện chế Lạc hàn đan không có sự cố nên Tạ Tinh nhanh chóng luyện chế thành công

Tinh xem thời gian, Tạ Tinh đã đi vào 2 ngày 1 đêm, sắp xếp xong đan dược Tạ Tinh đi ra trở lại

Thấy Tạ Tinh đi ra, Ôn Lôi mới yên tâm, đan dược đã bị đốt hết, nếu Tạ Tinh không đi ra nữa thì đúng là sợ sẽ có tai nạn. Tổng cảm thấy Tạ Tinh có chút thay đổi nhưng cô lại không đoán ra thay đổi ở đâu

Tạ Tinh nhìn xem vào vườn linh dược, xem ra chỉ cần 3 ngày thì sẽ kết thúc, nên cười với Ôn Lôi lấy ra trăm mấy bình Linh nguyên đan, Thanh bồi đan cho cô, rồi lấy gần cả ngàn đóa linh thảo cấp 4, cấp 5 vào túi

“Tiền bối...” Liễu Tự Sinh thấy Tạ Tinh đi ra, liền đi qua hỏi

Tạ Tinh gật đầu nói: “ngươi theo ta vào” đồng thời lấy một chút nhiệm vụ luyện đan vào nhà gỗ

Liễu Tự Sinh theo Tạ Tinh đi vào nhà gỗ, Tạ Tinh mới hỏi: “ngươi biết vị trí của Vạn Niên Hàn Linh?”

Nghe lời nói của Tạ Tinh, hắn liền nói: “biết, đây là bản đồ của Vạn Niên Hàn Linh, cho ngươi, gia gia còn 1 phần”

Liễu Tự Sinh không chậm trễ đưa bản đồ cho Tạ Tinh, Tạ Tinh gật đầu, đối với hành động của Liễu Tự Sinh rất hài lòng, làm việc nhanh gọn, đồng ý thì đồng ý, không đồng ý thì nói thẳng

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 101: Chín miếng lệnh bài đen

Tạ Tinh nhìn sơ qua bản đồ, rồi thu lại vào, lấy ra một bình thuốc nói: “Lạc hàn đan ta đã giúp ngươi luyện chế 1 viên, lấy về cho gia gia ngươi”

Liễu Tự Sinh kích động cầm lấy bình đan dược, run rẩy mở ra, một cỗ khí nóng truyền lên, quả nhiên là Lạc Hàn đan. Cậu nhanh chóng đóng lại, cúi đầu chào cảm kích Tạ Tinh. Tuy biết Tạ Tinh không chỉ luyện được 1 viên, nhưng mà hắn chỉ cần 1 viên là đủ

Từ lúc gia gia bị thương, Liễu gia ở Tân Dương ngày càng yếu thế, bây giờ có được Lạc hàn đan thì khác hẳn, chỉ cần gia gia khỏi bệnh, Liễu gia lập tức trở lại đệ nhất gia tộc ở Tân Dương, là gia tộc duy nhất có tinh tông

“tiền bối, những lời cảm kích thì ta không nói, ân tình của tiền bối, Liễu gia xin ghi tạc muôn đời. Đây là ngọc bài của Liễu gia, tặng cho tiền bối, nếu như có đến Tân Dương, Liễu gia nhất định sẽ tiếp đãi nồng hậu, nếu tiền bối muốn đi tìm Vạn Niên Hàn Linh, có thể đến gặp gia gia để nói chuyện, gia gia biết rất rõ về nơi đó” Liễu Tự Sinh nói xong liền đưa ngọc bài cho Tạ Tinh

Sau khi Liễu Tự Sinh đi ra, Tạ Tinh cũng cười nhẹ, người này thật là biết điều, Lạc hàn đan cậu luyện chế ra 6 viên, nhưng chỉ đưa cho hắn 1 viên, mục đích là vì Vạn Niên Hàn Linh

Nếu đưa Lạc hàn đan nhiều cho hắn, nói không chừng gia gia của hắn sẽ đi tìm Vạn Niên Hàn Linh, vậy thì không được

Đối với Lạc Hàn đan 1 lô chỉ có 6 viên, Tạ Tinh đã sớm chuẩn bị tinh thần, cậu biết rằng đan được càng cao cấp thì số lượng đan được sẽ càng ít, nên cũng vì lý do này nên những đan được cấp 1 lô chỉ có 1 viên

Nhưng Tạ Tinh tin rằng, sẽ có một ngày, cậu sẽ luyện chế được đan được cấp 4, 1 lô được 12 viên

Còn về Liễu gia, Tạ Tinh bây giờ không có nghĩ đến, có thể sẽ đi, nhưng mà cần phải bảo mạng được mới đi, lấy oán báo ân ở đây rất nhiều, với lại cậu còn chưa nghĩ là bản thân có ơn tình lớn với Liễu gia, đây chỉ là một cuộc giao dịch. Tự Sinh ra ngoài giúp đỡ, Tạ Tinh lấy những đơn hàng khác ra, cơ bản cũng là đan được cấp 4, dù gì giá luyện đan của Tạ Tinh cao như thế, nếu là đan được cấp 3 có thể nhờ những tiệm thuốc lớn chế luyện, mà kiếm Tạ Tinh đa số là những người cần đan được gấp, với lại những luyện đan sư không thể luyện chế

Phải biết được bên ngoài muốn kiếm 1 luyện đan sư cấp 4 không phải chuyện dễ. Có thể luyện chế từ cấp 1 đến cấp 5 thì có thể gọi là luyện đan sư, hoặc là dược sư. Luyện chế từ cấp 6 đến cấp 8 được gọi là đan phương hoặc là dược vương, chỉ có cấp 9 được gọi là đan thần hoặc là dược thần

Tạ Tinh luyện đan lãng phí rất ít, cơ bản là 1 lô là xong, tuy thù lao cao, nhưng những người đến kiếm Tạ Tinh luyện đan vẫn không ngừng nối đuôi nhau đến. Vì sợ nếu đi ra ngoài thì không ai biết được Tạ Tinh là ai.

Tạ Tinh dùng 2 ngày thời gian thì xong hết đơn hàng, thu thập được số lượng lớn linh thảo và cả đan dược, mỗi lần luyện đan đều lấy lại một ít, qui định này ai cũng biết nên không ai nói gì cả

Khi Tạ Tinh luyện chế xong, thấy trước cửa hàng của Ôn Lôi còn 20 bình đan dược chưa bán. Tạ Tinh biết được ở đây đã đến giới hạn, nên sẽ không có nhiều người đến mua nữa

Xem ra chỉ còn mấy vườn linh thảo, Tạ Tinh lấy lại đan dược và nói với Ôn Lôi: “được rồi, đan dược đã bán xong, nếu như không có gì thì chúng ta đi chỗ khác”

Mấy vườn thảo dược không ngừng bị công phá, còn vườn thảo dược cuối cùng kiên cố dị thường, mấy trăm người tu tiên giả không ngừng tấn công mà không có tác dụng

“Ta đi xem sao” Tạ Tinh nói nhỏ với Ôn Lôi, cậu cảm thấy vườn này có chút kỳ lạ, nhanh chóng đi đến gần đó

Thấy Tạ Tinh đi qua, lập tức có người nhường chỗ. rất nhiều người lên chào hỏi, Tạ Tinh gật đầu, đối với trận pháp cậu cũng có những kiến thức cơ bản, xem ra là một trận pháp phòng ngự mạnh mẽ, có tác dụng trấn áp. tuy Tạ Tinh không thể phá đi trận pháp này, nhưng chỉ nhìn qua là biết được nhược điểm liền nói: “Tất cả công kích vào đây”

lời nói của một luyện đan sư cấp 4 rất có trọng lượng, nhanh chóng có nhiều người làm theo lời Tạ Tinh tấn công vào nơi chỉ định

Quả nhiên chỉ sau mấy đợt tấn công, trận pháp lập tức bị phá vỡ

Không ngờ người luyện đan sư này lại còn biết được trận pháp, điều này càng khiến người khác kính nể, phải biết được Trận pháp sư và Luyện đan sư giống nhau đều rất thần bí

Làm cho mọi người kinh ngạc là không có bất kỳ linh thảo nào, mà là vườn không nhà trồng chỉ có một tảng đá lớn

Đột nhiên, Tàn đá nứt ra, 9 đạo quang phát tán ra như 9 màu cầu vồng

Tạ Tinh nhanh chóng bắt lấy 2 đạo quang. Thấy Tạ Tinh bắt lại đạo quang, cũng có người làm theo tranh đoạt những tia còn lại

Cuối cùng tất cả đạo quang cũng đã bị các tu tiên giả cầm lại

Tạ Tinh thấy món đồ trong tay, lại là hai miếng lệnh bài màu đen, hình dạng cái thuẫn tròn, có chút lạnh, không biết làm bằng vật liệu gì

Đang suy nghĩ thì đột nhiên có một tiếng nổ lớn ở phía ngoài, một lượng tinh lực dao động lớn truyền qua

Mọi người đều nghe thấy vụ nổ, nhưng đều không biết chuyện gì xảy ra

“Tiền bối, đây là tình trạng gì?” đã có tinh sĩ cung kính hỏi Tạ Tinh

Tạ Tinh cũng kinh ngạc, những lại nói: “ta nghĩ là khi phá trận pháp kích hoạt di tích nào đó. Bây giờ đi qua xem sao”

Tạ Tinh còn chưa nói xong, đã có rất nhiều tu tiên giả bay đi

Vườn linh dược hết rồi, lại phát hiện ra di tích mới, nhiều tu tiên giả cũng rất tò mò, rất nhiều người trước khi đi cũng chào Tạ Tinh

Một tinh sĩ lạnh lùng nhìn Tạ Tinh, không lập tức bay đi mà là từ từ đi đến một góc nhỏ

Hà Dữ cũng đi qua, lấy một lệnh bài truyền âm cho Tạ Tinh: “đây là truyền âm ngọc phù của ta, nếu bằng hữu có gì nghi vấn với nguyên liệu và luyện khí có thể trực tiếp liên lạc t” Hà Dữ không hỏi tên của Tạ Tinh, hẳn biết một luyện đan sư cấp 4, muốn nói tên cho hắn nghe thì sẽ tự động nói, nếu như chủ động hỏi sẽ làm người ta chán ghét, hẳn tin Tạ Tinh là loại người này, sẽ có lúc cần đến kiến thức luyện khí và nguyên liệu nên cũng không sợ không kiểm soát

Tạ Tinh thấy là ngọc phù truyền âm của Hà Dữ, cũng lấy vào, nói không chừng mai mốt sẽ có nơi cần đến giúp đỡ. Với lại sau này luyện chế Vô danh thì cũng còn thiếu 1 2 loại nguyên liệu kiếm không được, thì đến tìm Hà Dữ, xem hắn có thể giúp không. Tuy nói là có tin tức của Vạn Niên Hàn Linh nhưng có thể có được hay không thì Tạ Tinh không dám khẳng định

Mục đích của Hà Dữ đã đạt được, lập tức rời đi, còn có rất nhiều người muốn làm quen với Tạ Tinh nhưng biết là thân phận không đủ nên cơ bản là từ bỏ

Tạ Tinh vì muốn mọi người hiểu là Ôn Lôi chỉ là một người hợp tác ngắn hạn nên đặc biệt nói: “tuy không biết cô là môn phái nào, nhưng mà mấy ngày này thật là cảm ơn, đây là hai bình thuốc chữa cho cô, tạm biệt” nói xong cậu dùng Ngũ Tiêu bay đi

Ôn Lôi thấy Tạ Tinh rời khỏi, trong lòng không nở, đột nhiên nghe trong tai có truyền âm: “phía nam 100 mét, đệ ở đó đợi tỳ”

Ôn Lôi vừa nghe được Tạ Tinh truyền âm, trong lòng vui mừng, nhanh chóng thu thập đồ đạc chuẩn bị rời khỏi, nhưng mấy vị sư huynh đều ở đây, cô không biết từ chối sao.

“Lôi sư muội:

vị luyện đan sư tiền bối này là ai?” Tạ Tinh rời khỏi, Thạch tinh liền lên hỏi

Ôn Lôi liền nói: “muội cũng không biết, sau khi y đến thì cứu muội một mạng, sau đó bảo muội giúp y, cho đến bây giờ”

“Người này thật là keo kiệt, sư muội giúp hắn nhiều như vậy mà chỉ có 2 bình Linh nguyên đan, ngay cả xuất vân đan cũng không cho” Diệu Khoan nói

Ôn Lôi sắc mặt không vui nói: “Diệu sư huynh, muội giúp y là tự nguyện, với lại vị tiền bối có ơn cứu mạng, đừng nói là cho 2 bình thuốc cho dù là không cho thì muội cũng cảm kích”

Thấy Ôn Lôi không vui, Diệu Khoan chỉ cười nhẹ, không tiếp tục nói

“Lôi sư muội, chúng ta đi xem sao, di tích này nói không chừng là một cơ duyên mới, chúng ta đi chung tổ đội, vừa này liên hệ được đại sư huynh và thất sư muội, thêm chúng ta nữa là 6 người” Yên Yên Nhiên thấy vậy liền nói

“Muội không đi rồi, vừa này Diệu sư huynh nhắc nhở nên muội cũng không nên nhận đan dược của vị tiền bối, muội đi trả lại, tạm biệt Yên Nhiên sư tỷ, hai vị sư huynh” nói xong, Ôn Lôi dùng phi hành pháp khí của mình bay đi

“hừ, hai bình linh nguyên đơn mà thôi, còn phải trả lại, thật là...” Diệu Khoan nói

Yên Yên Nhiên nhìn nơi Ôn Lôi bay đi, liền suy nghĩ, một luyện đan sư cấp 4 sao lại để tâm đến 2 bình linh nguyên đan nói ra ai cũng không tin

“Là sự thật, vị luyện đan sư là tiền bối đã cứu hai người chúng ta, chỉ là luôn luyện đan trong ngôi nhà gỗ, chúng ta cũng không có cách nào đi lên cảm ơn, sau này y lúc nào cũng bận, vừa này định đi qua mà y đã đi rồi” Ninh Ngưng và Diệp Vy không ngừng đi theo 4 vị sư huynh sư tỷ giải thích

Nếu Tạ Tinh ở đây ít ra có thể nhận ra Khinh Y, còn 2 nam 1 nữ là tinh sĩ, có cả 1 người là tinh tướng

“Đi thôi, loại cao nhân này, có thể gặp được 1 lần là vận may rồi, nói không chừng sau này sẽ có cơ hội gặp lại?” người tinh tướng liền nói xong rồi dẫn mọi người rời khỏi

Khinh Y rất im lặng, từ lúc Tạ Tinh bị cô cô của cô ép đuổi, thì cô đã chưa cười qua, cô thậm chí không phải một lần hỏi mình, nếu như lại lần nữa, cô có giống như lúc trước vậy nghe lời cô cô, đứng trước tình cảnh của Tạ Tinh cũng chỉ đành bất lực?

Không, tuyệt đối không, nhưng thế giới không có phương thuốc hồi hận, may mà Phương Tịnh giúp đỡ cậu, nếu không thì Khinh Y sẽ hối hận suốt đời

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Đã ra giang hồ Thì phải biết có ngày sẽ phải trả giá

Tạ Tinh rất thỏa mãn, toàn bộ linh thảo của vườn linh dược cậu có được hơn một nửa, thậm chí còn có rất nhiều yêu đan và nguyên liệu. Đã vậy còn trở thành luyện đan sư cấp 4, tu vi cũng tăng thêm một phần. Có thể nói lần này vào bí cảnh có mấy ngày đã thu hoạch được rất nhiều

Tạ Tinh cảm thấy được con sói bạc nhỏ trong túi linh thú có động tĩnh, liền mở ra xem, quả nhiên nó đã thức dậy lúc trước sau khi đưa nó ăn tinh thạch trung cấp thì nó ngủ đến tận bây giờ

Lúc đó Tạ Tinh không biết, bây giờ thì đã hiểu rằng không nên cho nó ăn trung cấp tinh thạch, bây giờ cũng không dám cho ăn nữa, liền lấy sói bạc ra khỏi túi linh thú, thả ra

Sói con hăng hái nhảy lên vai của Tạ Tinh, hú lên 2 tiếng, Tạ Tinh cảm thấy Sói con lớn lên không ít, lấy ra một viên Huỳnh minh đan cho sói con, nó liền cắn một miếng

“Sau này người tên là "Tiểu Ngân"” Tạ Tinh nhìn màu bạc của con sói, cảm thấy có thú nuôi cũng rất tốt

Nghe được lời nói của Tạ Tinh, tiểu Ngân liền nhảy bật lên hưng phấn, rõ ràng là rất thỏa mãn với cái tên Tạ Tinh đặt cho mình

.....

“Người luyện đan sư kia ở đây, bây giờ chúng ta chuẩn bị, không ngờ chúng ta may mắn đến vậy, vừa hay chặn được” một tinh tướng trên tay cầm ngọc phù truyền âm nói

“Nhóm thiếu chủ đang đi qua đây? Luyện đan sư này khá lợi hại, với lại là lõi tinh nguyên” một tinh tướng khác lo lắng nói

“Đương nhiên, yên tâm đi, chúng ta sẽ không sợ ý đâu. người này cũng giỏi thật, mới là tinh tướng đã có thể chế luyện đan dược cấp 4, nhưng thiếu chủ đã tính kỹ, những linh thảo hẳn có được đều thuộc về thiếu chủ. Nếu không thì người nghĩ thiếu chủ sao lại không cho chúng ta đi tranh vườn linh dược, chỉ là để cho mục tiêu ít đi rồi cướp sau” thu lại ngọc phù truyền âm, tinh tướng đặc ý nói

Người tinh tướng đứng phía sau trả lời: “đúng là không tồi, thiếu chủ không thể nghĩ ra cách thu thập linh thảo mà người này nghĩ ra được. Ta nghĩ rằng trên tay luyện đan sư này cũng đã có hơn vạn đoá linh thảo rồi”

“Hắn nghĩ ra thì sao? Cuối cùng cũng thuộc về thiếu chủ. Dù hắn không theo hướng này thì cũng chạy không thoát. Cao ngạo, hống hách phải cần có bản lĩnh mới được, chỉ là một tinh tướng mà dám hống hách. Đợi chút ta sẽ cho hắn quỳ xuống xin tha mạng” người tinh tướng ôm yếu chen vào nói

Tạ Tinh đang trên Ngũ Tiêu, đi theo hướng nam, cậu cũng không đi đến chỗ xảy ra vụ nổ lớn có thể có di tích, vì cậu có đồ muốn đưa cho Ôn Lôi

Ôn Lôi đã giúp cậu, và lại Dư tỷ và Sương nhi đang ở trong Thiên Tử cốc, Ôn Lôi cũng từng giúp qua họ. Tạ Tinh đương nhiên không phải là người có ơn không trả, Ôn Lôi giúp cậu mấy ngày, ngay cả cơ hội tranh đoạt linh thảo cũng bỏ qua, cậu không thể chỉ cho Ôn Lôi 2 bình thuốc

Nhưng mà thấy tình cảnh kỳ lạ bên dưới, Tạ Tinh bay chậm lại, 4 người tinh tướng, có 2 người hình như bị thương nằm dưới đất, còn hai người đang nhìn xuống dưới hồ, hình như trong hồ có gì đặc biệt

Thứ mà tinh tướng coi trọng như vậy thì chắc chắn không phải đồ tồi, Tạ Tinh liền đáp xuống dưới

Thấy Tạ Tinh đáp xuống, người tinh tướng cầm đầu liền cười lạnh, người này đúng là tham lam. Vốn định kêu Tạ Tinh xuống, nhưng không ngờ cậu lại chủ động đi xuống

Tạ Tinh khi xuống có chút kỳ lạ nhìn 2 người tinh tướng dưới đất, xem ra vết thương khá nặng, 2 người còn lại thấy Tạ Tinh liền bước lên nói: “tiền bối, chúng ta phát hiện một động phủ của thượng cổ tinh vương, nằm bên trong hồ. Nhưng không ngờ có một con yêu thú cấp 4 đỉnh phong canh giữ, hai người đồng đội đã bị thương không nhẹ, nếu tiền bối không chê thì chúng ta nguyện cũng tiền bối liên thủ...”

Tạ Tinh vẫy tay nói: “các người sao biết trong hồ có động phủ, còn là của Tinh vương”

Người tinh tướng nghe nói, lập tức cung kính lấy ra một mảnh bản đồ: “ta cũng từ bản đồ mà biết được, tiền bối mời xem”

Nói xong người tinh tướng cẩn thận đưa bản đồ cho Tạ Tinh. Rõ ràng là rất tôn kính người luyện đan sư cấp 4

Tạ Tinh cười nhẹ, liền đưa tay ra cầm lấy bản đồ

Người tinh tướng cầm lấy bản đồ có tí gấp gáp. Gấp lấy được bản đồ, Tạ Tinh đột nhiên đưa tay lên tấn công một đòn thẳng vào tim mạch của người tinh tướng đang cầm bản đồ

Bị ám toán rồi, đây là suy nghĩ lúc này của hắn

Người tinh tướng kẻ bên đang định lúc Tạ Tinh cầm lấy bản đồ thì tấn công, đây là kế hoạch của 2 người, nhưng Tạ Tinh chưa đụng đến bản đồ thì đồng đội đã bị tấn công. Người tinh tướng phản xạ rất nhanh nhưng ngay lúc định đánh trả thì phát hiện trong đan điền có gì đó làm hắn rất đau. Nhưng mà làm hắn sợ nhất là chỉ một lúc thì kinh mạch của hắn đã nhanh chóng rạn nứt phát tán ra toàn thân

Bị ám toán rồi, hắn cùng đồng đội đều có cùng nghĩ như thế

“Đừng đừng...”

Hai người tinh tướng bị ám toán cùng lúc, Tạ Tinh đã dùng Lôi Điện và Tinh đao tấn công 2 tinh tướng dưới đất. Hai người kia còn chưa ám toán người xong đã bị đánh ngã xuống đất

Tạ Tinh không nương tay. Nhân lúc người Tinh tướng chưa phản ứng lại, số lượng lớn Tinh đao và Lôi điện đã bao vây hấn

Tinh đao và Lôi điện của nhất tinh hậu kỳ quả là lợi hại, ngay cả pháp khí hộ thân cũng chưa lấy ra chỉ có thể dùng pháp khí tấn công cản lại

Tạ Tinh không hề cảm thấy tội nghiệp 2 người này, lại không ngừng tấn công, hai người vừa bị tấn công lập tức đứng dậy, nhưng 2 đao đã nhanh chóng cắt đứt đầu họ

4 người tinh tướng 1 chiêu cũng chưa xuất ra đã bị Tạ Tinh nhanh chóng giết chết

Một tinh tướng bị Tạ Tinh đánh vào tim mạch vẫn chưa chết, nhưng chỉ là nhất thời chưa chết, nhìn Tạ Tinh như nhìn một con quỷ, khóe miệng chảy máu liên tục: “ngươi, ngươi sao biết được...”

Tạ Tinh cười nhẹ, thẳng ngực này bây giờ còn hỏi lại cậu, 4 người này quá nhiều sơ hở, còn hỏi tại sao

Tạ Tinh không nghĩ rằng uy danh của mình lại lớn đến mức làm cho 4 tinh tướng chủ động giao ra tàng bảo đồ. Hơn nữa lúc nhận bản đồ, dưới chân của hắn có dao động của gió, nghĩa là người này đang ngưng tụ tinh lực. Đưa bản đồ thôi thì ngưng tụ tinh lực làm gì?

Nếu như nói 2 điều này là không đủ kết luận, vậy thì 4 người đánh với yêu thú mà bên bờ hồ không có chút nước nào, nói ra có ma mới tin. Quan trọng hơn là 2 người đồng đội đang bị thương nặng, hai người kia không chăm sóc mà lại tập trung về phía Tạ Tinh, hình như giao bản đồ mới là nhiệm vụ chủ yếu

Nếu như nhiều sơ hở như vậy mà Tạ Tinh còn bị ám toán thì đã chết từ lâu rồi

Thấy Tạ Tinh không trả lời, người tinh tướng liền tức giận nhưng lập tức chết đi

Tạ Tinh cười lạnh, nhanh chóng thay bộ đồ của người tinh tướng rồi để lại bộ đồ của mình trên người hắn

Giả bộ nằm xuống, đưa mặt nạ của mình cho hắn đeo. Bản thân thì xả tóc bù xù, nằm xuống đất, dùng tinh hỏa đốt y phục của mình đến lúc đen thui giống như vừa bị sét đánh xong

Cậu đợi người ở phía sau đi đến, người này đang tính kế giết cậu, khẳng định là vì linh thảo, nếu đã bị chặn đường như vậy thì chắc chắn sẽ có người nhanh chóng đi đến

Nếu như không có người thông báo, Tạ Tinh tuyệt đối không tin mình bị chặn đúng lúc này

Tạ Tinh đợi chưa lâu, thì một tinh tướng và một tinh sĩ nhanh chóng bay đến, đáp xuống đất, người tinh sĩ thấy tình hình trước mắt liền kêu lên một tiếng

Sau đó nói: “không ngờ lại đồng quy vu tận với Trương Hóa, người luyện đan sư này thật có bản lĩnh. Vốn định bắt sống nhưng mà chết rồi thì thôi”

Nói xong hắn đi đến chỗ người tinh tướng đang mặc y phục của Tạ Tinh, người đeo mặt nạ

“Đợi chút, thiếu chủ” nói xong người tinh tướng lấy ra cây phi kiếm đâm xuống thì thể mấy lần rồi mới nói: “chắc là chết rồi”

Người tinh sĩ liền cười: “Vương Đô ngươi cũng quá cẩn thận, ngươi xem túi trữ vật còn nguyên thì biết là ôm nhau mà chết rồi, nếu như hắn chưa chết thì đã lấy hết túi trữ vật của họ”

Người tên Vương Đô cười xấu hổ, hắn cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng không nói ra được

Tạ Tinh rất thất vọng, vốn tưởng là người thế nào, thì ra chỉ là 1 tinh tướng và 1 tinh sĩ, nhưng dù chỉ có hai người thì cậu cũng không buông tha, ít nhiều gì cũng là tiền

Tay phóng ra Vô ảnh khiết vĩ châm

“Không ổn, có người ám...” người tinh tướng chưa nói xong thì bị Tạ Tinh ám toán. Tạ Tinh cảm thấy loại ám khí này thật là tốt, chỉ là đẳng cấp hơi thấp, sau này xem thử có thể nâng cấp thêm nữa không. Thành bảo khí thì tốt hơn

Tạ Tinh đứng dậy, chém ra 1 đao, nhanh chóng kết liễu người tinh tướng

“Ngươi là ai?” người tinh sĩ nhìn Tạ Tinh, trong mắt đầy vẻ sợ hãi

“Không ai dạy ngươi là đã ra giang hồ thì phải chuẩn bị sẵn sàng để trả giá sao?” Tạ Tinh đáp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103: Vây giết

“Người dám giết ta? người biết ta là ai không?” người tinh sĩ được gọi là thiếu chủ đột nhiên nói, tay chuẩn bị bóp nát viên ngọc tròn

“Ta không dám...” Tạ Tinh nói vậy làm tên thiếu chủ cảm thấy yên tâm, vừa muốn sử dụng tay thì cảm giác trống rỗng, hắn phát hiện không thể điều khiển được bàn tay của mình nữa. liền nhìn xuống, cánh tay của hắn đã bị cắt đứt trong vô thức, vì lúc này quá sợ hãi nên quên đi cảm giác đau, đến giờ cảm giác đau lại truyền đến

“Mới lạ” lúc này Tạ Tinh mới nói hết câu

“người... ta là thiếu chủ Lê Dương của lục tinh tông môn Vân Nguyệt tông, người dám ra tay với ta, thì cả gia tộc và tông môn của người sẽ bị diệt” Lê Dương làm việc từ trước đến giờ chưa từng thất bại, bây giờ có người lại dám chặt đứt tay hắn, liền thay đổi sắc mặt nói

Tạ Tinh cạn lời, thăng ngọc này còn chưa rõ tình thế, lúc này hắn tưởng hắn là ai. cậu cũng không muốn nói nhiều, liền phóng ra Tinh đao kết liễu Lê Dương, tuy lục tinh tông môn là bá chủ, cũng Thiên Tử cốc của Tạ Tinh cũng chỉ là ngũ tinh tông môn. nhưng Tạ Tinh bây giờ giết Lê Dương, ai mà biết được

“Rắc” một tiếng, Tạ Tinh không ngờ tinh đao lại bị áo giáp trên người Lê Dương cản lại. Thượng phẩm bảo khí nội giáp? Tạ Tinh trong lòng bừng cháy, cậu còn chưa có phòng ngự nội giáp, không ngờ Lê Dương lại có một món phòng ngự thượng phẩm bảo khí, quả nhiên là giàu có

Thấy Tạ Tinh không quan tâm hắn, còn muốn tiếp tục giết, Lê Dương bắt đầu sợ, liền cầu xin: “Chỉ cần vị tiền bối này tha cho ta, ta có thể cho cho tiền bối tất cả, ta có thể nói phụ thân ta không gây phiền phức đến tiền bối. lúc này là Lê Dương ta có mắt không trông, muốn cướp của tiền bối, xin...”

Tạ Tinh lắc đầu, Lê Dương này tuyệt đối là một vị thiếu gia không biết điều, ai lại có cách cầu xin đó. nói rõ ra là muốn người khác kết liễu sớm hơn cho hắn còn gì

Nhưng Tạ Tinh cũng không tiếp tục giết Lê Dương, mà là thu thập tất cả túi trữ vật, nói: “đưa nội giáp của người ra”

Đồng thời ra tay phé đi đan điền của Lê Dương

Lê Dương 1 tay vốn rất khó cởi nội giáp ra, lúc này bị Tạ Tinh phé đi tu vi, liền đứng ngơ người ra một lúc rồi nói: “tiền bối, người, người phé đan điền của ta?”

Tạ Tinh cười nói: “người không có ngọc, rất thông minh, ta phé đan điền của người đó, người rất giỏi sao, lại đi đánh cắp của lão tử ta, lão tử ta khó khăn lắm mới làm ăn kiếm được một chút cò dại, người dám ra tay đánh cướp. cởi nhanh lên”

Nói xong Tạ Tinh nhặt viên ngọc tròn dưới đất lên nói với Lê Dương: “đây có phải là viên ngọc người dùng để chuẩn bị gọi người không? nói”

Lê Dương cởi nội giáp ra nói với Tạ Tinh: “đúng vậy, chỉ cần ta bóp nát viên ngọc thì đồng đội sẽ đến”

“Người còn bao nhiêu đồng đội?”

“Còn 6 tinh tướng và 2 tinh sĩ”

“Quả nhiên là thiếu gia, môn phái lại cho đến 10 người tinh tướng đến bảo vệ một tên phế vật” Tạ Tinh nói xong sau đó dùng một đòn đánh ngất Lê Dương, lấy luôn túi trữ vật của hắn, không ngờ Lê Dương lại giàu đến thế. trung phẩm tinh thạch có hơn mấy triệu viên, nhưng thượng phẩm tinh thạch thì chỉ có mấy viên. Linh thảo và đan dược rất nhiều, còn có một cây vũ khí thượng phẩm bảo khí

Tạ Tinh nghĩ lúc trước dùng thượng phẩm tinh thạch để mua đồ có phải rất là xa xỉ không, nói thật thì từ khi cậu đến đây, ngoài những thượng phẩm tinh thạch của cậu thì hầu như không thấy được những viên khác, lần trước trên người Hùng Hiền cũng không có, không biết là thượng phẩm tinh thạch đáng giá cỡ nào

Chưa kịp nghĩ nhiều, Tạ Tinh cất túi trữ vật, cậu phải giết hết những đồng đội của Lê Dương, nếu không thì sẽ rất bất an. 1 đánh 8, trừ khi cậu dùng trận pháp, chứ không dám đối mặt trực diện với họ

Những trận pháp nhốt người thì Tạ Tinh cũng biết rất nhiều, nhưng mà khẳng định những tay sai của Lê Dương không biết, chỉ cần nhốt được một thời gian thì cậu tự tin mình có thể giết hết cả 8 người

Đương nhiên nếu như bố trí sát trận thì rất tốt nhưng Tạ Tinh bố trí không được. trận pháp nhốt người này rất đơn giản, Tạ Tinh tin rằng, trận này không nhốt tinh tướng được bao lâu, họ có 8 người, nhưng mà Tạ Tinh chỉ cần nhốt mười mấy giây là được

Bố trí xong trận pháp, Tạ Tinh nhanh chóng bóp nát viên ngọc, sau đó núp bên trong trận pháp. im lặng ngồi đợi chúng đến. quả nhiên chưa đến 1 giờ thì

mấy người đó đã bay đến, thấy được Lê Dương đang nằm hấp hối bên trong trận pháp, mấy người liền nhanh chóng đi vào, đồng thời Tạ Tinh cũng ra tay

Cùng lúc tấn công 36 Tinh đao và 49 tia Lôi điện, lúc này Tạ Tinh không dám nương tay, toàn bộ tinh lực của Tạ Tinh đã dùng để công kích, cậu rất vui vì cuối cùng đã có thể luyện thành Ngũ Sắc lôi tăng 1

Bên trong trận pháp như là một cuộc bão vũ, âm thanh không ngừng phát ra, nếu như tránh được Lôi điện thì không thể tránh được Tinh đao

Tạ Tinh thỏa mãn với những đòn công kích của mình, 8 người kia xem ra cũng rất khó khăn, hai tinh sĩ gần như không thể nào phản kháng đã bị giết, còn 4 người tinh tướng cũng kiên trì không được, Lê Dương thì đã chết đến nỗi không thể chết thêm

Làm Tạ Tinh kinh ngạc là với đòn công kích mạnh mẽ như thế, lại có 2 tinh tướng sống sót, toàn thân đầm máu, nhưng sắc mặt hung hãn lạ thường, họ đã biết mình bị âm toán, hai người đồng thời tấn công thì trận pháp đã có dấu hiệu rạn nứt

Tạ Tinh biết trận pháp không nốt được hai người này, lập tức phóng ra Vô ảnh khiết vĩ châm đồng thời ăn vào một viên Linh nguyên đan. cậu đã cạn kiệt, cậu không ngờ dưới đợt công kích lại có người sống sót mà lại còn 2 người

Lúc Tạ Tinh dùng vô ảnh khiết vĩ châm tấn công vào tinh tướng, cuối cùng trận pháp cũng đã vỡ

Tạ Tinh lúc này đã tiêu hóa Linh nguyên đan, cũng không sợ hãi gì, bây giờ tinh lực của cậu đang dần hồi phục, cũng không có cần thiết phải sợ hãi người này

“Dị tinh nguyên quả nhiên lợi hại, nhưng không biết ngươi vừa giết ai không? Ván nguyệt tông thiếu tông chủ, ngươi biết là sẽ có hậu quả gì không? sẽ bị tinh vương truy sát” tuy toàn thân toàn máu những cũng rất bình tĩnh nói

Hắn không chủ động tấn công Tạ Tinh, Tạ Tinh lúc này cũng không dám chủ động tấn công hắn, cậu bây giờ được lực còn chưa hấp thu hết nên không chủ động công kích

“Ván nguyệt tông thì sao, dám kiếm chuyện với ta. với lại ai biết được là ta giết, ngươi tưởng bây giờ có thể chạy thoát sao, không sai, ngươi có bản lĩnh có thể thoát được, nếu như ngươi nghĩ có thể thoát được sự truy sát của ta, ngươi cứ thử xem” Tạ Tinh cười nói, lực tinh tông môn thì sao, nếu như bản thân tấn nhập tam tinh thì cũng không có sợ

Người tinh tướng cười nhẹ nói: “chưa nói là ta có thể chạy thoát hay không, bây giờ chúng ta giao dịch. Ta trên người có một ấn ký truy tung, nếu như cậu có thể giúp ta chế luyện một viên Thanh tiêu đan ta có thể cho ngươi một lợi ích lớn”

Tạ Tinh cười nói: “Ta sẽ để ngươi sống hay không cũng không nói, còn nói muốn chế luyện Thanh tiêu đan cho ngươi, thả ngươi ra ngoài rồi sau đó nói cho Ván Nguyệt tông thiếu tông chủ để truy sát ta”

Người tinh tướng lập tức sắc mặt thay đổi: “Bây giờ ta có thể chắc chắn có thể rút lui, nhưng ta không chọn bỏ chạy là do ta muốn cuộc giao dịch này thành công, thật sự mà nói bây giờ Lê Dương đã chết, cho dù ta có thể thoát ra ngoài thì cũng là con đường chết, tông chủ của Ván Nguyệt tông là Lê Ván Lạc đã là tinh vương hậu kỳ, có thể tấn cấp tinh tôn, với lại trên người ta có ấn ký, nên ngươi nói ta chạy được đi đâu mới có thể sống?”

“Đây cũng là điểm tốt ở ngươi, thật sự mà nói, đối với ta thì chỉ có người chết mới là lựa chọn tốt nhất” Tạ Tinh bây giờ đã khôi phục gần hết tinh lực

“Ngươi đừng có quá đáng, nếu như làm ta điên lên, cho dù mất mạng này cũng phải đi nói cho Lê Ván Lạc nghe là ngươi giết Lê Dương” người tinh tướng đột nhiên nói

Tạ Tinh liền im lặng một chút, nếu như tinh tướng nói thật thì không chừng có thể suy nghĩ lại, nhưng không biết được điều tốt mà người tinh tướng nói là gì

Thấy Tạ Tinh im lặng, người tinh tướng sắc mặt thả lỏng 1 chút rồi nói: “Ta có thể tuyệt đối không nuốt lời. với lại ta có một tin tức có thể là điều hấp dẫn chí mạng đối với luyện đan sư”

Tạ Tinh không tiếp tục kích thích tinh tướng, chỉ nói: “nếu như Thanh tiêu đan có thể giúp ngươi phá bỏ ấn ký, sao ngươi lại không luyện chế sớm hơn, mà đợi ngày hôm nay

Người tinh tướng cười khổ nói: “ngươi suy nghĩ đơn giản quá? Thanh tiêu đan tuy là đan được cấp 4 nhưng cần đến 2 linh thảo cấp 5 và 8 linh thảo cấp 4. rất nhiều linh thảo đã được ta kiếm được, lúc trước muốn nhờ ngươi luyện chế nhưng nếu Lê Dương đã đặt chú ý với ngươi thì ta chỉ có thể từ bỏ

Lê Ván Lạc vì có tự tin về ấn ký truy tung của mình nên hắn mới yên tâm để chúng ta vào đây, nhưng không ngờ cơ duyên giúp ta có thể kiếm được đan phương của Thanh tiêu đan, với lại kiếm đủ linh thảo trong bí cảnh”

Tạ Tinh nhìn người tinh tướng, muốn xem thử hắn có nói dối hay không rồi một lúc sao nói: “nói ra giá cả giao dịch xem, để ta xem có đáng giá hay không. đừng nghĩ là ta sợ ngươi đi tố cáo, bây giờ ngươi đến chỗ Lê Lạc Ván tố cáo, nhưng ngươi có biết ta là ai không? hừ, ngươi quá tự cao rồi”

“...” người tinh tướng đột nhiên suy nghĩ lại, hắn không biết Tạ Tinh là ai vậy thì đi tố cáo ai đây?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 104: Thiên hỏa chi linh

“Xin lỗi, vị bằng hữu này, là ta không suy nghĩ chu đáo, ta tên Trương Đạt. hôm nay Trương Đạt ta xin thề, nếu như có một ngày nói ra nguyên nhân cái chết của Lê Dương, thì ta sẽ bị tẩu hỏa nhập ma trong lúc tu luyện, chết không toàn thây” Trương Đạt nghe Tạ Tinh nói xong, chưa đợi Tạ Tinh đồng ý thì đã tuyên thề trước

Tạ Tinh đang cá cược với nhân phẩm của hắn, cậu mỉm cười, nếu như không lấy ra được món đồ khiến cậu động lòng thì sẽ lập tức giết hắn

Tạ Tinh nhìn hắn nhưng không nói, Trương Đạt thấy người trước mặt rất thực tế, vốn không quan tâm lời của mình, liền lấy một hộp ngọc từ túi trữ vật mở ra, bên trong là một tinh thạch hình dạng hỏa diễm

Trương Đạt lấy tinh thạch ra rồi nói: “Đây là Hỏa Diễm tâm tùy vật phẩm vô giá, là phụ thân giao cho ta, ngay cả Thanh tiêu đan đan phương cũng là ông để lại. Nghe nói theo dấu vết của Hỏa Diễm tâm tùy có thể kiếm được Thiên Hỏa chi linh nếu như bằng hữu kiếm được và luyện hỏa thì trình độ luyện đan của bằng hữu sẽ trực tiếp đề thăng. Ta lấy viên Hỏa Diễm tâm tùy và thêm một địa điểm có thể tồn tại Thiên hỏa nói cho bằng hữu nghe làm điều kiện giao dịch, thấy sao?”

Tạ Tinh động lòng, từ Hỏa Diễm tâm tùy có một cỗ khí nóng phát ra đi thẳng vào tim cậu, quả nhiên là phi phạm. Tạ Tinh có được Tinh tùy là một vật phẩm tốt, bây giờ lại có Hỏa Diễm tâm tùy không biết có phải chung một nguồn gốc không, Tạ Tinh không biết được, nhưng Thiên hỏa làm cho cậu động lòng rồi

Từ Ngũ tinh quyết cậu biết được, lúc trước Lâm Vân có được Cửu tinh quyết, vì bị nhốt trong Thiên hỏa, y có thể lĩnh ngộ được Ngũ Tinh quyết, bây giờ mới có tinh quyết cường đại này, mà lúc trước Thiên hỏa cũng bị Lâm Vân hấp thụ, không lẽ Thiên hỏa chi tâm cũng giống với Thiên hỏa mà Lâm Vân hấp thụ ở giới hỗn độn

Dù là vì món đồ nào, cuộc giao dịch này cậu đồng ý. gật đầu nhận lấy Hỏa diễm tâm tùy rồi nói: “Được cuộc giao dịch này ta đồng ý, người nói nơi có thể có Thiên Hỏa chi linh xem”

Trương Đạt thấy Tạ Tinh tiếp nhận Hỏa Diễm tâm tùy liền mừng rỡ biết cuộc giao dịch đã không có vấn đề gì, chỉ cần trên người hắn mất đi ấn ký, hắn tuyệt đối sẽ bỏ chạy thật xa không quay trở lại

“Thiên hỏa đang nằm ở Hằng châu - một tông môn nhỏ, ta vất vả lắm mới có được tin tức cụ thể. Vọng tinh môn là một tông môn tứ tinh nhỏ, nhưng có được một địa hỏa tốt, nơi địa hỏa là chỗ để luyện khí của Vọng tinh môn. thiên hỏa nằm bên dưới địa hỏa, còn Thiên hỏa bên trong có Thiên hỏa chi linh hay không thì ta không dám khẳng định” Trương Đạt không chậm trễ nói toàn bộ cho Tạ Tinh nghe

Tạ Tinh lúc này đã hoàn toàn tin lời của hắn, hắn không cần phải lừa mình, Cậu nhanh chóng đốt toàn bộ thi thể, lấy hết túi trữ vật rồi bố trí một trận pháp để luyện đan cho Trương Đạt

Tuy là một viên đan được cấp 4 khó luyện, nhưng chỉ cần là đan được cấp 4 thì Tạ Tinh không hề cảm thấy có áp lực. Trương Đạt chuẩn bị 3 lô linh thảo, cậu chỉ dùng 1 lô linh thảo là có thể luyện chế ra rồi

Nhìn Trương Đạt vui mừng nhận lấy 3 viên Thanh tiêu đan rồi khỏi, Tạ Tinh ném 1 viên nội đan của Địa giáp thử cho tiểu Ngân ăn, rồi cho vào túi linh thú ngủ, xong xuôi mới bắt đầu kiểm Ôn Lôi, cậu ở đây lâu quá sợ Ôn Lôi lo lắng

Lúc Tạ Tinh đến, Ôn Lôi đang ngó qua ngó lại, Tạ Tinh vừa đến thì thần thức của cô cũng đã quét qua chỗ Tạ Tinh, rõ ràng là cô lúc nào cũng chú ý

“Tạ sư đệ, à, không thể gọi là sư đệ nữa, phải là sư huynh. đệ làm tỷ quá đổi kinh ngạc, tỷ đang nghi ngờ đệ có phải là Tạ Tinh ở Thiên Từ cốc không” Ôn Lôi thấy Tạ Tinh đi qua, vui mừng như hoa mới nở, nói

Tạ Tinh cười một tiếng: “sư tỷ hãy gọi đệ là tiền bối nữa đi, không thì tiếp tục gọi là sư đệ được rồi, đây là bí mật của hai người chúng ta. đừng để thân phận luyện đan sư bị bại lộ, như vậy đối với đệ sẽ rất bất lợi

Tạ Tinh biết nếu bị công khai thân phận luyện đan sư cấp 4, sau này cậu không thể yên tĩnh trong tông môn tu luyện nữa rồi, mà sẽ bị tông chủ của Vãn Nguyệt tông nghi ngờ, vì người có thể giết chết đám người của Lê Dương trong Vạn cổ bí cảnh không nhiều, cậu là Lôi tinh giả còn là luyện đan sư cấp 4 rất đáng nghi ngờ, cậu không thể không phòng bị

Thấy Tạ Tinh nói nghiêm túc như vậy, Ôn Lôi cũng gật đầu: “Tỷ tuyệt đối không nói ra thân phận của đệ, đệ cũng nói đây là bí mật của hai người chúng ta, nhưng sau này đan dược của tỷ thì nhờ vào đệ vậy”

Ôn Lôi đương nhiên sẽ không gọi Tạ Tinh là tiền bối, nếu gọi là sư huynh thì sẽ khiến người khác nghi ngờ, gọi sư đệ là thích hợp nhất

Tạ Tinh liền cười nói: “đan dược của sư tỷ để đệ lo, yên tâm đi”

Tỷ muội hỏi là lúc trước ở hội đấu giả Côn thành là đệ mua Ngũ Tiêu sao? tỷ thấy phi hành bảo khí của đệ rất giống Ngũ Tiêu” Ôn Lôi đột nhiên hỏi

Tạ Tinh gật đầu, việc này không cần phải giấu Ôn Lôi

Ôn Lôi bất ngờ không dám tin, lúc đó Tạ Tinh đã giàu như vậy, cậu từ đâu mà có được nhiều tinh thạch thế? nhưng nghĩ đến thân phận luyện đan sư của Tạ Tinh cũng hiểu được

Tạ Tinh lấy ra 1 túi trữ vật đưa cho Ôn Lôi nói: “đây là tù lao của tỷ giúp đệ mấy ngày nay, tỷ cầm lấy

Ôn Lôi liền từ chối: “Sư đệ đã đưa thù lao cho tỷ rồi, sao lại lấy thêm được”

Tạ Tinh liền cười nói: “Sư tỷ nói đùa, mấy ngày hôm nay đệ như một phú hào, kiếm được bao nhiêu không lẽ tỷ không rõ. nếu như chia không đều, sư tỷ lột đồ đệ ra đánh thì thảm lắm”

Ôn Lôi liền nói: “Đệ đúng là mặt dày, tỷ cũng không muốn ...” sau đó thì nói không được nữa

Tạ Tinh sắc mặt không đổi đưa túi trữ vật cho Ôn Lôi: “Sư tỷ, tỷ nhận lấy đi”

Ôn Lôi mở túi trữ vật, bên trong có cả ngàn đoá linh thảo cấp 4 cấp 5, liền đưa lại cho Tạ Tinh: “nhiều quá rồi, đệ là luyện đan sư, mấy thứ này đối với đệ có tác dụng hơn, ta chỉ cần đan dược là được rồi”

Nói xong Ôn Lôi chỉ lấy ra mấy bình đan dược: “A, Xuất Vân đan, Ôn thần đan còn có Thanh bồi đan, đây, đây quý quá rồi, tỷ ...” Tạ Tinh ngăn Ôn Lôi trả đan dược lại cho mình

“Ôn sư tỷ, đệ là luyện đan sư, với lại nhiều linh thảo như thế, tỷ nói đan dược này có quan trọng với đệ không? nếu như không lấy linh thảo, đệ chỉ lấy lại 1 nửa, mấy trăm cây linh thảo này tỷ cũng cần mà, dù gì La Thiên học viện cũng cần linh thảo mới có thể vào, không có linh thảo tỷ làm sao vào được La Thiên học viện?” Tạ Tinh lấy 1 nửa linh thảo ra rồi đưa lại Ôn Lôi

Ôn Lôi thấy vậy liền nhận lấy, cô biết số linh thảo này đối với Tạ Tinh cũng không là bao

Thấy Ôn Lôi nhận linh thảo, Tạ Tinh cười nói: “chúng ta đi xem thử di tích kia đi, nói không chừng sẽ có đồ tốt”

“Cái này tỷ cầm lấy” Tạ Tinh lấy ra một lệnh bài màu đen đưa cho Ôn Lôi

Ôn Lôi nhìn lệnh bài, thì biết là cậu lấy từ trong vườn linh dược cuối cùng

Đang muốn từ chối, Tạ Tinh lại nói: “lệnh bài này đệ có 2 cái, tỷ lấy 1 cái, đệ nghĩ là vào trong sẽ cần đến nó đấy

Ôn Lôi biết được cậu có 2 miếng lệnh bài nên cũng không từ chối

“Bây giờ tỷ có cần tấn cấp tinh tướng trước không?” Tạ Tinh nhìn Ôn Lôi nói

Ôn Lôi nghĩ, ở đây đúng là nhiều nguy hiểm, chỉ cần đi đơn lẻ thì sẽ dễ dàng bị vây đánh, mấy ngày trước nếu không phải là Tạ Tinh đến cứu thì đã bị giết rồi. thấy Tạ Tinh hỏi vậy cô liền gật đầu

Dù gì nơi đây cũng là nơi tốt để tấn cấp tinh tướng, thứ nhất là có đủ linh khí, thứ 2 là khi lên đến tinh tướng thì có thể bảo toàn tính mạng. nhưng muốn tấn cấp thì phải có Tạ Tinh hộ pháp, đây cũng là lý do cô chậm trễ, dù gì Tạ Tinh ở đây thêm 1 ngày thì sẽ có thêm 1 ngày thu nhập khác hẳn với cô

Tạ Tinh thấy Ôn Lôi suy nghĩ, liền nói: “Sư tỷ cứ đột phá là được rồi, Đệ giúp tỷ hộ pháp, đệ ở trong đây mấy ngày cũng kiếm không được mồi làm ăn, với lại tỷ thành tinh tướng nói không chừng sẽ giúp được đệ

Tạ Tinh lập tức tìm một nơi yên tĩnh bố trí trận pháp phòng ngự cho Ôn Lôi tấn cấp. cậu ở đây chính đốn lại thu hoạch của mình. may là có nhẫn trữ vật nếu không thì trên người sẽ phải đeo đầy túi trữ vật rồi

Tuy chỉ mười mấy ngày, nhưng Tạ Tinh cảm thấy thu hoạch thật sự rất lớn. may mà đi vào đây, nếu không thì cậu tuyệt đối không có thu hoạch lớn thế này, hơn nữa trình độ luyện đan đề thăng rất nhanh

Ôn Lôi vốn là tinh sĩ đỉnh phong, bây giờ có linh khí đầy đủ trong bí cảnh, còn có Xuất Vân đan giúp đỡ, chỉ 2 ngày đã tấn cấp tinh tướng

Thấy Ôn Lôi chạy ra, Tạ Tinh ngăn người, trong lòng nghĩ cô tắm bằng cách nào a, không lẽ sau khi đột phá, trên người cô không có tạp chất tiết ra? nhưng xem ra y phục đã thay đổi rồi

trong túi trữ vật của Ôn Lôi không lẽ có cả bồn tắm và một lượng nước lớn?

“Cám ơn đệ, Tạ Tinh, tỷ bây giờ đã là tinh tướng, tỷ còn tưởng sau khi ra khỏi đây mới trở thành tinh tướng được. ý, sư đệ, sao vậy? rất kinh ngạc sao, hiệu quả đan dược của đệ quả nhiên rất tốt” Ôn Lôi kèm chế sự vui mừng trong lòng, nói một hơi dài làm cho Tạ Tinh không có cơ hội xen vào

Tạ Tinh giấu đi sự vui mừng, cậu rất kinh ngạc không phải vì cô tấn cấp tinh tướng mà là vì sao mà cô tắm rửa được. nhưng lại không dám hỏi liền cười

nói: “chúc mừng Ôn sư tỷ, chúng ta đi đi tích xem thử đi

Hai người nhanh chóng lên đường, đến nơi đã thấy tụ tập rất nhiều tu tình giả

Tạ Tinh bảo Ôn Lôi đi tìm đồng môn trước, đợi lát 1 cậu qua, để người khác không biết họ quen nhau “Lôi sư muội, sao muội cũng đến?” Yên Yên Nhiên và mọi người đang đứng trước một bia đá màu vàng đen, rất giống bia đá lúc ở vườn linh dược nhưng lại lớn hơn rất nhiều

Trước bia đá có một trận pháp màu vàng lớn, rất nhiều người đã bắt đầu tấn công

“Yên Nhiên sư tỷ, mọi người cũng ở đây, vị tiền bối đó nói là không nhận lại 2 bình đan dược muội chỉ có thể quay về” Ôn Lôi sắc mặt đỏ bừng, rõ ràng là nói dối

Yên Nhiên cười với Ôn Lôi, không nói gì, một người đàn ông gần đó nói: “Ôn sư muội, muội cũng đến rồi, chúng ta đi chung đi, ở đây rất nguy hiểm, có người đi chung sẽ an toàn hơn

“Đại sư huynh, Phàm sư muội” Ôn Lôi thấy đại sư huynh đi qua liền đến chào hỏi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Cách phá trận quỷ dị

Tạ Tinh từ xa thấy được cả ngàn người đang phá trận, vô số đợt công kích, các loại pháp khí bảo khí khác nhau đánh vào, làm cho trận pháp có chút run chuyển. tuy biết đây là một trận pháp phòng ngự, nhưng Tạ Tinh lại không hiểu đây là trận pháp gì, so với những trận pháp phòng ngự vườn linh dược mạnh hơn rất nhiều

Xem không hiểu, Tạ Tinh quyết định đợi chút nữa mới qua, dù gì nhiều người tấn công như vậy, cậu cũng không cần thiết phải tham gia, cho dù trận pháp cường đại, thì cũng đã trải qua bao nhiêu năm cộng thêm nhiều người tấn công như vậy cũng sẽ có lúc bị phá vỡ

Tạ Tinh đột nhiên nghĩ nếu như Man cổ bí cảnh 1000 năm mở 1 lần vậy 1 ngàn năm trước chắc đã từng khai mở, tại sao vườn linh thảo còn tồn tại, không lẽ 1000 năm trước không có ai vào sao

Hoặc là bí cảnh này là một bí cảnh tuần hoàn, mỗi nơi thiên tài địa bảo đều phải cần đến một thời gian nhất định mới khai mở? nghĩ thì nghĩ vậy nhưng Tạ Tinh không dám khẳng định

Nhưng mà vụ nổ hai ngày trước lại nổ ra được một tảng đá lớn như vậy, cũng là một chuyện kỳ lạ

Trận pháp này quả nhiên mạnh mẽ, nhiều người tấn công như vậy mà 2 ngày vẫn chưa công phá được. nhưng vì ở đây vẫn chưa có mâu thuẫn lợi ích nên cũng rất ít người đánh nhau

Tạ Tinh đã luyện hóa thượng phẩm bảo khí nội giáp của Lê Dương, ở nơi nguy hiểm này, Bảo giáp đương nhiên là phải sử dụng trước Còn cây thượng phẩm bảo khí công kích của Lê Dương, bây giờ Tạ Tinh còn chưa dám lấy ra sử dụng, hơn nữa bây giờ thứ có sức mạnh công kích mạnh nhất không phải là pháp khí hay bảo khí mà là tinh đao và lôi điện

Xem một hồi, Tạ Tinh đã đi đến gần trận pháp phòng ngự, quả nhiên vừa mới đến thì đã có người lên chào hỏi

“Tiền bối, cảm ơn đã cứu mạng” một thiếu nữ ăn mặc thanh lịch đi đến trước mặt Tạ Tinh biểu thị lòng biết ơn

Tạ Tinh nhìn qua, không ngờ là Phương Tĩnh, tuy đã thay đồ, nhưng mặt nạ không hề thay đổi, Phương Tĩnh lại nhận ra cậu, không ngờ Phương Tĩnh không đến vườn linh dược mà đến đây

Nhưng thấy Ninh Ngưng và Diệp Vy đi đến đây, Tạ Tinh lại cảm thấy nhức đầu

“Cám ơn bằng hữu đã cứu mạng mấy vị sư muội” lần này là một người đàn ông khoảng 30 tuổi, xem ra là tu vi tinh tướng

Tạ Tinh muốn nói chuyện mấy câu với Phương Tĩnh, nhưng ở đây tu luyện giả rất nhiều cậu chỉ có thể giả vờ nghiêm túc, đi đến phía trước đại trận

“Chỉ là một tinh tướng thôi mà? cần phải làm cao vậy không?” có một tinh giả là đồng môn của Phương Tĩnh nói

“Người nói chuyện cẩn thận chút, đan sư tiền bối không phải là loại người này” người tinh giả vừa nói ra thì lập tức có người phản bác lại

Người tinh giả đó quay lại nhìn thấy người nói là một tinh tướng thì chỉ có thể im lặng

“Rắc, rắc”

Có một tiếng nứt nhỏ vang lên, Tạ Tinh không ngờ mình vừa mới đến gần đại trận thì nó đã sắp bị phá vỡ. tuy không biết là trận pháp có phản ứng gì, nhưng Tạ Tinh cũng nhanh chóng lui về một ít, cẩn thận thì hơn

“rắc, rắc, đừng ...”

Tạ Tinh vừa mới lui về, thì trận pháp đã bị vô số tinh giả công kích phá vỡ, trước khi trận pháp bị phá hoàn toàn không có dấu hiệu gì, nếu như không phải Tạ Tinh nghe được tiếng động thì cũng không tin rằng trận pháp đã vỡ

Có tiếng gió bão rít gào, những đạo hàn khí lạnh đến xương tủy phát ra, nhanh chóng có vô số đạo băng tiễn bay đến

Tạ Tinh không ngờ sau khi phá trận lại có 1 đợt công kích ghê gớm như vậy, những băng tiễn ào ào kéo đến, lập tức phân tán ra xung quanh nhanh, những tu tinh giả gần đó rất ít người thoát nạn

Tạ Tinh cũng không cách nào để đỡ được nhiều cây băng tiễn như vậy, liền phát ra tinh man rồi ôm lấy Phương Tinh lui về sau

Còn hai vị sư huynh của Phương Tinh, thì tự cầu may đi

“A, A...”

Vô số tiếng kêu thảm thiết phát ra, mấy trăm người tu tinh giả chưa kịp chống cự thì đã bị trúng tiễn mà chết, hơn một ngàn người đứng trước đại trận cũng không ai thoát được

Hơn trăm cây băng tiễn tấn công đến Tạ Tinh, phát ra tiếng rạn nứt từ tinh man, Tạ Tinh thấy vậy liền phát động thêm tinh man để bảo vệ cậu và Phương Tinh

Tên bắn đến rất nhanh kết thúc cũng rất nhanh, chỉ có 3 đợt thì đã dừng lại. nhưng mà 3 đợt băng tiễn, theo như tính toán của Tạ tinh đã hơn vạn cây. gần ngàn người tu tinh giả bị trúng tên, vô số tinh giả cấp thấp chết ngay tại chỗ

Có thể sống sót đa số là Tinh sĩ hoặc là tinh tướng, còn như Tạ Tinh không có thương tích gì cả thì có 3 người, 1 người là Hà Dự, và 1 người phụ nữ nữa. Tạ Tinh có tinh man bảo vệ, cậu không bị thương là chuyện bình thường, nhưng người phụ nữ có thể trong thời gian ngắn mà phát ra phòng ngự thuần bài, có thể nói là phản ứng rất nhanh, còn nhanh hơn cả cậu

Còn về Hà Dự, Tạ Tinh đã sớm biết hấn lợi hại, nhưng bây giờ thấy được cũng kinh ngạc, tuy không nhìn rõ, nhưng mà trong lúc băng tiễn bắn ra thì hấn đã phát ra một cỗ khí đen quý dị để bảo vệ mình, sau đó thì không thấy hấn đâu lúc gặp lại thì cỗ khí đen đã biến mất, hấn không bị thương tí nào

Còn người thứ 3 không bị thương, thì giống Tạ Tinh đeo mặt nạ không rõ tuổi tác, nhưng thấy Tạ Tinh cũng đeo mặt nạ còn có thể né được vô số băng tiễn thì cũng cô ta cũng nhìn Tạ Tinh

Ngoài 4 người ra, thì cũng có những người bị thương, người bị thương nhẹ là tinh tướng, tinh sĩ trừ những người vận khí tốt ra còn lại toàn bộ đều bị giết

Đại sư huynh của Phương Tinh cũng bị thương, người tinh giả ban nãy đã bị bắn chết, nếu như không phải Tạ Tinh bảo vệ Phương Tinh thì cô cũng chết rồi

Ninh Ngưng và Diệp Vy vỗ ngực, nếu không phải họ chưa kịp đi qua thì bây giờ hai người cũng gục rồi

Những cây tiễn khi bay đi xa đã không còn hiệu quả gì. cơ bản cũng đỡ lại được. vốn có hơn ngàn tu tinh giả, bây giờ chỉ còn hơn 300 người, hơn nửa đa số đều bị thương

Hiện trường im lặng

Không biết ai là lên một tiếng, đa số những người còn lại bắt đầu đi lấy những túi trữ vật của tu tinh giả đã chết

Phương Tinh chờ không nói lên lời, hình như vừa mới nằm trong khu vực nguy hiểm, đột nhiên trên tay có thêm một bình thuốc, rồi một tiếng nói vang lên: “tu vi cô quá thấp ở đây không phải là nơi cô có thể đến, ngọc bình không cần mở ra, đợi lúc không có người rồi mới mở, tạm biệt”

Tạ tinh đưa cho Phương Tinh mấy viên Xuất vân đan, nhanh chóng đi đến gần đại trận

Đã có nhiều người đứng đó xem, bia đá lớn vẫn ở nơi đó, chỉ là có thêm một phù văn xung quanh đây linh khí, hình như là lối vào

“Bằng hữu thật là hảo thân thù” Hà Dự lúc này đã đi đến gần Tạ Tinh nói

Tạ Tinh cười nói: “Hà huynh cũng thâm tàng bất lộ, làm ta đại khai nhãn giới

Hà Dự nói tiếp: “Ta nghĩ đây là lối vào di tích, nhưng không biết là có cần lệnh bài màu đen không

“Đây là cái gì?” người phụ nữ thấy trong tay Hà Dự có lệnh bài màu đen kinh ngạc nói, rõ ràng là cô ta không có đi đến được viên nên không biết

Người đàn ông đeo mặt nạ cũng nhìn vào lệnh bài của Hà Dự. Hà Dự liền cười nói: “Lúc trước ta lấy lệnh bài từ linh dược viên bên kia, ta đoán rằng nó có liên quan đến di tích”

Tạ Tinh âm thầm cảm phục Hà Dự, hẳn biết rõ lệnh bài có liên quan đến di tích mà còn dám lấy ra, rõ ràng là không sợ người khác tranh đoạt. nhưng mà Hà Dự lại không phải là một người thích khoe khoang

Người đeo mặt nạ nói: “Lệnh bài này còn không? ra giá, ta mua nó”

“Nếu như người có thể lấy Thiên Diễm tinh kim ra trao đổi thì ta đồng ý” Hà Dự cười nói

Tạ Tinh động lòng, Hà Dự quả nhiên có mục đích, khẳng định là biết trên người người đàn ông có Thiên Diễm Tinh Kim mới nói như vậy. cũng có thể là đã do thám

Khó trách hẳn lấy lệnh bài ra, nhưng sao Tạ Tinh lại không biết người đeo mặt nạ có Thiên Diễm tinh kim, Tạ Tinh suy nghĩ một hồi thì hiểu được Hà Dự là người của Thần Khí môn nên nhạy cảm với bảo vật có thể lúc phòng ngự người đeo mặt nạ sử dụng pháp bảo có Thiên Diễm tinh kim

Xem ra Thiên Diễm tinh kim rất quang trọng với hắn, thêm nữa là người của Thần khí môn nói không chừng sẽ chế luyện được bảo bối gì

“Hừ” người đàn ông hừ một tiếng rồi không quan tâm đến Hà Dự nữa

“Người có phải cũng có hắc lệnh? đưa hắc lệnh cho ta, giá cả đảm bảo người thỏa mãn” người phụ nữ đột nhiên đi nói với Tạ Tinh

Tạ Tinh thấy người phụ nữ không có biểu cảm, thậm chí nghi ngờ cô cũng giống cậu đeo mặt nạ, chỉ là cao cấp hơn

“Không hứng thú” Tạ Tinh liền nói

“Ta đề nghị người lấy ra, nếu không sẽ phải hối hận đấy” người phụ nữ đột nhiên lạnh lùng nói

“Biến” Tạ Tinh mạnh mẽ trả lời, cậu ghét nhất là người uy hiếp cậu, Lê Dương cũng uy hiếp cậu, kết quả bây giờ ngay cả xương cốt cũng không còn, người phụ nữ này lại dám uy hiếp cậu.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Thiên Nhai môn

“Người...” người phụ nữ này run rẩy trả lời, chưa từng có người nói chuyện qua như vậy với cô. hôm nay lại có người dám bảo cô biến, tay vô thức đã cầm 1 cây cực phẩm bảo khí trường kiếm màu xanh ngọc, trên thân kiếm phát ra luồng khí lạnh, xem ra đã uống vô số máu người

Hà Dự nhìn vào, không ngờ người uy hiếp Tạ Tinh là 1 phụ nữ, lại còn là người phụ nữ sử dụng một cực phẩm bảo khí

“Lam sương hóa tuyết kiếm? người là Lãnh Ngưng Tuyết của Thiên Nhai môn?” Hà Dự liền nói, cô nhận ra người phụ nữ này, khó trách có thể uy hiếp Tạ Tinh, cô ta đúng là có bản lĩnh này

“Thiên Nhai môn?” Tạ Tinh bình tĩnh nhìn cô đột nhiên nói: “Đương Dung là người gì của cô?”

Người phụ nữ không nói chuyện, trường kiếm trên tay đã tấn công, vô số hàn khí phóng đến Tạ Tinh

“Bằng hữu, cẩn thận, người phụ nữ này rất là lợi hại, chưa từng nói đạo nghĩa. cô ta có Lam sương hóa tuyết kiếm, là thanh bảo khí có thể nâng cấp theo tu vi. với lại Thiên Nhai môn là một bát tinh tông môn, nếu như không cần thiết thì đừng làm càn với cô ta” Tạ Tinh nghe được truyền âm của Hà Dự

không kịp hồi đáp, trường kiếm trên tay người phụ nữ đã nhanh chóng tấn công đến Tạ Tinh. xem ra là một thủ đoạn công kích rất mạnh, kiếm còn chưa đến đã cảm thấy được hàn khí bức người

Mấy người tinh tướng đang muốn lên giúp Tạ Tinh, vừa nghe nói cô ta ở Thiên Nhai môn đều rút về

Thiên Nhai môn, là một môn phái trong truyền thuyết, không ngờ cũng có người đi vào Man cổ bí, cảnh tuyệt đối không phải là vì linh thảo mà đến, khẳng định có vật gì thu hút cô ta đến đây

Tạ Tinh trên mặt càng lạnh lùng, người phụ nữ độc ác, ra toàn sát chiêu, cho dù chiêu đầu để dò xét năng lực đối phương cũng mang theo sát khí cực mạnh, Tạ Tinh cảm nhận rất rõ ràng

Khi Tạ Tinh nhìn lại thì mười mấy tinh đao đã chém đến, có 1 phần là đỡ lại chiêu thức của cô, còn lại tấn công trực diện

Tạ Tinh biết Tinh đao không làm gì được cô, cậu chỉ muốn xem thử phòng ngự bảo khí của cô là gì

Vô số kiếm mang tấn công vào tinh mang của Tạ Tinh, tiếng rạn nứt vang lên rõ rệt

“rắc” tinh man đã bị phá vỡ, kiếm man của người phụ nữ cũng đã biến mất, Tạ Tinh dùng tinh đao không có tác dụng, cô ta thậm chí ngay cả phòng ngự thuần bài cũng chưa dùng, chỉ dùng mấy kiếm đã tiêu hủy toàn bộ

Tạ Tinh trong lòng cảm thán, quả nhiên trời đất rộng lớn, cao thủ vô số, tuy là hai bên đều là do thám nhưng mà Tạ Tinh rõ ràng là thua 1 bước, người phụ nữ còn chưa xuất kiếm, thì đã làm vỡ tinh man, nếu như ra tay thật thì uy lực sẽ gấp nhiều lần

Cô ta tên Lãnh Ngưng Sương sao? nếu như một đệ tử của Thiên Nhai môn đã mạnh như vậy, thì Dương Dung nếu ở Thiên Nhai môn thì sao cậu đi lên được

Nhưng mà nếu đánh thật, thì Tạ Tinh cũng không sợ cô, thủ đoạn của cậu rất nhiều. vừa đánh 1 chiêu, thì Vô ảnh khiết vĩ châm đã nằm trong tay cậu, cho dù cuối cùng tinh lực yếu ớt thì cậu vẫn còn tinh độ, còn có đám mây màu trắng trong từ phủ

Lần sau cậu tuyệt đối không do thám, cậu phải giáo huấn 1 lần cho cô nhớ đời, Thiên nhai môn thì sao? bát tinh tông môn thì sao?

Lãnh Ngưng Sương đột nhiên nhìn cây trường kiếm trên tay, rồi nhìn qua Tạ Tinh, kỳ lạ là cô không tiếp tục công kích, mà đi vào trong bia đá rồi biến mất

Tạ Tinh ngạc nhiên, người phụ nữ này ý là gì, chỉ công kích một lần rồi thôi, Tiếng sét lớn, mưa lại nhỏ?

“Bằng hữu, Lãnh Ngưng Sương khẳng định là đã đeo mặt nạ, nghe nói người này sắc mạo vô song, được gọi là Thần châu đệ nhất mỹ nữ. cô ta là người của Thiên Nhai môn, một trong ngũ đại bát tinh tông môn, tuyệt đối rất là lợi hại, không ai dám gây sự. chỉ là không ngờ được Thiên nhai môn lại có người đi đến đây, thật là kỳ lạ. nếu như không cần thiết thì ta kiến nghị bằng hữu đừng có đi gây chuyện với cô ta. Cô ta lúc này chỉ lấy ra 1 thành bản lĩnh, sau này gặp hãy cẩn thận” Hà Dự tốt bụng, đi qua giải thích cho Tạ Tinh

“Cám ơn Hà huynh, nhưng mà ta có nguyên tắc là người không phạm ta thì ta không phạm người, nếu như cô ta kiếm chuyện thì đừng nói là bát tinh tông môn, cho dù là cửu tinh tông môn, ta cũng không thể bỏ qua” Tạ Tinh cười nói, khẩu khí rất là tự tin. trên thế giới này không chỉ có người ở Thiên nhai môn có kiêu ngạo, cậu cũng có tự tôn của mình

Hà Dự liền cười khò nói: “bên trong đã có mấy người đi vào, chúng ta cũng đi vào thôi”

Tạ Tinh gật đầu, bước vào trong

Vừa đi vào trong, Tạ Tinh vừa chuẩn bị tinh man bỗng một cỗ áp lực lớn truyền đến làm Tạ Tinh cảm thấy hơi choáng, đợi một lát thì phát hiện mình đã đi vào một hành lang vô cùng rộng lớn. Tạ Tinh dùng thần thức quét qua, không ngờ lại là một cung điện vô cùng lớn, thần thức chỉ quét được 2000 mét, không thấy được tận cùng, hình như có vô số hành lang ở đây

Tạ Tinh không gặp bất kỳ ai, vậy nghĩa là những người đi vào trong được đưa vào các nơi ngẫu nhiên

Đột nhiên có một con gió lạnh bay ngang, ở đây sao lại có gió? Tạ Tinh không kịp suy nghĩ liền né qua, bên tai có cảm giác đau, một móng vuốt lớn quét ngang qua tai của cậu

Một con yêu thú to như con báo, biểu cảm lạnh lùng xông thẳng vào Tạ Tinh, hai móng vuốt không chậm trễ tấn công vào đầu Tạ Tinh, nó hình như rất thích nơi đó

Làm Tạ Tinh kinh ngạc là cậu không rõ được đẳng cấp của con báo. 3 nhóm tinh đao tấn công đến liền đánh vào con báo, thậm chí phần đầu cũng dính mấy nhát đao

Tạ Tinh thấy lo lắng, trên người nó có gần mấy chục vết thương mà hình như không có nhằm nhò gì hết

Đây là yêu thú đẳng cấp gì? không đúng, hình như con báo này là một loại nguyên liệu, chắc không phải là báo thật, là luyện chế từ nguyên liệu nào đó thành con rồi

Vậy thì chắc chắn sẽ không chết được? Tạ Tinh nghĩ đến đây, lại thấy con báo hình như không biết mệt mỏi mà tiếp tục xông đến

Ngay cả tinh đao cũng không nhằm nhò gì với con báo, xem ra cây châm cũng không xài được, Tạ Tinh không muốn đánh bán sống bán chết với con quái vật không có não, nhanh chóng chạy mới là đúng đắn

Tạ Tinh vừa né qua đạo công kích của con báo, vừa muốn nhanh chóng rời khỏi thông đạo, nhưng nhìn trước mắt lại có xuất hiện thêm 6 con yêu thú, hình dạng khác nhau

Tạ Tinh tức giận muốn chửi người thiết kế chỗ này, trên nào có bệnh sao, làm ra nhiều quái vật như vậy

Ngoài sử dụng Tinh điện ra, cậu cũng không nghĩ ra cách tốt hơn

Nhanh chóng 6 con quái vật không nào bao vây Tạ Tinh lại, Tạ Tinh đưa tay lên đánh ra mười mấy đạo tinh đao và lôi điện

Kết quả làm cho Tạ Tinh khó hiểu, tinh đao của cậu không đánh vào mà là chỉ dùng Lôi điện thì một phát là chết

Trên đất có nhiều nguyên liệu vụn, Tạ Tinh nhìn vào, hình như là nguyên liệu bình thường chỉ là trong đó phát hiện ra mấy viên tinh thạch khác màu, có chút giống tinh thạch của mình, nhưng cũng không giống

Cất vào mấy viên tinh thạch có màu, Tạ Tinh thở dài, chỉ cần biết Lôi điện của mình có tác dụng thì không cần sợ, dù là nhiều con quái vật như thế thì cũng xử lý hết

Tạ Tinh đến một góc của hành lang, lại xuất hiện thêm 2 con quái vật, nhanh chóng dùng lôi điện giết chết

Tạ Tinh phát hiện có một hình bát quái ngược trên tường, tổng cảm thấy quen thuộc, cậu khẳng định từng thấy qua hình này, vì bát quái ngược này rất quý dị nên ấn tượng của cậu với nó rất sâu.

Tạ Tinh ngồi xuống nhìn vào hình bát quái ngược, đang nghĩ xem lúc nào gặp qua

Ở Trái đất hay là ở Cửu thần đại lục gặp qua? ký ức tuy quen thuộc, nhưng lại nghĩ không ra

Hình ảnh? lúc cậu ra đây có mua mấy tấm hình, không biết có phải là mấy tấm đó. Tạ Tinh lấy mấy tấm hình ra nhưng không phải

đột nhiên nghĩ ra tấm bản đồ trong chiếc nhẫn, là lúc cậu ở Vạn Sâm trấn ngoại vi của thậm vạn sơn lâm giết một tụ tinh cấp 3 có được một bản đồ tàn khuyết

Trên tấm bản đồ hình như có một tấm bát quái ngược. Tạ Tinh lập tức lấy ra, quả nhiên hai cái hình y chang nhau

Làm Tạ Tinh mừng rỡ là bên trong không chỉ có hình bát quái ngược, còn có cả những con đường thông đạo trong cung điện cũng rất rõ ràng, tuy bị tàn khuyết nhưng mà nội dung cụ thể vẫn còn

Tạ Tinh nhanh chóng tìm ra vị trí của cậu, cuối tấm bản đồ hình như là một cung điện lớn, nhưng đến đó thì đã hết, phần sau không còn gì

Cất vào bản đồ, Tạ Tinh đã khẳng định đây là bản đồ trong di tích này, tuy không biết tại sao lại lưu lạc bên ngoài nhưng Tạ Tinh không nghĩ được nhiều, cậu chỉ muốn nhanh chóng đến chỗ đại điện, nếu chỗ này có bảo vật thì tuyệt đối đang ở trong đại điện

Tạ Tinh bây giờ có bản đồ lại có lôi điện, có thể đi theo hướng bản đồ là được, vốn không cần lo lắng những cái khác. trên đường đi Tạ Tinh còn gặp được những cuộc tranh đấu của tu tinh giả và quái thú

Tạ Tinh đột nhiên nhớ đến Ôn Lôi, nếu như cô đi vào thì sao? Ôn Lôi không có lôi điện, lại cô chỉ mới vào tinh tướng, tuyệt đối không phải đối thủ của quái thú

Trong đại điện thần thức tuy bị khống chế, không dễ tìm xa, nhưng 2000 mét thì Tạ Tinh còn xem được. vì lo lắng cho Ôn Lôi, nên Tạ Tinh đã dùng thần thức

Ôn Lôi tuy ở khoảng cách không xa, nhưng khi Tạ Tinh thấy được Ôn Lôi liền biến sắc mặt, lập tức biến mất khỏi vị trí hiện tại.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Một cánh cửa đá

Hai người tinh tướng đang bao vây Ôn Lôi, Ôn Lôi xem ra chống cự không được bao lâu, không ngừng bị đánh lui. Mà ở xung quanh 3 người còn có một con quái thú, xem ra là 3 người liên thủ đánh bại quái thú sau đó mới phát sinh tranh chấp

Nếu như đã liên thủ, Tạ Tinh không nghĩ ra tại sao 2 người tinh tướng lại ở nơi nguy hiểm như vậy bao vây Ôn Lôi, không lẽ họ không biết càng đông người sẽ càng an toàn

Không cần biết, việc này bị Tạ Tinh thấy được, tuyệt đối không buông tha cho 2 người tinh tướng

“Hai người thật là vô sỉ, ta chủ động đưa cho đan dược hồi phục mà còn tấn công ta, thật là mất dạy” sắc mặt Ôn Lôi bắt đầu trắng bệch, rõ ràng ngay cả thời gian ăn đan dược cũng không có, hay người tinh tướng tấn công làm cho cô không có thời gian ăn đan dược, cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng đỡ lại các đòn chí mạng, trên người đã có rất nhiều vết thương

Tạ Tinh cuối cùng cũng hiểu được, là vì Ôn Lôi quá hiền lành, hay là kinh nghiệm quá ít, đối với tham lam của con người còn không hiểu, ở một nơi nguy hiểm như vậy, cô lại đưa cho người khác Linh nguyên đan hồi phục, nghĩa là trên người cô không chỉ có 1 2 viên

Chưa kịp trách mắng Ôn Lôi, Tạ Tinh người chưa đến, mấy tia lôi điện đã tấn công đến

Hai người tinh tướng tấn công Ôn Lôi vốn không mạnh, với lại Ôn Lôi tuy mới tấn cấp tinh tướng, nhưng chiêu thức mạnh mẽ, tuy gặp nguy hiểm nhưng 2 người tinh tướng đánh lại cũng không dễ dàng gì

Lôi điện của Tạ Tinh gần như không có vật cản mà tấn công thẳng vào người 2 tinh tướng

Hai người tinh tướng bị lôi điện của Tạ Tinh tấn công, 1 người trực tiếp ngất đi, người còn lại xông thẳng đến Tạ Tinh

Tạ Tinh chỉ ra 2 Tinh đao thì đã nhanh chóng giết chết hai người

Ôn Lôi sắc mặt trắng bệch thân hình lung lay, nhìn thấy là Tạ Tinh đến, liền cười nhẹ, rồi té xuống đất, Tạ Tinh nhanh chóng đi lên đỡ cô dậy, đưa một viên Linh nguyên đan vào miệng của cô

Tuy chỉ một thời gian ngắn, nhưng Tạ Tinh đã cảm giác được cơ thể mềm mại của Ôn Lôi. Ôn Lôi sắc mặt đỏ lên, bắt đầu ngồi xuống khôi phục tinh lực

Lúc đợi Ôn Lôi hồi phục, Tạ Tinh thu tất cả trữ vật của hai tinh tướng rồi đốt xác họ

Tạ Tinh mở túi trữ vật của 2 người, thì biết tại sao họ lại có ý định đánh cấp Ôn Lôi, thì ra hai người là hai người nghèo trong túi ngoài mấy cây linh thảo ra thì chỉ có một chút trung phẩm tinh thạch

Lúc này Ôn Lôi đã khôi phục gần hết, liền đứng dậy nói: “Lần này may mà có sư đệ, tỷ lại nợ đệ thêm 1 mạng nữa, tỷ không biết sao để trả cho đệ đây. không ngờ hai người này lại vô sỉ như vậy, chỉ vì mấy viên Linh nguyên đan mà muốn giết tỷ?”

Tạ Tinh cười nói: “tỷ đệ chúng ta còn phân biệt gì chuyện giúp đỡ, không lẽ sư tỷ thấy đệ bị vây đánh mà còn không ra tay giúp, mà chỉ là đệ không hiểu sư tỷ sao lại đi chung với hai người này?”

“Lúc tỷ mới đến, thì có 2 người này xuất hiện ở nơi không xa, nhưng sau đó gặp được loại quái thú này. con quái thú khá là mạnh mẽ không sợ pháp khí công kích, vì quái thú xuất hiện ở gần 3 người nên sau đó 3 người liên thủ giết chết quái thú. vì hai người lấy trung phẩm tinh thạch ra hồi phục thì tỷ mới cho mỗi người 1 viên Linh nguyên đan, không ngờ vì 1 viên Linh nguyên đan mà liên thủ tấn công tỷ” Ôn Lôi phẫn nộ nói

Tạ Tinh lắc đầu nói: “đừng trách hai người họ, đừng nói đây là bí cảnh, cho dù ở bên ngoài, thì tu tinh giả cũng không lấy tài phú lộ ra ngoài. cho dù trong mắt tỷ chỉ là một chút, bây giờ ở Cửu Thiên đại lục tài nguyên có hạn, không có ai mà muốn thấy người khác không ngừng thăng tiến mà bản thân lại không lên cấp được. nên tài nguyên là nhờ cướp giật về, mấy ngày ở vườn linh thảo tỷ không thấy sao? mỗi ngày có bao nhiêu người bị giết chết?”

Ôn Lôi gật đầu nói: “Sư đệ giáo huấn đúng, là tỷ không cẩn thận”

Tạ Tinh cười nhẹ nói: “Thôi được rồi không nói cái này nữa, chúng ta đi, tỷ đi theo sau đệ là được

“Sư đệ phải cẩn thận, ở đây quái thú hình như đánh không chết được, tương đối mạnh mẽ, gặp được cố gắng né qua. vừa này 3 người đánh 1 con quái thú cũng rất là khó khăn, nếu như gặp nhiều hơn nữa thì sư đệ mạnh cỡ nào cũng chịu không được” Ôn Lôi tưởng Tạ Tinh không biết sự lợi hại của quái thú liền đi lên nhắc nhở

Tạ Tinh gật đầu nói: “không sai, nhưng quái thú gặp được đệ chỉ có con đường chết, lúc này mới vào đã gặp được 6 con nhưng bị đệ xử lý hết rồi”

“Cái gì?” Ôn Lôi kinh ngạc nhìn Tạ Tinh, rõ ràng cô không tin được lời của Tạ Tinh nói. Tạ Tinh tuy mạnh, nhưng nói 1 người giết 6 con quái thú thì cô không tin

Tạ tinh biết Ôn Lôi không tin, cậu dẫn Ôn Lôi đi theo bản đồ đến hướng đại điện, làm Tạ Tinh kinh ngạc là trên đường đi không gặp con quái thú nào cả, vốn cậu muốn chứng minh cho Ôn Lôi xem nhưng mà không có cơ hội

“Sư đệ quả là may mắn, trên đường đi, thần thức của tỷ có thể thấy được cảnh người chiến đấu với quái thú, nhưng từ khi đi chung với đệ thì không gặp được ai cả. Tỷ xem ra đi với đệ sẽ an toàn hơn, không chỉ an toàn, mà còn giàu có ...” nói đến đây Ôn Lôi đột nhiên dừng lại, cô cảm thấy được cảm giác an toàn mà Tạ Tinh mang đến hoàn toàn phát ra từ nội tâm

Tạ Tinh xấu hổ một chút, nói đùa thì không sao nhưng mà nếu Ôn Lôi đã nói như vậy thì chắc chắn không bình thường. trong tim cậu đã có Áu Tinh, người con gái khác cho dù đẹp đi nữa thì cũng không động lòng được cậu, Ôn Lôi cũng như vậy

Nhưng mà trên đường đến không có con quái thú nào đúng là kỳ lạ, không lẽ con đường này đến đại điện không có ngăn cản? đây là con đường đi đúng?

Tạ Tinh đi theo bản đồ nhưng cũng không chắc đây là con đường đúng. Tạ Tinh muốn chạy theo con đường này vì trong lòng cậu nghĩ rằng tất cả báu vật đều ở đại điện, với lại những con đường khác thì không nhất định có báu vật

Đột nhiên nhớ ra được 9 con đường có có màu sắc, còn những con đường khác thì không, nhưng lại có màu khác nhau, không lẽ 9 con đường này là do 9 lá lệnh bài màu đen tương ứng, nhưng mà bản đồ đã qua nhiều năm vậy mà màu sắc cũng nhìn rõ được thì đúng là kỳ lạ

Tạ Tinh lần nữa lấy ra bản đồ xem, cậu phát hiện con đường cậu đang đi đến đại điện là màu hoàng kim, hình như những con đường khác cũng đi đến được các đại điện khác nhau, cậu chọn con đường đi đến đại điện, mà còn những con đường khác nhưng đã hết ký hiệu, bản đồ này vốn không hoàn chỉnh

“Đây là cái gì?” Ôn Lôi thấy Tạ Tinh lấy ra tấm bản đồ liền hỏi

“đây là tấm bản đồ ở đây, đệ vô tình có được, bây giờ mới biết được là bản đồ nơi này. đệ chọn con đường đi đến cửa đại điện, nhưng không biết đúng không” nói xong Tạ Tinh đưa tấm bản đồ cho Ôn Lôi

Ôn Lôi nhìn xem tấm bản đồ rồi cảm thán nói: “sur đệ, tỷ cảm phục đệ rồi, vận khí của đệ quá cao, ngay cả chuyện này cũng gặp được

Tạ Tinh cất tấm bản đồ, trong lòng nghĩ hèn xui thì cậu không biết, mà một khi đã đi ra ngoài, lỡ bị Văn Nguyệt Tông biết được cậu giết chết Lê Dương tuyệt đối không phải là một chuyện tốt. với lại bây giờ cậu lại đắc tội với bát tinh tông môn Lãnh Ngưng Sương, ai biết được đây là vận may hay vận rủi

Đúng rồi, sur đệ, sao đệ lại đánh với người phụ nữ đó. Tỷ nghe người khác nói là người phụ nữ đó khá là mạnh, sau khi đi ra phải cẩn thận” Ôn Lôi nghĩ lại chuyện của Lãnh Ngưng Sương

“Người phụ nữ đó tới tháng rồi, nhưng Tạ Tinh ta không phải là người dễ dãi muốn thì ăn hiếp, Thiên Nhai môn á, rồi có ngày đệ cũng lên đó” Tạ Tinh nhớ đến Dương Dung trong lòng lại ảm ức

“Đệ đi Thiên Nhai môn làm gì? đó là một tông môn lớn, không ai dám gây sự với Thiên nhai môn, đệ đừng có làm loạn. đúng rồi, cái gì là tới tháng?” Ôn Lôi nghĩ đến tính cách của Tạ Tinh liền lo lắng

Tạ Tinh im lặng, chuyện của Ấu Tinh cậu không cần thiết phải nói với Ôn Lôi. nếu như Ấu Tinh đang ở Thiên Nhai môn thì cậu phải đi lên 1 chuyến

Bây giờ nghĩ đến người phụ nữ tên Dương Dung, trong mắt cô đầy khinh bỉ và cười nhạo, rõ ràng cô nghĩ Tạ Tinh luôn luôn là một người bình thường không có năng lực đi tìm kiếm Ấu Tinh

Vì câu nói của Dương Dung, Tạ Tinh cũng bắt đầu nghi ngờ, không phải là nghi ngờ ký ức của Ấu Tinh không hồi phục, mà là sợ Dương Dung dùng thủ đoạn làm cho Ấu Tinh quên đi sự tồn tại của cậu, hoặc làm cho Ấu Tinh không nhớ được ký ức lúc trước

Hừ, Thiên Nhai Hải Giác (chân trời góc biển), cho dù là xa đến chỗ nào cậu cũng phải đi tìm Ấu Tinh trở về, nghĩ lại lúc Ấu Tinh cứu cậu từ dưới lòng đất, trên tay cô toàn máu, trong lòng cậu thật đau lòng. nếu như có một ngày kiếm được Ấu Tinh, cậu nghĩ có phải là luyện đến ngũ tinh đỉnh phong rồi xuyên không trở về Trái Đất hay không

Ấu Tinh, cho dù xa xôi, ta cũng sẽ kiếm muội trở về. Tạ Tinh ánh mắt lộ ra vẻ kiên quyết, trên tay đã nắm chặt nắm đấm. cậu giận Dương Dung, nếu không phải cô thì bây giờ cậu đã ở bên Ấu Tinh, thậm chí hồi phục ký ức

“Sur đệ, sao rồi?” Ôn Lôi thấy Tạ Tinh kỳ lạ liền kéo cậu một cái

Tạ Tinh bình tĩnh lại, lắc đầu nói: “không có gì, sur tỷ, chúng ta nhanh lên, người có hắc lệnh không chỉ có 2 người chúng ta, tuy chúng ta có bản đồ nhưng nếu bị người khác đến trước thì sẽ chịu thiệt”

Ôn Lôi thấy trong mắt Tạ Tinh đầy không cam tâm, và sự cô đơn vô tận, trong lòng đột nhiên có cảm giác đau, cậu mới bao nhiêu tuổi mà có sự cô đơn vô tận này?

Nghĩ đến hôm cô gặp cậu ở Côn Thành, cậu luôn nói đùa, với lại có những thứ mà cô chừng từng nghe nói qua, cho đến ngày hôm nay, cô cũng muốn xem thử Bikini

“Sur đệ ...” Ôn Lôi đầy lo lắng hỏi

Tạ Tinh đột nhiên cười, trên mặt vui vẻ che đi hết những nét cô đơn ban nãy, rồi nhìn Ôn Lôi cười nói: “Sur tỷ, đệ không sao, chỉ là mơ tưởng một chút, không cần để tâm”

Ôn Lôi bây giờ mới biết được, hóa ra cô còn chưa hiểu rõ về Tạ Tinh, cậu là người như thế nào?

Tạ Tinh đột nhiên dừng lại, trước mắt lại có một cánh cửa đá lớn, nhưng mà trên bản đồ lại không có cánh cửa này, là chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Ảo thú

“Sur đệ, trên bản đồ hình như không có cánh cửa đá này” Ôn Lôi thấy được cánh cửa đá lớn, có chút bối rối nói

Tạ Tinh gật đầu nói:

- Đệ cũng biết trên bản đồ không có cánh cửa đá, không ngờ lại xuất hiện ở đây, thật là quái lạ. với lại sư tỷ có phát hiện được cánh cửa này có chút kỳ lạ?

Ôn Lôi kiểm tra kỹ cánh cửa đá nói:

- không có gì, chỉ là một cánh cửa bình thường thôi

- Không đúng, sư tỷ, cánh cửa này hình như có khí tức, là một khí tức kỳ lạ. giống như là một sinh vật sống, nhưng hình như là yêu thú đang ngủ sắp tỉnh lại

Tạ Tinh lắc đầu nói, cậu cũng nói không rõ được đây là cảm giác gì

Ôn Lôi đành chỉ tấn công của cực phẩm pháp khí, liền cảm nhận:

- quả nhiên là như thế, còn có cảm giác này. rốt cuộc là chuyện gì

Tạ Tinh mặt sắc nghiêm trọng, suy nghĩ một hồi rồi nói:

rất có thể ở đây là con đường chính xác, nói không chừng có người đã đi con đường này, cánh cửa này vốn không có, chỉ là người đi trước động đến cơ quan, đột nhiên xuất hiện"

Nói đến đây, Tạ Tinh dừng lại, tuy chỉ là phán đoán, nhưng rất có thể chính xác

- Sao có thể? sư đệ làm sao mà có được bản đồ vậy, phải biết được phó bản này 1000 năm mới mở 1 lần

Ôn Lôi đột nhiên bị Tạ Tinh làm bối rối

- Nếu như đệ có thể may mắn có được bản đồ, thì người khác chắc cũng có, tuy ở đây 1000 năm mới mở 1 lần, nhưng người ở thế giới này có thể sống qua 1000 năm cũng rất nhiều

Tạ Tinh không cảm thấy chỉ có cậu gặp may, người khác thì không có được bản đồ

- Bây giờ chúng ta làm gì? lui về hay đi đường vòng?

Ôn Lôi rõ ràng không hề có kinh nghiệm với những chuyện này

Tạ Tinh lắc đầu nói:

- đi đường vòng là không được, nếu như ở đây có cửa đá, tỷ dám đảm bảo nơi khác không có? bây giờ đệ bắt đầu công kích cửa đá, tuy không biết bên trong là gì, nhưng mà cẩn thận vẫn hơn, chúng ta đi xa chút, đánh từ xa vào

Tạ Tinh và Ôn Lôi lùi mấy chục mét, Ôn Lôi muốn sử dụng pháp khí tấn công, Tạ Tinh ngăn lại nói:

- đợi chút đệ đệ thử trước

Nói xong Tạ Tinh chém ra 5 phát tinh đao, nhanh chóng trúng được cánh cửa đá

- Dừng...

Hoàn toàn vượt qua tính toán của Tạ Tinh và Ôn Lôi, chỉ 1 đợt công kích, cánh cửa bị đánh vỡ, mở ra một cửa khẩu màu đen. Thần thức của Tạ Tinh dò xét không được

Đây là chuyện gì vậy? hai người nhìn nhau. Họ nghĩ là cánh cửa nằm trong đại điện thì chắc cũng cứng như mấy con quái thú kia. nói thật là Tạ Tinh này dùng tinh đao chỉ để do thám, chuẩn bị dùng lôi điện cho đợt sau. không ngờ chỉ 1 lần tấn công do thám thì đã đánh vỡ cánh cửa

- Sư đệ...

Ôn Lôi đột nhiên cảm giác khó chịu, nhìn vào cửa khẩu màu đen, bản năng đi lại gần Tạ Tinh

- Chúng ta cứ đi vào như vậy sao?

Ôn Lôi theo bản năng phản cảm với cửa khẩu này, đằng sau cửa khẩu không có đường đi cũng không có vật khác chỉ có một cái hố màu đen

- Đừng có đi vào, sư tỷ, tỷ có phát hiện chưa, từ khi cánh cửa bị phá, tỷ tuy không muốn đi vào, nhưng có một sức thu hút lớn từ cửa khẩu làm cho người khác không tự chủ mà đi vào?

Tạ Tinh lắc đầu nói

- Đúng, nếu không phải là sư đệ nhắc nhở thì cũng không biết được, tuy tỷ phản cảm với nó, nhưng vẫn có cảm giác muốn đi vào

Ôn Lôi gật đầu nói

- Với lại, đệ còn cảm thấy một cảm giác nguy hiểm, không có lý do gì, chỉ là bản năng thấy vậy. đề đệ do thám thử trước

Tạ Tinh lấy ra mấy ngàn viên trung phẩm tinh thạch, tùy ý bóp nát sau đó dùng tinh hỏa vàng đâm trên tay xuất hiện

- Đi

Tạ Tinh nói xong, vẫy tay một cái, vô số tinh thạch vụn bao vây tinh hỏa trực tiếp đi vào trong cửa khẩu

- Đùng

một tiếng

Tinh thạch vụn bao vây tinh hỏa, dưới lực đẩy của Tạ Tinh như là một viên thiên thạch, đi vào bên trong sau đó phát ra tiếng nổ lớn, vụ nổ bao vây rất lớn. dưới sự hỗ trợ của tinh thạch vụn ngọn lửa từ màu vàng chuyển thành màu đỏ, lập tức thiêu đốt cửa khẩu

Một tiếng hét phát lên, Tạ Tinh chỉ cảm thấy trước mặt có chút rung chuyển, hình như cả con đường bị xé nát ra. nhưng chỉ một thời gian sau, thì tiếng hét và rung chuyển đều biến mất, nếu không phải trên tay cậu còn tinh thạch vụn, Tạ Tinh còn nghĩ là ảo giác

Một con đường lại hiện ra y như bản đồ, vốn không có cửa đá nào cả cũng không có cửa khẩu

- Sư đệ...

Ôn Lôi cũng bất ngờ, chuyện vừa xảy không lẽ là ảo giác

- Ôn sư tỷ, vừa rồi là thật, không phải ảo giác của tỷ, hình như đệ phóng hỏa vào trong cửa khẩu thì lập tức biến mất, với lại cửa đá cũng biết mất rồi con đường hồi phục trở lại

Tạ Tinh biết được Ôn Lôi muốn hỏi gì nên chủ động nói

Ôn Lôi kinh ngạc cả buổi mới bình tĩnh lại, đột nhiên sắc mặt thay đổi nói:

Sư đệ, vừa rồi không lẽ là ảo thú?"

- Ảo thú?

Tạ Tinh tuy đọc nhiều sách, nhưng còn chưa thấy giới thiệu về ảo thú. xem ra người có sư phụ và người tự học thật là không giống

- Đúng, tỷ nghe sư phụ nói, ảo thú là một loài linh thú rất trân quý, không thuộc về yêu thú, độ hiếm đã vượt qua xa yêu thú, không cần nhắc đến sức công kích mạnh cỡ nào. nhưng ảo thú chỉ tồn tại trong truyền thuyết, có thể tùy ý biến hình để đánh lừa tu tình giả, rất khó bị phát hiện. đẳng cấp càng cao càng khó

Ôn Lôi liền nói

- Lại có loại thú này?

Tạ Tinh cũng kinh ngạc

- Đương nhiên, với lại ảo thú này biến thành cửa vào, tỷ nghi ngờ là lúc này nó dụ mình đi vào miệng nó, thì có thể ăn chúng ta, vừa này đệ đánh vào ngọn lửa, tỷ hình như thấy được có một chút dịch thể. ảo thú này thật giáo hoạt, vừa rồi khá nguy hiểm

Ôn Lôi phát hiện bản thân mình kinh nghiệm quá ít, nếu không phải là Tạ Tinh cản lại nói không chừng đã bị nuốt rồi

- À, vẫn còn thiên phú này sao? vậy ảo thú chắc còn ở gần đây mới đúng

Tạ Tinh dùng thần thức bắt đầu tìm kiếm

- Vô dụng thôi, ảo thú còn một kỹ năng là tốc biến, nó đánh một nhát không trúng thì bỏ chạy, với lại này đệ đã thương nó, chắc sẽ không xuất hiện nữa.

ảo thú đáng giả nhất là Linh thú tinh trong người, nghe nói là vật vô giá, nhưng tác dụng cụ thể là gì thì tỷ cũng không biết

Ôn Lôi nói tiếp toàn bộ những gì cô biết cho Tạ Tinh nghe

Linh thú tinh của ảo thú?

Tạ Tinh lắc đầu, trong lòng nghĩ nó đi vô ảnh như vậy ai có thể bắt được. quay đầu lại nói:

- sư tỷ, chúng ta nhanh chóng đi, cách đại điện còn một quãng đường dừng để có người đi đến trước

Ôn Lôi gật đầu rồi đi theo Tạ Tinh, cô phát hiện rằng kinh nghiệm và khả năng phán đoán của cô cách xa Tạ Tinh rất nhiều. không biết Tạ Tinh đã trải qua những gì, suy nghĩ cũng trưởng thành hơn cô. khi cô hỏi Tạ Surong thì biết Tạ Tinh cũng chỉ là một người cực kỳ bình thường, không lẽ khi đi lính mấy tháng thì có thay đổi lớn như vậy

Tạ Tinh không biết Ôn Lôi đang nghĩ gì, nhưng đột nhiên cậu lại dừng lại

- Sao vậy?

Ôn Lôi thấy Tạ Tinh dừng lại, đương nhiên cũng dừng theo

- Có người dừng thần thức thấy được chúng ta, đang đi qua

Tạ Tinh nói xong, chuẩn bị cây trâm trong tay

Tuy đại điện lớn vô cùng, với lại thần thức bị hạn chế, nhưng chỉ cần có thần thức cường đại thì có thể sử dụng trong phạm vi nhỏ, Tạ Tinh có thể xem được 2000 mét, người khác thần thức tuy yếu nhưng ít ra cũng có nhiều người được 1000 mét

- Là ai?

Ôn Lôi còn đang hỏi, thì một bóng đen đã xuất hiện trước mặt Tạ Tinh

Tạ Tinh trong lòng cảm thấy tốc độ của người này rất nhanh, ở trong đây rất khó tìm người như vậy. tuy cậu cứu Ôn Lôi và tấn công ảo thú tổn không ít thời gian, nhưng cậu có bản đồ, với lại người này không có bản đồ lại đi được đến đây, xem ra rất lợi hại

Nhưng khi đến thì cậu nhận ra là người này là người đeo mặt nạ giống cậu, không rõ tuổi tác

- Tốc độ của người rất nhanh

người đàn ông lạnh lùng nói

Tạ Tinh liền từ từ nói:

- không cần biết chuyện gì, ta đi đường ta, người đi đường người, lệnh bài của ta và Hà Dự giống nhau, không có bán cho người. tránh ra, đừng có cản đường ta đi phát tài

Kỳ lạ là người đàn ông không tức giận mà chỉ nói:

đường của người tuy tốt nhưng rất nhiều quái thú, ta có thể giúp người tiêu diệt quái thú thậm chí không cần người ra tay. ngoài ra ta còn có một vật muốn tặng cho bằng hữu"

- Người qua bên ta làm gì? bên cạnh ta có một mỹ nữ rồi, thêm 1 kỳ đà cản mũi thì người nghĩ ta sẽ thích sao? còn đồ của người ta không cần

Tạ Tinh cười nói

Nói đùa, giúp cậu tiêu diệt quái thú, tuy biết người đàn ông này có cách đối phó quái thú, nhưng đối với Tạ Tinh mà nói quái thú chỉ cần một lát là xử lý xong, còn có thể lượm một số đồ, còn cần phải có người giúp sao

- Người có thể nhanh chóng đến đây, nói rõ trong tay người có bản đồ, hoặc là biết con đường đi chính xác. ta chỉ cần người dẫn đường, ta giúp người mở đường, nếu thấy được tu tính giả hoặc quái thú cũng giúp người xử lý. với lại, cái này cho người

nói xong người đàn ông lấy một hộp ngọc ra nhưng không mở ra, Tạ tinh cũng không biết bên trong là gì.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Nhanh chóng xử lý nhóm quái thú

Tạ Tinh nhăn mày nói, còn có vật gì có thể cản trở cậu độc chiếm bảo vật trong đại điện mà đi chia sẻ với người khác, nào hửn có vấn đề sao

- Xin lỗi, ta đối với kiến nghị của ngươi không có hứng thú, với người anh mình như ta, ngươi cảm thấy ta sợ mấy con quái thú sao, nói về quái thú thì người như ngươi cũng không sợ thì sao ta lại phải sợ?

Tạ Tinh lạnh lùng nói xong với người đàn ông đeo mặt nạ, chuẩn bị động thủ

- Hử

người đàn ông cuối cùng cũng bị Tạ Tinh chọc điên lên, nếu không phải thấy Hà Dư lễ phép với cậu, thì hửn đã động thủ rồi. hửn chưa động thủ là vì hửn không nắm bắt được Tạ Tinh là người phương nào, dám đối chiến với Lãnh Ngưng Sương thì chắc chắn sẽ không có kém

- Vậy còn thứ này thì sao?

người đàn ông nói xong rồi mở hộp có một viên đan dược

- Thanh nguyên đan?

Tạ tinh lập tức nhận ra được đan dược trước mắt, không ngờ lại là đan dược cấp 4, có thể giúp tinh tượng tấn cấp tinh sư tăng thêm 3 thành cơ hội, đối với Tạ Tinh tấn cấp nhị tinh cũng có tác dụng, nhưng Tạ Tinh đột phá nhị tinh chủ yếu là nhờ Mạc linh đan

Nếu như Thanh nguyên đan và Mạc linh đan đồng thời sử dụng có thể tăng cao tỷ lệ thành công đối với người tinh tượng sự hấp dẫn lớn nhất ngoài Thanh nguyên đan ra cũng không có bao nhiêu món khác

- Không sai, là Thanh nguyên đan chỉ cần ngươi đồng ý yêu cầu của ta, ta có thể lập tức tặng cho ngươi, với lại xử lý hết quái thú trên đường không cần ngươi ra tay

người đàn ông bình tĩnh nói, rõ ràng là rất tự tin với món đồ của mình, hửn tin rằng chỉ cần Tạ Tinh là tinh tượng thì sẽ không từ chối yêu cầu này

- Haha...

Tạ Tinh cười lớn, Thanh nguyên đan đối với tinh tượng mà nói thì rất là có sức hút, nhưng đối với Tạ Tinh thì không là gì cả, bây giờ cậu muốn bao nhiêu cũng có, linh thảo bây giờ cậu có nhiều, đừng nói là Thanh nguyên đan cho dù đan dược cao cấp hơn như là Mạc linh đan cậu cũng có thể chế tạo ra

- Sao? không lẽ điều kiện không đủ?

Người đàn ông cuối cùng cũng tức giận nói

- Nếu như ta nói là Thanh nguyên đan dù có ném xuống đất, ta cũng không thèm nhặt lấy, ngươi tin không

Tạ tinh sắc mặt không có tí vui vẻ nào, cậu vốn không muốn đi nhặt, ai biết được đan dược rớt xuống đất còn dùng được không, quan trọng là những đan dược giúp cậu thăng nhị tinh hoàn toàn có thể tự chế luyện

Nếu như là đan dược đề thăng tam tinh thì cậu còn suy nghĩ lại, vì loại đan dược này Tạ Tinh chưa chế luyện được cũng không có linh thảo

Người đàn ông vốn nghĩ Tạ Tinh chọc tức hửn, nhưng xem ánh mắt của Tạ Tinh giống như nói một sự thật, hửn như cậu không lừa hửn, không lẽ người này là đệ tử của đại gia tộc nào?

Thấy Thanh nguyên đan không thể đánh động Tạ Tinh, người đàn ông bắt đầu trầm lặng, hửn nghĩ động thủ sẽ có tỷ lệ thắng

Nhưng thấy được Tạ Tinh không hề sợ hãi, nghĩ lại lúc trước cậu giao đấu với Lãnh Ngưng Sương, người đàn ông lại chậm chạp ra tay

- Tránh ra, nếu không đừng trách ta không khách sáo

Tạ Tinh đương nhiên cũng có một chút lo lắng, nếu không thì cậu đã động thủ rồi. có thể ở đợt băng tiền đó mà không bị thương thì đúng là một kẻ địch mạnh

- Vậy sao, để ta xem ngươi làm sao mà không khách khí với ta

người đàn ông đưa tay lên, cầm một cây cực phẩm bảo khí kim đao trong tay

Cây kim đao lại phát ra được một chút tia điện xanh, Tạ Tinh thấy được cây đao, thì biết được tại sao người đàn ông không sợ quái thú, xem ra là do hiệu ứng lôi điện của thanh đao khó trách không sợ quái thú

- Đùng..

một tiếng nổ lớn phát ra

Ngay lúc Tạ Tinh muốn động thủ, ở không xa có tiếng nổ lớn, Tạ Tinh dùng thần thức để xem, đột nhiên cậu thấy phía bên phải không bị áp chế thần thức, xem ra trận pháp chặn thần thức ở bên phải đã bị hủy bỏ, một cung điện màu đỏ lộ ra khoảng 5000 mét

mười mấy người tinh tướng đang tấn công đại điện một cánh cửa màu đen, tiếng đông vừa rồi từ đó truyền đến, Tạ Tinh xem thử gần có có mấy cái xác tinh tướng nằm đó nhưng không ai đi quan tâm, tất cả đều công kích cánh cửa màu đen có thể hiểu nếu phá được cửa thì nói không chừng sẽ có bảo bối gì

Người đeo mặt nạ cũng thấy được lập tức biến mất, Tạ tinh cũng thấy rõ hắn đã trực tiếp đi theo hướng cánh cửa sắt màu đen

- A, Tạ sư đệ, bên kia cũng xuất hiện đại điện, chúng ta có đi qua không?

Ôn Lôi phát hiện được đại điện ở bên phải

Tạ Tinh nói nhỏ:

- chúng ta nhanh đi đến mục tiêu trước, bên phải thì không cần lo, đồ ở đây rất nhiều, không thể thấy được là đi tranh giành, đợi chúng ta đi đến đại điện phía trước lấy được đồ rồi mới đi kiểm mục tiêu khác

Tạ Tinh đã quyết định, lập tức gia tăng tốc độ dẫn Ôn Lôi biến mất ở nơi cuối hành lang này

Người đàn ông tướng Tạ Tinh sẽ đi theo sau để công kích cánh cửa màu đen, nhưng lúc hắn đến đại điện thì không thấy Tạ Tinh ở đâu, lúc này hắn biết được Tạ Tinh chắc chắn có bản đồ, hắn hồi hận về lựa chọn của mình. Hắn đáng ra phải theo sát Tạ Tinh, bây giờ xem ra hết cách rồi

Bây giờ thần thức đã không thấy được Tạ Tinh chỉ có thể lấy đồ bên trong đại điện

Tạ Tinh dẫn Ôn Lôi gia tăng nhanh tốc độ, cô cũng hiểu được ý nghĩ của Tạ Tinh, nhanh chóng đi theo, hai người chỉ dùng gần 2 giờ đồng hồ thì đã không còn thấy được quái thú và tu sĩ giả đánh nhau, ở đây đã còn rất ít người

- Đến rồi

Tạ Tinh và Ôn Lôi dừng lại, trước mắt xuất hiện một cánh cửa tròn lớn giống như trên bản đồ

- Cánh cửa thật là lớn

Ôn Lôi thấy được cánh cửa trong, liền cảm thán nói, đột nhiên nhớ ra một vấn đề lập tức nói:

- cánh cửa này sao mới mở được, không lẽ phải tấn công?

Tạ Tinh thấy được cánh cửa tròn rồi đi lên phía trước:

- để đệ thử xem, nếu không được thì phải tấn công

Tạ Tinh đi đến trước cổng, dùng lực đẩy thì cánh cửa tự động mở ra, làm Tạ Tinh nhanh chóng lui mấy bước. cũng đơn giản quá không

- Có chuyện gì?

Ôn Lôi rõ ràng thấy Tạ Tinh không cần tốn sức thì cánh cửa đã mở ra nên cũng thấy rất quý dị

- Không biết, giống như là cánh cửa đã mở sẵn, đi vào bên trong xem thử

Tạ Tinh và Ôn Lôi vừa mới vào thì đột nhiên cánh cửa đóng lại

- A, có vấn đề, sư tỷ đi theo đệ, đệ cảm thấy có chút kỳ lạ

Tạ Tinh lấy ra cây thương phẩm bảo khí có được từ chỗ Lê Dương, bây giờ chỉ có cậu và Ôn Lôi, cũng không cần phải cẩn thận gì

- A...

Ôn Lôi đột nhiên lui một bước đi theo Tạ Tinh, trước mắt xuất hiện mấy trăm con quái thú. nhiều quái thú như vậy thì sao cô và Tạ Tinh có thể thoát được, chỉ có con đường chết, cánh cửa đã đóng không còn đường chạy

- Không cần lo lắng

Tạ Tinh an ủi Ôn Lôi, thấy được quái thú bao vây nhưng Tạ Tinh cũng không có sợ hãi

- Nhưng mà...

Ôn Lôi sắc mặt trắng bệch nhìn đám quái thú, cô không ngờ lại chết ở đây, dù Tạ Tinh lợi hại đến đâu cũng không phải đối thủ của quái thú, đừng nói là Tạ Tinh dù là sư phụ cô đến cũng không thể vì số lượng quá lớn

Tạ Tinh thấy Ôn Lôi quá sợ hãi, cũng không đợi gì, dùng hai tay phát ra gần 10 tia lôi điện, đánh vào nhóm quái thú, phát ra tiếng "rẹt rẹt"

Ôn Lôi bất ngờ nhìn những quái thú đang nằm xuống đất, đã không thể dùng định lý bình thường để lý giải

Quái thú hung hãn như vậy mà trước mặt Tạ Tinh lại không thể đỡ lại 1 đòn, nhanh chóng bị đánh tan gần một nửa

Tạ Tinh quay đầu nhìn Ôn Lôi cười, lại đánh ra thêm lôi điện, sau mấy đợt công kích thì chỉ còn lại mấy con quái thú đứng dậy, thậm chí ngay cả khi chưa kịp tấn công thì đã bị Tạ Tinh dọn sạch

Ôn Lôi hít một hơi lớn, không lẽ yêu thú ở đây yếu? nghĩ đến đây cô liền đưa cây cực phẩm pháp khí lên đánh vào một con quái thú còn lại

Nhưng không có bất ngờ gì, cây kiếm của Ôn Lôi chỉ để lại một vết thương nhỏ cho con quái thú

Tạ Tinh thấy vậy liền đánh ra lôi điện mấy con quái thú còn lại cũng bị diệt sạch, trong mắt Tạ Tinh thì quái thú như không hề tồn tại, ngoài phòng ngự cứng ra thì công kích quá là đơn giản, nhưng có mấy loại quái thú phản ứng nhanh nên Tạ Tinh nhanh chóng dọn sạch, nếu như tấn công cậu thì không có gì nhưng mà Ôn Lôi thì sẽ rất thảm

- Sư đệ, lôi điện của đệ là gì mà lợi hại vậy

Ôn Lôi bây giờ cũng không dám tin, mấy trăm quái thú nhanh chóng bị Tạ Tinh xử lý

Tạ Tinh cười nói:

- thật ra quái thú sợ lôi điện, đệ dùng lôi điện công kích thì cũng nhanh chóng xử lý. vừa nãy người đeo mặt nạ có cây đao thuộc tính điện nên hẳn cũng không có sợ quái thú

- thì ra là vậy? quả nhiên những thứ lợi hại cũng có nhược điểm

Ôn Lôi tự mình nói

Lúc hai người nói chuyện thì đột nhiên trong đại điện phát ra một ánh sáng màu vàng đen, nhưng cái gì đó bị phá vỡ, trước mặt cảnh tượng hình như rộng ra, lại phát hiện được một cánh cửa màu hoàng kim xuất hiện

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Tinh kỹ vô đẳng cấp

- Đây là cái gì?

Ôn Lôi thấy cánh cửa Hoàng Kim đột nhiên xuất hiện liền nói

- Đệ nghĩ chắc là sau khi chúng ta diệt hết quái thú, thì khởi động cơ quan nào ở đây. đi vào xem sao

Tạ Tinh đẩy vào cánh cửa Hoàng Kim nhưng không hề động đây

- Đệ nghĩ phải phá đi cánh cửa này

Tạ Tinh nói xong lấy cây đao trong tay ra đánh thẳng vào cánh cửa

Tuy cánh cửa Hoàng Kim không cứng rắn như tường tượng, nhưng Tạ Tinh và Ôn Lôi phải đánh gần cả giờ đồng hồ thì mới đánh vỡ được

Làm Tạ Tinh và Ôn Lôi kinh ngạc là bên trong có quả cầu phát ra 9 loại màu sắc khác nhau. Trong mỗi quả cầu đều có 3 cái hộp màu đen nhìn rất rõ

- Thì ra bảo bối là ở trong đây

Ôn Lôi thấy 9 quả cầu

Đưa tay lên, trong tay cây cực phẩm pháp khí đã đánh ra

- Dừng...

Tạ Tinh thấy Ôn Lôi còn chưa nhìn kỹ đã công kích quả cầu, liền kêu một tiếng nhưng đã cản lại không được, nhanh chóng đánh ra tinh man hộ thể

Tuy cậu không biết có nguy hiểm hay không, nhưng cẩn thận thì hơn, giống như lúc đầu cậu phá đi cánh cửa Hoàng Kim cũng phải dùng tinh man để hộ thể, từ lúc bên ngoài cảnh tượng băng tuyết đã làm cho Tạ Tinh cảm thấy lo lắng

- bạch bạch

những tiếng kêu xé gió phát ra, vô số phong đao tấn công vào tinh man của Tạ Tinh, tinh man của Tạ Tinh chỉ kiên trì được một lát thì đã vỡ nát

Tạ Tinh nhanh chóng đánh ra thêm tinh man, lại một đợt phong đao đi đến, từ từ rồi trở nên im lặng, nhưng quả cầu lại không có bị ảnh hưởng

Ôn Lôi núp sau tinh man của Tạ Tinh sắc mặt trắng bệch, cô bây giờ mới biết được mình đã sơ xuất đến mức nào

- Tỷ biết được những thứ này không dễ lấy. xin lỗi sư đệ, tỷ lại gây họa rồi

Ôn Lôi cảm thấy xấu hổ, cô đã không phải một lần gây ra tình trạng này

Tạ Tinh lắc đầu nói:

không thể trách tỷ, bất kỳ ai nhìn vào quả cầu cũng sẽ thấy không đơn giản, muốn lập tức lấy nó đi nên đã quên đi những thứ khác, chú ý kỹ bên kế quả cầu có một hoa văn, nơi bị thụt vào rất giống lệnh bài đen trong tay chúng ta"

Nghe lời của Tạ Tinh nói, Ôn Lôi mới chú ý đến quả nhiên là như vậy cô liền hỏi:

- Sư đệ, không lẽ nơi bị thụt vào là nơi để lệnh bài đen

- Đệ cũng không biết, thử xem sao

Tạ Tinh phát ra tinh man, trên tay cầm lấy lệnh bài đen, cẩn thận đưa vào trong

Vừa đưa vào trong thì có một sức nóng phát ra, nhưng nhanh chóng quả cầu liền biến mất. thậm chí lệnh bài cũng biến mất, chỉ còn 3 cái hộp còn lại, Tạ Tinh nhanh chóng lấy vào 3 cái hộp

- Quả nhiên là như vậy, tỷ cũng thử xem

Ôn Lôi chọn một quả cầu rồi liền đưa lệnh bài đen vào, quả nhiên giống như quả cầu của Tạ Tinh. cô đưa vào thì quả cầu lập tức biến mất, chỉ còn 3 cái hộp đen

- Tiếc thật, nếu như biết được tác dụng của quả cầu đen thì lúc ở vườn linh dược thì ta đã lấy hết những lệnh bài đó

Tạ Tinh than thở

- Sư đệ, đệ xem trong 3 hộp này có cái gì

Ôn Lôi đưa 3 cái hộp của mình cho Tạ Tinh

- Sư tỷ, đây là của tỷ, đệ đã có rồi

Tạ Tinh liền từ chối, cậu tuy là tham lam, nhưng mà đồ đã tặng ra thì không có lý do nào thu lại

Ôn Lôi cười nói:

- lệnh bài này là của sư đệ, thì phải là của đệ

Tạ Tinh còn chưa kịp trả lời thì sắc mặt biến đổi, liền kéo Ôn Lôi nói:

- nhanh cất đồ vào, chúng ta lập tức rời khỏi, có người đi qua đây

Nghe được lời của Tạ Tinh, Ôn Lôi liền cất đồ vào, đi theo Tạ Tinh nhanh chóng rời khỏi. may mà cánh cửa của đại điện không có cơ quan, hai người nhanh chóng mở ra. Tạ Tinh trên tay có bản đồ, kiểm một con đường nhỏ nhanh chóng rời khỏi

Tạ Tinh và Ôn Lôi đi rất là xa, đến một nơi không có người thì hai người mới dừng lại. Tạ Tinh mở cái hộp trong tay. cái hộp thứ 1 không ngờ là 1 cuốn kinh kỹ không đẳng cấp. tuy không có đẳng cấp, nhưng mà Tạ Tinh nhìn vào cái tên thì nghe rất mạnh, là Tạo Hóa thần quyền

Làm Tạ Tinh kinh ngạc hơn là, cuốn quyền pháp này lại không hoàn toàn là quyền pháp, mà là một cuốn luyện thể công pháp, vì luyện thể công pháp phải bắt đầu thông qua quyền pháp, nên mới có tên ngẫu nhiên thế. đây là một cuốn luyện thể và tinh kỹ kết hợp

Nhưng khi Tạ Tinh đọc thử, thì tu luyện bên trên quả thật là dọa chết người, chỉ mới tầng 1 và tầng hai đã cần cả vạn đóa linh thảo ngâm mình

Tạ Tinh xem sơ bộ, thấy chỉ tu luyện đến tầng 3 đã cần cả vạn đóa linh thảo cấp 4 trở xuống, đừng nói là tầng 3 trở lên. đây là cuốn tinh kỹ mà ngay cả người giàu cũng không tu luyện nổi, nếu không phải là bên bí cảnh có được nhiều linh thảo thì nói không chừng thì lập tức vứt bỏ đi

Tuy không phải là món Tạ Tinh cần, nhưng Tạ Tinh quyết định khi mà rảnh sẽ tu luyện thử xem. dù gì bây giờ linh thảo cậu có rất nhiều

Cái hộp thứ 2 là 5 bình đan dược, bên ngoài ghi là Địa Tâm linh tủy, trong lòng Tạ Tinh vui mừng, món này cậu biết được, thứ thuốc trị liệu mạnh mẽ, không cần biết là thương tích gì ngay cả thậm chí phế cả kinh mạch thì cũng có tác dụng chữa khỏi, có thể nói là một báu vật vô giá

Tạ Tinh thờ dài, cuối cùng cũng có một món đồ tốt

Hộp thứ 3 là một cuốn tinh quyết thiên giai hạ phẩm Băng phụng quyết. có thể tưởng tượng, món đồ này mà đưa ra ngoài thì sẽ tạo ra bao nhiêu sóng gió, nhưng món này đối với Tạ Tinh không có tác dụng nhiều, cậu không bao giờ từ bỏ Ngũ Tinh quyết đi tu luyện cái khác

Thấy những món đồ trong hộp đều rất nghịch thiên, Ôn Lôi liền mở hộp ra

Hộp thứ 1 là Ngân nguyệt tinh quyết, là một cuốn tu luyện tinh quyết, dọa đến Ôn Lôi rút hết nguyên cái hộp xuống đất. phải biết được Thiên Tử cóc là một ngũ tinh tông môn, tinh quyết cao cấp nhất cũng chỉ là địa giai trung cấp

Tiếp đến hộp thứ 2, là một cuốn thân pháp tinh kỹ Bắc Đẩu cửu bản thiên, nhưng bên trên ghi chỉ là Huyền giai hạ phẩm, Ôn Lôi có một tý thất vọng, cô đã có một cuốn huyền giai trung cấp thân pháp đương nhiên không muốn đổi tu luyện cuốn này

- Sư tỷ, đệ cảm thấy Bắc Đẩu cửu bản thiên này rất không bình thường, tỷ đừng có xem bề mặt mà đoán

Tạ Tinh đối với cuốn thân pháp tinh kỹ này có tý động lòng, cậu còn chưa có thân pháp tinh kỹ

- Sư đệ có thân pháp tinh kỹ chưa?

Ôn Lôi đột nhiên hỏi

Tạ Tinh lắc đầu, Ôn Lôi thấy vậy liền đưa Bắc Đẩu cửu bản thiên đưa cho Tạ Tinh:

- sư đệ, tỷ biết là cuốn Bắc Đẩu cửu bản thiên này không bình thường, nhưng mà tỷ đã có thân pháp tinh kỹ, với lại cái này không thích hợp tỷ, cho đệ đi, dù gì cũng là của đệ

Tạ Tinh thấy vậy cũng không từ chối, ngay đúng lúc cậu thiếu món này, thì lấy một chai Địa Tâm linh tủy cho Ôn Lôi nói:

- đây là Địa Tâm linh tủy có thể cải tử hoàn sinh, tỷ nhận lấy

Ôn Lôi biết Tạ Tinh có 5 bình, cũng nhận lấy 1 bình

Ôn Lôi mở hộp thứ 3 thì bên trong là 1 cây kiếm nhỏ, Ôn Lôi cầm lấy cây kiếm kỳ lạ nói:

- đây là cái gì?

Tạ Tinh cầm lên xem, sắc mặt trịnh trọng nói:

- đây là một cây linh khí, với lại là một cây linh khí đẳng cấp cao. bây giờ tỷ chưa dùng đến được, lúc tỷ tấn cấp tinh sư thì có thể luyện hóa, cây kiếm này có thể tùy tiện biến lớn nhỏ, tuyệt đối là bảo bối

- Sao lại trân quý như vậy, sư đệ cái này cho đệ

Ôn Lôi không ngờ là linh khí, nhanh chóng đưa cây kiếm cho Tạ Tinh

Tạ Tinh cười và từ chối:

- cây kiếm này sư tỷ cầm lấy, đệ đã có pháp bảo của mình chỉ là bây giờ chưa luyện ra được, không cần cho đệ

Nghĩ một hồi Tạ Tinh lại nói:

- nhưng mà sư tỷ, tỷ có được thiên giai tinh quyết còn có linh khí thì tuyệt đối không được người khác biết được, vì tỷ không biết người khác nghĩ gì, nếu như tiết lộ ra thì chỉ làm tỷ chết sớm hơn

- a...

Ôn Lôi có chút không hiểu nhìn Tạ Tinh, cô đương nhiên biết là đồ tốt thì phải bảo mật, nhưng mà người thân cũng không thể nói sao, liền nói:

không lẽ sư phụ cũng không được?"

Tạ Tinh kiên quyết nói:

- không được, nếu như tỷ chán sống rồi hoặc tỷ có đủ thực lực thì nói ra

Ôn Lôi không phản bác, im lặng một hồi rồi nói:

- tỷ nghe đệ nói, sư đệ tuy tuổi của đệ nhỏ hơn tỷ, nhưng mà trong lòng tỷ, đệ biết rất nhiều, trong ý thức tỷ đã xem đệ như là đại ca. tỷ nghĩ đệ sẽ không lừa tỷ, tuy nhiên tỷ nghĩ là giấu sư phụ thì sẽ có chút không ổn, nhưng mà tỷ biết đệ không bao giờ hại tỷ chỉ là cảm giác có chút không tốt

Tạ Tinh cạn lời, dù gì cậu là Ôn Lôi không phải là người chung thế giới, đối với cậu chuyện này không nói cho sư phụ là bình thường. Ôn Lôi xem ra không ổn, nhưng mà không cần ngăn cản quá vì cậu đã hết nghĩa vụ, cô muốn nói hay không thì cậu cũng không trách

- Chúng ta đi thôi. nhanh chóng kiểm tra được lỗi ra rồi rời khỏi

Tạ Tinh trong lòng nghĩ, đi ra ngoài thì nhanh chóng tìm linh thảo, vì cậu có được cuốn Tạo hóa thần quyền muốn xài thử

Nhưng làm Tạ Tinh và Ôn Lôi kinh ngạc là, họ phát hiện là mình đã lạc đường, kiểm tra nào cũng không kiểm tra được lỗi ra, thậm chí con đường về cũng không thấy

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Vấn Nguyệt tông tông chủ

Sau khi Tạ Tinh và Ôn Lôi rời khỏi không lâu thì lại có một người đi đến, là người phụ nữ đã tranh đấu cùng Tạ Tinh lúc trước - Lãnh Ngưng Sương

Lãnh Ngưng Sương nhanh chóng đi đến trước đại điện, rõ ràng là cô rất quen thuộc chỗ này

Nhưng khi cô nhìn thấy những quái thú bên trong biến hết thành phế liệu, sắc mặt lập tức thay đổi, nhanh chân đi đến trước cánh cửa Hoàng Kim, thấy còn 7 quả cầu thì sắc mặt tốt hơn nhiều

Nhưng nhìn thấy quả cầu giữa đã biến mất thì sắc mặt lại khó coi trở lại

Cô không có tấn công quả cầu, cô biết quả cầu không tấn công được nên chỉ lấy ra một đồng nguyên liệu bố trí trận pháp xung quanh nó, nếu như Tạ Tinh biết được người phụ nữ có thể dùng trận pháp thay cho lệnh bài đen thì khẳng định sẽ không rời khỏi, nói không chừng sẽ ở bên cạnh quan sát

Hai ngày sau, Lãnh Ngưng Sương đã bố trí hết toàn bộ nguyên liệu, bắt đầu công kích bên trong quả cầu. cô lấy ra một quả cầu sắt màu đen tấn công thẳng vào

- Đùng

một tiếng nổ lớn, quả cầu lập tức vỡ ra nhưng trận pháp cũng đã vỡ nát theo

Bên trong có 3 hộp đen, Lãnh Ngưng Sương mở ra xem, tuy không che giấu được sự vui vẻ bên trong ánh mắt nhưng vẫn có một chút thất vọng

Ngày thứ 5, Hà Dục đến, lấy lệnh bài đen ra nhận được 3 hộp quà. và tấn công quả cầu khác, xem chút nữa thì mất mạng, kết quả trọng thương mà rời khỏi

Ngày thứ 7, có 3 tinh tướng đến, nhìn thấy quả cầu lập tức tấn công, kết quả toàn bộ chết sạch

Ngày thứ 8, người đàn ông đeo mặt nạ đến, cố gắng tấn công kết quả trọng thương trở về

Mấy ngày tiếp theo, không ngừng có tinh tướng đến đây, nhưng chỉ có 1 tinh tướng có lệnh bài đen, có được món đồ và bắt đầu hỗn chiến. ngoài hỗn chiến ra, không ngừng có người tấn công quả cầu và thiệt mạng

Ngày thứ 19, chỉ còn 3 quả cầu trong đại điện nhưng đại điện đã đóng, đừng nói là đi vào trong ngay cả cánh cửa ngoài cùng cũng không qua được

Lúc này Tạ Tinh và Ôn Lôi đã bắt đầu tìm một nơi vắng vẻ, bố trí một trận pháp phòng ngự, hai người bắt đầu tu luyện, đợi thời gian 3 tháng trôi qua

Hai người tìm hơn 10 ngày thì phát hiện là chỗ này không có lối ra, kết quả vẫn đi vòng vòng chỗ cũ, cũng từ bỏ ý định tìm lối ra, dù sao thì sau 3 tháng cũng tự động truyền tống ra ngoài

Trong lòng Tạ Tinh nghĩ là lúc vào thu thập linh thảo quá ít, thu thập chưa được 20 ngày thì đã vào đây, chuẩn bị đi ra ngoài kiếm thêm nhưng không ngờ đi vào rồi thì không ra ngoài được

Nếu như để người khác biết được ý nghĩ của Tạ Tinh, khẳng định sẽ tức đến học máu, khi đi vào có được nhiều linh thảo như vậy, còn ở trong đại điện lấy được nhiều món đồ quý, lại còn không thỏa mãn, thật làm người khác khó chịu

Tiếp đến, những ngày còn lại, Ôn Lôi nghiên cứu tinh quyết mới Ngân Nguyệt tinh quyết. cô cố gắng nhớ hết 2 tầng tu luyện để sau này khỏi phải lấy ra xem

Tạ Tinh lại nghiên cứu cuốn huyền giai hạ cấp thân pháp Bắc đầu cửu bản thiên nhưng làm Tạ Tinh kinh ngạc là đây tuyệt đối không phải là tinh kỹ huyền giai, còn về việc tại sao lại ghi là huyền giai tinh kỹ thì Tạ Tinh lại không hiểu được

Suốt 2 tháng, Tạ Tinh vừa tu luyện vừa nghiên cứu Bắc đầu cửu bản thiên. đến đến lúc 3 tháng trôi qua thì cậu đã thành công tu luyện được tầng 1, lúc chưa tu luyện với cậu cũng không có gì do cậu có tinh độn, nhưng mà vừa tu luyện thì Tạ Tinh biết cậu đã quá sai lầm

Tinh độn chỉ là một bí pháp để bỏ chạy, mà Bắc đầu cửu bản thiên hoàn toàn là một kỹ năng chiến đấu, thậm chí có thể dùng để bỏ chạy, nhưng chỉ là không biết dùng được mấy lần

Có thể nói tu luyện thành công Bắc đầu cửu bản thiên không chỉ khả năng cận chiến tăng cao, mà sau này bỏ chạy cũng có nhiều cái lợi

Nếu như không phải Ôn Lôi nhắc nhở, thì cậu cũng đang trong quá trình tu luyện Bắc đầu cửu bản thiên. quả nhiên là món đồ tốt. Tạo hóa thần quyền thì Tạ Tinh không biết, với lại bí tịch này tốn rất nhiều linh thảo mới có thể tu luyện, nhưng mà Bắc đầu cửu bản thiên lại làm cho Tạ Tinh có được không ít lợi thế

Tạ Tinh lại thay một bộ đồ, cũng thay cái mặt nạ

Quả nhiên lúc hai người nhắm tính thời gian sắp tới thì cảm thấy ngọc bài trong tay phát ra ánh sáng, hai người bị cuốn vào trong. Tạ Tinh thở dài may mà không có mất tác dụng, nếu như mất tác dụng thì cậu chỉ có thể tấn cấp nhị tinh rồi nghĩ cách đi ra

Khi ánh sáng vừa đến, Tạ Tinh cảm thấy có chút chóng mặt, lúc tỉnh lại thì phát hiện cậu đã ở trong một quảng trường lớn. Tạ Tinh lập tức dùng thần thức nhìn thấy được Ôn Lôi, lúc này cô đang nói chuyện với sư phụ của mình

Tu tinh giả trong quảng trường Tạ Tinh thấy không đến 1 vạn người. nhưng lúc đi vào là hơn 2 vạn người, xem ra những người bỏ mạng bên trong không ít

La thiên học viện và hai học viện khác đang bắt đầu kiểm tra linh thảo, tính điểm, rất nhiều học viên cũng bắt đầu đưa ra linh thảo chuẩn bị tranh đoạt 300 chỗ học còn lại

Tạ Tinh lúc này không có ý định vào La Thiên học viện, cậu biết La Thiên học viện chỉ cần có tinh thạch thì có thể vào nghe giảng, thậm chí có thể đi vào đọc sách thì cậu đã hết hứng thú vào học

Bây giờ cách cải trang này của cậu khẳng định là có người chú ý, với lại con của Ván Nguyệt tông tông chủ là cậu giết, có một dự cảm không lành, người phụ nữ Lãnh Ngưng Suong sẽ đến kiểm chuyện với cậu, nơi này không nên ở lại

Bây giờ đã có rất nhiều tân tu rời khỏi, Tạ Tinh đương nhiên cũng muốn đi vào giữa những người này rời đi. Thậm chí 1 giây cũng không muốn ở lại

Quả nhiên lúc cậu chuẩn bị rời khỏi thì bên quảng trường truyền ra một tiếng nói lớn:

ai cũng không được rời khỏi, là ai giết con ta, đứng ra đây cho ta, là ai..."

- A, Ván nguyệt tông tông chủ bị giết? không thể nào, là ai có gan lớn như thế?

- hừ, vậy thì khó nói, trong bí cảnh nhiều người chết như vậy, ai mà biết là ai giết

- Nếu như bị Lê tông chủ biết được, gia tộc của người này chết chắc...

Suốt một khoảng thời gian, cả quảng trường không ngừng xôn xao

- Không được đi, tất cả mọi người ở lại cho ta, ta cho dù phải tìm hết tất cả cũng phải tìm ra hung thủ

người trung niên đứng trên quảng trường hét lớn

Tạ Tinh bắt đầu lạnh sống lưng, không hiểu sao mà ông ta lại đích thân đến tìm con? nếu như mà tìm từng người thì cậu khẳng định bị tìm ra trong lòng hồi hận sao không cời nội giáp cướp được ra trước

- Hừ, họ Lê kia, oai phong lắm sao, đệ tử môn hạ ta cứ rời khỏi, người làm gì nào? trong bí cảnh vốn là thí luyện, nếu như người sợ con người gặp nguy hiểm thì đừng cho nó vào ở nhà trồng hoa là được. bên trong chết cả vạn người ai cũng giống người thì chắc trời sẽ bị lật tung mất

một người đàn ông trung niên đứng ra nói

- Soái Thành, con của ta chết, ta tìm hung thủ, liên quan gì đến người

Lê Văn Lạc lại nói

- haha, không liên quan đến ta, nhưng mà ta phải dẫn môn hạ của ta về, cũng không liên quan đến người, đi...

nói xong người đàn ông lấy ra một chiếc xe lớn. lập tức có mấy chục người lên xe, còn rất nhiều người thấy chiếc xe rời đi thì lập tức đi theo sau

Nói đùa, những người này trong bí cảnh ai cũng có bí mật, ai lại muốn bị người khác điều tra, Tạ Tinh đương nhiên là không bỏ qua cơ hội này, cũng đi theo sau, nhanh chóng có mấy ngàn người cũng chuẩn bị rời đi

Lê Văn Lạc phẫn nộ nói:

- soái thành, người muốn chống đối ta sao

- Haha, Lê Văn Lạc, người khác sợ chuẩn tinh vương như người, nhưng Soái Thành ta thì không, đừng nói chỉ là chuẩn tinh vương cho dù là tinh vương thật sự thì ta cũng không sợ

nói xong Soái Thành nhanh chóng lái xe rời đi

Lê Văn Lạc sắc mặt xanh sao, nhưng không có cách nào, tuy Văn Nguyệt tông là lục tinh tông môn, chỉ có Lê Văn Lạc biết là lục tinh tông môn này khó khăn cỡ nào, vì hắn chỉ là chuẩn tinh vương, không phải là tinh vương thật sự. Đã thế còn có một trưởng lão tinh vương trong môn phái đang bề quan

Tuy chỉ là nhiều hơn một chữ chuẩn, nhưng lại kém xa so với tinh vương thật sự. Mà môn phái của Soái Thành là Mộc Nhai tông cũng là lục tinh tông môn, còn lớn hơn so với Văn nguyệt tông. Lê Văn Lạc thậm chí nghi ngờ rằng Soái Thành đã trở thành tinh vương nên mới không khách khí như vậy

Tạ Tinh lúc này muốn chạy lên ôm hôn Soái Thành, người này khó trách lại mang họ Soái, quả nhiên là rất Soái a

lúc này Soái Thành đột nhiên nói:

- Ta không cần biết là ai đã giết con của Lê Văn Lạc, người có gan lắm, thật làm mát lòng người, nhưng đừng quên, người nợ Soái Thành ta một mạng, đến lúc đó nhớ phải trả

Tạ Tinh lúc này cũng rất khó chịu, vừa nãy mới cảm kích Soái Thành, bây giờ cậu mới biết tên này là một lão hồ ly

Vốn hắn và Lê Văn Lạc có thù, cậu không chỉ giúp hắn trả thù, còn phải cảm kích hắn, thậm chí còn nợ hắn 1 ân tình. nhưng Tạ Tinh biết lần này là cậu nợ hắn thật

Ôn Lôi thầm lo lắng, cô có dự cảm con của Lê Văn Lạc là Tạ Tinh giết, nhưng chuyện này cô vốn không muốn nghĩ đến, nếu tiết lộ ra ngoài thì Tạ Tinh sẽ gặp nguy hiểm nói không chừng Thiên Từ cốc cũng bị liên lụy

- Lôi nhi, con sao thế?

Sư phụ Ôn Lôi thấy sắc mặt cô không tốt liền hỏi

- Không có gì, con chỉ là đang nghĩ, ai lại to gan như vậy dám giết thiếu tông chủ của Văn Nguyệt tông

Ôn Lôi liền trả lời

- Chuyện này không cần quan tâm, nhắc cũng đừng nhắc lại, lần này con vào có được bao nhiêu linh thảo, cho sư phụ xem thử, coi có thể vào được lớp tam tinh hay không

sư phụ của Ôn Lôi không muốn nói nhiều về chuyện của Văn Nguyệt tông

Lãnh Ngưng Sương hình như bị truyền tống trẻ hơn người khác, lúc này ở giữa quảng trường nhìn xung quanh như đang tìm ai đó.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Ta biết hấn là ai

Lãnh Ngưng Sương nhìn đám tân tu rời khỏi, cùng với rất nhiều thí luyện giả của các môn phái, đột nhiên sử dụng thượng phẩm phi hành bảo khí rời đi, xem ra đang truy đuổi một ai đó

Tạ Tinh đi theo nhiều tân tu rời khỏi, chỉ là đi đến mấy nghìn mét thì chuyển hướng nhanh chóng chạy đi. Soái Thành nhìn hình bóng Tạ Tinh rời khỏi, trên miệng lộ ra một nụ cười quái dị, nói thầm:

- hảo tiểu tử

Tạ Tinh tuy đã rời khỏi, nhưng cũng cảm giác được rằng Soái Thành nhìn vào mặt nạ của mình nhiều lần, trong lòng cậu có chút khó chịu, người đeo mặt nạ như vậy không chỉ mình cậu, sao Soái Thành chỉ nhìn mình cậu

Nhưng mà lúc Tạ Tinh bay hết mấy tiếng thì đột nhiên có một cảm giác bị giám sát, rất kỳ quái liền thay một bộ đồ khác rồi tháo mặt nạ ra, nhưng vẫn có cảm giác đó, hình như ngày càng gần

Tạ Tinh lập tức nghĩ ra lúc ở bên trong bí cảnh Kỳ Minh có thể dùng một ấn ký mà đi theo cậu được, không lẽ mình đã bị trùng ấn ký của ai đó

Tạ Tinh lập tức quan sát kỹ bản thân bằng thần thức, sắc mặt biến đổi. quả nhiên là trên tóc của cậu có một sợi ấn ký, nhỏ đến nỗi không nhìn thấy

Mấy ngày này cậu vẫn luôn ở cùng Ôn Lôi, nhưng Tạ Tinh biết Ôn Lôi tuyệt đối không đặt ấn ký lên cậu, cũng không cần thiết phải đặt. Chỉ có 1 khả năng là Lãnh Ngưng Sương, Tạ Tinh lúc này cũng hiểu được lúc trước tại sao Lãnh Ngưng Sương chỉ tấn công một chiêu mà không tiếp tục đánh nữa

Người phụ nữ nham hiểm, thì ra chiêu lúc trước không phải là do thám mà là đặt ấn ký. xem ra cô muốn giết cậu ngay trong đại điện, chỉ là thần thức bị hạn chế nên không tìm được cậu

Bây giờ đã ra khỏi bí cảnh người phụ nữ này lại theo giám sát cậu, có lẽ muốn theo cậu về môn phái rồi trực tiếp bao vây môn phái của cậu

Một bát tinh tông môn, đến đánh ngũ tinh tông môn chỉ để bắt 1 người có thể nói là không môn phái nào dám từ chối giai người, đừng nói cậu chỉ là một ngoại môn đệ tử

Người phụ nữ muốn cậu bị môn phái bắt rồi sỉ nhục cậu ngay chính môn phái của mình, quả nhiên là người phụ nữ nham hiểm

Tạ Tinh thậm chí có ý định lập tức giải quyết người phụ nữ này, nhưng nghĩ lại thì cậu không phải chỗ có 1 mình, Tạ gia còn có một gia tộc lớn, thậm chí liên lụy cả Thiên Tử tộc

May mà thần thức của cậu cường đại, phát hiện sớm, không thì sẽ bị trùng kế

Nghĩ đến đây Tạ Tinh nhanh chóng bắt một con thỏ hoang, lấy ấn ký đưa vào con thỏ, sau đó thả nó đi, rồi cậu bố trí một trận pháp trốn ở một bên, cậu muốn xem người phụ nữ này muốn làm gì. bây giờ với trận pháp cậu ngày càng quen thuộc, một cái trận pháp ẩn tàng chỉ cần không chú ý tìm kiếm kỹ thì sẽ không tìm được, cộng thêm cậu có công pháp ẩn tàng tinh lực, tinh sư trở xuống rất khó phát hiện

Con thỏ hoang vốn chạy không được xa, chạy qua lại cũng chỉ ở gần ngọn núi

Nhờ Ngũ Tinh quyết, Tạ Tinh có thần thức mạnh hơn Lãnh Ngưng Sương nhiều. quả nhiên chỉ một lát thì Tạ Tinh đã thấy được Lãnh Ngưng Sương, cô dừng lại không tiếp tục truy đuổi, đứng tại chỗ suy nghĩ. Tạ Tinh cười thầm, cậu biết Lãnh Ngưng Sương đuổi đến đây là vì có ấn ký chứ không phải vì thần thức mà tìm được

Bây giờ chắc chắn là đã phát hiện ra con thỏ hoang chạy lung tung, không có cách nào xác định vị được ấn ký, bắt đầu nghi ngờ

Quả nhiên cô ta đột nhiên tăng tốc, bay ngang qua chỗ Tạ Tinh đến một nơi cách đó gần trăm mét, đưa tay bắt con thỏ hoang, thấy được ấn ký trên đó, lập tức thay đổi sắc mặt, đưa tay lên ném mạnh con thỏ vào tảng đá, con thỏ nổ tung không còn miếng thịt

Tạ Tinh nhìn qua, người phụ nữ tuyệt đối là một người hung tàn. ra tay tàn nhẫn như vậy, nếu là người thiếu nữ khác chắc chắn sẽ không làm động tác như thế

- Là ai?

Lãnh Ngưng Sương đột nhiên quay đầu, Lam Sương hóa tuyết kiếm đã xuất hiện trong tay

- Lãnh cô nương, khỏe chứ, ta không có ác ý, chỉ là muốn làm một cuộc giao dịch

người đàn ông đeo mặt nạ xuất hiện

Tạ Tinh sớm đã nhận ra người đàn ông đeo mặt nạ này. Hấn là người bên trong bí cảnh sử dụng cực phẩm bảo khí thanh đao có thuộc tính điện

- Trần Khai Phi, ta và ngươi không có giao dịch gì cần làm, tránh ra

Lãnh Ngưng Surong nói

- Ta có thể tìm được người mà cô đang tìm

người đàn ông đột nhiên nói với Lãnh Ngưng Surong

Tạ Tinh nghe được lập tức lạnh sống lưng, cậu đột nhiên phát hiện một điều quang trọng là Ôn Lôi, cậu cùng Ôn Lôi đi chung đã bị hắn phát hiện

Tuy vườn linh được rất nhiều người biết cậu ở chung với Ôn Lôi, nhưng lúc đó là Tạ Tinh chỉ định Ôn Lôi giúp đỡ, không ai nghĩ rằng cậu quen Ôn Lôi, nhưng mà bên trong đại điện hai người tiếp tục đi chung thì rõ ràng có vấn đề

Người này không thể để cho hắn tồn tại được

Tạ Tinh lần nữa lấy ra mặt nạ, trong tay cầm Vô Ảnh Khiết vĩ châm, nhìn vào Trần Khai Phi chỉ cách mấy chục mét. lúc này Lãnh Ngưng Surong kích động bước lên, còn hắn tự giác lùi về sau

- Người có thể tìm được người đeo mặt nạ?

Lãnh Ngưng Surong đột nhiên kích động. cô đang nghi ngờ là sau cánh cửa Hoàng Kim 9 quả cầu, thì quả cầu giữa là do cậu lấy mất, chỉ là không ngờ tìm đến đây lại mất dấu, Trần Khai Phi nói quen cậu, Lãnh Ngưng Surong đột nhiên kích động lên, vật trong quả cầu đó đối với cô có tác dụng gì thì không ai biết được

- Ta đương nhiên có thể tìm ra, hơn nữa ta còn nghe nói người này có 2 lệnh bài trong tay, ta thậm chí nghi ngờ sau cánh cửa hoàng Kim có 6 cái hộp đã bị hắn lấy đi. đừng nói là cô không biết cánh cửa Hoàng Kim

Trần Khai Phi bình tĩnh nói. Giọng không chút cảm xúc

- Không sai, ta biết bên trong có 9 quả cầu, nhưng sao người biết hắn có thể kiếm được cánh cửa Hoàng Kim?

sau khi kích động cô ta bình tĩnh lại nói

- Vì hắn có một bản đồ có thể tìm đến, ta dám khẳng định điều đó, với lại ta nghe đồn hắn là một luyện đan sư cấp 4

Trần Khai Phi lạnh lùng nói, hắn ở bên trong đại điện đã bắt mấy người tra hỏi, nhưng kết quả vẫn giống nhau, với lại khẳng định là Tạ Tinh và Ôn Lôi có quen biết, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên

Nếu như nói lúc ở vườn linh được là ngẫu nhiên, thì đi chung đến đại điện tuyệt đối không thể

thấy cô kinh ngạc nhìn hắn, trong mắt đã lộ ra biểu tình không thể nào, Trần Khai Phi lần nữa nói:

- ta biết cô đang nghi ngờ lời nói của ta, một luyện đan sư cấp 4 cho dù là thiên tài cũng phải hơn 50 tuổi thậm chí mấy trăm tuổi, không thể nào trẻ như vậy, đúng không, nhưng mà chuyện này là sự thật. Hơn nữa ta còn biết hắn gọi là...

Trần Khai Phi nói đến đây đột nhiên sắc mặt biến đổi, đưa tay lên, đột nhiên dừng lại, nhìn thẳng vào Lãnh Ngưng Surong:

- cô, cô, sao lại giết ta... ta... tuyệt đối không..

Tạ Tinh đánh lén thành công, cậu đưa một chút tinh hòa vào Vô ảnh khiết vĩ châm, cậu sợ một lần giết không được hắn, vì thực lực của Trần Khai Phi làm cậu có chút kiên kỵ. nhưng lúc nói chuyện với Lãnh Ngưng Surong thì toàn bộ tinh thần hắn đã tập trung vào cô

Làm cho Tạ Tinh có cơ hội đánh lén, nhưng Tạ Tinh biết cơ hội chỉ có một lần, cậu canh lúc hắn muốn nói ra tên cậu thì đột kích, lúc này hắn không nghĩ là Lãnh Ngưng Surong động thủ nhưng không ngờ kể bên lại có Tạ Tinh ra tay

Tạ Tinh thu hồi Vô ảnh khiết vĩ châm đồng thời sử dụng tinh động, cậu tuy muốn có được túi trữ vật của Trần Khai Phi nhưng cậu biết là không thể vì gần đó còn có Lãnh Ngưng Surong, nếu như bại lộ thì sẽ khó mà thoát thân

Lãnh Ngưng Surong đồng thời cũng có phản ứng, kiểm tra tay đã đánh đến chỗ Tạ tinh

Nhưng lúc này Tạ Tinh đã phát động tinh động, nhanh chóng biến mất

Bên ngoài "Man Cổ bí cảnh" quảng trường, nhiều người đã biết trong bí cảnh có vườn linh được lớn đã đổ vào túi một luyện đan sư cấp 4

Một luyện đan sư cấp 4, lại còn trẻ như vậy, làm chấn động cả quảng trường, không chỉ những học viện lớn tìm kiếm, ngay cả nhiều môn phái lớn cũng bắt đầu tìm kiếm vị luyện đan sư này. một luyện đan sư cấp 4 trẻ tuổi trước giờ chưa nghe nói qua

Phải cần thiên phú lớn cỡ nào, hay cần bao nhiêu linh thảo để bồi dưỡng đây

Mọi người đều biết được luyện đan sư tuyệt đối có đan hỏa của mình, một người dùng địa hỏa của bản thân để luyện đan tuyệt đối không thể trẻ như vậy, với lại trong bí cảnh cũng không có địa hỏa

Ngoài ra mọi người cũng đang đoán rằng vị luyện đan sư có một tinh quyết luyện đan cường đại, nếu như không có thì sao mà trẻ như vậy đã thành luyện đan sư cấp 4 được

Nhất thời có người đổ kỵ có người tìm kiếm, nghe nói luyện đan sư chỉ mới là tinh tướng hậu kỳ, ai cũng đang muốn tranh đoạt cuốn luyện đan tinh quyết

- Hại chết con của ta, tên luyện đan sư này rất khả nghi, còn là Lôi tinh nguyên, Lôi tinh nguyên tinh tướng không sợ quân chiến, bên cạnh con trai ta có mười mấy tinh tướng, không ngờ 1 người cũng không sống sót, khẳng định có vấn đề. người luyện đan sư này Văn Nguyệt tông ta nhất định phải bắt lấy

Lê Văn Lạc tìm hiểu xong, nhanh chóng kết hợp những dư luận khác đưa ra kết quả

- Người tên Ôn Lôi sao? nghe nói người quen vị luyện đan sư kia?

Lê Văn Lạc đột nhiên đứng trước mặt Ôn Lôi, hẳn biết cô là người tiếp xúc nhiều nhất với Tạ Tinh

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Nguy cơ của Tạ Tinh

Tạ Tinh lúc này đang dùng phi hành bảo khí bay thẳng đến một thành thị gần Thiên Từ cốc, rất nhanh sẽ về đến Thiên Từ cốc. nhưng Tạ Tinh không rõ, Trần Khai Phi sao lại biết tên của cậu?

Đột nhiên cậu nghĩ đến thân phận của mình có một sơ hở lớn, lập tức lạnh sống lưng

.....

- Lê tiên bối, ông đây là ý gì? lúc này ta đã hỏi đệ tử của ta, chỉ vì luyện đan sư này cứu nó, nên mới giúp đỡ hắn, ông lấy gì nói rằng đệ tử tôi quen biết luyện đan sư. Lê tông chủ, ông là tông chủ của một môn phái nên ta mới kính trọng, con ông gặp tai nạn, tâm trạng của tông chủ ta rất là đồng cảm, nhưng mà nếu nói là đệ tử của ta hợp tác với luyện đan sư kia thì thật quá đáng

sư phụ của Ôn Lôi liền phản bác lại

- Hừ, một tinh sư đỉnh phong mà dám đứng ra nói chuyện

Lê Văn Lạc nói một câu, sư phụ của Ôn Lôi sắc mặt trắng bệch liền lui mấy bước, rõ ràng đã bị khí thế kia áp bức

- Lê tông chủ, đây là ý gì, tuy Văn Nguyệt tông là lục tinh môn phái, nhưng như vật thì có thể không nói lý lẽ sao, thiên từ cốc ta tuy là ngũ tinh môn phái, nhưng không phải dễ ăn hiếp đâu

một trưởng lão tầm 50 tuổi đứng ra nói, lại là một tinh tông

- Lê tông chủ, hôm nay là ngày chiêu sinh của tam đại học viện, Ôn Lôi là học viên của La Thiên học viện, mong Lê tông chủ đừng thất lễ

nói xong một người già thân hình ốm yếu đi ra, phát ra khí thế của tinh vương

Lê Văn Lạc nghe lão nói, khí thế lập tức giảm xuống, liền chấp quyền nói với những học viên khác:

- nếu như có ai biết được người này là ai, thì Văn nguyệt tông sẽ thưởng cho 2 viên xuất vân đan và 1 viên thanh nguyên đan kèm theo một cây thượng phẩm bảo khí vũ khí

Nói xong Lê Văn Lạc đưa tay lên, một người thanh niên đeo mặt nạ xuất hiện trên không trung. Ôn Lôi kinh ngạc, túi linh thảo trong tay xem chút rồi xuống đất, không ngờ Văn Nguyệt tông chủ lại vẽ ra được hình ảnh của Tạ Tinh

Lê Văn Lạc ra điều kiện, kinh động cả quảng trường, thù lao quá cao, chỉ cần nói người này là ai, thì lập tức có thể có cơ hội trở thành tinh sư, cơ hội rất khó gặp được

Xuất Vân đan rất trân quý, không cần nói ai cũng biết, đan dược đối với Tạ Tinh không là gì, nhưng tuyệt đối là có sức hút lớn với tinh sĩ, còn Thanh nguyên đan có thể giúp tinh tướng lên tinh sư là một bảo vật vô giá

Cho dù trong bí cảnh có được linh thảo, nhưng ai có thể chế luyện ra được? Lê Văn Lạc nắm bắt tâm ý của tất cả tinh tướng và tinh sĩ, nếu như có tin

tức của Tạ Tinh tuyệt đối không ai giấu đi

Im lặng, sự im lặng đáng sợ

Tim Ôn Lôi bắt đầu đập nhanh, cô đang sợ, sợ có người nhận ra được Tạ Tinh.

Lê Tiền bối, ta biết người này là ai" đột nhiên có một âm thanh phát ra, cả quảng trường tập trung vào người phụ nữ khoảng 30 tuổi

- Là ai, nói nhanh...

Lê Văn Lạc chỉ dùng một tay bắt người phụ nữ đến gần, trong lòng gấp gáp

- A...

người phụ nữ không nghĩ rằng LÊ VĂN LẠC lại bắt cô lại, trong lòng sợ hãi, không thể tiếp tục nói

- Ta đang gấp, người nói đi, những chuyện ta hứa tuyệt đối sẽ làm được

Lê Văn Lạc thả người phụ nữ xuống, trong lời nói có ý hối thúc

- Lê tông chủ, ta chỉ biết người đeo mặt nạ, hần là đệ tử của Thiên Từ cốc, nghe nói tên Tạ Tinh là một ngoại môn đệ tử

người phụ nữ nói một hơi tim đập rất nhanh, không biết cô nói ra thì Lê tông chủ có thực hiện được lời hứa với mình không

- cái gì...

người trưởng lão của Thiên Từ cốc đột nhiên đứng lên, liền giận dữ nhìn vào người phụ nữ

- Vị cô nương này, đừng nói bây, nếu thiên từ cốc có luyện đan sư cấp 4 thì sớm đã thành lục tinh tông môn rồi

người trưởng lão của Thiên Từ cốc giận dữ nói

- Hừ, cô tiếp tục nói, có ta ở đây ai dám động vào cô

Lê Văn Lạc lập tức nhìn qua người trưởng lão Thiên Từ cốc và nói với người phụ nữ

- Ta chỉ nói người đeo mặt nạ là Tạ Tinh ngoại môn đệ tử của Thiên Từ cốc chứ không nói hần giết thiếu chủ Văn nguyệt tông, ta dám khẳng định người đeo mặt nạ là Tạ Tinh

người phụ nữ kiên quyết nói

- Hahaha, đây là lời nói đùa vui nhất từ trước giờ, một ngoại môn đệ tử Thiên Từ cốc ta lại là một luyện đan sư cấp 4, nói ra ai sẽ tin?

người trưởng lão Thiên Từ cốc không giận mà còn cười to

Lê Văn Lạc cũng nghi ngờ, nhìn người phụ nữ, nếu nói một ngoại môn đệ tử của Thiên từ cốc là một luyện đan sư cấp 4, hần cũng không tin

Người phụ nữ thấy mình bị nghi ngờ, liền nói:

- ta khẳng định là Tạ Tinh, vì lúc tuyển chọn ở La Thiên học viện đã gặp qua, ta không phải đối thủ của Hần, vì Thiên Từ cốc Kỳ Minh muốn ta hãm hại Tạ Tinh, nên ta mới biết người này là Tạ Tinh, không tin thì có thể đến hỏi những học viên ở La Thiên học viện khẳng định có người gặp qua rồi, chỉ là không biết hần là Tạ Tinh thôi. sau này ta còn ở bí cảnh thấy hần bán đan dược, thậm chí sử dụng lôi điện giết mấy người bao vây Ôn Lôi nên ta mới khẳng định như vậy

- Đợi chút, cô nói Tạ Tinh có thể sử dụng lôi điện?

người đàn ông trung niên chặn lại câu nói của cô

- Đúng vậy, rất nhiều người cũng nói hần là lôi tinh nguyên tu tinh giả

người phụ nữ khẳng định nói

- Cái gì? Lôi tinh nguyên? thì ra lúc ở Côn Triết sơn mạch Lôi Linh quả là bị hần ăn, nhưng hần từ đâu mà có được lôi hệ tinh kỹ?

một người tinh tông khác lại nói

- Cho dù người đeo mặt nạ là Tạ thí chủ, cho dù cậu ta là luyện đan sư cũng không chứng minh được con của thí chủ là hần giết, chỉ là Tạ thí chủ làm ta rất hiếu kỳ

một hòa thượng nói

- Hừ, cho dù không thể nói là hấn ra tay, nhưng tông môn của hấn ở đây, tại sao không thấy hấn? với lại Lôi tinh nguyên không sợ quân chiến, ta cảm thấy nghi, ta cần phải đối chứng

Lê Văn Lạc đáp trả vị hòa thượng kia

- Hình như không thấy vị tiền bối luyện đan sư đi ra, nói không chừng còn ở trong bí cảnh

Lập tức có người nói

- haha, một luyện đan sư cấp 4, còn là một tinh tướng, lại không thể đi ra được? Từ trường lão, ông muốn nói gì

Lê Văn Lạc đột nhiên nói với người trưởng lão của Thiên tử cốc, rồi nói với Ôn Lôi:

ngươi không phải nói không quen người luyện đan sư sao?"

Ôn Lôi nói nhỏ:

- con vốn không biết hấn là Tạ Tinh, hấn lúc nào cũng đeo mặt nạ, sao con biết được. với lại tu vi hấn cao như thế vốn không phải Tạ Tinh sư đệ mà con quen biết

Tuy đối mặt với Tinh vương, nhưng Ôn Lôi không sợ nói giúp Tạ Tinh

Yến Yên Nhiên và Thạch Tinh giống như bị hóa đá, không ngờ người luyện đan sư là Tạ Tinh, khó trách lại đối xử tốt với Ôn Lôi

Yến Yên nhiên không ngừng nhìn Ôn Lôi, cô biết Ôn Lôi không nói thật. Ôn Lôi có đi tìm người luyện đan sư, không biết mới lạ. nhưng những lời này Yến Yên Nhiên sẽ không nói ra

Sư phụ của Ôn Lôi là Nam Xuân và trưởng lão của Thiên tử cốc rất bất ngờ, họ vốn không biết trong môn phái mình lại có một luyện đan sư cấp 4

Loại tài nguyên quý báu như vậy mà không biết lợi dụng, Từ Thuần Phát thậm chí muốn bóp chết Kỷ Minh, nhưng hấn không xuất hiện, mọi người cũng biết là đã chết trong bí cảnh rồi

Từ Thuần Phát hạ quyết tâm, phải cố gắng để bảo toàn một lôi tinh nguyên luyện đan sư cấp 4 trong môn phái

- Từ trường lão, Ta hy vọng Thiên tử cốc có thể giao Tạ Tinh ra, ta không hy vọng vì một ngoại môn đệ tử sẽ gây ra mâu thuẫn

Lê Văn Lạc lạnh lùng nói

- Lê tông chủ, đây là ý gì? Tạ Tinh là người của Thiên Tử cốc, không sai, nhưng con mắt nào của ông thấy y giết con ông? Văn Nguyệt tông là lục tinh tông phái nhưng Thiên Tử cốc cũng không phải là người dễ ức hiếp

Từ Thuần Phát phần nộ nói chuyện không được hòa nhã

Lê Văn Lạc cười nói:

Từ trường lão, không lẽ ông muốn đánh một trận, ta chỉ muốn hấn ra đối chứng, đã nói hấn là hung thủ sao? người không lẽ không có gan đối chứng? không làm thì sợ gì?"

- Tạ sư đệ bây giờ vẫn chưa đi ra, ta nghĩ là lành ít dữ nhiều. với lại con người của Tạ sư đệ ta biết rõ, đệ ấy không phải loại người thích gây chuyện, những người trong vườn linh dược có thể làm chứng, nên Lê tông chủ cứ yên tâm, Tạ sư đệ tuyệt đối không giết chết con ông, giờ ta cũng đang lo lắng cho Tạ sư đệ

Yến Yên Nhiên đột nhiên nói

Những người xung quanh nghe được liền buồn cười, Yến Yên Nhiên nói rất rõ, Tạ Tinh tuyệt đối không chủ động kiểm chuyện. nếu như là Lê Dương phẩm đức tốt, không đi kiểm chuyện thì Tạ Tinh sẽ không cùng hấn xung đột. nếu như Lê Dương chủ động tấn công thì chết cũng rất đáng

Ôn Lôi kỳ lạ nhìn Yến Yên Nhiên, cô luôn nghĩ Yến Yên Nhiên xem thường Tạ Tinh, không ngờ cô lại chủ động nói giúp

- Haha, con ta thích kiểm chuyện thì sao? nếu như Tạ Tinh hôm nay không đến tìm Lê Văn Lạc ta thì ta sẽ cho hấn biết cái gì là hối hận

Lê Văn Lạc nói xong quay đầu đi, không muốn ở lại

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 114: Động thủ

Tạ Tinh nghĩ đến người phụ nữ đối chiến với cậu trong lúc tuyển sinh ở học viện La Thiên, cô biết thân phận của cậu. Trần Khai Phi biết được cậu là Tạ Tinh tuyệt đối là từ miệng người phụ nữ này. không ngờ Kỷ Minh chết rồi lại còn để cho cậu một phiền phức lớn như vậy

Bây giờ cách duy nhất là giết chết người phụ nữ đó, nếu như ở bí cảnh cô ta chưa chết, thì lúc này khẳng định là đang ở quảng trường, chỉ mong cô không nói ra, nhưng Tạ Tinh biết được chuyện này rất khó khăn, dù sao nếu Ván Nguyệt tông bắt đầu tìm kiếm thân phận cậu với giá cao thì khó ai cự tuyệt được

Làm sao đây? nếu như Ván Nguyệt tông tông chủ biết được cậu là luyện đan sư, mà còn là Lôi tinh nguyên tu tinh giả, vậy rất có khả năng nghi ngờ mình. con của hắn là người gì thì hắn nhất định đã biết, nên chuyện cậu có được linh thảo số lượng lớn như vậy con của hắn nhất định sẽ kiểm chuyện, hắn thậm chí xác định là cậu là người đã giết con hắn

Bất luận thế nào cũng đi kiểm cậu để chất vấn. nếu như gặp được Ván Nguyệt tông tông chủ thì tuyệt đối không phải đối chứng mà là bắt về tra khảo

Tạ Tinh tuy rất muốn về Thiên Từ cốc, nhưng không dám mạo hiểm, vì nếu như Ván Nguyệt tông tông chủ đã nghi ngờ cậu thì Thiên Từ cốc sẽ không an toàn. cách duy nhất là giả chết, không lộ diện, đợi Ván Nguyệt tông tông chủ tưởng cậu đã chết trong bí cảnh không có đi ra thì kiếm cách rời khỏi Tây Tàn châu, đợi lúc có thực lực rồi về

Tạ Tinh lúc này không biết được Lê Văn Lạc đã đưa lệnh truy nã, cậu còn tưởng không lộ diện là được

.....

Ôn Lôi lúc này rất là lo lắng, thậm chí muốn lập tức trở về tông môn thông báo Tạ Tinh, thông báo Lê Văn Lạc đã kiếm được gia tộc cậu. nhưng mà sư phụ cô giám sát rất kỹ, tuy Thiên Từ cốc không sợ Lê Văn Lạc có hành động gì, nhưng mà nếu Ôn Lôi chủ động đứng ra giúp Tạ Tinh, vậy thì chắc chắn sẽ có phiền phức

Tuy Thiên Từ cốc muốn bảo vệ Tạ Tinh, nhưng Tạ Tinh bây giờ người cũng không xuất hiện, nếu như cậu không phải là luyện đan sư cấp 4 thì sẽ tạo ra mâu thuẫn giữa hai bên, tuyệt đối là một chuyện nhức não. nếu như Tạ Tinh là một luyện đan sư cấp 4 chỉ cần cậu giết thiếu chủ của Ván Nguyệt tông, Thiên Từ cốc muốn bảo vệ cũng phải trải qua một cuộc chiến tranh tàn nhẫn

Với lại Ván Nguyệt tông là một lực tinh tông môn, Thiên Từ cốc không dám đánh cược, lúc này người của Ván Nguyệt tông luôn chú ý Thiên từ cốc, Ôn Lôi lúc này mà đi ra báo tin thì chắc chắn có chuyện xảy ra

Tạ Tinh ở trong một thành thị nhỏ qua 1 đêm, cảm thấy tâm thần bất định. cậu cảm thấy bản thân không thể cứ ở đây mãi, nên chủ động làm một chút gì đó để bảo hiểm

Theo như cậu phân tích, Thiên từ cốc là về không được, vậy thì bây giờ rời khỏi đây. còn Tạ Sương và Tạ Dư thì Tạ Tinh không có lo lắng, Ván Nguyệt tông chỉ là một lực tinh tông môn hạng bét, không cao ngạo đến nỗi đi Thiên Từ cốc kiếm 2 người họ báo thù

Mà Lâm Bình Tạ gia, Tạ Tinh nghĩ Ván nguyệt tông cũng không động đến, dù sao thì chỉ là nghi ngờ với cậu. Ván Nguyệt tông chắc không hống hách đến nỗi chỉ nghi ngờ mà bắt đầu giết người

Nhưng Tạ Tinh biết được lần này rời khỏi Tây Tàn châu, ít nhất phải đợi nhị tinh hậu kì mới có thể trở về, cậu cần về Lâm Bình một lần để lại một ít đan dược và bức thư cho Tạ Dư

Trước cửa Lâm Bình Tạ gia

Tạ Tinh kinh ngạc nhìn một bãi phế tích trước mắt, còn vô số thi thể bị cháy đen

- Ván Nguyệt tông

Tạ Tinh bắt đầu nổi giận, từng chữ một nói ra

Ván Nguyệt tông chỉ là nghi ngờ cậu thì diệt đi Lâm Bình Tạ gia. đột nhiên thần thức Tạ Tinh thấy được 4 người tinh sĩ và 1 người tinh tướng, vẫn ở bên trong Tạ gia

- Không ngờ ở đây còn có địa đạo, xem ra vẫn còn có người chạy thoát, chúng ta đuổi lên, giết hết chúng, khó trách không kiếm được bao nhiêu món đồ, thì ra còn có địa đạo

một tinh sĩ nói

Tạ Tinh trong lòng nghĩ, còn chạy thoát được một nhóm người sao?

Nghĩ đến đây Tạ Tinh đã đi đến ngoài sau lưng 5 người, lạnh lùng hỏi:

- Các người là người của Vãn Nguyệt tông?

Khi 5 người chuẩn bị xuống địa đạo, nghe được ngoài sau có người nói chuyện, lập tức quay qua nói

- Không sai, người là ai?

Người tinh tướng xem không thấy tu vi của Tạ Tinh, trong tay chuẩn bị tấn công

- Là người đến lấy mạng các người

Tạ Tinh mới nói xong trong tay đã đánh ra mười mấy phát tinh đao và lôi điện, giết 5 người này không cần nhiều kỹ năng như thế, nhưng lúc này Tạ Tinh đang phần nộ, ở trong và ngoài đều là thi thể của Tạ gia, cậu đã thấy được hơn 200 cái thi thể

- Đứng, đứng...

Chỉ trong chớp mắt thì dưới đất chỉ còn lại mấy thi thể không toàn thây, người tinh tướng cũng vậy bị Tạ Tinh chém đến không nhận ra dạng người

Trong lòng Tạ Tinh bây giờ tự trách, tuy nói nghiêm khắc thì cậu không phải người của Tạ gia, nhưng Lâm Bình Tạ gia vì cậu mà diệt tộc. may mà còn có thông đạo chỉ là không biết bao nhiêu người thoát được

Tạ Tinh nhanh chóng chôn cất toàn bộ người của Tạ gia, lập tức phong tỏa địa đạo. thần thức của cậu đã thấy được cửa ra bên thông đạo, ở Lâm Bình thành đông không xa, xem ra đây là thông đạo đi ra ngoài thành dùng, may mà về kịp, nếu không người của Tạ gia tuyệt đối sẽ bị giết hết

Nhưng Tạ Tinh còn thấy kỳ lạ, có tinh tướng đi qua sao người của Tạ gia chạy thoát được một phần. nhưng mà lúc này không tiếp tục suy nghĩ, cậu nhanh chóng đi sắp xếp cho người còn sống lại, sau đó đến Vãn Nguyệt tông tính sổ. Tinh Vương thì sao, đối phó với cậu như vậy thì cậu sẽ đòi nợ lại

Lâm Bình thành phía đông có một nơi có hơn 100 người bắt an núp trong sơn động, nghe lời một người già nói

- Bây giờ Lâm Bình Tạ gia đang trong thời điểm sống còn, chúng ta chỉ có 2 con đường, 1 là đi Kinh Thành Tạ gia, còn một là đi Đường châu Tạ gia

người nói chuyện là gia chủ Tạ Kinh Thiên

- Đường châu Tạ gia?

một thanh niên nói nhỏ

Không biết có phải nghe nói được lời của thanh niên, còn phải giải thích Tạ Kinh Thiên nói:

- Tạ gia ta vốn là người Đường châu, chỉ vì mấy trăm năm trước Đường châu có biến cố nên Tạ gia mới chia rẽ ra, bao gồm cả Kinh Thành Tạ gia cũng là từ Đường châu đến, nhưng bây giờ Đường Châu Tạ gia đã bình phục bên trong có Tinh sư cao thủ nên chúng ta có thể đi đến đó chỉ là hơi xa

Nếu như là đi Kinh Thành Tạ gia, xem ra người của Vãn Nguyệt tông sẽ không buông tha cho họ. Triết vân quốc tuy là có Tinh tông cao thủ, nhưng chỉ có 1 người tinh tông. Vãn nguyệt tông có thực lực gì thì bây giờ không biết, nhưng chắc không phải đơn giản, nên chúng ta đi Kinh thành thì có chút nguy hiểm

- Hải, Tạ Tinh không biết sao mà đi kiếm chuyện với Vãn Nguyệt tông, làm Tạ gia tổn thất nhiều như vậy

một người trung niên than thở nói

Tạ Kinh Thiên liền nói:

- Tạ Man Bân, sau này không được nói như vậy, Tạ Tinh là đệ tử của Lâm Bình Tạ gia, thù của cậu là thù của Tạ gia. không có gia tộc nào nổi dậy mà không đổ máu, Tạ Tinh là vinh dự của Tạ gia, may mà Lâm Bình Tạ gia còn chưa bị diệt tộc, đây mà một tinh đáng mừng, bây giờ chúng ta là phải rời khỏi đây để cho Tạ Tinh hành động không bị vướng bận

- Đúng thừa gia chủ, là ta sai

người trung niên liền tạ lỗi

Tạ Tinh vừa mới đến thì nghe được những câu nói này liền đáp xuống xin lỗi:

- Gia chủ, lần này là ta liên lụy Lâm Bình Tạ gia, ta...

Tạ Kinh Thiên thấy Tạ Tinh đi qua liền mừng rỡ lên nói:

- con không sao thì quá tốt rồi, con là người của Lâm Bình Tạ gia, đừng nói con cho dù là ai thì đắc tội với một môn phái cần thiết không phải là trốn tránh mà là trở nên cường đại. những lời này không cần nói chỉ cần con biết con là người của Tạ gia là được

Tạ Tinh bây giờ nhìn xem những người Tạ gia bất an, trong lòng cảm thấy có lỗi

Và sau khi nghị sự với Tạ Kinh Thiên, quyết định đi Đường châu. Tạ Tinh sử dụng Ngũ Tiêu, chuẩn bị đưa người của Tạ gia đi. vì đan dược của Tạ Tinh bây giờ Tạ Tùng đã là tinh giả của Tạ gia

Tạ Tinh lại lấy ra một cây thương phẩm phi hành pháp khí cho hắn, Tạ Tinh bây giờ tu vi là tinh tướng, Ngũ Tiêu có thể chở được 110 người, may mà bây giờ chỉ có 105 người

Tạ Tinh tốc độ rất nhanh, chỉ cần 10 ngày là rời khỏi Tây Tàn châu, bay tiếp nửa tháng đã đến được ngoại vi của Đường châu

Trong lúc đó Tạ Tinh cũng biết tại sao mà người của Tạ gia có thể chạy khỏi, là do có người đưa thư, còn là ai đưa thư thì Tạ Kinh Thiên không biết, cậu cũng không biết

Sau 5 ngày, Tạ Tinh đã đưa người đi vào Đường châu. Tạ Tinh đưa một số đan dược cho Tạ Kinh Thiên, sau đó còn đưa thêm kim tệ và hạ phẩm tinh thạch

- Gia chủ, ta cần đi cán lại người của Vãn nguyệt tông, nếu như không về, chúng sẽ kiếm khắp nơi, chỉ cần ta thoát nạn thì sẽ trở về Đường châu

Tạ Tinh biết bây giờ cậu phải rời khỏi, vì Vãn Nguyệt tông tông chủ đang truy sát, nếu như trốn bên trong Tạ gia thì sẽ liên lụy đến họ

Tạ Tinh thiên cũng biết cách suy nghĩ của Tạ Tinh liền nói:

- con phải cẩn thận, cho dù thế nào thì phải học tự bảo vệ mình. Tạ gia rất khó mới xuất hiện một nhân tài, cho dù Tạ gia bị đánh chút máu lửa thì cũng không sao, con là hy vọng của Tạ gia

Tạ Tinh gật đầu, không ai xem quan trọng mạng sống của cậu hơn cậu. cậu còn phải đi tìm Ấu Tinh, sao có thể chết đi lúc này

Tuy dẫn Tạ gia đi Đường châu mất hết gần 1 tháng, nhưng Tạ Tinh nhanh chóng đến được địa bàn của Vãn Nguyệt tông

Muốn báo thù, ai sợ ai

Ngày thứ 2, có người ở Thiên hạ nhiệm vụ công hội Tây Tàn châu phát ra nhiệm vụ, chỉ cần giết một tinh giả của Vãn nguyệt tông thì sẽ có 1 viên Cổ linh đan, giết 2 người tinh sĩ có được xuất vân đan, giết 1 tinh tướng sẽ có Thanh nguyên đan và 2 viên Thanh bồi đan

Giết một tinh sư sẽ có 1 bình Ôn Thần đan kèm theo 2 bình Thanh nguyên đan

Cổ linh đan là đan dược tinh giả lên tinh sĩ, Xuất vân đan giúp Tinh sĩ lên tinh dương, mà Thanh nguyên đan giúp tinh tướng lên tinh sư, còn Ôn Thần đan có thể giúp tăng mạnh thần thức vô cùng trân quý

Vừa mới đưa tin này ra, cả Tây Tàn châu đều náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Chạy, chạy, chạy

Tất cả mọi người đều hiểu, Tạ Tinh đang báo thù, quả là giàu có, xem chừng ở thiên hạ nhiệm vụ công hội đặt nhiệm vụ này cậu đã dùng hết mấy chục triệu tinh thạch chứ không ít, còn chưa bao gồm tất cả đan dược

Đắc tội với một luyện đan sư quả là điều kinh khủng, may mà Tạ Tinh vừa mới trở thành luyện đan sư cấp 4 còn chưa có quen biết nhiều, qua mấy năm nữa, cậu có một mạng lưới quan hệ rộng rãi cộng thêm kỹ năng luyện đan tăng cao, đến lúc đó loại tông môn như Vãn Nguyệt tông không là cái gì đối với cậu cả

Vừa mới đưa ra nhiệm vụ, không chỉ Tây Tàn châu náo nhiệt mà ngay cả mấy đại châu gần đó cũng bắt đầu chú ý

Tạ Tinh lúc này đang ở bên trong công hội thiên hạ nhiệm vụ, cậu biết mình đang trong hoàn cảnh khó khăn nhưng cậu không còn cách khác, muốn đối phó với lực tinh tông môn Vãn nguyệt tông thì phải mượn ngoại lực, chỉ còn cách đó mà thôi

Tạ Tinh không phải thẳng ngốc, nếu như có thể chọn, cậu tuyệt đối không ban bố nhiệm vụ này, nếu như đã phát ra nhiệm vụ này thì lập tức cậu sẽ rơi

vào trạng thái nguy hiểm, tuy có người giúp cậu đi giết Ván Nguyệt tông nhưng mà đồng thời cũng sẽ có người sẽ chú ý đến cậu

Mà tông chủ Ván Nguyệt tông cũng có thể phát ra nhiệm vụ. Tạ Tinh biết nhiệm vụ của cậu tuyệt đối không kéo dài được bao lâu, nhưng đối với cậu, giết được bao nhiêu thì giết

Thiên Hạ nhiệm vụ công hội là một trong 3 nhiệm vụ công hội mạnh nhất Cửu Thần đại lục, phân bố ở các đại châu khác nhau. Nên Tạ Tinh mới đi đặt nhiệm vụ ở đây, tạm thời có công hội bảo vệ, nhưng một khi ra ngoài thì rất khó biết kết quả ra sao

Lê Văn Lạc nộ hòa xung thiên, Tạ Tinh lại dám công khai phân phát nhiệm vụ truy sát đệ tử Ván nguyệt tông, khiêu chiến với lực tinh tông môn, dù thế nào thì cũng không thể nhịn được

Nhưng mà Tạ Tinh trốn trong công hội nhiệm vụ không đi ra ngoài, hẳn cũng không làm gì được. với lại nhiệm vụ công hội lại nhận ban bố nhiệm vụ công khai truy sát đệ tử của môn phái, làm Lê Văn Lạc rất khó chịu. tuy là khó chịu, nhưng Lê Văn Lạc không dám đi trách vấn nhiệm vụ công hội. Thiên hạ nhiệm vụ công hội so với Ván Nguyệt tông không biết còn mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, không phải thể loại hẳn có thể kiếm chuyện được

Bên trong nhiệm vụ công hội người ủy thác và người nhận nhiệm vụ không thuộc công hội quản lý, công hội chỉ là một người môi giới mà thôi, đại bộ phận người chấp hành là những tu tinh giả tu vi cao hoặc là những người đánh thuê thậm chí một số mạo hiểm giả

Nhưng mà nhiệm vụ công hội có một quy định rõ ràng, là công hội không nhận những nhiệm vụ truy sát người của các môn phái lục tinh, mà lục tinh trở xuống thì phải thu 10 triệu tinh thạch. Mà thời hạn chỉ có 1 tháng

Giá cả trên trời, nên rất ít người đi phát tán loại nhiệm vụ truy sát này. Tạ Tinh là một ngoại lệ, tuy cậu biết là lần này phí chi trả không cân xứng với hồi báo, nhưng cậu vẫn làm như vậy, chỉ là để Lê Văn Lạc biết, Tạ Tinh sẽ không buông tha cho Ván Nguyệt tông. trước khi Ván nguyệt tông diệt vong thì cậu phải trả mỗi thù này

Chỉ sau mấy ngày, một lượng lớn đệ tử của Ván nguyệt tông đã bị kích sát, Tạ Tinh đã bỏ ra gần cả trăm viên đan dược. trong đó có một tinh sư của Ván Nguyệt tông bị kích sát

Nhưng mà cũng có rất nhiều người làm nhiệm vụ bị giết chết. cuối cùng thì Ván nguyệt tông chỉ có thể khai mở trận pháp hộ tông không cho đệ tử đi ra ngoài. Còn Lê Văn Lạc thì đang cùng với 2 người tinh tông khác thủ trước cửa nhiệm vụ công hội, đợi Tạ Tinh đi ra

Tạ Tinh biết không thể tiếp tục truy sát đệ tử của Ván Nguyệt tông nữa, chỉ có thể dừng lại. xem ra phải đợi khi nào cậu mạnh lên mới động thủ được. bây giờ cậu giết gần cả trăm người của Ván nguyệt tông, xem như tán vào mặt tông chủ của Ván nguyệt tông một bạt tay trước

Thu hồi nhiệm vụ, sau đó Tạ Tinh chuẩn bị trốn đi, Thiên Từ cốc không thể về, phải trốn khỏi sự truy sát của Lê Văn Lạc trước. Tạ Tinh cũng biết Lê Văn Lạc đang ở bên ngoài công hội, đợi cậu ra ngoài

Nhưng Tạ Tinh không sợ, bây giờ cậu có tinh độn một lần có thể bay đến cả trăm dặm, mà cậu còn có thể sử dụng 5 lần cho dù không thoát được thì cậu vẫn còn Địa Tâm linh tùy, chỉ cần có tinh lực thì cậu không sợ trốn không thoát

Tạ Tinh vừa mới đi ra ngoài cửa công hội, lập tức sử dụng tinh độn, chỉ một chiêu Tạ Tinh đã đến được Hải thành, nhưng cậu không dừng lại mà tiếp tục sử dụng tinh độn

Lần thứ 5 dùng tinh độn, Tạ Tinh đã ở cách chỗ cũ 500 vạn dặm. Tinh lực đã cạn kiệt, Tạ Tinh thở dài rồi uống liền một viên Linh tùy đan, có một cảm giác nguy hiểm từ phía sau

Tạ Tinh sợ hãi, cậu không ngờ đã 5 lần tinh độn vẫn không thoát khỏi truy sát của Lê Văn Lạc, không lẽ tinh vương lợi hại đến thế? cậu nhanh chóng phát động tinh độn

- dừng

một bàn tay đánh thẳng vào sau lưng của Tạ Tinh

Tạ Tinh dùng tinh độn đồng thời cũng bị đánh trúng, xương sườn của cậu bị đánh gãy hai đốt, phun ra một ngụm máu

Tạ Tinh nghĩ quả là lợi hại, cậu không ngờ Lê Văn Lạc lại đuổi kịp, thứ cậu dùng là độn pháp, nếu như không tấn cấp nhất tinh hậu kỳ khẳng định đã bị giết chết, tuy bây giờ bị thương không nhẹ nhưng cậu vẫn không dám dừng lại, không ngừng sử dụng tinh độn

Lê Văn Lạc lạnh lùng nhìn hướng Tạ Tinh chạy trốn, liếc cười thâm, loại độn pháp này cực kỳ hao tinh lực. vừa này một chương không giết chết được Tạ Tinh, Lê Văn Lạc biết trên người Tạ Tinh có hộ giáp

Tạ Tinh không dám dừng lại, tuy bị thương không nhẹ, cậu vẫn không ngừng sử dụng tinh độn, trong lòng nghĩ thầm nếu không phải là có hộ giáp thì nói không chừng đã bị giết rồi

Cậu quá tự tin, cậu nghĩ có tinh độn thì có thể thoát được Lê Văn Lạc, nhưng bây giờ Lê Văn Lạc như là một con đĩa bám theo sau lưng cậu, có thể khẳng định chỉ cần dừng lại một chút thì lập tức bị đuổi đến

Một ngụm Địa tâm linh tùy có thể giúp hồi phục tinh lực, duy trì cho cậu 5 lần tinh độn, nhưng sau 5 lần cậu phải dùng tinh man bảo vệ rồi tiếp tục uống

Địa tâm linh tùy

Tạ Tinh có 4 bình Địa tâm linh tùy, cậu không biết một chai có bao nhiêu ngụm, nhưng mỗi lần uống xong thì Lê Văn Lạc lại đuổi đến, đánh cậu một cái

Nếu không phải nhờ tác dụng nghịch thiên của Địa tâm linh tùy thì nói không chừng cậu đã chết do mất máu quá nhiều

Tuy là như vậy, nhưng vết thương trên người Tạ Tinh ngày càng nặng, cả người đã không còn y phục chỉ còn bộ nội giáp. cũng không biết bên trong túi linh vật Tiểu Ngân có còn sống không, Tạ Tinh đã để túi linh vật bên trong chiếc nhẫn, còn cái túi trữ vật thì mất đi cũng không có gì, rút thì thôi

Cậu biết sau 5 lần tỉnh dậy thì phải dừng lại một khoảng thời gian ngắn, không thể thoát được Lê Văn Lạc. mỗi lần dừng lại đều bị chém một cái, cậu mới có thể thi triển tiếp tinh động

Địa tâm linh tùy tuy có tác dụng trị liệu, nhưng cũng không chịu được liên tục bị thương nặng trong thời gian ngắn. cho dù là có Địa tâm linh tùy thì cũng cảm thấy rất mệt mỏi, cậu cảm thấy bản thân quá là chủ quan, xem thường tinh vương, cậu bây giờ còn không biết chắc Lê Văn Lạc có thật sự là một tinh vương hay không

Tạ Tinh cảm thấy muốn báo thù này ít nhất phải đến nhị tinh hậu kỳ mới có thể được hoặc là sau tam tinh

Tạ Tinh không ngừng dùng tinh động rồi uống Địa tâm linh tùy, sau đó bị đánh rồi dùng tinh động tiếp. ý thức của cậu đã bắt đầu mờ dần, cậu không biết đã uống bao nhiêu Địa tâm linh tùy nhưng cậu biết được một khi dùng hết thì cậu sẽ bị giết

Trong lòng của Lê Văn Lạc còn khó chịu hơn cả Tạ Tinh, hấn tưởng động pháp của cậu tuyệt đối không thể chạy xa, thậm chí tưởng chỉ cần mấy giây thì có thể bắt người luyện đan sư đã giết chết con hấn

Nhưng hấn đã thất vọng rồi, hấn không ngờ rằng người luyện đan sư này lại lợi hại như vậy, không ngừng dùng động thuật, bây giờ tinh lực đã bắt đầu cạn kiệt nhưng không dám dừng đan được vì hấn biết một khi dùng đan được thì người luyện đan sư này sẽ biến mất khỏi phạm vi hấn có thể kiểm soát

Đan được không so sánh được với linh tùy, có thể tự động nhanh chóng hồi phục tinh lực, cần thời gian đi hấp thu được lực

Vì mỗi lần thấy được hình bóng của Tạ Tinh thì tấn công, nên hấn không nhìn rõ Địa tâm linh tùy trong tay của cậu

Tạ Tinh bây giờ đã ngày càng mất đi ý thức, cậu chỉ có 1 suy nghĩ là tuyệt đối không thể lọt vào tay của Lê Văn Lạc, vì một khi đã lọt vào tay của hấn thì coi như xong đời

Cuối cùng chạy được 2 vạn dặm thì Lê Văn Lạc đã chịu không được dừng lại uống viên đan được nhưng đan được còn chưa phát huy tác dụng thì người trước mặt đã biến mất

Tạ Tinh tuy ý thức bắt đầu nhạt dần, nhưng cậu phát hiện lúc cậu dùng Địa tâm linh tùy thì không bị công kích nữa, cậu cảm giác được cự ly bắt đầu kéo dài. lúc này cậu không dám dừng lại, không ngừng sử dụng tinh động

Lê Văn Lạc dừng lại ở nơi Tạ Tinh sử dụng Địa tâm linh tùy nhưng không tiếp tục đuổi theo vì hấn biết dù đuổi theo cũng vô dụng. bây giờ thần thức của hấn đã không thể thấy được vị trí của người luyện đan sư đó, không ngờ đã để y chạy thoát, một tinh tướng mà có thể thoát được sự truy đuổi của mình, nói ra chắc không ai tin

Trong lòng hấn biết Văn Nguyệt tông và Tạ Tinh đã đứng vào cục diện sinh tử, ngay lúc Tạ Tinh trốn thoát thì hấn cảm thấy hối hận. đắc tội với một luyện đan sư không phải chuyện đùa, lại còn là một luyện đan sư lỗi tinh nguyên. bây giờ chỉ còn cách là không ngừng trở nên cường đại để ngăn cản sự báo thù mà thôi

Sớm biết như vậy, hấn sẽ không diệt Lâm Bình Tạ gia, nếu vậy thì cũng có thể nói chuyện hòa giải, bây giờ chỉ khi 1 bên bị diệt thì bên kia mới có thể yên tâm

Tạ Tinh đương nhiên không biết Lê Văn Lạc đã từ bỏ truy đuổi, còn không ngừng sử dụng tinh động. Đến khi ra xa vạn dặm, Tạ Tinh đã không thể kiên trì được thêm nữa

Liền ngất đi tại một ngọn núi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Tiểu đội mạo hiểm Dũ Linh

Đản châu Ma Sương cốc

Đây là một trường thí luyện trời sinh, là một lĩnh vực của yêu thú, cũng là nơi tập trung nhiều mạo hiểm giả và tu tinh giả, mỗi năm không biết có bao nhiêu người đã thiệt mạng ở đây, nhưng cũng có những tu tinh giả phát hiện được một số thiên tài địa bảo, hoặc là viễn cổ động phủ thành danh một thời

Lúc này có một tiểu đội mạo hiểm 5 người trải qua một ngày mệt mỏi, đang chuẩn bị dựng lều nghỉ ngơi

- Đội trưởng, ở đây có một người ngất đi, vết thương rất nặng, ý, hắn còn có túi trữ vật

mạo hiểm tiểu đội ở sơn cốc phát hiện ra Tạ Tinh bị ngất đi

- Có túi trữ vật, nghĩa là người này ít nhất cũng là tinh giả

trong 5 người có 1 người thanh niên thân hình ốm yếu, da đen đúa nói

- Đúng, tiểu Thanh phân tích không sai, người này chắc là một tinh giả

đội trưởng của tiểu đội là một người đàn ông khoảng 30 tuổi

- Chúng ta nên làm gì? cần cứu hắn không?

người thanh niên nói tiếp, nói xong nhìn đội trưởng cùng hai đồng đội

- Hắn bị thương rất nặng, chúng ta sao có thể cứu được? thật không biết sao mà hắn sống sót được nữa, người xem khắp người đầy máu, còn có mang một nội giáp rất cứng cáp

một người đàn ông nói

- Ta nghĩ có chút khó khăn, chúng ta có một số bột trị thương bình thường, đối với hắn không có hiệu quả gì. trong tay hắn còn có một bình thuốc, không biết đựng cái gì? phía trên có tên nhưng bị máu che phủ rồi

người da trắng nhất đội lắc đầu nói

Người đội trưởng nhìn Tạ Tinh, nhăn mày lại nói:

- ở đây là Ma Sương cốc, để hắn ở đây chỉ có con đường chết, đừng nói là yêu thú, chỉ cần một hung thú cũng có thể ăn thịt hắn. gặp được nhau là duyên phận, dù gì hôm nay chúng ta cũng không định đi ra, tạm thời để hắn ở lại 1 đêm, tiểu Thanh giúp hắn xử lý vết thương đi

Đến sáng mai còn chưa tỉnh lại thì chúng ta cũng hết cách. còn túi trữ vật, người này nếu còn 1 hơi thở thì cũng đừng đụng đến. chúng ta cũng có lúc bị thương, nên chúng ta - Dù Linh mạo hiểm đội không làm việc trộm cắp này, nếu như hắn chịu không được thì chôn cất hắn, còn chúng ta lấy đi túi trữ vật là được

Mấy người nghe được lời của đội trưởng thì cũng biểu thị đồng ý, ở Ma Sương cốc nằm một đêm tuyệt đối là con đường chết

Trời bắt đầu tối, mấy người đã dựng xong nhà gỗ, Tạ Tinh cũng đã tỉnh lại, thấy quần áo trên người không còn, nhanh chóng thay một bộ khác. cậu biết là mình được 5 người này đưa về, tuy không có mấy người này thu nhận cậu thì lát sau cậu cũng tỉnh lại, nhưng trong lòng vẫn rất cảm kích bọn họ

Chưa nói cái khác, chỉ cần nói 5 người này không lấy túi trữ vật của cậu thì đã chứng minh nhân phẩm của họ không tồi rồi. thông thường Mạo hiểm đội cũng là những người liều mạng, giết người không run tay, có thể nói Tạ Tinh gặp được 5 người này thật là may mắn

Tạ Tinh tỉnh lại nhanh như vậy chủ yếu là nhờ công hiệu khủng của Địa Tâm linh túy, Tạ Tinh uống hết cả 2 bình, không khỏi mới lạ

- Ý, người tỉnh dậy sớm vậy sao? quần áo cũng thay rồi?

một người thanh niên thấy Tạ Tinh tỉnh dậy liền kinh ngạc

- Đa tạ các vị

Tạ Tinh đã đứng dậy

5 người vây quanh Tạ Tinh, họ không biết tại sao Tạ Tinh bị thương nặng như vậy mà tỉnh lại sớm vậy được liền nhanh chóng giới thiệu và làm quen, Tạ Tinh biết được 5 người này là mạo hiểm tiểu đội Dù Linh, người đàn ông trung niên tên là Từ Bấm, thanh niên ốm và đen tên là tiểu Thanh, còn người da trắng là Vương Đầu, người cao là Trương Minh, còn người lùn tên là Vương Di

- Ta tên Tạ Duyệt, vì bị oan gia đuổi bắt mới trốn đến đây

Sau khi mấy người giới thiệu thì Tạ Tinh cũng tự giới thiệu, Tạ Tinh biết là tên cũng không dùng được nữa, nên lấy tên Tạ Duyệt

- Tạ huynh đệ đơn độc còn phải trốn tránh oan gia, vậy thì hãy gia nhập Dù Linh mạo hiểm tiểu đội, thì sẽ an toàn hơn

đội trưởng Từ Bẩm nói

Y đối với Tạ Tinh ấn tượng không tồi, vì trong ánh mắt của Tạ Tinh không phải là người gian xảo, Từ Bẩm đã gặp qua rất nhiều người, bản thân y cũng là người đã trải qua nhiều đợt sóng gió, có khi từ một ánh mắt thì đã biết được bản tính của người này ra sao. Tuy cách nói này rất là hoang đường, nhưng Từ Bẩm tin tưởng trực giác của mình. Giống như là quan hệ của những người trong Dũ Linh mạo hiểm đội rất thân thiết với nhau

Sau khi tìm hiểu, Tạ Tinh biết được cậu đang ở Hằng châu, mà tiểu đội mạo hiểm Dũ Linh cùng những tiểu đội mạo hiểm khác cũng giống nhau, cơ bản là ở bên trong Ma Sương cốc kiếm sống

Diện tích của Ma Sương cốc vô cùng rộng lớn, có chút giống Thập vạn sơn lâm. Ở đây không chỉ có các loại linh thảo khoáng thạch, còn có nhiều hung thú và yêu thú

Nhưng thực lực của đội Dũ Linh cũng không quá mạnh, chỉ có Từ Bẩm là tinh giả, còn 4 người kia chỉ là tụ nguyên giả, nhưng Trương Minh và Vương Đầu đã là tụ nguyên cửu tầng, chuẩn bị giác tỉnh tinh hồn

Và Vương Di là tụ nguyên bát tầng, tiểu Thanh là một học đồ luyện dược, thường thì trong đội có người bị thương sẽ do tiểu Thanh trị liệu

Tiểu đội này cũng phân bổ công việc rõ ràng, theo như thành tích cao nhất của họ là giết được 2 con yêu thú cấp 2. Nhưng thường thì họ chỉ ở Ma Sương cốc ngoại vi giết một số yêu thú cấp 1 và hung thú, hoặc là thu thập linh dược kiếm tiền và tài nguyên tu luyện

Hiểu được sự phân bổ công việc của tiểu đội, Tạ Tinh quả quyết tham gia Dũ Linh mạo hiểm tiểu đội. chủ yếu là sau nửa năm thì nhiều môn phái ở Hằng châu bắt đầu tuyển người, chỉ cần họ lên được tinh giả thì có thể gia nhập môn phái

Tạ Tinh đề ý tìm hiểu những môn phái thì có tứ tinh tông môn Vọng Tinh môn. Cậu phải gia nhập Vọng Tinh môn, không vì cái gì khác, chỉ vì Thiên Hóa chi linh. Cậu chuẩn bị sau khi kiếm được Thiên Hóa chi linh thì bắt đầu đi kiếm Vạn niên hàn linh

Theo như suy nghĩ của cậu, để có được Tinh Thần lạc sa thì tinh hóa cũng phải thăng cấp, lúc đó cậu có thể chế luyện được một cây thương Vô Danh. Nếu tu luyện đến nhị tinh, cậu thậm chí có thể tìm Vãn nguyệt tông báo thù

Vãn Nguyệt tông đã ép cậu đến bước đường này, đã là cái gai trong mắt cậu, nếu không lấy nó ra thì cậu khó mà ăn ngon ngủ yên. Cũng giống Lê Văn Lạc xem Tạ Tinh như cái gai trong mắt, cũng muốn nhanh chóng bỏ đi

Thấy Tạ Tinh đồng ý gia nhập đội Dũ Linh, Từ Bẩm rất vui mừng, dù gì Tạ Tinh đã là 1 tinh giả, nghĩa là sức mạnh của tiểu đội lại được tăng lên

Tạ Tinh lấy ra 5 bình Huỳnh minh đan đưa cho 5 người, lấy thêm 1 viên Cổ linh đan cho Từ Bẩm. Tuy nói tiền không thể khoe, nhưng 5 người này khiến Tạ Tinh có hảo cảm, mà cậu đối với những món này vốn không quan tâm lắm

- A, sao lại nhiều Huỳnh minh đan như vậy? còn là đặc đẳng trong truyền thuyết, đây, đây...

Trương Minh cầm lấy Huỳnh minh đan của Tạ Tinh liền kinh ngạc. Họ vất vả 1 tháng, có khi còn không mua được một viên Trung phẩm, không ngờ bây giờ lại có nhiều Huỳnh minh đan đặc đẳng như vậy họ chắc chắn sẽ có thể thăng cấp tinh giả

Một lúc lấy ra được nhiều vật phẩm trân quý như vậy, ánh mắt họ nhìn Tạ Tinh có chút thần bí

Từ Bẩm liền mở ra một ngọc bình khác, thấy bên trong là Cổ linh đan, lúc đó thậm chí kích động đến phát run, rất lâu cũng không nói lên lời. y phải cố gắng rất nhiều mỗi ngày săn yêu thú, đào linh thảo cũng chỉ vì một viên Cổ linh đan

Nhưng mà bây giờ Cổ Linh đan thật sự đang ở trước mắt y, y thậm chí bắt đầu hoài nghi có phải là thật hay không. Nhưng qua một lát họ liền phản ứng, mọi người đưa lại cho Tạ Tinh:

đây là, Tạ huynh đệ, đan dược của đệ quá quý giá, tuy rất muốn lấy, nhưng mà thật sự không có nhiều tiền như vậy, với lại cậu cũng cần đan dược này mà

Tạ Tinh nhìn ánh mắt của Từ Bẩm thì biết người đàn ông này không phải nói lời khách khí, trong lòng cậu càng coi trọng y. liền đưa trả Cổ Linh đan về cho y:

- Từ đại ca không cần khách sáo, bây giờ đan dược này ta còn chưa dùng đến, mà Từ huynh đã là tinh giả đỉnh phong, nói không chừng sau khi dùng sẽ thành tinh sĩ. đối với tiểu đội là một chuyện tốt

Ta nghĩ mọi người cũng biết, ta có nhiều đan dược như vậy là do ta là một luyện đan sư cấp 1. sau này hái được linh thảo đưa ta, ta có thể học tập luyện đan, còn những đan dược này xem như là tiền đặc cộc. còn Cổ linh đan nói không chừng sau này thành luyện đan sư cấp 2 có thể luyện được

Tạ Tinh nói mục đích của mình, một tiểu đội thực lực gia tăng thì tốc độ kiếm linh thảo cũng sẽ tăng cao cậu bây giờ tu luyện Tạo hóa thần quyền cần càng nhiều linh thảo càng tốt, thứ 2 là cậu đến đây khẳng định phải luyện đan nên sớm một chút tiết lộ thân phận luyện đan sư cũng không sao

- Cái gì?

5 người đều bất ngờ, một luyện đan sư cấp 1, môn phái nào cũng muốn có được, sao lại gia nhập vào tiểu đội mạo hiểm của họ

Thấy được thái độ bất ngờ của họ, Tạ Tinh cười một tiếng nói:

- nửa năm sau, ta cũng giống các huynh đệ đi tham gia môn phái của Hằng châu, chỉ là lần này bị truy sát, mới biết được kinh nghiệm còn kém, nên chuẩn bị cùng các huynh đệ mạo hiểm nửa năm

Nghe được lời nói của Tạ Tinh, 5 người mới tỉnh ngộ, thì ra là như vậy

Vì có đan dược của Tạ Tinh, họ đối với tấn cấp tinh giả vô cùng tự tin, nhanh chóng đưa hết linh thảo của mình cho cậu, 5 người cộng lại chỉ có hơn 100 đóa linh thảo, Tạ Tinh lại đưa cho mỗi người một bình Hồi xuân đan

Có một luyện đan sư gia nhập tiểu đội của mình, 5 người lập tức tươi tỉnh, phấn chấn ngay cả đội trưởng Từ Bẩm cũng không ngoại lệ. Dù sao thì lần này về Ma Hồ trấn có thể tấn cấp tinh sĩ được rồi

tiểu Thanh bây giờ là một luyện đan học đồ, rất nhiều câu hỏi muốn hỏi Tạ Tinh, Tạ Tinh đương nhiên không giấu giếm mà tận tình chỉ dạy, đối với mấy người này cậu cũng có hảo cảm

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Tạo hóa thần quyền

- Đúng rồi, Duyệt ca, nếu như huynh đi đến Ma Hồ trấn, có người kiểm huynh luyện đan thì huynh có đồng ý không. Ma Hồ Trấn còn chưa có luyện đan sư, người muốn luyện đan thì phải đi đến một nơi xa hơn Ma thành

tiểu Thanh đột nhiên nhớ đến việc Tạ Tinh là luyện đan sư

- Cũng có thể, chỉ là khi huynh luyện đan tỷ lệ thành công thấp, nếu như có người số lượng lớn linh thảo để đổi thì ta có thể giúp luyện đan

Tạ Tinh bây giờ cần linh thảo, trên người đa số là linh thảo cấp 3 cấp 4 thậm chí cấp 5, nhưng linh thảo cấp 1 cấp 2 lại rất ít

Tạ Tinh tu luyện Tạo hóa thần quyền tầng 1 không cần nhiều linh thảo cấp cao mà cần lượng lớn linh thảo cấp thấp

Vốn mấy người định lập tức trở về Ma Hồ trấn, nhưng có đan dược của Tạ Tinh hỗ trợ nên vẫn tiếp tục ở lại mạo hiểm

Tạ Tinh từ chối cùng mấy người đi cùng tìm linh thảo, vây giết quái thú. giết một số yêu thú cấp thấp cậu không có hứng thú lắm, chỉ là nói với mấy người cậu phải bận luyện đan, nên muốn ở lại

Sau khi mấy người đi khỏi, Tạ Tinh bố trí mấy trận pháp phòng ngự, cùng một đạo sát trận. khả năng bày trận của cậu đã tăng cao, có thể tạo ra một sát trận, tuy đánh với cao cấp tu tinh giả và cao cấp yêu thú không có tác dụng nhưng đối với những tinh sĩ hoặc là yêu thú cấp 2 thì miễn cưỡng vẫn chống đỡ được.

Từ túi trữ vật lấy ra tiểu Ngân, phát hiện nó còn chưa chết, chỉ có chút mệt mỏi, Tạ Tinh lập tức đưa ra đan dược cho nó rồi thả ra để tiểu Ngân tự do hoạt động

Chuẩn bị xong xuôi, Tạ Tinh bắt đầu bào chế dược thủy

Tạo hóa thần quyền là một môn tinh kỹ vô cấp luyện thể và quyền pháp, chỉ là vốn đề tu luyện quá cao, theo như trên đó nói tầng một cần ngâm thuốc ít nhất 3 tháng, đến khi cảm thấy cường độ cơ thể không thể đề thăng thì mới không cần ngâm cho đến khi tu luyện tầng thứ 2

một ngày cần ngâm đến cả trăm đóa linh thảo, đồng thời vận chuyển tạo hóa tinh quyết, tu luyện tầng 1 mất gần vạn đóa tinh lực. cơ thể sau 3 tháng ngâm còn chưa đạt đến yêu cầu thì phải tiếp tục, nếu như là ngâm 1 năm thì tốn bao nhiêu linh thảo? đây quả là một môn tinh quyết tốn tiền

Tạ Tinh nghĩ thầm, tầng thứ 1 cần lượng linh thảo cấp 1, cấp 2 như thế nào, tuy không giới hạn chủng loại, nhưng gần vạn đóa, giá cả không hề nhỏ, bất quá đối với Tạ Tinh cũng chẳng đáng bao nhiêu

tầng 2 cần có vạn đóa linh thảo cấp 3, không phải là một môn phái bình thường có thể chịu đựng được, Tạ Tinh lắc đầu, hiện tại còn có thể gánh nổi. nhưng đến tầng 3, còn là linh thảo cấp 4. Tạ Tinh không dám nghĩ đến những tầng tiếp theo

tầng 4 cần cả vạn đóa linh thảo cấp 5. Tạ Tinh đừng nói đi tìm, chỉ nghĩ đến đã thấy quá đáng, dù bây giờ tinh thạch rất nhiều, nhưng linh thảo cấp 5 cũng không phải muốn mua là có

Số đó là còn ít, Tạo hóa thần quyền gồm 9 tầng, nhưng Tạ Tinh lại chưa từng nghe đến thế giới này có linh thảo cấp 10, cho dù là linh thảo cấp 9 thì cũng

rất khó tìm, đừng nói đến 1 vạn đóa

Cậu thử dài, xem ra chỉ là phải tu luyện trước đến được tầng nào thì hay tầng đó. chỉ cần luyện đến cấp thích hợp thôi, muốn tu luyện đến đỉnh thì đúng là kỳ tích

Tạ Tinh Lấy ra Tạo hóa thần quyền, chú ý từng chi tiết bên trong

Tạo Hóa thần quyền còn có tên Tạo hóa tinh quyết, Tạ Tinh cũng có thể lý giải, dù gì thì một tinh quyết có tác dụng luyện thể có 2 cái tên cũng rất bình thường. Tầng 1 tên là Vô cực thần tú quyền, xem thiên địa như ngọn núi, với tạo hóa thần quyền đánh nát

Tầng 2 tên là Lưỡng nghi âm dương quyền, vạn vật có cực âm và cực dương, từ trong ngưng tụ, âm dương hòa quyền, sản sinh sinh tử

Tầng 3 tên là Tam tài cang nguyên quyền, lập thiên chi đạo, gộp cùng âm dương, lập địa chi đạo, gộp cùng nhu cương, thiên địa chi đạo, hội đủ tam tài, thiên âm tinh diệt

Tầng 4 tên là Tứ tượng ninh tiêu quyền, tứ quý vi mã, âm dương vi ngư, đạp vân ninh tiêu, với tạo hóa giả cùng toàn

Sau đó thì Tạ Tinh không tiếp tục xem, những quyền pháp giới thiệu quá là nghịch thiên, khẩu khí quá lớn, nhưng cũng hợp với khẩu vị của Tạ Tinh, nếu như chỉ là những quyền pháp bình thường thì luyện làm gì

Linh thủy điều chế rất nhanh, Tạ Tinh vì lần đầu tiên ngâm, liền chọn linh thảo cấp 1 gồm 80 đóa và 20 đóa linh thảo cấp 2

Đưa vào bồn tắm, Tạ Tinh bắt đầu vận chuyển Tạo hóa tinh quyết, được lực nhanh chóng xâm vào da và xương của Tạ Tinh không ngưng tuần hoàn, cảm giác đau trong cơ thể truyền đến, làm cậu sắp chịu không được, nhưng Tạ Tinh đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng chịu đựng

Đau đớn 1 đợt tiếp 1 đợt, Tạ Tinh thậm chí có thể cảm giác được da của cậu đã từ từ sưng lên, những dòng máu cũng đang phát ra làm đỏ cả người

vốn bên trên viết là cần 12 canh giờ, cũng là 24 giờ sau thì được lực sẽ tiêu hao tận. Lúc này có thể đứng dậy, nhưng sau đó liên tục luyện tập Tạo hóa thần quyền tầng 1 Vô cực thần tú quyền, hấp thu được lực. nhưng Tạ Tinh chỉ cảm giác đến 8 giờ thì cơ thể đã đến giới hạn. đồng thời thấy được lực đã không còn nhiều

tuy không biết tại sao bản thân chỉ mất đến 8 giờ thì tiêu hao hết được lực, nhưng Tạ Tinh biết nếu tiếp tục ngâm sẽ không còn tác dụng, lập tức đứng dậy, ra ngoài bắt đầu tu luyện tầng 1 Vô cực thần tú quyền

Chỉ khi luyện tập thì Tạ Tinh mới biết quyền pháp này là một công pháp luyện thể, cơ thể đã sưng đỏ lên sau khi luyện tập quyền pháp thì từ từ khôi phục lại, từ từ cường hóa lên, bản thân cậu cảm giác được

Thì ra là vậy, thông qua việc dùng tạo hóa tinh quyết hấp thu được lực trong khi ngâm được thủy, sau đó thông qua Tạo hóa thần quyền để chuyển hóa được lực

Tạ Tinh càng luyện càng nhanh, thậm chí cảm giác được những sức mạnh khủng bố sau khi luyện quyền pháp này, những cú đấm xé gió, Tạ Tinh thậm chí cảm giác bản thân chỉ dùng một quyền là có thể đánh chết yêu thú cấp 3, luyện bao lâu rồi? Tạo hóa thần quyền quả là một món đồ nghịch thiên

Nhưng làm Tạ Tinh không thỏa mãn là cậu cảm thấy không thể phát huy hoàn mỹ quyền pháp Vô cực thần tú quyền. Vô cực thần tú quyền gồm 108 cách biến hóa, cậu lại không thể hoàn mỹ thì truyền ra

- Đùng

Tạ Tinh dùng một quyền đánh vào tảng đá lớn, nó lập tức thành đá vụn, đột nhiên nghĩ ra cái gì đó, đứng yên suy nghĩ

Cậu không thể phát huy được 108 cách biến hóa của Vô cực thần tú quyền đã có sức mạnh như vậy, nếu đổi thành thương thì sao?

Tạ Tinh nóng lòng, cậu chưa luyện chế được Vô danh, nếu như luyện chế xong, vậy sẽ thành Tạo hóa thần thương, phối hợp với tạo hóa thần quyền trở thành Tạo hóa thương pháp, vậy sẽ có bao nhiêu uy lực?

Nếu lúc này không phải một quyền mà là một thương, Vô cực thần tú thương, vậy hiệu quả sẽ ra sao?

Được, đợi khi cậu luyện ra Vô Danh thì sẽ dùng thử

Tạ Tinh cười to, không ngừng một quyền lại một quyền đánh ra, cho dù cậu đã xác nhận sẽ chuyển thành Tạo hóa thần thương, nhưng Tạ Tinh bây giờ không có thương, vẫn còn dùng Tạo hóa thần quyền

Sau khi đánh ra Vô cực thần tú quyền, luôn có một sức mạnh lớn, làm Tạ Tinh cảm thấy thỏa mãn, trong lòng đối với Tạo hóa thần thương càng có kỳ vọng

Sau mấy tiếng luyện tập, Tạ Tinh đã bắt đầu thể nghiệm được những điểm tốt của Tạo hóa thần quyền, cơ thể của cậu đã có cảm giác không ngừng gia tăng, trong lòng cảm thấy may mắn là lúc trước cậu đã chọn quả cầu ở giữa

Bên trong quả cầu có Địa tâm linh túy không chỉ cứu cậu một mạng, với lại còn có Tạo Hóa thần quyền khủng bố như vậy

Khó trách Tạo hóa thần quyền không có đẳng cấp, loại quyền pháp này không thể dùng thiên giai thể hình dung được. Có đẳng cấp mới là chuyện lạ, chỉ là không biết là ai tạo ra

Nhưng những người bình thường tu luyện tầng 1 đã rất khó khăn, không nói là khó tu luyện nhưng trả giá quá cao

Nếu Tạ Tinh không đi bí cảnh có thể nói là dùng cả đời cũng chỉ tu luyện đến tầng 2

Không có linh thảo, cậu không thể đề cao luyện đan thuật của mình, không có luyện đan thuật cấp cao cậu không thể kiếm tiền để mua linh thảo. Tuần hoàn như vậy, cậu cần có số lượng lớn linh thảo để thăng cấp luyện đan thuật, kiếm đâu ra tiền để mua linh thảo luyện tập Tạo hóa thần quyền

Với lại một luyện đan sư cấp thấp, muốn kiếm số lượng lớn linh thảo cấp cao thì rất khó

Bây giờ Tạ Tinh rất có tự tin, vì bây giờ cậu là một luyện đan sư cấp 4, chủ yếu là bây giờ còn có hơn 5000 linh thảo cấp 3, 2000 linh thảo cấp 4 còn có 800 đóa linh thảo cấp 5, may mà cậu có trên người Lê Dương một gia tài lớn

có thể nói là những linh thảo này chắc chắn sẽ đủ để cậu tu luyện lên tầng 3 Tam tài càn nguyên quyền, Tạ Tinh xem ra không cần 3 tháng thì có thể hoàn thành tầng 1

Vì cậu không cần dùng đến 24 giờ để hấp thu linh dược mà chỉ dùng 8 giờ. theo như tốc độ này chỉ cần 1 tháng thì có thể hoàn thành tầng 1, sau đó là không ngừng luyện tập Tạo hóa thần quyền, chỉ cần có thể một hơi dài đánh ra 108 cách biến hóa của Vô cực thần tú quyền là xem là đã hoàn thành tầng 1

Tuy không hiểu tại sao chỉ dùng 8 giờ, nhưng tạ Tinh nghĩ có thể là do cậu sử dụng qua Tiên Tủy đan. xem ra, Tiên tủy đan cũng là một đan dược nghịch thiên, chỉ là không biết Lâm Vân từ đâu kiếm được

Sau khi luyện xong quyền pháp, được lực trong cơ thể đã hấp thu hết Tạ Tinh trên người đầy mồ hôi, bây giờ cậu cần đi tắm

Nhưng mà sau khi đi vào ngôi nhà, nhìn vào cái bồn ngâm thì Tạ Tinh ngơ người một lát.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tinh Vũ Cửu Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.